உ

கணபதி துணை.

கடைச்சங்கப்புலவர்களுள் ஒருவராகிய

மதுரைக்

கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார்

அருளிச்செய்த

மணிமேகலை.

இஃது

உத்தமதானபுரம்

மஹாமஹோபாத்தியாய

வே. சாமிநாதையரால்

பல பிரதிரூபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து

நூதனமாகத் தாம் எழுதிய அரும்பதவுரையோடும்

பலவகை ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களோடும்

ஸ்ரீ ஸேது ஸம்ஸ்தானாதிபதிகளும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தலைவர்களும்

சென்னைச் சட்ட நிரூபணசபை அங்கத்தினர்களுமான

கௌரவம்பொருந்திய

மஹாராஜராஜஸ்ரீ

பா. இராஜராஜேசுவர ஸேதுபதி மஹாராஜா

அவர்களுடைய பேருதவியைக்கொண்டு

சென்னை:

கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

துன்மதி௵ வைகாசிமீ

1921.

[இரண்டாம் பதிப்பு.] [விலை ... ரூ ... அ ... கஅசு

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி.

அகத் - அகத்திணையியல்.
அகநா - அகநானூறு.
அடியார் - அடியார்க்குநல்லாருரை.
அவ - அவதாரிகை.
அளவை - அளவையிலக்கணம்.
அறநெறி - அறநெறிச்சாரம்.
ஆசார - ஆசாரக்கோவை.
ஆசீவக - ஆசீவகவாதச்சருக்கம்.
இலிங்க - இலிங்கபுராணம்.
இறை - இறையனாகப்பொருள்.
உத்தர - உத்தரகாண்டம்.
உ. ம் - உதாரணம்.
உயிர் - உயிர்மயங்கியல்.
உரி - உரிச்சொல்லியல்.
உழிஞை - உழிஞைப்படலம்.
ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு.
கடவுள் - கடவுள்வாழ்த்து.
கம்ப - கம்பராமாயணம்.
கல் - கல்லாடம், கல்யாணச்சருக்கம்.
கலி - கலித்தொகை.
கலிங்க - கலிங்கத்துப்பரணி.
காஞ்சி - காஞ்சிப்படலம்.
கிளவி - கிளவியாக்கம். [கம்.
குண்டல - குண்டலகேசிவாதச்சருக்
குமார - குமாரகாலச்சருக்கம்.
குறள் - திருக்குறள்.
குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பாட்டு.
குறுந் - குறுந்தொகை.
கோயில் - கோயில்பாடியது.
சதகம் - திருச்சதகம். [ருரை.
சமய - சமயதிவாகரவாமனமுனிவ
சாங்கிய - சாங்கியவாதச்சருக்கம்.
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.
சிவ. சித்தி - சிவஞானசித்தியார்.
சிறுபாண் - சிறுபாணாற்றுப்படை.
சீவக - சீவகசிந்தாமணி.
சுயம் - சுயம்வரகாண்டம்.
சூ - சூத்திரம்.
சூடாமணி - சூடாமணிநிகண்டு.
சூளா - சூளாமணி.
செய் - செய்யுளியல்.
ஞானப் - ஞானப்பிரகாசருரை.
தக்க - தக்கயாகப்பரணி.
தஞ்சை - தஞ்சைவாணன்கோவை.
தரும - தருமவுரைச்சருக்கம். [யார்.
திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக்கோவை
திருநா - திருநாவுக்கரசுநாயனார்
திருவா - திருவாசகம். [புராணம்.
திவ் - திவ்யப்பிரபந்தம்.
தொகை - தொகைமரபு.
தொல் - தொல்காப்பியம்.
நகர - நகரப்படலம்.
நள - நளவெண்பா.
நன் - நன்னூல்.
நன். வி - நன்னூல் விருத்தியுரை.
நாடு - நாட்டுப்படலம்.
நாலடி - நாலடியார்.
நீல, நீலகேசி - நீலகேசிவிருத்தி.
நெடுநல் - நெடுநல்வாடை.
ப - பக்கம்.
பட்டின, பட்டினப் - பட்டினப்பாலை.
பதி - பதிகம்.
பதிற் - பதிற்றுப்பத்து.
பரி - பரிபாடல், பரிமேலழகருரை.
பழ - பழமொழி.
பி. ம் - பிரதிபேதம்.

உ

கணபதி துணை.

இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை.

"ஆதியிற் றமிழ்நூ லகத்தியற் குணர்த்திய
மாதொரு பாகனை வழுத்துதும்
போதமெய்ஞ் ஞான நலம்பெறற் பொருட்டே."

இந்நூலும் அரும்பதவுரை முதலியனவும் 1898-ஆம் வருஷத்தில் முதன்முறை பதிப்பிக்கப்பெற்று நிறைவேறின; அப்பால் பல இடங்களில் தேடிப்பார்த்தும் உரையுள்ளபிரதி கிடைக்கவில்லை. மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துப் புத்தகசாலைப்பிரதியொன்றும், சென்னை, ராயபேட்டையிலுள்ள ம-ா-ா-ஸ்ரீ பார்சுவநாத நயினாரவர்கள் பிரதியொன்றும் மூலம்மட்டும் உள்ளனவாகக் கிடைத்தன. அவற்றாலும், இதுகாறும் செய்துவந்த பழைய தமிழ்நூலாராய்ச்சியாலும் இப்போது இதன் மூலம் முதலியன அடைந்த திருத்தங்கள் பல. முன்பு இந்நூலிற் பொருள் விளங்காமலிருந்த இடங்கள்சில விளங்கின.

இப்புத்தகத்துக்கு அங்கமாக முற்பதிப்பில் இதனோடு சேர்த்துப் பதிப்பிக்கப்பெற்ற புத்தசரித்திரம், பௌத்ததருமம், பௌத்தசங்கம் என்னும் பகுதி இப்போது யாவருக்கும் தெரிந்திருக்குமாதலாலும், தனிப்புத்தகமாக என்னாற் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருத்தலாலும் இதிற் சேர்க்கப்படவில்லை.

முற்பதிப்பில் 'என' என்றுபதிப்பிக்கப் பெற்றிருந்த ஒவ்வொரு செய்யுளின் இறுதியசையும் இப்பதிப்பில் 'என்' என்றே பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. பிரதிபேதங்கள் அவ்வப்பக்கங்களின் இறுதியில் தனியே காட்டப்பெற்றுள்ளன.

முன்பு தனித்தனியே பதிப்பிக்கப்பெற்றிருந்த அபிதான விளக்கம், அரும்பதவகராதி, அருந்தொடரகராதி, மூலவிஷயசூசிகை, அரும்பதவுரையில் அடங்கியவை, தமிழ் நூற்பெயர்கள் முதலியன என்னும் பகுதிகள் சில அன்பர்கள் விரும்பியபடி ஒருங்கே தொகுக்கப்பெற்று ஒரே அகராதியாக 'அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி' என்னும் பெயருடன் இப்போது பதிப்பிக்கப்பெற்றுள்ளன; மூலம் முதலியவற்றிற் காணப்பட்டு முன்பு பதிப்பிக்கப் படாமலிருந்த

அரும்பதங்களும், அருந்தொடர்களும், சிலவற்றின் பொருளும், உவமைகளும், பழைய செய்திகளும், வழக்கங்களும், பிறவும் இவ் வகராதியிற் காணலாகும்.

நூற்பரிசோதனையின் பொருட்டு என்னுடனிருந்து உதவி செய்பவர்கள் விஷயத்தில் நான் கவலையுறுவண்ணம் அவர்களுக்குப் பல வருடங்களாக மாதவேதனமளித்துஉபகரித்துவரும் ஸ்ரீ ஸேது ஸம்ஸ்தானாதிபதிகளும், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தலைவர்களும், சென்னைச் சட்டநிருபணசபை அங்கத்தினர்களுமான கௌரவம்பொருந்திய மஹாராஜராஜஸ்ரீ பா. இராஜராஜேசுவர ஸேதுபதிமஹாராஜா அவர்களுக்கு யான் செய்யக்கூடியது யாதுளது? ஆயினும் என் நன்றியறிவிற்கு அறிகுறியாக இப்பதிப்பை அவர்கள் பெயரால் வெளியிடலானேன்.

இவ்விரண்டாம்பதிப்பு அச்சில் இருக்குங்காலத்தில் ஒப்பு நோக்குதல் முதலிய அரிய உதவிகளைப்புரிந்துவந்த சென்னை இராசதானிக் கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, இ. வை. அநந்தராமையரவர்களிடத்தும், மயிலாப்பூர் பி. எஸ். ஹைஸ்கூல் முதல் தமிழ்ப் பண்டிதர் சிரஞ்சீவி, ம. வே. துரைசாமி ஐயரிடத்தும், இராசாங்கத்துக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் சிரஞ்சீவி, கோ. சேஷாத்திரி ஐயரிடத்தும் நன்றியறிவுடையேன்.

திருக்கைலாயபரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனகர்த்தரவர்களாகிய ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்களுடைய விருப்பத்தின்படி சென்ற ஒருவருஷத்துக்கு மேலாக நான் திருவாவடுதுறை முதலிய இடங்களில் அவர்களுடைய ஆதரவில் இருந்துவருதலால் என் புத்தகப் பதிப்பு வேலைகள் என் குமாரன் சிரஞ்சீவி S. கல்யாணசுந்தரத்தால் இப்போது நடத்தப்பெற்றுவருகின்றன.

இப்பதிப்பிற்காணப்படும் பிழைகளைப் பொறுத்துக்கொள்ளும்படி விவேகிகளைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தொடங்கிய காரியம் ஒவ்வொன்றையும் இடையூறின்றி இனிது நிறைவேற்றி ஊக்கமளித்துப் பாதுகாத்துவரும் தமிழ்த்தெய்வத்தை அனவரதமும் வந்திக்கின்றேன்.

திருவிடைமருதூர், இங்ஙனம்
27— — வே. சாமிநாதையன்.

உ

கணபதி துணை.

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

"தன்றே ணன்கி ஞென்று கைம்மிகூஉங்
களிறுவளர் பெருங்கா டாயினு
மொளிபெரிது சிறந்தன் றளியவென் னெஞ்சே."

உலகமார் பன்னாற் றிலகமர் யிலகி
நவையறு மொன்பான் சுவைபுணர்ந் தினிமைத்
*திரட்டுறு * மைந்து பொருட்டொடர் நிலைகளு*
ளமிழ்திற் சிறந்த தமிழெனு மடந்தை
யணிமே கலையா மணிமே கலைதான்,
நச்சும் பெருமை முச்சங் கத்துட்
கறைமிடற் றிறைவ னிறையனா ரெனப்பெயர்
வாய்ந்தே † புலம்பல வாய்ந்த சங்கத்
தொல்லிசை பலவுறு நல்லிசைப் புலவருட்
சீலமார் மதுரைக் கூலவாணிகன் சீத்தலைச்சாத்தனாரென்னும்

புலவர்பெருமானால் அருளிச்செய்யப்பட்டது; இளம்பூரணர், பேராசிரியர், நச்சினார்க்கினியர், பரிமேலழகர், அடியார்க்குநல்லார், சமயதிவாகரவாமனமுனிவர், இலக்கணவிளக்கவுரையாசிரியர், திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசர், மயிலைநாதர், சங்கரநமச்சிவாயர்முதலிய உரையாசிரியர்களால் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள பிரமாணநூல்களுள் ஒன்று. தன்மைநவிற்சியணியும் பாவிகவணியும் இன்னோரன்ன பிறவணிகளுமே ஆங்காங்கு அமைந்திருத்தலால், தன்னுட் கூறப்பட்டுள்ள மலை கடல் தீவு வனம் நாடு நகர் ஆறுமுதலியவற்றையும் பிறவற்றையும் நேரில் அறிந்துகொண்டாற்போலப் படிப்பவர்களுடைய மனத்திற்கு நன்றாகப் புலப்படச்செய்யும் நலப்பாடுற்றது ; இக்கா

---

* ஐந்து பொருட்டொடர்நிலைகளாவன :—சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, குண்டலகேசி, வளையாபதியென்பன.

† புலம் - நூல்; இதனை, "புலந்தொகுத் தோனே" என்னுந்தொல்காப்பியப்பாயிரத்தாலுணர்க.

லத்தில் வேறொருவாற்றானும் விளங்காதனவாகிய சில * தெய்வங்களுடைய பெயர்களையும், அத்தெய்வங்களை வழிபடுமுறைமையையும், சிலசாதியாரையும், அவர்களுடைய நடை முதலியவற்றையும், சில நகரங்கள் தீவுகள் மலைகள் வனங்கள் கோட்டங்கள் அறச்சாலைகள் மன்றங்கள் முதலியவற்றையும், அவைகள் இன்ன இன்ன வண்ணமாக இருந்தனவென்பதையும், இன்ன இன்ன சமயங்கள் இன்ன இன்ன இடத்திற் பரவியிருந்தனவென்பதையும், அவற்றின் இலக்கணங்களையும், சில அரசர் சில முனிவர் முதலியோருடைய சரித்திரங்களையும், பிறவற்றையும் இந்நூலில் விளங்க அறிந்துகொள்ளலாம்; இதில் சொல்நுட்பம் பொருள்நுட்பங்கள் நூலளவேயாகிய நுண்ணறிவிற்கேற்ப எவ்விடத்துங்காணப்படுமென்று கூறுவர்; இதனை,

> " மந்தா கினியணி வேணிப் பிரான்வெங்கை மன்னவநீ
> கொந்தார் குழன்மணி மேகலை நூனுட்பங் கொள்வதெங்ஙன்
> சிந்தா மணியுந் திருக்கோ வையுமெழு திக்கொளினு
> நந்தா வுரையை யெழுதலெவ் வாறு நவின்றருளே"

என்று கவிஞர் பெருமானாகிய துறைமங்கலம் ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச முனிவர் அருளிச்செய்த வெங்கைக்கோவைச் செய்யுளானுணர்க.

சிலப்பதிகாரக்கதைத்தலைவனாகிய கோவலன்மகளாகிய மணிமேகலையென்பவளுடைய சரித்திரமாதலின், இந்நூல் சிலப்பதிகாரத்தோடு கதைத்தொடர்புடையது.

இதில், சோழவளநாட்டுள்ள காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் பெருங்குடிவாணிகர்மரபில் உதித்த கோவலனுக்கு மாதவியென்னும் நாடகக்கணிகையிடந்தோன்றிய மணிமேகலையென்பவள், தன்னுடைய தாய் கோவலன் மதுரையில் வெட்டுண்டிறந்ததுகேட்டுப் பரத்தைமைத்தொழிலை வெறுத்துப் பௌத்தமுனிவராகிய அறவணவடிகளைச் சரணடைந்து வாய்மைநான்கும் சீலமைந்தும் உபதேசிக்கப்பெற்றுப் பௌத்தசங்கத்திருத்தலையறிந்து, அவளோடுபழகி, சிறுபிராயத்திலேதானே பௌத்ததருமங்களை அறிதற்கேற்ற உணர்ச்சியுற்று, ஒருநாள், தாயின் கட்டளைப்படி சுதமதியுடன் பூக்கொய்தற்கு

* இத்தெய்வங்கள் முதலியவற்றின் பெயர்கள் அகராதியாக xxiii-ஆம் பக்கத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

மலர்வனஞ்சென்று, தன்னை விரும்பிவந்த உதயகுமாரனுக்கு அஞ்சி அங்குள்ள பளிக்கறையில் ஒளித்திருந்து, அவன் போன பின்பு வெளியேவந்து, தன் குலதேவதையாகிய மணிமேகலா தெய்வத்தால் மணிபல்லவத்தீவிற் கொண்டுபோகப்பட்டு, அத்தீவி லுள்ள புத்தபீடிகைக்காட்சியால் தன்னுடைய பழம்பிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்திகளையறிந்து, அப்பால் அத்தெய்வம் அறிவுறுத்தியமூன்று மந்திரங்களையுணர்ந்து, முற்பிறப்பிற் கணவனாயிருந்த இராகுல னென்பவனே இப்பிறப்பில் உதயகுமாரனாகவந்தானென்று அத்தெய் வங்கூறக்கேட்டு, அப்பீடிகையின் காவற்றெய்வமாகிய தீவதிலகையி னுதவியாற் கோமுகியென்னும் பொய்கையையடைந்து, அதிலி ருந்த அமுதசுரபியென்னும் அக்ஷயபாத்திரம் தன்கையில் வரப் பெற்று, பின்பு காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைச்சார்ந்து, அறவணவடி களை யடைந்து, ஆபுத்திரன்வரலாற்றையும் அவனுக்கு மதுரையிற் சிந்தாதேவி அமுதசுரபியைக் கொடுத்ததையும் பசித்தவுயிர்களுக்கு உணவளித்தலே எவ்லாவற்றினும் மேலான தருமமென்பதையும் அவர்கூறக்கேட்டு, அவர்கூறியவாறே உணவளித்தற்பொருட்டு அமுதசுரபியைக் கையிலேந்திக்கொண்டு வீதியிற்சென்று, சிறந்த பத்தினியாகிய ஆதிரையென்பவள் முதலிற் பிச்சையிடப்பெற்று, காயசண்டிகையென்னும் வித்தியாதரமங்கையின் தீராப்பசியை அப்பாத்திரத்திலிருந்தெடுத்துதவிய ஒருபிடியமுதாற்போக்கி, அப் பாத்திரத்தில் மேன்மேலும் அமுது வளரப்பெற்று, அந்நகரத் துள்ள உலகவறவியென்னுமம்பலத்தை யடைந்து, அங்கேவந்த எல்லாவுயிர்களின் பசியையும்போக்கி, அவ்வறஞ்செய்தலையே நித்த நியமமாகப் பூண்டு, தன்னை விரும்பிவந்த உதயகுமரன் அறிந்து கொள்ளாவண்ணம் மேற்கூறிய காயசண்டிகையின் வடிவங் கொண்டு அந்நகரத்துள்ள சிறைச்சாலையையடைந்து, அங்கே பசித் திருப்பவர்களுக்கெல்லாம் உணவளித்து அதனை அறச்சாலையாக்கி, தன்னை மீட்டும் விடாது தொடர்ந்த உதயகுமரன் காயசண்டிகை யின் கணவனால் வெட்டுண்டு வீழ்ந்ததுகண்டு மனங்கலங்கிப் பின்பு கந்திற்பாவைத்தெய்வத்தின் மொழிகளால் தேறுதலுற்று, உதய குமரனுடைய தந்தையாகிய மாவண்கிள்ளியாற் சிறையில்வைக்கப் பட்டு இராசமாதேவியின் முயற்சியால் அச்சிறையினின்று நீங்கி, நாகபுரத்தையடைந்து அதன்றலைவனான புண்ணியராசனோடு

மணிபல்லவஞ்சார்ந்து புத்தபீடிகையைக்காட்டி அதனால் அவனது பழம்பிறப்பை அவனுக்கறிவித்து, காவிரிப்பூம்பட்டினம் கடல் கொள்ளப்பட்டசெய்தியைத் தீவதிலகையாலறிந்துகொண்டு, அப்பாற்சென்று வஞ்சிநகர்ப்புறத்தேயுள்ள பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியின் கோயிலையடைந்து தரிசித்து, தன்னுடைய எதிர்காலச் செய்திகளைக் கண்ணகித்தெய்வம் கூற அறிந்துசென்று, ஆங்கிருந்த சமயவாதிகள் பலரையுஞ்சார்ந்து அவரவர்களுடைய கொள்கைகளைத் தனித்தனியேவினவியுணர்ந்து, அந்நகரில் தவம்புரிந்து கொண்டிருந்த மாசாத்துவானைக்கண்டு அவன் மொழிந்தசெய்திகள் பலவற்றையுங் கேட்டு, அவன்கூறியவாறு காஞ்சிநகரம்போய், அந்நகரிற பசியால்வருந்திவாடியஎல்லாவுயிர்களுக்கும்உணவளித்து, அங்கேவந்த அறவணவடிகளைத் தரிசித்து, அவர் உபதேசித்த அறமொழிகளைக்கேட்டு, பின் முத்திபெறுதற்பொருட்டு அந்நகரிலேயே தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தாளென்னுங்கதை விரித்துக் கூறப்படும்.

இந்நூல், பௌத்தசமயச்சார்பினளாகியமணிமேகலையின்சரித்திரமாதலின், இதில் அச்சமயக்கொள்கைகளைப் பரக்கக் காணலாம்.

பற்பல தருமங்கள் இதிற் சொல்லப்பட்டுள்ளன; அவற்றுள் மிகுதியாகக்காணப்படுவது ஒருவன் மனமொழிமெய்கள் தூயனாகி எல்லாவுயிர்களிடத்தும் எப்பொழுதும் அருளுடையனாதல்வேண்டுமென்பதே.

மணிமேகலையென்பவளுடைய சரித்திரத்தை விரித்துக்கூறுதலின், இஃது இப்பெயர் பெற்றதென்பர். நீலகேசி, புத்தவாதச் சருக்கத்தில், "குயிலாகுயலம்" என்னுஞ்செய்யுளுரையில், * "தீவினையென்பது..................பிரமரு மாகி என்பது மணிமேகலை துறவாதலின், இதனால், ஸம்ஸ்காரமறிந்துகொள்க" எனச் சமயதிவாகரவாமன முனிவரும், சிவஞானசித்தியார் பரபக்கத்திற் சௌத்திராந்திகன்மதத்துள்ள "ஓங்கிய வுருவம்" என்னுந் திருவிருத்தத்துரையில், * "தீவினையென்பது....................பிரமரு மாகி என்பது மணிமேகலை துறவாதலின், இதனால் ஸம்ஸ்காரமறிந்து கொள்க" எனத் திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசரும் எழுதியிருத்தலால், இந்நூல், மணிமேகலைதுறவென்றும் அக்காலத்தில் வழங்கப்

* மணிமேகலை, உ௪: கஉ௩ - க௯௬; ௩0: ௮௯ - ௯0.

பட்டுவந்ததென்று தெரிகின்றது; "மணிமே கலைதுற, வாறைம் பாட்டினு ளறியவைத்தனன்" என்று பதிகத்திறுதியிற் கூறப்பட்டிருத்தலும் இதற்கு இப்பெயருண்டென்பதை நன்குபுலப்படுத்தும்.

இந்நூல், அம்மைமுதலாகிய வனப்பெட்டினுள் இயைபின் பாற்படும்; தொல்காப்பியச் செய்யுளியலின்கண்ணே, 'அம்மை முதலியவனப்பெட்டும் தொடர்நிலைச்செய்யுட்கிலக்கணம்' என்று கூறுகின்றுழி, * "ஞகாரை முதலா ளகார வீற்றுப், புள்ளி யிறுதி யியைபெனப் படுமே" என்னுஞ் சூத்திரவுரையில், ஞணநமன யரலவழளவென்னும் பதினொருபுள்ளியுள் ஒன்றனை ஈறாக வமைத்துச் செய்யுளைப் பொருட்டொடராகவும் சொற்றொடராக வுஞ்செய்வது இயைபெனப்படும்; னகாரவீற்றானிற்றுப் பொருளுமியைந்து சொல்லுமியைந்துவந்தன, சீத்தலைச்சாத்தனாராற் செய்யப்பட்ட மணிமேகலையும், கோங்குவேளிராற் செய்யப்பட்ட உதயணன்கதையும் போல்வன வென்று பேராசிரியரும் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியரும் எழுதியிருத்தல்காண்க. இதனால், மணிமேகலைச்செய்யுள் ஒவ்வொன்றும் 'என்' என னகரவொற்றீறாகவே படிக்கப்படவேண்டுமென்பது அறியப்படுமாயினும், இக்காலத்தில் வழங்குதற்கேற்ப அச்செய்யுட்கள் னகர அகர வீறாகவே கொள்ளப்பட்டன ; வேண்டுமேல் அவற்றை ஒற்றீறாக்கிப் படித்துக்கொள்க. இந்நூலிற் சொல்லியைபும் பொருளியைபும் அமைந்திருத்தல் காண்க.

இதிற் கூறப்பட்டுள்ள சரித்திரம் நிகழ்ந்தகாலமும் இந்நூலாசிரியர் காலமும் ஒன்றென்றும், இஃது அவரால் தமிழிலேதான் முதலிற் பாடப்பட்டதென்றும், சிலப்பதிகாரத்தாலும் அதன் பதிகத் தொடக்கத்தில் அடியார்க்குநல்லாரெழுதிய உரைநடையாலும், இந்நூற் பதிகத்தாலும் நன்குவிளங்குகின்றமையின், இது வேறுமொழியிலிருந்து வந்ததென்று சொல்லுவதற்கிடமில்லை.

இது, கதையைத் தொகுத்துக்கூறுவதும் பதிகமென்று வழங்கப்படுவதுமாகிய கதைபொதிபாட்டை முதலிற்பெற்று, விழாவறைகாதைமுதற் பவத்திறமறுகெனப் பாவைநோற்றகாதை

* தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், உ௪0.

யிறுதியாகவுள்ள முப்பதுபகுதிகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது; காதை- பாட்டு ; நீலகேசி, குண்டலகேசிவாதச்சருக்கம், உஎ - ஆம் செய்யுளுரையில், "முன்றான் பெருமைக்கணின்றான் என்னுங் காதையை அனுவதித்தவாறு" எனவும், உஅ - ஆம் செய்யுளுரையில், "பிடகம் என்னுங்காதை சொன்னவாறு" எனவும், மொக்கலவாதச் சருக்கம், உரு - ஆம் செய்யுளுரையில், "தன்புறத்தஎன்னுங்காதை சொல்லப்பட்டது" எனவும், சO - ஆம் செய்யுளுரையில், "எழும் பைத்தி என்னுங்காதை" எனவும், சக-ஆம்செய்யுளுரையில் "காவி னுற்சுமந்துய்ப்பான் என்னுங்காதை" எனவும், சஉ - ஆம் செய்யு ளுரையில், "மக்கட்பண்பழியாது என்னுங்காதை" எனவும், அந் நூலுரையாசிரியர் எழுதியிருத்தலால், காதையென்பதற்குப் பாட் டென்று பொருள்கொள்ளுதல் துணியப்படும் ; "ஆறைம் பாட் டினு ளறியவைத்தனன்" எனப் பதிகத்திறுதியிற் கூறப்பட்டிருத் தலும், மிதிலைப்பட்டித் திருச்சிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள் வீட்டிற் கிடைத்தபிரதியில் இந்நூற்பகுதிகளின் பெயர்கள்யாவும்பாட்டென் றே காணப்பட்டிருத்தலும் இதனை வற்புறுத்தும்; காதையென் பதை இசையோடு பாடப்படுவதாகிய செய்யுளென்று பொருள்படு கிற 'காதா' (गाथा) என்னும் வடசொற்சிதைவென்று கொண்டால் யாதோரிழுக்குமின்றென்று வடமொழியாளர்கூறுவர் ; இது நிற்க;

சிலவருடங்களுக்குமுன் பழைய தமிழ்ப்புத்தகங்களைத் தேடும் வண்ணம் இத்தமிழ்நாட்டினுள்ளே செல்லுதற்குரிய பல ஊர்களுக் குச் சென்று அங்கங்குள்ள பரம்பரைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்களுடைய வீடுகள்தோறும் உள்ளனவாகிய கையெழுத்துப்பிரதிகளைப் பரிசோ தித்துப் பார்த்தகாலங்களிலெல்லாம் எனக்கு மணிமேகலைமூலப்பிர திகள் கிடைத்தனவேயன்றி உரைப்பிரதி யாண்டும் கிடைத்திலது. சென்னை தஞ்சை முதலிய நகரங்களிலுள்ள பழைய கையெழுத்துப் புத்தகசாலைகளும் பார்க்கப்பட்டன ; அங்கும் கிடைக்கவில்லை. வெளிநாட்டிலுள்ள நண்பர்கள் பலரைப் பத்திரிகைவாயிலாக இதைப் பற்றி வினவினேன் ; அங்ஙனம் வினவப் பட்டவர்களுள், இப் பொழுது கொழும்பிலிருக்கும் யாழ்ப்பாணத்துநல்லூர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ சிற். கைலாசபிள்ளையவர்கள் தமதுகையாலெழுதிய மூலப்பிரதி யொன்றை அன்புடன் அனுப்பினார்கள்; பின்பு பாரிஸ்நகரத்துள்ள புரொபஸ்ர் ஜூலியன்வின்ஸன் என்பவர் 'இந்நகரத்துக் கையெழுத்

துப்புத்தகசாலையில் மணிமேகலைமூலப்பிரதி ஒன்றேயுள்ளது' என்றுதெரிவித்து மாதிரிகைக்காக அதிலிருந்து பதிகமட்டுமெழுதி யனுப்பினார். மற்றவர்கள் 'யாதொன்றுங் கிடைக்கவில்லை' என்று விடையளித்துவிட்டார்கள். கிடைத்தபிரதிகளை வைத்துக்கொண்டு ஒப்புநோக்கி ஆராய்ந்துவந்தபொழுது பிரதிகளில் எழுதுவோர்கள் இயல்பாகவேசெய்வித்திருந்த வேறுபாடுகளாலும், இது பௌத்த சமயக்காப்பியமாதலால் அச்சமயக்கொள்கைகளைக்கூறும்பாகங்களை யெல்லாம் எளிதிற்றெரிந்துகொள்ளல் கூடாமையாலும், அவற்றை ஒழுங்காகப் புலப்படுத்தும் பழைய * தமிழ்ப்பௌத்தநூல்கள் பண்டைக்காலத்தில் இருந்தும் பாதுகாப்போரின்மையால்இக்காலத் தில்இறந்தொழிந்தமையாலும், அக்கொள்கைகளை விளங்கச்சொல்லு வோர் அகப்படாமையாலும், பிழைகளைப் பிழைகளென்று நிச்சயித் துக்களைந்து திருத்தமானபாடங்களைத் தெரிந்துகொள்ளுதற்கு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியும் கழித்தகாலமும் அடைந்தவருத்தமும் அளவுபடுவனவல்ல.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்முதலிய சைவசமயாசாரியர் கள் அருளிச்செய்த தேவாரங்களிலுள்ள பௌத்தசமயமறுப்புக் களும், பெரியபுராணமுதலியவற்றுட் கூறப்பட்டுள்ள அச்சமயக் கொள்கைகளும் மறுப்பும், சிவஞானசித்தியார் பரபக்கத்துள்ள சௌத்திராந்திகன்மதமுதலியனவும், அவற்றிற்குத் திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசரெழுதியவுரையும், அவ்வுரையிலுள்ள சில உதா ரணச்செய்யுட்களும், மறுப்புக்களும், நீலகேசியும் அதனுரையும், அவ்வுரையில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள சில கவிகளும், வீரசோழியம் யாப்புப்படலவுரையிலுள்ள சிலவுதா ரணப் பாடல்களும், இன்னுஞ்சிலவும் பௌத்தசமயமரபுகளிற் சிலவற்றையும் அச்சமயத்தோர் பேசிவந்த சில தமிழ்ப்பரிபா ஷைகளையும் பிறவற்றையும் ஒருவாறு விளங்கச்செய்தன; செய்தும் முன்பிருந்த ஐயங்கள் முற்றுந் தீராமையாற் பின்னும் அறிந்தோர்

* அடியிலுள்ளவை பண்டைக்காலத்துப் பௌத்தநூல்களென்று சில நாளைக்குமுன்னேதான் தெரிந்தது; அவை: குண்டலகேசி, சித்தாந்தத் தொகை, திருப்பதிகம், விம்பசாரகதை யென்பன; அவற்றிலிருந்து சில பாடல்களே நீலகேசியுரை முதலியவற்றில் நூற்பெயர்களோடு எழுதப்பட் டுள்ளன.

பாற் சென்றும் அந்நியதேசத்தார்க்குக் கடிதமெழுதியும் விசாரித்தலையே மேற்கொண்டிருந்தேன்.

ஆராய்ச்சிசெய்யத் தொடங்கிப் பலவருடங்களாகியும் இந்நூலை முன்னமே வெளிப்படுத்தாமைக்குக் காரணம் இதுவே.

இப்படி இருக்கையில், ஹிந்துதேசத்துவித்தைகளிலும் ஆங்கிலேய வித்தைகளிலும் மிகப்பயிற்சியடைந்து விளங்கும் மஹா-ஸ-ஸ-ஸ்ரீ ஸ்ரீமத் உ. வே. *அரங்காசாரியரவர்கள், எம். ஏ., பௌத்தசமய நூல்களிலும் பாண்டித்தியமுள்ளவர்களென்பதை அறிந்துகொண்டு உரியகாலங்களில் அவர்களிடத்துச் சென்று வினவிவந்தேன்; வருகையில், ஒவ்வோரமயத்தும் தடையின்றி உடனுடன் அவர்கள் கூறியவிடைகளால் அதற்குமுன்பு எனக்கிருந்த ஐயங்களிற்பெரும்பாலன நீங்கின; நீங்கவே இந்நூலைப்பரிசோதித்தலில் என் மனம் ஊக்கம்பெற்றது. அவர்களுடையபேருதவி இல்லையாயின்,மணிமேகலையில்வந்துள்ள துடிதலோகம்,பாரமிதை, அரூபப்பிரமர், உரூபப்பிரமர்முதலியசொற்களுக்குங்கூட உள்ளவாறே பொருள்கொள்ளுதல் எனக்கு மிகவரிதாகும்; தமக்குரிய அரியவேலைகள் அநேகமிருந்தும் பழைய இத்தமிழ்நூல் வெளியேவந்து உலாவுதலையே பயனாகக் கருதி, யான் செல்லுங்காலங்கடோறும் சிறிதும் சலிப்பின்றி அவர்கள் செய்துவந்தபேருதவி ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலதன்று; அம்மகோபகாரிவிஷயத்தில் இத்தமிழ்நாட்டினேமாகிய நாமெல்லாம் நன்றிபாராட்டுதற்கு உரியவர்களாக இருக்கிறோம்.

எவ்விடத்தும் இந்நூலுக்கு உரையகப்படாமையாலும், உரைமுன்பு உண்டென்று ஒருவாற்றானும் விளங்காமையாலும் இனி மூலத்தைமட்டுமாவது வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்று நிச்சயித்துப் பதிப்பிக்கத்தொடங்கியபொழுது, தமிழ்ப்பாஷாபிமானிகளாகிய அன்பர்களிற் சிலர், 'உரையெழுதியே இதனை வெளிப்படுத்தவேண்டும்' என்று வற்புறுத்திக்கூறினமையின், அவர்கள் சொல்லை மறுத்தற்கஞ்சி, இது புலவர்திலகர்கள் செய்தற்குரிய அரிய காரியமென்றுகருதாமல்,† "ஆங்கவன் புகழ்ந்த நாட்டை யன்பெனு நறவமாந்தி, மூங்கையான் பேசலுற்றா னென்னயான் மொழிய லுற்

* படித்தவர்களுக்கு [illegible] விளங்கிய இவ்வருங்கலை விநோதர்களுடைய பிரிவு மெத்த வருத்தத்தை விளைவிக்கின்றது.

† கம்பராமாயணம், நாட்டுப்படலம், க.

றேன்" என்று பெரியோர் கூறியதற்கு இலக்கியமாக, தக்கநூலாராய்ச்சியும் எண்ணியவற்றைச் சுவைபயக்கும்படி நல்லநடையில் விளங்கவெழுதும்வன்மையுமில்லாத யான், "மணிமேகலை நூனுட்பங்கோள்வதேங்ஙன்" என்று ஆன்றோரால் நன்குபாராட்டப்பட்டுள்ள இந்நூற்கு அரும்பதவுரையென்ற ஏதோவொன்றை எழுதத்தொடங்கினேன்.

மொழிகளுட் பெரும்பாலனவற்றிற்குப் பொருள் விளங்கிக் கிடக்கின்றமையின், அரியவற்றிற்குமட்டுமே பொருள்செய்தும், ஆங்காங்குள்ள வாக்கியங்களை ஒத்தவைகளாக இந்தநூலிலும் வேறு நூலிலும் காணப்பட்டவாக்கியங்களை அவ்வவ்விடத்தில்தந்துகாட்டி அவற்றினிடங்களை உடனுடன் விளங்கச்செய்தும், பொருள்விளங்காத இடங்களில் (?) இக்கேள்விக்குறியை அமைத்தும், கையெழுத்துப் பிரதிகளிற்கண்ட பாடபேதங்களை எடுத்துக்காட்டி அவற்றுள் இன்றியமையாத சிலவற்றிற்குமட்டுமேபொருளைப்புலப்படுத்தியும், எல்லாருக்கும் எளிதிற் பொருள் விளங்குதற்பொருட்டு வடசொற்களைப்பெரும்பாலும் விரவுவித்துப், சிலவற்றிற்குச் சங்கமருவிய நூல்களிலிருந்து மேற்கோள்கள் இப்பொழுது அகப்படாமையால் அவற்றைவிளக்குதற்குப் பிற்காலத்து நூல்களிலிருந்து பிரயோகங்களை எடுத்துக்காட்டியும் ஒருவாறு எழுதிமுடித்தேன்.

† "சவியுறத் தெளிந்து தண்ணென் றொழுக்கமும் பயின்று" என்று கம்பநாடரும், ‡ "செல்லாறு தோறும் பொருளாழ்ந்து தெளிந்து"எனப் பரஞ்சோதிமுனிவரும் அருளிச்செய்த திருவாக்குக்களுக்கு இலக்காகவிளங்குங் கவிகளினுடையவரிசையிலேநிற்குந் தகுதியுள்ள பாட்டுக்களையுடைய இந்நூலுக்கு யானா அரும்பதவுரையெழுதுபவன்?இதுசெய்தற்குத் துணிந்துவந்த எனது தறுகண்மையைப் பொறுத்தருளும்படி இத்தமிழுலகத்தை மிகவும் வேண்டுகிறேன்.

பழையசெந்தமிழ்நூற்பரிபாலகரும் இவ்வாராய்ச்சியால் எனக்கு மனச்சோர்வுண்டாகாதவண்ணம் அடிக்கடி ஊக்கமளித்து

* திருவெங்கைக்கோவை.

† கம்பராமாயணம், ஆரணியகாண்டம், சூர்ப்பணகைப்படலம், ௪.

‡ திருவிளையாடற்புராணம், அன்னக்குழியும் வையையுமழைத்த படலம், ௨௨.

வருபவரும் கொழும்புநகரத்துப் பிரபுசிகாமணியுமாகிய கௌரவம் பொருந்திய * பொ. குமாரசாமிமுதலியாரவர்கள், இந்நூலிற் சிற்சில விடங்களில் முன்னம் நிகழ்ந்த ஐயங்களை நீக்கிக்கொள்ளுதற் பொருட்டு யான் கேட்ட வினாக்களுக்கு இலங்கையிலுள்ள பௌத்த வித்தியோதயபாடசாலைத்தலைவராகிய ஸ்ரீஸுமங்களரவர்களைக் கொண்டு விடைகளெழுதுவித்து அனுப்பிப் பேருதவிசெய்துவந் தார்கள்.

மணிமேகலையைக் கவலையின்றி ஆராய்ந்துபதிப்பித்துவெளிப் படுத்துதற்குப் பொருளுதவிசெய்த பாலவனத்தம் ஜமீன்தாரவர்க ளாகிய இராமநாதபுரம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ பொ.பாண்டித்துரைத்தேவரவர் களுடைய தண்ணளியும் பெருந்தகைமையும் ஒருபொழுதும் மறக் கற்பாலனவல்ல; மிகவும் பாராட்டற்பாலன, இதைப்போன்ற எத் தனையோ பெரியகாரியங்களைத் திருத்தமாகச் செய்துநிறைவேற்றிய வர்களின் வழித்தோன்றலாய் மிக்க பாண்டித்தியமடைந்து நூலா ராய்ச்சியேஇன்பத்துளின்பமெனக்கொண்டுவாழும்அப்பிரபு அவர் களுக்குப் பழையநூல்களையும் அவற்றினுரைகளையும் பதிப்பித்து வெளிப்படச்செய்து அமிழ்தினுமினிய தமிழைப் பரிபாலித்தல் இயல்பாயினும் படிப்பாரும் கேட்பாருமின்றி மூலையிலே மறைந்து கிடக்கும் அரியபெரியநூல்களைத் தேடித்தொகுத்துப் படித்துக் கொண்டு அநாதரவுற்றிருப்போர்க்கு அஃது அரியதினும்அரியதாகத் தோற்றுமென்பதுதிண்ணம்.

எனக்குண்டாகும் ஐயங்களை உடனுடன்போக்கிப் பேருதவி செய்தருளிய ஸ்ரீமத். உ. வே. மஹாமஹோபாத்தியாய பெருக வாழ்ந்தான், அரங்காசாரியரவர்களுக்கும், கும்பகோணம் கவர்ன் மெண்ட்காலெஜ் ஸம்ஸ்கிருதபண்டிதரவர்களாகிய திருமலை ஈச்சம் பாடி ஸ்ரீமத். உ. வே. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரவர்களுக்கும் என்னுடைய வந்தனத்தை நன்றியறிவுடன் ஸமர்ப்பிக்கின்றேன்.

சென்னைக்குச்செல்லுந்தோறும்யாதொருகவலையுமின்றியிருந்து நூலாராய்ச்சிசெய்யும்படி எழும்பூரில் தமது அழகியமாளிகையில்

* இவர்கள் காலஞ்சென்றுவிட்டார்கள்; ஆயினும், இவர்களைப்போலவே இவர்களுடைய குமாரர் ஸ்ரீமான் டாக்டர் கு. ஸ்ரீ காந்தமுதலியார் அவர்கள் நூலாராய்ச்சி விஷயத்தில் எனக்கு மிக்க ஊக்கமளித்து வருகிறார்கள்.

எனக்கு இடந்தந்து ஊக்கமளித்து அன்புடன் ஆதரித்துவருகின்ற வர்களாகிய ஹைகோர்ட்டு வக்கீல், ஸ்ரீமத். உ. வே.கே. இராஜகோ பாலாசாரியரவர்களுடையபெருந்தகைமை மிகப் பாராட்டற்பாலது.

சிவகங்கையைச்சார்ந்த சிறுவயல் ஜமீன்தாரவர்களாகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத்தேவரவர்கள், எனது அன்பரும் பழைய தமிழ்நூலாராய்ச்சியிற் கூர்த்த அறிவினரும், தமது வித்து வானுமாகிய திருமானூர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ கிருஷ்ணையரவர்களுக்கு மாதவேதனமளித்து வேண்டியகாலங்களிலெல்லாம் அவர்களை அனுப்பிப் பேருதவிசெய்துவந்தார்கள்; இவ்வகையான உதவிசெய் தல் மிகச் சிறந்ததென்பது யாவருக்கும் தெரிந்ததே.

இந்நூலை ஒப்புநோக்கிவந்தபொழுது ஏட்டுப்பிரதிகளை வைத் துக்கொண்டு பலமுறைபடித்து முதலில் அன்புடன் உதவிசெய்த வர்கள்:—கும்பகோணம் பேட்டைத்தெரு, ம-ா-ா-ஸ்ரீ தியாகராஜ பண்டாரம்; திருப்பெருந்துறை, ம-ா-ா-ஸ்ரீ பொன்னுசாமிபிள்ளை.

தங்களுக்கு அவகாசமுள்ளகாலங்களிலெல்லாம்வந்து உட னிருந்து இப்புத்தகவிஷயத்தில் எல்லாவுதவியும் அன்புடன் செய்த வர்கள்:—திருமானூர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ கிருஷ்ணையர்; மணலூர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ இராமானுஜாசாரியர்; பின்னத்தூர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ நாராயணஸாமி ஐயர்; மணலூர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ சந்தானமையங்கார்.

இழுக்கலுடையுழி ஊன்றுகோல்போன்ற இவர்கள் யாதொன் றையும் எதிர்பாராமற்செய்துவந்த பேருதவியை நினைக்குந்தோறும், "பயன்றூக்கார் செய்த வுதவி நயன்றூக்கி, னன்மை கடலிற் பெரிது" என்னும் அருமைத்திருக்குறள் ஞாபகத்திற்குவந்து மனத் தைக்குளிர்விக்கின்றது.

மணிமேகலை பௌத்தசமயக்காப்பியமாதலின், படிப்பவர் களுக்கு விளங்கும்வண்ணம், அச்சமயக்கொள்கைகளை விரிவாக எழுதிச் சேர்க்க வேண்டுமென்று சிலகனவான்கள் வற்புறுத்திக் கூறினமையால் பௌத்தர்களால் மும்மணிகளென்று பாராட்டப் படும் புத்ததருமசங்கங்களின் விவரணங்களாகப் புத்தசரித்திரமும் பௌத்ததருமமும் பௌத்தசங்கமும் ஆகிய இவை, மேற்கூறிய மஹாநர், ஸ்ரீமத். உ. வே. அரங்காசாரியரவர்களுடைய பேருதவியா லியற்றி, இப்புத்தகத்திற்கு அங்கமாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

புத்தசரித்திரத்தை 'இங்கிலிஷ்' புஸ்தகங்களிலிருந்து தமிழில் மொழி பெயர்த்து உதவிய அன்பர்கள்:—ம-ா-ா-ஸ்ரீ V. P. சுப்பிரமணிய முதலியார், G.B., V.C.; ம-ா-ா-ஸ்ரீ S. கிருஷ்ணசாமி ஐயர், B.A. B.L.; ம-ா-ா-ஸ்ரீ K. P. சோமசுந்தர ஐயர்; ம-ா-ா-ஸ்ரீ V. சுப்பிமணிய ஐயர், B.A.; ம-ா-ா-ஸ்ரீ M. S. நடேச ஐயர், B.A.

நான்போய் எழுதக் கூடாதகாலங்களில் ஷை மஹா அரங்காசாரியரவர்களிடஞ்சென்று சென்றுபௌத்ததருமத்தையும் பௌத்த சங்கத்தையும் எழுதியளித்த அன்பர்கள் ம-ா-ா-ஸ்ரீ ஸ. கோபாலசாமி ஐயர், B.A. முதலியவர்கள்.

பௌத்ததருமத்தையும் பௌத்தசங்கத்தையும் மஹா, அரங்காசாரியரவர்களிடஞ்சென்று படித்துக்காட்டிச் செப்பஞ்செய்து கொள்ளுதற்கு எனக்குக்காலம்வாயாமையால், அவர்கள் முதன் முறை சொல்லியெழுதுவித்தபடியே அவைகள்பதிப்பிக்கப்பட்டன.

தமக்குப் பற்பல அரியகாரியங்களிருக்கவும் யான்விரும்பிய பொழுதெல்லாம் ஒப்புநோக்குதல்முதலிய பற்பலவுதவிகளை ஊக்கத்துடன் செய்துவந்த திருவல்லிக்கேணி, ஸ்ரீமத் உ. வே. வை. மு. சடகோபராமானுஜாசாரியரவர்களுடைய அன்புடைமை ஒரு பொழுதும் மறக்கற்பாலதன்று.

எனக்கு இயல்பாகவுள்ள அறிவின்மையாலும், மறதியாலும், வேலை மிகுதியாலுண்டாகும் அயர்ச்சியாலும், பிறகாரணங்களாலும் இப்புத்தகத்தில் பல பிழைகள் இருத்தல்கூடும்; அவற்றைத் திருத்திப்படித்துக் கொள்ளும்படி எல்லோரையும் வேண்டுகிறேன்.

தொடங்கியகாரியத்தை நிறைவேறும்படி செய்தருளிய எல்லாம் வல்ல முழுமுதற்கடவுளின் இணையடிகளைச் சிந்தித்து வந்திக்கின்றேன்.

கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகள்.

திருக்கைலாயபரம்பரைத்

திருவாவடுதுறையாதீனத்துப்	...	... பிரதி	க.
எட்டயபுரம் பெரிய அரண்மனைப்	...	... ,,	க.

இது, திருவாவடுதுறையாதீனத்து ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகரவர்கள் வருவித்துத் தந்தது.

சிவகங்கையைச்சார்ந்த மிதிலைப்பட்டி
ம-ா-ா-ஸ்ரீ அழகியசிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள் ... பிரதி க.

திருமயிலையிலிருந்த திருநெல்வேலி,
,, திருவம்பலத்தின்னமுதம்பிள்ளையவர்கள் ,, க.
இந்தப் பிரதிகொடுத்தவர், திருமயிலைப் பார்த்தசாரதிக்கிராமணியென்பவர்.

,, சேலம் இராமசாமிமுதலியாரவர்கள் ... ,, க.
[முதலிற்கிடைத்த பிரதி இதுவே.].

யாழ்ப்பாணத்துநல்லூர்,
,, சிற். கைலாசபிள்ளையவர்கள் ... ... ,, க.

ஆறுமுகமங்கலம்,
,, ஏ. சுந்தரமூர்த்திப்பிள்ளையவர்கள் ... ,, க.

S. P. G. High School, Vepery, தமிழ்ப்பண்டிதர்
,, திருமயிலை, சண்முகம்பிள்ளையவர்கள் ... ,, க.

சென்னை,
,, தி. முத்துக்குமாரசாமிமுதலியாரவர்கள் ... ,, க.

சென்னையிலுள்ள
இராசாங்கத்துக் கையெழுத்துப்புத்தகசாலைப் ... ,, க.
அப்பொழுதைக்கப்பொழுது ஒப்புநோக்கி உடனுடன் கொடுத்துவிடப்பட்ட பிரதிகள் சில.

இவற்றுள், மிகப்பழமையானதும் பரிசோதனைக்கு இன்றியமையாததாக இருந்ததும் மற்றைப்பிரதிகளிற் குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் திரிந்தும் போகிய பாகங்களையெல்லாம் ஒழுங்குபடச்செய்ததும் கோப்புச்சிதைந்து அழகுகெட்டு மாசுபொதிந்து கிடந்த செந்தமிழ்ச்செல்வியின் மணிமேகலையை அவளணிந்துகொள்ளும்வண்ணம் செப்பஞ்செய்துகொடுத்ததும் மிதிலைப்பட்டிப்பிரதியே.

கும்பகோணம்,
ஜூன் 1898.

இங்ஙனம்
உத்தமதானபுரம், வே. சாமிநாதன்.

இந்நூலாசிரியராகிய

மதுரைக் கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார்

வரலாறு.

இவர், கடைச்சங்கப்புலவர்களுள் ஒருவர்; கூலவியாபாரஞ் செய்துகொண்டிருந்தமையின் இப்பெயர்பெற்றாரென்பர்; பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியின் வரலாற்றையும் அவள்மேம்பாட்டையும் சேரன்செங்குட்டுவனுக்கு அறிவுறுத்தி அவனைக்கொண்டு அவளுக்குக் கோயில்கட்டுவித்து நித்தியபூசை முதலியனநடக்கும்படிசெய்தவர். அவ்வரசனுக்குக் கண்ணகியின்வரலாற்றைக் கூறிய பொழுது அவனோடு கேட்டுக்கொண்டிருந்தவரும் அவன்சகோதரரும் துறவுபூண்டவருமாகிய இளங்கோவடிகள் அவளுடையசரிதத்தைப் பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுளாகச்செய்தற்கு வேட்கையடையும்வண்ணஞ் செய்தவர் இவரே; இதனைச் சிலப்பதிகாரத்தின் பதிகத்தாலும், அந்நூலிலுள்ள உ௫-ஆவது காட்சிக்காதையாலுமுணர்க. எட்டுத்தொகையில் நற்றிணை முதலிய நூல்களில் இவராற் செய்யப்பட்டுள்ள பாக்களுமுண்டு; (நற்றிணையில் ௬ பாக்கள்; குறுந்தொகையில் க; அகநானூற்றில் ச; புறநானூற்றில் க.) இவர்பெயர், கூலவாணிகனசாத்தனாரெனவும், மதுரைச்சீத்தலைச்சாத்தனாரெனவும், சீத்தலைச்சாத்தனாரெனவும், சாத்தனாரெனவும் வழங்கும். "தண்டமிழ்ச்சாத்தன்"(பதிகம், க௦) என்றும், "தண்டமிழாசான்சாத்தன்" (காட்சிக்காதை, ௬௬) என்றும், "நன்னூற்புலவன்" (காட்சிக்காதை, க௦௬) என்றும் சிலப்பதிகாரத்து இவர்சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். சங்கத்தில் அரங்கேற்றுவித்தற்பொருட்டுவரும் நூல்களிற்பிழைகள் காணப்படுந்தோறும் ஆக்கியோர்களைக் குற்றங்கூறுதற்குத் துணியாராய் 'இந்தப்பிழைகளைக் கேட்கும்படி நேரிட்டதே' என்று இவர் மனம்வருந்தித் தமதுதலையைக் குத்திக்கொள்வாரென்றும், அதனால் தலை புண்பட்டுச் சீயோடிருந்தமையின், சீத்தலைச்சாத்தனாரென்பது இவர்க்குப்பெயராயிற்றென்றுங்கூறுவர்; இதனை, "வள்ளுவர்முப்பாலாற், றலைக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு" என்று மருத்துவன்றாமோதரனார் திருக்குறளைச் சிறப்பித்துக்கூறிய செய்யுளிற் குறிப்பித்திருத்தல்காண்க. சிலப்பதிகாரத்தை இவர் கேட்டனரெனச் சிலப்பதிகாரப்பதிகத்திறுதியிலும், இந்நூலைச் சிலப்பதிகார நூலாசிரியர் கேட்டனரென இந்நூற்பதிகத்திறுதியிலும் கூறியிருத்தலால், இளங்கோவடிகளும், இவரும் ஒரேகாலத்தினரென்பது அறியப்படுகின்றது. மலைநாட்டிற சீத்தலையென்னும் ஊரிலுள்ள ஐயனார் பெயராகிய சீத்தலைச்சாத்தனாரென்பது இவரது இயற்பெயரென்று ஒரு சாரார்கூறுவர்; உண்மை விளங்கவில்லை.

இந் நூலால் தெரிந்த அரசர்களின் பெயர்கள் முதலியன.

க.—அரசர்கள்:—அத்திபதி, இரவிவன்மன், இராகுலன், இராமன், உதயகுமரன், ககந்தன், கரிகால்வளவன் (கரிகாற்பெருவளத்தான்), கணகன், காந்தன், கிள்ளிவளவன், குமரன், சீதரன், செங்குட்டுவன், துச்சயன், துணையிளங்கிள்ளி, தூங்கெயிலெறிந்த தொடித்தோட்செம்பியன், தொடுகழற்கிள்ளி, நாகநாட்டரசரிருவர், நெடுஞ்செழியன், நெடுமுடிக்கிள்ளி, புண்ணியராசன், பூமிசந்திரன், மனு, மாவண்கிள்ளி, மாவலி, முசுகுந்தன், வசு, வடிவேற்கிள்ளி, வத்தவன் (வத்ஸராஜன்), வளைவணன், வாணன், விசயன், விடர்ச் சிலைபொறித்தவேந்தன், விராடன், வென்வேற்கிள்ளி,

உ. அக்ஷயபாத்திரம் :—அமுதசுரபி.

ங. ஆறுகள்:—கங்கை, காயங்கரை, காரியாறு, காவேரி, குமரி.

ச. உலகம்:—துடிதலோகம், வித்தியாதரருலகு.

ரு. ஊர்கள்:—அசோதரநகரம், இடவயம், உஞ்சை, கச்சயம், கபிலை, காஞ்சனபுரம், காஞ்சி, காவிரிப்பூம்பட்டினம் (காகந்தி), கொற்கை, கோசம்பி (கௌசாம்பிநகரம்), சண்பை, சிங்கநகரம், சித்திபுரம், சேடி, தக்கணமதுரை (மதுரை), நாகபுரம், வஞ்சி, வயனங்கோடு, வாரணசி.

சு. குலங்கள்:—இந்திரகுலம், சூரியகுலம், மாவலிகுலம்.

எ. கோயில்கள் :—இந்திரவிகாரம், கலைகியமம், குச்சரக்குடிகை, சக்கரவாளக்கோட்டம், தருநிலை (கற்பகதருநிற்குங்கோயில்), தீவதிலகைகோயில், புத்தபாதபீடிகைக்கோயில், பூதசதுக்கம், மணிமேகலாதெய்வக்கோயில், வச்சிரக்கோட்டம் (வச்சிராயுதம்நிற்கும் கோயில்.)

அ. தருமசாலை:—உலகவறவி.

கூ. தீவங்கள்:—இரத்தினத்தீவம், இலங்காதீவம், சம்புத்தீவம், சிறுதீவு இரண்டாயிரம், பெருந்தீவுநான்கு, மணிபல்லவம்.

கo. தெய்வங்கள்:—அந்தரி (துர்க்கை), அருபப்பிரமர் நான்குவகையினர், இந்திரன், உருபப்பிரமர் பதினாறுவகையினர், கண்ணகி, கந்திற்பாவை (துவதிகன்), குமரி, கோவலன், சம்புத்தீவக்காவற்றெய்வம் (சம்பாபதி), சித்திரசேனன், சிந்தாதேவி, சிவபெருமான்,

திருமால், தீவதிலகை, பலதேவன், பிரமன், பூதம் (அங்காடிப் பூதம், சதுக்கப்பூதம்), மணிமேகலாதெய்வம், மஹாப்ரஹ்மா, மாரன், மாருதவேகன், முருகக்கடவுள், விந்தாகடிகை.

கக. நகரத்தேய்வங்கள்:—சம்பாபதி, மதுராபதி.

கஉ. நாடுகள்:—அங்கநாடு, உத்தரமகதம், கலிங்கநாடு, காந்தார நாடு, சாவகநாடு, நாகநாடு, பாண்டிநாடு, பூருவதேயம், மகதம்.

கங. நூல்கள்:—ஓவியநூல், திருக்குறள், பிடகம், மடைநூல், மற்கலிநூல்.

கச. நோய்:—யானைத்தீநோய்.

கரு. பாம்பு:—திட்டிவிடம்.

கசா. புத்தஸ்தலமுள்ள இடங்கள்:—காஞ்சி, காவிரிப்பூம்பட்டினம், சமந்தம் (சமனொளி, பாதபங்கயமலை), மணிபல்லவம், வஞ்சி நகர்.

கஎ. புலவர்கள்:—இளங்கோவடிகள், திருவள்ளுவர், மதுரைக் கூலவாணிகன் சீத்தலைச்சாத்தனார்.

கஅ. பொய்கைகள்:—கோமுகி, சரவணம்.

கசு. மலைகள்:—இமயம், சமந்தம் (சமனொளி, பாதபங்கய மலை, கிருத்திரகூடம்), தவளமலை, நாகர்மலை, பொதியில், மேரு, மேருவைச்சூழ்ந்த ஏழுகுன்றங்கள், விந்தம்.

உ0. முனிவர்கள்:—அக்கபாதர், அகத்தியர், அசலர், அறவண வடிகள், கவேரர், கிருதகோடி, கேசகம்பளர், கௌதமமுனிவர், சங்கதருமர், சாதுசக்கரர், சிருங்கி, சைமினி, தருமசாவகர், பரசுராமர், பிரமதருமன், புத்தன், மண்முகமுனிவன், விசுவாமித்திரன், வியாசன், விரிஞ்சி, விருச்சிகன்.

உக. வனங்கள்:—கவேரவனம், சம்பாதிவனம், தருமதவனம்.

உஉ. வாதங்கள்:—அளவைவாதம், ஆசீவகவாதம், சாங்கிய வாதம், சைவவாதம், நிகண்டவாதம், பிரமவாதம், பூதவாதம், மந்திர வாதம், வேதவாதம், வைசேடிகவாதம், வைணவவாதம்.

உங. விழாக்கள்:—இந்திரவிழா, மங்கலத்திருநாள்.

உ

மணிமேகலைக்கதைச்சுருக்கம்.

"படிக நிறமும் பவளம்போல் வாயுங்
கடிகமழ்செந் தாமரைபோற் கண்ணும்—துடியிடையும்
அல்லும் பகலு மனவரத முந்நினைந்தாற்
கல்லுஞ்சொல் லாதோ கவி."

க.—விழாவறைகாதை.

பண்டைக்காலத்திற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தை வளமுறச் செய்வித்தற்கு நினைந்த அகத்தியமுனிவருடைய கட்டளையின்படி, தூங்கெயிலெறிந்ததொடித்தோட்செம்பியனென்னுஞ்சோழன், இந்திரனைவணங்கிக் குறையிரந்து அவனனுமதிபெற்று இருபத்தெட்டு நாள் அந்நகரில் நடத்தியதும், அச்சோழன் காலத்திற்போலவே பிற்காலங்களில் அவன்பரம்பரையோரால் ஆண்டுதோறும் நடத்தப் பெற்று வந்ததுமாகிய இந்திரவிழாவை நடத்தக்கருதிய அந்நகரத் துள்ள பலசமயவாதிகளும் பிறரும் ஒருங்குகூடி, "இந்திரவிழாவை நாம் மறந்தால் முசுகுந்தனது துயரைப் போக்கியதான நாளங்காடிப் பூதம் துன்பஞ்செய்யும்; பாவிகளைப் புடைத்துண்பதாகிய சதுக்கப் பூதம் இந்நகரை விட்டுநீங்கும்; ஆதலால், இவ்விழாவை நடத்துவே மாக" என்று தம்முள் நிச்சயித்துக்கொண்டு, அவ்விழா நடக்கப் போதலை நகரத்தாருக்கு அறிவிக்கும்படி முரசறைவோனுக்குச் சொல்ல, அவன் வச்சிரக்கோட்டத்துள்ள முரசை யானையின் பிடரி லேற்றி, முதலில் ஊரைவாழ்த்தி, "மேகம் மாதந்தோறும் மும்மழை பொழிக; அரசன் செங்கோலினனாகுக; அறிஞர்களே! இந்திரவிழா நடக்குங்காலத்திற் சுவர்க்கலோகம் வறிதாகும்படி எல்லாத்தேவ ரும் அதனை நீங்கி இங்கே எழுந்தருளுவாரென்பது பெரியோர்க ளுடைய துணிபாதலால், வீதிமுதலியவற்றிற் பூரணகும்பங்களும் பொற்பாலிகைகளும் பாவைவிளக்குக்களும் ஆகிய இவற்றைப் பரவ வைத்திடுமின்; குலைக்கமுகும் குலைவாழையும் கரும்பும் வஞ்சிக் கொடியும் பூங்கொடியும் ஆகிய இவற்றைக் கட்டவேண்டிய இடங் களிற் கட்டுமின்; தூணங்களில் முத்துமாலைகளை நாற்றுமின்; வீதி களிலும் மன்றங்களிலும் பழமணலை மாற்றிப் புதுமணலைப் பரப்பு

மின்; துகிற்கொடிவகைகளை மாடங்களிலும் வாயில்களிலும் கட்டு மின்; சிவபெருமான்முதல் சதுக்கப்பூதமிறுதியாகிய தெய்வங்கள் உறையுங் கோயில்களிற்செய்யவேண்டிய காரியங்களை ஏற்பச்செய்யு மின்; தருமோபதேசஞ்செய்ய அறிந்தவர்களே! பந்தரிலும் அம்பலங் களிலுஞ்சென்று பிரசங்கம் புரிமின்; சமயவாதிகளே! வித்தியாமண் டபத்தைஅடைந்து இருத்தற்குரிய இடத்திலிருந்து வாதம்புரிமின்; யாரிடத்தும் பகைமையும் கோபமுங் கொள்ளன்மின்" என்று கூறி முரசறைந்து இந்திரவிழாவைத் தெரிவித்தான்.

உ.—ஊரலருரைத்தகாதை.

பின்பு, காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இந்திரவிழாநடைபெற றது; அவ்விழாக்காலத்திற் பண்டைவழக்கப்படியே ஆடுதற் பொருட்டு மணிமேகலையும் மாதவியும் வாராமையால் மனம் புழுங் கிய சித்திராபதி, வயந்தமாலையைஅழைத்து, "நீமாதவிபாற்சென்று விழாவிற்கு வாராதிருத்தல்பற்றி இவ்வூரார் கூறும் பழிமொழியை அவளுக்குச்சொல்லி வா" என்று அனுப்ப, அவள்சென்று மணி மேகலையோடு மாதவியிருந்த மலர்மண்டபத்தையடைந்து, அங்கே தவத்தால் வாடிய மாதவியின் உடம்பைக்கண்டு வருத்தமுற்று அவளைநோக்கி, "நீ உன் மகளுடன் இந்திரவிழாவிற்கு வாராமலும், உன் மரபிற்கு ஒவ்வாத தவவொழுக்கம்பூண்டும் இருத்தல்பற்றி ஊரார்கூறும் பழிமொழிகள் பல" என்றுகூற, மாதவி, "கணவன் கொலையுண்டதற்குப் பொருளாய் மிகச்சினந்து மதுரையை எரித்த பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியினுடைய மகள் மணிமேகலை தவ வழியிற்செல்லுதற்கு உரியளேயன்றி, மிகவுமிழிந்த பரத்தைமைத் தொழிலுக்கு உரியளல்லள்; ஆதலின், அவள் அங்கேவாராள்; நான் இங்கேவந்து பௌத்தாசாரியராகிய அறவணவடிகளை வணங்கி, என் காதலன் மதுரையிற் கொலையுண்டது முதலிய பெருந்துன்பத்தை வருந்திச்சொல்லி முறையிட்டேன்; முறையிட்ட எனக்கு அவர்,

> 'பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம்
> பிறவா ருறுவது பெரும்பே ரின்பம்
> பற்றின் வருவது முன்னது பின்ன
> தற்றோ ருறுவ தறிக' (௬௪ - எ)

என்று நால்வகைவாய்மைகளையும் அருளிச்செய்து, பஞ்சசீலத்தை யும் உபதேசித்து, 'இவற்றைக்கடைப்பிடி' என்றுசொல்லி என்னைத்

தவவழியிற் புகுத்தினராதலின், நானும் அங்கே வருதற்கு உரியே னல்லேன்; இச்செய்தியை என் தோழிகளுக்கும் என் நற்றாய் சித்திராபதிக்கும் சொல்" என்றுகூற, அதுகேட்ட வயந்தமாலை, பெறுதற்கரிய மாணிக்கத்தைக் கடலில் வீழ்த்தியவர் போலச் செய லற்று மீண்டு சித்திராபதியிடம் சென்றாள்.

௩.—மலர்வனம்புக்ககாதை.

இங்ஙனம் மாதவி வயந்தமாலைக்குச் சொல்லிய வருத்தச் சொல்லைக்கேட்ட மணிமேகலைக்கு அக்கேள்விவழியாகப் பற்றறு தற்குரிய நற்காலம் (ஏதுநிகழ்ச்சி) வந்துற்றமையால், அவள், தன் னுடைய தாய்தந்தைகளான கண்ணகிக்கும் கோவலனுக்கும் மதுரையில் நேர்ந்த துயரச்செய்திதன்காதுகளைச் சுட மனங்கலங்கி அழுது சிந்துகின்றகண்ணீரால் தான்தொடுக்கின்றமாலையை நனைத் துக்கொண்டிருப்ப, மாதவி அதனைக்கண்டு கண்ணீரைத்துடைத்து அவளுடைய துக்கத்தை ஒருவகையாக மாற்ற நினைந்து, "இப் பூமாலை உன் கண்ணீர்க் கலப்பால் தூய்மையொழிந்தது; ஆதலின், வேறுமாலை தொடுத்தற்கு நீ சோலைசென்று புதுமலர் பறித்துவா" என்றாள்.

அதனைக்கேட்ட சுதமதி, மாதவியைநோக்கி, "தாய்தந்தையர் க்கு நேர்ந்த பெருந்துன்பத்தைக்கேட்டு மிக்கதுக்கத்தை அடைந்த மணிமேகலையின் கண்ணீரைக்காணிற் காமன் தன் படைக்கலங் களை எறிந்துவிட்டு நடுங்குவான்; இப்பாவையை ஆடவர் புறத்தே காண்பாராயின், விட்டு நீங்குவாரோ? நீங்கார்; இயற்கைத்தன்மை குன்றுவர்; குன்றாமல் நிற்பாராயின், அவர்கள் பேடியரல்லரோ? ஆதலால், இவளை இப்பொழுது புறத்தே பூப்பறித்தற்குத் தனியே அனுப்பலாகாது; இந்நகரத்தில் நான் வந்ததற்குரிய காரணங்கூறு வேன்; கேட்பாயாக; சண்பைநகரத்துள்ளானாகிய கௌசிகனென் னும் அந்தணனுடைய மகளாகிய யான், தனியேசெல்லுதற்கு அஞ் சாமல் ஆராய்ச்சியின்றி ஒரு சோலையிற்சென்று பூப்பறித்தேன்; அப்பொழுது இந்திரவிழாவைக்காண்டற்கு இந்நகரைநோக்கிஆகாய வழியேவரும் மாருதவேகனென்னும் வித்தியாதரனொருவன் என் னைக்கண்டு உடனே எடுத்துக்கொண்டு மேலேசென்று, தன்வயமாக் கிச் சிலநாள்கழித்தபின் இந்நகரத்தே என்னைவிட்டுவிட்டு நீங்கித் தன்

நகரம்போயினன்; மகளிர் தனியேசெல்லுதலால் உண்டாகுந் தீங்கு இத்தன்மையது ; ஆதலால், மணிமேகலை தனியே போய்ச் சோலையிற் பூப்பறித்தல் தவருகும்; இவளுடன் யாரேனும் செல்லவேண்டும்; இலவந்திகைச் சோலைக்குச்சென்ருல் அரசனுடைய பக்கத்திலுள்ளார் அங்கிருப்பர்; உய்யானத்திற்குச் செல்லலாமோவெனின், அதில் தேவர்களாலன்றி மனிதர்களால் விரும்பப்படாதனவும் வண்டுகள் மொய்க்கப் பெருதனவுமான மலர்களையுடைய மரங்களெல்லாம் வாடாத பூமாலைகளைத் தூக்குதலால், 'இவ்வனம் பாசக்கையையுடைய பூதங்களாற் காக்கப்படும்' என்று நினைந்து அவ்வனத்தை அறிவுடையோர் அடையார் ; சூரியகிரணத்தாற் சிறையிழந்த சம்பாதியிருந்த சம்பாதிவனமும், காவிரியின் தந்தையாகிய கவேரனிருந்த கவேரவனமும் மிக்க முதுமையையுடையனவும் தீண்டிவருத்துவனவுமாகிய தெய்வங்களாற் காக்கப்படுதலின் அவற்றினிடத்தும் அறிவுடையோர் செல்லார் ;

> அருளு மன்பு மாயிரு ரோம்பு
> மொருபெரும் பூட்கையு மொழியா நோன்பிற்
> பகவன தாணையிற் பன்மரம் பூக்கும் (ருகூ - சூக)

உவவனமென்று ஒருவனமுண்டு ; அவ்வனத்தில் தன்னகத்துள்ளோருடைய ஓசையை வெளிப்படுத்தாமல் அவர்களுருவங்களை மட்டும் வெளிப்படுத்துவதாகிய பளிக்குமண்டபம் ஒன்றுளது ; அம்மண்டபத்தினுள்ளே மாணிக்கச் சோதிபரந்த ஒரு பதுமபீடம் இருக்கிறது ; அப்பீடத்திலிட்டால் அரும்புகள்மலரும் ; பலவருடஞ்சென்ருலும் அதில் இட்டமலர்கள்வாடா ! அம்மலர்களில் வண்டுகள் மொய்யா ; இதுகாறும் அதன் பெருமையை உனக்குச் சொல்ல மறந்தேன் ; கேட்பாயாக ; ஒருதெய்வத்தை நினைந்தோர் அத்தெய்வத்தின் அடிகளைத்தியானித்து மலர்களை அப்பீடத்திற் சேர்த்தால் அம்மலர்கள் அப்பீடத்தை நீங்கி அத்தெய்வத்தின் அடிகளிடத்தே செல்லாநிற்கும் ; யாதொரு நினைப்புமின்றி அவற்றை அப்பீடத்தே சேர்ப்பின், அவைகள் அதனை விட்டு நீங்கா ; இதற்குக் காரணம்யாதென்று வினவுவாயாயின், சொல்லுவேன்; 'செய்யும் கருமங்கள் மனத்தோடு கூடாத விடத்தும் அவைகள்பலிக்கும்' என்னும் விரதிகள் துன்பமடையவும், 'மனத்தோடு கூடாதவழிக் கருமங்கள் பலியா' என்போர்க்கு உதாரணமாக

வும் மலரை இட்டுக் காட்டுதற்கு மயனென்னும் தெய்வத்தச்சனால் அப்பீடம் நிருமிக்கப்பட்டதாகும்; அவ்வனத்திலன்றி உன்மகள் வேறுவனங்களிற் செல்லுதற்கு உரியளல்லள்; அவளோடு பூப்பறித் தற்கு நானும் துணையாகச் செல்வேன்'' என்று சொல்லிவிட்டு மணிமேகலையோடுசேர்ந்து அவள்போகும்பொழுது,உண்ணுநோன்பி யொருவனைத் தொடர்ந்து நின்று, ''ஐய, இதனை உண்ணும்; உண் டால், காற்றுப்புகாத அறையிற் புகுந்தவர்போலே அழுக்குடைய உடம்பிற்புகுந்து வருந்திக்கொண்டிருக்கும் உம்முடைய உயிர் அவ் வருத்தமொழிந்து மிக்க இன்பத்தை அடையாநிற்கும்; ஆதலால், இதனையுண்டு தெளிக'' என்று கள்ளையுண்ணும்படி வற்புறுத்திக் கூறும் களிமகன்பின்னே வியப்புற்றுச்செல்லும் சனங்களும், ஒரு பித்தனுடைய பலவகைப்பட்ட விகாரச்செயல்களைக்கண்டு வருந்தி நிற்கும் சனங்களும், பேடென்னுங் கூத்தைக்கண்டுநிற்கும் சனங் களும், தெருவின் இருபுறத்துமுள்ள மாளிகைகளில் எழுதப்பட் டுள்ள சித்திரங்களைக்கண்டு வியந்து நிற்கும் சனங்களும், சிறு தேரின்மீது செய்துவைக்கப்பட்டுள்ள யானையின்மேற் சிறுவர்களை யேற்றி மகளிர் பாராட்டுதலைக்கண்டு நிற்கும் சனங்களும் ஆகிய எல்லோரும், முன்னம் விராடநகரத்திற் பேடிவடிவங்கொண்டு சென்ற அருச்சுனனைக்கண்டு வியந்து சூழ்ந்துகொண்டவர்களைப் போல மணிமேகலையைச் சூழ்ந்துகொண்டு, ''மிக்க அழகையுடைய இவளைத் தவவழியிற் புகுத்திய தாய் மிகவும்கொடியவள்; இவள் பூப் பறித்தற்குச்சோலையிற் புகுவாளாயின், ஆங்குள்ள அன்னப்பறவை கள் முதலியன இவள் நடைமுதலியவற்றைக் கண்டு என்னபாடு படா!'' என்று இவைபோல்வனவற்றைச் சொல்லி அவளுடைய அழகைப் பாராட்டி மிகவும் வருந்தி நின்றனர்; மணிமேகலை, சுத மதியோடு மெல்லச்சென்று உவவனத்தில் மலர்கொய்தற்குப் புகுந்தாள்.

ச.—பளிக்கறைபுக்ககாதை.

புகுந்தவள், அச்சோலையின் வளங்களையும் ஆங்குள்ள பொய் கையின் அழகையும் சுதமதிகாட்டக் காண்பாளாயினள்.

அவள் அங்கே அப்படியிருக்க, மதவெறிகொண்டு தெருத்தோ றும் சனங்களை வருத்தித் திரிந்ததான காலவேகமென்னும்யானை யின் மதத்தையடக்கித் தேரேறிச் சேனையுடன்வரும் உதயகுமரன்

நாடகக்கணிகையர்வீதியில் ஒரு மாடத்தே மலரணைமேற் காதற்பரத்தை யொருத்தியோடு, யாழின் கோட்டைத் தழுவிக்கொண்டு மயங்கிப் பாவைபோலிருந்த எட்டிகுமரனைத் தெருப்பக்கத்திலுள்ள சாளர வழியாற்கண்டு, "நீ அடைந்ததுன்பம் யாது?" என்றான்; உடனே அவன் துணுக்குற்றெழுந்து விரைந்து அருகேசென்று உதயகுமரனை வணங்கித்துதித்து, "இயற்கையழகுகெட்டு மலர்வனத்திற்கு இவ் வீதிவழியே நடந்துசெல்லும் மணிமேகலையைக்கண்டேன்; கண்டவுடன் அவளது தந்தையாகிய கோவலன் மதுரையிலடைந்த கொடுந் துன்பம் நினைவிற்கு வந்து என் மனத்திண்மையை மாற்றி இந்த யாழிலுள்ள பகைநரம்பில் என்கையைச் செலுத்தியது; இதுவே நான் அடைந்தவருத்தம்" என்று சொல்ல, பலநாளாக மணிமேகலையை விரும்பிக்கொண்டேயிருந்த உதயகுமரன், அவன் சொல்லால், அவள்சோலை சென்றாளென்பதை அறிந்து மகிழ்ந்து, "அங்கேபோய் மணிமேகலையை என் தேரிலேற்றிக்கொண்டுவருவேன்" என்று அவனுக்குச் சொல்லிவிட்டுத் தேரைச்செலுத்திச் சென்று உவவனத்தின் மதில்வாயிலை யடைந்தான்.

மணிமேகலை, அத்தேரொலியைக்கேட்டுச் சுதமதியை நோக்கி, "உதயகுமரன் என்மேல் மிக்க விருப்பமுடையவனென்று மாதவிக்கு வயந்தமாலை சொல்லியதை முன்னங்கேட்டுளேன்; இஃது அவனுடைய தேரொலிபோலும்; இத்துன்பத்திற்கு யாதுசெய்வேன்?" என்றாள்; அதைக்கேட்ட சுதமதி அவளை ஆங்குள்ளபளிக்கறையிற் புகுத்தித் தாழக்கோலிட்டுக்கொண்டு உள்ளே இருக்கச் செய்துவிட்டு, தான் அப்பளிக்கறைக்கு ஐந்துவிற்கிடைத்தூரத்தே நின்றாள்; அங்ஙனம்நின்ற சுதமதியைச் சோலையினுள்ளேவந்த உதயகுமரன் கண்டு, "யாருமில்லாத இவ்விடத்தே நின்றாய்; நீ மணிமேகலையுடன் வந்தாயென்று அறிந்துகொண்டேன்; அவள்முதுக்குறைவுற்றனளோ? அவளுடைய செவ்வாய் நகைத்தலைப் பெற்றதோ? கண்கள் பிறழ்ந்து உலாவி வேட்கையைப் புறப்படுத்துமோ? அவள் பௌத்தசங்கத்தாரிருட்பிடத்தை நீங்கி இவ்விடம் வந்ததற்குக் காரணம் யாது? சொல்வாய்" என்று தனது வேட்கை தோன்ற வினவினன்.

அப்பொழுது சுதமதி, வாயிலில்லாத அறையில் அகப்பட்டோர்போல மனம்வருந்தி, "இளமைப்பருவத்திலேயே முதுமைவேடம்

பூண்டு வழக்கைக்கேட்டு உண்மையை வெளிப்படுத்திய சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானுடைய வழித்தோன்றலே! நீ ஆண்டில் இளையையாயினும் அறிவில் முதியையல்லனே? உனக்கு மகளிர் தெரிவித்தற்குரியனவும் உளவோ? ஆயினும், ஒன்று தெரிவிப்பேன்? கேட்டருளுக:—

> வினையின் வந்தது வினைக்குவிளை வாயது
> புனைவன நீங்கிற் புலால்புறத் திடுவது
> மூத்துவிளி வுடைய்து தீப்பிணி யிருக்கை
> பற்றின் பற்றிடங் குற்றக் கொள்கலம்
> புற்றடங் கரவிற் செற்றச் சேக்கை
> யவலக் கவலை கையா றழுங்க
> றவலா வுள்ளந் தன்பா லுடையது
> மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்ந்து
> மிக்கோ யிதனைப் புறமறிப் பாராய்" (கக௩ - உக)

என்று உடம்பினியல்பைக்கூறினள்; அவள் அங்ஙனங்கூறிய இனியவார்த்தை உதயகுமரனதுகாதை அடையுமுன்னே பளிக்கறையினுள்ளேயிருந்த மணிமேகலையினுருவம் அவன்கண்ணுக்குத் தோற்றியது.

ரு.—மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதோன்றியகாதை.

தோற்றியவுடன், அவ்வடிவத்தை மணிமேகலையின் வடிவமென்று நிச்சயித்து அப்பளிக்கறையினுள்ளே சென்றடைதற்கு நினைந்த உதயகுமரன், அதன்வாயில் காணப்படாமையால் அஃது இன்னவிடத்திலுள்ளதென்பதை அறிந்துகொள்ளுதற்குப்பளிக்குச் சுவரைக் கையால் தடவிக்கொண்டு சூழ்ந்து வந்தான்; வந்தவன் சுதமதியைப்பார்த்து, "மணிமேகலை எத்திறத்தினள்? சொல்" என்றான்; என்றவனுக்குச் சுதமதி, "அவள் தவவொழுக்கமுடையவள்; குற்றஞ்செய்தாரைச் சபிக்கும்வன்மையையுமுடையவள்; சிறிதும் காமவிகாரமில்லாதவள்; ஆதலின், நீ அவளை விரும்புதல்தக்கதன்று" என்று கூறினள்; கூறவே "அவள் எத்தன்மையளாயினும் ஆகுக; எப்படியும் எனக்கு உரியளாதக்கவள்" என்று சொல்லிக்கொண்டு செல்பவன், மீட்டும் சுதமதியைப் பார்த்து, "துறவொழுக்கம் பூண்ட சமணமாதர்களின் நடுவே ஒருவித்தியாதரனால் இடப்

பட்டவளென்று எல்லாராலுங்கூறப்படும் நீ அவரைநீங்கிப் பௌத்த சங்கத்தைச்சார்ந்த மாதவியின் மகளுடன்வந்ததற்குக் காரணம் யாது? சொல்லுவாய்'' என்றான்.

அதுகேட்ட சுதமதி, ''அரச! யான்சண்பைநகரத்துள்ள கௌசிகனென்னும் அந்தணனுடையமகள்; என் இளமைப்பருவத்தில் அன்னை இறந்தாள்; அவளிறந்தபின்பு தந்தையால் ஆதரிக்கப்பட்டுவந்த நான் ஒருசோலையிற்சென்று தனியே நின்று பூக்கொய்கையில் என்னை விரும்பி ஆகாயத்தே எடுத்துச்சென்று தன்வயமாக்கிக்கொண்ட வித்தியாதரனொருவனால் இடப்பட்டு இந்நகரத்திருந்தேன் ; இதனையறியாத என் தந்தை என்னைக்காணாமல் வருந்தித் தேடிக்கொண்டே கன்னியாகுமரியாற்றிற்கு நீராடச்செல்பவர்களோடுசென்றார்; செல்லுகையில் இடையிலுள்ளதான இந்நகரத்துச் சங்கமுகத்துறையில் நீராடுதற்கு அந்தணர்களோடுவந்து என்னை இந்நகரிற்கண்டு, 'நீ இங்கேஎப்படிவந்தனை?' என்றுவினவி வருந்தி, அந்தணர்களோடிருத்தற்கு நான் தகுதியில்லேனாயினும்என்னிடத்து மிக்க அன்புடையவராதலின், அவர் என்னைக் கைவிடாதவராகி மனைதோறும் பிச்சையெடுத்து உண்பித்துத் தாமுமுண்டு பொழுது கழிப்பாராயினர் ; அப்படியிருக்கையில், ஒருநாள், அவர் பிச்சையெடுத்தற்குச் செல்லும்பொழுது இளங்கன்றையுடைய ஒருபசு அவரை முட்டி வயிற்றைக் கிழித்துவிட்டது; அதனாற்சரிந்தகுடரைக் கையிலேந்திக்கொண்டு நானிருந்தவிடமென்று முன்பு அறிந்தவராதலாற் சமணப்பள்ளியிற்புகுந்து, 'முனிவர்களே! யான் உங்களடைக்கலம்; என்னைப் பாதுகாக்கவேண்டும்' என்று முறையிட்டார்; அதைக் கேட்டஅவர்கள் சினந்து அவரை என்னோடும் புறத்தே தள்ளிவிட்டனர் ; நாங்களிருவரும் மிக்கதுக்கமுடையவர்களாய்ப் புறவீதியிற் சென்று, 'கதியற்ற எம்மைப் பாதுகாக்கும் அறவோர் யாரேனுமுண்டோ?' என்று புலம்பி முறையிட்டேம்; அப்பொழுது மனைதோறும் சென்று ஐயமெடுக்கும் பாத்திரத்தையேந்திய கையையுடையவனும் முழுமதிபோன்ற முகத்தினனும் பொன்னிறமுள்ள சீவரஆடையினனுமாகிய சங்கதருமனென்னும் முனிவன் விரைந்து வந்து, 'என்ன துன்பம் அடைந்தீர்கள்?' என்று எம்மை அருளுடன் பார்த்து இனியமொழிகளைக் காதுகளில் நிறைத்து எம்மனத்தைக் குளிர்வித்து உடனே தன் கையிலுள்ள பிச்சைப்பாத்திரத்தை

என்கையிற்கொடுத்துவிட்டு என் தந்தையின் துன்பம் முற்றும் நீங்கும்படி அவரைத் தழுவிஎடுத்துக்கொண்டு சென்றுபௌத்தசங்கத்தார் இருப்பிடத்தைக்காட்டி என்தந்தையின் மரணத்துன்பத்தையும் நீக்கினான்; அம்முனிவன் எனக்குச் செவியறிவுறுத்திய,

எங்கோ னியல்குண னேதமில் குணப்பொருள்
உலக நோன்பிற் பலகதி யுணர்ந்து
தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரி யாளன்
இன்பச் செவ்வி மன்பதை யெய்த்
அருளறம் பூண்ட வொருபெரும் பூட்கையின்
அறக்கதி ராழி திறப்பட வுருட்டிக்
காமற் கடந்த வாமன் (௭௧ - ௭)

பாதங்களையே என்னுடைய நாவானது இடைவிடாமற் பாராட்டுமேயல்லாமல் வேறொன்றையும்சொல்லஅறியாது; அதுமுதல், பௌத்தசங்கத்தைச்சார்ந்திருந்த மாதவியிடத்தில் உறைவேனாயினேன்; அதனால் இவளுடன்வந்தேன்" என்று கூறினாள்; அதுகேட்டஉதயகுமரன், "உனதியல்பை அறிந்துகொண்டேன்; மணிமேகலையைச் சித்திராபதியால் இனி அடைதலுங்கூடும்" என்றுசொல்லிவிட்டுக் காமபரவசனாய் அச்சோலையினின்றும் போயினன்; போனவுடன் மணிமேகலை பளிக்கறையினின்றும் வெளியேவந்து சுதமதியை நோக்கி, "அன்பிலளென்றும் தவவுணர்ச்சியில்லாதவளென்றும் வருணக்காப்பிலளென்றும் விலைமாதென்றும் என்னை உதயகுமரன் இகழ்ந்தானென்று நினையாமல், அவன்பின்னே என்னுடைய நெஞ்சமானது செல்லுதலுற்றது; இதற்குக்காரணம்யாது? காமத்தினியல்பு இதுவோ?" என்று சொல்லிக்கொண்டு நின்றாள்; நின்றபொழுது, இந்திரவிழாவைக் காணுதலுற்ற மணிமேகலாதெய்வம், அவர்களுக்குத்தெரிந்தவளும் மாயவித்தைசெய்பவளுமாகிய ஒரு மடந்தை வேடம்பூண்டு அச்சோலையையடைந்து பளிக்கறையிலுள்ள ஸ்ரீ பாதபீடிகையை வலங்கொண்டு உயர எழும்பிநின்று,

"புலவன் தீர்த்தன் புண்ணியன் புராணன்
உலக நோன்பி னுயர்ந்தோ யென்கோ
குற்றங் கெடுத்தோய் செற்றஞ் செறுத்தோய்
முற்ற வுணர்ந்த முதல்வா வென்கோ

2

காமற் கடந்தோ யேம மாயோய்
தீநெறிக் கடும்பகை கடிந்தோ யென்கோ
ஆயிர வாரத் தாழியந் திருந்தடி
நாவா யிரமிலே னேத்துவ தெவன் !'' (கூஅ - கo௫)

என்று துதிக்கத்தொடங்கியது; அங்ஙனம் துதித்துக்கொண்டிருக்கையிற் பகற்காலம்நீங்க அந்திமாலை வந்தது.

கூ.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்தகாதை.

வந்த அந்திமாலைப் பொழுதுநீங்க, சந்திரன் உதயமாயினன்; மணிமேகலாதெய்வம் மீட்டும்,

ஆதி முதல்வ னறவாழி யாள்வோன்
பாத பீடிகை பணிந்தன ளேத்தி (கக - ௨)

அங்கே வாடிநின்ற சுதமதியைப்பார்த்து, "நீங்கள் இங்கே நின்றதற்குக் காரணம் யாது? என்ன துன்பமடைந்தீர்கள்?" என்று கேட்க, சுதமதி உதயகுமரன் மணிமேகலையை விரும்பிச் சொல்லிய சொல்லையும், பின்பு சித்திராபதியால் அவளைப் பெறலாமென்று அவன் எண்ணிச்சென்றதையும் கூறினள்; கூறலும் அத்தெய்வம் அவளைப்பார்த்து, "உதயகுமரனுக்கு மணிமேகலைபாலுள்ள ஆசை சிறிதும் தணிவுற்றிலது; 'இது முனிவர்களுடைய தவவனம்; இதில் யாம் தீங்குசெய்யலாகாது' என்றெண்ணியே அவன் இச்சோலையை நீங்கினன்; இவள் இதனைக் கடந்துசெல்வாளாயின், புறவீதியில் அவன் இவளை அகப்படுத்திக்கொள்ளுவான்; இஃது உண்மையே; நீங்கள் இச்சோலையைச்சூழ்ந்த மதிலின் மேற்றிசைக்கண்ணதாகிய சிறியவாயில் வழியேபோய் முனிவர்களுக்கு இருப்பிடமாகிய சக்கரவாளக் கோட்டத்திற்செல்லுக; சென்றால் ஒருபொழுதும் யாதொரு துன்பமும் அணுகாது" என்று சொல்லியது; சொல்லலும், சுதமதி, "மாருதவேகனும் நீயுமே அதனைச் சக்கரவாளக்கோட்டமென்று சொல்லுவீர்; மற்றையோர்யாவரும் சுடுகாட்டுக்கோட்டமென்றே சொல்லாநிற்பர்; சக்கரவாளக்கோட்டமென்றதற்குக் காரணம் யாது? அதனைச்சொல்லுக" என்றாள்.

என்றலும், அத்தெய்வம், "காவிரிப்பூம்பட்டினம் தோன்றிய காலத்தே உடன்றோன்றியதான நன்காடு இச்சோலையின் பக்கத்தே யுள்ளது. அது, நாற்புறத்தும் வாயில்களையுடைய மதிலாற்சூழப்

பட்டது ; காளிகோட்டத்தையும், அருந்தவர், அரசர், கணவனிறக்க உடனேயிறந்தமடவார் ஆகிய இவர்களுள்இன்னாரின்னார் இன்ன இன்னவிடத்தே புதைக்கப்பட்டாரென்பதற்கு அறிகுறியாக அவ்வரவர்கள் வருணம் ஆச்சிரமம் முதலியவற்றிற்கும் அவரவர்கள் தகுதிக்கும் ஏற்பச் சிறியனவும் பெரியனவுமாகக் கட்டப்பட்டுள்ள பற்பலகோட்டங்களையும், மயானதெய்வங்களுக்குப் பலியிடுதற்கு உரிய தூண்களையும், கற்களை நிறுத்திச் செய்யப்பட்டுள்ள திண்ணைகளையும், காவற்காரர் உண்பதற்கும் உறங்குவதற்கும் அமைந்துள்ள குடிசைகளையும், தோரணங்களையும், பந்தர்களையுமுடையது; பிணங்களைச் சுடுதற்கும் சும்மாபோடுதற்கும் குழியிற்புதைத்தற்கும் உள்ளேவைத்து வாயிலையடைத்தற்கும் தாழியாற் கவித்தற்குமாக இரவும் பகலும் வருபவர்களுடைய ஓசையும், அங்ஙனம் வந்து செல்பவர்களுடைய ஓசையும், சாப்பறைகளினோசையும், இறந்த துறவிகளைத்தொழுபவரோசையும், மற்றையோர்பொருட்டு அழுபவரோசையும், நரியின் கூக்குரலோசையும், செத்தோரையழைக்கும் பேராந்தைகளினோசையும், கோட்டானுடையகுரலும், ஆண்டலைப்பறவைகளின் குரலும் அம்மயானத்தில் மிகுதியாகவுண்டு; தான்றி, ஓடுவை, உழிஞ்சில், கான்றை, சூரை, கள்ளிமுதலிய பற்பல மரவிசேடங்களும் அங்கே அடர்ந்துள்ளன; பேய்கள்நெருங்கியுள்ள வாகைமரம் நிற்கும் மன்றங்களையும், நிணத்தோடு இறைச்சிகளைத்தின்று மகிழ்ந்து பறவைகள் தங்கியுள்ள விளாமரம் நிற்கும் மன்றங்களையும், காபாலிகசமயத்தோர் வாழும் வன்னிமரம்நிற்கும் மன்றங்களையும், விரதத்தாலிளைத்த உடம்பையுடையசிலர் உடைந்த மலைகளை மாலையாகக்கட்டும் இலந்தைமரம் நிற்கும் மன்றங்களையும், பிணங்களைத்தின்போர் களித்துவாழும்வெளியான இடங்களையுடைய மன்றங்களையும் அம்மயானம் உடையது ; நெருப்பிருந்தபாண்டங்களும் மண்டைகளும் பாடைகளும் அறுத்தெறிந்த மாலைகளும் உடைந்த குடங்களும் நெற்களும் பொரிகளும் சிறுபலியாக இடப்பட்ட அரிசிகளும் எங்கும் பரவப்பெற்றது ;

> தவத்துறை மாக்கள் மிகப்பெருஞ் செல்வர்
> ஈற்றிளம் பெண்டி ராற்றுப் பாலகர்
> முதியோ ரென்னா னிளையோ ரென்னான்
> கொடுந்தொழி லாளன் கொன்றனன் குவிப்பவிவ்

வழல்வாய்ச் சுடலை தின்னக் கண்டும்
கழிபெருஞ் செல்வக் கள்ளாட் டயர்ந்து
மிக்க நல்லறம் விரும்பாது வாழும்
மக்களிற் சிறந்த மடவோ ருண்டோ! (கள - கoச)

இத்தன்மையதான அச்சுடுகாட்டைப் பார்ப்பனச்சிறுவனாகிய சார்ங்கலனென்னும் ஒருவன், நகரமாக நினைந்து அதில் தனியே சென்று அங்கே களித்தாடிய பேயொன்றைக்கண்டு அஞ்சி அதனால் தாக்கப்பட்டுக் கதறிக்கொண்டு ஓடித் தனது தாயாகிய கோதமையையடைந்து, 'சுடலையிலுள்ள பேய்க்கு என்னுயிரைக் கொடுத்தேன்' என்று சொல்லி அவள்முன் வீழ்ந்து இறந்தான்; உடனே கோதமை, 'முதுமைப்பருவமடைந்து தளர்ந்த பார்ப்பானும் யானும் கண்ணிழந்துள்ளேமென்பதையும் வேறு புகலில்லேமென்பதையும் நினையாமல் எங்கள் மைந்தனுடைய உயிரையுண்டது, அணங்கோ! பேயோ! அறிகிலேனே!' என்று புலம்பிக்கொண்டு தன் அருமைப்புதல்வனுடைய உடம்பையெடுத்து மார்போடு தழுவிச் சென்று சுடுகாட்டைச்சூழ்ந்தமதில்வாயிலை யடைந்துநின்று, 'சம்பாபதி! நீர்த்துறைகளிலும் மன்றங்களிலும் பழைய மரஅடிகளிலும் கோட்டங்களிலும் வேறிடங்களிலுமிருந்து யாருக்கும் எந்தச் சமயத்தும் யாதொருதீங்கும் அணுகாவண்ணம் பாதுகாத்தருளும் நீ என்மகனைக் காவாதொழிந்ததற்குக் காரணம் யாது? நின்பால் நடுவு நிலைமையில்லையோ? இனி யான் என்செய்வேன்!'' என்று வருந்தி முறையிட்டாள்.

''முறையிடவே சம்பாபதிவந்து, 'இவ்விரவில் இம்மயானத்திற் பேய்கள் போக்குவரவுசெய்யும் வாயிலில் நின்று மிக்க வருத்தமடைந்து நீ என்னை அழைத்ததற்குக் காரணம் யாது? சொல்வாய்' என்ன, கோதமை நிகழ்ந்ததைக் கூறினள்; சம்பாபதி, 'உன் மகனுயிரை அணங்கும் பேயும் கவர்ந்தில; அவனுடைய அறியாமையையே பற்றுக்கோடாகக்கொண்டு இழவூழே அவனுயிரைக் கவர்ந்து சென்றது' என்று கூறினள்; கூறவும், கோதமை 'என்னுயிரை வாங்கிக்கொண்டு இவனுயிரை நீ தந்தருள்வாயாயின், இவன் கண்ணற்ற தந்தையைக் காத்தளிப்பான்; ஆதலால், அங்ஙனம் செய்தருள்வாயாக' என்று வேண்டினள்; சம்பாபதி மனமிரங்கி, 'உயிர் உடம்பைவிட்டுநீங்கின் அது வினைவழியேசென்று வேறு

பிறப்பை அடையாநிற்கும், இதில் ஏதேனும் ஐயமுண்டோ? போனவுயிரை மீட்டளித்தல் என்னல் இயலுங்காரியமன்று; ஆதலால், மகன் இறந்ததுபற்றி நீ இரங்காதே,

> உலக மன்னவர்க் குயிர்க்குயி ரீவோர்
> இலரோ விந்த வீமப் புறங்காட்
> டரசர்க் கமைந்தன வாயிரங் கோட்டம்
> நிரயக் கொடுமொழி நீயொழி' (௬௬௪ - ௭)

என்றலும், கோதமை, 'கேட்ட வரங்களையெல்லாம் தேவர் தருவாரென்று நூல்கள் கூறுகிற்கும்; ஆதலால், யான் கேட்ட இவ்வரத்தை நீ தந்தருள்க; தாராயாயின், இவ்விடத்தில் இப்பொழுதே என்னுயிரைத் துறப்பேன்' என்று சொன்னாள்; சொல்லவே சம்பாபதி, 'நீ சொல்லியபடியே இச்சக்கரவாளத்துள்ள தேவர்களில் யாரேனும் நீ கேட்ட வரத்தைக் கொடுப்பாருளராயின் யானும் அதனைக் கொடுக்கும் உரிமையுடையேனாவேன்; என் ஆற்றலைக் காண்பாயாக' என்று சொல்லிவிட்டு, நான்குவகை அருவப்பிரமகணங்களையும் பதினாறுவகை உருவப்பிரமகணங்களையும் இருசுடர்களையும் அறுவகைத்தெய்வகணங்களையும் பலவகை அசுரகணங்களையும் எண்வகை நரகர்களையும் பல விண்மீன் கூட்டங்களையும் அச்சுவினி முதலிய இருபத்தேழு நாட்களையும் கோட்களையும் தனக்குள்ளே அடக்கிக்கொண்டிருக்கும் சக்கரவாளத்தில் வரங்கொடுக்கும் வன்மையையுடைய தேவர்களையெல்லாம் வருவித்துக் கோதமைக்கு முன்னே நிறுத்தி, 'இவளுடைய வருத்தத்தைக் கெடுத்திடுவீராக; இவளடைந்த வருத்தம் இதுவாகும்' என்று நிகழ்ந்தவற்றைச் சொல்ல, அத்தேவர்கள் சம்பாபதி கூறியவாறே கூறிமுடித்தார்கள்; அதனைக்கேட்டு உண்மையறிந்து ஒருவாறு வருத்தமொழிந்த கோதமை தன்மகனைச் சுடுகாட்டிற் சேர்த்துவிட்டு இறந்துபோயினாள்.

"அப்பால், சம்பாபதியின் வன்மையை யாவருக்கும் புலப்படுத்த வேண்டி, எல்லாத்தேவர்களும் கூடியவிடத்து அவர்கள் கூடியதற்கு அறிகுறியாக, இவ்வுலகின் நடுவேயுள்ள மேருமலையும் அதனைச் சூழ்ந்த ஏழுசிறுமலைகளும் நான்குபெருந்தீவுகளும் இரண்டாயிரம் சிறுதீவுகளும் மற்ற இடவிசேடங்களுமாகிய இவற்றைப் புலப்படுத்தி ஆங்காங்கு வாழ்பவர்களுடைய உருவங்களையும் வகுத்து மயனால் நிருமிக்கப்பட்டதாதலின், சக்கரவாளக்

கோட்டமெனப் பெயர்பெற்றது; இது சுடுகாட்டைச் சூழ்ந்த மதிலின்புறத்தே யுள்ளதாதலாற் சுடுகாட்டுக்கோட்டமென்று எல்லாராலும் கூறப்படும்; இதன் வரலாறு இதுவாகும்" என்றுசொல்லக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த மணிமேகலை "மனிதர் வாழ்க்கை இத்தன்மைத்து" என்றுசொன்னாள்; அவள் அங்கே அப்படியிருக்கையில், சுதமதி தூங்குதலுற்றனள்; அப்பொழுது அத்தெய்வம் தன்வித்தையால் மயக்கி மணிமேகலையைத் தழுவியெடுத்துக்கொண்டு ஆகாயவழியே முப்பதுயோசனையளவு தெற்கேசென்று கடல் சூழ்ந்த மணிபல்லவமென்னும் சிறுதீவையடைந்து அதில் அவளை வைத்துவிட்டுச் சென்றது.

எ.—துயிலெழுப்பியகாதை.

சென்ற மணிமேகலாதெய்வம், "விடிந்தால் மணிமேகலையை எப்படியும் நான் அகப்படுத்திக்கொள்வேன்" என்று எண்ணிக்கொண்டு காமபரவசனாய்த் துன்பமுற்றுத் தூங்காமலேயிருந்த உதயகுமரன் முன்னேசென்று, அவன்காண நின்று,

> "..............................மன்னவன் மகனே
> கோனிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியும்
> கோணிலை திரிந்திடின் மாரிவறங் கூரும்
> மாரிவறங் கூரின் மன்னுயி ரில்லை
> மன்னுயி ரெல்லாம் மண்ணாள் வேந்தன்
> தன்னுயி ரென்னுந் தகுதியின் றாகும்
> தவத்திறம் பூண்டோ டன்மேல் வைத்த
> அவத்திற மொழிக" (எ - கச)

என்று அவனுக்குச் சொல்லிவிட்டுப் பின்பு உவவனஞ்சென்று அங்கே தூங்குகின்ற சுதமதியையெழுப்பி, "யான் மணிமேகலா தெய்வம்; இந்நகரில் நடக்கும் இந்திரவிழாவைக் காணுதற்கு வந்தேன; நீ அஞ்சாதே; பௌத்தசமயவழியே செல்லுதற்குரிய நற்காலம் மணிமேகலைக்கு உண்டாயிற்று : ஆதலால், அவளை எடுத்துக்கொண்டுசென்று மணிபல்லவத்தில் வைத்தேன்; தன்னுடைய முற்பிறப்பில்நிகழ்ந்த செய்தியையும் அறிந்துகொண்டு அவள் இற்றைக்கு ஏழாவதுநாளில் இங்கே வந்துசேருவாள். இந்நகரில் வேறு வடிவங்கொள்வளாயினும் அவள் உனக்கு ஒளிப்பாளல்லள்; அவள்

இங்கே புகும்நாளில் இந்நகரின்கண்ணே பல அற்புதங்கள் நிகழும்; நான் வந்ததையும் மணிமேகலை நல்லவழியிற்சென்றதையும் மாதவிக்குச் சொல்வாயாக; மாதவி முன்னமே என்னையறிவாள்; கோவலன், 'நமது குலதெய்வத்தின் பெயரை இக்குழந்தைக்கு இடுக' என்றுசொல்லி, என்பெயரை இவளுக்கு (மணிமேகலைக்கு) வைத்த நாளின் இரவில் மாதவியின்கனவிற்சென்று, 'காமன் செயலற்றுவருங் கும் வண்ணம் ஆசையை முற்றக்கெடுக்கும் தவமாதைப்பெற்றாய்' என்று நனவிற்கூறுவதுபோல யான் கூறியதுண்டு; இதனையும் அவளுக்கு நினைப்பூட்டுவாயாக" என்று கூறிப்போயிற்று.

அப்பால் சுதமதியெழுந்து மணிமேகலையின் பிரிவால் வருந்தி அச்சோலையைச்சூழ்ந்த மதிலின்மேற்கேயுள்ள சிறியவாயில் வழியே சென்று சக்கரவாளக்கோட்டத்தையடைந்து ஆங்குள்ள உலகவறவியின் ஒரு பக்கத்தேயிருந்தாள்; அவள் அப்படியிருக்கும்பொழுது அவ்விடத்தே தூணிலுள்ள பாவையொன்றை அதிஷ்டித்திருக்குந் தெய்வமொன்று, சுதமதிமயங்கி அஞ்சும்படி,

"இரவி வன்ம னொருபெரு மகளே
துரகத் தானைத் துச்சயன் றேவி
தயங்கிணர்க் கோதைத் தாரை சாவுற
மயங்கி யானைமுன் மன்னுயிர் நீத்தோய்
காராளர் சண்பையிற் கௌசிகன் மகளே
மாருத வேகனோ டிந்நகர் புகுந்து
தாரை தவ்வை தன்னொடு கூடிய
வீரை யாகிய சுதமதி கேளாய் (கூஅ - கOரு)

உன் தங்கையாகிய இலக்குமி தன்னுடையமுற்பிறப்பையும் உன்னுடையமுற்பிறப்பையும் அறிந்துகொண்டு இற்றைக்கு ஏழாநாளிரவில் இந்நகரத்தே வருவள் ; அவள் பிரிந்ததுபற்றி நீ அஞ்சற்க" என்று தன்னுடைய வாக்காற் கூறிற்று; அதனைக்கேட்டு மனநடுங்கிய சுதமதி, பொழுதுபுலருமளவும் அவ்விடத்தேயிருந்து சூரியன் உதித்தவுடன் எழுந்து புறப்பட்டு வீதிவழியேசென்று மாதவியையடைந்து முதனாளில் நிகழ்ந்தவற்றைச் சொன்னவுடனே அவள் மாணிக்கத்தையிழந்த நாகம்போன்று மிக்க துயரத்தோடிருந்தாள் ; சுதமதி, மணிமேகலையின் பிரிவாற்றாமையால் உயிரிழந்த உடம்பு போலச் செயலற்றிருந்தனள்.

அ.—மணிபல்லவத்துத்துயருற்றகாதை.

சுதமதி இங்கே இப்படியிருக்க, மணிபல்லவத்திற் கடலருகே மணலிற்றுயின்ற மணிமேகலை, துயிலுணர்ந்து தனக்குத் தெரிந்த பொருள் யாதொன்றும் அங்கே காணப்படாமையால், தான் முன்பிருந்த இடத்தைத் துறந்து வேற்றிடத்துச் சென்று பிறந்த உயிர் போன்றவளாகித் திகைத்துக்கொண்டிருக்கையிற் சூரியன் உதித்தான்; உதித்தவுடன் அவள், "இவ்விடம், உவவனத்தில் முன்னம் கண்டறியப்படாத ஒருபகுதியோ!

> சுதமதி யொளித்தாய் துயரஞ் செய்தனை
> நனவோ கனவோ வென்பதை யறியேன்
> மனநடுக் குறூஉ மாற்றந் தாராய்
> வல்லிருள் கழிந்தது மாதவி மயங்கும்
> மெல்வளை வாராய் விட்டகன் றனையோ ! (உ௦ - உச)

இது, மாயவித்தையோடுதோன்றிய அம்மடந்தைசெய்த வஞ்சமோ! ஒன்றும்தெரியவில்லையே! தனியேயிருத்தற்கு மிகவும் அஞ்சுகின்றேன்; நீ விரைந்து வருவாயாக" என்று சொல்லிக்கொண்டு, பல நீர்த்துறைகளிலும் பல மணற்குன்றங்களிலும் சென்று தேடித் தனக்குத்தெரிந்த ஒருவரையுங் காணாதவளாகிக் கூக்குரலிட்டு அழுதுவருந்துபவள், தன் தந்தையைநினைந்து,

> "கோற்றொடி மாதரொடு வேற்றுநா டடைந்து
> வைவா ளுழந்த மணிப்பூ ணகலத்
> தையா வோ" என் றழுவோண் முன்னர், (சக - ரு)

இந்திரனாலிடப்பட்டதும் தரிசித்தோர்க்குப் பழம்பிறப்பைத்தெரிவிப்பதுமாகிய புத்தபீடிகை தோன்றியது.

கூ.—பீடிகைகண்டு பிறப்புணர்ந்தகாதை.

தோன்றலும், அதனைக்கண்ட மணிமேகலை, விம்மிதத்தால் தன்னை அறியாளாயினள்; அவளுடையகைகள் தலைமேற்குவிந்தன; பின்பு ஆனந்தக்கண்ணீரையுகுத்து அப்பீடத்தை மூன்றுமுறை வலம்வந்து பணிந்து எழுபவள், அப்பீடிகைக் காட்சியால் தன்பழம்பிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்திகளையறிந்து, "மாதவ ! உறுதிப்பொருளையுணர்ந்தோய்! காயங்கரையென்னும் நதிக்கரையில் நீசொல்லியவெல்லாம் உண்மையாதலை விளங்க அறிந்தேன்:—காந்தாரமென்னும்

பெரியதொரு நாட்டிலுள்ள பூருவதேசத்தில் இடவயமென்னும் நகரை இராசதானியாகக்கொண்டு அரசுபுரிந்துவாழும் அத்திபதியென்னும் அரசனுடைய மைத்துனனாகிய பிரமதருமா! நீ அவ்வரசனிடத்திற் சென்று தருமோபதேசம்புரிகையில், 'இச்சம்புத்தீவில் இற்றைக்கு ஏழாம் நாளில் பூகம்பமுண்டாகும்; உண்டாகும்பொழுது இந்நகரும் நாகநாட்டில் நானூறு யோசனைப்பரப்பும் பாதலத்தில்வீழ்ந்து கெட்டொழியும்; ஆதலால், நீ இந்நகரத்தைவிட்டு விரைவில் வேறுநகரம் புகுவாய்' என்று சொல்ல, அவன் நகரத்தார் யாவருக்கும் அச்செய்தியைப் பறையறைவித்துச்சாற்றி எல்லாருடனும்அந்நகரைநீங்கிஅதற்கு வடக்கேயுள்ள அவந்திநகரம் செல்லுதற்குப் புறப்பட்டு வழிக்கொண்டு இடையேயுள்ள காயங்கரையென்னும் நதிக்கரையை அடைந்து அங்கே பாடிவீடு செய்துகொண்டிருந்தபொழுது, ஐயா! நீ உரைத்தபடியே குறித்த நாளிற் பூகம்பமுண்டாக இடவயநகரம் அழிந்துபோயிற்று; அதுதெரிந்த அரசனும் மற்றையோரும் உன்பால் அன்புமிக்கு உன்னைச் சரணமடைந்து சூழ்ந்துநின்ற காலத்தில், அவர்களுக்கு முத்திவழியை உபதேசித்துக்கொண்டிருந்தாய்; இருந்தபொழுது, அசோதரநகரத்தரசனாகிய இரவிவன்மனென்பவனுடைய தேவியான அமுதபதியென்பவள் வயிற்றிற்பிறந்து இலக்குமியென்று பெயர் பெற்று, அத்திபதியென்னுமரசனுக்கு நீலபதியென்பவள்பாற் பிறந்த இராகுலனுக்கு மனைவியாய்ப் புக்க யான் என் கணவனோடு வந்து தருமங்கேட்டற்பொருட்டு வணங்கியவுடன், நீ என்னை நோக்கி, 'இவ்விராகுலன் இற்றைக்குப் பதினாறாம்நாளில் திட்டிவிடமென்னும் பாம்பால் இறப்பான்; நீ இவனோடு தீயிற் புகுவாய் ; புகுந்து, பின்பு காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் சென்று பிறப்பாய்; அவ்விடத்தில் உனக்கு ஒரு துன்பம் வரும்; அப்பொழுது மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றி நள்ளிரவில் உன்னையெடுத்துக்கொண்டு சென்று காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குத் தெற்கே கடலிலுள்ள சிறுதீவொன்றில் வைத்துவிட்டுச் செல்லும்; சென்றபின் ஆங்குள்ள புத்தபீடிகையைத் தரிசித்துத் தொழுவாய் ; தொழுதவுடன் உனது முற்பிறப்பில் நிகழ்ந்தசெய்திகளையறிந்து இன்று நான் சொன்ன மொழிகளையும் தெரிந்து கொள்வாய்' என்றுசொல்ல, 'என் கேள்வன் இன்னவாறு பிறப்பானென்பதையும் தெரிவிக்க வேண்டும்' என்றுகேட்டேன்; கேட்ட

எனக்கு, 'உன்னைக்கொண்டு சென்ற தெய்வம் மீண்டுந்தோன்றி உனக்கு அதனைப் புலப்படுத்தும்' என்று அருளிச்செய்தாய்; அத்தெய்வம் வரவில்லையே!" என்று ஏங்கி அழுதுகொண்டிருந்தாள்.

௧௦.—மந்திரங்கொடுத்தகாதை.

மணிமேகலை இப்படியிருக்கையில்,—புத்தபீடிகைக்காட்சியால் இவள் பழம்பிறப்பையறிந்தாள்; இவளுடையஇயற்கையும் அழகியது—என்றெண்ணிக்கொண்டு ஆகாயத்தினின்றும் இறங்கி வந்த மணிமேகலாதெய்வம், அவள்கேட்கும்படி,

> "உயிர்க ளெல்லா முணர்வுபா ழாகிப்
> பொருள்வழங்குசெவித்துளை தூர்ந்தறி விழந்த
> வறந்தலை யுலகத் தறம்பாடு சிறக்கச்
> சுடர்வழக் கற்றுத் தடுமாறு காலையோர்
> இளவள ஞாயிறு தோன்றிய தென்ன
> நீயோ தோன்றினை நின்னடி பணிந்தேன்
> நீயே யாகிநிற் கமைந்தவிவ் வாசனம்
> நாமிசை வைத்தேன் றலைமிசைக் கொண்டேன்
> பூமிசை யேற்றினேன் புலம்பறுக" (எ - கரு)

என்று புத்ததேவருடைய பீடிகையை அவராகவேமதித்துத் துதித்து வலம்வந்து பூசித்து வணங்கியது; வணங்கிய தெய்வத்தை மணிமேகலை வணங்கி, "உன் திருவருளால், என்னுடைய முற்பிறப்பை அறிந்தேன்; அப்பிறப்பிற் கணவனாயிருந்த இராகுலன் எங்கேபிறந்துளன்?" என்றுகேட்டாள்.

கேட்டவளுக்கு அத்தெய்வம், "இலக்குமி! கேட்பாயாக; நீ ஒருநாள் சோலையொன்றில் இராகுலனோடு ஊடியிருந்தாய்; இருந்த பொழுது அவன் ஊடலைத்தீர்த்தற்கு உனதடியைவணங்கினான்; வணங்குகையில், இரத்தினத்தீவஞ்சென்று அங்கே தருமசக்கரத்தைப் பிரவிருத்திக்கச்செய்துவிட்டு வருபவனாகிய சாதுசக்கரனென்னும் பௌத்தசாரணமுனிவனொருவன் உச்சிப்பொழுதில் ஆகாயத்தினின்றும் இறங்கிவர, நீ அவனைக்கண்டு மெய்ந்நடுங்கி மயங்கிக் கலங்கி ஒல்கிப் பணிந்தாய்: அதுகண்ட இராகுலன், 'இங்கே வந்தவன்யார்?' என்று கோபித்துச்சொல்லலும், நீ அஞ்சி நடுநடுங்கி அவன்வாயைப்பொத்தி, 'ஆகாயத்தினின்றுமிறங்கியஇப்பெரியோனுடைய மலரடியை வணங்காமலும் இவனைத்துதியாமலும் இருந்தது எவ்வளவுபெரும்பிழை?' என்று அவனுக்குச்சொல்லி அவனோடும்

அம்முனிவனுடைய பாதங்களை வணங்கி, 'யாங்கள் தேவரீருடைய அடியேமல்லேமாயினும்,

> அந்நீர் தண்ணீ ரமுதொடு கொணர்கேம்; (௩௭)

அமுதுசெய்தருள்க; தேவரீருடைய திருவுளப்பாங்கின்படியே நடத்தற்கு உரிமையுடையேம்' என்று தெரிவித்தலும், அம்முனிவன், 'தாயே! உண்பேன்; இங்கே கொண்டுவருக' என்று சொல்ல, நீ உடனே அவற்றைக் கொணர்ந்து அவனை உண்பித்தாய்;

> அந்நா ளவனுண் டருளிய வவ்வறம்
> நின்னுங் கொழியாது நின்பிறப் பறுத்திடும்; (௪o - ௪௧)

அவ்விராகுலனே உவவனத்தில் உன்பால்வந்த உதயகுமரன் அதனாலேதான் அவனுடையமனம் உன்னை விரும்பியதன்றி உன் மனமும் அவனை மிகப்பற்றியது; அந்தப்பற்றை மாற்றி நல்வழிப்படுத்தற்கு நினைந்து உன்னை இத்தீவிற்கொணர்ந்து வைத்து இப்பீடிகையைக் காட்டினேன்; இலக்குமீ! இன்னுங்கேட்பாயாக; முற்பிறப்பில் உன்னுடைய தமக்கைமாராயிருந்த தாரையையும் வீரையையும் அங்கநாட்டுள்ள கச்சயநகரத்தரசனாகிய துச்சயனென்பவன் மணஞ்செய்துகொண்டு ஒருநாள் அவர்களோடு சென்று மலைவளங்களைக்கண்டு வந்து கங்கைக்கரையை அடைந்திருந்தபொழுது, அறவணவடிகள் அங்கே வரக்கண்டு உடனே எழுந்து வணங்கிய அவன், 'தேவரீர் யாவிர்? எங்கே எழுந்தருளியது?' என்றுகேட்க, அவர் 'பாதபங்கயமலையைத் தரிசித்தற்கு வந்தேன்; ஆதிகாலத்தே புத்ததேவர் எல்லாவுயிர்களும் துக்கத்தினின்றும் நீங்கி இன்புற்றிருக்கவேண்டுமென்று நினைந்து அவைகள் யாவும் கேட்டு மகிழும்படி அம்மலையின் உச்சியில் நின்றுகொண்டு தருமோபதேசஞ் செய்தபொழுது அவருடைய பாதச்சுவடுகள் தங்கப்பெற்றமையால், அஃது அப்பெயரையுடையதாயிற்று; குற்றமற்ற அறிவுடையீர்! நீங்களும் அதைத்தரிசித்து வழிபடுமின்' என்று கூறினர்; அவர் கூறியவாறு உடனேசென்று அம்மலையையடைந்து தரிசித்த புண்ணிய விசேடத்தால் தாரையும் வீரையும் முறையே மாதவியாகியும் சுதமதியாகியும்வந்து உன்னோடுகூடினர்; மணிமேகலை! நீ பழம்பிறப்பையறிந்தாய்; தருமத்தின்தோற்றத்தையும் தெரிந்துகொண்டாய்; மற்றைச்சமயவாதிகளுடைய கொள்கைகளையும் இனி ஒருகாலத்திற் கேட்பாய்;

அங்ஙனம்கேட்கும்பொழுது, உன்னை, 'இளமைப்பருவத்தினள்' என்று நினைந்து அவர்கள் தத்தம் சமயஉண்மைகளைச்சொல்லார் கள்; ஆதலால், அக்காலத்து நீ வேற்றுவடிவங்கொள்ளவேண்டு வது இன்றியமையாதது' என்றுகூறி வேற்றுவடிவைக்கொடுப்ப தும் ஆகாயவழியே சஞ்சரிக்கச்செய்வதுமாகிய மந்திரங்கள் இரண் டை அவளுக்கு உபதேசித்து, 'நீ புத்ததேவரருளிச் செய்நல்லற வழியை நணுகுதல் ஒருதலையென்று உணர்வாயாக; இப்பீடிகையை வணங்கித்துதித்து ஊர் செல்வாயாக' என்று சொல்லிவிட்டு மேலே செல்லுதற்கு எழுந்து, 'இன்னும் ஒன்றைச் சொல்லமறந்து விட்டேனே' என்று மீட்டும் இறங்கிவந்து, 'சிறந்த விரதவொழுக்க முடையாய்! கேட்பாயாக; மக்கள் யாக்கை உணவாலாகிய தொகுதி; இம்மந்திரமோ பசியைத்தொலைக்கும்; இதனைக் கொள் வாயாக' என்றுசொல்லி அம்மந்திரத்தை அவளுக்கு உபதேசித்து விட்டு எழுந்து ஆகாயவழியே சென்றது.

கக.—பாத்திரம்பெற்றகாதை.

அப்பால், மணிமேகலை அத்தீவிலுள்ள மணற்குன்றுகளையும் பூஞ்சோலைகளையும் குளிர்ந்த பொய்கைகளையும் பார்த்துக்கொண்டு மெல்ல உலாவிவருகையில், ஒருத்திவந்துநின்று, "கப்பல் கவிழப் பெற்ற மகளிர்போல இங்குத்தனியேவந்த நீ யார்?" என்று கேட் டாள்.

மணிமேகலை, "பொற்கொடிபோல்வாய்! 'நீ யார்' என்றது, என்னுடைய எந்தப் பிறப்பின் செய்தியைத் தெரிந்து கொள்ளு தற்கு? கேட்பாயாக; சென்றபிறப்பில் இலக்குமியென்னும் பெயரை யுடையேன்; இராகுலனென்னும் அரசிளங்குமரனுக்கு மனைவி யாயிருந்தேன்; இப்பிறப்பில் நாடகக்கணிகையாகிய மாதவியின் வயிற்றிற்பிறந்தேன்; என்பெயர் மணிமேகலையென்பது; மணி மேகலாதெய்வம் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்ள உவவனத்தி லிருந்து இத்தீவிற் கொண்டுவந்து வைத்தமையால், இந்தப் பீடிகை யைத் தரிசித்து முற்பிறப்பை அறிந்துகொண்டேன்; இங்கே வந்தமையால் நான் அடைந்தபயன் இது; என்னுடைய வரலா றும் இதுவாகும்; பூங்கொடிபோல்வாய்! உன் வரலாறு யாது?" என்று கேட்டவுடன் அவள், "இத்தீவிற்கு அயலிலுள்ளதான

இரத்தினத்தீவத்திலே மிகஉயர்ந்து விளங்காநின்ற சமந்தகூட மலையின் உச்சியிலேயுள்ள புத்ததேவரது அடியிணைப்படிமைகளைத் தரிசித்துவிட்டு இத்தீவிற்கு முன்னொருகாலத்தில் வந்தேன்; வந்தது முதல் இந்திரன் கட்டளையால் இந்தத்தருமபீடிகையைக் காத்துக்கொண்டு இவ்விடத்திலேயே இருக்கிறேன்; என் பெயர் தீவதிலகையென்பது; புத்ததேவரருளிச்செய்த நல்லறவழியே நடப்போர் யாரேனும் இதனைத்தரிசிப்பாராயின் அவர்கள் அந்தத் தரிசனவிசேடத்தால் உடனே தம்முடைய பழம்பிறப்புணர்ச்சியை அடைவது திண்ணம்; அத்தன்மையினையுடையோர் உலகத்தில் மிக அரியர்; அவர்களுக்கே தருமபதம் உரித்து; இஃது உண்மை; பழம்பிறப்புணர்ச்சியை அடைந்தமையால், நீ மிகவும் பெரியை; இந்தப் பீடிகைக்குமுன்னே மாமலர்க்குவளையும் நெய்தலும் மயங்கிய கோமுகியென்னும் கொழுநீரிலஞ்சியொன்று உள்ளது; அப்பொய்கையினுள்ளேயிருந்து அமுதசுரபியென்னும் அக்ஷய பாத்திரமானது ஒவ்வொருவருடத்தும் புத்ததேவர் அவதரித்த காலமாகிய வைசாக சுத்த பூர்ணிமைதோறும் மேலேவந்து தோன்றா நிற்கும்; இத்தினம் அப்பூர்ணிமையே; அதுதோன்றும்வேளையும் இதுவே; இப்பொழுது அந்தப்பாத்திரம் உன்கையில் வருமென்று எண்ணுகிறேன்; அதிலிடப்பட்ட அன்னம் எடுக்க எடுக்க மேன்மேலும் வளர்ந்துகொண்டேயிருக்கும்; அதன் வரலாற்றை உன் ஊரிலுள்ள அறவணவடிகளிடத்தே இனிக்கேட்பாய்" என்று சொல்லலும், மணிமேகலை அதைப்பெறுதற்கு விரும்பிப் புத்தபீடிகையை வந்தித்து அவளோடு சேர்ந்துசென்று கோமுகிப்பொய்கையை வலஞ்செய்துவந்து நின்றவுடன், அப்பாத்திரம் அப்பொய்கையினுள்ளிருந்து மணிமேகலையின் கையை அடைந்தது; உடனே அவள் அளவு கடந்த மகிழ்ச்சியுற்று நின்று,

"மாரனை வெல்லும் வீர நின்னடி
தீநெறிக் கடும்பகை கடிந்தோய் நின்னடி
பிறர்க்கற முயலும் பெரியோய் நின்னடி
துறக்கம் வேண்டாத் தொல்லோய் நின்னடி
எண்பிறக் கொழிய இறந்தோய் நின்னடி
கண்பிறர்க் களிக்குங் கண்ணோய் நின்னடி
தீமொழிக் கடைத்த செவியோய் நின்னடி
வாய்மொழி சிறந்த நாவோய் நின்னடி
நரகர் துயர்கெட நடப்போய் நின்னடி

உரகர் துயர மொழிப்போய் நின்னடி
வணங்குத லல்லது வாழ்த்தலென் னாவிற்
கடங்காது" (கூக - எஉ)

என்று புத்ததேவரைத் துதித்தாள்; இங்ஙனந்துதித்த மணிமேகலைக்கு உயிர்களுடைய பசித்துன்பத்தையும் அதனைத் தீர்ப்போருடைய பெருமையையும் தீவதிலகை சொல்லப்புகுந்து,

"குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும்
பிடித்த கல்விப் பெரும்புணை விடூஉம்
நாணணி களையு மாணெழில் சிதைக்கும்
* * * புறங்கடை நிறுத்தும்
பசிப்பிணி யென்னும் பாவியது தீர்த்தோர்
இசைச்சொ லளவைக் கென்னா நிமிராது; (எசு - அக)

முன்னொருகாலத்தில், மழையே இல்லாது போனமையால், பசியால் வருந்திய கௌசிகமுனிவர் அதனைத் தீர்த்துக்கொள்ளுதற்கு எங்குந்திரிந்து சிறிதும் உணவுகிடையாததுபற்றிமெலிந்து பின் நாயிறைச்சியைப் பெற்றுத் தின்னப்புகுந்து, முதலில் அவ்விறைச்சியின் ஒருபகுதியைத் தெய்வங்கட்குப் பலியிடுவாராயினர்; அது தெரிந்த இந்திரன் உடனே எங்கும் மழைபெய்யச்செய்தமையால், உயிர்கள் களித்துவாழும்படி விளைவுபெருகியதென்பர்; அதனை நீ கேட்டிருப்பாயே.

ஆற்றுநர்க் களிப்போ ரறவிலை பகர்வோர்
ஆற்றா மாக்க ளரும்பசி களைவோர்
மேற்றே யுலகின் மெய்ந்நெறி வாழ்க்கை
மண்டிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க் கெல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோ ருயிர்கொடுத் தோரே: (கூஉ - கூ)

ஆதலால், பசியைப்போக்கி உயிரைக்கொடுத்தலாகிய தருமத்தைச் செய்வாய்" என்று கூறினள்; அதுகேட்ட மணிமேகலை, "போன பிறப்பில் என் கணவனாகிய இராகுலன் திட்டிவிடமென்னும் பாம்பா லிறந்தது பொறாமல், யான் தீப்பாய்ந்து உயிரோடு வேவாநிற்கையில் முன்னம் சாதுசக்கரமுனிவனை உண்பித்த நினைவையுடையேனானேன்; இறக்குங்காலத்தில் எனக்கு அங்கிருந்த புண்ணிய விசேடத்தாலேயே இந்தப்பாத்திரம் என்கையிற் புகுந்ததென்று எண்ணுகிறேன்; இதுநிற்க, பசியால்வாடிய குழந்தையின் முகத்தைக்கண்டு மனமிரங்கிப் பால்சுரக்கும் தாய்போலவே வயிறுகாய் பெரும்பசி அலைத்தற்கு இரங்கி வெயிலென்றும் மழையென்றும்

பாராமல் எங்கும்வாடி அலைந்துதிரியும் ஏழைகளுடைய முகத்தைக்கண்டு இரங்கி இப்பாத்திரம் மேன்மேலும் அவர்களுக்கு அமுது சுரந்தளித்தலைக் காணும் விருப்பமுடையேன்" என்று சொல்லக்கேட்டு மகிழ்ந்த தீவதிலகை, அவளோடு பின்னும் சில நேரம் அளவளாவிக் கொண்டிருந்து, "இனி இப்பாத்திரத்தோடு உன் ஊருக்குச் செல்வாயாக" என்றுசொல்ல, மணிமேகலை, அவள் பாதத்தை வணங்கிப் புத்தபீடிகையைத்தொழுது வலஞ்செய்து ஆகாயகமனமந்திரத்தை ஜபித்து மேலேயெழுந்து ஆகாயவழியே சென்று, தன்னைக்காணாது வருந்தித் திகைத்து மயங்கி வழியை நோக்கிக்கொண்டே நிற்கும் சுதமதியையும் மாதவியையும் பார்த்து, வியப்படையும்வண்ணம் அவர்களுடைய முற்பிறப்பை அவர்களுக்கு அறிவித்து, "மானிடயாக்கையாற் பெறுதற்குரிய தவவழியை அறவணவடிகளிடத்தே இனிப் பெறக்கடவீர்; இஃது ஆபுத்திரனுடைய கையிலிருந்த அமுதசுரபியென்னும் அக்ஷயபாத்திரமாகும்; இதனைத் தொழுமின்" என்றுசொல்லி அதனை அன்புடன் தொழுத அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு அறவணவடிகளைத் தரிசித்தற்குச் சென்றாள்.

கஉ.— அறவணர்த்தொழுதகாதை.

சென்றவள், "அறவணவடிகள் எங்கேயுள்ளார்?" என்று விசாரித்துக்கொண்டு போய்,

> நரைமுதிர் யாக்கை நடுங்கா நாவின்
> உரைமூ தாள னுறைவிடங் குறுகி, (ரு - ச)

அவரைத் தரிசித்து மும்முறை பணிந்து துதித்துத் தான் உவவனஞ்சென்றதும், உதயகுமரன் அங்கே வந்து சொல்லிப் போனதும், பின்பு மணிமேகலாதெய்வம் தன்னையெடுத்துச்சென்று மணிபல்லவத்தில் வைத்ததும், அத்தீவிலுள்ள புத்தபீடிகைக்காட்சியால் தன் பழம்பிறப்பைத் தானறிந்துகொண்டதும், 'முற்பிறப்பிற் கணவனாயிருந்த இராகுலனே உதயகுமரனாக வந்துபிறந்தான்; அப்பிறப்பில் உனக்குத் தமக்கைகளாக இருந்த தாரையும் வீரையுமே மாதவியும் சுதமதியுமாக வந்தனர்; அவர்கள் வரலாற்றை அறவணவடிகள்பால் நீ தெரிந்துகொள்' என்று மணிமேகலாதெய்வஞ்சொல்லி மூன்றுமந்திரங்களை உபதேசித்துச் சென்ற

தும், அப்பால் தீவதிலகைவந்ததும், அவளுடன்சென்று கோமுகிப் பொய்கையிலிருந்த அமுதசுரபியைப்பெற்றதும், 'ஊருக்குச்சென்று அறவணவடிகள்பால் ஆபுத்திரன் வரலாற்றைக்கேள்' என்று அத்தீவதிலகை சொல்லத் தான் வந்ததும் ஆகிய இவற்றையெல்லாந்தெரிவிக்க, அம்முனிவர்கேட்டு மகிழ்ந்து, "முன்பு ஒருமுறை நான் பாதபங்கயமலையை வழிபட்டு மீண்டுவருகையில் துச்சயராசனை ஒரு சோலையிற்கண்டேன்; 'அரச! நீயும் உன்மனைவியரும் சுகமோ?' என்று யான்வினவ, அவன் மனங்கலங்கி ஆற்றிக்கொண்டு, வீரை மதுவின்மயக்கத்தால் ஒருயானைமுன் சென்று இறந்ததும் அச்செய்தியைக்கேட்டு வருந்திய தாரை ஒருமாடத்தின் மீதேறி வீழ்ந்து மரித்ததுமாகிய பெருந்துன்பத்தைக்கூறி வருந்தினன்; நான், 'இது பழவினைப்பயனாகும்; ஆதலால், நீ வருந்தாதே' என்று சொல்லிப்போந்தேன்; அங்ஙனமிருந்த நீவிர் இப்போது கூத்தரைப்போல வேறுவேடம் பூண்டுவந்தீர்கள்" என்று மாதவியையும் சுதமதியையும் பார்த்துச்சொல்லிவிட்டு, பின்னும் மணிமேகலையைப்பார்த்து, "இவ்வுலகிற் பௌத்ததருமங்கள் குறையப் பாவங்கள் மிகுந்தன; ஆனாலும் சிறிதுசிறிது தருமமுண்டாதலுங் கூடுமென்று எண்ணி நான் தருமத்தை உபதேசித்துவருதலுமுண்டு; அத்தருமத்தை இவ்வுலகத்திலுள்ள மாந்தரறியார்; இவ்வுண்மையையறிந்த இச்சக்கரவாளத்துள்ள தேவர்களுடைய வேண்டுகோளால், * ஆயிரத்தறுநூற்றுப் பதினாறும் ஆண்டில் துஷிதலோகத்திலுள்ள தேவன் இவ்வுலகத்தில் அவதரிப்பான்; அதற்குப்பின்பு யாவருக்கும் அருளறத்தில் மனஞ்செல்லும்;

> புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காலைத்
> திங்களு ஞாயிறுந் தீங்குறு விளங்கத்
> தங்கா நாண்மீன் றகைமையி னடக்கும்
> வானம் பொய்யாது மாநிலம் வளம்படும்;
> ஊனுடை யுயிர்க ளுறுதுயர் காணா;
> வளிவலங் கொட்கு மாதிரம் வளம்படும்;
> நளியிரு முந்நீர் நலம்பல தருஉம்;
> கறவைகன் றூர்த்திக் கலநிறை பொழியும்;
> பறவை பயன்றுய்த் துறைபதி நீங்கா;
> விலங்கு மக்களும் வெரூஉப்பகை நீங்கும்;

* இங்கே கூறப்பட்டுள்ள ஆண்டு இன்னசகாப்தத்தைச் சார்ந்ததென்று புலப்படவில்லை.

கலங்கஞர் நரகரும் பேயுங் கைவிடும்;
கூனுங் குறளு மூமுஞ் செவிடும்
மாவு மருளு மன்னுயிர் பெறு அ;
அந்நாட் பிறந்தவ னருளறங் கேட்டோர்
இன்னாப் பிறவி யிகந்தோ ராதலிற்
போதி மூலம் பொருந்திய சிறப்பின்
நாதன் பாத நவைகெட வேத்துதல்
பிறவி தோறு மறவேன் மடக்கொடி! ; (அசு - கOரு)

"இதுநிற்க ; மணிமேகலை! இந்நகரத்தில் உன்னாலே சில விசேடங்கள் நிகழ்வனவாம்; அவை நிகழ்ந்தபின்பன்றி யான்கூறும் தருமமொழி உன்மனத்திற் பொருந்தாது; இவ்விருவரும் முற்பிறப்பிற் பாதபங்கயமலையை வழிபட்ட புண்ணிய விசேடத்தால், பிற்காலத்தில் உன்னோடுகூடிப் புத்ததேவரது திருவடியைத்தொழுது வணங்கி வினைகளினின்றும் நீங்கி முத்தியை அடைவார்கள்; உயிர் மருந்தாகிய மிகச்சிறந்த அமுதசுரபியை நீ பெற்றனை; எல்லாவுயிர்களுடைய பசியையும் தீர்ப்பாயாக;

மக்க டேவ ரெனவிரு சார்க்கும்
ஒத்த முடிவி னோரற முரைக்கேன்
பசிப்பிணி தீர்த்தல் என்றே யவரும்
தவப்பெரு நல்லறஞ் சாற்றினர். (ககசு - கூ)

மணிமேகலையும் 'அங்ஙனமே செய்வேன்' என்றாள்.

கரு.—ஆபுத்திரன் திறமறிவித்தகாதை.

பின்பு அறவணவடிகள் மணிமேகலையை நோக்கி, " ஆபுத்திரன் வரலாற்றைக்கூறுவேன்; கேட்பாயாக; வாரணாசியென்னுமூரில் வேதமோதுவிப்பவனாகிய அபஞ்சிகனென்னும் அந்தணன் மனைவி, சாலியென்பாள்; அவள் நியமந்தப்பி ஒழுகினமையால் உண்டாகிய பாவத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் பொருட்டு, தான் கர்ப்பிணியாக இருந்தும் அதைப்பாராமல் கன்னியாகுமரிக்கு நீராடச்சென்றாள்; சென்றவள் சூலால் வருந்தி வழியிடையே ஒரு குழந்தையைப் பெற்று, அக்குழந்தையிடத்திற் சிறிதும் இரக்கம்வையாமல் அதனை ஒரு தோட்டத்தில் இட்டு நீங்கினள்; நீங்கவே அக்குழந்தை உணவு பெறாது பசியால் வருந்தியழுதது, அவ்வழுகையோசையைக்கேட்டு ஒருபசுவானது வந்து அதன் வருத்தந்தீரும்படி நாவால் நக்கிப் பாலூட்டி ஏழுநாள் வரையும் அப்புறஞ்செல்லாது பாதுகாத்து

வந்தது; அப்படியிருக்கையில், வயனங்கோடென்னும் ஊரிலுள்ளவனாகிய பூதியென்னும் அந்தணனொருவன் தன் மனைவியோடும் அவ்வழியேவருபவன், அக்குழந்தை அழுத கூக்குரலைக் கேட்டுச் சென்று தனியேகிடக்கும் அதனைக்கண்டு மிக்க துன்பத்தோடு கண்ணீர் பெருக்கி, 'இவன் பசுமகனல்லன்; என்மகனே' என்றுகூறி அக்குழந்தையையெடுத்து ஊர்சென்று வீடடைந்து மகிழ்ச்சியுடன்வளர்த்து உரியகாலத்துத் தன்குலத்திற்குரிய கல்விகளை நன்குபயிற்றிவந்தான்; வருகையில். அச்சிறுவன் ஒருநாள் அவ்வூரில் ஓரந்தணன் வீட்டிற்புகுந்து, யாகசாலையில் ஒருபசு மாலையைச் சுற்றிய கொம்புகளையுடையதாய்ப் பின்பு தனக்குண்டாகும் துன்பத்திற்கு அஞ்சி வெய்துயிர்த்துப் புலம்பி வேடர்களுடைய வலையிற்பட்ட மான்போல அஞ்சிக் கதறுவதைக்கண்டு மனநடுங்கிக் கண்ணீருகுத்து, 'இவர்களறியாத வண்ணம் இப்பசுவைக் கவர்ந்துகொண்டு இரவிற்போய்விடுவேன்' என்று தன்னுள் எண்ணிக்கொண்டே ஒரு பக்கத்தில் ஒதுங்கியிருந்து அன்றிரவில் அப்பசுவைக் கையிற்பற்றி ஊருக்குவெளியே போய்விட்டான்; பசுவைக்காணாத அந்தணர்பலர் அதனைத் தேடிச்சென்று வழியிற் பசுவையும் அதனைக்கவர்ந்து சென்ற அச்சிறுவனையுங்கண்டு அகப்படுத்திக்கொண்டு, அவன் கருத்தையறியாராய், 'புலையா! இப்பசுவை இரவில் ஏன் கவர்ந்து சென்றாய்?' என்று கேட்டு அவனைக் கோலாலடித்து ஒறுக்கத்தொடங்கினர். அப்பொழுது பசு, அவர்களுள் மிகவும் வருத்திய உபாத்தியாயனைமுட்டி வயிற்றைக்கிழித்துக் குடரைப் புறப்படச்செய்து காட்டிற்கு விரைந்தோடிவிட்டது. ஆபுத்திரன் அவர்களைநோக்கி, 'வருத்தன்மின் ; யான் சொல்வனவற்றைக் கேண்மின் ; நீங்கள் வருத்தும்படி இப்பசு என்னகுற்றஞ் செய்தது?

> விடுநில மருங்கிற் படுபுல் லார்ந்து
> நெடுநில மருங்கின் மக்கட் கெல்லாம்
> பிறந்தநாட் டொட்டுஞ் சிறந்ததன் றீம்பால்
> அறந்தரு நெஞ்சோ டருள்சுரந் தூட்டும்
> இதனொடு வந்த செற்ற மென்னை?' (௰௩ - ௫)

என்றுகேட்க, அவர்கள், 'நீ விதியையறியாமல் வேள்வியை இகழுகின்றாய் ? ஆதலால் பசுமகனென்பதற்குப் பொருத்தமுடையை' என்று இகழ்ந்துகூறலும், ஆபுத்திரன்,

'ஆன்மக னசலன் மான்மகன் சிருங்கி
புலிமகன் விரிஞ்சி புரையோர் போற்றும்
நரிமக னல்லனோ கேச கம்பள
னீங்கிவர் நுங்குலத் திருடி கணங்களென்
றேங்குயர் பெருஞ்சிறப் புரைத்தலு முண்டால
ஆவொடு வந்த வழிகுல முண்டோ' (கூரு - அ)

என்றுசொல்ல, அவர்களுள்ளே ஓரந்தணன், "இவனுடைய பிறப்பின் வரலாற்றை யான் அறிவேன்; முன்னொருநாள் கன்னியாகுமரியில் விதிப்படி நீராடிவிட்டு வருத்தத்தோடுவந்த சாலியென்னும் ஒரு பார்ப்பனியைக்கண்டு, 'உன்னூர் யாது? நீ எதற்காக இங்கே வந்தனை?' என்று நான் கேட்டதற்கு அவள், 'யான், வாரணாசியென்னுமூரிலுள்ள ஆரணஉவாத்தியாயனாகிய ஓரந்தணன் மனைவி; யானொழுகிய தீயவொழுக்கத்தாற் கணவனைப்பிரிந்து கன்னியாகுமரிக்கு நீராடச் செல்லுகையில், கொற்கை நகரத்துக்கு அப்பாற் காதவழித் தூரத்திலுள்ள இடையர்சேரியில் ஆண்குழந்தையொன்றைப்பெற்று இரக்கமின்றி அதனை அங்குள்ள ஒருதோட்டத்தில் இட்டுப் போனேன், இப்படிப்பட்ட தீவினையேனாகிய எனக்கு நற்கதியுண்டோ?' என்று மிகத் துன்புற்று அழுதாள்; அங்ஙனம் அழுதவள்பெற்ற அந்தமகனே இவன்; இதைச் சொல்லுதலால் யாதுபாவமென்று இதுகாறும் உங்களுக்குத் தெரிவியாதிருந்தேன் அசுத்தனாதலால் இவனைத்தொடாதொழிமின்" என்றுசொல்ல, ஆபுத்திரன், 'திலோத்தமையின் புத்திரர்கள் பெரிய முனிவர்களாக இருத்தல் கேட்டிலிரோ? நீங்கள் * சாலிக்குத் தவறுகூறத் துணிந்தீர்களே' என்று சொல்லி அவர்களைப்பார்த்து நகைத்தான்; வளர்த்த பூதியும் அவனை அசுத்தனென்று எண்ணி உடனே நீங்கிவிட்டான்; அப்பால், ஆபுத்திரன் பிச்சையெடுத்து உண்டு பொழுதுகழிக்க எண்ணினான். பசுவைத்திருடின கள்வனென்று இகழ்ந்து அந்தணர்களுடைய கிராமங்களிலெல்லாம் அவனுடைய பிச்சைப்பாத்திரத்திற் கல்லிடத்தொடங்கினார்கள்; அதனால், வேறு புகலின்றித் தென்மதுரையையடைந்து சிந்தாதேவியின் கோவிலாகிய கலைநியமத்தின் முன்னேயுள்ள அம்பலத்தையே இருப்பிடமாகக்கொண்டு கையிற் பிச்சைப்பாத்திரத்தையேந்தி வீடுதோறும் சென்று சென்று வாங்கிவந்த வுணவை,

* சாலியென்பதற்கு அருந்ததியென்னும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று.

> காணார் கேளார் கான்முடப் பட்டோர்
> பேணுந ரில்லோர் பிணிநடுக் குற்றோர்
> யாவரும் வருகவென் றிசைத்துட னூட்டி, (கககக - ௩)

அவர்களுண்டொழிந்த மிச்சத்தையே தானுண்டு பிச்சையோட்டைத் தலையணையாக வைத்துக்கொண்டு அவ்வம்பலத்தின்கண்ணே நாள்தோறும் இரவிற் கண்படைபுரிந்து காலங்கழித்து வந்தான்.

கச.—பாத்திரமரபுகூறியகாதை.

அவன், அங்ஙனம் காலங்கழித்து வருகையில், அவனுக்கு ஒருநாள் அங்கே நிகழ்ந்த செய்தியைச்சொல்வேன்; கேட்பாயாக; அவன் அவ்வம்பலத்தில் ஓரிரவில் தூங்கும்பொழுது, சிலர்வந்து, 'பெரும்பசி எங்களை வருத்தாநின்றது' என்றார்கள்; அதைக்கேட்ட அவன் அத்துன்பத்தைத் தீர்த்தற்கு ஆற்றலில்லாதவனாய் மிக்க வருத்தமடைந்தான்; அச்சமயத்திற் சிந்தாதேவி எழுந்தருளிவந்து 'இதனைக்கொள்வாயாக; நாடெல்லாம் வறுமையுற்றாலும் இவ்வோடு வறுமையை யடையாது; கொடுக்கக்கொடுக்க இதில்உணவு வளர்ந்து கொண்டே யிருக்கும்' என்று சொல்லி, தன்கையிலுள்ள அக்ஷய பாத்திரமொன்றை அவன்கையிற் கொடுத்தாள்; உடனே அவன் அளவுகடந்த மகிழ்ச்சியடைந்து,

> 'சிந்தா தேவி ! செழுங்கலை நியமத்து
> நந்தா விளக்கே ! நாமிசைப் பாவாய் !
> வானோர் தலைவி ! மண்ணோர் முதல்வி !
> ஏனோ ருற்ற விடர்களைவாய்' (கஎ - ௨0)

என்று துதித்து அத்தேவியைப் பணிந்து, பசியால் மிகவருந்தி இரந்தவர்களை ஊட்டி மகிழ்வித்து, அன்றுமுதல் எல்லாவுயிர்களுக்கும் உணவளிப்பானாயினன்; உண்பதற்காக மனிதர்கள் பலர் அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள்; விலங்குகளும் பறவைகளும் அவனைப் பிரியாவாய் அன்புடன் சுற்றிக்கொண்டன; அப்படியிருக்கையில், ஒருநாள் அவனது புண்ணியமிகுதியைத் தனது பாண்டு கம்பள நடுக்கத்தால் அறிந்த இந்திரன், அவனுக்கு வரங்கொடுக்க நினைந்து ஒரு முதிய வேதியனது வடிவுகொண்டு வந்து நின்று, 'நான் இந்திரன்; வரங்கொடுத்தற்கு வந்தேன்; நீ விரும்பியது யாது? உன்னுடைய பெரிய தானத்தின்பயனைப் பெற்றுக்கொள்வாயாக' என்று சொல்ல, ஆபுத்திரன் விலாவெலும்பு ஒடியும்வண்ணஞ் சிரித்து,

'அறஞ்செய் மாக்கள் புறங்காத் தோம்புநர்
நற்றவஞ் செய்வோர் பற்றற முயல்வோர்
யாவரு மில்லாத் தேவர்நன் னாட்டுக்
கிறைவ னாகிய பெருவிறல் வேந்தே !' (சo - சங)

'வருந்திவந்தவர்களுடைய தீர்த்தற்கரிய பசியினைத்தீர்த்து அவர்களுடைய இனிய முகத்தை யான் காணும்படி செய்கின்ற எனது தெய்வப்பாத்திரம் ஒன்றே போதும்; வேறொன்றும் வேண்டற்பாலதன்று' என்று அவனை மதியாது சொன்னான்; சொல்லவே இந்திரன் கோபித்துப் பசித்துன்பத்தால் வருந்துவோரில்லையாம்படி செய்வேனென்று மனத்தில் நினைந்து எங்கும் மழைபெய்வித்து மிக்க செல்வத்தை யுண்டாக்கினன்; அதனால் பசித்துவருவோர் இலராயினர்; அதுகண்டு ஆபுத்திரன் முன்னிருந்த அம்பலத்தை நீங்கி ஊர்தோறும் போய், 'உண்போர் யாரேனுமுண்டோ ?' என்று வினவத்தொடங்கினான்; அதுகேட்டுச் செல்வக்களிப்பால் யாவரும் அவனை இகழ்ந்தார்கள்; உண்போரைப் பெறாமையால், அவன் பெருஞ்செல்வத்தை யிழந்தோரைப்போல வருந்தித் தனியே செல்லுகையில், கப்பலில்வந்த சிலர் அவனைக் கண்டு, சாவகநாடு மழையில்லாமையால் மிகுந்த வறுமையுற்றதென்றும் அதிலுள்ள உயிர்கள் பெரும்பாலும் பசியால் இறந்தனவென்றும் கூறினர்; அதுகேட்டு அவன் அந்நாட்டிற்குச் செல்ல நினைந்து ஒரு கப்பலிலேறினன்; அக்கப்பல்சென்று மணிபல்லவத்தினருகே ஒருநாள் தங்கிற்று; அவன் அத்தீவில் இறங்கினன்; இறங்கிய ஆபுத்திரன் ஏறிவிட்டானென்று மீகாமன்எண்ணி இருளில் அக்கப்பலை வேற்றிடம் செலுத்திக்கொண்டு போயினான். அது தெரிந்து ஆபுத்திரன் மிகுந்த வருத்தமடைந்து, 'பலர்க்கு உணவளிக்கும் இப்பாத்திரத்தை வைத்துக்கொண்டு யாருமில்லாத இத்தீவில் யான் மட்டும் இரேன்' என்று எண்ணி அப்பாத்திரத்தைத் தொழுது, 'வருடத்திற்கு ஒரு நாள் நீ தோன்றுவாயாக' என்று கூறிக் கோமுகிப் பொய்கையில் அதைவிடுபவன், 'மிக்ககருணையோடுகூடித் தருமஞ்செய்தலையே மேற்கொண்டு எல்லாவுயிர்களையும் பாதுகாப்போர் யாரேனும்வரின் அவர்கையிற் புகுவாயாக' என்றுசொல்லி அப்பொய்கையில் விட்டுவிட்டுத் தான் பட்டினியிருந்து உயிர்துறப்பானாயினன்; அப்பொழுது அத்தீவிற்குச் சென்ற யான் அவனைக்கண்டு, 'நீ யாது துன்பமடைந்தாய் ?' என்றுகேட்க, அவன்

நிகழ்ந்தவற்றைச்சொல்லி மணிபல்லவத்தில் உடம்பைவீழ்த்தி விட்டு எல்லாவுயிர்களையும் பாதுகாக்கு மெண்ணத்தோடு சென்று சாவகநாட்டரசனுடைய பசுவயிற்றி லுதித்தான்.

கரு.—பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்ககாதை.

"மணிமேகலை! இன்னும் கேட்பாயாக; முன்பு ஆபுத்திரனுக்கு ஏழுநாள் வரையும் பாலூட்டிய பசுவானது அப்புண்ணிய விசேடத்தால் சாவகநாட்டில் தவளமலையில் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் மண்முகமுனிவனிடத்தே, பொன்மயமாகிய கொம்புகளையும் குளம்புகளையும் உடையதாய்ச்சென்று, ஈனுமுன்னமே பால் சுரந்து எல்லாஉயிர்களையும் உண்ணச்செய்துகொண்டிருந்தது; அதனைக்கண்டு, முக்கால உணர்ச்சியையுமுடைய அம்முனிவன் 'இப்பசுவயிற்றில் எல்லாவுயிர்களையும் பாதுகாக்கும் ஒருவிசேடபுருடன் பொன்மயமான முட்டையினிடத் தோன்றுவன்' என்று கூறினான்; தருமஞ்செய்தற்காகவே மணிபல்லவத்தில் இறந்த ஆபுத்திரன் தன்னைக் குழந்தைப்பருவத்தே காத்தளித்த பசுவை எப்பொழுதும் நினைத்துக்கொண்டிருந்தவனாதலின், மண்முகமுனிவன் கூறியவாறே அப்பசுவயிற்றில் தோன்றினன்; அவன் தோன்றியகாலம் வைசாகசுத்த பூர்ணிமை; அப்பொழுது சில நன்னிமித்தங்கள் நிகழ்ந்தன. அதுதெரிந்த சக்கரவாளக்கோட்டத்துள்ள முனிவர்கள், 'புத்தன் அவதரிக்குங்காலத்தில் தோன்றும் நிமித்தங்கள் இப்பொழுது நிகழ்வதற்குக் காரணம் என்ன?' என்று வியப்புற்று, அதனுண்மையைத் தெரிந்துகொள்ளுதற்குக் கந்திற்பாவையையடைந்து வினவினார்கள்: அது, 'மணிபல்லவத்தில் இறந்த ஒரு விசேடபுருடன்உயிர்களைப் பாதுகாத்தற்காகச் சாவகநாட்டிலுதித்தான்; அதனாலேதான் நன்னிமித்தங்கள் நிகழ்ந்தன, அவன் வரலாற்றை அறவணன்பாற் கேண்மின்' என்றுசொல்லி என்பால் அனுப்பி எனது நாவைவருத்தியது; மகப்பேறில்லாமல் வருந்துபவனான அந்நகரத்தரசன் பூமிசந்திரனென்பவன் மண்முகமுனிவனை வணங்கி மேற்கூறிய பசு பெற்ற குழந்தையை வாங்கிக்கொண்டு சென்று வளர்த்துவந்தான்; அச்சிறுவன் இப்பொழுது அரசுரிமை பெற்று வாழ்கின்றான்; இதுநிற்க, காவிரிமாநதி மாறாது நீர்பெருகி இந்நாட்டை வளமுறச்செய்தும் யாதுகாரணத்தினாலோ உயிர்கள் வறுமையால் வருந்துகின்றன, ஆதலால்;

வெண்டிரை தந்த வமுதை வானோர்
உண்டொழி மிச்சிலை யொழித்துவைத் தாங்கு, (ருக - உ)

மிகப் பயன்படுகின்ற இவ்வமுதசுரபியை நீ சும்மாவைத்திருத்தல் தகுதியன்று" என்றுகூறினர்; அதைக்கேட்ட மணிமேகலை, உடனே அவரை வணங்கித் துதித்துப் பிக்குணிக்கோலம் பூண்டு அப்பாத்திரத்தைக் கையிலேந்தி வீதியையடைந்தாள்; அடையவே, உச்சயினிநகரத்தரசனாகிய பிரச்சோதனனென்பவன் உதயணனை வஞ்சித்துச் சிறைப்படுத்தியபொழுது, அவனைச் சிறைமீட்டற்கு அவன்மந்திரியாகிய யௌகந்தராயணனென்பவன் வேற்றுவடிவங் கொண்டு வீதியையடைந்த காலத்தில், அவனைக்கண்டு துன்புற்று அநேகர் சூழ்ந்தாற் போலப் பிக்குணிக்கோலத்தையுடைய மணிமேகலையைக் கண்ட பலரும், 'உதயகுமரனுடைய உள்ளத்தில் ஒளித்திருக்குமிவள் எல்லாருங் காணும்படி பிச்சைப் பாத்திரத்தை யேந்தி வீதியையடைந்தது என்ன வியப்பு!' என்றுகூறித் துன் புற்று அவளைச் சுற்றிக்கொண்டனர்; அப்பொழுது மணிமேகலை, "கற்புடைமாதர் இடும் ஐயத்தையே முதலில் ஏற்றுக்கொள்ளுதல் தகுதி" என்றுசொல்ல, காயசண்டிகை, "மழையைத் தரும் கற்புடைமாதர்களுள் மிகமேம்பட்டவளாகிய ஆதிரையென்பவளுடைய வீடு இது, நீ இதிற் புகவேண்டும்" என்று அவளுக்குக் கூறினள்.

கசு.—ஆதிரைபிச்சையிட்டகாதை.

அங்ஙனங்கூறிய காயசண்டிகை, மீட்டும் மணிமேகலையை நோக்கி, "இந்த ஆதிரையின் கற்புவிசேடத்தைக் கேட்பாயாக; இவள்கணவன் சாதுவனென்பான்; அவன் ஒரு பரத்தையின் இணக்கத்தாற் கைப்பொருளிழந்து வறுமையுற்று வேறுதேயம் போய்ப் பொருள்தேடவெண்ணிச் சிலவணிகரோடு கப்பலேறிச் சென்றான்; செல்லுகையிற் கடுங்காற்றால் அக்கப்பல் கவிழ்ந்தது; கவிழவே சாதுவன் அதிலிருந்து ஒடிந்துவிழுந்த பாய்மரத்துண்டமொன்றைத் தெப்பமாகப்பற்றிக்கொண்டு நீந்திச்சென்று, உடையில்லாது சஞ்சரிப்பவராகிய நாகருடைய மலைப்பக்கத்தை அடைந்தான் அஃது அங்ஙனமாக;

"அக்கப்பலினின்றும் நழுவிய மரத்தைப்பற்றிக் கடலில் நீந்திப் பிழைத்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினம்வந்தோர், 'கப்பல் உடைய இறந்த

வர்களோடு சாதுவனுமிறந்தான்' என்று ஆதிரைக்குக் கூறினர்; அதுகேட்ட அவள், மிக்க வருத்தமடைந்து இறக்கத் துணிந்து மயானத்திற் குழிதோண்டி அதில் விறகுகளை அடுக்குவித்துத் தீயை மூட்டி, 'வினைப்பயனால் என்கணவனடைந்த இடத்தை நானுமடையக்கடவேன்' என்று சொல்லி அதிற்புகுந்தாள்; புகுந்தவளை அத்தீயானது சுடாதொழிந்தது; ஒழியவே, அவள், 'தீயுஞ்சுடாதபாவியேன் இனி யாதுசெய்வேன்?' என்று ஏங்குகையில், ஆகாயவாணியானது, 'ஆதிரை! உன்கணவன் இறக்கவில்லை; அவன் பிழைத்துச் சென்று இப்பொழுது நாகர்மலையிலிருக்கிறான்; அங்கே பலவருடம் தங்கான்; சந்திரதத்தனென்னும் வாணிகனுடைய கப்பல்வழியே வந்து உன்னையடைவான்; நீ வருந்தாதே' என்று கூறிற்று; அதைக் கேட்ட ஆதிரை வருத்தமொழிந்து வீட்டையடைந்து கணவன் விரைந்து வருதலைக்குறித்து அதற்கேற்ற புண்ணியங்களை இடைவிடாது செய்துவந்தாள்.

"அங்கே நாகர்மலையையடைந்த சாதுவன், ஒருமரநிழலைச் சார்ந்து அயர்ச்சியால் துயில்கொள்ள, அம்மலையிலுள்ள நாகர்கள் வந்து இவ்வுடம்பு நமக்கு நல்ல உணவாகுமென்றெண்ணி அவனை எழுப்பினர்; அவன் அவர்கள் பாஷையை விளங்கக் கற்றவனாதலால், அவர்களோடுபேச, அவர்கள் அவனை வருத்துதலைத்தவிர்ந்து எங்களாசிரியன் ஒருவனிருக்கிறான்; அவனிடம் நீ வரல்வேண்டும் என்று அழைத்துச்சென்றார்கள்; சாதுவன், அவர்களோடும்போய்,

> கள்ளடு குழிசியுங் கழிமுடை நாற்றமும்
> வெள்ளென் புணங்கலும் விரவிய விருக்கையில்
> எண்குதன் பிணவோ டிருந்தது போலப்
> பெண்டுட னிருந்த, (கசு - கூ)

அவர்களுடைய குருமகனைக்கண்டு அவனோடு அளவளாவி அவனை வசமாக்கிக்கொண்டான்; கொள்ளவே அக்குருமகன், 'நீ இங்கு வந்தது எதன்பொருட்டு?' என்ன, சாதுவன் நிகழ்ந்ததைக் கூறினன்; அவன், 'பசியால் வருந்திய இவனுக்கு வேண்டியவளவு கள்ளையும் ஊனையுங்கொடுத்துப் பின் இளையவளாகிய நங்கை ஒருத்தியையுங்கொடுமின்' என்று சொன்னான். சாதுவன் அதுகேட்டு அவனுடைய அறியாமைக்கு வருந்தி, 'எனக்கு அவைவேண்டா' என்றான்; அவன், 'பெண்டிரையும் உண்டியையுமன்றி மாந்தர்க்கு

இன்பந்தருவது வேறே யாதுளது? இருந்தாற் சொல்வாய்' என்று கோபித்துச் சொல்ல, சாதுவன்,

'மயக்குங் கள்ளு மன்னுயிர் கோறலும்
கயக்கறு மாக்கள் கடிந்தனர் கேளாய்
பிறந்தவர் சாதலு மிறந்தவர் பிறத்தலும்
உறங்கலும் விழித்தலும் போன்ற துண்மையின்
நல்லறஞ் செய்வோர் நல்லுல கடைதலும்
அல்லறஞ் செய்வோ ரருநர கடைதலும்
உண்டென வுணர்தலி னுரவோர் களைந்தனர்' (அச - கூ0)

என்று கூறினன்; பின்பு அவன்கேட்ட வினாக்களுக்கெல்லாம் தக்கவாறு விடைகூறி மறுபிறப்பும் புண்ணிய பாவங்களும் அவற்றால் வரும் இன்பதுன்பங்களும் உண்டென்பதை அறிவுறுத்தி இறக்கும்வரையும் நடக்கவேண்டிய முறைமையையும் அவனுக்கு இயையத் தெரிவித்து விடைபெற்று, அவன்கொடுத்த சந்தனம் அகில் துகில் முதலியவற்றைக் கைக்கொண்டு, அங்குவந்த சந்திரதத்தனென்னும் வாணிகனுடைய கப்பலிலேறி இந்நகரையடைந்து இவளோடு வாழ்வானாகிப் பல தானங்களுஞ்செய்தான். அப்படிப்பட்ட மேம்பாட்டையுடையவளாகிய இந்த ஆதிரையின் கையால் முதலிற் பிச்சைபெறுக" என்று சொல்ல, மணிமேகலை அவளுடைய மனையிற்புகுந்து வாய்பேசாமற் சித்திரம்போல நின்றாள்; நின்றவுடன்,

தொழுது வலங்கொண்டு துயரறு கிளவியோ
டமுத சுரபியி னகன்சுரை நிறைதாப்
பாரக மடங்கலும் பசிப்பிணி யறுகென
ஆதிரை யிட்டன ளாருயிர் மருந்து. (கதஉ - ரு)

கள.—உலகவறவிபுக்ககாதை.

ஆதிரையளித்த பிச்சையை முதலில் மணிமேகலை ஏற்ற பின்பு அமுதசுரபியிலுள்ள சோற்றுத்திரளை,

அறத்தி னீட்டிய வொண்பொரு ளறவோன்
திறத்து வழிப்படூஉஞ் செய்கை போல (ந - ச)

எடுக்க எடுக்கக் குறையாமல் மேன்மேலும் வளர்ச்சியையடைந்து, வந்தோருடைய பசியைப்போக்கி விளங்கிற்று. அதுகண்ட காயசண்டிகை வியந்து மணிமேகலையை வணங்கி, "அன்னாய்! என்னுடைய தீராப்பசியையும் தீர்த்தருளவேண்டும்" என்று வேண்டினள்; உடனே மணிமேகலை, அமுதசுரபியிலிருந்து ஒருபிடி

யமுதையெடுத்து அவளது கையிலிட்டாள், அதனையுண்டு அப்பசி நோய் தீர்ந்து மகிழ்ந்த காயசண்டிகை, "வடதிசையில் வித்தியாதரருலகிலுள்ள காஞ்சனபுரமென்பது என்னுடைய ஊர்; தென்றிசைக்கண்ணதாகிய பொதியின்மலையின் வளங்களைக் காண்பதற்குக் கணவனும் யானும் புறப்பட்டுப்போந்து இடையேயுள்ள காட்டாறென்றின் கரையிலிருந்தோம். இருக்கையில், விருச்சிகனென்னும் முனிவனொருவன் பாரணஞ்செய்தற்குப் பனங்கனிபோன்ற பருமையையுடைய நாவற்கனியொன்றைத் தேக்கிலையில் வைத்துவிட்டு நீராடச்சென்றான். அக்கனி அம்முனிக்கு உணவாகுமென்பதனை அறியாத நான் முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையால் அதனைக் காலாற் சிதைத்துக் கெடுத்தேன்; நீராடி மீண்டுவந்த விருச்சிகன் அக்கனி என்னாற் சிதைந்திருத்தலையறிந்து மிகவும் கோபித்து என்னைநோக்கி, 'தெய்வத்தன்மையுள்ளதும் பன்னிரண்டு வருடத்துக்கு ஒருமுறை ஒருகனியைத் தருவதுமாகிய நாவன்மரத்திலுண்டானது இது; இதனையுண்டோர் பன்னிரண்டுவருடம் பசியொழிந்திருப்பார்; நானோ பன்னிரண்டுவருடம் பட்டினியிருந்து ஒருநாளுண்ணும் விரதமுடையேன்; உண்ணுந்தினமும் இன்றுதான்; யான் உண்ணக்கருதிய கனியும் இதுவேகாண்; இதனை நீ அழித்துவிட்டாய்; ஆதலால், ஆகாயவழியே செல்லுமந்திரத்தை மறந்து யானைத்தீயென்னும் நோயாற் பன்னிரண்டுவருடம் தீராப்பசிகொண்டு வருந்திப் பின்பு இங்கு இக்கனியை நான் உண்ணுந்தினத்தில் நீ பசியொழிவாயாக' என்றுகூறிப் பசியால் வருந்திப்போயினன்; உடனே எனக்குப் பெரும்பசியுண்டாயிற்று. அதனால் மிக்க வருத்தமடைந்தேன்; அதுகண்ட என்கணவன் சிறந்த கனிகள் கிழங்குகள் காய்கள் முதலியவற்றை நிரம்பக்கொணர்ந்து என்னையுண்பிக்கவும் அப்பசி தீரவில்லை; அந்தரஞ்செல்லும் மந்திரமும் என்நினைவுக்கு வரவில்லை; அப்பொழுது அதுகண்டு வருந்திய என்கணவன், 'நீ நடந்துசென்று இத்தமிழ்நாட்டில் ஆற்றுமாக்கட்கு அருந்துணைவர்களாகிய பெருஞ்செல்வர்கள் வாழ்ந்திருக்கும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தையடைந்து அங்கேயிருப்பாயாக' என்று சொல்ல, நான் அவ்வண்ணமேவந்து இங்கிருக்கின்றேன்; இங்கு இந்திரவிழா நடக்குங்காலத்தில் ஒவ்வொருவருடத்தும் என்கணவன் வந்து என்வருத்தத்தைப் பார்த்துவிட்டுத் தானும் வருந்திச்செல்வான்.

தணிவில் வெம்பசி தவிர்த்தனை வணங்கினேன்
மணிமே கலையென் வான்பதிப் படர்கேன்; (எஉ - ச)

இந்நகரில் முனிவர்கள் பலர் இருக்கும் சக்கரவாளக்கோட்டமென்பது ஒன்றுண்டு; அதிற் பலரும்வந்து புகுதற்காகவே எப்பொழுதும் கதவுதிறந்துள்ள உலகவறவியென்னும் பெயரையுடைய அம்பலம் ஒன்றுண்டு. அதில்,

ஊரு ராங்க ணுறுபசி யுழந்தோர்
ஆரு மின்மையி னரும்பிணி யுற்றோர்
இடுவோர்த் தேர்ந்தங் கிருப்போர் பலர்; (எக - அக)

ஆதலால், அவ்விடத்திற்குச்செல்வாயாக' என்றுசொல்லிவிட்டு, அவள் தன்னூருக்குப்போயினள். போகவே மணிமேகலை, வீதியின் ஒருபக்கத்தே ஒதுங்கிச்சென்று உலகவறவியையடைந்து மூன்றுமுறை வலம்வந்து பணிந்து அதிலேறிச் சம்பாபதியையும் கந்திற்பாவையையும் வணங்கி,

வெயில்சுட வெம்பிய வேய்கரி கானத்துக்
கருவி மாமழை தோன்றிய தென்னப்
பசிதின வருந்திய பைதன் மாக்கட்
கமுத சுரபியோ டாயிழை தோன்றி, (கூக - ச)

"இப்பாத்திரம் ஆபுத்திரன் கையிலிருந்ததாகிய அமுதசுரபி; உண்ணுதற்கு விருப்பமுள்ள யாவரும் வருக" என்றுசொல்ல, பலரும் வந்து உண்பாராயினர்; ஆகவே அவ்வம்பலத்தில் உண்ணுமொலி மிகுந்தது.

கடு.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை.

மணிமேகலை பிக்குணிக்கோலங்கொண்டு பாத்திரமேந்தி ஐயமேற்று உலகவறவியிற் சென்றுளென்பதைக்கேட்ட சித்திராபதி, மனங்கொதித்து வெய்துயிர்த்துக் கலங்கி, "மணிமேகலையை இச்செயலினின்றும் நீக்குவேன்" என்று எண்ணிக்கொண்டு நாடகக்கணிகையரெல்லாரையும் பார்த்து, "கோவலன் இறந்தது கேட்டு மாதவி எல்லாவற்றையுந் துறந்து முனிவர்களுடைய தவச்சாலையையடைந்து தாபதக்கோலம் பூண்டிருத்தல் நகைக்கத்தக்கதாக இருக்கின்றது; யாம் கணவனுடன் இறக்கும் பத்தினிப்

பெண்டிரல்லேம், பாணன் இறந்தபொழுது அவனுடன் இறவாத யாழைப்போல்வேம்; பின்னும்,

> நறுந்தா துண்டு நயனில் காலை
> வறும்பூத் துறக்கும் வண்டு போல்குவம் ; (கக - உ0)

தாபதக்கோலந்தாங்குவது நம்முடைய குலவொழுக்கத்திற்கு ஒத்த தன்று ; மாதவிமகள் மணிமேகலையின் பிக்குணிக்கோலத்தை மாற்றி அவள் கையிலேந்திய பிச்சைப்பாத்திரத்தை,

> பிச்சை மாக்கள் பிறர்கைக் காட்டி, (௩0)

பலநாளாக விரும்பிக்கொண்டிருக்கும் உதயகுமரனால் அவளை அவனது தேரிலேற்றுவித்தே வருவேன். அங்ஙனஞ்செய்து வாரேனாயின் குடிக்குற்றப்பட்டு எழுசெங்கலைத் தலைமேலேற்றிக்கொண்டு நாடகவரங்கைச் சுற்றிவந்து பழியோடிருக்கும் நாடகமடந்தையர் போல இனி நான் நாடகக்கணிகையர் வீட்டிற்குச் செல்லேனாகக் கடவேன்" என்று சபதஞ்செய்துவிட்டுத் தன்னைச் சிலர் சூழ்ந்துவரச்சென்று உதயகுமரனுடைய அரண்மனையையடைந்து அவனைக்கண்டு துதித்து, மணிமேகலை உலகவறவியை அடைந்திருக்கின்றாளென்பதை அவனுக்குக் குறிப்பிக்க, அவன் உவவனத்தில் மணிமேகலையைக் கண்டதுமுதல் நிகழ்ந்தவற்றைக்கூறி அவளிடத்துள்ள விசேடத்தன்மையைப் பாராட்டினன் ; சித்திராபதி, அவனுடைய மனத்தை வேறுபடுத்தும் வார்த்தைகள் பலவற்றைச் சொல்லி முயல, அவன் உள்ளம்பிறழ்ந்து தேரேறி உலகவறவியையடைந்து, பலர்க்கும் உணவளித்துக்கொண்டிருக்கும் மணிமேகலையைக்கண்டு அருகிற்சென்று, "நீ தவக்கோலம் பூண்டது யாது கருதி?" என்று வினவினன் ; மணிமேகலை, 'பழம்பிறப்பிற் கணவனாக இருந்த இவனை வணங்குதல் முறையாகும்' என்று எண்ணி வணங்கி,

> "பிறத்தலு மூத்தலும் பிணிப்பட் டிரங்கலும்
> இறத்தலு முடைய திடும்பைக் கொள்கலம்
> மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்ந்து
> மிக்க நல்லறம் விரும்புதல் புரிந்தேன்" (க௩கூ - கூ)

என்றுகூறி, வேற்றுவடிவங்கொள்ள நினைந்து அவனைநீங்கிக்கோயிலினுள்ளேசென்று சம்பாபதியை வணங்கி, முன்பு மணிமேகலா

தெய்வம் உபதேசித்த மந்திரத்தை ஜபித்துக் காயசண்டிகை வடிவ
முற்று அமுதசுரபியையேந்தி வெளியேவந்து நின்றாள்; அவள் அவ்
வாறுவந்ததையறியாத உதயகுமரன் 'சென்ற மணிமேகலை சம்பா
பதிகோயிலுள்ளே ஒளித்துக்கொண்டாள்' என்று நினைந்துசென்று
சம்பாபதியைவணங்கி, "பிச்சைப்பாத்திரத்தைக் காயசண்டிகை
யின் கையிற்கொடுத்துவிட்டு ஒளித்துச்சென்ற மணிமேகலையை
இங்கேயுள்ள இவ்வளவு பாவைக்கூட்டங்களுள்ளே நான் எவ்வாறு
தெரிந்துகொள்ளுவேன்? நீ எனக்கு அவளைக்காட்டாயாயின், இவ்
விடத்திலேயே பாடுகிடப்பேன்; பலநாள்சென்றாலும் செல்லுக;
மணிமேகலையை இங்கேவிட்டுவிட்டு நான்மட்டும்போகேன்; உன்
னுடைய திருவடியைத்தொட்டேன்" என்று சபதங்கூறினன்.

௧௯.—சிறைக்கோட்டமறக்கோட்டமாக்கியகாதை.

உதயகுமரன், சம்பாபதியை வணங்கி இங்ஙனம் சபதங்கூறு
கையில், அவன்கேட்கும்படி, "நீ எம்பெருமாட்டியின் முன்னே
ஆராய்ந்து பாராமல் வஞ்சினங்கூறினை; இங்ஙனங்கூறியதில் யா
தொருபயனுமில்லை" என்று ஆங்குள்ள சித்திரங்களுள் ஒன்றை
அதிட்டித்துநிற்கும் தெய்வங் கூறியது; அவ்வார்த்தையைக்கேட்டு
அவன் மனங்கலங்கி வருந்தி, "மணிமேகலையை மறப்பாய் என்று
முன்னங் கூறிய தெய்வத்தின் வார்த்தையும் வியப்பைத்தருகின்
றது; தெய்வத்தன்மையுள்ளதாக இருத்தலின், அவள் ஏந்திய பாத்
திரமும் வியப்பைத்தருகின்றது; இச்சித்திரம் பேசியதும் வியப்பை
உண்டுபண்ணுகின்றது; இவற்றையெல்லாம் மணிமேகலையின்
செய்தியை அறிந்துகொண்டபின்பு அறிவோம்" என்று நிச்சயித்
துக்கொண்டு காமபரவசனாய் வெய்துயிர்த்து மீண்டு தன் இருப்
பிடத்தை அடைந்தான். மணிமேகலை, "நம்வடிவத்தோடு திரிந்
தால், உதயகுமரன் விட்டுநீங்கான்; கைப்பற்றிக்கொள்ள முயலு
வன்; ஆதலால், நாம் காயசண்டிகை வடிவங்கொள்ளுதலே நன்று"
என்றெண்ணி அவ்வடிவுகொண்டு சம்பாபதியின் கோயிலிலிருந்த
அமுதசுரபியைக் கையிலேந்திக்கொண்டு எங்கும்போய், பசித்து
வந்த யாவருக்கும் உணவளித்துச் செல்லுபவள், ஒருநாள் அந்நகரத்
துள்ள சிறைச்சாலையிற்புகுந்து அங்கே தண்டிக்கப்பட்டிருந்து பசி
யால் வருந்துவோரை அருளுடன்பார்த்து மனமுருகி இனிய

மொழிகளைக்கூறி உண்பிப்பாளாயினள்; அதனைக்கண்ட காவலாளர், அவள் ஒரு பாத்திரத்திலிருந்தே பலருக்கும் உணவளித்தலைத் தெரிந்து வியப்புற்று, "இப்பாத்திரத்தின் விசேடத்தையும் இவள் செய்தியையும் அரசனுக்குத் தெரிவிப்போம்" என்று நினைந்து சென்று ஒரு மண்டபத்தில் மிக்க சிறப்புடன் சீர்த்தியென்னும் இராசமாதேவியோடு வீற்றிருக்கும் அரசனுடைய செவ்வியைப் பார்த்துச் சேய்மையில் வணங்கிநின்று,

> "வலிகெழு தடக்கை மாவண் கிள்ளி
> ஒளியொடு வாழி யூழிதோ றூழி
> வாழி யெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை
> கேளிது மன்னோ கெடுகநின் பகைஞர்" (கஉஎ - ௩0)

என்று வாழ்த்தி, "யானைத்தீயென்னும் நோயால் வருந்தி உடல் மெலிந்து இந்நகரில் திரியு மங்கை யொருத்தி, சிறைக்கோட்டத்துள்ளே வந்து தேவரீரை வாழ்த்திக் கையின்கண் பிச்சைப்பாத்திரம் ஒன்றையே வைத்துக்கொண்டு அதிலிருந்துண்டாகி வளரும் சோற்றால் அங்கேயுள்ள எல்லாருடைய பசியையுந்தீர்த்து விளங்குகின்றாள். இவ்வற்புதத்தைத் தெரிவிப்பதற்கே வந்தோம்" என்றார். அதைக்கேட்ட அரசன், "அம்மங்கையை இங்கே அழைத்து வருக" என்றான். உடனே காவலாளர்கள் வந்து அதனைச்சொல்ல அவள்சென்று அரசனைக்கண்டு, "அரச! உனது அருள்வாழ்க" என்றாள். அரசன், "மிக்க தவமுடையாய்! நீயார்? கையிலேந்திய பாத்திரம் எங்கே கிடைத்தது!" என்றான். அவள் "அரசே! நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக; யான் விஞ்சைமகள்; இந்நகரில் வேற்று வடிவங்கொண்டு திரிந்தேன்; இது பிச்சைப்பாத்திரம்; இதனை அம்பலத்தேயுள்ள தெய்வமொன்று எனக்கு அருளியது; இது, தெய்வத்தன்மையோடு கூடியது; யானைத்தீயென்னுந் தீராப்பசியைத் தீர்த்தொழித்தது; பசியால் மெலிந்தவர்களுக்கு மிருதசஞ்சீவினியாகவுள்ளது" என்று சொல்ல, அரசன், "யான் செய்யவேண்டுவது யாது?" என்றுகேட்ப, அவள், "சிறைச்சாலையை அறச்சாலையாகச் செய்யவேண்டும்" என்றாள்; அரசன் அவள் விரும்பிய வண்ணமே சிறைச்சாலையை அழித்துத் தூய்மைசெய்து அவ்விடத்தைப் பலவகையான புண்ணியங்களும் நடத்தற்குரிய இடமாகச்செய்வித்தான்.

௨௦.—உதயகுமரனை வாளாலெறிந்தகாதை.

அரசனுடையகட்டளையால், சிறைச்சாலை பலவகைப் புண்ணியங்களும் நிகழ்தற்குரிய அறச்சாலையாய் விளங்கிற்று: உதயகுமரன் இச்செய்திகளையெல்லாம் கேட்டு, 'மணிமேகலை உலகவறவியை நீங்கி வெளியே வந்தபொழுது அவளைக் கைப்பற்றிக்கொணர்ந்து தேரிலேற்றி அவள் கற்ற வித்தைகளையும் அவள் கூறும் இனிய முதுமொழிகளையும் கேட்பேன்' என்று தன்னுள்ளே எண்ணிக் கொண்டு சென்று அவளிருக்கும் உலகவறவியில் ஏறினன். காஞ்சனனென்னும் வித்தியாதரன் 'பெரும் பசியால் வருந்தும்படி காயசண்டிகைக்குப் பொதியின்மலையைச் சார்ந்த காட்டாற்றின் கரையில் விருச்சிகமுனிவன் இட்டசாபத்தை அவள் அனுபவித்தற்குரிய பன்னிரண்டு வருடங்களும் சென்றன; சென்றும் அவள் வாராமைக்குக் காரணம் யாதோ?" என்று மிக்க கவலையுற்று, தனது நகரை நீங்கி ஆகாயவழியே வந்து காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இறங்கிப் பூதசதுக்கமும் பல பூஞ்சோலைகளும் முனிவர்களுடைய தவச்சாலைகளும் மன்றங்களும் அம்பலங்களும் ஆகிய இடங்களிலெல்லாம் சென்று சென்று தேடித்தேடித் திரிந்து, காயசண்டிகை வேடம் பூண்டு உணவளித்து மாந்தர்கள் பலருடைய பசிகளையும் மாற்றிக்கொண்டிருக்கும் மணிமேகலையை மணிமேகலையென்று அறியானாகிக் காயசண்டிகையென்றே நிச்சயித்துக்கொண்டு அருகிற் சென்று அவளைநோக்கி, "நீ ஏந்திய இப்பாத்திரம் ஒன்றேயிருந்தும் இதனால் அளிக்கப்படும் உணவை அருந்துவோர் பலராய் உள்ளார்; எனக்கு இது மிக்க வியப்பைத் தருகின்றது; உன்னை வருத்திய யானைத்தீயாகிய நோயை ஒழித்தற்குத் தேவர்கள் இதனைக் கொடுத்தார்களோ?" என்று சொல்லிப் பின்பு பழையநட்பினைப் புலப்படுத்து மொழிகள் பலவற்றைக்கூறிப் பாராட்டவும் அவள் அவற்றைச் சிறிதும் மதியாமல் அவனை நீங்கி உதயகுமரனையடைந்து அவனருகே நின்று இளமையின் நிலையில்லாமையை அவனுக்கு அறிவுறுத்தநினைந்து, அங்கே இயல்பாகவந்த முதுமைப்பருவத்தாளொருத்தியைக் காட்டி, முன்பு அழகையுடையனவாயிருந்த அவளுடைய உறுப்புக்கள் வலிமைகுறைந்து அழகுகெட்டு வெறுக்கத்தக்கனவாக இருத்தலைப் பலவாற்றாலும் அவனுக்குப் புலப்படுத்துவாளாகி,

"பூவினுஞ் சாந்தினும் புலான்மறைத் தியாத்துத்
தூசினு மணியினுந் தொல்லோர் வகுத்த
வஞ்சந் தெரியாய் மன்னவன் மகனே" (கூஎ - கூ)

என்று கூறினள். அவள் அவ்வாறு கூறுதலைக்கேட்ட காஞ்சனன், "யான் பாராட்டிக்கூறுகின்ற சொற்களின் பொருளை இவள் கொள்ளுகின்றிலள்; என்னை மதிக்கின்றிலள்; அயலான்பின்னே செல்லுகின்றாள்; என்னை அயலானாகக்கருதுகின்றாள்; காதற்குறிப்பைப் புலப்படுத்திக்கொண்டே நீதிமொழிகளை இவனுக்குக் கூறுகின்றாள்; இவன் ஆசாநாயகனாதலினாலேயே இவள் இவ்விடத்தில் தங்கிவிட்டாள் போலும்" என்றுநினைந்து மிக்க கோபங்கொண்டு புற்றிலடங்கும் பாம்பைப்போல் அவ்வுலகவறவியினுள்ளே புகுந்து தீதுகருதி ஒளித்து அடங்கினன். அவன் அங்ஙனம் அடங்கியதை அறியாத உதயகுமரன், மிக்க வேட்கையையுடையவனாகி, 'மணிமேகலை தான் காயசண்டிகை வேடம்பூண்டு கையிற் பிச்சைப்பாத்திரத்தை ஏந்திக்கொண்டு வந்துநின்று நம்மை மயக்கினள்; அறிந்தவன் போன்று பழமைகூறிப் பாராட்டிய அயலானொருவன் இங்கே இருத்தலால், இவள் இன்றிரவில் இவ்விடத்தைவிட்டு நீங்குவாளல்லள்; இவள் செய்தியை இன்றிரவின் நடுயாமத்தே வந்து தெரிந்துகொள்வோம்' என்று தன்னுள் எண்ணிக்கொண்டே சென்று தன்னிருப்பிடமடைந்தான்; மணிமேகலையும் காயசண்டிகையுருவத்தோடே சம்பாபதி கோயிலை அடைந்து வதிந்தாள். அப்பால், எல்லாரும் தூங்கிய பின்பு உதயகுமரன் முன்பு எண்ணியவாறே செல்லத் துணிந்து தனியேயெழுந்து அரண்மனையை நீங்கி உலகவறவியையடைந்து,

வேக வெந்தீ நாகங் கிடந்த
போகுயர் புற்றளை புகுவான் போல (கூஅ - கூ)

அதனுள்ளே புகுந்தான். உடனே, அங்கே முன்னம் புகுந்து இவன் வரவை நோக்கிக்கொண்டே கோபத்துடனிருந்த காஞ்சனன், 'இவன் இவளிடத்திலேயே வந்தான்' என்று நிச்சயித்து அதிக வேகத்தோடும் எழுந்து, விரைந்து போய், அவன் தோளை வெட்டி வீழ்த்திவிட்டு, காயசண்டிகையைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு ஆகாய வழியே செல்லுவோமென்று நினைந்து அவளருகே சென்றான்; அப்பொழுது அங்கேயுள்ள கந்திற்பாவையானது, 'காஞ்சன !

செல்லாதே; செல்லாதே; இவள் உன்மனைவியாகிய காயசண்டிகை யல்லள்; இவ்வடிவம் மணிமேகலைகொண்ட வேற்றுவடிவம்; காயசண்டிகை கடும்பசியொழிந்து ஆகாயவழியே செல்லுகையில் அவளுக்கு நேர்ந்த துன்பத்தைக் கேட்பாயாக; ஆகாயசாரிகள் துர்க்கை யெழுந்தருளியிருக்கும் விந்தமலைக்குநேராக மேலே செல்லார்; யாரேனும் அங்ஙனம் செல்வாராயின், அம்மலையைக்காக்கும் விந்தாகடிகையென்பவள் அவர்களைச் சாயையினாலே இழுத்துத் தன் வயிற்றில் அடக்கிக்கொள்வாள். இதனையறியாத காயசண்டிகை அம்மலைக்குநேராக மேற்சென்று அவள் வயிற்றில் அடங்கி விட்டாள். காஞ்சன! இதனையுங் கேட்பாயாக; உதயகுமரன் ஊழ்வினையினால் இறந்தானாயினும் நீ சிறிதும் ஆராயாது வெட்டினமையால், அறிவில்லாதவனேயாவாய்; மிக்க தீவினையைச் செய்துவிட்டாய்; அவ்வினை விடாது தொடர்ந்து உன்னை வருத்தும்' என்று சொல்லியது; அதுகேட்டு மனம் வருந்திக் காஞ்சனன் தன்னகரத்திற்குச் சென்றான்.

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை.

அப்பால் சம்பாபதியின் கோயிலில் இருந்த மணிமேகலை, காஞ்சனன் செய்தியையும் உதயகுமரன் வெட்டுண்டு வீழ்ந்து இறந்ததையும் காஞ்சனனுக்குக் கந்திற்பாவை கூறிய அற்புத மொழியையுமறிந்து உடனேயெழுந்து தான்கொண்ட வேற்று வடிவத்தைத் துறந்து, (உதயகுமரன் உருவத்தைநோக்கி) 'முற்பிறப்பில் திட்டிவிடத்தால் உன்னுயிர்போன காலத்தில் நின்பிரிவாற்றாது தீயிற்பாய்ந்து நானும் உயிர்துறந்தேன்; உவவனத்திற் கண்டபொழுது உன்பாற் கருத்தைச் செலுத்தியதுபற்றி மணிமேகலாதெய்வம் என்னை எடுத்துச்சென்று மணிபல்லவத்தில் வைத்துப் புத்தபீடிகைக்காட்சியால் என்பழம்பிறப்பை எனக்குத் தெரிவித்து உன் முற்பிறப்பையும் கூறிற்று. அதனால், நீ முன்பு கணவனாக இருந்ததையறிந்து யான் உன்பால் அன்புற்று,

> பிறந்தோ ரிறத்தலு மிறந்தோர் பிறத்தலும்
> அறந்தரு சால்பு மறந்தரு துன்பமும்
> யானினக் குரைத்துநின் னிடர்வினை யொழிக்கக்
> காயசண் டிகைவடி வானேன் காதல; (கக - உஉ)

வித்தியாதரனுடைய வாட்படையால் வெட்டுண்டு வீழ்ந்தனையே; அந்தோ!' என்று புலம்பி வெய்துயிர்த்து வருந்தி, அவனுருவின் அருகே செல்வாளாயினள்; அப்பொழுது அங்குள்ள கந்திற் பாவைத் தெய்வம், "நீ இவனிடத்திற் செல்லாதே; செல்லாதே; உனக்கு இவன் கணவனாக இருந்ததும் இவனுக்கு நீ மனைவியாக இருந்ததும் சென்ற பிறவியிலேமட்டும் நிகழ்ந்தனவல்ல; அதற்கு முன்னமேயும் எத்தனையோ பிறவிகளில் நிகழ்ந்தன;

> நினக்கிவன் மகனாத் தோன்றிய தூஉ
> மனக்கினி யாற்குநீ மகளாய தூஉம்
> பண்டும் பண்டும் பல்பிறப் புளவாற்
> கண்ட பிறவியே யல்ல காரிகை; (உக - கூஉ)

இங்ஙனம் தடுமாறும் பிறவித்துன்பத்தை ஒழித்துக்கொள்ளுதற்கு முயலும் அறிவினையுடையாய்! இவனிறந்ததுபற்றி நீ துன்பமடையாதே" என்று தனது தெய்வவாக்காற் சொல்லிற்று. அதுகேட்ட மணிமேகலை சென்று, "இவ்வம்பலத்தில் யாவருக்கும் மெய்ம்மையைச் சொல்லிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்குந் தெய்வம் ஒன்றுண்டென்பர்; அத்தெய்வம் நீதானோ? உன் திருவடியை வணங்குகின்றேன்; சென்றபிறவியில் திட்டிவிடத்தாலும் இப்பிறவியில் வித்தியாதரனுடைய வாளாலும் இவன் இறந்ததற்குள்ள காரணத்தை நீ அறிவையோ? அறிந்திருப்பாயாயின், அதனை அடிச்சிக்கு உரைத்தருளல் வேண்டும்" என்றாள்; என்றலும், அத்தெய்வம் "புத்ததேவன் அவதரித்து வருதலைக்கூறிக் காயங்கரையென்னும் ஆற்றங்கரையி லிருந்துகொண்டு மனிதருடைய அறிவின்மையைப் போக்கும் பிரமதருமமுனிவரை இராகுலனும் நீயும் வழிபட்டு அவருக்கு அமுது செய்விக்க நினைந்து அக்கருத்தை அவருக்கு அறிவித்து அவர் உடன்பாடுபெற்று, 'விடியற்காலத்திலேயே அடிசில் முதலியவற்றை விரைந்து ஆக்குவாய்' என்று மடையனுக்குக் கூறினீர்; அவன் யாது காரணத்தாலோ அக்காலத்தில் வாராமல் சிறிதுபொழுது பாணித்துவந்து, அங்ஙன்ம்வந்த அச்சத்தால் வழுக்குற்றுக் கால்தளர்ந்து மடைக்கலம் சிதையும்படி வீழ்ந்தான்; வீழ்ந்ததனைக்கண்டும் இரங்காமல், 'இவன் முனிவர்க்குச் செய்யவேண்டிய காரியத்தை விரைந்து வந்து செய்யாது தாழ்த்தான்' என்று சினந்து தோளும் தலையும் துண்டமாய்

வேறுகும்படி இராகுலன் அவனை வெட்டினான்; வெட்டிய அவ்வல் வினையே அப்பிறப்பில் அவனைத் திட்டிவிடத்தால் இறக்கச்செய்த தன்றி இப்பிறப்பிலும் இங்கு வெட்டுண்டு வீழச்செய்தது. உதய குமரன் இங்ஙனமிறந்ததற்குக் காரணம் இதுவே; வினை, தன் பயனை ஊட்டாமலொழியாதென்பது திண்ணம்; இன்னும் கேட்பா யாக; உதயகுமரனிறந்ததற்கு மிகவும் வருத்தமுற்ற சக்கரவாளக் கோட்டத்து முனிவரால் அச்செய்தியை அறிந்த அரசன் உன்னைச் சிறையில்வைப்பான்; அதுதெரிந்த இராசமாதேவி உன்னைச் சிறை மீட்டுத் தன்காவலில் வைத்துக்கொள்வாள்; மாதவியின் வேண்டு கோளால் வந்த அறவணவடிகளுடைய சொல்லால் அக்காவலினின் றும் நீங்குவை. அப்பால் நீ சாவகநாடுபோய் ஆபுத்திரனிடஞ் சென்று அவனோடு மணிபல்லவத்தை அடைவை; தன் வரலாற் றைப் புத்தபீடிகைக் காட்சியாலும் தீவதிலகையாலுமறிந்து அவ் வரசன் தன்னாட்டையடைந்தபின், நீ ஒரு முனிவன்வேடம் பூண்டு வஞ்சிநகரம் புகுவாய்; புகுந்து அந்நகரத்துள்ள சமயவாதிகள் பல ருடைய கொள்கைகளையுங் கேட்பை;

> தீவினை யுறுதலுஞ் செத்தோர் பிறத்தலும்
> வாயே யென்று மயக்கொழி மடவாய்! (ககரு - ச)

இதுநிற்க; என் வரலாற்றையும் கேட்பாயாக; யான் தெய்வகணங் களைச்சார்ந்த ஒருவன்; என்பெயர் துவதிகனென்பது; இந்தப் பழையதூணில் எனக்கு ஒப்பாக மயனாற் செய்யப்பட்ட இந்தப் படிமத்தைவிட்டு ஒருபொழுதும் நீங்கேன்" என்று மிகவும் விளக் கமாகச் சொல்லியது. சொன்னவுடன், மணிமேகலை, "அப்பால் என்னுடைய மரணமிறுதியாக நிகழும் செய்திகளை யெல்லாம் உரைத்தருள வேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தாள்; பிரார்த்திக்கவே, "மழையில்லாததுபற்றிக் காஞ்சிநகரத்தில் உயிர்கள் பசியால் வருந்துதலையும் மாதவி சுதமதி யென்னும் இருவருடன் அறவண வடிகள் அந்நகரஞ்சென்று உன்னுடையவரவைப் பார்த்துக்கொண்டு தங்கியிருத்தலையும் வஞ்சிநகரத்தில் நீ அறிந்து உடனே அக்காஞ்சி நகரஞ் சென்று உணவளித்து எல்லாவுயிர்களையும் பாதுகாப்பாய்; அந்நகரத்தே உன்னாலே பற்பல அற்புதங்கள் நிகழும். அப்பால், வஞ்சிநகரிற் கேட்ட சமயவாதிகளுடைய கொள்கைகளையெல்லாம் அறவணவடிகளுக்கு நீ தெரிவிப்பாய்; அப்பொழுது, அவர்,

தவமுந் தருமமுஞ் சார்பிற் றோற்றமும்
பவமறு மார்க்கமும் பான்மையி னுரைத்து
'மறவிரு ளிரிய மன்னுயி ரேமுற
அறவெயில் விரித்தாங் களப்பி லிருத்தியொடு
புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காறும் (கஉ - எ)

இந்தத் தலத்திலேயே இறந்தும் பிறந்தும் தருமோபதேசஞ் செய்து கொண்டு தங்காநிற்பேன்' என்று சொல்லுவர்; அவர்செய்த உபதேசமொழிகள் பிழையாமல் நல்லறங்கள் பலவற்றையும் செய்து இறந்து மேலேவரும் பிறப்புக்களை *உத்தர மகதநாட்டிலேயே பெறுவாய்; அவைகள் யாவும் உனக்கு ஆண்பிறப்பாகவே நிகழும்; அப்பிறப்புக்களுள் ஒவ்வொன்றிலும் அருளறத்தினின்றும் ஒழியாயாகின்று முடிவிற் புத்ததேவனுக்கு முதல்மாணாக்கனாகும் பெரும்பேறுற்றுப் பற்றற்று நிருவாணமடைவாய். இன்னுங்கேள்; உன் குலத்து முன்னோர்களுள் தானந்தாங்கிச் சீலத்தில் மேம்பட்ட ஒருவனைக் கடலினின்றும் முன்னம் எடுத்தளித்த மணிமேகலா தெய்வம் நீ முற்பிறப்பில் சாதுசக்கரமுனிவனுக்கு உணவளித்த புண்ணியவிசேட முடையாயென்பதையறிந்து உவவனத்தினின்றும் உன்னையெடுத்து மணிபல்லவத்திற் கொண்டுசென்று புத்தபீடிகையைக் காணச்செய்தது" என்று அத்தெய்வம் சொல்லிற்று; கேட்ட மணிமேகலை கவலையொழிந்து மயக்கம் நீங்கியிருந்தாள்; அவ்வளவிலே சூரியனுதித்தான்.

உஉ.—சிறைசெய்காதை.

சூரியனுதித்தவுடன், கந்திற்பாவையையும் சம்பாபதியையும் வழிபட்டவர்கள், அங்கே உதயகுமரன் வெட்டுண்டு கிடந்ததைக் கண்டு, அதனைச் சக்கரவாளக்கோட்டத்திலுள்ள முனிவர்களுக்குக் கூறினர். அம்முனிவர்கள், "இவன் வெட்டுண்டதற்குக் காரணம் நீ அறிந்ததுண்டோ?" என்று மணிமேகலையைக்கேட்ப அவள் நிகழ்ந்தவற்றைச் சொல்ல, அவர்கள் உதயகுமரனுடைய உடம்பையும் மணிமேகலையையும் வேறிடத்திலே ஒளித்துவைத்துவிட்டு அரண்மனைசென்று தம்முடைய வரவை வாயில்காப்போ

* புத்ததேவர் அவதரித்ததும், அவருக்கு ஞானோதயமானதும் மகதநாடாதலால், அது சிறந்த புண்ணிய பூமியாகப் பௌத்தரால் மிகப்பாராட்டப்படும்.

ரால் அரசனுக்குத் தெரிவித்து உள்ளேபோய் அரசனையடைந்து அவனை வாழ்த்தியபின்பு, அவர்களுள் ஒருமுனிவர், “அரசே! இன்றுமட்டுமென்று; இந்நகரில் காமவிகாரத்தால் மயங்கிப் பத்தினிப் பெண்டிரையடுத்து வன்மைசெய்தும் தவமகளிரை விரும்பி யொழுகியும் ஒறுக்கப்பட்டு இறந்தோர் முற்காலத்தும் பலருண்டு; கேட்பாயாக; அரசர்களுடைய பரம்பரையை வேரறுத்த பரசுராமன் போர்செய்தற்கு வந்தபொழுது துர்க்கை, அந்நாளில் இந்நகரையாண்ட காந்தனென்னும் அரசனைப்பார்த்து ‘நீ இப்பொழுது பரசுராமனோடு போர்செய்தற்குச் செல்லுதல் தகுதியன்று’ என்று கூறினமையால், வேறிடஞ் செல்லுதற்கு நினைந்த அவ்வரசன் இந்நகரைப் பாதுகாத்தற்குரியோர் யாரென்று ஆராய்ந்து காவற்கணிகையின் புதல்வனும் வீரருள்வீரனுமாகிய ககந்தனென்பவனே இதற்குத் தகுதியுள்ளானென்று நிச்சயித்து, அவனை, வருவித்து, ‘அரசாளுங்குலவுரிமை உனக்கின்மையால், அரசபரம்பரையோரைக் கொல்லுதலையே விரதமாகக்கொண்ட பரசுராமன் உன்னோடு போர்செய்தற்கு வாரான்; அகத்தியமுனிவருடைய சட்டளைபெற்று யான் மீண்டு வருமளவும் இந்நகரை நீ பாதுகாக்கக்கடவை; உன்னாற் காக்கப்படுதலின் இந்நகர்க்குக் காகந்தியென்ற பெயருண்டாகக்கடவது’ என்றுசொல்லிவிட்டு வேற்றுவடிவங்கொண்டு தான்கருதியவிடஞ் சென்றான்.

“அவன் சென்றபின் ககந்தனென்பவனால் இந்நகரம் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தது; அப்பொழுது ஒருநாள் ககந்தனுடைய பிள்ளைகளுள் இளையவன்,காவிரியில் நீராடிவிட்டுத் தனித்து வருபவளாகிய மருதியென்னும் பார்ப்பனியை அந்திவாயிலிற்கண்டு காமபரவசனாய், ‘நீ வா’ என்றழைத்தான்; அவள் மனங்கலங்கி, ‘இவ்வுலகில் மழைவளத்தைத்தரும் பத்தினிப்பெண்டிராயுள்ளார் பிறருடைய நெஞ்சிற் புகார்; நானோ இவனுடைய உள்ளத்திற் புகுந்தேன்; ஆதலால், இனி அந்தணனுடைய முத்தீயைப்பேணுந் தகுதி எனக்கு இல்லையே! இதற்குக்காரணம் யாது?’ என்று துன்பமுற்றுத் தன்னுடைய வீட்டிற் செல்லாமற் பூதசதுக்கம் புகுந்து மயங்கி, ‘தெய்வமே! கொண்டவனுக்கு யாதொரு குற்றமுஞ் செய்திலேன்; அப்படியிருந்தும் பிறனுடைய நெஞ்சில் எளிதாகப் புகுந்தேன்; யான் செய்த தவறு இன்னதென்று எனக்கே புலப்படவில்லை; தவ

மறைந்தொழுகுவோர்முதலியதீயவர்களைப் பாசங்கட்டிவர நீஇங்கே அறைந்துண்பை என்று ஆன்றோர்கூறக் கேட்டுளேன்; இப்பொழுது என்னை அங்ஙனஞ்செய்யாமையின், நீ ஈண்டிருத்தல் பொய்யாமோ?' என்று அவலித்து அரற்றினாள். அரற்றும்பொழுது சதுக்கப்பூதம் தோன்றி, 'மடக்கொடி! கேட்பாயாக;

> தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
> பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை யென்றவப்
> பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேறாய் ; (௫௯ - ௬௰)

பொய்க்கதைகளையும் நகையை விளைவிக்கு மொழிகளையும் பிறர் வாய்க்கேட்டு நிருத்தகீதவாத்தியங்களையுடைய விழாக்களை விரும்பித் தெய்வங்களை வழிபடும் நியமத்தை மேற்கொண்டிருந்தனை; ஆதலின், உன் ஏவலால் மேகம் மழையைப்பெய்யாது; உத்தமப் பத்தினிப்பெண்டிரைப்போலப் பிறருடைய மனத்தைச் சுடுந்தன்மையும் உனக்கு இல்லாதுபோயிற்று. மேற்கூறிய வெற்றுச்செய்கைகளை விடுவாயாயின், மேகம் உனது மொழிவழிப்பட்டு ஒழுகாநிற்கும்; மனம்போனவாறே யொழுகும் பெண்டிரைக் கட்டுவதுபோல உன்னை என்பாசம் கட்டுதல்செய்யாது. குற்றஞ்செய்தோரை ஏழு நாள் வரையில் தண்டித்தல் அரசனுடைய முறைமை; அவன் அக்காலவரையறையுள் அதனைச் செய்யாதொழியின், அப்பால் தண்டிப்பது என்னுடைய முறைமையாகும்; இவ்வேழுதினத்திற்குள்ளேதானே இச்செய்தியைக் கேட்டுக் ககந்தன் உன்னை விரும்பிய சிறுதொழிலாளனை வெட்டிவிடுவான்' என்று எடுத்துரைத்தது; அப்பூதம் உரைத்த ஏழுநாளைக்குள்ளே அச்சிறுதொழிலாளன் தாதையின்வாளால் தடியப்பட்டனன்; மன்னவரேறே! இன்னும் கேட்பாயாக.

"இந்நகரில் முன்பிருந்த பேரழகையுடைய தருமதத்தனென்னும் வாணிகனும் அவன் மாமன்மகளாகிய விசாகையென்பவளும் ஒருவர்பால் ஒருவர் மிக்க அன்புபாராட்டி உரையாடிக்கொண்டிருந்தமைபற்றி, 'இவர்காந்தருவமணத்திற்கு உரியவராயினர்' என்று ஊரிலுள்ளாரெல்லாரும் பழிகூறுவாராயினர். அதுபொறாத விசாகையானவள் சென்று உலகவறவியிலேறி, 'கந்திற்பாவாய்! இப்பழியை ஒழிப்பாய்' என்று முறையிட்டாள்; உடனே அத்தெய்வம், 'நகருள்ளீர்! இவள் யாதொருகுற்றமும் இல்லாதவள்' என்று தனது

தெய்வவாக்கால் அவளை உயர்த்திக்கூறியது; அதுகேட்டு ஊரார் அவளை வியந்து புகழ்ந்தார்கள்; விசாகை, 'இத்தெய்வம் தெளிவியாதாயின், இவ்வூராருக்கு என்பாலுண்டாகிய ஐயம் நீங்காது; மறுபிறப்பிலேதான் மைத்துனனுக்கு மனைவியாவேன்; இப்பிறப்பில் இவனை மணத்தல்செய்யேன்' என்று தன்னுடைய நற்றாய்க்குச் சொல்லிவிட்டுக் கன்னிமாடம்புகுந்து தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தாள். அப்பால், தருமதத்தன் தன்பழியைப் போக்கிய கந்திற்பாவையைத் துதித்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக்கடந்து தென்மதுரையை யடைந்து, 'விசாகையையன்றி வேறுமகளிரை யான் விரும்பேன்; இப்பிறப்பு இங்ஙனம் ஒழிவதாக' என்று எடுத்துக்கூறி விரதம் பூண்டவனாகி வாணிகஞ்செய்து அறவழியே பொருளீட்டிப் பெருஞ்செல்வமுற்று அரசனால் எட்டிப்பூப்பெற்று மிக்க சிறப்பையடைந்து அறுபது பிராயம்வரையும் அந்நகரிற் றங்குவானாயினன்; அப்பொழுது அவனிடத்தில் ஓரந்தணன்சென்று, 'நீ விவாகமின்றி இந்நகரத்தே இருந்து என்னகாரியஞ்செய்தனை? மனைவியில்லாதவர்கள் எவ்வளவு தருமஞ்செய்வாராயினும் தெய்வலோக மடையாரென்பதை நீ கேட்டறிந்திலையோ? இனித் தாழ்த்தலின்றி உன்னகரஞ் செல்வாயாக' என்று கூறலும், தருமதத்தன் அந்நகரைவிட்டு நீங்கிவந்து இந்நகரத்திற் புகுந்தான். அவன்வந்ததுகேட்ட விசாகை சிறிதும் நாணமின்றிக் கன்னிமாடத்திலிருந்து புறத்தேவந்து அவனையடைந்து, 'இப்பொழுது நம்முள் ஒருவரையொருவர் நாம் அறிந்திலேம்; முன்பு நம்மை மயக்கிய அழகுகள் எங்கே ஒளித்துச்சென்றன? உனக்கு அறுபதுபிராயம் ஆயின; எனக்கும் கூந்தல் நரைத்தது; முன்பிருந்த இளமையும் காமமும் எங்கே ஒளித்துப் போயின; உரைப்பாயாக. இப்பிறப்பில் யான் நின்னடியை அடையேன். மறுமையில் நின்னை மணப்பது திண்ணம்.

> இளமையு நில்லா யாக்கையு நில்லா
> வளவிய வான்பெருஞ் செல்வமு நில்லா
> புத்தே ளுலகம் புதல்வருந் தாரார்
> மிக்க வறமே விழுத்துணை யாவது ; (௬௨ - அ)

ஆதலால், தானஞ்செய்க' என்றுசொல்ல, அவன் தான் ஈட்டிய பொருள்களையெல்லாம் விசாகைக்குக்காட்டி அப்பொருள்களைக் கொண்டு அவளோடுசெய்த நல்லறங்கள் மிகப்பல; இது நிற்க;

முன் இந்த விசாகை கந்திற்பாவைத்தெய்வத்தாற் பழிநீங்கிப் பலர் நடுவே வீதியில் வருகையில், முன்பு மருதியால் மடிந்தவனுடைய மூத்தோன், அவ்விசாகையைக்கண்டு அதிமோகங்கொண்டு, தான் தலையிலணிந்த மாலையைவாங்கி அவள் கழுத்தில் இடுதற்குத் துணிந்து அம்மாலையை எடுக்கற்காகத் தன்கையைக் குடுமியிற் செலுத்த அக்கை அதனைவிட்டு நீங்காததாயிற்று. ஆகவே, 'விசாகையின் ஒழுக்கவிசேடத்தால் அவன்கை கீழே இழிந்திலது' என்று பலர்கூறக்கேட்ட ககந்தன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு தன்மகனென்று பாராமல் உடனே அவனை வெட்டிவீழ்த்தினன்" என்று கூறலும், அரசன், "இன்றுமட்டுமன்று என்று தொடங்கிப் பலவற்றையுங் கூறினீர்; முன்பு நிகழ்ந்ததாகக்கூறிய அத்தீயவொழுக்கம் இந்நாளிலும் உளதோ? இயம்புமின்" என்று கேட்ப, அம்முனிவர்களுள் ஒருவர்,

"முடிபொரு ளுணர்ந்தோர் முதுநீ ருலகில்
கடியப் பட்டன வைந்துள வவற்றில்
கள்ளும் பொய்யுங் களவுங் கொலையும்
தள்ளா தாகுங் காமந் தம்பால்
ஆங்கது கடிந்தோ ரல்லவை கடிந்தோரென
நீங்கின ரன்றே நிறைதவ மாக்கள்
நீங்கா ரன்றே நீணில வேந்தே
தாங்கா நரகந் தன்னிடை யுழப்போர்; (கசுக - எசு)

தன் கணவனாகிய கோவலன் கொலையுண்டதுபொறுமல் மாதவி உலகவாழ்வைவெறுத்து முனிவர்களுடைய தவச்சாலையை அடைந்தாள். அவள் பெற்ற மணிமேகலையென்பவள் இளம்பருவத்தே தானே தவஞ்செய்யத்துணிந்து சிற்றிலும் பேரிலுஞ் சென்று ஐயமேற்று அருந்தி ஊரம்பலமடைந்தாள்; அவள் அவ்வியல்பினளாகவும், அவளை விழைந்து நிழல்போல விட்டு நீங்காமற் காமபரவசனாய் நள்ளிருளில் உதயகுமரன் அவ்வம்பலத்தை அடைந்தான். அது தெரிந்த மணிமேகலை, அவன் தன்னை நலியாதிருக்கவேண்டிக் காயசண்டிகைவடிவம் பூண்டாள். அங்கே முன்னமிருந்த காயசண்டிகையை அழைத்துச் செல்லுதற்குவந்த அவள் கணவனாகிய வித்தியாதரன்கண்டு, அவள் மணிமேகலையென்பதையறியாமல், அவளைத் தன் மனைவியாகிய காயசண்டிகையென்றும், அங்கேவந்த உதய

குமரனைத் தன் மனைவியைவிரும்பி வந்தவனென்றும், தானே தன்னுள் நிச்சயித்துக்கொண்டு முறுகியகோபமுற்று உடனே அவனை வாளால் வெட்டி வீழ்த்தினன்" என்று சொன்னார். அதுகேட்ட அரசன் தன்மகன் இறந்ததற்குச் சிறிதும் வருந்தாமல், சோழிக வேனுதியைப் பார்த்து, "உதயகுமரனுக்கு யான் செய்யவேண்டிய தண்டனையைத் தான் செய்தமையால் வித்தியாதரன் தகவிலனுவான்;

> மாதவர் நோன்பு மடவார் கற்பும்
> காவலன் காவ லின்றெனி னின்றால்; (உ௦அ - ௧)

தன்மகனைப் பூமியிலே கிடத்தி அவன்மீது தேர்க்காலைச் செலுத்தி முறைசெய்த அரசர்பிரானுடைய பாம்பரையில் ஒரு தீவினையாளன் பிறந்தானென்பதை மற்றை அரசர்கள் கேட்குமுன்னம் அவனைப் புறங்காடடைவித்து, கணிகைமகளாகிய மணிமேகலையையும் சிறைப்படுத்துக" என்றனன்; சோழிகவேனுதி அவ்வாறு செய்தான்.

உ௬.—சிறைவிடுகாதை.

பின்பு, அரசன்கட்டளையால், வாசந்தவையென்னும் முதியவளொருத்தி, புத்திரசோகத்தாற் கலங்கி வருந்தும் இராசமாதேவியை விரைந்தடைந்து தொழுது முன்னின்று வாழ்த்தி அவளுடைய வருத்தம் நீங்கும்வண்ணம் பல கட்டுரைகள்கூறி ஒருவாறு ஆற்றுவித்துப் போயினள். அவள் போனபின்பு, இராசமாதேவி தன்னுடையவருத்தம்புறத்தேதோன்றுதவண்ணம்அடக்கிக்கொண்டவளாய், "மணிமேகலையை வஞ்சித்து வருத்துவேன்" என்று எண்ணி அரசனைச்சார்ந்து, "செங்கோல்வேந்தே! மணிமேகலையின் பிக்குணிக்கோலத்தைக்கண்டு தன்னறிவுவேறுபட்ட உதயகுமரன் அரசாட்சிக்கு உரியவனல்லன்; அவன் அக்கொடுந்தொழிலால் இறந்தது தக்கதே; தனது இளமையைப் பயனற்றதாகச் செய்த பேறறிவுடையவளாகிய மணிமேகலைக்குச் சிறை தகுதியன்று" என்றாள். அரசன், "உன்கருத்து அப்படியாயின் அவளைச் சிறையினின்றும் விடுவி" என்று கூறினன். கேட்ட இராசமாதேவி சிறையினின்றும் விடுவித்து அவளை அழைத்துக்கொண்டு அரண்மனையுட்சென்று, "இவ்வூரிலுள்ளாரெல்லாரும் அடித்து வருத்தும்படி இவளைப் பித்தியாகச்செய்வேன்" என்

றெண்ணி மயக்கும்மருந்தை அவளுக்கு ஊட்டினள். அவள் மறு பிறப்புணர்ந்தவளாதலால் சிறிதும் அறிவுவேறுபடாதிருந்தாள். அப்பால் இராசமாதேவி அறிவிலியாகிய ஓரிளைஞனை அழைத்து, "இவளுடம்பை எப்படியேனும் வேறுபடுத்தி 'மணிமேகலை என்னை விரும்பினுள்' என்று பலர்க்கும் சொல்வாயாக" என்றுசொல்லிப் பொற்காசுகள் பலவற்றைக் கைநிறைய அவனுக்குக்கொடுப்ப, அவன் அத்தீச்செயற்குடம்பட்டு மணிமேகலை இருந்த இடத்தை அடைந்தான். அடைதலும் அவள், 'இவன் வந்தது இராசமாதேவியின் வஞ்சனையால்' என்று நிச்சயித்து வேற்றுருவெய்துவிக்கும் மந்திரத்தை ஜபித்து ஆண்வேடம்பூண்டு அங்கேயிருந்தாள். அங்ஙனமிருந்ததனைக்கண்ட அறிவிலி, நடுநடுங்கி, 'அரசருடைய அந்தப்புரத்தில் ஆடவர் அணுகார்; இராசமாதேவியின் தீயநினைப்பை யான் அறிந்திலேன்' என்று பயந்து அவ்விடத்தைவிட்டு விரைந்து புறத்தே ஓடிப்போயினன். அதன்பின் இராசமாதேவி 'நமது அருமைப்புதல்வனை மயக்கி மாளச்செய்த இவளை இனி உயிரோடு வையேன்' என்று சினந்து, 'நோய்மிகுதியால் இவளுக்கு உணவு செல்லவில்லை' என்று அவள்பாற் பொய்ந்நோயொன்றைக் காட்டி அவளைப் புழுக்கறையில் அடைப்ப, அவள் ஊணொழி மந்திரமுடையளாதலின் அம்மந்திரத்தை ஜபித்துச் சிறிதும் வாட்டமின்றி அவ்வறையிலேயே இருந்தாள். அதனைக்கண்ட இராசமாதேவி ஆச்சரியமுற்று நடுநடுங்கி அவளைநோக்கி, "மகனையிழந்த பெருந்துன்பம் பொறுக்கலாற்றாது இத்தீங்குகளைச்செய்தேன்; நீ இவற்றைப் பொறுத்தருளவேண்டும்"என்று பலவாறு வேண்டினள். வேண்டவே மணிமேகலை,"சென்றபிறப்பில் நீலபதியின்வயிற்றிற்றோன்றிய இராகுலனைத் திட்டிவிடமென்னும் பாம்பு உயிருண்டபொழுது, அதனைப்பொறேனாகித் தீயிற்பாய்ந்து என்னுடைய உயிரைவிட்ட நாளில்,

யாங்கிருந் தழுதனை யிளங்கோன் றனக்குப்
பூங்கொடி நல்லாய் பொருந்தாது செய்தனை
உடற்கழு தனையோ வுயிர்க்கழு தனையோ
உடற்கழு தனையே லுன்மகன் றன்னை
எடுத்துப் புறங்காட் டிட்டனர் யாரே
உயிர்க்கழு தனையே லுயிர்புகும் புக்கில்

செயப்பாட்டு வினையாற் றெரிந்துணர் வரிய
தவ்வுயிர்க் கன்பினை யாயி னுய்தொடி
எவ்வுயிர்க் காயினு மிரங்கல் வேண்டும் ; (எக - கூ)

உன்மகனை வித்தியாதரனொருவன் வெட்டிவீழ்த்தியதற்குக் காரண மான தீவினையை இன்னதென்று கூறுவேன்; கேட்பாயாக; அது முற்பிறப்பில் மடைக்கலஞ்சிதைய வீழ்ந்த மடைத்தொழிலாளனை வெட்டிவீழ்த்தியதாலுண்டாகிய தீவினையே; அத்தீவினை அப்பிறப்பி லேயே நஞ்சுவிழியரவால் அவனுடைய நல்லுயிரைவாங்கி இப்பிறப் பிலும் விஞ்சையன்வாளால் வெட்டுண்ணச்செய்தது. 'இச்செய்தி களையெல்லாம் நீ எப்படி அறிந்தாயோ?' என்பையாயின், நடந்தது இவ்வாறாகும்" என்று தான் உவவனஞ்சென்றது முதலிய எல்லா வற்றையும் அவளுக்கு விளங்கக்கூறிப் பின்னுங்கூறுவாளாயினள்: "நீ மருந்தால் எனக்குப் பித்தேற்றினை; யான் மறுபிறப்புணர்ந்தே னாதலின், சிறிதும் அறிவுபிறழாதிருந்தேன்; உன் ஏவலால் கல்லாக் கயவன் என்பால்வர வேற்றுருவெய்துவிக்கும் மந்திரவலியால் ஆணுருக்கொண்டிருந்தேன். யாதொரு நோயுமில்லாத என்னைப் பொய்ந்நோய்காட்டிப் புழுக்கறையில் அடைப்பித்தாய்; ஊணொழி மந்திரமுடைமையினாலேயே அத்துன்பத்தினின்றும் தப்பினேன். நீ சென்ற பிறப்பில் எனக்குக் கணவனாயிருந்த இராகுலனை ஈன்றதா யாதலின், உனது துக்கத்தைக் களைந்து தீவினையைப்போக்கி உன்னை நல்வழிப்படுத்தற் பொருட்டே ஆகாயவழியே செல்லுதலையும் வேற் றுருக்கொள்ளுதலையும் யான் நினைந்திலேன்; இதுநிற்க; இவ்வுலகத் துள்ளோர்க்குத் துன்பம் தருவன யாவையெனின், காமம், கொலை, கள், பொய், களவென்னும் ஐந்துமாம். இவற்றைத் துறந்தோரே சீல முடையோராவர்.

செற்றஞ் செறுத்தோர் முற்ற வுணர்ந்தோர்
மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வோ ரென்போர்
அல்லன் மாக்கட் கில்லது நிரப்புநர்
திருந்தே ரெல்வளை செல்லுல கறிந்தோர்
வருந்தி வந்தோ ரரும்பசி களைந்தோர்
துன்ப மறுக்குந் துணிபொரு ளுணர்ந்தோர்
மன்பதைக் கெல்லா மன்பொழி யார்" என
ஞான நன்னீர் நன்கனந் தெளித்துத்
தேனு ரோதி செவிமுதல் வார்த்து
மகன்றுயர் நெருப்பா மனம்விற காக
வகஞ்சுடு வெந்தீ யாயிழை யவிப்ப, (கஙக - சக)

இராசமாதேவி, மனந்தெளிந்து மணிமேகலையை வணங்கினள்; மணிமேகலை அதனைப்பொருளாகி, "நீ என் கணவனைப்பெற்ற தாயாக இருத்தலன்றி அரசனுடைய மாபெருந்தேவியாகவுமுள் ளாய்; ஆதலால் என்னை வணங்குதல் தகுதியன்று" என்று துதித்து அவளைத் தானும் அன்புடன் வணங்கினாள்.

உச.—ஆபுத்திரனடைந்தகாதை.

மணிமேகலையை விரும்பிச்சென்ற உதயகுமரன் விஞ்சைய னுடைய வாட்படையால் உலகவறவியில் வெட்டுண்டு இறந்ததை யும் மணிமேகலை சிறையில் வைக்கப்பட்டிருத்தலையுங் கேட்டு வருந்தி நடுங்கி அவளைச்சிறையினின்றும் நீக்கநினைந்த சித்திராபதி, இராசமாதேவிபாற்சென்று வணங்கி, "மாபெருந்தேவி! கோவல னிறந்தானென்று மாதவி தனது பரத்தைமைத் தொழிலை நீத்துத் தவச்சாலையையடைந்ததும், அவள்மகளாகிய அரங்கக்கூத்தி பாத்திரமேந்தி வீடுதோறுஞ் சென்றுசென்று பிச்சையேற்றதும் யாவரும் அவமதித்துச் சிரித்தற்கு இடமாயினவேயன்றி வேறல்ல; இதுநிற்க; உதயகுமரனிறந்ததன்றி, மணிமேகலையால் இனி இந் நகரத்திற்கு உண்டாகும் பெருந்துன்பமுமொன்றுண்டு; கேட்பா யாக:—

"முன்னொருநாள், அரசன், இந்நகரிற் கடற்கரையைச் சார்ந்த புன்னைமரச்சோலையில் பேரழகினளாகிய ஒரு மங்கையைக் கண்டு விரும்பி அவளோடும் ஒருமாதம் அச்சோலையில் உறை வானாயினன்; அம்மங்கை அவனிடஞ்சொல்லாது தன்னி டஞ்சென்றாள்; செல்லவே, அரசன், இளங்கொடி யாங் கொளித்தனளென்று பலவிடத்தும் தேடிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, அற்புதசக்தியையுடைய ஒரு சாரணன்வர, அரசன் கண்டு அவனைவணங்கி முன்னின்று, 'என்உயிர்போல்பவளாகிய ஒருத்தி இங்கே ஒளித்தனள்; அவளை அடிகள்கண்டதுண்டோ? உண்டாயின், சொல்லுக' என்றுகேட்ப, அந்தச்சாரணன், 'அரச! அம்மடந்தையை யான் இப்பொழுது கண்டிலேனாயினும் முன்பு அறிந்துளேன், கேட்பாயாக; அவள் நாகநாட்டரசனாகிய வளைவண னென்பவனுடைய தேவியான வாசமயிலையென்பவளின் வயிற்றிற் றோன்றிய பீலிவளையென்பாள்; அவள் பிறந்தநாளிற் சோதிடங்கூற

வந்த கணி, 'இவள் சூரியகுலத்தரசனொருவனைச் சேர்ந்து கருவுற்று வருவாள்' என்று அரசனுக்குக்கூறினன்; இது முன்புநடந்தது; அவளே நீ கூறியமடந்தை; இனி, அவள்வயிற்றிற்றோன்றும் மகனே வருவான்; அவள் வாராள்; நீ கவலாதிருக்கக்கடவை; இன்னும் ஒன்று கேட்பாயாக; இந்திரவிழாச் செய்யாதநாளில் மணிமேகலா தெய்வத்தின் சொல்லால் உன்நகரத்தைக் கடல்கொள்ளும்; இந்திர சாபமுமிருத்தலால், அதுதப்பாது; ஆதலால், யான் கூறியதை உண்மையென்றே நினைந்து, இந்நகரைக் கடல்கொள்ளாதபடி இந்திர விழாவை வருடந்தோறும் மறவாது செய்துவருக' என்று சொல்லி விட்டுப் போயினன்; அவன்போன அந்நாள்தொடங்கி, நகரத்திற்கு எப்போது கேடுவந்துவிடுமோவென்று இந்நகரத்தாரெல்லாரும் நடுங்கிக்கொண்டேயிருக்கின்றனர். தன்னுடைய பெயரைப் பெற்றமடந்தை துன்பமுறுவாளாயின், அதனைப் பரிகரித்தற்கு மணிமேகலாதெய்வம் வருதலுங்கூடுமோவென்று யானும் அஞ்சா நின்றேன்" என்று சொல்லித் துதித்து, "நல்லமனமுண்டாகப் பெற்ற நாடகக்கணிகையை என்மனைக்குப் போதரும்படி கட்டளையிடுவாய்" என்று கேட்ப, இராசமாதேவி,

> "கள்ளும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையும்
> உள்ளக் களவுமென் றுரவோர் துறந்தவை (எஎ - அ)

மேலானசெய்கையென்றுகொண்ட உனது பரத்தைமைத்தொழிலை அசுத்தவழியென்றெண்ணி வந்த இவள் உன்னுடன்வந்து உன்மனையிற் புகுதாள்; என்னோடுதானே இருத்தற்குரியள்" என்றுசொல்லிக் கொண்டிருக்கையில், மணிமேகலையின் நிலைமையைக்கேட்ட மாதவி, அதனைச் சுதமதிக்குக்கூறி வருந்திச்சென்று அறவணவடிகளை வணங்கி அறிவித்து அவரை முன்னிட்டுக்கொண்டு அவளைச் சிறைமீட்டற்பொருட்டு இராசமாதேவியிடம்வர, இராசமாதேவி அவரைக்கண்டவுடன் மற்றை இருவரோடுமெழுந்து எதிர்சென்று அவரடியையவணங்கினாள்; அவர், "அறிவுண்டாக" என்று ஆசிகூறினர்; அப்பால் அவள் அவரைச் சிறந்த ஓராதனத்திலிருத்தி அடி விளக்கிச் சிறப்புச்செய்து, "எமது நல்வினையே மிகப்பெரியோராகிய உம்மை இங்கே எழுந்தருளச்செய்தது;

> நாத்தொலை வில்லா யாயினுந் தளர்ந்து
> மூத்தவிவ் யாக்கை வாழ்கபல் லாண்டு" (கூ - ௱)

என்றுகூற, அவர், "யான் இத்தவவுடம்பிற் பொருந்தியிருந்தும் அத்தமிக்குஞ் சூரியன்போன்றேன் ;

பிறந்தார் மூத்தார் பிணிநோ யுற்றார்
இறந்தா ரென்கை யியல்பே யிதுகேள்" (கoரு - ச)

என்று பன்னிரு நிதானங்களையும் அவளுக்கு விளங்க உபதேசித்து "எப்பொழுதும் நல்லறத்தையே பேணிக்கேட்டு அவ்வாறே யொழுகுக" என்று சொல்லிப் பின் மணிமேகலையை நோக்கி, "மற்றைச் சமயதருமங்களையெல்லாம் நீ கேட்டபின்பு இவற்றையும் இவற்றின் பகுதிகளையும் உனக்கு விளங்க உணர்த்துவேன்" என்றுகூறித் தம் மிடஞ்செல்லுதற்கு எழுதலும், மணிமேகலை எழுந்து அவரை வணங்கிப் பின்பு இராசமாதேவி முதலியோரைநோக்கி, "அறவணவடிகள் கூறிய உபதேசமொழிகளை மறவன்மின்; அவர்கூறியவாறே ஒழுகுமின் ; யான் இந்நகரிலிருப்பேனாயின், 'உதயகுமரனுக்கு இவள் கூற்றாயிருந்தாள்' என்று யாவருங்கூறுவர்; ஆதலால் இங்கிரேன் ; இனி, ஆபுத்திரனுடனடைந்து பின்பு மணிபல்லவஞ்சார்ந்து புத்தபீடிகையைத் தரிசித்துவிட்டு, அப்பால் வஞ்சிநகரஞ்சென்று பத்தினிக்கடவுளைத் தரிசித்தபின் எங்கும்போய் நல்லறஞ் செய்து கொண்டு ஒழுகாநிற்பேன் ; எனக்கு இடருளதாகுமோவென்று நீர் சிறிதும் கவலற்க" என்றுசொல்லி அவர்களையும்வணங்கி, சூரியாஸ்தமயத்திற்குப்பின் அந்திமாலைப்பொழுதிலேசென்று, உலகவறவியையும் சம்பாபதியையும் சந்திற்பாவையையும் வலங்கொண்டு துதித்து ஆகாயவழியே பறந்துசென்று, இந்திரனுடைய வழித்தோன்றலாகிய புண்ணியராசனது நகர்ப்புறத்தேயுள்ள சோலைக்குள்ளேயிறங்கி அயர்வுயிர்த்து, ஆங்குள்ள ஒரு முனிவனைவணங்கி, "இந்நகரின்பெயர் யாது ? இதனையாளும் அரசன் யார்?" என்று கேட்டாள் ; அம்முனிவன், "இதன்பெயர் நாகபுரமென்பது ; இதனையாள்பவன் பூமிசந்திரன்மகனாகிய புண்ணியராசனென்பான் ; இவன் பிறந்தகாலந்தொடங்கி இந்நாட்டில் மழை பிழைத்ததில்லை; பூமியும் மரங்களும் பிறவும் பலவளங்களையும் மிகத் தாராநிற்கும் ; உயிர்களுக்கு ஒருவகையான நோயுமில்லை" என்று அரசனுடைய பெருமையை அவளுக்கு விளங்கக் கூறினான்.

உரு.—ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்தகாதை.

அப்பொழுது, புண்ணியராசன், தன்பெருந்தேவியோடு அச்சோலையிற்புகுந்து ஆங்குள்ள தருமசாவகனென்னும் முனிவனை வணங்கி,

> அறனு மறனு மநித்தமு நித்தத்
> திறனுந் துக்கமுஞ் செல்லுயிர்ப் புக்கிலுஞ்
> சார்பிற் றோற்றமுஞ் சார்பறுத் துய்தியும்
> ஆரிய னமைதியு மமைவுறக் கேட்டு, (ரு - சு)

பின்பு, "இவள் ஒப்பற்ற பேரழகினள்; கையிற் பிச்சைப்பாத்திரமொன்றை உடையவளாய்த் தருமங்கேட்கிறாள்; யார்?" என்று வினவுகையில், அருகேநின்ற சட்டையிட்ட பிரதானி, அரசனை வணங்கி, "இவளையொப்பவர் யாருமில்லை; முன்னொருகாலத்தில் கிள்ளிவளவனோடு நட்புக்கொள்ளுதலை விரும்பிக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் சென்றபொழுது, அங்கேயுள்ள அறவணவடிகள் இவள் வரலாறுகளையெல்லாம் விளங்கக் கூறினாரென்று முன்னமே நான் உரைத்ததுண்டு; அம்மடந்தையே இவள்" என்று கூறினன்; கூறலும், மணிமேகலை அரசனைப்பார்த்து, "உன்கையிலிருந்த பாத்திரமே என்கையையடைந்தது; செல்வத்தால் மயங்கினைபோலும்; என்செய்தனை? மணிபல்லவஞ்சென்று புத்தபீடிகையைத் தரிசித்தாலன்றி உனது பழம்பிறப்பின் செய்தியையறியாய்; ஆதலால், அரச! அங்கே வருவாயாக" என்று சொல்லிவிட்டு, எழுந்து ஆகாயவழியேசென்று சூரியாஸ்தமயத்திற்கு முன்னமே மணிபல்லவத்திலிறங்கி வலங்கொண்டு புத்தபீடிகையைத் தரிசித்தாள். அது பழம்பிறப்பை அவளுக்குத் தெரிவித்தது. அதனையறிந்து வியந்து அவள் அங்கேயிருக்க, புண்ணியராசன் அச்சோலையை நீங்கி நகரிற்புகுந்து, தன்னைவளர்த்த தாயாகிய அமரசுந்தரியைக்கண்டு வினவித் தன்வரலாறு முழுவதையும் அவள் கூறக்கேட்டு வருந்தி அரசாட்சியில் வெறுப்புற்றுத் துறத்தற்குத் துணிந்து தன்கருத்தை வெளியிட்டான்; அதனைக்கேட்ட சனமித்திரனென்னுமந்திரி, அவனை வணங்கி,

> "எங்கோ வாழி யென்சொற் கேண்மதி; (கூகூ)

உன்னை அரசன் பெறுவதன்முன் இந்நாட்டில் பன்னிரண்டு வருடம் மழையில்லாமற் போயிற்று; வறுமைமிக்கது; அதனால்

எல்லாவுயிர்களும் வருந்தின ; அக்காலத்தில் நீ தோன்றினை ; தோன்றியபின் இந்நாட்டில் எல்லாவளங்களும் நிரம்பின ; உயிர்கள் துயரம்நீங்கி வாழ்வனவாயின ; நீ நீங்குவாயாயின், எல்லாவுயிர்களும் தாயைப்பிரிந்த குழந்தைகளைப்போலக் கூவாநிற்கும் ; இந்த நிலையையுடைய உலகத்தைக் காவாமல் உனது பயனையே விரும்பிச் செல்லுதல் தகுதியன்று ;

> தன்னுயிர்க் கிரங்கான் பிறவுயி ரோம்பு
> மன்னுயிர் முதல்வ னறமுமீ தன்றால்'' (கககூ - எ)

என்றுகூற, அரசன் கேட்டு, ''மணிபல்லவத்தை வலங்கொள்ள வேண்டுமென்று எனக்குண்டாகிய வரம்புகடந்த ஆசை தணித்தற்கு அரியது ; ஆதலால், அங்கே போய்வருவேன் ; ஒருமாத காலம் இந்நகரைப் பாதுகாத்தல் உனது கடன்'' என்றுகூறிப் புறப்பட்டு வழிக்கொண்டு கடற்கரையைச்சார்ந்து நாவாயேறி மணிபல்லவத்தை யடைந்தான் ; உடனே மணிமேகலை வந்து அழைத்துச்சென்று அவனோடு அத்தீவை வலம்வந்து ''பழம்பிறப்பை யுணர்விக்கும் தருமபீடிகை இது'' என்றுகாட்ட, அரசன், அதைத் தரிசித்து வலங்கொண்டு துதித்தான்; துதிக்கவே அப்பீடிகை பழம்பிறப்பின் செய்தியை அவனுக்கு விளங்கத் தெரிவித்தது. அதனை யறிந்து வியப்புற்று, தனக்குப் பழம்பிறப்பில் அமுதசுரபியென்னும் அக்ஷயபாத்திரத்தையளித்த சிந்தாதேவியைத் துதித்து மணிமேகலையோடுமெழுந்து தென்மேற்கிற் சென்று கோமுகிக்கரையில் புன்னைமரத்தின் நிழலிலே இருந்தான் ; இருக்கையில் ஆபுத்திரனோடு மணிமேகலை வந்திருத்தலைத் தீவதிலகை அறிந்துவந்து, ''அமுதசுரபியைக் கையிலேந்தி உயிர்களின் பெருந்துயரத்தைத் தீர்த்த பெரியோனே! அக்காலத்தில், மறந்து உன்னை இத்தீவில் தனியே விட்டுவிட்டுக் கப்பலேறிச்சென்று, பின்பு உன்னைநினைந்து மீண்டுவந்து இங்கே நீ இறந்திருத்தலை யறிந்து உடனே தம்முயிரை நீத்த ஒன்பது செட்டிகளின் உடலென்புகள் இவை ; காண்பாயாக ; அச்செட்டிகள் உண்பிக்க உண்டு உடன் வந்தோர்கள், அவர்கள் இறந்ததுதெரிந்து தாங்களும் இறந்தார்கள்; அவர்களுடைய என்புகள் இவைகள்காண் ; அலைகள்தொகுத்த மணலால் மூடப்பட்டுப் புன்னை நிழலின்கீழே உனது பண்டையுடம்பு இருந்ததைப் பார்ப்பாயாக.

நின்னுயிர் கொன்றாய் நின்னுயிர்க் கிரங்கிப்
பின்னாள் வந்த பிறருயிர் கொன்றாய்
கொலைவ னல்லையோ கொற்றவ னாயினே" (களஉ - ச)

என்று அரசனை நோக்கிக்கூறி, பின்பு மணிமேகலையைப்பார்த்து, "காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக் கடல்கொண்டது; அதற்குக் காரணங் கேட்பாயாக: நாகநாட்டரசன் மகளாகிய பீலிவளையென்பவள் தான் பெற்ற குழந்தையுடன்வந்து இத்தீவையும் புத்தபீடிகையையும் வலம்வந்து துதிக்கும்பொழுது, கம்பளச்செட்டியின் கப்பல் வந்து தங்க, பீலிவளை அவனிடஞ் சென்று, 'இவன் அரசன்புதல்வன்; இவனை அவனிடஞ் சேர்ப்பாயாக' என்று சொல்லி, குழந்தையை அவன்கையிற் கொடுக்க அவன் பெருமகிழ்ச்சியடைந்து வாங்கிக் கப்பலேறிச் செல்லுகையில், கப்பல் உடைந்துபோயிற்று. போகவே கப்பலிலிருந்தோரிற்சிலர் மெல்லப் பிழைத்துச்சென்று காவிரிப்பூம் பட்டினத்தையடைந்து புதல்வனைக் கெடுத்தசெய்தியை அரசனுக்குத் தெரிவித்தார். அதுகேட்டு அவன் பொறாமற் செயலற்றுக் கடற்கரையையடைந்து மகனைத் தேடிக்கொண்டு அலைந்தமையால், நகரம் இந்திரனுக்கு விழாச்செய்தலை விட்டொழிந்தது. ஒழியவே, அதனைப்பொறுக்காமல் மணிமேகலாதெய்வம், 'இந்நகரைக் கடல் கொள்ளுக' என்று சபிக்கக் கடல் நகரை மூடியது; மூடவே அரசன் வேறிடஞ்சென்றான். அறவணவடிகளோடு மாதவியும் சுதமதியும் யாதொரு வருத்தமுமின்றிப்போய் வஞ்சிநகரம் புகுந்தார்" என்று சொல்லிப் போயினள்; அவள்போனபின்பு புண்ணியராசன் அவ்விடத்தே மணலைத்தோண்டி, அங்கேதோன்றிய தன்னுடைய பழைய உடம்பின் என்பைக்கண்டு மயக்கமுற்றான். மணிமேகலை தேற்றித் தருமோபதேசஞ்செய்து அவனை நகரத்திற்கு அனுப்பி விட்டுத் தான் வஞ்சிநகரஞ்செல்லநினைந்து ஆகாயத்திலெழுந்தாள்.

உசூ.—வஞ்சிமாநகர்புக்ககாதை.

எழுந்தவள், ஆகாயவழியேசென்று வஞ்சிநகர்ப்புறத்தே இறங்கி, தாய் கண்ணகியையும் தந்தை கோவலனையும் தரிசிக்கவேண்டுமென்கிற ஆசை தூண்டுதலாற் கோயிலிற்புகுந்து கண்ணகியை வணங்கித்துதித்து, "கணவனிறந்ததுதெரிந்து உடன் இறவாமலும் கைம்மைநோன்பை நோவாமலும் சினங்கொண்டு மதுரையை அழித்ததற்குக் காரணங்கூறி யருளவேண்டும்" என்று பிரார்த்திக்

கப் பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகி, "எனது தலைவனுக்குநேர்ந்த மரணத்துன்பத்தைப் பொறுக்க முடியாமையால், மதுரையை எரித்தழிக்கத்தொடங்கினேன்; அப்பொழுது மதுராபதியென்கிற அந்நகரத்தெய்வம் எனக்கு முன்னே தோன்றி, 'இத்துன்பத்தை நீங்களனுபவித்தல் முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினையினாலேயே. அதனைக் கூறுவேன்; கேட்பாயாக:

'முன்பு கலிங்கநாட்டிலுள்ள சிங்கபுரத்தரசனாகிய வசு என்பவனும் கபிலபுரத்தரசனாகிய குமரனென்பவனும் தம்முட் பகைமைகொண்டு போர்செய்வாராயினர்; அப்பொழுது மனைவியுடன் சிங்கபுரத்துக் கடைவீதியிற்சென்று பண்டம்விற்றுக்கொண்டிருந்த சங்கமனென்னும் வணிகன்பாற் பொருமையுற்று, அந்நகரத்தரசனிடம் வேலைபார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பரதனென்பவன், 'இவன் பகைவனுடைய ஒற்றன்' என்று அரசனுக்குச்சொல்லி, யாதொரு குற்றமுமில்லாத அச்சங்கமனை அவ்வரசனைக்கொண்டு கொலைசெய்வித்தான். சங்கமன்மனைவி நீலியென்பவள், அதனைத்தெரிந்து, ஏங்கி அழுது பெரிய மலைமீதேறி வீழ்ந்து உடம்பைத்துறக்க நிச்சயித்து, 'எமக்குத் துன்பஞ்செய்தோர் மறுபிறப்பில் இத்துன்பத்தையே அடைவார்களாக' என்று சபித்துவிட்டு இறந்தாள். அப்பரதனே கோவலனாகப்பிறந்தான்; அவ்வினையால் இத்துன்பமடைந்தீர்கள்; பழம்பிறப்பிற்செய்த வினையின்பயனை யாரும் நுகர்ந்தே ஒழித்தல்வேண்டும்' என்கிற உண்மைமொழியைக்கூறியது; அத்தெய்வம் கூறியபின்னும் என்கோபம் அடங்காமையால், நகரத்தை எரித்தழித்தேன்; முன்புசெய்த நல்வினையாலே நானும் என் கணவனும் தேவர்களாகிச் சென்றேம். இந்நல்வினையினிறுதியிற் கோபத்தாலுண்டாகிய பாவப்பயனை நுகர்தல்கூடும்; இப்படிப் பிறந்து மிறந்தும் புண்ணியத்தின் இறுதியிற் பாவப்பயனையும் பாவத்தினிறுதியிற் புண்ணியப்பயனையும் நுகர்ந்து நுகர்ந்து உழலாநிற்பேம். அப்பால் மகதநாட்டிற் கபிலையம்பதியிற் புத்தனாயிறு உதித்துப் போதிமரத்தினடியில் எழுந்தருளியிருந்து நால்வகைச் சத்தியங்களையும் அறிந்து பன்னிரண்டுசார்புகளின் தோற்றங்களையும் அவற்றின் அழிவையும் விளங்கக்கூறி இச்சக்கரவாளமுழுவதும் தருமவொளியை வீசுங்காலத்தில், யாம் அவ்வுபதேசமொழிகளைக் கேட்டுத் துறந்து நிருவாணமடைவேம்; இப்பயனை யாம் அடைதற்

குக்காரணம், முன்பு காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் புத்தசைத்தியத்தி லுள்ள இந்திரவிகாரமேழினையும் உன்தந்தையுடன் வந்தியபுண்ணி யமே; யாம் நிருவாணத்தையடைவது பலநாளைக்குப் பின்பேயா யினும், அதுகாறும் பலவகையாகிய சித்திகளையும் செய்துகொண் டிருப்பேம். இதுநிற்க, நீ இந்நகரிலுள்ள பல சமயவாதிகள்கூறும் கொள்கைகளையெல்லாங்கேட்டு அவற்றுள் ஒன்றும் உனக்கு உண் மையென்று தோன்றாமையால் பின்பு பௌத்தசமயத்தைப்பற்றி யொழுகுவை" என்று சொன்னவுடன், மணிமேகலை வணங்கி வேற்றுருவெய்துவிக்கும் மந்திரத்தை ஜபித்து ஒரு முனிவன் வேடங்கொண்டு,

> தேவ குலமுந் தெற்றியும் பள்ளியும்
> பூமலர்ப் பொழிலும் பொய்கையு மிடைந்து
> நற்றவ முனிவருங் கற்றடங் கினரும்
> நன்னெறி காணிய தொன்னூற் புலவரும் (எஉ - ரு)

எங்கணும் விளங்கிய வஞ்சியம்பதியில், செங்குட்டுவனென்னும் சேரர்பெருமானது புகழ் விளங்கும்படி சென்று புகுந்தாள்.

உஎ.—சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்டகாதை.

புகுந்த மணிமேகலை, சமயவாதிகள் பலருடைய கொள்கை களையும் அறியவிரும்பி, அவருள்ளே வைதிகவழியைச்சார்ந்த அள வைவாதியை முதலிலடைந்து, 'உன் கொள்கையை உரை' என்று வினவி, அவன் கோட்பாட்டைக் கூறக்கேட்டும் அப்பாற் சைவ வாதியையும், அப்பாற் பிரமவாதியையும், அப்பால் வைணவவாதி யையும், அப்பால் வேதவாதியையும், அப்பால் ஆசீவகவாதியையும், அப்பால் நிகண்டவாதியையும், அப்பாற் சாங்கியவாதியையும், அப் பால் வைசேடிகவாதியையும், அப்பாற் பூதவாதியையும் சார்ந்து சார்ந்து வினவிவினவி, அவரவர் தத்தங்கொள்கைகளைக் கூறக் கேட்டு அவற்றை அறிந்துகொண்டாள்.

உஅ.—கச்சிமாநகர்புக்ககாதை.

அதன்பின், மாதவியையும் சுதமதியையும் அறவணவடிகளை யும் காணவிரும்பிப் புறநகரத்தைக் கடந்துசென்று வஞ்சிநகரத்தி னுள்ளேபோய்ப் பலவகைச்சாதியாருமிருத்தற்குரிய வீதிகளையும் வேறுள்ள பலஇடங்களையும் முறையேகண்டு மகிழ்ச்சியுற்றுச்செல்ப வள், பௌத்த தருமங்களைச்சொல்லு முனிவர்கள் தங்கியிருக்கும்

தவச்சாலையிற் புகுந்து, அங்கே தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த மாசாத்துவானைப் பணிந்து, எடுக்கஎடுக்க உணவுவளரும் அமுதசுரபியின் விசேடத்தையும், அப்பாத்திரத்தைக்கொண்டு செய்த தானவிசேடத்தால் ஆபுத்திரன் புண்ணியராசனாகப்பிறந்து சாவகநாட்டை ஆண்டுவரும் பெருமையையும், தான் அவனை மணிபல்லவத்திற்கு அழைத்துவந்து புத்தபீடிகையைக் காட்டப் பழம்பிறப்புணர்ச்சியை அவன் பெற்றதையும், தீவதிலகை வெளிப்பட்டதையும், காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக் கடல்கொண்டமையால் மாதவியும் சுதமதியும் அறவணவடிகளும் சாதலின்றி அந்நகரில்வந்து புகுந்தார்களென்று தான் தீவதிலகையாற் கேட்டதையும், புண்ணியராசன் நாகபுரஞ்செல்லத் தான் மணிபல்லவத்தைவிட்டு வந்ததையும், தாயாகிய கண்ணகியைத் தரிசித்தது முதலியவற்றையும், பின் வேற்றுருக்கொண்டு பலசமயவாதிகளைச்சார்ந்து அவர்களுடையகொள்கைகளைக் கேட்டதையும், அக்கோட்பாடுகளெல்லாம் பொருத்தமில்லாமையால் தான் அவற்றை மனங்கொள்ளாததையும், பௌத்ததருமத்தைக் கேட்கவிரும்பி அறவணவடிகளைத் தேடிக்கொண்டுவந்ததையுஞ் சொன்னாள். இவற்றையெல்லாங்கேட்ட மாசாத்துவான், "உன்னை நான் கண்டது எனது நல்வினையாலேயே; உன்தந்தை கோவலனும் தாய் கண்ணகியுமடைந்த வருத்தங்களும் மதுரையம்பதி அழிவுற்றதும் ஆகிய இவற்றைக் கேள்வியுற்று எல்லாவற்றையுந்துறந்து பௌத்தமதத்தைச்சார்ந்து தவஞ்செய்தலைமேற்கொண்டேன்; கொண்ட யான் இங்கேவந்ததற்குக் காரணம்கேட்பாயாக:—

"முற்காலத்தில் இந்நகரையாண்ட இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனென்னுமரசன் தன் தேவிமாரோடும் இச்சோலையைச்சார்ந்து இருந்தபொழுது, இலங்காதீவத்துள்ள சமனொளியென்னு மலையை யடைந்து தரிசித்து வலங்கொண்டு ஆகாயவழியே மீள்வோராகிய சாரணர் இச்சோலையிலிறங்கி ஒரு சிலாதலத்திலிருந்தார்; அங்ஙனமிருக்கக்கண்ட அரசன் அவர்களை வணங்கி உபசரித்து அமுதுசெய்வித்துத் துதிக்க, அவர்கள்

> பிறப்பிற் றுன்பமும் பிறவா வின்பமும்
> அறத்தகை முதல்வ னருளிய வாய்மை
> இன்ப வாரமு திறைவன் செவிமுதல்
> துன்ப நீங்கச் சொரியு மந்நாள், (கககூ - உஉ.)

னின்தந்தைக்கு ஒன்பதுதலைமுறை முன்னோனாகிய கோவலனென் பவன் அவ்வரசனுக்குக் காதற்பாங்கனாதலால், இங்கே வந்திருந்து அச்சாரணர் அரசனுக்குக்கூறிய அறமொழிகளைக்கேட்டு, தான் ஈட் டிய பலகோடிதனங்களையும் முன்னோர்கள் தருமவழியே தேடிய பொருள்கள் பலவற்றையும் ஏழுதினத்துள் இரவலர்க்குக் கொடுத் துவிட்டுப் பின்பு தவஞ்செய்வானாயினன்; அவன் அக்காலத்திற் புத் ததேவனுக்குக் கட்டுவித்த சைத்தியத்தைத் தரிசித்தற்காகவே வந் தேன்; காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக் கடல்விழுங்கிவிடும் என்ற செய் தியை ஈண்டுள்ள முனிவர்கள் துணிந்துகூறக்கேட்டு அந்நகரஞ்செல் லாமல் இவ்விடத்திலேயே இருந்துவிட்டேன்; தீவினையுடைமை யாற் கொலையுண்டிறந்த உன்தந்தை, நல்வினையால் தெய்வயாக்கை யைப்பெற்றுப் பின்னும் தீவினைப்பயனை அனுபவித்து, அப்பால் புத்ததேவன் அவதரித்துச் செய்யுந் தருமோபதேசத்தைக்கேட்டு வீடடைவானென்று அறிந்தோர்கூறக்கேட்டேன்; நானும்அக்காலத் தில் அவ்வறமொழிகளைக் கேட்டேன்; உனது பிற்காலச் செய்திகளை நீ கந்திற்பாவையாலறிந்தாயென்று அறவணவடிகளாலறிந்தேன்; அம்முனிவர், உனக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்தற்கு அமைந்தவிடம் காஞ்சிநகரமென்றெண்ணி இங்கிருந்து அங்கேசென்றார்; மாதவி யும் சுதமதியும் அவருடன் அந்நகரம் போயினர்; இன்னுங்கேட்பா யாக; மழையில்லாமையாற் காஞ்சிநகரத்தில் மிக்க வறுமையுண்டா யிற்று; பலவுயிர்கள் இறந்தன; அந்நகரில் ஐயமிடுவோர் இல்லாமற் போனமையால் அங்கேயிருந்த முனிவர்கள் இவ்விடம் வந்துவிட் டார்கள்; ஆதலால், அந்நகரமடைந்து எல்லாவுயிர்களையும் பாது காத்தல் உனக்குக் கடனாகும்" என்றுசொல்ல, மணிமேகலை அவனைவணங்கி அமுதசுரபியைக் கையிலேந்திக்கொண்டு வஞ்சி நகரத்தின் மேற்றிசையினின்று மேலேயெழுந்து ஆகாயவழியே வடதிசைக்கட்சென்று, மிக்க செல்வங்குன்றி வறுமையுற்று அழகுகெட்டுப் போயிருக்குங் காஞ்சிநகரத்தைக்கண்டு மனமிரங்கி வலம்வந்து அந்நகரினடுவேயிறங்கி அங்கே தொடுகழற்கிள்ளியின் துணைவனாகிய இளங்கிள்ளியாற் கட்டுவிக்கப்பட்டுள்ள புத்தா லயத்தை வணங்கி அதற்குத் தென்மேற்கிற்சென்று ஒருசோலையில் தங்கினள்; அச்செய்தியைத் தெரிந்த ஒருவன், விரைந்துசென்று அரசனை வணங்கி, 'அரச! கோவலன்புதல்வி சிறந்த தவஞ்செய்

தொழுகுபவள்; இச்சம்புத்தீவில் எல்லாருள்ளுஞ் சிறந்தவள்; அவள் கையிலேந்திய அமுதசுரபியென்னும்பாத்திரத்தோடு இந்நக ரில் வந்து தருமதவனத்தே உறைகின்ருள்' என்ருன். அதுகேட்ட அரசன் கந்திற்பாவை முன்பு நமக்குக்கூறியது உண்மையே யென்று மதித்து அத்தெய்வத்தை வந்தித்து மந்திரிகளுடன்விரை ந்து சென்று மணிமேகலையையடைந்து அவளை நோக்கி,

> "செங்கோல் கோடியோ செய்தவம் பிழைத்தோ
> கொங்கவிழ் குழலார் கற்புக்குறை பட்டோ
> நலத்தகை நல்லாய் நன்ஞ டெல்லாம்
> அலத்தற் காலை யாகிய தறியேன் (கஅஅ - கூக)

இனிச்செய்வது யாது? என்று மயங்கிக்கொண்டிருந்தேன்; இருந்தபொழுது, ஒரு பெரிய தெய்வம் எனக்கு முன்னேவந்து, 'நீ வருந்தற்க; உனது நல்வினையால் ஒரு மடந்தை இங்கே தோன்று வள்; அவளுடைய கையிலுள்ள தெய்வப்பாத்திரத்திலிருந்து எடுக்க எடுக்கக் குறையாமல் மேன்மேலும் வளருகிற உணவால் இவ்வுலக மெல்லாம் உய்யும்; அவளுடைய கருணையால் மேகமும் மழைமிகப் பொழியும்; அவள் இந்நகரத்திற்கு வந்தபின்பு உண்டாகும் விசேடங் கள் பலவாம்; கார்வறங் கூரினும் நீர்வறங் கூராது; அவள்வந்திருத் தற்காகக் கோமுகி யென்னும் பொய்கையும் அதனையுடைய மணிபல் லவமென்னுந்தீவும் இங்குவந்தனவென்று சொல்லும்படி, இந்நகர வீதியில் ஒரு பொய்கையையும் அதனைச்சூழ ஒரு சோலையையும் உண்டுபண்ணுக' என்று சொல்லிவிட்டுப் போயிற்று; அத்தெய் வம் போனபின்பு அதன் கட்டளையிட்டபடியே செய்துவைத்த இடம் இஃது" என்று சொல்லி அவ்விடத்தைக்காட்ட, மணிபல்ல வம்போன்ற அச்சோலையையடைந்து அதனையும் பொய்கையையுங் கண்டு மகிழ்ச்சியுற்ற மணிமேகலை, தனதுபழம்பிறப்பை அறிவுறுத் திய புத்தபீடிகையை அச்சோலையில் இயற்றுவித்துத் தீவதிலகை யையும் மணிமேகலாதெய்வத்தையும் வழிபடுதற்குரியகோயிலையும் அங்கே உண்டாக்கி நித்திய பூசையையும் திருவிழாவையும் அரச னைக்கொண்டு செய்வித்துத் தான் வந்தித்துத் துதித்து மேற்கூறிய புத்தபீடிகையில் ஆருயிர்மருந்தெனும் அமுதசுரபியைவைத்து உண்ணுதற்கு எல்லாவுயிர்களும் வருகவென்று அழைத்தனள்; அழைக்கவே,

மொய்த்த மூவறு பாடை மாக்களிற்
காணார் கேளார் கான்முட மானோர்
பேணா மாக்கள் பேசார் பிணித்தோர்
படிவ நோன்பியர் பசிநோ யுற்றோர்
மடிநல் கூர்ந்த மாக்கள் யாவரும்
பன்னூ றுயிரம் விலங்கின் றொகுதியு
மன்னுயி ரடங்கலும் வந்தொருங் கீண்டி (உஉக-எ)

உண்ணவுண்ண அவ்வுணவு மேன்மேலும் பெருகிப்பசித்துன்பத்தை அகற்றி விளங்கியது; அப்புண்ணிய விசேடத்தால் எங்கும் மழை பெய்தது; வளங்கள் மிகுந்தன. அப்படி நிகழுங்காலத்தில் அறவண வடிகள் அந்நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டு மாதவியோடும் சுதமதியோடும் அறச்சாலையை அடைந்தனர்; பின்பு மணிமேகலை விரைந்துசென்று அன்புடன் வணங்கி அவரடிகளை விளக்கி ஆதனத்திலிருத்தி அறு சுவைப்போனகம் அமுது செய்வித்து, "யான் செய்த புண்ணியம் தப்பாது பலித்திடுக" என்று சொல்லி மீட்டும் வணங்கினள்.

உகூ.—தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்டகாதை.

வணங்கிய மணிமேகலையை வாழ்த்திச்சொல்லும் அறவண வடிகள், "பீலிவளைபெற்ற குழந்தையைக் கம்பளச்செட்டி கடலிற் கெடுத்தது தெரிந்த அரசன் வருத்தமுற்று அக்குழந்தையைத் தேடி யலைந்தமையாற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இந்திரவிழாச் செய்யப் படாது போயிற்று; மணிமேகலாதெய்வம் அதுதெரிந்து, 'நகரைக் கடல்கொள்ளுக' என்று சபித்தது; இந்திரனும் சபித்தான். அத னால், அந்நகரம் கடலால் விழுங்கப்பட்டது. அப்பால் உன் தாயா ரும் யானுமாக உன்பொருட்டு இந்நகரம் அடைந்தேம்" என்று கூறினர்; கூறவே மணிமேகலை அவருடைய அடியிணையைவணங்கி, "மணிபல்லவத்திற் புத்தபீடிகையைக் காத்துக்கொண்டிருக்கும் தீவ திலகையென்பவளும் இச்செய்தியைச் செப்பினள்; நான் வேற்று ருக்கொண்டு சென்று வஞ்சிநகரமடைந்து ஆங்குள்ள பலசமயவாதி கள் கூறிய கொள்கைகள் யாவும் மனத்திற்குப் பொருந்தாமையால் வற்றையும் முன்புகொண்டிருந்த வேற்று வடிவத்தையுந்துறந்து இந்நகரமடைந்து நும்மைச் சரண்புக்கேன்; தேவரீர் அடிச்சிக்கு உண்மைப்பொருளை உணர்த்தியருள வேண்டும்" என்று பிரார்த்

திக்க, அவர் பிரத்தியக்கம், அனுமானமென்னும் இரண்டு அளவைகளின் இலக்கணங்களையும் அவற்றின் போலிவகைகளையும் உண்மையறிவுண்டாவதற்குக் கருவியாக அவளுக்கு விளங்கக் கூறினர்.

௩௦.—பவத்திறமறுகெனப் பாவைநோற்றகாதை.

தானஞ்செய்தலை மேற்கொண்டு சீலத்தில் முதன்மையாக நின்று பழம்பிறப்பின் உணர்ச்சியையடைந்த மணிமேகலை, அப்பால், 'புத்தம் சரணங்கச்சாமி', 'தர்மம் சரணங்கச்சாமி', 'ஸங்கம் சரணங்கச்சாமி' என்பவற்றை மூன்றுமுறை சொல்லி மும்மணிகளையும் மூன்றுமுறைவணங்கி அறவணவடிகளைச் சரணாகதியாக அடைந்தாள்; அடையவே பௌத்தகருமத்தை உபதேசிக்கத் தொடங்கிய அவர், "இதனைக்கேட்பாயாக:—உயிர்களெல்லாம் அறிவில்லாமல் இருந்த காலத்தில் தேவர்கள் பிரார்த்திக்கத் துடிதலோகத்தினின்றும் இவ்வுலகிலவதரித்து அரசமரத்தினடியிலேயிருந்து தத்துவத்தை ஆராய்ந்தறிந்து மாரனைவென்று மூக்குற்றங்களையும் அறுத்து விளங்கிய புத்ததேவன் அருளிச்செய்த இன்பமயமாகிய கட்டுரையாகும் இது; பண்டைக்காலத்தில் அவதரித்த அளவற்ற புத்தர்கள் கருணைமிகுந்து திருவாய்மலர்ந்தருளியதும் இதுவே" என்றுசொல்லி, பேதைமைமுதலிய பன்னிரு நிதானங்களின் தோற்றவொடுக்கங்களையும் பிறவற்றையும் முறையே விளங்க உபதேசித்து, "உன்மனத்திருள் நீங்குக" என்றுகூறி ஞானதீபத்தை நன்கு காட்டினர்; மணிமேகலை அவ்வுபதேச மொழிகளைக்கேட்டு ஐயந்திரிபறவுணர்ந்து, "பிறவித்துன்பம் ஒழிவதாக" என்று அந்நகரிலேயே நோற்றுக்கொண்டிருந்தாள்.

கணபதிதுணை.

மணிமேகலை.

பதிகம்.

*[கதைபொதிபாட்டு.]

இளங்கதிர் ஞாயி றெள்ளுந் தோற்றத்து
விளங்கொளி மேனி விரிசடை யாட்டி
பொன்றிகழ் நெடுவரை யுச்சித் தோன்றித்
தென்றிசைப் பெயர்ந்தவித் தீவத் தெய்வதஞ்
(ரு) சாகைச் சம்பு தன்கீழ் நின்று
மாநில மடந்தைக்கு வருந்துயர் கேட்டு
வெந்திற லரக்கர்க்கு வெம்பகை நோற்ற

க. ஞாயிறு - சூரியன். எள்ளும் - இகழும்; உவமவுருபுமாம்.

க - உ. "பொன்னிற் பொலிந்த நிறத்தா டோன்ற" மணி. †சு: கசரு.

ங. வரை - மேரு. உச்சி - உச்சியில்.

ச. இத்தீவம் - சம்புத்தீவு.

ரு. சாகை - கிளை. சம்பு - நாவன்மரம்.

எ. வெம்பகைநோற்ற -வெவ்வியபகையாக நோற்ற.

(பிரதிபேதம்.) க. 'எள்ளுந்தோன்றல்' ச. 'தென்றிசைபெயர்ந்த' ரு. 'சாய்கை' எ. 'தோற்றச்'

* இதுவும், இதுபோல் இந்நூலின் ஒவ்வொருபகுதியின் தலைப்பில் இருதலைப் பகரத்துள் உள்ள வாக்கியங்களும், கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகளுள் மிகப் பழையதும் இந்நூற் பரிசோதனைக்கு இன்றியமையாதிருந்ததுமாகிய மிதிலைப்பட்டி அழகிய சிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள் வீட்டுப்பிரதியிற் காணப்பட்டன. இதனாலும், பதிகத்தினிறுதியில் "ஆறைம் பாட்டினு ளறியவைத் தனனென்" என்றிருத்தலாலும் இந்நூற்பகுதிகளின் பெயர் பாட்டென்று வழங்கிவந்ததென்றும் தோற்றுகின்றது.

† முதலிலுள்ள எண் காதையையும் பின்னுள்ளது அதனடியையும் குறிப்பன.

சம்பு வென்பாள் சம்பா பதியினள்
செங்கதிர்ச் செல்வன் றிருக்குலம் விளக்குங்
௧௦ கஞ்ச வேட்கையிற் காந்தமன் வேண்ட
வமர முனிவ னகத்தியன் றனாது
கரகங் கவிழ்த்த காவிரிப் பாவை
செங்குணக் கொழுகியச் சம்பா பதியயற்
பொங்குநீர்ப் பரப்பொடு பொருந்தித் தோன்ற
௧௫ வாங்கினி திருத்த வருந்தவ முதியோ
ளோங்குநீர்ப் பாவையை யுவந்தெதிர் கொண்டாங்
காணு விசும்பி னாகாய கங்கை
வேணவாத் தீர்த்த விளக்கே வாவெனப்
பின்னிலை முனியாப் பெருந்தவன் கேட்டீங்
௨௦ கன்னை கேளிவ் வருந்தவ முதியோ
ணின்னால் வணங்குந் தன்மையள் வணங்கெனப்
பாடல்சால் சிறப்பிற் பரதத் தோங்கிய

அ. சம்பாபதியினள் - சம்பாபதியினிடத்தேயிருந்தாள்; சம்பாபதி யென்பது காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் பழையபெயர்.

௯. செங்கதிர்ச்செல்வன் திருக்குலம் - சூரியகுலம்.

௧௦. கஞ்சவேட்கையின் - நீருண்டாக்கும் விருப்பத்தையுடைய; (கம் - நீர்). கஞ்சம் - நீருமாம்; "கஞ்சங் கலங்குவன" (நள. சுயம். ௧௫) காந்தமன் - காந்தனாகியமன்; காந்தனென்பது ஒரு சோழன்பெயர்; "கன்னி யேவலிற் காந்த மன்னவன்" மணி. ௨௨ : ௨௭.

௧௧. "அமர முனிவ னகத்தியன் றனாது" மணி. ௨௨ : ௩௫.

௧௨. கரகம் - குண்டிகை; "நீரற வறியாக் கரகத்து" (புறநா. ௧.) காவிரிப்பாவை - காவிரியாகிய மங்கை; "நீர்ப்பாவை" மணி. பதிகம் : ௧௯.

௧௩. செங்குணக்கு - செவ்விய கிழக்கு ; செம்மை - நேர்மை.

௧௭. ஆணு - நேயம்; "ஆணுப் பைங்கிளி யாண்டுப் பறந்ததே" (சீவக. ௧௦௦௨.) ஆகாயகங்கை, பெயர்.

௧௮. வேணவா - வேட்கையாலாகிய அவா; (தொல். உயிர். சூ. அ௯ பார்க்க.)

௧௯. பின்னிலைமுனியா-பின்நிற்றலைவெறாத. பெருந்தவன்-அகத்தியன்.

௨௦. அன்னை, விளி. அன்னையென்றது, காவிரியை.

௨௨. பரதத்து - பரதகண்டத்தில்.

(பி - ம்.) ௧௦. 'கஞ்சை' ௧௧. 'முனிவரன்' ௧௨. 'கவிழ்ந்த' ௧௩. 'தழுவியசம்பாபதி' ௧௭. 'ஆணுஉ' ௧௯. 'முனிவாய்' ௨௦. 'முதியோளினி' ௨௧. 'தகைமையள்'

கோடாச் செங்கோற் சோழர்தங் குலக்கொடி
கோணிலை திரிந்து கோடை நீடினுந்
௨௫ தாணிலை திரியாத் தண்டமிழ்ப் பாவை
தொழுதன ணிற்பவத் தொன்மூ தாட்டி
கழுமிய வுவகையிற் கவாற்கொண் டிருந்து
தெய்வக் கருவுந் திசைமுகக் கருவுஞ்
செம்மலர் முதியோன் செய்த வந்நா

---

௨௩. சோழர்தங்குலக்கொடி - வேற்றுவேந்தரனுகாமையால் சோழர் தங் குலக்கொடியாயுள்ளாள்; இப்படியே, வையைநதி, "வையையென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி" என்று கூறப்பட்டுள்ளது; சிலப். ௧௩ : ௧௭௦.

௨௪. மணி. ௧ : ௩௪-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

௨௫. பாவை - காவிரி.

௨௬. தொழுதனணிற்ப - தொழுது நிற்ப.

௨௭. கழுமிய - கலந்த. கவான் - துடை.

௨௮ - ௯. தெய்வக்கரு - உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் மகாராஜீக லோகமுதலிய தெய்வலோகம் ஆறினுமுள்ள அறுவகைத் தெய்வகணபிண்டங்கள்; தெய்வலோகம் ஆறாவன: (௧) மகாராஜிகலோகம், (௨) திரயத்திரிம்சலோகம், (௩) யாமலோகம், (௪) துஷிதலோகம், (௫) நிருமாணரதி லோகம், (௬) பரநிருமித வசவர்த்திலோகமென்பன; "இருமூ வகையிற், பெருவனப் பெய்திய தெய்வதக்கணங்களும்" (மணி. ௬: ௧௭௮ - ௯). திசைமுகக்கரு - ப்ரஹ்ம காயிகலோகமுதலிய ப்ரஹ்மலோகம் இருபதினுமுள்ள இருபது வகைப்பட்ட ப்ரஹ்மகணபிண்டங்கள்; ப்ரஹ்மலோகம் இருபதாவன: (௧) ப்ரஹ்மகாயிகலோகம், (௨) ப்ரஹ்மபுரோகித லோகம், (௩) மஹாப்ரஹ்மலோகம், (௪) பரீத்தாபலோகம், (௫) அப்பிரமாணபலோகம், (௬) ஆபாஸ்வரலோகம், (௭) பரீத்தசுபலோகம், (௮) அப்பிரமாணசுபலோகம், (௯) சுபகிருஸ்நலோகம், (௧௦) பிரகத்பலலோகம், (௧௧) அஸம்ஞ்யாஸத்துவலோகம், (௧௨) அப்பிரகலோகம், (௧௩) அதபலோகம், (௧௪) ஸுதர்சலோகம், (௧௫) ஸுதர்சிலோகம், (௧௬) அகநிஷ்டலோகம், (௧௭) ஆகாசானந்தியாயதனலோகம், (௧௮) விஞ்ஞானனந்தியாயதனலோகம், (௧௯) அகிஞ்சந்யாயதனலோகம், (௨௦) நைவ ஸம்ஜ்ஞாயதனலோகமென்பன. இவற்றுள், பிரஹ்மகாயிகலோகமுதலிய பதினாறையும் உருபப் பிரஹ்மலோகமென்றும், ஆகாசானந்தியாயதன லோகமுதலிய நான்கையும் அருபப்பிரஹ்மலோகமென்றும் கூறுவர்; "நால்வகை மரபி னருபப்பிரமரு, நானால் வகையி னுருபப் பிரமரும்" (மணி. ௬ : ௧௭௬ - ௭). மேற்கூறியவற்றுள், தெய்வலோகங்கள் ஆறும் ஸகாம லோகங்களென்றும், பிரஹ்ம லோகங்கள் இருபதும் நிஷ்காமலோகங்களென்றும் கூறப்படும். இவை, பௌத்தநூலிற் காணப்பட்டன. செம்மலர் முதியோன் - மஹாப்ரஹ்மா. அந்நாள் - அந்நாளில்.

(பி - ம்.) ௨௪. 'கோணிலைதிரிந்து'. ௨௬. 'தொன்மூதாட்டியைக்'.

௩0 ளென்பெயர்ப் படுத்தவிவ் விரும்பெயர் மூதூர்
நின்பெயர்ப் படுத்தே னீவா ழியவென
விருபாற் பெயரிய வுருகெழு மூதூ
ரொருநூறு வேள்வி யுரவோன் றனக்குப்
பெருவிழா வறைந்ததும் பெருகிய தலரெனச்
௩௫ சிதைந்த நெஞ்சிற் சித்திரா பதிதான்
வயந்த மாலையான் மாதவிக் குரைத்தது
மணிமே கலைதான் மாமலர் கொய்ய

---

௩0. என்பெயர்ப்படுத்த - என்பெயர்ப்படச்செய்த; என்றதனால், சம்பாபதி யென்னும் பெயர், சம்புத்தீவத்தெய்வத்திற்கு இயல்பாகவே உண்டென்பது பெறப்பட்டது. இதனை, "தகவிலை கொல்லோ சம்பாபதி" (மணி. சு: க௩அ) என்று வருதலாலுணர்க. சிலப்பதிகாரத்திலும் இந்நூலிலும் தென்மதுரையையும் அதன் அதிதேவதையையும் மதுராபதியென்று வழங்கியிருத்தல் காண்க. சோழர்களின் பழைய இராசதானியாதலின், இந்நகரம், மூதூரெனப்பட்டது. இப்படியே இந்நூலிற் பலவிடத்தும் இந்நகரை மூதுரென்று வழங்குவர்;(உ: ௩ச, ச0; ௩: ௩ச; ச: உஅ; கஅ: சுக; உ0 : உஅ; உக: ககக); "ஆரங்கண்ணிச் சோழன்மூதூர்" (பதிகம் - கஉ) எனவும், "வீங்குநீர் வேலி யுலகிற் கவன்குலத்தோ, டோங்கிப் பரந்தொழுக லான்" (சிலப். க : கக - உ) எனவும் வருதல் காண்க.

௩உ. இருபாற் பெயரிய - சம்பாபதி, காவிரிப்பூம்பட்டினம் என்னும் இருவகைப் பெயரினையுடைய. உருகெழு மூதூர் - பகைவர்க்கு அச்சத்தைச் செய்தல் பொருந்திய பழைய ஊர்; மு. மணி. ச : ௩கூ.

க - ௩உ. விரிசடையாட்டி தெய்வதம் சம்புவென்பாள், சம்பாபதியினள்; அக்காலத்துக் காவிரிப்பாவை ஒழுகி அச்சம்பாபதியயலில்தோன்ற, ஆங்கிருந்த முதியோள் நீர்ப்பாவையை எதிர்கொண்டு விளக்கே வாவென, அதனைப் பெருந்தவன் கேட்டு வணங்கென, குலக்கொடி தண்டமிழ்ப் பாவை அம்முதியாளைத் தொழுதுநிற்ப, அம்மூதாட்டி, அவளைக் கவானிற் கொண்டிருந்து, அந்நாளில், என்பெயர்ப்படுத்த இம்மூதூரை நின்பெயர்ப் படுத்தேன், நீவாழியவென்றலால் இருபாற்பெயரியமூதூரென்க.

௩௩. நூறுவேள்வியுரவோன் - இந்திரன்; சதமகன்.

௩ச. அலர்பெருகியதென; அலர் - பலரறியநிகழ்த்தும் பழிமொழி.

௩௫. சித்திராபதி - மாதவியின் நற்றாய்; "எற்பயந்த சித்திராபதிக்குஞ் செப்புநீ" (மணி. உ: எ0 - எக) என்று மாதவி கூறுதலாலுணர்க.

௩சு. வயந்தமாலை - மாதவியின்தோழி; "தன்மக டோழி, வயந்தமாலையை வருகெனக் கூஉய்" (மணி. உ: எ-அ). இவளைக் கூனியென்றும் வழங்குவர். மாதவி - மணிமேகலையின் தாய்; நாடகக்கணிகை.

(பி - ம்.) ௩க. 'பெயர்படுத்தேன்'

வணிமலர்ப் பூம்பொழி லகவயிற் சென்றது
மாங்கப் பூம்பொழி லரசிளங் குமரனைப்
சο பாங்கிற் கண்டவள் பளிக்கறை புக்கதும்
பளிக்கறை புக்க பாவையைக் கண்டவன்
றுளக்குறு நெஞ்சிற் றுயரொடும் போயபின்
மணிமே கலாதெய்வம் வந்துதோன் றியது
மணிமே கலையைமணி பல்லவத் துய்த்தது
சரு முவவன மருங்கினவ் வுரைசா றெய்வதற்
சுதமதி தன்னைத் துயி லெடுப் பியதூஉ
மாங்கத் தீவகத் தாயிழை நல்லா
டான்றுயி லுணர்ந்து தனித்துய ருழந்தது
முழந்தோ ளாங்கணே ரொளிமணிப் பீடிகைப்
ருο பழம்பிறப் பெல்லாம் பான்மையி னுணர்ந்தது

ருஅ. பொழில் - உபவனம். அகவயின் - உள்ளிடத்தே.

ருகூ. பொழில் - பொழிலில். அரசிளங்குமரன் - உதயகுமரன்.

சο. பளிக்கறை - பளிங்காலாகிய அறை. சக. பாவை - மணிமேகலை.

சஉ. துளக்குறுநெஞ்சு - நிலைகலங்குதலுற்ற நெஞ்சு; "கடிமரந் துளங்கியகாவும்" புறநா. உரு.

சரு. மணிமேகலாதெய்வம் - அரக்கர் வாதைபண்ணுதபடி இந்திரனேவலாலே சில தீவைப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருத்தலையுடையது; கோவலனுடைய குலதெய்வம்.

சச. மணிபல்லவம் - ஒரு சிறுதீவு; சிறுதீவை அந்தரத்தீவென்று வழங்குவர்.

சரு. உவவனம் - உண்டாக்கப்பட்டவனம்; உபவனமென்னும் வடமொழிச் சிதைவு; இதனை ஆராமமென்றும் வழங்குவர். உரைசால் - புகழமைந்த.

சகூ. சுதமதி - மாதவியின் தோழியாகிய ஒரு பார்ப்பனி. துயில் எடுப்பியதூஉம் - துயில் எழுப்பியதும்; "உரவுநீர்ப் பரப்பி னூர்துயி லெடுப்பி" சிலப். ச: எகூ.

சஎ. நல்லாள் - மணிமேகலை,

சஅ. தனித்துயருழந்ததும் - ஒப்பற்ற துயரால் வருந்தியதும்; "அருந்துய ருழக்குநின் றிருந்திழை யரிவை" புறநா. கசகூ.

சகூ. ஒளிமணிப்பீடிகை - செவ்வொளியையுடைய மாணிக்கத்தாலாகிய புத்தனுடைய பாதபீடிகையால்.

(பி - ம்.) சக. 'பாவை கண்டவன்' சஉ. 'பெயர்ந்தபின்' சச. 'மணிப் பல்லவம்' சகூ. 'துயிலெழுப்பியதூஉம்' சஎ. 'தான்றுயிலெழுந்து' சகூ. 'உழந்தோண் முன்னர்'

முணர்ந்தோண் முன்ன ருயர்தெய்வந் தோன்றி
மனங்கவ லொழிகென மந்திரங் கொடுத்ததுந்
தீப திலகை செவ்வனந் தோன்றி
மாபெரும் பாத்திர மடக்கொடிக் களித்ததும்
௫௫ பாத்திரம் பெற்ற பைந்தொடி தாயரொ
டியாப்புறு மாதவத் தறவணர்த் தொழுதது
மறவண வடிக ளாபுத் திரன்றிற
நறுமலர்க் கோதைக்கு நன்கன முரைத்தது
மங்கைப் பாத்திர மாபுத் திரன்பாற்
௬௦ சிந்தா தேவி கொடுத்த வண்ணமு

---

௫௧. உயர்தெய்வம் - மணிமேகலாதெய்வம்.

௫௨. கவல் - கவலுதல்; முதனிலைத் தொழிற்பெயர். மந்திரம் - வேற்றுரு அடைவிப்பதும், அந்தரத்தில் திரியச்செய்வதும், பசியை ஒழிப்பதுமாகிய மூன்று மந்திரங்கள். கொடுத்ததும் - உபதேசித்ததும்.

௫௩. தீபதிலகை - மணிபல்லவத்திலுள்ள புத்தனுடைய பாதபீடிகையை இந்திரனேவலாற் காவல்பூண்டு ஒழுகுபவள்; தீவுக்கு அலங்காரமாக உள்ளவளென்பது பொருள். செவ்வனம்-செவ்விதாக; "தீவதிலகை செவ்வன முரைக்கும்" (மணி. ௧௧ : ௨௦) எனவும், "சிறந்தோர்க் கல்லது செவ்வனஞ் சுரவாது" (மணி. ௧௧: ௧௨௧) எனவும் இம்மொழி இப்பொருளில் வழங்கிவருதல் காண்க.

௫௪. மாபெரும்பாத்திரம் - அமுதசுரபி யென்னும் பெயருள்ள பிக்ஷாபாத்திரத்தை. மடக்கொடிக்கு - மணிமேகலைக்கு.

௫௫. தாயரொடு - மாதவி சுதமதியென்னும் இருவரோடு; "ஆங்கத் தாயரோடறவணர்த் தேர்ந்து" (பதிகம், ௮௯), "பொற்றொடிதாயருமப் பதிப்படர்ந்தனர்" (௨௮ : ௧௫௪), "நகர்கடல் கொள்ளநின் றாயரும் யானும்" (௨௯ : ௩௫) என இவ்விருவரையும் மணிமேகலையின் தாயரென இந்நூலுள்ளே வழங்கிவருதல் காண்க.

௫௬. யாப்பு - கட்டு; அறவணர் - புத்த சங்கத்தினரான ஒரு முதிய முனிவர்.

௫௭. ஆபுத்திரன் - ஓரந்தணன்; தன்னைப்பெற்றவுடன் தாய் நீங்கிவிட, ஏழுநாள் வரையில் ஒரு பசுவாற் பாலூட்டிக் காக்கப்பட்டமையின், இவன் இப்பெயர்பெற்றான். திறம் - வரலாறு.

௬௦. சிந்தாதேவி - சரஸ்வதிதேவி; யாவருக்கும் சிந்தையிற்றோன்றிச் சொற்பொருளுணர்த்துபவளென்பது பொருள்; இந்நூலுள்ளே, "நாமிசைப் பாவாய்" (௧௪ : ௧௮); "செழுங்கலைப் பாவாய்" (௨௫ : ௧௩௬);

(பி - ம்.) ௫௨. 'ஒழியென' ௫௩. 'தீவதிலகை' ௫௬. 'ஒப்புறும்' ௫௭ அறவணரடிகள்' ௫௮. 'நறுமணக்கோதைக்கு' ௫௯. 'ஆங்கப்பத்திரம்'

மற்றப் பாத்திர மடக்கொடி யேந்திப்
பிச்சைக் கவ்வூர்ப் பெருந்தெரு வடைந்ததும்
பிச்சை யேற்ற பெய்வளை கடிஞையிற்
பத்தினிப் பெண்டிர் பாத்தூ ணீத்ததுங்
௬௫ காரிகை நல்லாள் காயசண் டிகைவயிற்
ருனைத் தீக்கெடுத் தம்பல மடைந்தது
மம்பல மடைந்தன ளாயிழை யென்றே
கொங்கலர் நறுந்தார்க் கோமகன் சென்றது
மம்பல மடைந்த வரசிளங் குமரன்முன்
௭௰ வஞ்ச விஞ்சையன் மகள்வடி வாகி
மறஞ்செய் வேலோன் வான்சிறைக் கோட்ட
மறஞ்செய் கோட்ட மாக்கிய வண்ணமுங்
காயசண் டிகையென விஞ்சைக் காஞ்சன

"உணர்விற் றோன்றி யுரைப்பொரு ளுணர்த்து, மணிதிக ழவிரொளி மடந்தை" (௨௫: ௧௪௮) என வழங்குதலால், இஃது உணரப்படும்.

௬௧. மடக்கொடி - மணிமேகலை.

௬௨. பிச்சைக்கு - பிக்ஷைக்கு. அவ்வூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

௬௩. கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம்; "தோமறு கடிஞையும்" சிலப். ௧௦: ௯௮.

௬௪. பத்தினிப்பெண்டிர் - ஆதிரை. பாத்தூண்-பகுத்துண்ணுமுணவு.

௬௫. காயசண்டிகை - ஒரு வித்தியாதரமகள்.

௬௬. ஆனைத்தீ - எதனாலும் தணியாத பெரும்பசியைச் செய்வதொரு வியாதி; இதனைப் பஸ்மகவியாதியென்பர் ஸ்ரீபுராணமுடையார். இதனியல்பை, சீவக. ௪௦௦, ௪௦௩-ஆம் பாடல்களாலுணர்க. அம்பலம் - உலகவறவி.

௬௮. கோமகன் - உதயகுமரன்.

௭௰. விஞ்சையன்மகள்வடிவு - காஞ்சனனென்னும் வித்தியாதரனுடைய மனைவியாகிய காயசண்டிகையினது உருவம்; மகள் - மனைவி; இந்நூலுள்ளே "நினக்கிவன் மகனாத் தோன்றிய தூஉ, மனக்கினி யாற்குநீ மகளாய தூஉம்" (௨௧: ௨௯-௩௰) என்புழி மகளென்பது இப்பொருளதாதலுணர்க.

௭௧. வேலோன் - சோழன்; சிறைக்கோட்டம் - சிறைச்சாலையை.

(பி - ம்.) ௬௩. 'பெருந்தகைக்கடிஞை' ௭௰. 'மகள் வடிவாயதூஉம்' ௭௩. 'காஞ்சயன்'

ஞயிழை தன்னை யகலா தணுகலும்
எரு வஞ்ச விஞ்சையன் மன்னவன் சிறுவனை
மைந்துடை வாளிற் றப்பிய வண்ணமு
மையரி யுண்க ணவன்றுயர் பொறாஅ
டெய்வக் கிளவியிற் றெளிந்த வண்ணமு
மறைகழல் வேந்த ஞயிழை தன்னைச்
அo சிறைசெய் கென்றதுஞ் சிறைவீடு செய்தது
நறுமலர்க் கோதைக்கு நல்லற முரைத்தாங்
காய்வளை யாபுத் திரனா டடைந்தது
மாங்கவன் றன்னோ டணியிழை போகி
யோங்கிய மணிபல் லவத்திடை யுற்றது
அரு மூற்றவ ளாங்கோ ருயர்தவன் வடிவாய்ப்
பொற்கொடி வஞ்சியிற் பொருந்திய வண்ணமு

எச. அணுகலும் - நெருங்குதலும்.

எசு. மைந்து - வலி. தப்பிய - வெட்டிய; "வாளிற்றப்பியவல்வினை யன்றே" மணி. உக: சுo.

எஅ. தெய்வக்கிளவி - கந்திற்பாவையாகிய தெய்வத்தின் மொழி.

எகூ. வேந்தன் - மாவண்கிள்ளி. அo. வீடு - விடுதல்.

அக. நறுமலர்க் கோதைக்கு-இராசமாதேவிக்கு. நல்லறம்-பௌத்த தருமம்; இதனை அருளறமென்றுங் கூறுவர்.

அஉ. ஆபுத்திரனாடு - சாவகநாடு.

அங. ஆங்கவன் றன்னோடு - ஆபுத்திரனோடு.

அச. புத்தனுடைய பாதபீடிகையினை யுடையதாதலின், 'ஓங்கிய மணி பல்லவம்' என்றார்.

அரு. உயர்தவன்வடிவாய் - மணிமேகலை உயர்ந்த முனிவன் வடிவங் கொண்டு; "மையறு சிறப்பிற் றெய்வதந் தந்த, மந்திர மோதியோர் மாத வன் வடிவாய்" (உசு: எo - எக) என்று பின் வருதல் காண்க.

அசு. வஞ்சி - சேரனுடைய இராசதானி.

(பி - ம்.) எஎ-அஉ. 'நெடுநிலைக் கந்தி னின்ற பாவை, வருவதுரைத்து மயக்கொழி யென்றது, மகன்றுயர் பொறாஅமன்னவன் மாதரைச், சினங் கொண் டாங்கோர் சிறையிடையிட்டதுஞ், சிறைவீடு செய்த விராசமா தேவி, பொறைகொண் டிரப்பச் சிலங் கொடுத்ததுந், தாழ்கழல் வேந்தன் சாவகமன்னனுக், காயிழை தன்னை யகற்றிய வண்ணமும்' அக. 'நறுமலர்க் கோதை நல்லறம்' அசு. 'பொற்கொடிமூதூர்', 'பொற்றொடிவஞ்சி'

நவையறு நன்பொரு ளுரைமி னோவெனச்
சமயக் கணக்கர் தந்திறங் கேட்டது
மாங்கத் தாயரோ டறவணர்த் தேர்ந்து
௯0 பூங்கொடி கச்சி மாநகர் புக்கதும்
புக்கவள் கொண்ட பொய்யுருக் களைந்து
மற்றவர் பாதம் வணங்கிய வண்ணமுந்
தவத்திறம் பூண்டு தருமங் கேட்டுப்
பவத்திற மறுகெனப் பாவை நோற்றது
௯௫ மிளங்கோ வேந்த னருளிக் கேட்ப
வளங்கெழு கூல வாணிகன் சாத்தன்
மாவண் டமிழ்த்திற மணிமே கலைதுற

---

௮௭. நவையறு - குற்றமற்ற. நன்பொருள் - நல்லதத்துவங்களை.

௮௮. சமயக்கணக்கர் - சமயவாதியர்; "சமயக் கணக்கர் மதிவழி கூறாது", "மாறுகொண்டோரையு மதிநூற் கடல்கிளர், சமயக் கணக்கர் தந் திறங் கடந்து" கல். ௧௭ : ௯௫.

௮௯. ஆங்கு - வஞ்சிநகரத்தில். ௯0. கச்சி - காஞ்சிநகரம்.

௯௧. பொய்யுரு - முன்னங்கொண்ட முனிவன்வடிவு.

௯௨. அவர் - அறவணவடிகள். ௯௩. தருமம் - பௌத்ததருமம்.

௯௫. இளங்கோவேந்தன் - சிலப்பதிகாரநூலாசிரியராகிய இளங் கோவடிகள். அருளிக்கேட்ப - அருள்புரிந்துகேட்ப; கேட்டருளவென விகுதிபிரித்துக் கூட்டினும் அமையும்.

௯௬. கூலவாணிகன் சாத்தன் - கூலவாணிகனான சாத்தன்; கூலம் எண்வகைத்து; நெல்லு, புல்லு, வரகு, தினை, சாமை, இறுங்கு, தோரை, இராகியென; பதினெண் வகைத்தென்பர் கூத்தநூலார்; "பதினெண் கூலமு முழவர்க்கு மிகுக" மதிவாணர் நாடகத்தமிழ் நூல்.

௯௭. தமிழ்த்திறம் - தமிழிலக்கணத்தின் பாகுபாட்டால். மணி மேகலை துறவு - மணிமேகலைதுறவென்னும் பெயருள்ள இந்நூலை. இந் நூலுக்கு மணிமேகலைதுறவென்னும் பெயருண்மை, நீலகேசியுரை முத லியவற்றிற் காணப்படும்; ஆயினும் மணிமேகலையென்னும் பெயர் இரு வகைவழக்கினும் மிகுதியாக வழங்குதல்பற்றி, அப்பெயரே ஈண்டு எடுத் தாளப்பட்டது. இனி, மணிமேகலைதுறவென்பதனை நூற்பெயராகக்கொள் ளாமல் மணிமேகலை யென்பவளுடைய துறவென்று கொள்ளினும் பொருந் தும்.

(பி - ம்.) ௮௯. 'தொழுது' ௯0. 'காஞ்சிமாநகர்' ௯௨. 'மற்றவன்' ௯௭. 'வண்டமிழத்தின் மணிமேகலை திறம்'

வாறைம் பாட்டினு ளறியவைத் தனனென்.

பதிகம் முற்றிற்று.

---

௧ * அரியேறு ...... ன்னுயர்த்த வாதியான் வண்டின்
புரியேறும் போதி நிழற்கீழ்ப் - பெரியோ
னடித்தா மரைமலரை யன்போடுஞ் சென்று
பிடித்தார் பிறவார் பெயர்ந்து.

௨. பூத்தபுனற் பூம்பொய்கைப் பூம்புகார் மாதவிக்கு
வாய்த்த மணிமே கலைதுறவைச் - சாத்தன்
மணிமே கலை...... ....
....

---

௯௮. ஆறைம்பாட்டினுள் - முப்பது பாட்டினுள். அறிய - தமிழகத்தா ரறியும்படி. என்னென்னும் அசைச்சொல்லால் ஆசிரியப்பாமுடிதல் சிறப்புடைத்தென்பர்; "ஞகாரைமுதலா" (தொல். செய். சூ. ௨௪௦)என்பதற்கு, "ஞணநமனயரலவழள வென்னும் பதினொரு புள்ளியீற்றினுள் ஒன்றனை இறுதியாகச் செய்யுஞ்செய்யுள் பொருட்டொடராகவும் சொற்றொடராகவும் செய்வது இயைபெனப்படும் எ - று ; இயைபென்றதனானே பொருளும் இயைந்து சொல்லும் இயைந்துவருமென்பது கருத்து. சீத்தலைச்சாத்தனாராற் செய்யப்பட்ட மணிமேகலையும் கொங்கவேளாற் செய்யப்பட்ட தொடர்நிலைச்செய்யுளும் போல்வன ; அவை ணகார ஈற்றான் இற்றன" எனப் பேராசிரியரும், "ஞ...ள என்னும் பதினொரு புள்ளியுள் ஒன்றனையீறாகக் கொண்டு செய்யுளைப் பொருட்டொடராகச் செய்வது இயைபெனப்படும் எ - று ; இயைபென்றதனானே பொருளியைதல் பெற்றாம். பாந்த மொழியால் அடிநிமிர்ந்த தோல் உயிரீற்றவாயேவரும். னகரவீற்றான் இற்றுப்பொருள் தொடர்ந்தன மணிமேகலையும் உதயணன்கதையும்" என நச்சினார்க்கினியரும் எழுதியவை இங்கே அறிதற்பாலன.

௫௨ - ௯௮. மூதூர் விழாவறைந்ததுமுதற் பாவைநோற்றது ஈறாக வுள்ள மணிமேகலைதுறவை இளங்கோவேந்தன் கேட்பக் கூலவாணிகன் சாத்தன் ஆறைம்பாட்டினுள் அறிய வைத்தனனென்க.

எல்லாவடியும் நேரடியாய் வந்து முடிதலின், இப்பாட்டு நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

(பி - ம்.) பாயிரமுற்றும்.

---

* இந்த இரண்டுசெய்யுட்களும், இந்தவண்ணமாக மிதிலைப்பட்டி அழகிய சிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள் வீட்டுப்பிரதியில்மட்டுமிருந்தன.

மணிமேகலை.

முதலாவது

விழாவறைகாதை.

[முதலாவது விழாவறைந்தபாட்டு.]

உலகந் திரியா வோங்குயர் விழுச்சீர்ப்
புலர்புகழ் மூதூர்ப் பண்பு மேம்படீஇய
வோங்குயர் மலயத் தருந்தவ னுரைப்பத்
தூங்கெயி லெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியன்

க - ங. உலகம் - நன்மக்களுடைய ஒழுக்கம். திரியா - வேறுபடாத. ஓங்குயர் விழுச்சீர் - மிகவுமுயர்ந்த சீரியபுகழ். திரியாமூதூர், சீரினையுடைய மூதூரென்க ; " உலகம் புகழ்ந்த வோங்குயர் விழுச்சீ, ரலைவாய் " (முருகு கஉ௪ - ரு.) பலர் புகழ் மூதூர் - பலதேசத்தாரும் கொண்டாடும் பழமையாகிய நகரம்; என்றது காவிரிப்பூம்பட்டினத்தை. பலரும்புகழ்தலை, "பூம்புகார் போற்றுதும் பூம்புகார் போற்றுதும்" (சிலப். க : கo.), " வாழியரோ.........புகழா லமைந்த புகார் " (சிலப். புகார்க்காண்டத்தினிறுதிச் செய்யுள்) என்பவற்றாலும் பிறவற்றாலும் உணர்க; பலர் - பல சமயத்தாருமாம். மூதூர்ப் பண்பு மேம்படீஇய - மூதூரினது தன்மைகள் மிகும்பொருட்டு. மலயம் - பொதியின்மலை. அருந்தவன் - அகத்தியன். மேம்படீஇய உரைப்பவென்க.

௪. தூங்கு எயில்...செம்பியன் - தேவர்கட்குப் பகைவராகிய அசுரர்களுடைய, ஆகாயத்திலே அசைகின்ற மதில்களை அழித்த வீரவளையையணிந்த தோளையுடையசோழன்; இவன் சோழருள் ஒருவன்; இவன் தூங்கெயிலழித்ததனை ; "ஒன்னாருட்குந் துன்னருங் கடுந்திறற், றூங்கெயி லெறிந்தநின் னூங்கணோர்" (புறநா. ருக), "தூங்கெயின் மூன்றெறிந்த சோழன் காணம்மானை, . சோழன்புகார்நகரம் பாடேலோ ரம்மானை" (சிலப். உக : 'வீங்குநீர்' என்னும் செய்யுள்), " வீங்குதோட் செம்பியன் சீற்றம் விறல் விசும்பிற், றூங்குமெயிலுந் தொலைத்தலால் " (பழ. சக.) என்பவற்றாலுணர்க.

(பி - ம்.) உ. 'மேம்படுதல்', 'மேம்படியர்' ங. 'ஆங்குயர் மலயத் தருந்தவனுரைப்ப'

ரு விண்ணவர் தலைவனை வணங்கிமுன் னின்று
மண்ணகத் தென்றன் வான்பதி தன்னுண்
மேலோர் விழைய விழாக்கோ ளெடுத்த
நாலேழ் நாளினு நன்கினி துறைகென
வமரர் தலைவ னுங்கது நேர்ந்தது
கo கவராக் கேள்வியோர் கடவா ராகலின்
மெய்த்திறம் வழக்கு நன்பொருள் வீடெனு
மித்திறந் தத்த மியல்பினிற் காட்டுஞ்
சமயக் கணக்கருந் தந்துறை போகிய
வமயக் கணக்கரு மகலா ராகிக்

ரு. விண்ணவர்தலைவன் - இந்திரன்.

ந - ரு. அருந்தவன் உரைப்பச் செம்பியன் வணங்கியென்க ; உரைப்ப எதிர்ந்தவெனவுமியையும்.

சு. 'மண்ணகத்து' என்பதுமுதல் சோழன்வார்த்தை. வான்பதிதன்னுள் - நன்றாகிய காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில்.

எ. விழாக்கோள் எடுத்த - விழாவெடுத்தலை மேற்கொண்ட.

அ. நாலேழ்நாளினும் - இருபத்தெட்டுநாளிலும்; "நாலேழ் நாளினும்" என்பர் மேலும் க: சுஎ.

ரு - அ. முன்னின்று உறைகென ; உறைகென - உறைகவென்று சோழன் வேண்ட.

கூ. நேர்ந்தது - இந்திரன் உடன்பட்டது ; இது பெயர் ; விழாவை யென்றபடி.

கo. கடவார் - பிழையார்.

கக. மெய்த்திறம் - மெய்ம்மையையுணர்த்துவனவாகிய நூல்வகைகள். வழக்கு - உலகியல். வீடு - முத்தி; "மெய்த்திறம் வழக்கென விளம்புகின்ற, வெத்திறத்தினும்" (உஎ : கoசு-எ) என்பர் மேலும். இப்படியே "அருமறை விதியு மூலகியல் வழங்குங், கருத்துறை பொருளும் விதிப்பட நினைந்து" என்றார் கல்லாடத்தும், சுசு.

கஉ. இத்திறம் - இவ்வகைகளை.

கந. தம்துறைபோகிய - தம்முடைய வழியிற் கைதேர்ந்த.

கச. அமயக் கணக்கரும் - காலங்களை எண்ணிச் சொல்வோராகிய சோதிடரும். கணக்கரென்பது கணகரென்னும் வடமொழிச்சிதைவு. அகலாராகி - இந்நகரை விட்டு நீங்காராகி.

(பி - ம்.) கக. 'விளக்கும்' கச. 'கலையக்கணக்கருங்கல்லென் பேரூர்க்'

கரு கரந்துரு வெய்திய கடவு ளாளரும்
பரந்தொருங் கீண்டிய பாடை மாக்களு
மைம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்
வந்தொருங்கு குழீஇ வான்பதி தன்னுட்
கொடித்தேர்த் தானைக் கொற்றவன் றுயரம்
உ0 விடுத்த பூதம் விழாக்கோண் மறப்பின்

கரு. கரந்துரு வெய்திய கடவுளாளரும் - மக்கள்கண்கள் காணப் பொறுவென்று தமது மிக்க ஒளியையுடைய தெய்வயாக்கையைமறைத்து அக்கண்கள்பொறுக்குமளவினவாகிய உருவங்களை நிருமித்துக்கொண்டதேவரும். இதனை, "அந்தரத் துள்ளோ ரறியா மரபின், வந்து காண்குறூஉம் வானவன் விழவும்" (சிலப். சு: எஉ - ரு), "அவளுக்குட், பூவந்த வுண்கண் பொறுக்கென்று - மேவித்தஸ்,மூவா விளநலங் காட்டி" (சிலப். கூ: ருரு - ரு) என வருவனவற்றாலும் அவற்றின் உரையாலும் உணர்க.

கசு. ஒருங்கீண்டிய - ஒன்றுபடத்திரண்ட. பாடைமாக்கள் - மொழி வேறுபட்டமாக்கள்; இவர்கள், மரக்கலந்தருஞ் செல்வப்பொருட்டால்வந்த பரதேசிகள்; இவரை, "புலம்பெயர்மாக்கள்" (சிலப். ரு: கக), "மொழிபெயர் தேத்தோர்" (சிலப். சு: கசரு) எனவுங்கூறுவர்.

கஎ. ஐம்பெருங்குழு - அமைச்சர், புரோகிதர், சேனாபதியர், தூதுவர், சாரணரென்னுமிவர்கள். எண்பேராயம் - கரணத்தியலவர் முதலியோர்; இதனை, "அமைச்சர் புரோகிதர் சேனா பதியர், தவாத்தொழிற் றூதுவர் சாரண ரென்றிவர், பார்த்திபர்க் கைம்பெருங் குழுவெனப் படுமே", "கரணத் தியலவர் கருமவிதிகள், கனகச் சுற்றங் கடைகாப் பாளர், நகர மாந்தர் நளிபடைத் தலைவர், யானை வீர ரிவுளி மறவ, ரினைய ரெண்பே ராயமென்ப" என்பனவற்றாலுணர்க; இவைதிவாகரம்; "ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்" சிலப். ரு: கருஎ ; பெருங். க. ரு: சு.

கஅ. ஒருங்கு குழீஇ - ஒன்றுபடக்கூடி. 'வான்பதிதன்னுள்' என்றது முதலியன, சமயக்கணக்கர்முதலியோர் வார்த்தை..

ககூ. கொற்றவன் - முசுகுந்தன், துயரம் - அவனுடைய கண்ணும்மனமும் இருளும்வண்ணம் அசுரர்விட்ட தாமதாத்திரத்தால் அவனுக்குளதாகிய துன்பம். துயரம் - துயரத்தை.

உ0. விடுத்தபூதம் -முசுகுந்தனுக்கு ஒரு மந்திரமுபதேசித்து அவ்விருளைப்போக்கிய, பட்டினப்பாக்கம் மருவூர்ப்பாக்கமிரண்டற்குமிடையேயுள்ள நாளங்காடியிடத்துப் பூதம்; 'வெற்றிவேன் மன்னற் குற்றதை யொழிக்கென...... பீடிகை" (சிலப். ரு: சுரு - எ); "கடுவிசை யவுணர்......யிடனுங் காண்கும்" (சிலப். சு. எ - கரு) என்பவற்றாலும் அவற்றின் உரையாலும் உணர்க. விழாக்கோள் - விழாவெடுத்தல்.

(பி - ம்)கரு. 'கரந்தருவெய்திய' கஅ. 'குழீஇய' ககூ. 'துயரற', 'துயரிற' உ0. 'மறைப்பின்'

மடித்த செவ்வாய் வல்லெயி றிலங்க
விடிக்குரன் முழக்கத் திடும்பை செய்திடுந்
தொடுத்த பாசத்துத் தொல்பதி நரகரைப்
புடைத்துணும் பூதமும் பொருந்தா தாயிடு
உரு மாயிரு ஞாலத் தரசுதலை யீண்டு
மாயிரங் கண்ணோன் விழாக்கால் கொள்கென
வச்சிரக் கோட்டத்து மணங்கெழு முரசங்
கச்சை யானைப் பிடர்த்தலை யேற்றி
யேற்றுரி போர்த்த விடியுறு முழக்கிற்

உக. வல்லெயிறு - வலியபல்.

உஉ. முழக்கத்து - முழக்கத்தோடு. இடும்பை - துன்பம்.

உ0 - உஉ. மறப்பின், பூதம் இடும்பை செய்திடு மென்க.

உங - ச. தொடுத்த - கட்டிய. நரகர் - தம்மைப் பிறர்நம்புவதற்குத் தவவேடத்தில் மறைந்து நின்று அத்தவத்திற்கிழுக்கானவற்றின்கண் ஒழுகும் பொய்வேடத்தார் முதலிய அறுவகையோர். புடைத்து - அறைந்து. பூதம் -மேற்கூறிய பொய்வேடத்தார் முதலிய அறுவரைத் தன்பாசங்கட்டி வர அவரை அறைந்துண்ணும் சதுக்கப்பூதம்; இதனை, "மாதுய ரெவ்வமொடு மனையகம் புகாஅள்.........சேயிழை யரற்றலும்" (மணி. உஉ: சகூ - ருள), "தவமறைந் தொழுகுந் தன்மையி லாள, ரவமறைந் தொழுகு மலவைப் பெண்டி, ரறைபோகமைச்சர் பிறர்மனை நயப்போர், பொய்க்கரி யாளர் புறங்கூற் றாளரென், கைக்கொள் பாசத்துக் கைப்படு வோரெனக், காத நான்குங் கடுங்குர லெடுப்பிப், பூதம் புடைத்துணும் பூத சதுக்கமும்", "பத்தினி யொருத்தி.........உயிர்முன் புடைப்ப" (சிலப். ரு: கஉஅ - ருச; கரு: எகூ - அகூ) என்பவற்றாலுணர்க.

உரு. மாயிருஞாலம் - மிகப் பெரிய பூமி. ஈண்டும் - கூடும்.

உசு. ஆயிரங்கண்ணோன் - இந்திரன். கால்கொள்கென - தொடங்குகவென்று சொல்ல; "கால்கோள் விழவின் கடைநிலை சாற்றி" சிலப். ரு: கசச.

உஎ. வச்சிரக்கோட்டம் - வச்சிராயுதம் நிற்குங்கோயில். மணங்கெழுமுரசம் - விழாமுரசு.

உஅ. கச்சை - கீழ்வயிற்றிற் கட்டும் கச்சை. பிடர்த்தலை - பிடரிடம்.

உஎ - அ. "வச்சிரக் கோட்டத்து மணங்கெழு முரசங், கச்சையானைப் பிடர்த்தலை யேற்றி" சிலப், ரு. கசக - உ.

உகூ - ங௧. ஏற்றுரிபோர்த்தமுரசு-வென்ற ஏற்றினது உரிவையைப்போர்த்தின முரசு; இக்கருத்தினைப்பின் வருபவைவற்றாலுணர்க: "ஏறிரண்டுடன் மடுத்து, வென்றதன் பச்சை சீவாதுபோர்த்த,......முரசம்" புறநா. உஅஅ,

(பி - ம்.) உக. 'வல்லெயிறரும்ப' உஎ. 'மன்கெழு', 'மணமுழாவாங்கி'
உகூ. 'இடியுருமுழக்கின்'

௨௦ கூற்றுக்கண் விளிக்குங் குருதி வேட்கை
முரசு கடிப்பிகூஉ முதுக்குடிப் பிறந்தோன்
திருவிழை மூதூர் வாழ்கென் றேத்தி
வான மும்மாரி பொழிக மன்னவன்
கோணிலை திரியாக் கோலோ னாகுக
௨௫ தீவகச் சாந்தி செய்தரு நன்னா

"ஏற்றுரிமுரச நாணவெறிதிரை" (சீவக. உகசஉ), "சாற்றிடக் கொண்ட வேற்றுரி முரசம்" (பெருங். க. ௩அ: ௧௦௦) "ஏற்றுரி முரசி னிறைவன் மூதூர்க்கு" (ஷை ஷை சரு: ககரு). இடியுறு முழக்கின் முரசு - இடியினது முழக்கம்போலுமுழக்கினையுடைய முரசு; உறு, உவமவுருபு; "தோளுநற் றொர்தெய்வந் துணையாய்த்துயர் தீர்த்தவாறும்" (சீவக. க௦); கூற்றுக்கண் விளிக்கு முரசு - கூற்றைஅழைக்கு முரசு; கண், அசைநிலையுமாம்; "மீன் கணற்றதன் சுனையே" (புறநா. க௦க). குருதிவேட்கைமுரசு - குருதிப்பலி கொள்ளும் விருப்பத்தையுடைய முரசு; "குருதிவேட்கை யுருகெழு முரசம்" (புறநா. ரு௦). கடிப்பு - முரசடிக்குங் குறுந்தடி.

௨௨. வாழ்கென்று - வாழ்கவென்று.

௨௩. 'வானமும்மாரி' முதலியன முரசறைவோன் கூற்று. வானம் - மேகம். மாரி - மழை.

௨௪. கோணிலை திரியாக் கோலோனாகுக - கோள்கள் நிற்கும்நிலைகுலையாமைக்குக் காரணமாகிய செங்கோலையுடையோனாகுக; "கோணிலை திரிந் திடிற் கோணிலை திரியும்" என இந்நூலுள்ளும் (எ: அ), "கோணிலை திரிந்து......மரசுகோல் கோடினென்றான்" எனச் சீவகசிந்தாமணியுள்ளும் (உருரு) வருதல் காண்க.

௨௫. தீவகச்சாந்தி - தீபசாந்தி; என்றது இந்திரவிழாவை; சம்புத்தீவக் காவற்றெய்வம், முற்காலத்து இத்தீவிலுள்ளார்க்கு அசுரரால்வரும் தீங்கைப் பரிகரித்தற்பொருட்டு இந்திரனுக்குச் செய்தமையால், இவ்விழா இப்பெயர் பெற்றது; "நாவ லோங்கிய மாபெருந்தீவினுட், காவற்றெய்வதந் தேவர்கோற் கெடுத்த, தீவகச்சாந்தி" (மணி. உ: க - ௩); இனி, நகரத்திற்குஉளவாகுந் தீங்குகளைப் பரிகரித்தற் பொருட்டுச் செய்யப்படும் இவ்விழா, தீவிற்குச் செய்வதனோடொக்கு மென்பதுபற்றித் தீவகச்சாந்தி யெனப்பட்டதெனினுமமையும்; இவ்வூரம்பலத்தை "உலகவறவி" என இந்நூலுள்ளும் (எ: கூ௩; கஎ: எஅ, அகூ), இவ்வூர்வாயிலை, "உலகவிடைகழி" எனச் சிலப்பதிகாரத்துள்ளும் (க௦. உஎ) இவ்வூரரசனை "உலக மன்னவன்" என இந்நூலுள்ளும் (௩: சகூ) கூறியிருத்தல் காண்க.

(பி - ம்.) ௨க 'கடிப்பிகூஉம்' ௨௩. 'வானமும் மாரியும்' ௨௫. 'தீப சாந்தி', 'தீவகைசாந்தி'

ளாயிரங் கண்ணோன் றன்னோ டாங்குள
நால்வேறு தேவரு நலத்தகு சிறப்பிற்
பால்வேறு தேவரு மிப்பதிப் படர்ந்து
மன்னன் கரிகால் வளவனீங் கியநா
சo ளிந்நகர் போல்வதோ ரியல்பின தாகிப்
பொன்னகர் வறிதாப் போதுவ ரென்பது
தொன்னிலை யுணர்ந்தோர் துணிபொரு ளாதலிற்
றோரண வீதியுந் தோமறு கோட்டியும்
பூரண கும்பமும் பொலம்பா லிகைகளும்
சரு பாவை விளக்கும் பலவுடன் பரப்புமின்
காய்க்குலைக் கமுகும் வாழையும் வஞ்சியும்
பூக்கொடி வல்லியுங் கரும்பு நடுமின்

௩எ. நால்வேறு தேவர் - முப்பத்து மூவர்; அவர் வசுக்களெண்மரும், திவாகரர் பன்னிருவரும், உருத்திரர் பதினொருவரும், மருத்துவரிருவரும்.

௩அ. பால்வேறு தேவர் - பதினெண் கணங்கள்; பால் - பகுதி. படர்ந்து - நினைந்து.

௩கூ. கரிகால் வளவன் - புகாரையாண்ட ஒரு சோழன். நீங்கியநாள் - பகைவரை வெல்ல வடதிசையை நோக்கி அவன் போன நாளில்; "இருநில மருங்கின்............புண்ணியத் திசைமுகம் போகிய வந்நாள்" என்று **சிலப்பதிகாரத்து** வருதல் காண்க; ரு: அகூ - கூச.

சக. பொன்னகர் - தேவலோகம். வறிதா - வறுமையையுடையதாக. தேவர் பலரும் விழாக்காண இந்நகர்க்கு வந்துவிடுதல்பற்றி, இவ்வாறுகூறப் பட்டது.

சo - சக. ஆகி வறிதாவென்க.

சங. கோட்டி - சபை; கோயில்வாயிலென்பர் **சிலப்பதிகார அரும் பதவுரையாசிரியர்**; ௩o: சஉ.

சச. பொலம் பாலிகை - பொற்பாலிகை.

சரு. பாவைவிளக்கு - பிரதிமை விளக்கு; "பாவை விளக்குப் பசும் பொற்படாகை" (சிலப். ரு: கருச.) உடன்பரப்புமின் - ஒருங்குபரப்புமின்.

சசு. வஞ்சி - மாவிசேடம்; கொடிவிசேடமுமாம்; வஞ்சிநகரத்தை, "பொற்கொடிப் பெயர்ப்படூஉம் பொன்னகர்" எனப் பின்னோர்கூறுதல் காண்க; உசு: கூஉ.

சஎ. பூக்கொடிவல்லி யென்றார், துகிற்கொடியை மாற்றுதற்கு; "கதலிகைக் கொடியுங் காழூன்று விலோதமும்" **மணி.** க: ருஉ.

(பி - ம்.) ௩அ. 'இப்பதியடர்ந்து' சஉ. 'சொன்னிலை' சங. 'தோட்டியும்' சசு. 'வாழைக்கதலியும் வஞ்சியும்' சஎ. 'கரும்பொடு நடுமின்'

பத்தி வேதிகைப் பசும்பொற் றூணத்து
முத்துத் தாம முறையொடு நாற்றுமின்
௫௰ விழவுமலி மூதூர் வீதியு மன்றமும்
பழமணன் மாற்றுமின் புதுமணற் பரப்புமின்
கதலிகைக் கொடியுங் காழூன்று விலோதமு
மதலை மாடமும் வாயிலும் சேர்த்துமி
னுதல்விழி நாட்டத் திறையோன் முதலாப்
௫௫ பதிவாழ் சதுக்கத்துத் தெய்வ மீறாக
வேறுவேறு சிறப்பின் வேறுவேறு செய்வினை
யாறறி மரபி னறிந்தோர் செய்யுமின்
றண்மணற் பந்தருந் தாழ்தரு பொதியிலும்
புண்ணிய நல்லுரை யறிவீர் பொருந்துமி

---

௪௮. பத்தி - வரிசை. வேதிகை - திண்ணை. தூணம் - தூண்.

௪௯. தாமம் - மாலை.

௫௰. மன்றம் - ஊர்க்கு நடுவாய் எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடி ; "மன்றமும் பொதியிலும்" புறநா. ௨௨௬.

௫௨. கதலிகைக்கொடியும் காழூன்று விலோதமும், துகிற்கொடி விசேடங்கள் ; காழ் - காம்பு.

௫௩. மதலை - கொடுங்கை ; பற்றுக்கோடுமாம்.

௫௪. நுதல்விழி நாட்டத்திறையோன் - இறைவி கண்புதைத்தபொழுது நெற்றியிற் புறப்பட விட்ட கண்ணையுடைய தலைவன் ; என்றது சிவபெருமானை ; விழிநாட்டம், வினைத்தொகை. இனி, நுதலில் இமையா நாட்டமென்றுமாம் ; "நுதல்விழி நாட்டத் திறையோன் கோயிலும்" சிலப். ௧௪ : ௭.

௫௫. சதுக்கத்துத் தெய்வம் - சதுக்கப் பூதம் ; என்றது, முன்னர்க் கூறிய அறுவகை நரகரைப் புடைத்துண்ணும் பூதத்தை. சதுக்கம் - நாற்றெருக்கூடுமிடம்.

௫௬. செய்வினை - செய்வினையை.

௫௭. ஆறறிமரபினறிந்தோர் - நிருத்த முதலிய ஆறங்கங்களையுமுணர்ந்த முறைமையையுடைய அந்தணர் ; "ஆறறியந்தணர்க்கு" (கலி. கடவுள்.) அறிந்தோர், முன்னிலைப்பெயர்.

௫௮. பொதியில் - அம்பலம். ௫௯. புண்ணியநல்லுரை - தருமபதம்.

(பி - ம்) ௪௯. 'முத்தத்தாம முகையொடு' ௫௧. 'பழமணற் பாற்றுமின்' ௫௨. 'கதலிக்கொடியும்' ௫௫. 'சதுக்கத்தெய்வம்' ௫௮. 'தண்மணப்பந்தர்' ௫௯. 'அறிந்தோர் பொருந்துமின்'

சுo ஞெட்டிய சமயத் துறுபொருள் வாதிகள்
பட்டி மண்டபத்துப் பாங்கறிந் தேறுமின்
பற்று மாக்க டம்முட னாயினுஞ்
செற்றமுங் கலாமுஞ் செய்யா தகலுமின்
வெண்மணற் குன்றமும் விரிபூஞ் சோலையுந்
சுரு தண்மணற் றுருத்தியுந் தாழ்பூந் துறைகளுந்
தேவரு மக்களு மொத்துடன் றிரிதரு
நாலேழ் நாளினு நன்கறிந் தீரென
வொளிறுவாண் மறவருந் தேரு மாவுங்
களிறுஞ் சூழ்தரக் கண்முர சியம்பிப்
எo பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி
வசியும் வளனுஞ் சுரக்கென வாழ்த்தி

சுo. ஒட்டிய - சபதஞ்செய்த.

சுக. பட்டிமண்டபம் - வித்தியாமண்டபம்; ஓலக்கமண்டபமென்றுங் கூறுவர், "பட்டி மண்டப மேற்றினை யேற்றினை" (திருவா. சதகம், சகூ) "பகைப்புறத்துக் கொடுத்த பட்டிமண்டபமும்" (சிலப்.ரு:கoஉ), "பன்னருங் கலைதெரி பட்டி மண்டபம்" (கம்ப. நகர. சுஉ.) பாங்கு-உரிய இடம்.

சுஉ. பற்றுமாக்கள் - பகைவர்.

சுங. செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம் நிகழும்கோபம்; "செற்ற நீக்கிய மனத்தினர்" (புறநா. கஙஉ.) கலாம் - போர்; "புலாற்களஞ் செய்த கலாஅத் தானையன்" புறநா. சுகூ.

சுரு. துருத்தி - ஆற்றிடைக்குறை. தாழ்பூந்துறைகள் - ஆழ்ந்த பொலிவினையுடைய நீர்த்துறைகள்.

சுஅ. ஒளிறுவாள் - விளங்கும்வாள் ; "ஒளிறுவாண் மன்னர்" (புறநா. கஎஎ.) மறவர் - வீரர்.

சுகூ. கண்முரசு - முகத்தையுடைய முரசு ; "கடிப்பிடு கண்முரசம்" (நாலடி. கoo.) முரசின்முகத்தைக் கண்ணென்றல் மரபு.

எo. பகை - உட்பகை.

எக. மழையும் செல்வமும் சுரக்கவென்று வாழ்த்தி.

எo - எக. "பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி, வசியும் வளனுஞ்சுரக்கென வாழ்த்தி" சிலப். ரு: எஉ - ங.

(பி - ம்.) சுo. 'ஒட்டிய நுறுபொருளுணர்ந்த வாதிகள்' சுஅ. 'வெளிறு வாண்மள்ளரும்' சுகூ. 'இயம்ப' எo. 'பச்சையு நீங்கி'

யணிவிழா வறைந்தன னகநகர் மருங்கென்.

க.—விழாவறைகாதை முற்றிற்று.

எஉ. அகநகர் - உள்நகர்; என்றது பட்டினப்பாகத்தை.

க - எஉ. அருந்தவன் உரைப்பச் செம்பியன் விண்ணவர்தலைவனை நாலேழ்நாளினும் வான்பதிதன்னுள் உறைகென அவனோர்ந்ததைக் கேள்வியோர் கடவாராதலின், சமயக்கணக்கர் முதலியோர் குழீஇ, 'மறப்பின் இடும்பைசெய்திடும் பொருந்தாதாயிடும் கால்கொள்க' என முதுக்குடிப் பிறந்தோன் முரசத்தை ஏற்றி இயம்பி ஏத்திச் சுரக்கெனவாழ்த்திப் பொழிக ஆகுக நன்கறிந்தீர் துணிபொருளாதலின் நாலேழ்நாளினும் பரப்புமின் நடுமின் நாற்றுமின் மாற்றுமின் பரப்புமின் சேர்த்துமின் செய்யுமின் பொருந்துமின் ஏறுமின் அகலுமின் என அகநகர்மருங்கு விழாவை அறைந்தனனென்க.

(பி - ம்.) எஉ. 'அகனமர் மருங்கென'.

இரண்டாவது

ஊரலருரைத்தகாதை.

[இரண்டாவது ஊரலருரைத்தபாட்டு.]

நாவ லோங்கிய மாபெருந் தீவினுட்
காவற் றெய்வதந் தேவர் கோற் கெடுத்த
தீவகச் சாந்தி செய்தரு நன்னாண்
மணிமே கலையொடு மாதவி வாராத்
௫ தணியாத் துன்பந் தலைத்தலை மேல்வரச்
சித்திரா பதிதான் செல்லலுற் றிரங்கித்
தத்தரி நெடுங்கட் டன்மக ளோழி

க. நாவலோங்கிய மாபெருந்தீவு - சம்புத்தீவு; இது, மகாத்வீபம் நான்கனுள் ஒன்றாதலின், மாபெருந்தீவெனப்பட்டது; இக்கருத்து, "நால்வகையரயின் மாபெருந்தீவும்" (மணி. [illegible]: ௧௧௫) என்பதனால் விளங்கும்.

௩. நாள்-நாளில்; "தீவகச் சாந்தி செய்தரு நன்னாள்" மணி. க: ௩௫.

(பி - ம்.) ௩. 'தீபசாந்தி செய்தரு மந்நாள்' ௪. 'மாதவிபாரா'

வயந்த மாலையை வருகெனக் கூஉய்ப்
பயங்கெழு மாநக ரலரெடுத் துரையென
க0 வயந்த மாலையு மாதவி துறவிக்
கயர்ந்துமெய் வாடிய வழிவின ளாதலின்
மணிமே கலையொடு மாதவி யிருந்த
வணிமலர் மண்டபத் தகவயிற் செலீஇ
யாடிய சாய லாயிழை மடந்தை
கரு வாடிய மேனி கண்டுளம் வருந்திப்
பொன்னே ரனையாய் புகுந்தது கேளா
யுன்னோ டிவ்வூ ருற்றதொன் றுண்டுகொல்
வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிரு திறத்துக்
கூத்தும் பாட்டுந் தூக்குந் துணிவும்

அ. கூஉய் - அழைத்து.

கூ. பயம் - பிரயோசனம். அலர் - பலரறிய நிகழ்த்தும் பழிமொழி. உரையென - அலரை மாதவிக்குச்சொல்லென்று சித்திராபதிசொல்ல.

க0. துறவிக்கு - துறவுக்கு.

கக. அயர்ந்து - மனந்தளர்ந்து. அழிவினள் - வருத்தமுடையாள்.

கஉ. மலர்மண்டபம் - பூத்தொடுக்கு மண்டபம். அகவயிற்செலீஇ- உள்ளிடத்தேசென்று.

கச. சாயல் - மென்மை. மடந்தை - மாதவியினது.

கரு. வாடியமேனி - தவத்தால்வாடிய மேனியை.

கசு. பொன் - திருமகள்; 'பொன்னேரனையாய்' என்பது முதலியன வயந்தமாலைகூற்று. புகுந்தது - சம்பவித்ததை.

கஎ. உற்றதொன்றுண்டுகொல் - உற்றதாகிய பகைமை ஒன்றுண்டோ.

கஅ. வேத்தியல் - அரசர்க்காடுங்கூத்து; பொதுவியல் - எல்லார்க்கும் ஒப்ப ஆடுங்கூத்து; திறம் - வகை; "வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிரு திறத்து, மாத்திரை யறிந்து மயங்கா மரபி, னாடலும்" சிலப். கச : கசஅ-ரு0.

ககூ. பாட்டு - இசை. தூக்கு - தாளங்களின் வழியே வரும் செந்தூக்குமுதலிய எழுதூக்குகள்; "ஒருசீர் செந்தூக் கிருசீர் மதலை, முச்சீர் துணிவு நாற்சீர் கோயி, லைஞ்சீர் நிவப்பே யறுசீர் கழாலே, யெழுசீர் நெடுந்தூக் கென்மனார் புலவர்" என்பதனாலுணர்க. துணிவு-தாளங்கள்; துணிந்து நிகழ்த்தப்படுதலின், இப்பெயர் பெற்றதுபோலும்.

(பி - ம்.) அ. 'வசந்த' கூ. 'அகன்கெழுமன்னகரலர்படுத்துரையென' க0. 'துறவியிற்கு' கஎ. 'நின்னோ டிவ்வூர் நின்றதொன் றுண்டுகொல்'

உ0 பண்ணியாழ்க் கரணமும் பாடைப் பாடலுந்
தண்ணுமைக் கருவியுந் தாழ்தீங் குழலுங்
கந்துகக் கருத்து மடைநூற் செய்தியுஞ்
சுந்தரச் சுண்ணமுந் தூநீ ராடலும்
பாயற் பள்ளியும் பருவத் தொழுக்கமுங்
உரு காயக் கரணமுங் கண்ணிய துணர்தலுங்
கட்டுரை வகையுங் கரந்துறை கணக்கும்
வட்டிகைச் செய்தியு மலராய்ந்து தொடுத்தலுங்
கோலங் கோடலுங் கோவையின் கோப்புங்
காலக் கணிதமுங் கலைகளின் றுணிவு

உ0. யாழ்க்கரணம் - யாழுக்குரியசெய்கை. பாடைப் பாடல் - அகநாடகங்களுக்கும் புறநாடகங்களுக்கும் உரிய உருக்கள்.

உக. கருவி - வாச்சியம். குழல் - வங்கியம்.

உஉ. கந்துகம் - பந்து. மடைநூல் - பாகசாத்திரம்.

உங. சுந்தரச்சுண்ணம் - நிறத்தையுடைய வாசனைப்பொடி; "சுந்தரச்சுண்ணத்து" சிலப். ரு: கஉரு.

உச. பாயற்பள்ளி - பாயலிடம். பருவத்தொழுக்கம் - காலங்கட்கேற்ப ஒழுகும் ஒழுக்கம்.

உரு. காயக்கரணம் - காயத்தாற்செய்யப்படும் அறுபத்து நான்கு வகைச்செய்கை. கண்ணியதுணர்த்தல் - பிறர் கருதியதை அறிந்து கொள்ளுதல்.

உசா. கட்டுரைவகை - தொடுத்துக்கூறும் சொல்வன்மை. கரந்துறை கணக்கு - மறைந்துறையும்வகை; "அடிசில் வினையும் யாழின் றுறையுங், கடிமலர்ச் சிப்பமுங் கரந்துறை கணக்கும், வட்டிகை வரைப்பும் வாக்கின் விகற்பமுங், கற்றவை யெல்லாங் காட்டுமி னமக்கென" பெருங். க. ருச: கசாசா - கூ.

உஎ. வட்டிகை - எழுதுகோல்; "வட்டிகைச் செய்தியின் வரைந்த பாவை" என்பர் பின்னும்; ச : ருசா.

உஅ. கோலம் - அவ்வக்காலங்கட் கேற்பக்கொள்ளும் ஒப்பனை; "இரவிற்கோர், கோலங் கொடியிடையார் தாங்கொள்ள" (சிலப். சா : ரு - ச.) கோப்பு - கோத்தல்.

உகூ. காலக்கணிதம்-சோதிடம்; "ஆயுள் வேதருங் காலக் கணிதரும்" (சிலப். ரு: சஉ) கலைகள் - பரத்தையர்க்குரியவென்று நூல்களிற் கூறப்பட்ட யாழ்வாசிணைமுதலிய அறுபத்து நான்கினுள் இப்பாட்டில் மூன்னும்

(பி - ம்.) உ0. 'பண்ணியாழ்க்காணமும்', 'பண்ணியாழ்த்தாணமும்' உக. 'தாழ்ந்தீங்குழலும்' உரு. 'கண்ணியதுரைத்தலும்' உஅ. 'கோவையுங் கோப்பும்'

௩0 நாடக மகளிர்க்கு நன்கனம் வகுத்த
வோவியச் செந்நூ லுரைநூற் கிடக்கையுங்
கற்றுத் துறைபோகிய பொற்றொடி நங்கை
நற்றவம் புரிந்தது நாணுடைத் தென்றே
யலகின் மூதூ ரான்றவ ரல்லது
௩௫ பலர்தொகு புரைக்கும் பண்பில் வாய்மொழி
நயம்பாடில்லை நாணுடைத் தென்ற
வயந்த மாலைக்கு மாதவி யுரைக்குங்
காதல னுற்ற கடுந்துயர் கேட்டுப்
போதல் செய்யா வுயிரொடு நின்றே
௪0 பொற்கொடி மூதூர்ப் பொருளுரை யிழந்து

பின்னுங் கூறு தொழிந்த கலைகள்; பரத்தையர்க்குரியகலைகள் அறுபத்து நான்கென்பதைப் பின்வருவனவற்றா லுணர்க ; "யாழ்முத லாக வறுபத் தொருநான், கேரிள மகளிர்க் கியற்கையென் றெண்ணிக், கலையுற வகுத்த காமக் கேள்வி" (பெருங். க. ௩௫: அச - சு); "கலைவலார் நெஞ்சிற் காமமே போன்றும்" (சீவக. உக0எ); "பண்ணுங் கிளையும் பழித்த தீஞ்சொ, லெண்ணெண் கலையோ ரிருபெரு வீதியும்" (சிலப். கச : கசுகூ - எ); "எண்ணெண் கிரட்டி யிருங்கலை பயின்ற...மடந்தையர்" சிலப். உஉ: க௩அ - கூ.

௩0. நன்கனம்வகுத்த - நன்றாகவகுக்கப்பட்ட; "நாணமு முடையு நன்கன நீத்து" (௩ : அஅ) எனவும், "நாவிடை நன்னூ னன்கன நவிற்றி" (க௩: உச) எனவும், "நாத்தொலை வின்றி நன்கன மறிந்த பின்" (க௩: உசு) எனவும் நன்கனமென்பது இப்பொருள்பட்டு இந்நூலுள்ளே பயின்றுவருதல் காண்க.

௩க. ஓவியச்செந்நூல் - ஓவியநூல். இப்பெயருள்ள நூல் ஒன்றுண் டென்பது, 'ஓவியநூலுள் நிற்றல் இருத்தல் கிடத்தல இயங்குதலென்னும் இவற்றின் விகற்பங்கள் பலவுள' (சிலப். அ: உ௩ - சு; அடியார்) என்பதனு லறியலாகும்.

௩உ. துறைபோகிய - கற்றவகைகளிற் கைதேர்ந்த.

௩௩ - ௫. நற்றவம்புரிந்தது நாணுடைத்தென்று பலர் கூடி உரைக் கும் வாய்மொழியென்க.

௩சு. நயம்பாடில்லை - அழகுண்டாதலில்லை.

௩அ. காதலன் - கோவலன். கடுந்துயர் - மிக்கதுயர்; என்றது கொலையுண்டதை; "கணவற் குற்ற கடுந்துயர்" (உ : ௫0), "காதலனுற்ற கடுந் துயர்" (உ: கூ௩) என்பர் பின்னும்; "கண்டா ளவன்றன்னைக் காணக் கடுந்துயரம்" சிலப். கக : ௩அ.

௪0. பொருளுரை - புகழுரை.

(பி - ம்.) ௩௬. 'நயம்பாடில்லை' ௩௯. 'போதல் செல்லாவுயிரொடு நின்றே'

நற்றொடி நங்காய் நாணுத் துறந்தேன்
காதல ரிறப்பிற் கனையெரி பொத்தி
யூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தகத் தடங்கா
தின்னுயி ரீவ ரீயா ராயி
௪௫ னன்னீர்ப் பொய்கையி னளியெரி புகுவர்

---

௪௧. நங்காயென்றது, வயந்தமாலையை.

௩௮ - ௪௧. கேட்டு நின்று இழந்து துறந்தேனென்க.

௪௨. கனையெரி - மிக்கநெருப்பு; "கனையெரி யுரறிய மருங்கும்" (புறநா. ௨௩.) பொத்தி - மூட்டி; "கானவர் பொத்திய ஞெலிதீ விளக்கத்து" புறநா. ௨௪௭.

௪௩. ஊதுலைக் குருகி னுயிர்த்து-உலையிலூதும் துருத்திமூக்கைப் போலவே அழலெழவுயிர்த்து; "காதலர்ப் பிரிந்த நோயொ டுளங்கனள், னூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தன ளொடுங்கி" (சிலப். ௪: ௫௮ - ௯); "காதலற் கெடுத்த நோயோ டுளங்கனன், றூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தனள்" ஷை ௨௨: ௧௫௧-௨.

௪௪. இன்னுயிரீவர் - இனியவுயிரைக் கொடுப்பார்; என்றது, காதலரிறந்தமை கேட்டபொழுதே இறப்பரென்றபடி; பாண்டியன்நெடுஞ்செழியனிறப்ப அவன்மனைவியாகிய பெருங்கோப்பெண்டும் உடனே இறந்த சரித்திரம் இங்கே அறியத்தக்கது; அதுவருமாறு: "அரிமா னேந்திய வமளி மிசை யிருந்த, திருவீழ் மார்பிற் றென்னர் கோமான், றயங்கிணர்க் கோதை தன் றுயர் பொறாஅன், மயங்கினன் கொல்லென மலரடி வருடித், தலைத்தாணெடுமொழி தன்செவி கேளாள், கலக்கங் கொள்ளாள் கடுந்துயர்பெறாஅண், மன்னவன் செல்வுழிச் செல்க யானெனத், தன்னுயிர் கொண்டவனுயிர்தே டினள்போற், பெருங்கோப் பெண்டு மொருங்குடன் மாய்ந்தனள்" (சிலப். ௨௫: ௭௮ - ௮௬.) இவ்வாறிறத்தலை மூதானந்தமென்பர்; "கயலேர் கண்ணி கணவனொடு முடிய, வியனெறிச் செல்வோர் வியந்துரைத் தன்று", "ஒருயி ராக வுணர்க வுடன்கலந் தார்க், கிருயி ரென்ப ரிடைதெரியார் - போரில், விடனேந்தும் வேலோற்கும் வெள்வளையி னாட்கு, முடனே யுலந்த துயிர்" பு - வெ: பொதுவியற்படலம், ௯.

௪௨ - ௫. நளியெரி - செறிந்தநெருப்பு; "நன்மர னளிய நறுந்தண் சாரல்" (புறநா. ௧௫௦.) காதலரிறப்பிற் பொய்கையிற்புகுவதுபோலச் செறிந்த நெருப்பிற் புகுவர் பத்தினிப்பெண்டிர்; "பெருந்தோட் கணவன் மாய்ந்தென வரும்பற, வள்ளித ழவிழ்ந்த தாமரை, நள்ளிரும் பொய்கையுந் தீயுமோ ரற்றே" (புறநா. ௨௪௬.) கணவனை யிழந்த பத்தினிப்பெண்டிர்க்குப் பொய்கையுந் தீயும் ஒருதன்மையினவென்றபடி.

௪௪ - ௫. பின்வரும்வாக்கியத்தில் இவ்வடிகளின்கருத்து அமைந்திருத்தல் காண்க; "காதலன் வீயக் கடுந்துய ரெய்திப், போதல் செய்யா வுயிரொடு புலந்து, நளியிரும் பொய்கை யாடுநர் போல, முளியெரி புகூஉ முதுக்குடிப் பிறந்த, பத்தினிப் பெண்டிர்" மணி. ௧௮:௧௧ - ௫.

(பி - ம்.) ௪௫. 'பொய்கையினனியெரி'

நளியெரி புகாஅ ராயி னன்பரோ
டுடனுறை வாழ்க்கைக்கு நோற்றுடம் படுவர்
பத்தினிப் பெண்டிர் பரப்புநீர் ஞாலத்
தத்திறத் தாளு மல்லளெம் மாயிழை
௫0 கணவற் குற்ற கடுந்துயர் பொறாஅண்
மணமலி கூந்தல் சிறுபுறம் புதைப்பக்
கண்ணீ ராடிய கதிரிள வனமுலை
திண்ணிதிற் றிருகித் தீயழற் பொத்திக்
காவலன் பேரூர் கனையெரி யூட்டிய
௫௫ மாபெரும் பத்தினி மகண்மணி மேகலை
யருந்தவப் படுத்த லல்ல தியாவதுங்
திருந்தாச் செய்கைத் தீத்தொழிற் படாஅ

---

௪௭. நோற்றுடம்படுவர் - கைம்மை நோன்பை நோற்று உடம்பை வருத்துவார். கைம்மைநோன்பு இன்னதென்பதைப் பின்வரும் மேற்கோள்களாலுணர்க; "வெள்ளெட் சாந்தொடு புளிப்பெய் தட்ட, வேளை வெந்தை வல்சியாகப், பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின்று வதியு, முயவற் பெண்டிர்" (புறநா. உ௪௬), "இன்புறு தங்கணவ ரிடரெரி யகமூழ்கத், துன்புறுவன நோற்றுத் துயருறு மகளிரைப்போல்" சிலப். ௧அ: ௩௪.

௪அ பரப்புநீர் - கடல்.

௪௯. ஆயிழை - கண்ணகி.

௫௧. சிறுபுறம் - பிடர்; "செயத்தகு கோவையிற்சிறுபுற மறைத்து" (சிலப். ௬: ௧0௨.) புதைப்ப - மறைப்ப; கூந்தல் அவிழ்ந்துகிடப்ப வென்றபடி.

௫௨ - ௩. முலைதிருகி - இடமுலையை வலக்கையாற்றிருகி; "இடமுலை கையாற் றிருகி" (சிலப். உ௧: ௪௩.) அழற்பொத்தி - அழலைமூட்டி.

௫௪. காவலன்பேரூர் - பாண்டியனது பெரிய ஊராகிய மதுரையை.

௫௫. மாபெரும்பத்தினி - கண்ணகி.

௫௬. அருந்தவப்படுத்தலல்லது - செய்தற்கரிய தவவழியிற் சேர்த்தலையன்றி. யாவதும் - சிறிதும்.

௫௭. திருந்தாச்செய்கைத் தீத்தொழில் - பரத்தைமைத்தொழில்; "கள்ளும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையு, முள்ளக் களவுமென் றாவோர் துறந்தவை, தலைமையாக் கொண்டநின் றன்மையில் வாழ்க்கை" என்று சித்திராபதியைநோக்கி இராசமாதேவி பரத்தைமையை இழித்துச் சொல்லியதாகப் பின்னுங் கூறுவர்; உ௪: ௭௭ - ௯.

௫௫ - ௭. மணிமேகலை தவவழியிற் சேர்க்கப்படுவாளன்றிப் பரத்தை

(பி - ம்.) ௪௭.'நோற்றுடன் படுவர்' ௫௨. 'கண்ணீராட்டிய' ௫௬. 'அருந்தவம்படுத்தலல்லது'

ளாங்கன மன்றியு மாயிழை கேளா
யீங்கிம் மாதவ ருறைவிடம் புகுந்தேன்
௬௦ மறவண நீத்த மாசறு கேள்வி
யறவண வடிக ளடிமிசை வீழ்ந்து
மாபெருந் துன்பங் கொண்டுள மயங்கிக்
காதல னுற்ற கடுந்துயர் கூறப்
பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம்
௬௫ பிறவா ருறுவது பெரும்பே ரின்பம்
பற்றின் வருவது முன்னது பின்ன
தற்றோ ருறுவ தறிகென் றருளி

மைத் தொழிலிற் சேர்க்கப்படுவாளல்லள்; "மணிமே கலையை வான்றுயா ருறுக்குங், கணிகையர் கோலங் காணு தொழிக" சிலப். ௨௭; ௧௦௫ - ௯.

௫௯. மாதவர் - பௌத்த சங்கத்தார்.

௬௦. மறவணநீத்த - பாவத்தன்மைகளைத் துறந்த; பாவங்கள் பத்து வகைப்படும்; காயத்திற்றோன்றுவன மூன்றும், சொல்லிற்றோன்றுவன நான்கும், உள்ளத்திற் றோன்றுவன மூன்றுமென; இதனை, "தீவினை யென்பதி யாதென வினவின்,.........கொலையே களவே காமத் தீவிழை, வுலையா வுடம்பிற் றோன்றுவ மூன்றும், பொய்யே குறளை கடுஞ்சொல் பயனில், சொல்லெனச் சொல்லிற் றோன்றுவ நான்கும், வெஃகல் வெகுளல் பொல்லாக் காட்சியென், றுள்ளந் தன்னி னுருப்பன மூன்றுமெனப், பத்து வகையால்" (மணி. ௨௪; ௧௨௪ - ௩௧; ஷை ௩௦: ௬௪ - ௭௨) என்பதனாலுணர்க.

௬௩. கூற - அறவணவடிகட்குக்கூற.

இனி, துக்கம், துக்கநிவாரணம், துக்கோற்பத்தி, துக்கநிவாரணமார்க்கமென்னும் **வாய்மைகள்** நான்கும் முறையே கூறப்படும்.

௬௪. பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம் - துக்கம்.

௬௫. பிறவா ருறுவது பெரும்பேரின்பம் - துக்க நிவாரணம்.

௬௬. பற்றின் வருவது முன்னது - துக்கோற்பத்தி; "பற்றெனப் படுவது பசைஇய வறிவே" மணி. ௩௦: ௯௨.

௬௬ - ௭. பின்னது அற்றோ ருறுவது - துக்கநிவாரணமார்க்கம்.

௬௭. அறிகென்றருளி - துக்கமுதலிய வாய்மை நான்கினையும் அறிந்து கொள்வாயென்று உபதேசித்து; "துன்பந் தோற்றம் பற்றே காரண, மின்பம் வீடே பற்றிலி காரண, மொன்றிய வுரையே வாய்மைநான் காவது" (மணி. ௩௦ : ௧௮௭ - ௮). வாய்மை, சத்தியமென்று வழங்கப்படும்.

(பி - ம்.) ௫௯. 'உறைவிடம்புகுந்து' ௬௧. 'அறவணரடிகளடியிணை'

புலம்புநீ ருருட்டிப் பொதியவிழ் நறுமல
கo ரிலங்கிதழ் மாலையை யிட்டுநீ ராட்ட
மாதவி மணிமே கலைமுக நோக்கித்
தாமரை தண்மதி சேர்ந்தது போலக்
காமர் செங்கையிற் கண்ணீர் மாற்றித்
தூநீர் மாலை தூத்தகை யிழந்தது
கரு நிகர்மலர் நீயே கொணர்வா யென்றலு
மதுமலர்க் குழலியொடு மாமலர் தொடுக்குஞ்
சுதமதி கேட்டுத் துயரொடுங் கூறுங்
குரவர்க் குற்ற கொடுந்துயர் கேட்டுத்
தணியாத் துன்பந் தலைத்தலை யெய்து
உo மணிமே கலைதன் மதிமுகந் தன்னு
ளணிதிகழ் நீலத் தாய்மல ரோட்டிய
கடைமணி யுகுநீர் கண்டன ளயிற்
படையிட்டு நடுங்குங் காமன் பாவையை

---

௬. புலம்புநீருருட்டி - வருத்தத்தாலுண்டாகியகண்ணீரை உதிர்த்து.

எ - கo. காரிகை அழித்து மாலையை நீராட்ட.

கஉ. தாமரை, எழுவாய். மதி - மதியை. தாமரைமலர் மாதவி கைக்கும், மதி மணிமேகலைமுகத்திற்கும் உவமை.

கங. காமர் - விருப்பம்.

கச. தூய நீர்மையையுடைய மாலையானது கண்ணீரில் நனைந்து தூயதன்மையையிழந்தது.

கரு. நிகர்மலர் - ஒளியையுடைய மலர்; "நீர்வார் நிகர்மலர் கடுப்ப" (அகநா. கக), "அரும்பவிழ் முல்லை, நிகர்மலர் நெல்லொடு தூஉய்" சிலப். ௯: க - உ.

கசு. மதுமலர்க்குழலி - மணிமேகலை.

கஅ. குரவர்க்கு - தாய் தந்தையர்க்கு.

உஉ. கடைமணி யுகுநீர் - கண்மணிக் கடையினின்றும் உகுகின்ற நீர்; "ஆவின் கடைமணி யுகுநீர் நெஞ்சுசுட" சிலப். உo: ருச.

உங. படையை எறிந்துவிட்டுக் காமன் நடுங்குவான்.

(பி - ம்.) ௬. 'புலம்புநீருட்டி' கo. 'இலங்குதண்மாலையை யிடு நீராட்ட', 'இந்நீராட்ட'

யாடவர் கண்டா லகறலு முண்டோ
௨௫ பேடிய ரன்றே பெற்றியி னின்றிடி
னுங்கன மன்றியு மணியிழை கேளா
யீங்கிந் நகரத் தியான்வருங் காரணம்
பாரா வாரம் பல்வளம் பழுநிய
காராளர் சண்பையிற் கௌசிக னென்போ
௩௦ னிருபிறப் பாள னொருமக னுள்ளே
னொருதனி யஞ்சே னோரா நெஞ்சமோ
டாரா மத்திடை யலர்கொய் வேன்றனை
மாருத வேகனென் பானோர் விஞ்சையன்
றிருவிழை மூதூர் தேவர்கோற் கெடுத்த
௩௫ பெருவிழாக் காணும் பெற்றியின் வருவோன்
றாரன் மாலையன் றமனியப் பூணினன்

---

௨௪. உண்டோ, ஓ எதிர்மறை.

௨௫. பெற்றியின் - தம் இயற்கைத்தன்மை திரியாமல்; நின்றிடின் - இவளைவிரும்பாது நிற்பாராயின்.

௨௬ - எ. யான்வருங் காரணத்தைக் கேளாய்.

௨அ - ௯. பாராவாரம் - கடல். பழுநிய - முதிர்ந்த; "பெருவளம் பழுநி" (புறநா. ககா) காராளர்-பூவைசியர். சண்பை - ஒரு நகரம்;சீகாழி யுமாம்; அங்கநாட்டிற் கங்கைக்கரையிலுள்ளதாகிய சம்பையென்னுநகர முமாம்;இவ்வுரைக்குக் காராளரென்பதனைக் கராளரென்பதன் விகாரமாகக் கொள்க; கராளர் - ஒரு சாதியார்.

௨௯. மு: மணி. எ: ௧0௨.

௩௧. ஒருதனி - ஒப்பில்லாததனி; மிக்கதனிமை.

௩௨. ஆராமம் - உபவனம்.

௩௩. விஞ்சையன் - வித்தியாதரன்.

௩௪. மூதூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

௩௬ - ௭. தாரன் - பூமாலையையுடையவன் ; மாலையன் - மணிமாலையையுடையவன்; 'தார மாலையன்' எனப் பாடமோதி, மந்தாரமாலையையுடையவனெனினுமமையும். தமனியப் பூணினன் - பொற் பூணினையுடையவன்; பாரோர் காண - மக்கள் கண்களிற்குப் புலப்படாத; பலர் தொழுபடிமையன் - தேவர் பலருந் தொழும் தெய்வவடிவையுடையன்; படிமை - தெய்வ வடிவு; "தாரன் மாலையன் றமனியப் பூணினன், பாரோர் காணாப் பலர் தொழு படிமையன்" சிலப். ௫: ௫ள - அ.

(பி - ம்.) ௨அ. 'பாராவாரப்பல்வளம்' ௨௯. 'காரானசண்பை' ௩௨. 'அலர்கொய்வேனை'

பாரோர் காணுப் பலர்தொழு படிமைய
னெடுத்தன னெற்கொண் டெழுந்தனன் விசும்பிற்
படுத்தன னாங்கவன் பான்மையே னாயினே
௪௦ னாங்கவ னீங்கென்னை யகன்றுகண் மாறி
நீங்கினன் றன்பதி நெட்டிடை யாயினு
மணிப்பூங் கொம்பர் மணிமே கலைதான்
றணித்தலர் கொய்யுந் தகைமைய ளல்லள்
பன்மல ரடுக்கிய நன்மரப் பந்த
௪௫ ரிலவந் திகையி னெயிற்புறம் போகி
னுலக மன்னவ னுழையோ ராங்குளர்

---

௩௩ - ௭. வருவோனும் படிமையனுமாகிய விஞ்சையன்.

௩௮. எடுத்தனன் - எடுத்து. விசும்பிலெழுந்தனனென்க.

௩௯. படுத்தனன் - அகப்படுத்திக்கொண்டான். அவன் பான்மையனு யினேன் - அவனுடைய இன்பத்தின் பகுதியையுடையேனாயினேன்; "பனியிரு விசும்பிற் றேவர் பான்மையிற் றென்று சொன்னாள்" சீவக. ௫௫௩.

௪௦ - ௪௧. ஆங்கவன் - மாருதவேகன். ஈங்கு-இந்நகரத்திடத்து. கண்மாறி என்னை அகன்று நீங்கினன்-விழித்தகண் இமைக்கும் அளவிலே மறைந்து என்னைவிட்டு நீங்கினன்; கண்மாறல் - விழித்த கண் இமைக்குமளவிலே மறைதல்; "கண்மாறாடவ ரொடுக்க மொற்றி" (மதுரை. ௯௪௨.) தன்பதி நெட்டிடையாயினும் நீங்கினனெனக் கூட்டுக. சுதமதியை மாருதவேகன் இந்நகரத்தில்விட்டு நீங்கினனென்பதை, "அஞ்செஞ் சாய லராந்தா ணத்துளோர், விஞ்சைய னிட்ட விளங்கிழை யென்றே, கல்லென் பேரூர்ப் பல்லோருரையினை" (மணி. ௫: ௨௩ - ௫) என்று உதயகுமரன் கூறியவாற்றானுமுணர்க.

௪௨. மணிப்பூங் கொம்பர் மணிமேகலை - மாணிக்கப் பூங்கொம்பு போலும் மணிமேகலை ; எழுவாய்.

இனிப் பூக்கொய்தற்குரிய இடங்கூறுகின்றாள்.

௪௪ - ௫. பலமலர்களை நிரைத்த நல்ல மரநிழலையுடைய இலவந்திகையினது மதிலின் புறத்தே சென்றால்; மரப்பந்தர் - சோலையுமாம். இலவந்திகை - யந்திர வாவி ; "நிறைக்குறி னிறைத்துப் போக்குறிற் போக்கும், பொறிப்படை யமைந்த பொங்கில வந்திகை" (பெருங். க. ௪௦: ௩௧௧ - ௨); 'இலவந்திகை - நீராவியைச் சூழ்ந்த வயந்தச்சோலை; அஃது அரசனும் உரிமையுமாடும் காவற்சோலை' (சிலப். ௧௦: ௩௦ - ௩௧) என்பர் அடியார்க்கு நல்லார்.

௪௬. உலகமன்னவன் - சோழன். உழையோர் - பக்கத்திலுள்ளோர்.

(பி - ம்.) ௩௯. 'பான்மையனாயினேன்' ௪௦. 'ஆங்கவனென்னை' ௪௩. 'கொய்யுந்தன்மையளல்லள்' ௪௪. 'நன்மலர்ப்பந்தர்'

விண்ணவர் கோமான் விழாக்கொ ணன்னாண்
மண்ணவர் விழையார் வானவ ரல்லது
பாடுவண் டிமிரா பன்மரம் யாவையும்
௫0 வாடா மாமலர் மாலைக டூக்கலிற்
கைபெய் பாசத்துப் பூதங் காக்குமென்
றுய்யா னத்திடை யுணர்ந்தோர் செல்லார்
வெங்கதிர் வெம்மையின் விரிசிறை யிழந்த
சம்பாதி யிருந்த சம்பாதி வனமுந்
௫௫ தவாநீர்க் காவிரிப் பாவைதன் றாதை
கவேரனாங் கிருந்த கவேர வனமு
மூப்புடை முதுமைய தாக்கணங் குடைய

---

௪௭. நன்னாள் - நன்னாளில்.

௪௮. வானவரல்லது - தேவர் விரும்புதலையன்றி. அல்லது மண்ணவர் விழையாரென இயைக்க.

௪௯. தேவர்கள் விரும்பினமையால் மரங்களில் வண்டுகள் இமிராவாயின; "சுரும்பு மூசாச் சுடர்பூங் காந்தட், பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்" முருகு. ௪௩ - ௪.

௪௯-௫0. மரம் யாவையும் மாலைகளைத் தூக்கலின்; தூக்குதல் - தொங்கவிடல். வாடாத மலர்மாலைகள், தேவர்களால் நிருமிக்கப்பட்டன; "வாடாமாலை வார்தளிர்ப் பிண்டி வாம" சீவக. ௩0௧௮.

௫௧. கைபெய்பாசம் - கையினிடத்துக் கொண்ட பாசம். மரங்கள் வாடாமாலைகளைத் தூக்குதலால் பூதங்காத்தல் உணரப்பட்டது.

௫௨. உய்யானம் - உத்தியானம்; அரசர் விளையாடுங் காவற்சோலை; "உய்யா னத்தி னுறுதுணை மகிழ்ச்சியும்" சிலப். ௧௪ : ௧௨௭.

௫௩. வெங்கதிர் - சூரியன்.

௫௪. சம்பாதி - சடாயுவினுடன்பிறந்தவன். புள்ளிருக்குவேளூர் சம்பாதிபுரமென்று வழங்கப்படுதலாலும், காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குச் சமீபமாக இருத்தலாலும், அது முற்காலத்துச் சம்பாதிவனமாக விருத்தல் கூடுமென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது.

௫௫ - ௬. தாதையாகிய கவேரன்; "கவேர கன்னிப் பெயரொடு விளங்கிய, தவாக்களி மூதூர்" என்பர் பின்னும்; ௯: ௫௨ - ௩.

௫௭. முதுமைய - முதுமையையுடைய. தாக்கணங்கு - தீண்டிவருத்துந் தெய்வம்; "தாக்கணங்கு, தானைக்கொண் டன்ன துடைத்து" (குறள். ௧0௮௨), "வெம்முது பேய்க்கென் னுயிர்கொடுத்தேன்" என்று பின்னும் வருதல் காண்க; ௬: ௧௩0.

௫௪ - ௭. சம்பாதிவனமும் கவேரவனமும் தாக்கணங்குடையன.

(பி - ம்.) ௫௪, 'சம்பாவனமும்'

மணிமே கலையொடு மாமலர் கொய்ய
வணியிழை நல்லா யானும் போவலென்
றணிப்பூங் கொம்ப ரவளொடுங் கூடி
அரு மணித்தேர் வீதியிற் சுதமதி செல்வுழிஇச்
சிமிலிக் கரண்டைய் னுழைகோற் பிரம்பினன்
றவலருஞ் சிறப்பி னராந்தா ணத்துளோ
னுணமு முடையு நன்கன நீத்துக்
காணு வுயிர்க்குங் கையற் றேங்கி
கூ0 யுண்ணு நோன்பொ டுயவ லியானையின்
மண்ணு மேனியன் வருவோன் றன்னை
வந்தீ ரடிகளும் மலரடி தொழுதே
னெந்த மடிக ளெம்முரை கேண்மோ
வழுக்குடை யாக்கையிற் புகுந்த நும்முயிர்

அச. அவளொடும் - மணிமேகலையோடும்.

அசு. சிமிலிக்கரண்டையன் - உறியிலேவைத்த குண்டிகையையுடையன்; "கல்பொளிந் தன்ன விட்டுவாய்க் கரண்டைப், பல்புரிச் சிமிலி நாற்றி" (**மதுரை.** சஅஉ - ௩). நுழைகோற் பிரம்பினன் - நுண்ணிதாகத் திரண்ட பிரம்பையுடையன்.

அஎ. தவலருஞ்சிறப்பினராந்தாணத்துளோன் - கேடில்லாத மேன்மையையுடைய அராந்தாணத்தேயுள்ளான்; அராந்தாணம்—அருகத்தானம்; என்றது ஜினாலயத்தை; "அஞ்செஞ் சாய லராந்தா ணத்துள்" **மணி.** ரு : உ௩.

அகூ. காணுவுயிர்க்குங் கையற்றேங்கி - நுண்ணிய உடம்பையுடைய உயிர்கட்கும் நடத்தல் இருத்தல் கிடத்தல் நிற்றல்முதலிய தன்றொழில்களால் துன்பநிகழுமோவென்று செயலற்று ஏங்கி.

கூ0. உயவல் - வருந்துதலையுடைய; "உயவற்பாண" **புறநா.** சுகூ.

கூக. மண்ணுமேனியன் - கழுவாத மேனியையுடையன். வருவோன் றன்னைநோக்கி.

கூ௩. கேண்மோ - கேளும்; ஓ, அசைநிலை; "முதுமறை யந்தணிர் முன்னிய துரைமோ", "மாமறை மாக்கள் வருங்குலங் கேண்மோ" (கஉ:குக, கூ௩) என இந்நூலுள்ளே பின்பு வருதல்காண்க.

கூச. அழுக்குடையாக்கையென்றான், மண்ணுமேனியாதலால்.

(பி - ம்.) அசு. 'நீர்மலிகரண்டைய னுழைக்கோற்பிரம்பினன்' அஎ. 'அரந்தாணம்', 'அராந்தானம்' கூச. 'புகுந்தது', 'புகுந்து'

௯௫ புழுக்கறைப் பட்டோர் போன்றுளம் வருந்தா
திம்மையு மறுமையு மிறுதியி லின்பமுந்
தன்வயிற் றருஉமென் றலைமக னுரைத்தது
கொலையு முண்டோ கொழுமடற் றெங்கின்
விளைபூந் தேறலின் மெய்த்தவத் தீரே
௧00 யுண்டு தெளிந்திவ் யோகத் துறுபயன்
கண்டா லெம்மையுங் கையுதிர்க் கொண்மென
வுண்ணா நோன்பி தன்னொடுஞ் சூளுற்
றுண்மென விரக்குமோர் களிமகன் பின்னருங்

---

௯௫. புழுக்கறைப்பட்டோர் - புழுங்கச்செய்யும் அறையில் அகப்பட்டோர்.

௯௫ - ௬. நும்முயிர் பட்டோர்போன்று உளம் வருந்தாதவண்ணம்.

௯௬ - ௭. இம்மைப்பயன்முதலிய மூன்றையும் தன்வயிற்றருஉம் (௯௯) தேறலெனவும், (௯௭) உரைத்ததாகிய (௯௯) தேறலொடுமியைக்க; தருஉந் தலைமகனென இயைப்பினுமமையும்.

௧00. யோகமென்றது, அம்முனிவனது தவநெறியை; மருந்துமாம் சேர்க்கையுமாம்.

௧0௧. எம்மையும் கையுதிர்க்கொண்மென - தேறலையன்றி எம்மையும் அகற்றிவிடுமென்று. சீலமில்லாதவரைக்காணின், அவரோடு பேசாமல் அவரைப் போகும்படி கையசைத்துக் குறிப்பித்தல் சைனமுனிவர்க்கு இயல்பு; இப்படியே "மையறு படிவத்து மாதவர் புறத்தெமைக், கையுதிர்க் கோடலின்" (௫ : ௬௪ - ௫) எனப் பின்னும் வருதல் காண்க.

௧0௨. உண்ணாநோன்பி - இரண்டு உவாவும் அட்டமியும் முட்டுப்பாடும் பட்டினிவிட்டுண்ணும் விரதி; என்றது சைனமுனிவனை; "பட்டினி நோன்பிகள்" (சிலப். ௧௫ : ௧௯௪.) சூளுற்று - சபதஞ்செய்து.

௧0௩. உண்மென - உண்ணுமென்று. ஓர்களிமகன்பின்னரும் - ஒரு கட்குடியன்பின்னே நிற்போரும்.

௮௯ - ௧0௩. கரண்டையன், பிரம்பினன், உளோன் என்பன உண்ணா நோன்பிக்கு அடை; "துறக்கங் கூடினுந் துறந்திவ ணீங்கும், பிறப்போ வேண்டேன் யானெனக் கூறி, யார்த்த வாய நார்க்களி மூர்க்கன், செவ்வழிக் கீதஞ்சிதையப் பாடி, யவ்வழி வருமோ ரந்த ணாளனைச், செல்ல லாகா நில் லிவணீயென, வெய்தச் சென்று வைதவன் விலக்கி, வழுத்திமி முண்ணு மில் வடிநறுந் தேறலைப், பழித்துக் கூறுநின் பார்ப்பனக் கணமது, சொல்லா யாயிற் புல்லுவென் யானெனக், கையலைத் தோடுமோர் களிமகற் காண்மின்"; பெருங். ௧. ௪0 : ௮௮ - ௯௮.

(பி - ம்.) ௯௫. 'போன்றுவருந்தா' ௯௭. 'தன்மைபிற்றரூஉம்' ௧0௧. 'கைவிதிர்க்கொண்மென' ௧0௨. 'நோன்பியைத்'

கணவிர மாலையிற் கட்டிய திரள்புயன்
கOரு குவிமுகி ழெருக்கிற் கோத்த மாலையன்
சிதவற் றுணியொடு சேணோங்கு நெடுஞ்சினைத்
ததர்வீழ் பொடித்துக் கட்டிய வுடையினன்
வெண்பலி சாந்த மெய்ம்முழு துறீஇப்
பண்பில் கிளவி பலரொடு முரைத்தாங்
ககO கழூஉம் விழூஉ மரற்றுங் கூஉந்
தொழூஉ மெழூஉஞ் சுழலலுஞ் சுழலு
மோடலு மோடு மொருசிறை யொதுங்கி
நீடலு நீடு நிழலொடு மறலு
மைய லுற்ற மகன்பின் வருந்திக்
ககரு கையறு துன்பங் கண்டுநிற் குநருஞ்
சுரியற் றாடி மருள்படு பூங்குழற்
பவளச் செவ்வாய்த் தவள வாணகை
யொள்ளரி நெடுங்கண் வெள்ளிவெண் டோட்டுக்
கருங்கொடிப் புருவத்து மருங்குவளை பிறைநுதற்

கOச. கணவிரமாலை - அலரிமாலை; "கணவிர மாலை கைக்கொண் டென்ன" மணி. ரு: சஅ.

கOசு. சிதவற்றுணி - சிதரினசீரை.

கOசு - எ. சினைத் ததர் வீழ்பு - கிளைகளிலுள்ள செறிந்த சுள்ளிகள்; வீழ்பு - சுள்ளிகளுக்கு ஆகுபெயர்; ததர் - கொத்துமாம்; "சிதர்நனை முருக்கின் சேணோங்கு நெடுஞ்சினைத், ததர்" சிறுபாண். உருச - ரு.

கOஅ. வெண்பலி - வெண்ணீறு. சாந்தம் - சந்தனம்.

ககக. சுழலலுஞ்சுழலும் - சுழலுதலையுஞ் செய்வன். இவ்வாறு பின் வருவனவற்றிற்கும் இப்படியே பொருள்கொள்க; "இயங்கலு மியங்கு மயங்கலு மயங்கும்" சிலப். உஉ : கருச.

ககச. மையலுற்றமகன் - பித்தன். ககசு. தாடி - மோவாய்.

ககஅ. வெள்ளிவெண்டோடு - சங்கிலுற்செய்த காதணி.

ககசு. கருங்கொடிப் புருவம் - கரிய ஒழுங்காகிய புருவம்; "கருங் கொடிப் புருவ மேறு" (சீவக. சுருஅ); இதனை, வடமொழியில் ப்ரூலதா என்பதனோடு ஒப்பிடுக.

(பி - ம்.) கOச. 'கணவிரை', 'கணவிரிமாலை கட்டியதிரணையன்' கOஎ. 'பொழித்துக்', ககO. 'அரற்றியமரற்றும்' ககக. 'சுழலினுஞ்சுழலும்' ககஉ. 'ஓடினுமோடும்' ககங. 'நீடினுநீடும்' ககச. 'மையலுற்று' ககஅ. 'வெள்ளைவண்டோட்டுக்'

௧௨௦ காந்தளஞ் செங்கை யேந்திள வனமுலை
யகன்ற வல்கு லந்நுண் மருங்கு
லிகந்த வட்டுடை யெழுதுவரிக் கோலத்து
வாணன் பேரூர் மறுகிடைத் தோன்றி
நீணில மளந்தோன் மகன்முன் னாடிய
௧௨௫ பேடிக் கோலத்துப் பேடுகாண் குநரும்
வம்ப மாக்கள் கம்பலை மூதூர்ச்
சுடுமண் ணோங்கிய நெடுநிலை மனைதொறு
மையறு படிவத்து வானவர் முதலா

---

௧௨௨. வட்டுடை - முழந்தாளளவாக உடுக்கும் உடைவிசேடம்; "வட்டுடைப் பொலிந்த வண்ணக் கலாபமொடு, பட்டுச்சுமந் தசைந்த பரவை யல்குல்...வாசவ தத்தையை" (பெருங். ௨. ௪: ௧௨௨ - ௩.) எழுதுவரிக் கோலம் - கொங்கை முதலியவற்றில் எழுதிய பத்திக்கீற்று; "எழுதுவரிக் கோல முழுமெயு முறீஇ" சிலப். ௫: ௨௨௬.

௧௨௩ - ௪. வாணன் - பாணாசுரன்; ஊர் - சோநகரம்; நீணில மளந்தோன் - கண்ணன்; மகன் - காமன் (பிரத்தியும்நன்) "வாணன்பேரூர் மறுகிடை நடந்து, நீணில மளந்தோ னாடிய" சிலப். ௬: ௫௪ - ௫.

௧௨௫. பேடு - புறநாடகம் பதினொன்றனுள் ஒன்று; அப்பதினொன்றையும் அவற்றை நிகழ்த்தியவர்களையும் பின்வரும்வெண்பாவாலுணர்க; "கடையமயி ராணிமரக் கால்விந்தை கந்தன், குடைதுடிமா லல்லியமற் கும்பஞ் - சுடர்விழியாற், பட்டமதன் பேடுதிருப் பாவையரன் பாண்டரங்கங், கொட்டியிவை காண்பதினோர் கூத்து." இப்பேடு உழைகாரணமாக வாணனாற் சிறைவைக்கப்பட்ட தன்மகன் அநிருத்தனைச் சிறைமீட்டுக் காமன் சோநகரத்தாடியஆடல். உழை - வாணன்மகள்.

௧௧௬ - ௨௫. "ஆண்மை திரிந்த பெண்மைக் கோலத்துக், காம னாடிய பேடி யாடலும்" (சிலப். ௬: ௫௬ - ௭), "சுருளிடு தாடி மருள்படு பூங்குழ, லரிபரந் தொழுகிய செழுங்கய னெடுங்கண், விரிவெண் டோட்டு வெண்ணகைத் துவர்வாய்ச், சூடக வரிவளை யாடமைப் பணைத்தோள், வளரிள வனமுலைத் தளரியன் மின்னிடைப், பாடகச் சீறடி யாரியப் பேடி" சிலப். ௨௭: ௧௮௧ - ௬.

௧௨௬. வம்பமாக்கள் - புதியோர்; "வம்பமாக்கள் றம்பெயர் பொறித்த" (சிலப். ௫: ௧௧௧.) கம்பலை - முழக்கம். மூதூர் - மூதூரில்.

௧௨௭. சுடுமண் ணோங்கிய - செங்கலாற் செய்யப்பட்டு உயர்ந்த; "சுடுமண் ணோங்கிய நெடுநகர் வரைப்பு" (பெரும்பாண். ௪௦௫), "சுடுமண் ணெடுமதில்" (பு—வெ. உழிஞை. ௧௩), "சுடுமண் மேறா......கடிமனை" சிலப். ௧௪: ௧௪௬ - ௭.

௧௨௮. படிவம் - தெய்வவடிவம்.

(பி - ம்). ௧௨௫. 'பேடிகாண்குநரும்'

வெவ்வகை யுயிர்களு முவமங் காட்டி
௧௬0 வெண்சுதை விளக்கத்து வித்தக ரியற்றிய
கண்கவ ரோவியங் கண்டுநிற் குநரும்
விழவாற்றுப் படுத்த கழிபெரு வீதியிற்
பொன்னாண் கோத்த நன்மணிக் கோவை
யையவி யப்பிய நெய்யணி முச்சி
௧௬௫ மயிர்ப்புறஞ் சுற்றிய கயிற்கடை முக்காழ்
பொலம்பிறைச் சென்னி நலம்பெறத் தாழச்
செவ்வாய்க் குதலை மெய்பெறா மழலை
சிந்துபு சின்னீ ரைம்படை நனைப்ப

---

௧௬௦ - ௬௧. சுதை - சுண்ணச்சாந்து. வித்தகர் - சண்டு, சிற்பாசாரிகள் ; "வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச், சித்திரச் செய்கைப் படாம்"(மணி. ௩ : ௧௬௭ - அ); விளக்கத்தையுடைய சுதையாலியற்றிய ஓவியம் ; ஓவியம் - சித்திரம். "எவ்வகைச் செய்தியு முவமங் காட்டி, நுண்ணிதி னுணர்ந்த நுழைந்த நோக்கிற், கண்ணுள் வினைஞரும்" (மதுரை. ௫௧௬ - அ) ; "மயனெனக்கொப்பா வகுத்த பாவையி, னீங்கே னியான்" மணி. ௨௧ : ௧௩௨ - ௩.

௧௬௨. விழவு ஆற்றுப்படுத்த - விழவை வழிப்படுத்தின ; நடத்திய என்றபடி ; "முருகாற்றுப் படுத்த வுருகெழு வியலகர்" முருகு. ௨௪௪.

௧௬௪. ஐயவியப்பிய நெய்யணி முச்சி - வெண்சிறுகடுகையப்பிய நெய்யையணிந்தமயிர்முடி ; பேய்தீண்டி வருத்தாவண்ணம் குழந்தைகளின் மயிர்முடியில் நெய்யணிந்து வெண்சிறுகடுகை அப்புதல் மரபு. வெண்சிறுகடுகிற்குக் கடிப்பகையென்னும் பெயர் வந்ததற்குக்காரணமிதுவே ; கடி - பேய்; "குறுநடைப் புதல்வர்க்குக், காவற் பெண்டிர் கடிப்பகை யெறிந்து, தூபங் காட்டித் தூங்குதுயில் வதியவும்" (எ : ௫௭ - ௯) எனவும், "அரவாய்க் கடிப்பகை யையவிக் கடிப்பகை" (எ : ௭௩) எனவும் பின்பு வருதல் காண்க ; சந்திராபீடனென்பவனது தலையில் வெண்சிறுகடுகு அப்பியிருந்ததாக, 'காதம்பரி' என்னும் வடநூலிலும் கூறப்பட்டுள்ளது. முச்சி - உச்சியில்.

௧௬௫ - ௬. கயிற்கடை - கொக்குவாய்; கோக்கும்வாயுமாம்; (கொக்கியென்று வழங்குகின்றது); "கயிற்கடை யொழுகிய காமர் தூமணி, செயத்தகு கோவை" (சிலப். ௬ : ௧0௧ - ௨) முக்காழ் - மூன்று கோவையாகிய முத்துவடம். பிறைச்சென்னி - பிறை வடிவமாகிய ஆபரணத்தின் இரண்டு கோடுகள். சென்னி - சென்னியில். முக்காழ் தாழவென்க.

௧௬௭. 'மெய்பெறா மழலை' என்று ஈண்டுக்கூறியதுபோல, 'விளையா மழலை' என்றுபின்னுங்கூறுவர்; ௪ : ௯௯.

௧௬௮. ஐம்படை - ஐம்படைத்தாலி ; காத்தற் கடவுளாகிய திருமாலின் சங்கம் சக்கரம் கதை கட்கம் சார்ங்கம் என்னும் ஐந்து ஆயுதங்களின் வடிவமாக அமைப்பது; இதனைப் பஞ்சாயுதமென்றும், ஐம்தாலி நாளில் பின்னை

வற்றங் காவாச் சுற்றுடைப் பூந்துகி
௧௪௰ ரெடுத்தமணிக் கோவை யுடுப்பொடு துயல்வரத்
தளர்நடை தாங்காக் கிளர்பூட் புதல்வரைப்
பொலந்தேர் மீமிசைப் புகர்முக வேழத்
திலங்குதொடி நல்லார் சிலர்நின் றேற்றி
யாலமர் செல்வன் மகன்விழாக் கால்கோள்
௧௪௫ காண்மி ேனாவெனக் கண்டுநிற் குநரும்
விராடன் பேரூர் விசயனும் பேடியைக்
காணிய சூழ்ந்த கம்பலை மாக்களின்
மணிமே கலைதனை வந்துபுறஞ் சுற்றி

களுக்கு இதனைத் தாரணஞ் செய்தல் மரபென்றும் கூறுவர் வடநூலார். **'கிருஹ்யசூத்ரம்'** என்னும் வடநூலில் இதற்குவிதி உள்ளது. "அமளித் துஞ்சு மைம்படைத் தாலிக், குதலைச் செவ்வாய்க் குறுநடைப் புதல்வர்" (எ: ௫௯ - எ.) என்பர் பின்னும்; இது தாலியெனவும் தாலியைம்படை யெனவும் வழங்கும்; "தாலி களைந்தன் றுமிலனே பால்விட், டயினியு மின்றயின் றனனே" (**புறநா.** ௭௭), "எழிலார் திருமார்பிற் கேற்கு மிவையென், றழகிய வைம்படையு மாரமுங் கொண்டு, வழுவில் கொடையான் வயிச்சிரவணன், றொழுதுவனாய் நின்றான் றாலேலோ, தூமணி வண்ணனே தாலேலோ" (**பெரியாழ்வார்திருமொழி,** ௧. ௩: ௫), "தாலி யைம்படை தவழு மார்பிடை" **கம்ப.** நாடு. ௫௮.

௧௪௧ - ௩. பொற்றேரின் மேலுள்ள யானையிற் புதல்வரை யேற்றி; "பொற்சிறு தேர்மிசைப் பைம்பொற்போதக, நற்சிறாருர்தலின்" **சீவக.** ௮௯.

௧௪௪. ஆலமர்செல்வன் - சிவபெருமான்; மகன் - முருகக்கடவுள்; "ஆலமர் செல்வன் புதல்வன் வரும்" (**சிலப்.** ௨௪: 'செறிவளை'); சிறுரை முருகக்கடவுளாக எண்ணினர். விழாக் கால்கோள் - விழாவின் தொடக்கம்.

௧௪௫. என - என்று சொல்ல.

௧௩௨ - ௪௫. வீதியில் நல்லார்சிலர், கோவையையும் முச்சியையும் குதலையையும் மழலையையும் பூணையுமுடைய புதல்வரை வேழத்து முக்காழ் தாழச் சின்னீர் நனைப்பத் துகில்துயல்வர ஏற்றிக் காண்மினோ வென்றுசொல்ல, அதனைக்கண்டு நிற்பவர்களும் என்க.

௧௪௬. பேரூர்-பேரூரில். விசயனும்பேடியை-அருச்சுனனாகியபேடியை.

௧௪௭. காணிய-காண. கம்பலைமாக்கள்- வேறுசிலகாட்சிகண்டு முழங்கித் திரியுமவர்; "கம்பலை மாக்கள் கணவனைத்தாங் காட்ட" **சிலப்.** ௧௯: ௨௯.

௧௪௮. வந்து புறஞ்சுற்றி - பின்னரும் கண்டுநிற்குநரும் காண்குநரும் கண்டுநிற்குநரும் கண்டுநிற்குநரும் வந்துபுறத்தேசூழ்ந்து.

(பி - ம்) ௧௪௰ 'எடுப்பொடு' ௧௪௨. 'தோதலமிசை' ௧௪௩. 'சிலர் நன்றேற்றி' ௧௪௬. 'விசயப்பேடியை' ௧௪௭. 'கம்பலமாக்களின்'

யணியமை தோற்றத் தருந்தவப் படுத்திய
கரு0 தாயோ கொடிய டகவில ளீங்கிவண்
மாமலர் கொய்ய மலர்வனந் தான்புகி
னல்லிள வன்ன நாணு தாங்குள
வல்லுந கொல்லோ மடந்தை தன்னடை
மாமயி லாங்குள வந்து முன்னிற்பன
கருரு சாயல்கற் பனகொலோ தைய றன்னுடன்
பைங்கிளி தாமுள பாவைதன் கிளவிக்
கெஞ்சல கொல்லோ விசையுந வல்ல
வென்றிவை சொல்லி யாவரு மினைந்துகச்
செந்தளிர்ச் சேவடி நிலம்வடு வுறுமற்
கசு0 குரவமு மரவமுங் குருந்துங் கொன்றையுந்
திலகமும் வகுளமுஞ் செங்கால் வெட்சியு
நரந்தமு நாகமும் பரந்தலர் புன்னையும்

கசக - ரு0. அணி யமை தோற்றத்து - ஆபரணங்களில்லாத தோற்றத்தையுடைய; "உப்பமை காமத் துப்பின்" (க0எ) எனவும், "நிகரமைந்த முழந்தாளும்" (களரு) எனவும் சீவகசிந்தாமணியில் 'அமை' என்பது இப்பொருளில் வருதல்காண்க. அருந்தவப் படுத்திய - அரிய தவநெறியிற் சேர்த்த. தாயோ - மாதவியோ. "மணிமேகலை, யருந்தவப் படுத்த லல்லதி யாவதுந், திருந்தாச் செய்கைத் தீத்தொழிற்படாஅள்" (உ: ருரு - எ) என்று மாதவி முன்பு கூறியிருத்தல் காண்க.

கரு0. இவள் - மணிமேகலை.

கருஉ - ௩. ஆங்குள அன்னம் நாணுது மடந்தை தன்னடை வல்லுந கொல்லோவென இயைக்க.

கருஎ. இசையுந. அல்ல - ஒப்பனவல்ல.

கருஅ. இனைந்து உக - வருந்திச்சிந்த.

கருகூ. சேவடியும் நிலமும் வடுவுறுமல்; மெல்ல நடந்தாளென்றபடி.

கசு0. குரவம் - குராமரம். மரவம் - வெண்கடப்பமரம்.

கசுக. திலகம் - மஞ்சாடிமரம். வகுளம் - மகிழ்.

கசுஉ. நரந்தம் - நாரத்தை. நாகம் - சுரபுன்னை; "நனைசினையன நகுவிரையன நலனுடையன நாகம்" நீலகேசி.

(பி - ம்) கரு0. 'கொடியவள்' கருரு. 'சாயல கொல்லோ' கசு0. 'குந்தமுங் கொன்றையும்'

பிடவமுந் தளவமு முடமுட் டாழையுங்
குடசமும் வெதிரமுங் கொழுங்கா லசோகமுஞ்
கசுரு செருந்தியும் வேங்கையும் பெருஞ்சண் பகமு
மெரிமல ரிலவமும் விரிமலர் பரப்பி
வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச்
சித்திரச் செய்கைப் படாம்போர்த் ததுவே
யொப்பத் தோன்றிய வுவவனந் தன்னைத்
களO தொழுதனள் காட்டிய சுதமதி தன்னொடு
மலர்கொய்யப் புகுந்தனண் மணிமே கலையென்.

௩.—மலர்வனம்புக்ககாதை முற்றிற்று.

கசுரு. பிடவம் - குட்டிப்பிடவமென்னுங்கொடி. தளவம் - செம்முல்லை; இதனைக் குறிஞ்சிப்பாட்டுரையாலுணர்க; "பனிவளர் தளவின் சிரல்வாய்ச் செம்முகை" (ஐங்குறு. ௪சஎ); "புதன்மிசைத் தளவி னிதன் முட் செந்நனை, நெருங்குகுலைப் பிடவமொ டொருங்குபிணி யவிழ" (அகநா. ௨௩); "குருதிக் கூரெயிறு கூத்தியர்கட் கொண்ட கொடித்தளவமே" (சீவக. கசுருக.) முடம் - வளைவு.

கசுச. குடசம் - வெட்பாலை விசேடம்; வெதிரம் - மூங்கில்; "குடசமும் வெதிரமுங் கொழுங்கொடிப் பகன்றையும்" சிலப். க௩: கருஎ.

கசுஎ. எரிமலரிலவம் - நெருப்பைப்போலச் சிவந்தபூவையுடைய இலவமரம்; "எரியுரு வுறழ விலவ மலர" கலி. ௩௩.

கசுஅ. சித்திரச்செய்கைப்படாம் - சித்திரத்தொழிலமைந்த துகில்.

களO. தொழுதனள் காட்டிய - வனதேவதையைத் தொழுது உவவனத்தைக் காட்டிய; புத்தனது பாதபீடிகையுள்ள வனமாதலால் அதனைத் தொழுதனளென்றுமாம்.

க - களக. மாதவியுரைத்த உரைமுன்றேன்றி மணிமேகலைக்கு ஏதுநிகழ்ச்சி எதிர்ந்துளதாதலின் அக்காரிகை வெதுப்பக் கலங்கி அழித்து உருட்டி ஆட்ட மாதவி நோக்கி மாற்றிக்கொணர்வாயென்றலும் அதனைக் கேட்டுத் துயரொடுகூறும் சுதமதி 'நீர் கண்டனையிற் காமன் நடுங்கும்; ஆடவர் அகறலுமுண்டோ, நின்றிடிற் பேடியரன்றே, அன்றியும், யான் இந்நகரத்துவருங்காரணம் கேளாய், கொய்வேனை விஞ்சையன் எடுத்தனன், எழுந்தனன், படுத்தனன், ஆயினேன், அவன் ஈங்கு என்னையகன்று தன்பதி நீங்கினன், ஆதலால், மணிமேகலை தன்மையளல்லள்; போகின், உழையோராங்குளார்; செல்லார்; எய்தார்; உவவனமென்பதொன்றுண்டு; உண்டு; உண்டு; மரபினது அநுதான்; செம்மைதானிலள்; யாரும் போவல்' என்று கூடிச்செல்வுழி, பின்னரும் நிற்குநரும் காண்குநரும் நிற்குநரும் நிற்குநரும் மணிமேகலையைச்சுற்றி இரங்குக, மணிமேகலை சுதமதிதன்னொடு மலர் கொய்யப் புகுந்தனளென முடிக்க.

நான்காவது

பளிக்கறைபுக்க காதை.

[நான்காவது மணிமேகலை உதயகுமரனைக்கண்டு பளிக்கறைபுக்கபாட்டு.]

பரிதியஞ் செல்வன் விரிகதிர்த் தானைக்
கிருள்வளைப் புண்ட மருள்படு பூம்பொழிற்
குழலிசை தும்பி கொளுத்திக் காட்ட
மழலை வண்டின நல்லியாழ் செய்ய
ரு வெயினுழை பறியாக் குயினுழை பொதும்பர்
மயிலா டரங்கின் மந்திகாண் பனகாண்
மாசறத் தெளிந்த மணிநீ ரிலஞ்சிப்

க. செல்வனுடையகதிர். கதிர்த்தானைக்கு-கிரணங்களாகிய சேனைக்கு.

ங. தும்பி குழலிசை கொளுத்திக் காட்ட - தும்பிகள் வேய்ங்குழலின் ஓசையைப் பொருத்திக்காட்ட ; தும்பி - வண்டின்கிளைகளுள் ஒருசாதி.

ங - ச. இவ்வடிகளின் பொருள் "கொம்பர்த்தும்பி........நல்லியாழ் செய்ய" (கக: ருஎ - அ) என்று இந்நூலுட் பின்பு வந்திருத்தல் காண்க.

ரு. வெயில் நுழைபு அறியாப் பொதும்பர் - ஞாயிற்றின்கதிர்தோன்றிய காலத்தும் படுகின்றகாலத்துமுட்படச் சிறிதும் செல்லுதலறியாத இளமரக்கா ; குயில் நுழை பொதும்பர் - இலைநெருக்கத்தாலே குயில்கள் நுழைந்து செல்லும் இளமரக்கா ; "வெயினுழை பறியாக் குயினுழை பொதும்பர்" பெரும்பாண். ஙஎச.

க - சூ. பொழிலிற் காட்டச் செய்ய மயில் ஆடுகின்ற பொதும்பராகிய அரங்கில் இருந்து காண்பனவாகிய மந்திகளைக் காண்பாயாக.

எ. மணிநீரிலஞ்சி - பளிங்குபோலும் நீரையுடைய பொய்கை ; நீலமணிபோலுநீரையுடைய இலஞ்சியென்றுமாம். இலஞ்சி - இலஞ்சியில்.

(பி - ம்.) க. 'பருதி' உ. 'வளைவுண்டன', 'வளைப்புண்டென மருள்படும்' ங - ச. 'கொழுந்திக்காட்டமழலைவரிவண்டினம்' சூ. 'மந்திகாண'

பாசடைப் பரப்பிற் பன்மல ரிடைநின்
றொருதனி யோங்கிய விரைமலர்த் தாமரை
௧௦ யரச வன்ன மாங்கினி திருப்பக்
கரைநின் றாலு மொருமயி றனக்குக்
கம்புட் சேவற் கனைகுரன் முழவாக்
கொம்ப ரிருங்குயில் விளிப்பது காணா
யியங்குதேர் வீதி யெழுதுகள் சேர்ந்து
௧௫ வயங்கொளி மழுங்கிய மாதர்நின் முகம்போல்
விரைமலர்த் தாமரை கரைநின் றோங்கிய
கோடுடை தாழைக் கொழுமட லவிழ்ந்த
வால்வெண் சுண்ண மாடிய திதுகாண்
மாதர் நின்கண் போதெனச் சேர்ந்து
௨௦ தாதுண் வண்டின மீதுகடி செங்கையி

---

௯. ஒருதனி - ஒப்பிலாததனி; "ஒப்புடைய தானையு ளொருதனிய னாகி" (சீவக. ௨௮௦); "ஒருதனிநின்றாய்" (௪ : ௧௬), "ஒருதனி யோங்கிய திருமலர்" (௧௫ : ௭௬), "விரை...ஒரு தனி யிருந்த திரு" (௧௬ : ௩௩ - ௪), "உலக வறவி யொருதனியேறி" (௧௭ : ௮௬), "ஒருதனி ...மன்னவன்" (௨௫ : ௨௦௪) என 'ஒருதனி' என்பது இந்நூலுள்ளே பயின்று வருதல் காண்க.

௮ - ௯. இவ்வடிகளின்பொருள் ௧௫-ஆம் காதை ௭௫ - ௬ ஆம் அடிகளில் வந்துள்ளது.

௧௧. ஆலும் - ஆடும்; ஆரவாரித்தழைக்குமென்றுமாம்; "மால்வரைச் சிலம்பின் மகிழ்சிறந் தாலும்,பீலி மஞ்ஞையின்" பெரும்பாண். ௩௩௦-௩௧.

௧௨. கம்புள் - சம்பங்கோழி. சேவலினது குரல் முழவொலியாக.

௧௩. கொம்பர் - கொம்பரில். விளிப்பது - பாடுதல்; "விளியாதான் கூத்தாட்டு" (திரிகடுகம், ௧௧), "விளித்தவின்னமிர்து றழ்கீதம்" (சீவக. ௧௬௪௧) என்புழி விளித்தல் இப்பொருள்பட்டு வருதல் காண்க.

௧௪. எழுகின்றதுகள்.

௧௭. சங்குடைந்தாற் போலுந் தாழையின் ; நாலா. நாடு. ௧௪.

௧௮. வால்வெண்சுண்ணம் - தூய வெள்ளிய சுண்ணம் ; "ஊர்தி வால்வெள் ளேறே" (புறநா. ௧.) இது-இத்தாமரைமலரினை.

௧௪ - ௮. துகள் சேர்ந்து ஒளிமழுங்கிய நின்முகம்போற் சுண்ணமாடியதாகிய இத்தாமரைமலரினைக் காண்பாயாக.

(பி - ம்.) ௯. 'இருமலர்த்' ௧௧. 'கரைநின்றாடும்' ௧௭. 'தோடுடைத் தாழைக் கொழுமடல் வீழ்ந்த'

னஞ்சிறை விரிய வலர்ந்த தாமரைச்
செங்கயல் பாய்ந்து பிறழ்வன கண்டாங்
கெறிந்தது பெறாஅ திரையிழந்து வருந்தி
மறிந்து நீங்கு மணிச்சிரல் காணெனப்
உ௫ பொழிலும் பொய்கையுஞ் சுதமதி காட்ட
மணிமேகலையம் மலர்வனங் காண்புழி
மதிமருள் வெண்குடை மன்னவன் சிறுவ
னுதய குமர னுருகெழு மீதூர்
நீயா னடுங்க நடுவுநின் றோங்கிய
௩0 கூம்புமுதன் முறிய வீங்குபிணி யவிழ்ந்து
கயிறுகால் பரிய வயிறுபாழ் பட்டாங்
கிதைசிதைந் தார்ப்பத் திரைபொரு முந்நீ
ரியங்குதிசை யறியா தியாங்கணு மோடி
மயங்குகா லெடுத்த வங்கம் போலக்

உ௩, அது, சாதியொருமை. இரை - முன்புகொள்வியிருந்த உணவு.

உக - ௩. அஞ்சிறைவிரிய எறிந்தென இயைக்க.

உச. மணிச்சிரல் - நீலமணிபோன்ற சிச்சிலிப்பறவை; "புலவுக்கய லெடுத்த பொன்வாய் மணிச்சிரல்" **சிறுபாண்.** க௮க.

கக - உச. நின்கண்ணைப் போதென்றெண்ணி உண்ணவருகின்ற வண்டினங்களைக் கடியும் நின்செங்கைபோலத் தாமரைமலரிற்பாய்ந்து பிறழ்வனவாகிய செங்கயல்களைக்கண்டு எறிந்து அவற்றைப்பெறாமல் இரையையு மிழந்து வருந்தி மீண்டு நீங்கும் சிரலைக் காண்பாயாக.

உஎ. மருள், உவமவுருபு; "மதிமருள் வெண்குடை" (புறநா. கஎச.) மன்னவன் - சோழன்.

உ௮ - கூ. உருகெழு மீது ஊர் நீயான் - அச்சம்பொருந்திய மேலிடத்தே ஊர்ந்திருக்கின்ற மாலுமி; நீயானென்பதற்குப்பொருள் மாலுமி யென்பதை, " ஆழ்கடற் பௌவத் தருங்கல மியக்கு, நீயான் போல " **(பெருங். க. சகூ: கூ - கO)** என்பதனாலுணர்க.

௩O. கூம்புமுதல் முறிய - பாய்மரம் அடியிலே முறியும்படி.

௩O - ௩க. வீங்கு பிணி அவிழ்ந்து கயிறு கால்பரிய - இறுகின பிணிப் பவிழ்ந்து பாய்கட்டினகயிறு அறுபட.

௩க - உ. வயிறு பாழ்பட்டு இதை சிதைந்து ஆர்ப்ப - நடுவிடம் பாழாகிப் பாய் பீறுண்டு ஒலிப்ப.

௩ச. சுழல் காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட மரக்கலம்.

(பி - ம்.) உக. 'இரிய' உ௮. 'மூ[illegible]ர்' [illegible]. 'மீயான்', '[illegible]' ௩O. 'முரிய'

௩௫ காழோர் கையற மேலோ ரின்றிப்
பாகின் பிளவையிற் பணைமுகந் துடைத்துக்
கோவியன் வீதியுங் கொடித்தேர் வீதியும்
பீடிகைத் தெருவும் பெருங்கலக் குறுத்தாங்
கிருபாற் பெயரிய வுருகெழு மூதா
௪௦ ரொருபாற் படாஅ தொருவழித் தங்காது
பாகும் பறையும் பருந்தின் பந்தரு
மாதுல மாக்களு மலவுற்று விளிப்ப
நீல மால்வரை நிலனொடு படர்ந்தெனக்
கால வேகங் களிமயக் குற்றென

---

௩௫. காழோர் - குத்துக்கோற்காரர்; "காழோர், கடுங்களிறு கவளங் கைப்ப" (மதுரை. ௬௫௮ - ௯.) கையற - செயலற. மேலோரின்றி - பாகரின்றி; என்பது பாகரை வீசியென்றபடி.

௩௬. பாகின் பிளவையிற் பணைமுகம் துடைத்து - பாகனாலுண்டாகிய பிளவையினையுடைய பரியமுகத்தைக் கையாற்றுடைத்து. பிளவை - அங்குசத்தாற் பிளக்கப்பட்ட புண்; பாகனுடைய உடற்பிளவாலென்றுமாம்.

௩௭. கோவியன்வீதி - இராசப்பெருந்தெரு. கொடித்தேர்வீதி - கொடியணிந்த தேரோடும் வீதி.

௩௮. பீடிகைத்தெரு - கடைத்தெரு. பெருங்கலக்குறுத்து - பெரிய கலக்கத்தையுண்டாக்கி.

௩௭ - ௮. ழ. சிலப். ௫: ௪௦ - ௪௧. ௩௯. ழ. மணி. பதி. ௩௨.

௪௧. பாகு - பாகன். பறை - பறையடிப்போர்; யானைக்குமுன்பு பறை அடிக்கப்படுதல் மரபு; இதனை, "நிறையழி கொல்யானை நீர்க்குவிட் டாங்குப், பறையறைந் தல்லது செல்லற்க வென்ற, விறைய தவறுடை யான்" (கலி. ௫௬) என்பதனாலுணர்க.

௪௨. ஆதுல மாக்கள் - மிக்க வறுமையையுடையார். அலவுற்று - சுழன்று; "சிறையும் விரையு மோச்சியு மலவுற்று" (குறிஞ்சி. ௭.) விளிப்ப - கூப்பிட.

௪௩. இல்பொருளுவமை.

௪௪. காலவேகமென்பது அவ்யானையின்பெயர்; கட்டியங்காரனுடைய பட்டத்து யானையை அசனிவேகமென்றும், தடமித்தன் பட்டத்து யானையை விஜயசுந்தரமென்றும் சீவகசிந்தாமணியிற் கூறியிருத்தல் காண்க. களிமயக்குற்றென - மதமயக்குற்றுத் திரிந்ததாக; களி, மதத்திற்கு ஆகுபெயர்.

உ௯ - ௪௪. நீயான் நடுங்கக் கூம்பு முதல்முறியக் கப்புகால்பரிய இதை

(பி - ம்.) ௩௬. 'பாகின விழவிற்' ௩௭. 'கோவியல்' ௪௨. 'ஊதுவ மாக்களும்' ௪௪. 'காலமேகம்'

சரு விடுபரிக் குதிரையின் விரைந்துசென் றெய்திக்
கடுங்கண் யானையின் கடாத்திற மடக்கி
யணித்தேர்த் தானையொ டரசிளங் குமரன்
மணித்தேர்க் கொடிஞ்சி கையாற் பற்றிக்
காரலர் கடம்ப னல்ல னென்ப
ருo தாரங் கண்ணியிற் சாற்றினன் வருவோ

சிதைந்தார்ப்ப முந்நீரில் யாங்கணும் ஓடி மயங்குகின்ற வங்கம்போலக் காழோர்கையறப் பாகன்முதலியோர் அலறுற்று விளிப்ப மூதூரில் யேலோ ரின்றித் துடைத்துப் பெருங்கலக்குறுத்து ஒருபாற்படாது ஒருவழித்தங்காது நீலமால்வரைபடர்ந்தெனக் காலவேகம் களிமயக்குற்றதாகவென முடிக்க.

வங்கம் யானைக்கும், காற்று மதத்திற்குமுவமை. வங்கம்போலக் கால வேகம் களிமயக்குற்றென வெனவியையும். இப்படியே, "வீங்குபிணி நோன்கயி றரீஇயிதை புடையூக், கூம்புமுதன் முருங்க வெற்றிக் காய்ந் துடன், கடுங்காற் றெடுப்பக் கல்பொரு துரைஇ, நெடுஞ்சுழிப் பட்ட நாவாய் போல, விருதலைப் பணில மார்ப்பச் சினஞ்சிறந்து, கோலோர்க் கொன்று மேலோர் வீசி, மென்பிணி வன்றொடர் பேணாது காழ்சாய்த்துக், கந்துநீத் துழிதருங் கடாஅ யானையும்" (மதுரை. நஎரு - அரு) என வருந் திருத்தல் காண்க.

சரு. பரிக்குதிரை; பரி - செலவு; "பகைப்புலங் கவர்ந்த பாய்பரிப் புரவி" மதுரை. கூஅசு.

சசு. கடுங்கண் - தறுகண்மை; அது கடுகக்கொல்லுதல்; "நெடுஞ் சுழிப் பட்ட கடுங்கண் வேழத், துரவுச்சினந் தணித்து" (மலைபடு. நஉரு - சு.) கடாத்திறம் - மதத்தின்கூறுபாடுகள்.

சஅ. கொடிஞ்சி - 'தாமரைப்பூவடிவமாகப்பண்ணித் தேர்த்தட்டின் முன்னே நடுவது' என்பர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்; "கொடிஞ்சி நெடுந் தேர்" (மதுரை. எருஉ); "நெடுந்தேர்க் கொடிஞ்சி" புறநா. எஎ.

சகூ. காரலர் கடம்பன் அல்ல னென்பதை - கார்காலத்து அலர்கின்ற கடம்பின் அலராற்றொடுக்கப்பட்ட மாலையையுடைய முருகக்கடவுளல்ல னென்பதை; "கார்நறுங் கடம்பின்" (புறநா. உஉ) என்பதனாற் கடம்பு கார் காலத்திற்கு உரியதென்பதும், "பாரரை மராஅத், துருள்பூந் தண்டார் புரளு மார்பினன்" (முருகு. கo - கக) என்பதனால் முருகக்கடவுள் கடப்ப மாலையையுடையரென்பதும் அறியப்படும்.

ருo. ஆரங்கண்ணி - ஆத்திமாலை; இது சோழர்களுக்குரிய அடை யாளமாலை; "ஆரங் கண்ணிச் சோழன்" சிலப். பதிகம், கஉ.

சசு - ருo. அழகானும் ஆண்மையானும் உதயகுமரனை முருகக்கடவு ளென்றெண்ணிக் கடப்பமாலையின்மையானும் ஆத்திமாலையுண்மையானும் அவனைச் சோழன்மகனென்று கண்டோர் துணிந்தமையின் இவ்வாறு கூறப் பட்டது.

உஎ - ருo. மன்னவன்சிறுவன், உதயகுமரன், அரசிளங்குமரன், செல்

ஞடக மடந்தையர் நலங்கெழு வீதி
யாடகச் செய்வினை மாடத் தாங்கட்
சாளரம் பொளித்த கால்போகு பெருவழி
வீதிமருங் கியன்ற பூவணைப் பள்ளித்
௫௫ தகரக் குழலா டன்னொடு மயங்கி
மகர யாழின் வான்கோடு தழீஇ
வட்டிகைச் செய்தியின் வரைந்த பாவையி
னெட்டி குமர னிருந்தோன் றன்னை
மாதர் தன்னொடு மயங்கினை யிருந்தோ

றெய்தி அடக்கிப்பற்றி அல்லனென்பதைச்சாற்றித் தானையொடு வருவோ னென்க.

௫௧. நாடகமடந்தையர் - நாடகக்கணிகையர்; வீதி - வீதியில்.

௫௨. ஆடகம் - நால்வகைப் பொன்னுள் ஒன்று. செய்வினை - செய் தொழில். மாடத்தாங்கண் - மாடத்திடத்தே.

௫௩. கால்போகுபெருவழி - காற்றுச்செல்லும் பெரியவழி; கால்போகு பெருவழியாகிய பொளித்தசாளரம்.

௫௪. வீதி மருங்கு இயன்ற - வீதியின் பக்கத்தே இயற்றிய. பூ அணைப்பள்ளி - மலரணையாகிய சேக்கையில்.

௫௫. தகரம் -மயிர்ச்சாந்து. தகரக்குழலாளென்றது,ஒரு கணிகையை.

௫௬. மகரயாழ் - நால்வகையாழுள் ஒன்று; அது பதினேழு நரம்பு டையது. கோடு - யாழ்த்தண்டு; "அங்கோட்டுச் செறிந்த வவிழ்ந்துவீங்கு திவவு" (சிறுபாண். ௨௨௨); "கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்" (நெடுநல். ௭௦.) தழீஇ - தழுவி.

௫௭. வட்டிகை - எழுதுகோல்; "வட்டிகைச் செய்தியும்" (௨: ௨௭) என்றார் முன்னும்.

௫௮. எட்டி - வைசியர் பெறும் பட்டப்பெயர்; "எட்டிப் பூப்பெற் றிருமுப் பதிற்றியாண், டொட்டிய செல்வத் துயர்ந்தோ னாயினன்" (௨௨: ௧௧௪) என்பர் பின்னும்; "எட்டி குமா னினிதி னியக்கு, மின்னொலி வீணைப் பண்ணொலி வெரீஇ" (பெருங். ௧. ௪௦: ௧௧௬ - ௭); "எட்டி காவிதிப் பட் டந் தாங்கி" (ஷை ௨. ௩: ௧௪௪); "எட்டிசாயல னிருந்தோன் றனது" (சிலப். ௧௫: ௧௬௩); 'எட்டி காவிதி யென்பன தேய வழக்காகிய சிறப்புப் பெயர்' என்பர் (தொல். தொகை. சூ. ௧௨) ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்.

௫௯. மயங்கினை யிருந்தோய் - மயங்கியிருந்தோய்.

(பி - ம்.) ௫௩. 'சாளரமொழித்த', 'சாளமொழிந்த' ௫௫. 'தாதவிழ் குழலாள்' ௫௬. 'மாதர்வீணையின்'

சுO யாதுநீ யுற்ற விடுக்க ணென்றலு
மாங்கது கேட்டு வீங்கிள முலையொடு
பாங்கிற் சென்று தான்றொழு தேத்தி
மட்டவி ழலங்கன் மன்ன குமரற்
கெட்டி குமர னெய்திய துரைப்போன்
சுரு வகைவரிச் செப்பினுள் வைகிய மலர்போற்
றகைநலம் வாடி மலர்வனம் புகூஉ
மாதவி பயந்த மணிமே கலையொடு
கோவல னுற்ற கொடுந்துயர் தோன்ற
நெஞ்சிறை கொண்ட நீர்மையை நீக்கி
எO வெம்பகை நரம்பி னென்கைச் செலுத்திய

சுO. இடுக்கண் - துன்பம்.

ருO - சுO. அங்ஙனம் வருவோன் வீதியில் மாடத்துப் பள்ளியிற் குழலாடனொடு மயங்கித் தழீஇப் பாவையினிருந்தோன்றன்னை, இருந்தோய், நீயுற்ற இடுக்கண்யாதென்றலுமென்க.

எட்டிகுமரன் வீதிமருங்கியன்ற சாளரச்சேக்கையிலிருந்தமையின், உதயகுமரன் அவனைக்கண்டான்.

சுஉ. பாங்கு - முறைமை. தொழுது - பணிந்து.

சுங. மட்டு - தேன். சுச. எய்தியது - நேர்ந்ததை.

சுO - சுச. என்றலும் அதுகேட்டு எட்டிகுமரன் கணிகையொடுஞ் சென்று தொழுது ஏத்தி மன்னகுமரற்கு உரைப்போன்.

சுரு. செப்பினுள் வைகியமலர் புழுக்கத்தால் வாடும்; "மடைமாண் செப்பிற் றமிய வைகிய, பெய்யாப் பூவின் மெய்சா யினளே" குறுந். கூ; பெருங். க. ஙங: எஅ - ஆம் அடியின் குறிப்பைப்பார்க்க.

சுசு. தகைநலம் - மிக்கவழகு.

சுஎ - அ. பயந்த - பெற்ற. மணிமேகலையைக் கண்டவுடன் எட்டிகுமரனுக்குக் கோவலனடைந்த துன்பம் நினைவிற்கு வந்தமையின், 'மணிமேகலையொடு, கோவலனுற்ற கொடுந்துயர் தோன்ற' என்றான்; இப்படியே "இளங்கோன் கண்ட விளம்பொற் பூங்கொடி.........உருவி லாளனொ டுருவம் பெயர்ப்ப" (ரு: க - சு.) என்பர் பின்னும்.

சுகூ. நெஞ்சு இறைகொண்ட நீர்மையை - மனம் தங்குதல்கொண்ட தன்மையை; "வண்டிறை கொண்ட கமழ்பூம் பொய்கை" மதுரை. உருங.

எO. பகைநரம்பு - நின்றநரம்பிற்கு ஆறாவதும் மூன்றாவதுமாகிய நரம்புகள்; "நின்ற நரம்பிற் காறு மூன்றுஞ், சென்றுபெற நிற்பது கூட மாகும்" (சிலப். அ: ஙங - ச. உரை.) கூடம் - பகை.

திதுயா னுற்ற விடும்பை யென்றலு
மதுமலர்த் தாரோன் மனமகிழ் வெய்தி
யாங்கவ டன்னையென் னணித்தே ரேற்றி
யீங்கியான் வருவே னென்றவற் குரைத்தாங்
எரு கோடுமழை கிழியு மதியம் போல
மாட வீதியின் மணித்தேர் கடைஇக்
காரணி பூம்பொழிற் கடைமுகங் குறுகவத்
தேரொலி மாதர் செவிமுத லிசைத்தலுஞ்
சித்திரா பதியோ டுதய குமரனுற்
அ0 றென்மேல் வைத்த வுள்ளத் தானென
வயந்த மாலை மாதவிக் கொருநாட்
கிளந்த மாற்றங் கேட்டே னுதலி
னுங்கவன் றேரொலி போலு மாயிழை

சுஎ - எக. உரைப்போன் மலர்போல் நலம்வாடி வளம்புகூஉம் மணிமேகலையொடு காவலனுற்ற துயர்தோன்ற அத்துயரம் நீர்மையைநீக்கி என்கையைப் பகைசரம்பிற் செலுத்திபது; யானுற்ற இடும்பை இதுவென்றலு மென்க.

எஉ. தாரோன் - உதயகுமரன். முனிவருடைய உறைவிடத்தைநீங்கி மலர்வனத்திற்குச் சென்ற மணிமேகலையை இனி எளிதிற் பெறலாமென்று மகிழ்ந்தான்.

எங. அவள்தன்னே - மணிமேகலையை. எச. அவற்கு -எட்டிகுமரற்கு.

எரு. கிழியுமதியம் - கிழிதற்குக் காரணமாகிய மதியம். மதியம் போல - சந்திரன்போல; களங்கமின்மையின், உதயகுமரனுக்கு மதி உவமையாயிற்று; "கார்கொள் நிறைந்த நகைவெண்மதி செல்வதொத்தான்" (சீவக. ௬௩௨.) மாடங்கட்கு மழையையும்,தேருக்கு மதியத்தையு முவமையாக்கினும் பொருந்தும்.

எசு. கடைஇ - செலுத்தி; "காலியக் கன்ன கதழ்பரி கடைஇ" மதுரை. சசO.

எஎ. கடைமுகம் - வாயிலிடம். குறுக - அடைய.

எஅ. மாதர் - மணிமேகலை. செவிமுதல் - செவியிடம்.

எக - அ. என்றலும் மகிழ்வெய்தி, 'அவளை என்தேரேற்றி இங்குவருவேன்' என்று அவனுக்குரைத்து மதியம்போலத் தேரைக் கடைஇப் பொழிலின் கடைமுகங்குறுக, அத்தேரொலி செவிமுதலிசைத்தலுமென்க.

அஉ. கிளந்த - சொல்லிய. அங. ஆயிழை, விளி.

(பி - ம்.) எரு. 'கிழிக்கும்'

யீங்கென் செவிமுத லிசைத்ததென் செய்கென
அரு வமுதுறு தீஞ்சொ லாயிழை யுரைத்தலுஞ்
சுதமதி கேட்டுத் துளக்குறு மயில்போற்
பளிக்கறை மண்டபம் பாவையைப் புகுகென்
றொளித்தறை தாழ்கோத் துள்ளகத் திரீஇ
யாங்கது தனக்கோ ரைவிலின் கிடக்கை
கூo நீங்காது நின்ற நேரிழை தன்னைக்
கல்லென் றானையொடு கடுந்தேர் நிறுத்திப்
பன்மலர்ப் பூம்பொழிற் பகன்முளைத் ததுபோற்
பூமரச் சோலையும் புடையும் பொங்கருந்
தாமரைச் செங்கண் பரப்பினன் வரூஉ
கூரு மாசிளங் குமர னருமி லொருசிறை
யொருதனி நின்ற யுன்றிற மறிந்தேன்

அச. என்செய்கு - யாதுசெய்வேன்.

அரு. அமுதுறு தீஞ்சொ லாயிழை - மணிமேகலை.

எகூ - அரு. உதயகுமரன் என்மேல் வைத்த உள்ளத்தானென்று வயந்தமாலை சித்திராபதியோடுற்று முன்னொருநாள் மாதவிக்குக் கிளந்தமாற்றத்தை நான் கேட்டேன்; ஆதலின், ஆயிழாய், என் செவிமுதலிசைத்த ஒலி, அவன் தேரொலிபோலும்; இதற்கு யான் யாதுசெய்வேனென்று மணிமேகலை யுரைத்தலுமென்க.

அசு. துளக்குறுமயில் - தளர்ச்சியுற்ற மயில்.

அஎ. மண்டபத்தில். பாவையை - மணிமேகலையை. புகுக என்று.

அஅ. இரீஇ - இருக்கச்செய்து.

அகூ. ஐந்துவிற்கிடை நீளத்தே நிற்றல் மரபு; "ஐவில் [illegible] கடிதொழு திறைஞ்சி னற்கு" (சீவக. கஎoச.) "இருந்த ம[illegible]னவற் கெழுகோலெல்லையுட், பொருந்தல் செல்லாது புக்கவ னிறைஞ்ச" (க. சஎ: ருக - [illegible]) என்று எழுகோலெல்லைகூறுவர், பெருங்கதை நூலாசிரியர்.

அசு - கூo. கேட்டு மண்டபத்திற் புகுகவென்றுபாவையையொளித்துத் தாழ்கோத்து இருத்தி அதுதனக்கு ஐந்துவிற்கிடக்கையில் மயில்போல நின்ற நேரிழையாகிய சுதமதிதன்னை.

கூக. கடுந்தேர்: கடுமை - விரைவு. கூஉ. பகல் - சூரியன்.

கூங. பொங்கர் - ஈண்டுக் கட்டுமலை; மரக்கிளையென்றுமாம்.

கூச. பரப்பினன் - பரப்பி.

கூரு. ஒருசிறை - ஒருபக்கம்; "வானவருறையும் பூகா னொருசிறை" சிலப். கo: கருஅ.

கூசு. திறம் - இயல்பு.

(பி - ம்.) அரு. 'அமுதூறு' அஅ. 'தாட்கோத்து', 'தாட்கட்கோத்து'

வளரிள வனமுலை மடந்தை மெல்லிய
றளரிடை யறியுந் தன்மையள் கொல்லோ
விளையா மழலை விளைந்து மெல்லியன்
க௦௦ முளையெயி றரும்பி முத்துநிரைத் தனகொல்
செங்கய னெடுங்கண் செவிமருங் கோடி
வெங்கணை நெடுவேள் வியப்புரைக் குங்கொல்
மாதவ ருறைவிட மொரீஇமணி மேகலை
தானே தமியளிங் கெய்திய துரையெனப்
க௦ரு பொதியறைப் பட்டோர் போன்றுளம் வருந்தி
மதுமலர்க் கூந்தற் சுதமதி யுரைக்கு
மிளமை நாணி முதுமை யெய்தி
யுரைமுடிவு காட்டிய வரவோன் மருகற்

கூஎ. மெல்லியல் - மணிமேகலை.

கூஅ. தளரிடை - ஆடவர் காமத்தாற்றளர்ந்த சமயத்தை; இடை - காலம்; "உடையோர்போல விடையின்று குறுகி" புறநா. ருச.

கூகூ. "விளையா மழலையின் விரித்துரை யெழுதி" சிலப். அ: கூஎ.

க௦௦. "முளைவளரிளநகையே முழுமதி புரைமுகமே" (சிலப். எ: கக); "முளையிள வெண்பன் முதுக்குறை நங்கை" ஷை கரு: உ௦உ.

க௦உ. வெங்கணை - விருப்பத்தைச் செய்யும் அம்பு.

க௦ங. மாதவர் - சங்கத்தார்; அறவணவடிகளென்றுமாம். ஓரீஇ - நீங்கி.

க௦ச. தமியள் - தனித்தவளாய்.

கூ௦ - க௦ச. தானையொடு தேரைப் புறத்தே நிறுத்திப் பொழிலிற் பகல் முளைத்ததுபோல் வருங்குமரன், சுதமதியைக்கண்டு, 'ஒருசிறை தனி நின்றாய், உன்றிறமறிந்தேன்; மணிமேகலை அறியுந்தன்மையள் கொல்லோ; அவள் முளையெயிறு முத்துநிரைத்தனகொல்; அவள்கண்கள் வேள் வியப்புரைக்குங்கொல்; அவள் மாதவருறைவிடத்தை யொரீஇத் தமியளாய் இங்கு எய்தியதற்குக் காரணமுரை' என்று கேட்பவென்க.

க௦ரு. பொதியறைப்பட்டோர் - துவாரமில்லாத நிலறையில் அகப்பட்டோர்; "போதார் பிறவிப் பொதியறை யோரென" சிலப். க௦: கககூ.

க௦எ - அ. இளமைநாணி முதுமையெய்தி உரைமுடிவுகாட்டிய வரவோன்- இளமைப்பருவத்தைநாணி முதுமைப்பருவத்தையடைந்து, தம்முட் பகைமை கொண்டுவந்தாரிருவருடைய சொல்லை ஆராய்ந்து அவற்றின்முடிவை அவர்களுக்கு விளக்கிய அறிவுடையோனாகிய கரிகாற்பெருவளத்தானென்னுஞ் சோழன்; இவ்வரலாற்றை அடியில்வரும் பழமொழிவெண்பாவாலும்

(பி - ம்.) கூஅ. 'தளர்நடையறியுந்தன்மையைகொல்லோ' க௦ரு. 'போன்றுமெய்வருந்தி' க௦அ. 'மருமாற்கு'

கறிவுஞ் சால்பு மரசியல் வழக்குஞ்
கக௦ செறிவளை மகளிர் செப்பலு முண்டோ
வினைய தாயினும் யானொன் றுகிளப்பல்
வினைவிளங்கு தடக்கை விறலோய் கேட்டி
வினையின் வந்தது வினைக்குவிளை வாய்து
புனைவன நீங்கிற் புலால்புறத் திடுவது
ககரு மூப்புவிளி வுடையது தீப்பிணி யிருக்கை
பற்றின் பற்றிடங் குற்றக் கொள்கலம்
புற்றடங் கரவிற் செற்றச் சேக்கை

அதன் உரையாலுமுணர்க: உக.—"உரைமுடிவு காணா இளமையோ னென்ற, நரைமூது மக்க ளுவப்ப - நரைமுடித்துச், சொல்லான் முறை செய்தான் சோழன் குலவிச்சை, கல்லாமற் பாகம் படும்" என்பது—"தம் முள் மறுதலையாயினா ரிருவர் தமக்கு முறைமைசெய்யவேண்டி வந்து சில சொன்னால் அச்சொன்முடிவுகண்டே ஆராய்ந்து முறைசெய்ய அறிவுநிரம் பாத இளமைப்பருவத்தானென்றிகழ்ந்த நரைமுதுமக்களுவக்கும்வகை நரைமுடித்துவந்து முறைவேண்டிவந்த இருதிறத்தாரும் சொல்லிய சொற் கொண்டே ஆராய்ந்தறிந்து முறைசெய்தான் கரிகாற்பெருவளத்தானென் னுஞ்சோழன்; ஆதலால், தத்தம் குலத்துக்குத்தக்க விச்சைகள் கற்பதற்கு முன்னே செம்பாகமுளவாமென்றவாறு." இவ்வரலாறு, "முதியோ, வை புகு பொழுதிற்றம் பகைமுரண் செலவும்" (கஅள - அ) என்று பொருநராற் றுப்படையிலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. உரவோன் மருகற்கு-கரிகாற்பெரு வளத்தான் வழித்தோன்றலாகிய உனக்கு; மருகன் - வழித்தோன்றல்; "உலக மாண்ட வுயர்ந்தோர் மருக" மதுரை. உ௩.

க௦க. சால்பு - அமைதி. அரசியல்வழக்கு - அரசநீதி.

க௦ரு - க௦. அதுகேட்டு உளம்வருந்தியுரைக்குஞ்சுதமதி மருகற்கு அறிவு முதலியவற்றை மகளிர்செப்புதலும் உளதாகுமோவென்றுரைக்க.

கக௧. கிளப்பல் - சொல்லுவேன். ககஉ. வினை - போர்.

இனி, மணிமேகலையை அவன் விரும்பாமலிருத்தற்கு உடம்பின் ய தன்மையைச் சொல்லுவாள்.

கக௩. வினையின்வந்தது - கன்மத்தால் வந்தது. வினைக்குவிளைவாயது - கன்மத்திற்கு விளைநிலமாகவுள்ளது.

ககச. புனைவன - சந்தனம் மலர்முதலியவை.

ககரு. மூப்புவிளிவுடையது - முதுமையையும் சாதலையுமுடையது. தீப்பிணி யிருக்கை - கொடியநோய்களுக்கு இருப்பிடமாகவுள்ளது.

ககஎ. அரவு அடங்கு புற்றினென இயைக்க. செற்றம் - பகைமை நெடுங்கால நிகழ்வது. சேக்கை - தங்குமிடம்.

(பி - ம்.) ககஉ. 'கேணீ' ககரு. 'மூத்து'

யவலக் கவலை கையா றழுங்க
றவலா வுள்ளந் தன்பா லுடையது
கஉ0 மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்ந்து
மிக்கோ யிதனைப் புறமறிப் பாரா
யென்றவ ளுரைத்த விசைபடு தீஞ்சொல்
சென்றவ னுள்ளஞ் சேரா முன்னர்ப்
பளிங்குபுறத் தெறிந்த பவளப் பாவையி
கஉரு னிளங்கொடி தோன்றுமா லிளங்கோ முன்னென்.

ச.—பளிக்கறைபுக்ககாதை முற்றிற்று.

ககஅ. அவலம் - வருத்தந்தோன்றி நிற்றல்; கவலை - யாதுசெய்வலென்றல்; கையாறு - மூர்ச்சித்தல்; அழுங்கல் - வாய்விட்டழுதல்; இஃது அரற்றெனப்படும்.

ககஅ - கூ. அவல முதலியவைகள் நீங்காததாகிய உள்ளத்தினைத் தன்னிடத்தே உடையது.

கஉ0. யாக்கை இதுவென - யாக்கை இத்தன்மையதென்று; இதுவென்றது, 'வினையின் வந்தது' என்றது முதலியவற்றை.

கஉக. இதனை - இவ்வுடம்பை. புறமறிப்பாராய் - புறமறியாகப் பார்ப்பாயாக; பார்ப்பின், இதன் தூய்தன்மை விளங்குமென்றபடி; "மற்றதனைப் பைம்மறியாய்ப் பார்க்கப் படும்" (நாலடி. சஉ); "பைம்மறியா நோக்கப் படுந் தார்க்குந் தகைமைத்து" இறை. சூ. க - உரை.

கஉஉ. அவள் - சுதமதி.

கஉச. "பளிங்குபுறத் தெறிந்த பவளப் பாவை" (மணி. கஅ ; எஅ); "பளிக்கறைப் பவழப் பாவை பரிசெனத் திகழுஞ் சாயல்" சீவக. கசுஉ.

கஉரு. தோன்றும் - தோன்றாநின்றாள்.

கஉஉ - ரு. என்று அவள் உரைத்தசொல் அவனுள்ளம் சென்று சேரா முன்னர்; இளங்கொடி பாவைபோல இளங்கோமுன் தோன்றுமென்க.

க - கஉரு. காண்பனகாண் காணாய் காண் காண் காணெனச் சுதமதி காட்ட மணிமேகலை வனங்காண்புழி, மன்னவன்சிறுவன் உதயகுமரன் அரசிளங்குமரன் வருவோன், இருந்தோன்றன்னை, இருந்தோய், யாதென்றலும், உரைப்போன், என்றலும், மகிழ்வெய்தி உரைத்துக் கடைஇக் குறுகத் தேரொலி இசைத்தலும் என்செய்கெனவுரைத்தலும் கேட்டு இரிஇ நின்ற நேரிழைதன்னை, நின்றாய், அறிந்தேன்; தன்மையள்கொல்லோ, நீ உரைத்தனை கொல், உரைக்குங்கொல், உரையென, சுதமதி, செப்பலுமுண்டோ; கேட்பல்; கேட்டி என்று உரைத்தசொல் சேராமுன்னர் இளங்கொடி தோன்றுமெனமுடிக்க.

(பி - ம்.) ககஅ. 'கையாற்றழுங்கல்'

ஐந்தாவது

மணிமேகலாதெய்வம்

வந்துதோன்றியகாதை.

[ஐந்தாவது மணிமேகலை உதயகுமரன்பால் உள்ளத்தானென மணிமேகலைதனக்கு மணிமேகலாதேய்வம் வந்துதோன்றியபாட்டு.]

இளங்கோன் கண்ட விளம்பொற் பூங்கொடி
விளங்கொளி மேனி விண்ணவர் வியப்பப்
பொருமுகப் பளிங்கி னெழினி வீழ்த்துத்
திருவின் செய்யோ ளாடிய பாவையின்
ரு விரைமல ரைங்கணை மீன விலோதனத்
துருவி லாளனொ டுருவம் பெயர்ப்ப

க. இளங்கோன் - உதயகுமரன். பொற்பூங்கொடி - காமவல்லி போன்ற மணிமேகலை.

உ. விளங்கொளி மேனி விண்ணவர் - தேவர்; மணி. சு: கூ - கO.

ங. பொருமுகப் பளிங்கின் எழினி - பளிங்காகிய பொருமுகவெழினியை; எழினி - திரைச்சீலை; பொருமுகவெழினி - மூவகைத் திரைச்சீலைகளுள் ஒன்று; "ஒருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியுங், கரந்துவர லெழினியும் புரிந்துடன் வகுத்து" சிலப். ங: கOகூ - கO.

௪. திருவின் செய்யோள் - இலக்குமி; இன், சாரியை; "செம்மலர்த் திருவின்பாவாய்" (சீவக. ஙக஍) என்புழிப்போல. பாவை - பதினோராடலுள் ஒன்று; அஃது, போர்செய்தற்குச் சமைந்த கோலத்தோடு அசுரர் மோகித்து வீழும்படி கொல்லிப்பாவைவடிவாய்த் திருமகள் ஆடியது; இதனை, "செருவெங் கோல மவுணர் நீங்கத், திருவின் செய்யோ ளாடிய பாவையும்" (சிலப். சு: சுO - சுக) என்பதனாலுணர்க; "பாவை திருமக ளாடிற் றதற்குறுப், போவாம லொன்றுடனே யொன்று." பாவையின்-பாவைபோல; பாவையாடிய திருமகள்போல வெனினும் பொருந்தும்.

ரு. மலரைங்கணை - மலராகிய ஐந்துபாணம். விலோதனம் - கொடி.

சு. உருவிலாளன் - அநங்கன்; 'உருவி லாளனொ டுருவம் பெயர்ப்ப' என்பதற்கு இவளுருவத்தைக் காண்பவர்களுக்கு உடனே மன்மதபாதை உண்டாகின்றதென்பது கருத்தாகக் கொள்க; மணி. ௪: எ - அ பார்க்க.

(பி - ம்.) ரு - சு. 'விலோதத்துருவிலாளனுருவம்

வோவிய னுள்ளத் துள்ளியது வியப்போன்
காவியங் கண்ணி யாகுத றெளிந்து
தாழொளி மண்டபந் தன்கையிற் றடைஇச்
க0 சூழ்வோன் சுதமதி தன்முக நோக்கிச்
சித்திரக் கைவினை திசைதொறுஞ் செறிந்தன
வெத்திறத் தாணின் னிளங்கொடி யுரையெனக்
குருகுபெயர்க் குன்றங் கொன்றோ னன்னநின்
முருகச் செவ்வி முகந்துதன் கண்ணாற்
கரு பருகா ளாயிற் பைந்தொடி நங்கை

க - ௬. பூங்கொடி, பாவையின் உருவிலாளனொடு உருவம் பெயர்ப்ப வென்க.

எ. ஓவியன் - சித்திரமெழுதுவோன்; உள்ளியது - சித்திரம் எழுதுவதற்காக நினைந்ததை; மணிமேகலையுருவத்தைச் சித்திரமென்று கருதினனென்றவாறாயிற்று; இது "சித்திரக் கைவினை திசைதொறுஞ் செறிந்தன, வெத்திறத் தாணின் னிளங்கொடி யுரையென" (ரு: கக - உ), "மேவிய பளிங்கின் விருந்திற் பாவையிஃ, தோவியச் செய்தியென் றொழிவேன் முன்னர்" (கஅ: ௬௬ - எ), "ஈங்கிம் மண்ணீட் டியாரென வுணர்கேன்" (கஅ: கரு௬) எனப் பின் வருவனவற்றால் துணியப்படும். வியப்போன் - ஆச்சரியமடைவோன்; இது பெயர்; இனி, 'ஓவியன்' என்பதற்கு உதயகுமரன் ஆச்சரியத்தால் சித்திரம் போன்றவனாய் நின்றென்றும், 'அது' என்பதற்கு அவ்வடிவத்தையென்றும் பொருள்கூறினும் பொருந்தும்.

அ. காவியங்கண்ணியாகுதல் - மணிமேகலையாதலை.

எ - அ. வியப்போன் தெளிந்தென்க.

௯. தாழ் ஒளி மண்டபம் - தங்கிய ஒளியையுடைய பளிக்குமண்டபத்தை. தடைஇ - தடவிப்பார்த்து; மண்டபத்துள்ளே செல்லக் கருதியவன் வாயில் காணுதற்கு முயலுகின்றான்.

கஉ. எத்திறத்தாள் - என்ன இயல்பையுடையாள்; நின் இளங்கொடி எத்திறத்தாளென்க.

க0 - கஉ. சூழ்வோன் நோக்கி உரையென.

கங. குருகுபெயர்க்குன்றம் - கிரவுஞ்சகிரி. கொன்றோன் - முருகக்கடவுள்; "குருகு பெயர்க்குன்றங் கொன்ற நெடுவேலே" (சிலப். உச: 'சரவண'); "குருகு பெயர்க்குன்றங் கொன்றான் மடவன்" ஷை. ஷை 'ஆய்வளை'

கச. முருகச்செவ்வி - இளமைப்பருவத்தின் அழகை.

கரு. ஆயின் - ஆராயுமிடத்து.

கச - ரு. நங்கை நின் செவ்வியைப் பருகாளெனவியைக்க.

(பி - ம்.) ௯. 'தாழொலி' கக-உ. 'சிறந்த வொத்தாணின்' கச. 'முருகற்செவ்வி' கரு. 'பருகாளாயினிப்'

யூழ்தரு தவத்தள் சாப சரத்தி
காமற் கடந்த வாய்மைய ளென்றே
தூமலர்க் கூந்தற் சுதமதி யுரைப்பச்
சிறையு முண்டோ செழும்புனன் மிக்குழீஇ
உ0 நிறையு முண்டோ காமங் காழ்கொளிற்
செவ்விய ளாயினென் செவ்விய ளாகென
வவ்விய நெஞ்சமொ டகல்வோ னாயிடை
யஞ்செஞ் சாய லராந்தா ணத்துளோர்
விஞ்சைய னிட்ட விளங்கிழை யென்றே
உரு கல்லென் பேரூர்ப் பல்லோ ருரையினை
யாங்கவ ருறைவிட நீங்கி யாயிழை
யீங்கிவ டன்னோ டெய்திய துரையென

கசு. ஊழ் - முறை; பௌத்தர்களுக்கு ஊழ்வினை உடன்பாடாக லின், ஊழ்வினையால் தரப்பட்ட தவத்தையுடையளென்றுமாம். சாப சரத்தி - சாபமாகிய அம்பையுடையாள்; சாபம் - சபித்தல்; வில்லையும் அம்பையு முடையாளென்னும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று. தவத்தினரைச் சாபசரரென்பர் வடநூலார்.

ககூ. செழும்புனல் மிக்குழீச் சிறையுமுண்டோ - வளவியபுனல் மிக்க விடத்து அதனைத் தாங்கும் அரணுமுண்டோ; இல்லையென்றபடி; "நீர் மிகிற் சிறையு மில்லைத் தீமிகின், மன்னுயிர் நிழற்று நிழலு மில்லை" (புறநா. ருக.), "நீர்மிகி னில்லை சிறை" பழ. கக0.

ககூ - உ0. "சிறையெனப்படுவதில்லைச்செல்வ செம்புனல்பெருகுமாயி, னிறையெனப்படுவதில்லைக் காமநேர்நின்று சிறக்குமாயின்" சூளா. கல். கருரு.

உ0. காமம் காழ் கொளின் நிறையும் உண்டோ - காமம் அடிப்படின் அதனை நிறுத்துந்தன்மையும் உளதாகுமோ; காழ் - வைரம். நிறை - நிறுத் துந் தன்மை; "பிறிது மாகுப காமங் காழ்கொளினே" குறுந். கஎ.

உஉ. வவ்வியம் - பிறர்க்கு இவள் உரியளாதல் கூடுமோவென்பதால் உளதாகிய பொறாமை. ஆயிடை - அப்பொழுது.

உங. அஞ்செஞ்சாயல், விளி; என்றது சுதமதியை. அராந்தா ணம்: மணி. ங: அஎ.

உச. விஞ்சையன் - வித்தியாதரன்; என்றது மாருதவேகனை.

உரு. உரையினை - சொல்லையுடையாய்.

உங - ரு. அராந்தாணத்திற் சுதமதி மாருதவேகனால் இடப்பட்டா ளென்பதை, "என்மக ளிருந்த விடமென் றெண்ணித், தன்னுறு துன்பந் தாங்காது புகுந்து, சமணீர் காணுஞ் சாரணர் ரோனை" (மணி. ரு: ரு0 - ருஉ) என்பதனாலுமுணர்க.

உஎ. உரையென - சொல்லென்று உதயகுமரன் சொல்ல.

(பி - ம்). கசு. 'தவத்தர் சாபச்சாதலி', 'தவத்தாள் சாபதி சாத்தி' கஅ. 'தூஉமலர்' உ0. 'காழ்க்கொளிற்' உக. 'ஆயினின்னை செவ்வியளாக் கென' உஉ. 'ஆயிழை'

வார்கழல் வேந்தே வாழ்கநின் கண்ணி
தீநெறிப் படரா நெஞ்சினை யாகுமதி
௩௦ யீங்கிவ டன்னே டெய்திய காரணம்
வீங்குநீர் ஞால மாள்வோய் கேட்டருள்
யாப்புடை யுள்ளத் தெம்மனை யிழந்தோன்
பார்ப்பன முதுமகன் படிம வுண்டியன்
மழைவளந் தருஉ மழலோம் பாளன்
௩௫ பழவினைப் பயத்தாற் பிழைமண மெய்திய
வெற்கெடுத் திரங்கித் தற்றக வுடைமையிற்
குரங்கு செய்கடற் குமரியம் பெருந்துறைப்
பரந்துசென் மாக்களொடு தேடினன் பெயர்வோன்
கடன்மண்டு பெருந்துறைக் காவிரி யாடிய

---

௨௮. "வாழ்கநுங் கண்ணி மாதோ" சீவக. ௧௮௩௦.

௨௯. படரா - செல்லாத. நெஞ்சினையாகுமதி - நெஞ்சையுடையா யாக ஆகக்கடவாய்; மதி, முன்னிலையசை.

௩௦ - ௩௧. காரணம் கேட்டருள்.

௩௨. யாப்பு - உறுதி. எம்மனை - எம் அன்னை; "எம்மனை காணாய்" (௫: ௨௪) என்பர் பின்னும்; "எம்மனை தமியை யாகி" சீவக. ௩௧௫.

௩௩. படிமவுண்டி - நோற்றுப்பட்டினி விட்டுண்ணும் உணவு; "படிம வுண்டிப் பார்ப்பன மகனே" குறுந். ௧௫௬.

௩௫. மாருதவேகவக்குத் தான் சில நாள் உரியாளானதுபற்றி, 'பிழைமண மெய்திய' என்றான்; "ஓத லந்தணர்க் கொவ்வே னாயினும்" (௫: ௪௩) என்று பின்வருதல் காண்க.

௩௬. எற்கெடுத்து இரங்கி - என்னைக் காணப்பெறாது இரங்கி; "அரசுகெடுத் தலம்வரு மல்லற்காலை" (சிலப். ௭: அ.) தன் தக உடைமை யின் - தன்னைத்தக்கிருக்கும்படி உடைமையினாலே.

௩௭. குமரி - கன்னியாகுமரி.

௩௭ - ௮. குற்றமுற்ற குலமகளிர் அக்குற்றத்தைப் போக்குதற்பொருட்டுக் குமரியாடச் செல்லுதல் மரபாதலால், இவன் கன்னியாகுமரியாற்றிற்குச் செல்பவர்களோடு சேர்ந்து சுதமதியைத் தேடிச்சென்றான்; "பார்ப்பனி சாலி காப்புக்கடை கழிந்து, கொண்டோற் பிழைத்த தண்டம் அஞ்சித், தென்றிசைக் குமரி யாடிய வருவோள்" மணி. ௧௩: ௫ - ௭.

௩௯. கடன்மண்டு பெருந்துறைக்காவிரி - சங்கமுகத்துறை.

(பி - ம்.) ௩௨. 'யாப்பிலை' ௩௭. 'குரங்குசெய் கடற்றுறை', 'குரங்கிகுசெய்கடற்குமரி' ௩௯. 'ஆடிட'

சo வடமொழி யாளரொடு வருவோன் கண்டீங்
கியாங்கனம் வந்தனை யென்மக ளென்றே
தாங்காக் கண்ணீ ரென்றலை யுதிர்த்தாங்
கோத லந்தணர்க் கொவ்வே னாயினுங்
காதல னாதலிற் கைவிட லீயா
சரு னிரந்தூண் டலைக்கொண் டிந்நகர் மருங்கிற்
பரந்துபடு மனைதொறுந் திரிவோ னொருநாட்
புனிற்றாப் பாய்ந்த வயிற்றுப் புண்ணினன்
கணவிர மாலை கைக்கொண் டென்ன
நிணநீடு பெருங்குடர் கையகத் தேந்தி
ருo யென்மக ளிருந்த விடமென் றெண்ணித்
தன்னுறு துன்பந் தாங்காது புகுந்து
சமணீர் காணுஞ் சரணென் றோனை
யிவணீ ரல்லவென் றென்னொடும் வெகுண்டு
மையறு படிவத்து மாதவர் புறத்தெனைக்
ருரு கையுதிர்க் கோடலிற் கண்ணிறை நீரே

சo. வடமொழியாளர் - பார்ப்பார்; பார்ப்பனியை, "வடமொழி யாட்டி" (கங: எங) என்று பின்னர்க்கூறுவர்.

சக. மகள், விளிப்பெயர்.

சச. கைவிடலீயான் - கைவிடான்; "காவலன் மகனோ கைவிட லீயான்" (கக: ஙஉ) என்பர் பின்னும்; "காட்டிய தாதலிற் கைவிட லீயான்" சிலப். கங: அரு.

சஎ. புனிற்றா - ஈன்ற அணிமையையுடைய பசு.

சஅ. கணவிரமாலை - அலரிமாலை; மணி. ங: கoச.

ருஉ. சமணீர்காள் - சமணர்களே.

ருங. இவண் நீர் அல்லை என்று - இவ்விடத்திற்குரிய தன்மையன் றென்று.

ருச. படிவம் - தவவேடம். மாதவர் - சைனமுனிவர்.

ருரு. கையுதிர்க்கோடலின் - கையசைத்துப் போய்விடுகவென்று குறிப் பித்தலால்; "கான மிலியெனக் கையுதிர்க் கோடலும்" (கரு: கo) என்று பின்னும்வரும்; இவ்வழக்கம் மலைநாட்டில் மிகுதியாகவுள்ளது. கண் ணிறை நீரேம் - கண்களில் நிறைந்த நீரை யுடையேமாய்.

(பி - ம்.) சக. 'கியனமவந்தனையேமகளென்றே' சஉ. 'உகுத் தாங்கு' சங. 'காதலினாதலிற்' சசு. 'திரிவெனொருநாள்' சஎ. 'வயிற்றுறு' சஅ. 'கணவீரமாலை கைக்கொண்டன்ன' சக. 'அடக்கி' ருங. 'இவணீரல்லை' ருச. 'படிமத்' ருரு - ரு. 'கண்ணறை நீரேன், மறவோருளி வாருமிரோவென'

மறவோ ருளீரோ வாருமி லோமெனப்
புறவோர் வீதியிற் புலம்பொடு சாற்ற
மங்குரேய் மாட மனைதொறும் புகூஉ
மங்கையிற் கொண்ட பாத்திர முடையோன்
கூ0 கதிர்சுடு மமயத்துப் பனிமதி முகத்தோன்
பொன்னிற் றிகழும் பொலம்பூ வாடைய
னென்னுற் றனிரோ வென்றெமை நோக்கி
யன்புட னளைஇய வருண்மொழி யதனு
லஞ்செவி நிறைத்து நெஞ்சகங் குளிர்ப்பித்துத்
கூரு தன்கைப் பாத்திர மென்கைத் தந்தாங்
கெந்தைக் குற்ற விடும்பை நீங்க
வெடுத்தனன் றழீஇக் கடும்பத் தலையேற்றி
மாதவ ருறைவிடங் காட்டிய மறையோன்
சாதுயர் நீக்கிய தலைவன் றவமுனி
எ0 சங்க தருமன் றுனெமக் கருளிய

ருகூ. ஆரும் இலோம்,- பாதுகாப்போர் யாரையுமில்லேம்.

ருஎ. புறவோர் - புறத்திலுள்ளோரது.

ருகூ. பாத்திரம் - பிச்சைப்பாத்திரம். இதனைக் கோரகையென்பர்.

கூ0. இல்லறத்தோர்எல்லோருமுண்டபின்பு, பௌத்தசந்நியாசிகள் பகலில் உச்சிப்பொழுதிற் பிச்சைக்குச்செல்ல வேண்டுவது விதியாதலின், "கதிர்சுடு மமயத்து" என்றார். இப்படியே, "வெங்கதி ரமயத்து வியன் பொழி லகவயின், வந்து தோன்றலும்" (க0: உஎ - அ) ; வெயில்விளங் கமயத்து விளங்கித் தோன்றிய, சாது சக்கரன் றன்னையா னூட்டிய" (கக : க0உ - ங) எனப் பின்னர் வருதல் காண்க.

கூக. மருதந்துவரில் தோய்க்கப்பட்டு மஞ்சள்நிறமுள்ளதாதலால், 'பொன்னிற்றிகழும் பொலம்பூ வாடை' எனப்பட்டது; இதனைச் சீவரமென்பர்.

கூங. அளைஇய - கலந்த; 'அன்புடை நன்மொழி யளைஇ' முருகு. உகூஉ. "இன்சொலா லீர மளைஇப் படிறிலவாஞ் செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்" (குறள். கூக.)

எ0. சங்கதருமன், பெயர்; புத்த தர்ம சங்கமென்னு மூன்றனுள் சங்கத்திற்குரிய தருமத்தை அனுசரித்து நடப்பவனென்று பொருள்.

(பி - ம்.) ருஎ. 'சேர' கூ0. 'கதிர்நட்டமைத்து' கூங. 'அளைஇய ருண்மொழி' கூச. 'நிறைத்து......குளிர்ந்து' கூரு. இடும்பைகணீங்க' எ0. தானெனக் கருளிய'

வெங்கோ னியல்குண னேதமில் குணப்பொரு
ளுலக நோன்பிற் பலகதி யுணர்ந்து
தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரி யாள
னின்பச் செவ்வி மன்பதை யெய்த

௭௧. எங்கோன் - எம்முடையசுவாமி; இயல் குணன் - இயல்பாகவே தோன்றின குணங்களையுடையோன்; "இறைவன் குரவ னியல்குண னெங்கோன்" சிலப். ௧௦: ௧௮௪.

௭௨. உலகநோன்பு - உலகசீலம்; பலகதி உணர்ந்து - பலபிறப்புக்களிலும் பிறந்துபிறந்து உணர்ந்து; கதி-பிறப்பு. 'புத்தன் கைவந்த முத்தியைவிட்டுக் கன்மவசத்தாலன்றிக் கருணையாற் பரிசுத்த ஞானத்துடன் பலவிலங்கிற் பிறந்தும் இறந்தும் பிணிப்பட்டும் மூத்தும் தர்மோபதேசம் பண்ணி ஒழியாமல் உலகுய்யக்கொண்டான்' என்றும், 'கன்மவசத்தாற் பிறந்தானெனில், விலங்காய்ப் பிறந்து பேசுதலும், யானையாய் மருப்பீதலும், முயலாய் மாம்ஸமீதலும் பிறவும் நிகழா' (நீல. சமய) என்றும் கூறுவர்; புத்தன் கருணையாற் பலவகைப் பிறப்பும் எடுத்தானென்பதைப் புத்தஜாதக கதைகளிற் பரக்கக்காணலாம்; "எறும்புகடை யயன்முதலா வெண்ணிறந்த வென்றுரைக்கப், பிறந்திறந்த யோனிதொறும் பிரியாது சூழ்போகி, யெவ்வுடம்பி லெவ்வுயிர்க்கும் யாதொன்று மிடர்செய்து, மவ்வுடம்பி னுயிர்க்குயிரா யருள்பொழியுந் திருவுள்ளம்", "மீனுரு வாகி மெய்ம்மையிற் படிந்தனை, மானுரு வாகியே வான்குண மியற்றினை" (வீர. யாப்பு. ௧௧. உதாரணங்கள்); "வானுடும் பரியாயு மரிணமாயும் வன்கேழற் களிறாயு மெண்காற் புண்மான், றானும் பனைபெருமை யொருத்தி யாயும் தடக்கை யிளங் களிறாயுஞ் சடங்க மாயு, மீனாயு முயலாயு மன்ன மாயு மயிலாயும் பிறவாயும் வெல்லுஞ் சிங்க, மானுயுங் கொலைகளவு கட்பொய் காமம் மறைந்தவர்தா முறைந்தபதி மாஞ ஊரே" (நீல. சமய.)

௭௩. தான்சீவித்திருத்தல் தனக்கென் றறியாமல் பிறர்க்கே உரிமை பூண்டொழுகுபவன்; "மூன்றுன் பெருமைக்க ணின்றுமுடி வெய்துகாறும், நன்றே நினைந்தான் குணமேமொழிந் தான்றனக்கென், றொன்றானு முள்ளான் பிறர்க்கேயுறு திக்குழந்தான், அன்றே யிறைவ னவன்றாள் சரணங்க ளன்றே" (குண்டல. கடவுள்.); "இருட்பார மின்றாக்கி யெவ்வுயிர்க் குங் காவலனை, வருட்பாரம் தனிசுமந்த வண்ணமுத லின்றளவு, மது வொன்று மலரடிக்கீழ் வந்தடைந்தோர் யாவர்க்கும், பொதுவன்றி நினக் குரித்தோ புண்ணியநின் றிருமேனி", "நீயிய புலயது பசிகெடு வகையினை திருவுரு வருளிய திறமலி பெருமையை" (வீர. யாப்பு. ௧௧. உதாரணங்கள்), "பிறர்க்கற முயலும் பெரியோய் நின்னடி" (௧௧: ௬), "தன்னுயிர்க் கிரங்கான் பிறவுயி ரோம்பு, மன்னுயிர் முதல்வன்" (௨௫:௧௩௬ - ௭) என்பர் பின்னும். மூ. அக்நா. ௫௪.

௭௪. நிருவாணமடைதற்குரிய பருவத்தை உயிர்ப்பன்மைகள் அடையும்படி; மன்பதை - உயிர்ப்பன்மை; "மன்பதை காக்குநின் புரைமை" புறநா. ௨௧௦.

(பி - ம்.) ௭௨. பலகெதியிழந்து' ௭௩. 'பிறர்க்குரை யாளன்'

எரு வருளறம் பூண்ட வொருபெரும் பூட்கையி
னறக்கதி ராழி திறப்பட வுருட்டிக்
காமற் கடந்த வாமன் பாதந்
தகைபா ராட்டுத லல்ல தியாவது

எரு. காருணியத்தைப் பூண்ட ஒப்பற்ற பெரிய மேற்கோளினாலே; அருளறம், நல்லறம், காருண்யம், தயாதருமம் என்பன ஒருபொருட்சொற்கள்; இதனை 'அஹிம்ஸா பரமோதர்ம:' என்பதிற்காண்க. ஸ்ரீ கீதகோவிந்தத்தில் திருமாலின் தசாவதாரத்தை எடுத்துச்சொல்லிய "வேதா நுத்தரதே" என்னும் சுலோகத்தில் பௌத்தாவதாரத்தின் பெருமையைப்பற்றி, "காருண்ய மாதந்வதே" என்று ஸ்ரீஜயதேவர் பாராட்டியிருக்கின்றனர்.

எச - ரு. எய்தப் பூண்டவென்க. உயிர்ப்பன்மைகள் இன்பச் செவ்வியை அடையும்படி புத்தன் அருளறம்பூண்டமையை, "உயிர்களெல்லாம்... நீயோ தோன்றினை நின்னடி தொழுதேன்" (கo: எ - கஉ), "மாநுய ரெவ்வ மக்களை நீக்கி, ...குன்றக மருங்கில்" (கo: சுஉ-சு) என இந்நூலுள்ளே பின்னர் வருவனவற்றாலுமுணர்க.

எசு. அறக்கதிர் ஆழி திறப்பட உருட்டி - தருமசக்கரத்தை உலகத்திற் பலவகையாக உருளச்செய்து; தருமத்தைச் சக்கரமாகக் கூறியதற்கேற்ப 'உருட்டி' என்றார். 'திறப்பட' என்றதனால், பலவகையாக அவன் தருமோபதேசஞ்செய்தமை கூறியவாறாயிற்று. இதுபற்றியே புத்தனைத் தருமசக்கரப் பிரவர்த்தனுசாரியனென்பர்; "ஆதி முதல்வ னறவாழி யாள்வோய்" (கo: சக) என்பர் பின்னும்; "அருளாழி பயந்தோய்நீ, யறவாழி பயந்தோய் நீ, மருளாழி அறுத்தோய்நீ மறையாழி புரந்தோய்நீ" (வீர. யாப்பு. கக. உதாரணம்)

எஎ. காமற்கடந்த - மாரனைவென்ற; மாரன் - தர்மவிரோதிகளான இச்சைகளை மனத்தில் உண்டாக்கும் ஒருதேவன்; மகாபோதிவிருட்சத்தின்கீழே தவவொழுக்கம்பூண்டு வீற்றிருக்கையில் இவனாற்செய்யப்பட்ட இடையூறுகளையெல்லாம் வெல்லுந்தன்மைபெற்று விளங்கினமையால், புத்தனை, 'காமற் கடந்த வாமன்' என்றார்; "மாரனை வெல்லும் வீர நின்னடி" (கக: சுக), 'போதி .... மாரனை வென்று வீரனாகி' (ஙo: கo - கக) எனப் பின்னர் வருதல்காண்க. 'மாரன்' என்பதற்குப்பொருள் மன்மதனென்பது பௌத்த ஸம்பிரதாயமாதலால், இதனையே, காமனென்று வருமிடமெல்லாம் மாரனென்று பொருள்கொள்க. வாமன் - புத்தன்; அழகுள்ளவனென்றுபொருள். பாதம் - பாதத்தை.

எo - எஎ. அருளியபாதம்.

எஅ. தகை பாராட்டுதல் என்பன, ஒரு சொன்னீரவாய்த் துதித்தலென்ற பொருளில்வந்தன. யாவதும் - சிறிதும்.

(பி - ம்.) எரு - சு. 'பூட்கை, யறக்கதிர்' எஅ. 'அல்லதை யாவதும்'

மிகைநா வில்லேன் வேந்தே வாழ்கென
அ0 வஞ்சொ லாயிழை நின்றிற மறிந்தேன்
வஞ்சி நுண்ணிடை மணிமே கலைதனைச்
சித்திரா பதியாற் சேர்தலு முண்டென்
றப்பொழி லாங்கவ னயர்ந்து போயபின்
பளிக்கறை திறந்து பனிமதி முகத்துக்
அரு களிக்கயல் பிறழாக் காட்சிய ளாகிக்
கற்புத் தானில ணற்றவ வுணர்விலள்
வருணக் காப்பிலள் பொருள்விலை யாட்டியென்
றிகழ்ந்தன ளாகி நயந்தோ னென்னாது
புதுவோன் பின்றைப் போனதென் னெஞ்ச
கூ0 மிதுவோ வன்னாய் காமத் தியற்கை
யிதுவே யாயிற் கெடுகதன் றிறமென
மதுமலர்க் குழலாள் மணிமே கலைதான்
சுதமதி தன்னொடு நின்ற வெல்லையு
ளிந்திர கோடணை விழாவணி விரும்பி

எகூ. மிகைநா - மிகைக்கின்ற நா; மிகைத்தல் - வேறுபொருள்களைச் சொல்லுதல்; "காயனை வென்றே னாயிரத்தெட்டு, நாம மல்லது நவிலா தென்னா" (சிலப். க0 : கஙகூ - எ.)

அ0. நின்திறம் - நின்வரலாறு.

அங. அப்பொழில் - அப்பொழிலில். அயர்ந்து - தன்னைமறந்து; விரும்பியென்றுமாம்; மணி. ரு: கஉங.

அரு. களிக்கயல் - கண்கள்.

அஎ. வருணக்காப்பு - வருணத்திற்கேற்ற காவல்; வருணமாகிய காவலென்றுமாம். பொருள் விலையாட்டி - விலைமாது.

அஅ. நயந்தோன் - விரும்பினேன். கூக. தன்னென்றது, காமத்தை.

கூச. இந்திர கோடணை விழா (இந்திர கோடணையாகிய விழா) - இந்திரவிழா. பலவகைப்பட்ட முழக்கங்களையுடைமையின், விழா, கோடணையெனப்பட்டது; கோடணை - முழக்கம்; அலங்காரமென்றுங் கூறுவர்; "இந்திர கோடணை யிங்ககர்க் காண, வந்தேன்" (மணி. எ: கஎ - அ), "இந்திர கோடணை விழவணி வருநாள்" (ஷை கஎ: சுகூ.)

(பி - ம்.) எகூ. 'நாவில்லேனே வேந்தே' அச. 'பகர்மதிமுகத்து' அசு. 'கற்றவப்புணர்விலள்' அஎ. 'வருணக்காப்பிலாம் பொருள்விலையாட்டி' அகூ. 'பின்னர்ப்போன' கூக. 'கெடுகவிதன்றிறமென

௯௫ வந்து தோன்றூஉ மணிமே கலாதெய்வம்
பதியகத் துறையுமோர் பைந்தொடி யாகி
மணியறைப் பீடிகை வலங்கொண் டோங்கிப்
புலவன் றீர்த்தன் புண்ணியன் புராண
னுலக நோன்பி னுயர்ந்தோ யென்கோ
௧௦௦ குற்றங் கெடுத்தோய் செற்றஞ் செறுத்தோய்
முற்ற வுணர்ந்த முதல்வா வென்கோ
காமற் கடந்தோ யேம மாயோய்
தீநெறிக் கடும்பகை கடிந்தோ யென்கோ
வாயிர வாரத் தாழியந் திருந்தடி
௧௦௫ நாவா யிரமிலே னேத்துவ தெவனென்
றெரிமணிப் பூங்கொடி யிருநில மருங்குவந்
தொருதனி திரிவதொத் தோதியி னொதுங்கி
நில்வரை யிறந்தோர் முடங்குநா நீட்டும்

---

௯௬. மு.மணி.௬: ௧௩. ஓர்பைந்தொடியாகி-ஒரு பெண்வடிவுகொண்டு.
௯௭. மணியறைப் பீடிகை - பளிக்கறையிலுள்ள பாதபீடத்தை.
௯௯. உலகநோன்பு: மணி. ௫. ௭௨.

௧௦௦. குற்றம்-காமவெகுளி மயக்கங்கள்; "யாமே லுரைத்த பொருள் கட்கெல்லாங், காமம் வெகுளி மயக்கங் காரணம்" (௩௦: ௨௫௨-௩) என்று பின்னர்க் கூறுவர்; "பூமகனே முதலாகப் புகுந்தமர ரெண்டிசையுந், தூமல ரடிமலரைத் தொழுதிரந்து விளவியநாட்,காமமுங் கடிந்தெறிமுங் கழிப் பரிய மயக்கமுமாய்த், தீமைசால் கட்டிவக்குத் திறற்கருவி யாய்க்கிடந்து, காமஞ்சார் நமர்களுக்கு நயப்படுமா றினிதுரைத்துச், சேமஞ்சார் நன்னெ றிக்குச் செல்லுமா றருளினையே" (வீர. யாப்பு. ௧௬. உதாரணம்.)

௧௦௧. முற்றவுணர்ந்த முதல்வா - சர்வஜ்ஞர்.

௧௦௨. ஏமமாயோய் - பாதுகாவலாக வுள்ளோய்; ஏமம்-இன்பமுமாம்.

௧௦௩. தீநெறியாகிய கடும்பகை; தீநெறி - குமார்க்கம்.

௧௦௪. இவருடைய பாதத்தில் ஸகஸ்ராரசக்கரரேகையுண்டென்பர்.

௧௦௫. ஏத்துவது எவன் - துதிப்பது எத்தன்மையது; என்னுவில் அடங்குவதன்று என்றபடி; மணி. ௧௧: ௭௧ - ௨.

௧௦௭. ஓதியின் - மெய்ஞ்ஞானத்துடன்.

௧௦௮. நிலவரை இறந்து - நிலவெல்லையைக் கடந்து. ஓர், இடைச் சொல். நீட்டும் - நீட்டுகின்றான்; சொல்லுகின்றானென்றபடி. இனி, நில

(பி - ம்.) ௯௫. 'மணிமேகலைதான்' ௯௯. 'உலைவாநோன்பின்' ௧௦௦. 'குற்றங்கடிந்தோய்' ௧௦௩. 'கடந்தோயென்கோ' ௧௦௪. 'காமத்தாழியன் றிருந்தபடி' ௧௦௫. 'நாவாயிரமிலமேத்தவற்றெனவென' ௧௦௭. 'திரிவ தொததிபினொதுங்கி', 'திரிவதோதியினொதி', ௧௦௮. 'முடங்குணநீட்டும்'

புலவரை யிறந்த புகாரெனும் பூங்கொடி
௧௧0 பன்மலர் சிறந்த நன்னீ ரகழிப்
புள்ளொலி சிறந்த தெள்ளரிச் சிலம்படி
ஞாயி லிஞ்சி நகைமணி மேகலை
வாயின்மருங் கியன்ற வான்பணைத் தோளி
தருநிலை வச்சிர மெனவிரு கோட்ட
௧௧௫ மெதிரெதி ரோங்கிய கதிரிள வனமுலை
யார்புனை வேந்தற்குப் பேரள வியற்றி
யூழி யெண்ணி நீடுநின் றோங்கிய
வொருபெருங் கோயிற் றிருமுக வாட்டி
குணதிசை மருங்கி னாண்முதிர் மதியமுங்
௧௨0 குடதிசை மருங்கிற் சென்றுவீழ் கதிரும்
வெள்ளிவெண் டோட்டொடு பொற்றோ டாக
வெள்ளறு திருமுகம் பொலியப் பெய்தலு

வெல்லையைக் கடந்தோராகிய தேவர் தலைகுனிவதற்குக் காரணமாகிய தனது நாவை நீட்டுகின்றாளென்றுமாம்.

௧0௯. புலவரையிறந்த - அறிவின் எல்லையைக் கடந்த; "புலவரையிறந் தோய் போகுதல் பொறேனென்" (சிலப். ௨௨ : [illegible].) புகார் - காவிரிப்பூம் பட்டினம்.

௧௧௨. ஞாயில் - மதிலுறுப்புக்களில் ஒன்று; அஃது, ஏப்புழைக்கு நடுவாய் எய்து மறையுஞ் சூட்டென்பர் (சீவக. ௧0௫) ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்; குருவித்தலையென்பர் (சிலப். ௧[illegible] : ௨௧௪) அடியார்க்குநல்லார். இஞ்சி - மதில்.

௧௧௩. பணை - மூங்கில்; இது தோரணகம்பமெனப்படும்.

௧௧0 - ௧௧௩. அகழியாகிய அடியினையும், இஞ்சியாகிய மேகலையையும், பணையாகிய தோளினையுமுடையாள்.

௧௧௪. தருநிலை - கற்பகதரு நிற்குங்கோயில்; வச்சிர (நிலை) - வச்சிராயுதம் நிற்குங்கோயில்.

௧௧௬. ஆர்புனை வேந்தன் - சோழன்.

௧௧௪ - ௮. இருகோட்டமாகிய கொங்கைகளையும், சோழன் கோயிலாகிய திருமுகத்தையுமுடையாள்.

௧௧௯. குணதிசை - கீழ்த்திசை. ௧௨௧. தோடு - காதணிவிசேடம்.

௧௨௨. எள்ளறு - இகழ்ச்சியற்ற. பெய்தலும் - அணிந்துகொள்ளவும்.

(பி - ம்) ௧௧0. 'நன்மலர் துறந்த' ௧௧௨. 'மணமணிமேகலை' ௧௧௫. 'நெடுநகர்க்கு' ௧௧௭. 'நீடுகின்று' ௧௧௯. 'குணதிசை'

மன்னச் சேவ லயர்ந்துவிளை யாடிய
தன்னுறு பெடையைத் தாமரை யடக்கப்
கஉரு பூம்பொதி சிதையக் கிழித்துப் பெடைகொண்
டோங்கிருந் தெங்கி னுயர்மட லேற
வன்றிற் பேடை யரிக்குர லழைஇச்
சென்றுவீழ் பொழுது சேவற் கிசைப்பப்
பவளச் செங்காற் பறவைக் கானத்துக்
கஙo குவளை மேய்ந்த குடக்கட் சேதா
முலைபொழி தீம்பா லெழுதுக ளவிப்பக்
கன்றுநினை குரல மன்றுவழிப் படர
வந்தி யந்தணர் செந்தீப் பேணப்
பைந்தொடி மகளிர் பலர்விளக் கெடுப்ப
கஙரு யாழோர் மருதத் தின்னரம் புளரக்
கோவலர் முல்லைக் குழன்மேற் கொள்ள

ககசு - உஉ. மதியமும் கதிரும் முறையே வெள்ளித்தோடும் பொற்றோடுமாகத் திருமுகத்திற்பெய்தலும்,

கOசு - உஉ. பூங்கொடி தோழி முகவாட்டி அவள், திருமுகம் பொலியப்பெய்தலும்; சூரியன் அத்தமிக்கவுமென்றபடி.

கஉங. அயர்ந்து - மெய்ம்மறந்து; விரும்பியென்றுமாம்.

கஉங - சு. அன்னச்சேவல் பெடைகொண்டு தெங்கின் மடலேற.

கஉஎ. அரிக்குரல் - மெல்லிய குரலால்; அழைஇ - அழைத்து.

கஉஎ - அ. பேடை, அழைஇப் பொழுதைச் சேவற்கு இசைப்ப.

கஉகூ. செங்காற் பறவை - அன்னப்புள். கானமென்றார், மிகுதிபற்றி.

கஙO. சேதா - செவ்விய பசு. கஙஉ. குரல - குரலவாய்.

கஙO - ஙஉ. சேதா பால் துகளையவிப்பக் குரலவாய்ப் படர; "ஆன்கணங், கன்றுபயிர் குரல மன்றுநிறை புகுதர" (குறிஞ்சி. உகஎ - அ); "கறவைதம் பதிவயிற், கன்றமர் விருப்பொடு, மன்றுநிறை புகுதர" (கலி. ககக); "மதவுநடை நல்லான், வீங்குமாண் செருத்த தீம்பால் பிலிற்றக், கன்றுபயிர் குரல மன்றுநிறை புகுதரு, மாலையும்" அகநா. கச.

கஙசு. முல்லை - முல்லைப்பண்; "குழல்வளர் முல்லையிற் கோவலர் தம்மொடு, மழலைத் தும்பி வாய்வைத் தூத" சிலப். ச: கரு - சு.

(பி - ம்.) கஉரு. 'பூம்பொறிசிதையக்' கஉசு - எ. 'ஏறி, யன்றிற் பேடை யரிகுரலளைஇ' கஙஉ. 'குரன்மன்று' கஙரு. 'முல்லை குழன்மேலை வைப்ப'

வமரக மருங்கிற் கணவனை யிழந்து
தமரகம் புகூஉ மொருமகள் போலக்
கதிராற்றுப் படுத்த முதிராத் துன்பமோ
கசо டந்தி யென்னும் பசலைமெய் யாட்டி
வந்திறுத் தனளான் மாநகர் மருங்கென்.

ரு.—மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதோன்றியகாதை முற்றிற்று.

கநஎ. அமரகம் - போர்க்களம். கநஅ. தமரகம் - தம்மவர்களிடம்.

கநகூ. கதிராற்றுப்படுத்த - சூரியனைப்போக்கிய.

கசо. அந்திப்பொழுதாகிய மங்கை; பசலை மெய்யாட்டி யென்றார், கணவனைப் பிரிந்தாளென்பது புலப்பட.

கசக. இறுத்தனள் - தங்கினாள்.

கசо - சக. பசலை மெய்யாட்டி மாநகர்மருங்கு வந்திறுத்தனள்.

க - கசக. இளம்பொற்பூங்கொடி உருவம் பெயர்ப்ப, சூழ்வோன் சுதமதி முகநோக்கி உரையென, உரைப்ப, அகல்வோன் எய்தியது உரையென, கேட்டருள்; சங்கதருமனருளிய வாமன்பாதத்தைப் பாராட்டுதலல்லது மிகைநாவில்லேனென, அவன் போயபின், மணிமேகலை சுதமதியொடு நின்ற வெல்லையுள், மணிமேகலாதெய்வம், பைந்தொடியாகிப் பீடிகையை வலங்கொண்டு ஓங்கி ஒதுங்கி நாநீட்டும்; நீட்டப் புகாரெனும் பூங்கொடி பெய்தலும், பசலைமெய்யாட்டி முதிராத் துன்பமொடு நகர்மருங்கு வந்திறுத்தனளென்று முடிக்க.

ஆறாவது

சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்தகாதை.

[ஆறாவது மணிமேகலைதனக்கு
மணிமேகலாதெய்வம் சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்து
அவளை மணிபல்லவத்துக் கொண்டுபோனபாட்டு.]

அந்தி மாலை நீங்கிய பின்னர்
வந்து தோன்றிய மலர்கதிர் மண்டிலஞ்
சான்றோர் தங்க ணெய்திய குற்றந்

உ. மலர்கதிர் மண்டிலம் - சந்திரமண்டிலம்.

ங. சான்றோர் - உயர்ந்தகுடியிற்பிறந்த மேன்மக்கள். எய்திய - உண்டாகிய.

(பி - ம்.) கசо. 'பூட்டி' உ. 'மண்டலம்'

தோன்றுவழி விளங்குந் தோற்றம் போல
ரு மாசறு விசும்பின் மறுநிறங் கிளர
வாசற விளங்கிய வந்தீந் தண்கதிர்
வெள்ளிவெண் குடத்துப் பால்சொரி வதுபோற்
கள்ளவிழ் பூம்பொழி லிடையிடைச் சொரிய
வுருவு கொண்ட மின்னே போலத்
கய திருவி லிட்டுத் திகழ்தரு மேனிய
ளாதி முதல்வ னறவாழி யாள்வோன்
பாத பீடிகை பணிந்தன ளேத்திப்
பதியகத் துறையுமோர் பைந்தொடி யாகிச்

ச. தோன்றுவழி - தோன்றுமிடத்து.

ரு. மாசு - குற்றம். விசும்பு - ஆகாயம். மறு - களங்கம். நிறம் கிளர - நிறம் விளங்கித்தோன்ற; நிறம் - மார்பிலென்றுமாம்.

ந - ரு. சந்திரனிடத்துள்ள தூய்மையாலும், தான் அதற்குமாறாக இருத்தலாலும், களங்கம், சான்றோரிடத்துண்டாகிய குற்றம்போல விளங்கித் தோன்றியதென்பதாம்; இது, "குடிப்பிறந்தார்" (கூருஎ) என்னும் குறளின் கருத்தை ஒருவாறு தழுவி, ஆண்டுள்ள பொருளையும் உவமத்தையும் முறையே உவமமாகவும் பொருளாகவும் பெற்றுவந்தமை காண்க; "அங்கண் விசும்பி னகனிலாப் பாரிக்குந், திங்களுஞ் சான்றோரு மொப்பர்" நாலடி. கருக.

சு. ஆசு - குற்றம். தண்கதிர் - நிலாவை.

எ. சந்திரனுக்கு வெள்ளிக்குடமும், நிலாவிற்குப் பாலும் உவமை.

உ - அ. மண்டிலம் மறுநிறங்கிளரப் பால்சொரிவதுபோல் தண்கதிரை இடையிடையே சொரியாநிற்க.

கூ. இல்பொருளுவமம்.

கய. இந்திரவில்லைப்போல ஒளிவிட்டு அழகைத்தருகின்ற திருமேனியை யுடையளாய்; "திருவி லிட்டுத் திகழ்தரு மேனியன்" (சிலப். கரு: கருசு.) இந்திரவில் இன்னவாறு தோன்றுமெனப் புலப்படாமையினால், அங்ஙனம் தோன்றுகின்ற தெய்வங்கட்கு அஃது உவமமாயிற்று; "மற்றவன் றேவ னாகி வானிடு சிலையிற் றோன்றி" (சீவக. கூருக); "வானிடு வில்லின் வரவறியா வாய்மையாற், கானிலந் தோயாக் கடவுளை" நாலடி. கடவுள்.

கக. மு. மணி. கய: சுக. அறவாழியாள்வோன் - புத்தன்.

கஉ. பாதபீடிகை - உவவனத்திற்பளிக்கறையிலுள்ளபாதபீடம். பணிந்தனளேத்தி - பணிந்தேத்தி.

கந. மு. மணி. ரு: கூசு.

(பி - ம்.) ச. 'விளக்கும்' எ. 'குடத்திற்பால்' அ. 'பூம்பொழிலிடையே சொரிய' கூ. - கய. 'உருவுகண்டமின்னே போன்று, திரு'

சுதமதி நல்லாண் மதிமுக நோக்கி
கரு யீங்கு நின்றீ ரென்னுற் றீரென
வாங்கவ ளாங்கவன் கூறிய துரைத்தலு
மரசிளங் குமர னாயிழை தன்மேற்
றணியா நோக்கந் தவிர்ந்தில னாகி
யறத்தோர் வனமென் றகன்றன னாயினும்
உ0 புறத்தோர் வீதியிற் பொருந்துத லொழியான்
பெருந்தெரு வொழித்திப் பெருவனஞ் சூழ்ந்த
திருந்தெயிற் குடபாற் சிறுபுழை போகி
மிக்க மாதவர் விரும்பின ருறையுஞ்
சக்கர வாளக் கோட்டம் புக்காற்
உரு கங்குல் கழியினுங் கடுநவை யெய்தா
தங்குநீர் போமென் றருந்தெய்வ முரைப்ப

கரு. நின்றீரென்றது, மணிமேகலையையும் உளப்படுத்தி. என்னுற்றீர் - யாது துன்பமுற்றீர். என - என்று மணிமேலாதெய்வம்கேட்ப.

க0 - கரு. மேனியள், ஏத்தி ஆகி நோக்கி என்னுற்றீரெனவென்க.

கசு. அவள் - சுதமதி. அவன் - உதயகுமரன். கூறியது - 'சித்திராபதியாற் சேர்தலு முண்டு' (ரு: அஉ) என்றது

கஎ. ஆயிழைதன்மேல் - மணிமேகலையிடத்து.

கக. அறத்தோர் வனமென்று - முனிவர்களுறைகின்ற வனமென்று நினைந்து.

உ0. புறத்தோர்வீதியில் - புறத்திலுள்ளவர்களுடைய வீதியினிடத்தே.

கஎ - உ0. குமரன் தவிர்ந்திலனாகி அகன்றனன்; ஆயினும் வீதியிற் பொருந்துதலொழியானென்க.

கக - உ0. மணி. ரு: ருசு - எ.

உக. பெருந்தெருவென்றது, முன்புகூறிய புறத்தோர்வீதியை.

உஉ. ழு. மணி. எ: அக. எயில் - மதில். குடபாற் சிறுபுழை - மேற்றிசையினிடத்தேயுள்ள சிறிய நுழைவாயில்.

உங - ச. மணி. கரு: ருக - உ; கஎ: எரு - சு; உஉ: ரு - சு.

உரு. கடுநவை - உதயகுமரனாற் பற்றப்படுகை.

உசு. அங்கு - சக்கரவாளக்கோட்டத்திடத்தே.

கரு - உசு. அவள் உரைத்தலும், அருந்தெய்வம், 'அரசிளங் குமரன் பொருந்துத லொழியான்; ஆதலாற் போகிப் புக்காற் கடுநவை யெய்தாது; நீர் அங்குப்போம்' என்றுரைப்பவென்க.

(பி - ம்.) கச. 'நல்லாள் முகம்' கஅ. 'தவிர்ந்திலளாகி', 'தணிந்திலனாகி' கக. வனமென...னாயினும்' உக. 'ஒழித்துப்பெருவனஞ்' உரு - சு. எய்தாவங்குநீர்போமெனவருந்'

வஞ்ச விஞ்சையன் மாருத வேகனு
மஞ்செஞ் சாய னீயு மல்லது
நெடுநகர் மருங்கி னுள்ளோ ரெல்லாஞ்
௩௰ சுடுகாட்டுக் கோட்ட மென்றல துரையார்
சக்கர வாளக் கோட்ட மஃதென
மிக்கோய் கூறிய வுரைப்பொரு ளறியே
னீங்கிதன் காரண மென்னை யோவென
வாங்கதன் காரண மறியக் கூறுவன்
௩௫ மாதவி மகளொடு வல்லிருள் வரினு
நீகே ளென்றே நேரிழை கூறுமிந்
நாமப் பேரூர் தன்னொடு தோன்றிய
வீமப் புறங்கா டிங்கித னயல
தூரா நற்றே ரோவியப் படுத்துத்
௪௰ தேவர் புகுதரூஉஞ் செழுங்கொடி வாயிலு
நெல்லுங் கரும்பு நீருஞ் சோலையு
நல்வழி யெழுதிய நலங்கிளர் வாயிலும்
வெள்ளி வெண்சுதை யிழுகிய மாடத்
துள்ளுரு வெழுதா வெள்ளிடை வாயிலு
௪௫ மடித்த செவ்வாய்க் கடுத்த நோக்கிற்

---

௩௧. அஃது சக்கரவாளக்கோட்டமென்று.

௩௩. என்னையோவென - யாதென்று சுதமதி கேட்ப.

௩௪. கூறுவல் - கூறுவேன்.

௩௫-௬. மாதவிமகளொடு நீ கேள். நேரிழை - மணிமேகலாதெய்வம்.

௩௮. ஈமப்புறங்காடு - மயானம்; ஈமம் - பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு, "கரிபுற விறகி னீம வொள்ளழல்" (புறநா. ௨௩௧.) இதன் - இந்த உவவனத்தின். புறங்காடு இதன் அயலிடத்துள்ளது.

௩௯. ஊரா நற்றேர் - விமானம். ஓவியப்படுத்து - சித்திரம்போல ஆகாயத்தே நிற்கும்படி செய்து.

௪௩. வெள்ளிவெண்சுதை - மிக்க வெண்மையையுடைய சுண்ணச் சாந்து. இழுகிய - பூசிய.

௪௪. உரு - வடிவங்கள். வெள்ளிடை - வெளியான இடம்.

௪௫. கடுத்தநோக்கு - கோவித்துப்பார்த்த பார்வை.

(பி - ம்.) ௨௮. 'சாயநீயும்' ௩௧. 'கோட்டமீதென' ௩௩. 'என்கொலோவென' ௩௮. 'ஈமப்பெருங்காடு' ௩௯. 'ஓலியகப்படுத்து' ௪௨. 'நல்லவழியொழுகியநலங்' ௪௩. 'எழுதியமாடத்'

றெடுத்த பாசத்துப் பிடித்த சூலத்து
நெடுநிலை மண்ணீடு நின்ற வாயிலு
நாற்பெரு வாயிலும் பாற்பட் டோங்கிய
காப்புடை யிஞ்சிக் கடிவழங் காரிடை
௫௦ யுலையா வுள்ளமோ டுயிர்க்கட னிறுத்தோர்
தலைதூங்கு நெடுமரந் தாழ்ந்துபுறஞ் சுற்றிப்
பீடிகை யோங்கிய பெரும்பலி முன்றிற்

சசு. தொடுத்த பாசம் - பிறரைக் கட்டிய கயிறு ; மணி. க: உ௩.

சஎ. நெடு நிலை மண்ணீடு - நீண்ட தோற்றத்தையுடைய பூதவடிவம்; என்றது மயானத்தைப் பாதுகாப்பதொரு தெய்வவிசேட வடிவமென்பர். மண்ணீடென்பதற்குச் சுதையாற் செய்யப்பட்ட பாவையென்று பொருள் ; "பாங்குற மண்ணீட்டிற் பண்புற வகுத்து" (சு : உ௦௦), "ஈங்கிம் மண்ணீட் டியாரென வுணர்கேன்" (கஅ: க௫சு) என இந்நூலுள்ளும், "கண்ணுள் வினைஞரு மண்ணீட் டாளரும்" (௫: ௩௦) எனச் சிலப்பதிகாரத்துள்ளும் வருதல் காண்க. மண் - சுதை; "மண்மாண் புனைபாவை யற்று", "மண்ணே டியைந்த மரத்தனையர்" (குறள். ச௦எ, ௫எசு)

சஅ. நாற்பெருவாயிலும் - செழுங் கொடிவாயிலும் நலங்கிளர்வாயிலும் வெள்ளிடைவாயிலும் நின்றவாயிலுமாகிய நான்கு பெரியவாயிலும். பாற்பட்டு - பகுதிப்பட்டு.

சகூ. காப்பு - காவல். கடி வழங்கு ஆரிடை - பேய்கள் சஞ்சரிக்கின்ற அரிய இடம்; என்றது மயானத்தை.

சஅ - கூ. ஓங்கிய ஆரிடையென்க.

௫௦. உலையாவுள்ளமோடு - தளராத உள்ளத்தோடு, உயிர்க்கடனிறுத்தோர் - உயிராகிய கடனைக்கொடுத்தோர்; உயிர்க்கடனிறுத்தலை, சிலப். ௫: அஎ - அ ஆம் அடிகளின் உரையிற்காண்க. இவர்களை, மயானவாசினியது மந்திரஸாதகரான பைரவவேஷதாரிகளென்றும், காபாலிகமதத்தினரென்றும் கூறுவர்; இஃது அவிப்பலியெனப்படும்; "சிரந்தெரிந்தன வரிந்த ரிந்துகுவை செய்த பைரவர்கள் செந்நிலம், பரிந்தெ ரிந்துபொடி செய்ய மற்றவை பரிப்ப மற்றவர் சிரிப்பரே" தக்க. காடுபாடியது.

௫க. தலைதூங்குநெடுமரம் - உயிர்க்கடனிறுத்தோருடைய தலைகள் தொங்கப் பெற்ற நீண்ட மரங்கள். பலிகொடுப்போர் சிகையை மரத்தில் முடிந்துவிட்டுத் தலையையரிந்து துர்க்கைக்குப் பலிகொடுத்தல் மரபாதலால், இங்ஙனங்கூறினர். "வீங்குதலை நெடுங்கழையின் மிசை தோறுந் திசைதோறும் விழித்து நின்று, தூங்குதலை சிரிப்பனகண் டுறங்குதலை மறந் திருக்குஞ் சுடர்க்கட் கூர்ப்பேய்" (கலிங்க. கோயில். உக.) இது போன்ற ஒழுக்கம், வடநூலில் தசகுமாரசரிதத்தில் உபகாரவர்மாவின் சைசவவிருத்தாந்தத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ளதென்பர்.

௫உ. பீடிகை - பீடம். பெரும்பலிபீடிகையோங்கிய முன்றிலென்க.

(பி -ம்.) சஎ. 'நெடுநிலைநிலை நமண்ணீடுநின் றவாயிலும்', சகூ. 'கடிவழாங்கா' ௫௦ - ௫க. 'உயிர்க்கடவதொர்தலைதாங்கு'

காடமர் செல்வி கழிபெருங் கோட்டமு
மருந்தவர்க் காயினு மரசர்க் காயினு
௫௫ மொருங்குடன் மாய்ந்த பெண்டிர்க் காயினு
நால்வேறு வருணப் பால்வேறு காட்டி
யிறந்தோர் மருங்கிற் சிறந்தோர் செய்த
குறியவு நெடியவுங் குன்றுகண் டன்ன
சுடுமண் ணோங்கிய நெடுநிலைக் கோட்டமு
௬௦ மருந்திறற் கடவுட் டிருந்துபலிக் கந்தமு
நிறைக்கற் றெற்றியு மிறைக்களச் சந்தியுந்

---

௫௩. காடமர்செல்வி - துர்க்காதேவி; சண்டிகையென்றுங்கூறுவர்; (மணி. ௧அ: ௧௧௫.) கோட்டம் - கோயில். "கோளி யாலமுங் கோழரை மரங்களுங் குழுமித், தூளி யார்த்தெழு சுடலையு முடலமுந் துவன்றி, மீளி யாக்கைய தாக்கியுண் பேய்க்கண மிகைசூழ், கூளி தாய்க்கென வாக்கிய கோட்டமொன் றுளதே" என்னும் நீலகேசிச் செய்யுளாலும் மயானத்தில் துர்க்கையாலயம் இருந்ததாகத் தெரிகின்றது.

௫௦ - ௫௩. இறுத்தோருடைய தலைகள் தூக்குகின்ற மரங்களாற் சுற்றப்பட்டுப் பலிபீடிகை ஓங்கிய முன்றிலையுடைய கோட்டம்.

௫௫. ஒருங்குடன்மாய்ந்த பெண்டிர் - கணவனுட னிறந்தமகளிர்.

௫௪ - ௫. ஆயினும், ஓர் எண்ணிடைச்சொல்; "பொதியி லாயினு மிமய மாயினும்,............புகாரேயாயினும்" (சிலப். ௧: ௧௪ - ௬) என்புழிப்போல.

௫௬. நால்வேறுவருணம் - பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திர வருணங்கள்.

௫௭. இறந்தோர்மருங்கில் - இறந்தவருடம்பைப் புதைத்தவிடத்தே.

௫௮. குறியவும் நெடியவுமாகிய சிறிய மலைகளைக் கண்டாலொத்த; சிலப். ௪உள் : ௧௫௩.

௫௯. சுடுமண் - செங்கல். கோட்டம் - அறை; "ஈமப் புறங்காட், டரசர்க் கமைந்தன வாயிரங் கோட்டம்" (௬: ௧௬௫ - ௬) என்பர் பின்னும்.

௫அ - ௯. கண்டன்ன கோட்டம்.

௬௦. பெறுதற்கரிய திறலையுடைய தெய்வங்களையுடைய, திருந்திய பலியிடுதற்குரிய தூண்கள்; கந்தம் -ஸ்கந்தமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு; "இலகொளிக்கந்தமும்" (மணி. உ௪ : ௧௬உ); "கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிட" புறநா. ௫உ.

௬௧. நிறைக்கற்றெற்றி - நிறுத்திய கல்லாலாகிய திண்ணை. மிறைக்களச்சந்தி - வளைந்த இடத்தினையுடைய பலவழிகளுங் கூடினசந்து; மிறை-வளைவு; "மிறைக்கொளி திருத்தி னானே" சீவக. உஅ௪.

(பி - ம்) ௫௫. 'பெண்டீர்க்' ௫௯. 'சுடுமணோங்கிய' ௬௧. 'நிறைகற் றெற்றியுமிறைகளச்'

தண்டு மண்டையும் பிடித்துக் காவல
ருண்டுகண் படுக்கு முறையுட் குடிகையுந்
தூமக் கொடியுஞ் சுடர்த்தோ ரணங்களு
ருடு மீமப் பந்தரு மியாங்கணும் பரந்து
சுடுவோ ரிடுவோர் தொடுகுழிப் படுப்போர்
தாழ்வயி னடைப்போர் தாழியிற் கவிப்போ
ரிரவும் பகலு மிளிவுடன் றறியாது
வருவோர் பெயர்வோர் மாறாச் சும்மையு
எ௦ மெஞ்சியோர் மருங்கி னீமஞ் சாற்றி

சுஉ. மண்டை - உண்ணுதற்குரிய ஒருவகை மண்கலம்; ஏற்கும்பாத்திரமென்றுங்கூறுவர்; "கவிழ்த்த மண்டை மலர்க்குநர் யாரென", "பாணர் மண்டை நிறையப் பெய்ம்மார்", "ஏலாது கவிழ்ந்தவெ னிரவன் மண்டை" (புறநா. க௦௩., ககரு, களகூ.) காவலர் - மயானங்காப்போர்.

சுங. குடிகை - பர்ணசாலை; 'குடிகா' என்னும் வடமொழிச்சிதைவென்பர்; இஃது இக்காலத்துக் குடிசையென வழங்குகின்றது.

சுச. தூமக்கொடி - புகையொழுங்கு; "மீன்சுடு புகையிற் புலவுநாறு நெடுங்கொடி" புறநா. ருஉ.

ருங - சுரு. கழிபெருங்கோட்டமும், நெடுநிலைக்கோட்டமும், பலிக்கந்தமும், தெற்றியும், சந்தியும், குடிகையும், கொடியும், தோரணங்களும், பந்தரும் யாங்கணும் பரந்தென்க.

சுசு. சுடுவோர்-பிணங்களைச்சுடுவோர்; இடுவோர் - கொணர்ந்து அவற்றைச் சும்மா போகடுவோர். தொடுதல் - தோண்டுதல்; மணி. கஈ: உரு.

சுஎ. தாழ்வயின் அடைப்போர்-பள்ளமாகிய இடங்களிற் பிணங்களை அடைத்துவைப்போர்; தாழ்வயின்-தாழ்ந்த இடம்; தாழியிற்கவிப்போர்-பிணங்களைத் தாழியினாலே கவிப்போர்; இதனை, "தேவருலக மெய்தினனாதலி, னன்னோற் கவிக்குங் கண்ணகன் றாழி" (உ௨அ), "கவிசெந் தாழிக் குவிபுறத் திருந்த" (உ௩அ) "ஈமத் தாழி, யகலி தாக வனைமோ" (உருசு) "தாழிய பெருங்கா டெய்திய ஞான்றே" (௩௬௪) எனவரும் புறநானூற்றுப் பாடல்களாலுணர்க; இது, முதுமக்கட்டாழி யெனவும் வழங்கும்.

சுஅ. இளிவுடன் - அருவருப்புடன். சுகூ. சும்மை - ஒலி.

எ௦. எஞ்சியோர் - சீவித்திருப்போர். ஈமஞ் சாற்றி - ஈமமுண்டென்பதைச் சொல்லி.

(பி - ம்.) சுஎ. 'காழ்வயினடைப்' சுஅ. 'இரவும்பகலுமேயாவீடினறிவரு' எ௦. 'எஞ்சினர்மருங்கினேமஞ்சாற்றி'

நெஞ்சு நடுக்குறூஉ நெய்த லோசையுந்
துறவோ ரிறந்த தொழுவிளிப் பூசலும்
பிறவோ ரிறந்த வழுவிளிப் பூசலு
நீண்முக நரியின் தீவிளிக் கூவுஞ்
௭௫ சாவோர்ப் பயிருங் கூகையின் குரலும்
புலவூண் பொருந்திய குராலின் குரலு
மூண்டலை துற்றிய வாண்டலைக் குரலு
நன்னீர்ப் புணரி நளிகட லோதையி
னின்னா விசையொலி யென்றுநின் றறாது

---

௭௧. நெய்தலோசையும் - சாப்பறையின் ஓசையும்; "ஓரி னெய்தல் கறங்க வோரி, லீர்ந்தண் முழவின் பாணி ததும்ப" (புறநா. ௧௯௪); "பல்லவர்க் கிரங்கும் பாடிமிழ் நெய்தல், கல்லெண வொலிக்குங் காடு" பு - வெ. காஞ்சிப்பொதுவியற்பால, ௬.

௭௨. தொழுவிளிப்பூசல் - துதிமுழக்கம்; துறவோராதலால், தொழுவிளிப்பூசல் கூறப்பட்டது.

௭௩. பிறவோர் - இல்லறத்தோர்.

௭௫. இறப்போரை அழைக்கும் பேராந்தையின் ஒலியும்; பேராந்தை செத்தோரை அழைக்குமென்றுங் கூறுவர்; "போழ்வாய்க் கூகை, சுட்டுக் குவியெனச் செத்தோர்ப் பயிருங், கள்ளியம் பறந்தலை" புறநா. ௨௪௦.

௭௬. குரால் - கோட்டான்.

௭௭. உணவாகத் தலைமூளையைக் கடித்துண்ட ஆண்டலைப்பறவைகளின் குரலும்; ஆண்டலைப் பறவை-ஆண்மகனது தலைபோன்ற வடிவமுள்ள ஒருவகைப் பறவை; இதனை, "நீண்டபலி பீடத்தி லரிந்து வைத்த நெடுங்குஞ்சிச்சிரத்தைத் தனிணமென் றெண்ணி, யாண்டலைப்பு ளருகணைந்து பார்க்குமாலோ வணைதலுமச் சிரமச்ச முறுத்து மாலோ" (கலிங்க. கோயில்பாடியது, ௧௬) என்பதனாலுணர்க; "அழுகுரற் கூகையோ டாண்டலை விளிப்பவும்" (பட்டின. ௨௫௮); "ஆண்டலை பாட" (மூத்ததிருப். ௩); "ஈமத்தாமமு மெரியினு மிருளொடு விளக்கா, வூமைக் கூகையு மோரியு முறழுறழ் கதிக்கும், யாமத் தீண்டிவந் தாண்டலை மாண்பில வழைக்குந், தீமைக் கேயிடனயதோர் செம்மலை யுடைத்தே" நீல. தரும. ௩.

௭௮. புணரி நளி கடல் - அலைகளையுடைய பெரிய கடல். ஓதையின் - ஓசை போல.

௭௯. இன்னா இசை ஒலி - துன்பத்தை இசைக்கின்ற ஒலிகள்.

௬௯ - ௭௯. மாறுச் சும்மையும், நெய்தலோசையும், தொழுவிளிப் பூச

(பி-ம்.) ௭௩. 'வாழுவிளிப்பூசலும்' ௭௪. 'வீழ்முகநரியின்றீவிளிக்குரலும்' ௭௬. 'புலாலூண்பொருந்திய குராலூண்குரலும்' ௭௭. 'ஊன்றலைதுற்றிய' ௭௮. 'நளிர் கடல்'

கழிபெருஞ் செல்வக் கள்ளாட் டயர்ந்து
மிக்க நல்லறம் விரும்பாது வாழு
மக்களிற் சிறந்த மடவோ ருண்டோ
கoரு வாங்கது தன்னையோ ரருங்கடி நகரெனச்
சார்ங்கல னென்போன் றனிவழிச் சென்றோ
னென்புந் தடியு முதிரமு மியாக்கையென்
றன்புறு மாக்கட் கறியச் சாற்றி
வழுவொடு கிடந்த புழுவூன் பிண்டத்
ககo தலத்தக மூட்டிய வடிநரி வாய்க்கொண்
டுலப்பி லின்பமோ டுளைக்கு மோதையுங்
கலைப்புற வல்குல் கழுகுகுடைந் துண்டு
நிலைத்தலை நெடுவிளி யெடுக்கு மோதையுங்
கட.கஞ் செறித்த கையைத் தீநா
ககரு யுடையக் கவ்வி யொடுங்கா வோதையுஞ்
சாந்தந் தோய்ந்த வேந்திள வனமுலை

கoஉ. மிகப்பெரியசெல்வமாகிய கள்ளையுண்டு விளையாடுதலைச்செய்து.

கoச. மடவோர் - மூடர்.

கoரு. அது தன்னை - அம்மயானத்தை. கடி - காவல்.

கoசு. தனிவழிச்சென்றோனாகிய சார்ங்கலன்.

கoஅ. அன்புறு மாக்கட்கு - உடம்பி னிடத்தே அன்புமிகுந்த மனிதர்கட்கு. மாக்களென்றார், ஐம்புலவுணர்ச்சியேயன்றி மனவுணர்ச்சியில்லாதவரென்றற்கு; "மாவு மாக்களு மையறி வினவே" தொல். மரபு. சூ. உஉ.

கoஎ - அ. யாக்கை, என்பு முதலியனவாமென்று மாக்கட்குச் சாற்றி.

கoகூ. வழு - தாதுவிசேடம் ; வழுவொடு - வழுவுதலுடனென்றுமாம். பிண்டமென்றது உடம்பை.

கoஅ - கூ. சாற்றிக் கிடந்தவென்க; இனி, சாற்றி வாய்க்கொண்டுஉளைக்கும் நரியோதையெனினுமமையும்.

ககo. அலத்தகம் - செம்பஞ்சுக்குழம்பு.

ககக. உலப்பு இல் இன்பமோடு - கேடில்லாத இன்பத்தோடு.

ககச. தீநாய் - மயானத்திற்றிரியும் ஒருவகைநாய்.

(பி - ம்.) கoரு. 'தன்னை யொருங்குகடிநகரென' கoஎ. 'அன்புந்தடியும்' கoகூ 'வழுவொடு தோன்றியபுழுவூன் பிண்டத்து' கக[illegible]. 'நிலைத்தலை' ககரு. 'கதுவி'

காய்ந்தபசி யெருவை கவர்ந்தூ ணோதையும்
பண்புகொள் யாக்கையின் வெண்பலி யரங்கத்து
மண்கணை முழவ மாக வாங்கோர்
கஉ0 கருந்தலை வாங்கிக் கையகத் தேந்தி
யிரும்பே ருவகையி னெழுந்தோர் பேய்மகள்
புயலோ குழலோ கயலோ கண்ணோ
குமிழோ மூக்கோ விதழோ கவிரோ
பல்லோ முத்தோ வென்னா திரங்காது
கஉரு கண்டொட் டுண்டு கவையடி பெயர்த்துத்
தண்டாக் களிப்பி னாடுங் கூத்துக்
கண்டனன் வெரீஇக் கடுநவை யெய்தி

ககஎ. காய்ந்தபசி-மிக்க பசி (மணி.சு: அஉ; ஷை. ககூ:நுரு.)எருவை-தலைவெளுத்து உடல் சிவந்திருக்கும் பருந்து; கழுகுமாம்; "விசும்பா டெருவை பசுந்தடி தடுப்ப" புறநா. சுச.

ககஅ. வெண்பலி யரங்கத்து - சாம்பற்குவையாகிய அரங்கத்திலே.

ககக. மண் கணை முழவமாக - மார்ச்சனையமைந்த திரண்ட தண்ணுமையாக; தண்ணுமை - ஆடற்குரிய ஒருவகைத் தோற்கருவி.

ககக - கூ. உளைக்கு மோதையும், எடுக்குமோதையும், ஒடுங்கா வோதையும், கவர்ந்தூணோதையும் ஆகிய இவைகள் முழவமாகவென்க.

கஉ0. கருந்தலையென்றது, ஒருபெண்பிணத்தின் தலையை.

கஉக. பேய்மகள் - பெண்பேய்.

கஉரு. குமிழ் - குமிழம்பூ. கவிர் - முள்ளுமுருக்கம்பூ.

கஉச. என்னாது - என்று கருதாமல்.

கஉரு. கண் தொட்டு உண்டு - கண்ணைத் தோண்டிஉண்டு; "கண்டொட்டுண்ட" (புறநா. ருரு); பெயர்த்து - கவைத்த அடிகளைப்பெயர்த்து; "கருமறிக் காதிற் கவையடிப் பேய்மகள்" சிறுபாண். ககஎ.

கஉசு. தண்டாக் களிப்பு - தணியாதகளிப்பு; "தண்டாவீகைத் தகைமாண் குடுமி" புறநா. சு.

ககக-உசு. உளைக்குமோதைமுதலியன முழவமாகவெண்பலியரங்கத்தில் ஒரு பேய்மகள் கவையடி பெயர்த்து ஆடுங்கூத்தையென்க.

கஉஎ. கண்டனன் - கண்டு. கடுநவை யெய்தி - அப்பேயாற் பிடிக்கப்பட்டு; " கழல்கட் கூளிக் கடுநவைப் பட்டோர்" சிலப். ரு: கஉரு.

க0சு - உஎ. சென்றேனாகிய சார்ங்கலனென்போன் கண்டு.

(பி - ம்.) கஉஙு. 'அதரோ கவிரோ' கஉரு. 'கவையடிப்பெயர்த்து', 'கையடிபெயர்த்து' கஉசு. 'களிப்பினொட்டாடுங்'

விண்டோர் திசையின் விளித்தனன் பெயர்ந்தீங்
கெம்மனை காணு யீமச் சுடலையின்
கஙூ0 வெம்முது பேய்க்கென் னுயிர்கொடுத் தேனெனத்
தம்மனை தன்முன் வீழ்ந்துமெய் வைத்தலும்
பார்ப்பான் றன்னொடு கண்ணிழந் திருந்தவித்
தீத்தொழி லாட்டியென் சிறுவன் றன்னை
யாருமி றமியே னென்பது நோக்கா
கஙூரு தாருயி ருண்ட தணங்கோ பேயோ
துறையு மன்றமுந் தொல்வலி மரனு
முறையுளுங் கோட்டமுங் காப்பாய் காவாய்
தகவிலை கொல்லோ சம்பா பதியென

கஉஅ. விண்டு - நீங்கி. விளித்தனன் பெயர்ந்து - கூப்பிட்டுக்கொண்டு பெயர்ந்து.

கஉகூ. எம்மனை - என் தாயே.

கஙூக. தனது தாயின்முன்னே, இறக்கவும்.

க0சு - ஙூக. சார்ங்கலனென்போன் வீழ்ந்து மெய்வைத்தலும்.

கஙூஉ. பார்ப்பானென்றது, சார்ங்கலன் தந்தையை; "பார்ப்பான் றன்னொடு கண்ணிழந் திருந்த" என்று இங்கே சொல்லுதலாலும், "கண்ணில் கணவனை" (சு :கருரு) என்று பின்பு வருதலாலும், சார்ங்கலனுடைய தந்தைதாயரிருவரும் கண்ணையிழந்தோரென்பது பெறப்பட்டது.

கஙூச. மணி. சு: கசசு.

கஙூரு. அணங்கோ பேயோ ; (மணி. சு : கசஅ, கரு0.) அணங்கு - காமநெறியான் உயிர்கொள்ளுந் தெய்வமகளென்பர்; குறள். கூகஅ - பரி.

கஙூஙூ - ரு. சிறுவன் றன்னை ஆருயிருண்டது.

கஙூசு. துறை - நீர்த்துறைகள். தொல்வலி மரன் - பழைய வலியையுடைய மரம்.

கஙூஎ. உறையுள் - தங்குமிடம். காவாய் - காவாமலிருந்தாய்.

கஙூசு - எ. முருகு. உஉக - சு.

கஙூஅ. தகவிலை கொல்லோ - தகவின்மையையுடையாயோ ; தகவு நின்னிடமில்லையோ என்றுமாம்.

(பி - ம்.) கஉஅ. 'விளிந்தன...' கஉகூ. 'காணுவீமச்' கஙூ0. 'பேய்க்கே முன்னுயிர்' கஙூக. 'தம்முன்வீழ்ந்துமெய்வைப்பப்' கஙூஉ-ஙூ. 'ஒழிந்த, விழித்தொழி' கஙூச. 'யாருமிறமியோனென்பதுநோக்கா' கஙூசு. 'தொல்பதி மரனும்'

மகன்மெய் யாக்கையை மார்புறத் தழீஇ
கசO யீமப் புறங்காட் டெயிற்புற வாயிலிற்
கோதமை யென்பாள் கொடுந்துயர் சாற்றக்
கடிவழங்கு வாயிலிற் கடுந்துய ரெய்தி
யிடையிருள் யாமத் தென்னையீங் கழைத்தனை
யென்னுற்றனையோ வெனக்குரை யென்றே
கசரு பொன்னிற் பொலிந்த நிறத்தா டோன்ற
வாருமி லாட்டியென் னறியாப் பாலக
னீமப் புறங்காட் டெய்தினோன் றன்னை
யணங்கோ பேயோ வாருயி ருண்ட
துறங்குவான் போலக் கிடந்தனன் காணென
கருO வணங்கும் பேயு மாருயி ருண்ணா
பிணங்குநூன் மார்பன் பேதுகந் தாக
வூழ்வினை வந்திவ னுயிருண்டு கழிந்தது
மாபெருந் துன்பநீ யொழிவா யென்றலு
மென்னுயிர் கொண்டிவ னுயிர்தந் தருளிலென்
கருரு கண்ணில் கணவனை யிவன்காத் தோம்பிடு
மிவனுயிர் தந்தென் னுயிர்வாங் கென்றலு
முதுமூ தாட்டி யிரங்கினண் மொழிவோ

கசக. கோதமை, அவள்பெயர். கொடுந்துயர் - தன்மகன் இறந்தானென்பது.

கசஉ. மணி. சா: சகூ.

கசங. இருளையுடைய இடையாமத்தில்.

கசரு. பொன்னிற் பொலிந்த நிறத்தாள் - சூரியனைப்போல் விளங்கிய நிறத்தினையுடைய சம்பாபதி; பொன் - சூரியன்; "இளங்கதிர் ஞாயிறெள்ளுந் தோற்றத்து, விளங்கொளி மேனி விரிசடை யாட்டி." (க - உ.) என்று இந்நூற்பதிகத்தில் வருதல் காண்க.

கசகூ. மணி. சா: கஙச. கசகூ. என - என்று கோதமை சொல்ல.

கருக. மார்பன் - சார்ங்கலன். பேது கந்தாக-அறியாமை காரணமாக.

கருங. என்றலும் - என்று சம்பாபதி சொல்லலும்.

கருரு. கண்ணில் கணவனை: (மணி. சா: கஙஉ.) ஓம்பிடும் - பாதுகாப்பான்.

கருசா. என்றலும் - என்று கோதமை சொல்லலும்.

கருஎ. முதுமூதாட்டி - சம்பாபதி.

(பி - ம்.) கஙகூ. 'யாக்கைமார்புற' கசங. 'அழைத்தாய்' கசசா. 'அறியாப்பார்ப்பான்' கசஎ. 'எய்தியோன்' கருக. 'பேயநுகந்தாக' கருங. 'துன்பமொழிவாய்' கருச. 'உயிர்தந்தாலென்'

ஐய முண்டோ வாருயிர் போனாற்
செய்வினை மருங்கிற் சென்றுபிறப் பெய்துத
கசுO லாங்கது கொணர்ந்துநின் னாரிடர் நீக்குத
லீங்கெனக் காவதொன் றன்றுநீ யிரங்கல்
கொலையற மாமெனுங் கொடுந்தொழின் மாக்க
ளவலப் படிற்றுரை யாங்கது மடவா
யுலக மன்னவர்க் குயிர்க்குயி ரீவோ
கசுரு ரிலரோ விந்த வீமப் புறங்காட்
டரசர்க் கமைந்தன வாயிரங் கோட்ட
நிரயக்கொடுமொழி நீயொழி யென்றலுந்
தேவர் தருவர் வரமென் றொருமுறை
நான்மறை யந்தணர் நன்னூ லுரைக்கு
கஎO மாபெருந் தெய்வ நீயரு ளாவிடின்
யானோ காவே னென்னுயி ரீங்கென
வூழி முதல்வ னுயிர்தரி னல்ல

கருஅ - கூ. பிறப்பெய்துதலில் ஐயமுண்டோ; "செய்வினை வழித்தா யுயிர்செலு மென்பது, பொய்யில் காட்சியோர் பொருளுரை யாதலின்" சிலப். உஅ: கசுஎ - அ.

கசுO. அது - அவ்வுயிரை. ஆரிடர் - தீர்த்தற்கரிய துன்பம்.

கசுக. எனக்கு ஆவதொன்றன்று - எனக்கு இயலுவதான ஒரு காரிய மன்று.

கசுங. அவலப்படிற்றுரை - கேட்டைத் தருகின்ற பொய்யுரை. அது அவ்லப்படிற்றுரையென்க.

கசுரு. இலரோ - உளர். புறங்காட்டில்.

கசுசு. ஆயிரம் கோட்டம் அமைந்தன: ஆயிரம் - அநேகம்; "இறந்தோர் மருங்கிற் சிறந்தோர் செய்த, குறியவு நெடியவுங் குன்றுகண் டன்ன, சுடுமண் ணோங்கிய நெடுநிலைக் கோட்டமும்" (சு: ருஎ - கூ) என்றார் முன்னும்.

கசுஎ. நிரயக் கொடுமொழி - நரகத்தைத்தரும் கொடிய வார்த்தை; என்றது, "இவனுயிர் தந்தென் னுயிர்வாங்கு" (மணி. சு: கருசு) என்றதை; என்றலும் - என்று சம்பாபதி சொல்லலும்.

கசுகூ. நூல் - வேதம். கஎO. தெய்வமாகிய நீ.

கஎக. யான் என்னுயிரைத் துறப்பேன்என்று கோதமை சொல்ல.

கஎஉ. ஊழிமுதல்வன்-மஹாபிரம்மா; "தெய்வக் கருவுந் திசைமுகக்

(பி - ம்.) கசுங. 'அலவலைப்படிற்றுரை', 'அவலைபடிற்றுரை' கசுரு. 'புறங்காட்டின்' கசுஎ. 'நிரையத்தொடு' கசுகூ. 'செந்நாவுரைக்கு' கஎக. 'என்னுயிரென்றபின்'

தாழித் தாழி யகவரைத் திரிவோர்
தாந்தரின் யானுந் தருகுவன் மடவா
களரு யீங்கெ ளுற்றலுங் காண்பா யென்றே
நால்வகை மரபி னருபப் பிரமரு
நானல் வகையி னுருபப் பிரமரு
இருவகைச் சுடரு மிருமூ வகையிற்
பெருவனப் பெய்திய தெய்வத கணங்களும்

கருவுஞ்,செம்மலர் முதியோன் செய்த வந்நாள்'' (மணி. பதிகம்: உஅ-கூ.) இகரத்தை அசைநிலையாக்கி ஊழ்வினையாகிய முதல்வனெனக்கூறினும் பொருந்தும்.

களங. சக்கரவாளமாகிய தாழியினுடைய உள்ளிடத்தே சஞ்சரிப்பவர்.

களச. தரினெனவே தரலின்மை பெறப்பட்டது.

களங - ச. இறந்துபோன உயிரை மீட்டுக்கொடுக்குமாற்றல் இந்தச் சக்கரவாளத்திலுள்ள தேவர்களுக்கு எங்ஙனமில்லையோ அங்ஙனமே எனக்குமில்லை யென்றபடி.

களரு. ஆற்றல் - வலி. என்று - என்று சம்பாபதிசொல்லி.

களகூ. நால்வகை மரபின் அருபப் பிரமரும் - உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் இருபத்தெட்டாவதாகிய 'ஆகாசாநந்தியாயதனலோகம்' முதலிய நான்கு உலகங்களிலுமுள்ள அருபப்பிரஹ்மசாதியாராகியநால்வகையினரும். இவர்களைத் தியானம் ஐந்தனுள் அவிசேஷமென்னும் ஐந்தாவதில் தேறியவர்களென்பர்.

களஎ. நால் நால்வகையின் உருபப் பிரமரும் - மேற்கூறிய உலகங்களுள் பன்னிரண்டாவதாகிய 'பிரஹ்மகாயிகலோகம்' முதலாகிய உலகம் பதினாறிலுமிருக்கிற உருபப்பிரஹ்ம சாதியாராகிய பதினறுவகையினரும்; இவர்களில் கஉ, கங, கச-ஆம் உலகங்களிலுள்ளவர்களை 'ஸ்ரோதாபத்தி' என்னும் முதலாவது தியானத்தில் தேறியவர்களென்றும், கரு, கசு, கஎ-ஆம் உலகங்களிலுள்ளவர்களை 'ஸக்ருதாகாமி' என்னும் இரண்டாவது தியானத்தில் தேறியவர்களென்றும், கஅ, ககூ, உ0-ஆம் உலகங்களிலுள்ளவர்களை 'அநாகாமி' என்னும் மூன்றாவது தியானத்தில் தேறியவர்களென்றும், உக-ஆவது முதலிய ஏழுலகங்களிலுள்ளவர்களை 'அர்ஹத்' என்னும் நான்காவது தியானத்தில் தேறியவர்களென்றும் பௌத்தநூல்கூறும்.

களசு - எ. இருவகைப் பிரஹ்மலோகங்கள் இருபதின் பெயர்களையும் இந்நூற்பதிகத்தின் உஅ-கூ ஆம் அடிகளின் உரையிற்காண்க.

களஅ. இருவகைச்சுடர்-சந்திர சூரியர்கள்.

களஅ - கூ. மேற்கூறிய உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் ஆறுவதாகிய 'மஹாராஜிகலோகம்' முதலிய உலகம் ஆறிலுமுள்ள அறுவகைத்

(பி - ம்.) களங. 'அகவயிற்றிரிவோர்' களச. 'மடவோயீங்கெனுலுற்றலுங்' களசு. 'பிடமரும்' களஎ. 'உருபிதப்பிரமரு', 'உருபப்பிடமரு'

கஅ0 பல்வகை யசுரரும் படுதுய ருறூஉ
மெண்வகை நரகரு மிருவிசும் பியங்கும்
பன்மீ னீட்டமு நாளுங் கோளுந்
தன்னகத் தடக்கிய சக்கர வாளத்து
வரந்தரற் குரியோர் தமைமுன் னிறுத்தி
கஅரு யரந்தை கெடுமிவ ளருந்துய ரிதுவெனச்
சம்பா பதிதா னுரைத்தவம் முறையே
யெங்குவாழ் தேவரு முரைப்பக் கேட்டே
கோதமை யுற்ற கொடுந்துயர் நீங்கி
யீமச் சுடலையின் மகனையிட் டிறந்தபின்
ககூ0 சம்பா பதித னுற்ற ரேன்ற
வெங்குவாழ் தேவருங் கூடிய விடந்தனிற்

தெய்வகணங்கள். இந்தஉலகங்களின் பெயரைப் பதிகத்து உஅ-கூ ஆம் அடியின் உரையிற்காண்க. 'பெருவனப் பெய்திய' என்றார் விளங்கொளி மேனியராதலின்.

கஅ0. படுதுயர் - மிக்க துன்பம்.

கஅக. எண்வகை நரகர் - மேற்கூறிய உலகம் முப்பத்தொன் றனுள் முதலாவதாகிய நரகலோகத்தின் பகுதிகளான மஹாநிரயம், ரௌரவம், காலஸூத்ரம், ஸஞ்சீவனம், மஹாவீசி, தபனம், ஸம்பிரதாபனம், ஸம்ஹதம் என்னும் எட்டு நரகங்களிலுமுள்ளவர்கள்.

கஅஉ. ஈட்டம்- கூட்டம். நாள்-இருபத்தேழு நட்சத்திரங்கள்.

கஅங. மேற்கூறிய அரூபப்பிரஹ்மகணலோகமுதலியவற்றைத் தன்னுள் அடக்கிய கோளத்தைச் சக்கரவாளமென்பர்; "சக்கர வாளத்துத் தேவரெல்லாம்" (மணி. கஉ: எஉ), "எண்ணருஞ் சக்கர வாள மெங்கணும்' (ஷை. உசு: ருஉ) என வருதல் காண்க.

கஅச. வரந்தரற்குரியோர்-தேவர். முன்னிறுத்தி-கோதமைக்கு முன்னே நிறுத்தி.

கஅரு. அரந்தை-துன்பம். கெடும்-கெடுமின். என-என்று சம்பாபதி சொல்ல.

கஅசு - எ. சம்பாபதி உரைத்தமுறையினை மணி. சு: களரு - ச் ஆம் அடிகளிற்காண்க.

கஅஅ. இறக்கத் துணிந்தமையால் கோதமை கொடுந்துயர் நீங்கினாள். இது போன்ற நிகழ்ச்சியைச் சிலப்பதிகாரம், உரு: அஉ - ஆம் அடி முதலியவற்றிற் காண்க.

கஅகூ. ஈமம் - பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு.

ககூ0. - ககூக. தோன்றக் கூடியவிடமென்க.

(பி - ம்.) கஅஉ. 'பண்பினீட்டமு' கஅச-ரு 'உரந்தரற் குரியோர் தம்மைமுன் னிறுத்தீங், காக்கை' ககூக. 'அங்குவாழ் தேவருங் கூட்டிய'

சூழ்கடல் வளைஇய வாழியங் குன்றத்து
நடுவு நின்ற மேருக் குன்றமும்
புடையி னின்ற வெழுவகைக் குன்றமு
௧௯௫ நால்வகை மரபின் மாபெருந் தீவு
மோரீ ராயிரஞ் சிற்றிடைத் தீவும்
பிறவு மாங்கத னிடவகை யுரியன
பெறுமுறை மரபி னறிவுவரக் காட்டி
யாங்குவா ழுயிர்களு மவ்வுயி ரிடங்களும்
௨௦௦ பாங்குற மண்ணீட்டிற் பண்புற வகுத்து

---

௧௯௨. சூழ்கடல் - பெரும்புறக்கடல். ஆழியங்குன்றத்து - சக்கரவாளகிரியின் உட்பட்ட இடத்தில்.

௧௯௩. நடுவிடத்தே நின்றதாகிய, எண்பத்தீராயிரம் யோசனை உயரமும் அவ்வுயரத்திற்குத் தக்க பருமையும் அமைந்துள்ள மேருமலையும்.

௧௯௪. அம்மேருவின் பக்கத்தே அதிலிருந்து உயரத்தில் ஒன்றற்கொன்று வரவரப் பாதி பாதியளவு குறைந்து குறைந்து ஒன்றைச்சுற்றியொன்றாகச் சூழ்ந்துள்ள ஏழு குலகிரிகளும்.

௧௯௫. மேற்கூறிய மேருவும் அதனைச் சூழ்ந்துள்ள ஏழுகுலகிரிகளும் அக்குலகிரிகளுள் ஒவ்வொன்றனையும் சூழ்ந்து அவ்வக்கிரியின் உயர அளவுள்ள ஆழமும் அகலமுமமைந்த ஏழு கடல்களும் ஆகிய இவற்றையெல்லாம் சூழ்ந்து கிடக்கும் பெரும்புறக்கடலிலுள்ள சம்புத்தீவு முதலிய நான்கு மகாத்வீபங்களும். இந்த நான்கினுள் தெற்கேயுள்ளது சம்புத்தீவு; இது 'நாவலந்தீவு' என்றுங் கூறப்படும்; இதனை "நாவலோங்கிய மாபெருந் தீவு" (மணி. ௨ : ௧), "நாவலொடு பெயரிய மாபெருந்தீவத்து" (ஷை. ௧௧ : ௧0௭) என்பவற்றாலுணர்க.

௧௯௬. மஹாத்வீபம் நான்கினுள் ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியே ஐந்நூறு ஐந்நூறாகச் சூழ்ந்துள்ள இரண்டாயிரம் சிறு தீவுகளும்; இச்சிறு தீவுகள் அந்தரத்தீவுகளென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

௧௯௫ - ௬. " அந்தரத் தீவினு மகன் பெருந் தீவினும்" (௨௫: ௨௨௪.) என்று பின்வருதல் காண்க.

௧௯௩ - ௬. இவ்வடிகளிலுள்ள வரலாறுகள் பர்மாதேசத்துப் புத்த நூலிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளப்பட்டன.

௧௯௭ - ௮. உரியனவற்றைக்காட்டி.

௧௯௯. உயிர்களென்றது, அவ்வவ்வுயிர்கள் வாழுகின்ற உடம்புகளை.

௨௦௦. பாங்கு - பகுதித்திரள்; " அடியோர் பாங்கு மாயமு நீங்கி " (சிலப். ௧௬ : ௮௫); அழகுமாம். மண்ணீட்டின் - சுதையாற் செய்யப்பட்டுள்ள பாவைவடிவமாக.

(பி - ம்.) ௧௯௨ 'ஆழிக்குன்றத்து' ௨௦௦. 'மண்ணிடிற்'

மிக்க மயனு லிழைக்கப் பட்ட
சக்கர வாளக் கோட்டமீங் கிதுகா
ணிடுபிணக் கோட்டத் தெயிற்புற மாதலிற்
சுடுகாட்டுக் கோட்ட மென்றல துரையா
உ0ரு ரிதன்வர விதுவென் றிருந்தெய்வ முரைக்க
மதனி னெஞ்சமொடு வான்றுய ரெய்திப்
பிறந்தோர் வாழ்க்கை சிறந்தோ ளுரைப்ப
விறந்திருள் கூர்ந்த விடையிருள் யாமத்துத்
தூங்குதுயி லெய்திய சுதமதி யொழியப்
உக0 பூங்கொடி தன்னைப் பொருந்தித் தழீஇ
யந்தர மாறு வாறைந் தியோசனைத்
தென்றிசை மருங்கிற் சென்றுதிரை யுடுத்த
மணிபல் லவத்திடை மணிமே கலாதெய்வ
மணியிழை தன்னைவைத் தகன்றது தானென்.

சு.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்தகாதை முற்றிற்று.

உ0க. மயன் - தெய்வத்தச்சன்; அசுரத்தச்சனென்றுங் கூறுவர்.

உ0௩. இடுதல் - போகடுதல். பிணக்கோட்டம் - மயானம்.

உ0௪. மு. மணி. சு: ௩0.

உ0ரு. இருந்தெய்வம் - மணிமேகலாதெய்வம்.

உ0சு. மதனில் நெஞ்சமொடு - செருக்கற்ற மனத்துடனே.

உ0எ. சிறந்தோள்-மணிமேகலை; வாழ்க்கையென்றது நிலையாமையை. வாழ்க்கையைச் சிறந்தோள் உரைப்ப.

உ0அ. இடையிருள் யாமத்து - நடுயாமத்தில்; மணி. சு: க௪௩.

உக0. பூங்கொடிதன்னை - மணிமேகலையை.

உகக. அந்தரம் ஆறு - ஆகாயமே வழியாக.

உகக - உ. முப்பதுயோசனைதூரம் தென்றிசைக்கண்ணே சென்று.

உக0 - க௪. மணி. கூ: ருரு - எ.

க - உக௪. கதிர்மண்டிலம் சொரிய, மேனியள் ஏத்தி நோக்கி என்னுற் றீரென, அவள் உரைத்தலும், அருந்தெய்வமுரைப்ப, சுதமதி என்னையோ வென, நேரிழை கூறும்; அங்ஙனங்கூறுகின்ற தெய்வம், இதன் வரவு இது வென்றுரைக்க, சிறந்தோளுரைப்ப, தெய்வம் இடையிருள்யாமத்துச் சுதமதியொழியப் பூங்கொடிதன்னைத் தழீஇச் சென்று மணிபல்லவத்தில் வைத்து அகன்றதெனமுடிக்க.

(பி - ம்.) உ0௪. 'என்பவையறியார்' உ0ரு. 'இதுவெனவிருந்' உக0. 'பொருந்தினடழீஇ'

ஏழாவது

துயிலெழுப்பியகாதை.

[ஏழாவது மணிமேகலாதேய்வம் உவவனம்புகுந்து சுதமதியைத் துயிலெழுப்பியபாட்டு.]

மணிமே கலைதனை மணிபல் லவத்திடை
மணிமே கலாதெய்வம் வைத்து நீங்கி
மணிமே கலைதனை மலர்ப்பொழிற் கண்ட
வுதய குமர னுறுதுய ரெய்திக்
௫ கங்குல் கழியிலென் கையகத் தாளெனப்
பொங்குமெல் லமளியிற் பொருந்தா திருந்தோன்
முன்னர்த் தோன்றி மன்னவன் மகனே
கோணிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியுங்
கோணிலை திரிந்திடின் மாரிவறங் கூரு
௧௦ மாரிவறங் கூரின் மன்னுயி ரில்லை
மன்னுயி ரெல்லா மண்ணாள் வேந்தன்
றன்னுயி ரென்னுந் தகுதியின் றாகுந்
தவத்திறம் பூண்டோ டன்மேல் வைத்த

---

௩. மலர்ப்பொழிற் கண்ட - உவவனத்திற்கண்ட.

௪. உறுதுயர் - மிக்க துன்பம்.

௫. கையகத்தாள் - கையினிடத்தே யுள்ளாள்.

௬. பொருந்ாது - துயிலாது. ௯. வறம் - வறுமை.

அ - ௧௦. இந்நூற் பதிகம் ௨௪ -ஆம் அடியைப் பார்க்க; "கோணிலை திரிந்து நாழி குறைபடப் பகல்கண் மிஞ்சி, நீணில மாரி யின்றி விளைவஃகிப் பசியு நீடிப், பூண்முலை மகளிர் பொற்பிற் கற்பழிந் தறங்கண் மாறி, யானை யிவ் வுலகு கேடா மரசுகோல் கோடி னென்றான்" சீவக. ௨௫௫.

௧௩. தவத்திறம் - தவத்தின்கூறுபாடு.

(பி - ம்) ௪. 'துயிலெய்தி' அ. 'திரிந்திடக் கோணிலை' ௧௨. 'தகுவை யாயின்', 'தகுதியையாயிற்' ௧௩. 'தவத்திற்பூண்டோ'

வவத்திற மொழிகென் றவன்வயி னுரைத்தபி
கரு னுவவனம் புகுந்தாங் குறுதுயில் கொள்ளுஞ்
சுதமதி தன்னைத் துயிலிடை நீக்கி
யிந்திர கோடணை யிந்நகர்க் காண
வந்தே னஞ்சன் மணிமே கலையா
ஞதிசான் முனிவ னறவழிப் படூஉ
உ0 மேது முதிர்ந்த திளங்கொடிக் காதலின்
விஞ்சையிற் பெயர்த்துநின் விளங்கிழை தன்னையோர்
வஞ்சமின் மணிபல் லவத்திடை வைத்தேன்
பண்டைப் பிறப்பும் பண்புற வுணர்ந்தீங்
கின்றேழ் நாளி லிந்நகர் மருங்கே
உரு வந்து தோன்று மடக்கொடி நல்லாள்
களிப்புமாண் செல்வக் காவற் பேரூ
ரொளித்துரு வெய்தினு மொன்றிற மொளியா
ளாங்கவ ளிந்நகர் புகுந்த வந்நா

கச. அவத்திறம் - கேடுசெய்யுங்காரியம் ; "தவஞ்செய்வார்...அவஞ் செய்வா ராசையுட் பட்டு" (குறள், உசசு) என்பதில் 'அவம்' என்பது இப்பொருளில் வருதல்காண்க.

சு - கச. மணி. கஅ: அ0 - அரு.

க - கச. மணிமேகலாதெய்வம் மணிமேகலையை மணிபல்லவத்திடை வைத்து நீங்கிப் பொருந்தாதிருந்தோனுகிய உதயகுமரன்முன்னர்த் தோன்றி அவத்திறம் ஒழிகவென்று உரைத்தபினென்க.

கஎ. இந்திரகோடணை - இந்திரவிழா.

கஅ. மு: சிலப். கரு: ருரு; அஞ்சல் - அஞ்சாதே.

ககூ. ஆதிசால்முனிவன் - புத்தன்.

உ0. ஏது முதிர்ந்தது - ஏதுநிகழ்ச்சி முற்றியது.

உக. விஞ்சையின் - வித்தையினலே.

உச. இன்றேழ்நாளில்-இற்றைக்குஏழாவதுநாளில்; மணி. கக: கஉகூ.

உரு. தோன்றும் - தோன்றுவாள். நல்லாள் - மணிமேகலை.

உசு. பேரூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில்.

உஎ. உருவை மறைத்து வருவாளாயினும்.

(பி - ம்.) கச. 'அவ்வயினுரைத்தபின்' கரு. 'நவவனம்' உக. 'குணர்ந்துநின்' உரு. 'வந்துகாண்குறும்' உசு. 'பெயரூர்' உஎ. 'உன்றிறமொழியாள்', 'ஊன்றிறமொழியாள்'

ளீங்கு நிகழ்வன வேதுப் பலவுள
ங௦ மாதவி தனக்கியான் வந்த வண்ணமு
மேதமி னெறிமக ளெய்திய வண்ணமு
முரையாய் நீயவ ளென்றிற முணருந்
திரையிரும் பௌவத்துத் தெய்வமொன் றுண்டெனக்
கோவலன் கூறியிக் கொடியிடை தன்னையென்
ஙரு னமஞ் செய்த நன்னு ணள்ளிருட்
காமன் கையறக் கடுநவை யறுக்கு
மாபெருந் தவக்கொடி யீன்றனை யென்றே
நனவே போலக் கனவகத் துரைத்தே
னீங்கிவ் வண்ண மாங்கவட் குரையென்
ச௦ றந்தரத் தெழுந்தாங் கருந்தெய்வம் போயபின்
வெந்துய ரெய்திச் சுதமதி யெழுந்தாங்
ககன்மனை யரங்கத் தாசிரியர் தம்மொடு

உகூ. நிகழ்வனவாகிய ஏதுக்கள்.

ஙக. ஏதமில்நெறி - குற்றமில்லாதவழி; அஃதாவது விசுத்திமார்க்கம்.

ஙஉ. அவள்-மாதவி; என்திறம் உணரும்-என்வரலாற்றை உணர்வாள்.

ஙங. பௌவத்து - கடலினிடத்து. தெய்வமொன்று உண்டென - எனது குலமுதல்வனை விபத்தினின்று நீக்கிப் பாதுகாத்த தெய்வமொன்று உள்ளதென்று.

ஙரு. நன்னளிற் செறிந்த இருளிடத்தே.

ஙங - ரு. சிலப் கரு : உஅ - ஆம் அடி முதலியவற்றின் பொருளை இவற்றுடன் ஒப்பிடுக.

ஙசு - எ. சிலப் ங௦ : உரு - சு.

கரு - ச௦. மணிமேகலாதெய்வம் புகுந்து நீக்கி, 'இந்நகரில் இந்திர விழாக்காண வந்தேன்; யான் மணிமேகலாதெய்வம்; இளங்கொடிக்கு ஏது முதிர்ந்ததாதலால் அவளை மணிபல்லவத்தில் வைத்தேன்; அவள் இந்நகரில் இற்றைக்கு ஏழாநாளில் தோன்றுவள்; ஏதுப் பலவுள; மாதவிக்குரை; அவள் என்திறமுணரும்; இவ்வண்ணம் அவட்கு உரை' என்று போயபி னென்க.

சஉ. அகல் மனை அரங்கத்து - விசாலித்த வீடாகிய நடனசாலையில்; ஆசிரியர் தம்மொடு - இயலாசிரியனும், ஆடலாசிரியனும், யாழாசிரியனும், இசையாசிரியனும், குழலோனும், தண்ணுமையோனுமாகிய இவர்களோடு நின்று.

(பி - ம்) ஙக. 'ஏதமினின்மக', 'ஏதமுனிமைக' ஙஉ 'உரைப்பொருளு ணரும்' ஙங. 'பவ்வத் தெய்வ முண்டென' ஙரு. 'நல்லிருள்' ஙசு. 'கை யாற் கடுநவை' சக. 'எய்தியசுதமதி' சஉ, 'தாசியர்தம்மொடு'

வகைதெரி மாக்கட்கு வட்டணை காட்டி
யாடல் புணர்க்கு மரங்கியன் மகளிரிற்
சரு கூடிய குயிலுவக் கருவிகண் டுயின்று
பண்ணுக்கிளை பயிரும் பண்ணியாழ்த் தீந்தொடை
கொளைவல் லாயமோ டிசைகூட் டுண்டு
வளைசேர் செங்கை மெல்விர லுதைத்த
வெம்மைவெய் துருது தன்மையிற் றிரியவும்
ருo பண்பில் காதலன் பரத்தமை நோனு
துண்கண் சிவந்தாங் கொல்குகொடி போன்று
தெருட்டவுந் தெருளா தூடலொடு துயில்வோர்
விரைப்பூம் பள்ளி வீழ்துணை தழுவவுந்

சங. வகைதெரிமாக்கட்கு - அவிநய முதலிய கூறுபாடுகளைத் தெரி கின்ற மாந்தர்களுக்கு. வட்டணை காட்டி - கமல வர்த்தனையைக்காட்டி; கமலவர்த்தனையாவது கைத்தலங்காட்டல்; சீவக. சுஎரு.

சச. அரங்கியல் மகளிரின் - நாடகமகளிர்போல; நாடக மகளிருட னென்றுமாம்.

சரு. கூடியகுயிலுவக்கருவி-சேர்ந்த குழல் யாழ் மத்தளம் குடமுழா இடக்கையென்பவைகள்; "கூடிய குயிலுவக் கருவிக ளெல்லாங், குழல் வழி நின்ற தியாழே யாழ்வழித், தண்ணுமை நின்றது தகவே தண்ணுமைப், பின்வழி நின்றது முழவே முழவொடு, கூடிநின்றிசைத்த தாமந் திரிகை" (சிலப். ங: கங அ - சஉ. உரை.) கண்டுயின்று - ஒலியாதடங்கி. 'மகளி ரின்' (சச) என்றதனால் அவர்கள் துயின்றமையும் பெறப்பட்டது.

சசு - சு. பண்ணுக்கிளை - பண்ணின் வகைகளை. பயிரும் - இசைக்கும். தீந்தொடை - இனிய நரம்புகள். கொளைவல் ஆயமோடு - பாட்டில் வல்ல மகளிர்கூட்டத்துடனே; கொளை - ஒற்றறுத்தலுமாம். கூட்டுண்டு - சேர்ந் தனுபவித்து. உதைத்த - தெறித்த. உருது - உருமையால். தொடை திரி யவுமென்க.

ருo - ருங. பரத்தமை - பரத்தன் தன்மை; பரத்தையை நுகர்வான் பரத்தன்; "பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர், நண் ணேன் பரத்தநின் மார்பு" (குறள், கங கக); "வறுமொழி யாளரொடு வம்பப் பரத்தரொடு" (சிலப். கசு: சுங.) நோனது - பொறுமல். துயில்வோர் - ஊடியமகளிர். வீழ்துணை - விரும்பியகணவன். துயில்வோர் தழுவவும்.

(பி - ம்.) சசு. 'பண்ணுக்கிழமைபிறமண்ணியாழ்' சஎ. 'கொளவல் லாய' சஅ. 'வளையார் செங்கை' சகூ. 'வேதுறுது' ருo. 'காதல்பார்த் தமை நோனது' ருக. 'நுண்கண்' ருஉ. 'துயில்வோள்'

தளர்நடை யாயமொடு தங்கா தோடி
ருரு விளையாடு சிறுதே ரீர்த்துமெய் வருந்தி
யமளித் துஞ்சு மைம்படைத் தாலிக்
குதலைச் செவ்வாய்க் குறுநடைப் புதல்வர்க்குக்
காவற் பெண்டிர் கடிப்பகை யெறிந்து
தூபங் காட்டித் தூங்குதுயில் வதியவு
சூ௦ மிறையுறை புறவு நிறைநீர்ப் புள்ளுங்
காவுறை பறவையு நாவுள் ளழுந்தி
விழவுக்களி யடங்கி முழவுக்கண் டுயின்று
பழவிறன் மூதூர் பாயல்கொ ணடுநாட்
கோமகன் கோயிற் குறுநீர்க் கன்னலின்
சூரு யாமங் கொள்பவ ரேத்தொலி யரவமு
முறையுணின் றெடுங்கிய வுண்ணு வுயக்கத்து
நிறையழி யானை நெடுங்கூ விளியுந்
தேர்வழங்கு தெருவுஞ் சிற்றிடை முடுக்கரு
மூர்காப் பாள ரெறிதுடி யோதையு
எ௦ முழங்குநீர் முன்றுறைக் கலம்புணர் கம்மியர்

ருச. தளர்நடையாயம் - சிறார்கூட்டம்.

ருசு. ஐம்படைத்தாலி : மணி. ௩: கங அ - உரையைப்பார்க்க.

ருஅ - கூ. காவற் பெண்டிர் - செவிலித்தாயர். கடிப்பகை: (மணி. எ; எ௩.) காவற்பெண்டிர் துயில்வதியவும்.

சூ௦. இறை - இறப்பு. சூக. கா - சோலை.

சூ௨. களி - களிப்பு; கூத்துமாம். சூ௩. நடுநாள் - நடு இரவில்.

சக - சூ௩. தன்மையிற்றிரியவும், வீழ்துணை தழுவவும், துயில்வதியவும், கருவி கண்டுயின்று நா உள்ளழுந்தி முழவுக் கண்டுயின்று ஊர் பாயல்கொள் நடுநாளிலென்க.

சூச. கன்னலின் - நாழிகைவட்டிலால்; முல்லை. ருஅ.

சூரு. யாமங்கொள்பவர் - நாழிகைக்கணக்கர்; சிலப். ரு: சக.

சூசு. உண்ணு உயக்கம் - உண்ணாமையாலுண்டாகிய வருத்தம்.

சூஎ. நெடுங்கூவிளி - நெடியகூப்பிடுதலின் முழக்கம்; மணி.எ: ககரு.

சூஅ. சிற்றிடைமுடுக்கர் - சிறிய இடங்களையுடைய முடுக்குத் தெருக்கள்.

சூகூ. துடி - ஒருவகைத் தோற்கருவி.

எ௦. கலம்புணர் கம்மியர் - கப்பலிற் சேர்ந்து தொழில் செய்வோர்.

(பி - ம்.) ருச. 'தாங்காதோடி' சூ௨. 'களிப்படங்கி' சூச-ரு. 'குறிநீர்க் கன்னல், யாமங்கொள்வோர்' சூசு. 'ஓங்கிய'

துழந்தடு கள்ளின் றேப்பியுண் டயர்ந்து
பழஞ்செருக் குற்ற வனந்தர்ப் பாணியு
மரவாய்க் கடிப்பகை யையவிக் கடிப்பகை
விரவிய மகளி ரேந்திய தூமத்துப்
எரு புதல்வரைப் பயந்த புனிறுதீர் கயக்கந்
தீர்வினை மகளிர் குளனா டரவமும்
வலித்த நெஞ்சி னாடவ ரின்றியும்

எக. துழந்து அடுகள்ளின்தோப்பி உண்டு அயர்ந்து-துழாவிச்சமைத்த கள்ளுகளில் நெல்லாற் சமைத்த கள்ளையுண்டு தம்மைமறந்து; "இல்லடு கள்ளின் றேப்பி பருகி" பெரும்பாண். கசஉ.

எஉ. அனந்தர் - கள்ளையுண்டமையாலுண்டாகிய செருக்கு; "அனந்தர் நடுக்க மல்ல தியர்வதும்" பொருந. கூச.

எங. கடிப்பகை - பேய்க்குப் பகையாகவுள்ளதென்று பொருள்; அரவாய்க்கடிப்பகை - அரம்போன்ற வாயினையுடைய வேப்பிலை; ஐயவிக்கடிப்பகை-வெண் சிறுகடுகு; இவை பேய்க்குப்பகை யென்பதை புறநா. உஅக-ஆம் செய்யுளாலும் உணர்க. பேய்முதலியவைகள் அணுகாதிருத்தற்கு இருவகைக் கடிப்பகையும் கூறப்பட்டன; மணி. ங: கஙச - உரையைப் பார்க்க.

எச. தூமத்து - புகையுடன்.

எங - ச. மகளிரேந்திய அரவாய்க்கடிப்பகை ஐயவிக்கடிப்பகைவிரவிய தூமம் ஆகிய இந்த இரண்டுடன் சென்று என ஒருசொல் வருவிக்க.

எரு - சு. புனிறுதீர்மகளிர்; கயக்கந்தீர்மகளிரென்க. கயக்கம் - கயங்குதல். புதல்வரைப்பெற்றுப் புனிறுதீர்ந்த மகளிர் இரவிற்சென்று குளத்தில் நீராடுதலை, "கணவ ருவப்பப் புதல்வர்ப் பயந்து, பணைத்தேந் திளமுலை யமுத மூறப், புலவுப்புனிறு தீர்ந்து பொலிந்த சுற்றமொடு, வளமனை மகளிர் குளநீ ரயர" (மதுரை. சு௦௦ - சு௦௩) என்பதனாலுமுணர்க. புதல்வரைப்பெற்றமகளிர் எழுந்துசென்று பத்தாவது இரவில் நீராடவேண்டுமென்று ஆபஸ்தம்பக்ருஹ்யத்தின் கரு-ஆம் கண்டத்துள்ள அ-ஆம் ஸூத்திரத்தாலும், அந்நூலை அநுஸரித்துத் தோழப்பரென்று வழங்குகிற வைதிகஸார்வபௌமரியற்றிய க்ருஹ்யரத்நத்தில் சு-ஆம் கண்டத்தில் நாமகரணப்பிரகரணத்திலுள்ள "தசமேஹநி" என்னும் ஸூத்திரத்தாலும் தெரிகின்றது.

எஎ. வலித்த நெஞ்சின் ஆடவர் இன்றியும் - பகைமையைக் கருதிய நெஞ்சினையுடைய வீரர் இல்லாதிருக்கவும்.

(பி - ம்.) எக. 'துழந்தகள்ளின் தொப்பிரண்டயந்து' எங. 'நாவாய்க் கடிப்பகை' எச. 'இரவியன்மகளிர்' எரு-சு. 'புதல்வர்ப்பயந்தபுனிறுதீருகத்து, விரிவியன்மகளிர்குளநாளரவமும்', 'புனிறுநீருயக்கந், தீர்வியன்'

புலிக்கணத் தன்னோர் பூத சதுக்கத்துக்
கொடித்தேர் வேந்தன் கொற்றங் கொள்கென
அ0 விடிக்குரன் முழக்கத் திடும்பலி யோதையு
மீற்றிளம் பெண்டி ராற்றுப் பாலகர்
கடுஞ்சூன் மகளிர் நெடும்பு ணுற்றோர்
தந்துயர் கெடுக்கு மந்திர மாக்கண்
மன்றப் பேய்மகள் வந்துகைக் கொள்கென
அரு நின்றெறி பலியி னெடுங்குர லோதையும்
பல்வே றோதையும் பரந்தொருங் கிசைப்பக்
கேட்டுளங் கலங்கி யூட்டிரு ளழுவத்து
முருந்தே ரிளநகை நீங்கிப் பூம்பொழிற்
றிருந்தெயிற் குடபாற் சிறுபுழை போகி
கூ0 மிக்கமா தெய்வம் வியந்தெடுத் துரைத்த
சக்கர வாளக் கோட்டத் தாங்கட்
பலர்புகத் திறந்த பகுவாய் வாயி
லுலக வறவியி னொருபுடை யிருத்தலுங்

எஅ. புலிக்கணத் தன்னோர் - வீரர். பூத சதுக்கத்து - பூதத்தை யுடைய சதுக்கத்திலே ; சதுக்கம் - நாற்சந்தி.

அக. ழ. மணி. சு: கஅ.

அஉ. கடுஞ்சூல்மகளிர்-முதற்சூலையுடைய மகளிர்; "கடுஞ்சூன் முண்டகங் கதிர்மணி கழாஅலவும்" சிறுபாண். கசஅ.

அஎ. ஊட்டிருளழுவத்து - ஊட்டினாற்போன்ற இருட்பரப்பில்.

அகூ. ழ. மணி. சு: உஉ.

கூஉ - ங. ழ. மணி. கஎ: எஎ - அ. உலக அறவி - ஊரம்பலம்; எல்லாச்சாதியாரும் வந்து தங்குதற்குரிய தருமசாலை ; இதனை 'உ.லோகோபகாரிகா' என்பர் வடநூலார்.

சக - கூங. சுதமதியெழுந்து நடுநாளில் ஏத்தொலியரவமும், நெடுங்கூவிளியும், துடியோதையும், அனந்தர்ப்பாணியும், குளறுடரவமும், பலியோதையும், நெடுங்குரலோதையும் ஆகிய பல ஓசைகளையும் கேட்டு உளங்கலங்கி நீங்கிப் போகிச் சக்கரவாளக்கோட்டத்திடத்தே உலகவறவியின் ஒருபுடையிருத்தலுமென்க.

(பி - ம்.) எஅ. 'பூதச்சதுக்கத்து' அரு. 'புலியின்' அஎ. 'பூட்டிருளழுவத்து' அஅ. 'நீங்கியபூம்பொழில்' கூங. 'உலகவிலறவி யொருபுடை'

கந்துடை நெடுநிலைக் காரணங் காட்டிய
கூரு வந்தி லெழுதிய வற்புதப் பாவை
மைத்தடங் கண்ணாண் மயங்கினள் வெருவத்
திப்பிய முரைக்குந் தெய்வக் கிளவியி

கூச - ரு. நெடுநிலை உடைக்கந்து அந்தில் - நெடிய தோற்றத்தையுடைய தூணாகிய அவ்விடத்தே; காரணம் காட்டிய - பழவினையாகிய காரணத்தை யாவருக்கும் காட்டுதற்பொருட்டு; எழுதிய - மயனென்னும் தெய்வத்தச்சனால் நிருமிக்கப்பட்ட; அற்புதப் பாவை-யாவருக்கும் ஆச்சரியத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற பாவை ; இது, மேற்கூறிய உலகவறவியிற் சம்பாபதி கோயிலின் கிழக்கேயுள்ள தூணொன்றில் தெய்வகணத்தோனாகிய **துவதிக**னென்பவனுடைய வடிவம்போல மயனால் நிருமிக்கப்பட்ட பாவை ; முக்காலச்செய்தியையும், கேட்போர்க்குச் சொல்லும் இயல்பையுடையது ; பேசுதல்பற்றி இது நாவுடைப்பாவையென்றுஞ் சொல்லப்படும். இவற்றை, "கந்துடை நெடுநிலைக் கடவு ளெழுதிய, வந்திற் பாவை யருளு மாயிடின்" (கரு : ௩௩ - ச), "கந்துடை நெடுநிலைக் காரணங் காட்டிய, தந்துணைப் பாவையை" (கஎ : அகூ - கூo), "நெடுநிலைக் கந்தி னிடவயின் விளங்கக், கடவு ளெழுதிய பாவையாங் குரைக்கும்" (உo: ககo - கக), "கடவு ளெழுதிய நெடுநிலைக் கந்தின், குடவயி னமைத்த நெடுநிலை வாயின், முதியாள் கோட்டம்" (உக: க -௩), "என்றிவை சொல்லி யிருந்தெய்வ முரைத்தலும்" (உக: ௩ரு), "மன்பெருந் தெய்வ கணங்களி னுள்ளேன்,றுவதிக னென்பேன் றுன்றுமுதிர் கந்தின், மயனெனக் கொப்பா வகுத்த பாவையி, னீங்கேன்" (உக: க௩o - ௩௩), "நெடுநிலைக் கந்தினின்ற பாவை" (உஉ : உ), "இலகொளிக் கந்தி னெழுதிய பாவாய்" (உஉ: கூக), "நாவுடைப் பாவை நங்கையை யெடுத்தலும்" (உஉ: கூச), "நாவுடைப் பாவையை நலம்பல வேத்தி" (உஉ: கoச) என இந்நூலில் வருவனவற்றாலுணர்க. எழுதிய -பண்ணிய ; "கடவு ளெழுதவோர் கற்று ராரெனின்" (உரு : க௩o), "கடவு ளெழுதவோர் கற்கே யாதலின்" (ஷை : ககூகூ), "கடவு ளெழுதவோர் கற்கொண் டல்லது" (உகூ : கச) எனச் **சிலப்பதிகாரத்து** வருதல்காண்க.

கூகூ. மைத்தடங் கண்ணாள் - சுதமதி.

கூஎ. திப்பியம் : இது, திவ்யமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு ; தேவலோகத்திலிருப்பதென்று பொருள்; இவ்வாறு இறந்தகால எதிர்காலச் செய்திகளைக் கூறுதல் பெரும்பாலும் இவ்வுலகவழக்கமன்மையின், இதனை, 'திப்பியம்' என்றார். "செங்கோல் காட்டிய தெய்வமுந் திப்பியம், பையரவல்குல் பலர்பசி களையக், கையி லேந்திய பாத்திரந் திப்பிய,முந்தை முதல்வி யடிபிழைத் தாயெனச், சித்திர முரைத்த விதூஉந் திப்பியம்" (ககூ: கo - கச) என்று இந்நூலுள்ளே 'திப்பியம்' என்பது இப்பொருளில் வருதல் காண்க ; தெய்வக்கிளவியினால் திப்பியமுரைக்கும். தெய்வக்கிளவி - தெய்வத்தன்மையுள்ள சொல் ; வடசொல்லாலெனினுமமையும்.

(பி - ம்.) கூஎ - அ. 'கிளவி யிரவிவன்மகனொரு'

னிரவி வன்ம னொருபெரு மகளே
துரகத் தானைத் துச்சயன் றேவி
௧௦௦ தயங்கிணர்க் கோதைத் தாரை சாவுற
மயங்கி யானைமுன் மன்னுயிர் நீத்தோய்
காராளர் சண்பையிற் கௌசிகன் மகளே
மாருத வேகனோ டிந்நகர் புகுந்து
தாரை தவ்வை தன்னொடு கூடிய
௧௦௫ வீரை யாகிய சுதமதி கேளா
யின்றேழ் நாளி லிடையிருள் யாமத்துத்
தன்பிறப் பதனொடு நின்பிறப் புணர்ந்தீங்
கிலக்குமி யாகிய நினக்கிவ யாள்வரு
மஞ்சலென் றுரைத்த தவ்வுரை கேட்டு

கூஅ. இரவிவன்மன் - அசோதரநகரத்தரசன்; இவன் சுதமதியென்பவளுடைய பூர்வஜன்மபிதா.

கூஅ - கூ. பு. மணி. கக : க௩௫ - ச. துச்சயன்=துர்ஜயன் - பகைவர்களால் வருத்தமுற்று வெல்லப்படுபவனென்று பொருள்; இவன் அங்கநாட்டிலுள்ள கச்சயமென்னு நகரத்தரசன்; சுதமதியென்பவளுடைய பூர்வஜன்ம நாயகன்; மணி. ௧௦ : ௫௦ - ௫ச.

௧௦௦. தாரை - இவள் வீரைக்கு முன்னே பிறந்தவள்; வீரை யானையால் இறந்தது கேட்டு இவள் இறந்தமையால், 'சாவுற' என்றார்; மணி. கஉ : சரு - அ.

௧௦௧. மயங்கி - மதுவைக் குடித்தமையால் மயங்கி.

௧௦௨. காராளர்சண்பை - அங்கநாட்டிற் கங்கைக்கரையிலுள்ளதாகிய சம்பாநகரம்; இப்பொருளில், காராளரென்பது கராளரென்பதன் விகாரமென்றும், கொடுமையென்று பொருள்படுகின்ற கராளத்வம் அல்லது கராளதையென்பது இச்சொற்குப் பகுதியென்றும், இக்காராளர்கள் துர்க்காபூஜை செய்துநரபலிகொடுப்போரென்றும், இப்பெயர் இக்காலத்து மஹாராஷ்டிர தேசத்திற் கராடிகளென்று வழங்குகிறதென்றுங் கூறுவர்; மணி. ௫ : உகூ.

௧௦௪. தாரை தவ்வை - தாரையாகிய தவ்வை; தவ்வை - முன்பிறந்தவள். தாரை யென்பது மாதவியென்பவளுடைய பூர்வஜன்ம நாமதேயம்.

௧௦௫. வீரையென்பது சுதமதியென்பவளுடைய பூர்வஜன்ம நாமதேயம்.

௧௦அ. இலக்குமியென்பது மணிமேகலையின் முற்பிறப்பின் பெயர்; தாரை, வீரை, இலக்குமி இம்மூவரும் சகோதரிகள்.

௧௦கூ. அஞ்சல் - அஞ்சாதே. தெய்வம் உரைத்தது.

(பி - ம்.) ௧௦௧. 'மயங்கியல் யானை' ௧௦௨. 'காராளகசண்பை' ௧௦௪. 'தாரைதவ்வை' ௧௦௫. 'சுதைமதி' ௧௦௬. 'இன்றேளாளிடையிடை' ௧௦எ - அ. 'உன்பிறப்புணர்ந்தீங், கலக்குமியாகிய'

ககo நெஞ்சு நடுக்குறூஉ நேரிழை நல்லாள்
காவ லாளர் கண்டுயில் கொள்ளத்
தூமென் சேக்கைத் துயில்கண் விழிப்ப
வலம்புரிச் சங்கம் வறிதெழுந் தார்ப்பப்
புலம்புரிச் சங்கம் பொருளொடு முழங்கப்
ககரு புகர்முக வாரண நெடுங்கூ விளிப்பப்
பொறிமயிர் வாரணங் குறுங்கூ விளிப்பப்
பணைநிலைப் புரவி பலவெழுந் தாலப்
பணைநிலைப் புள்ளும் பலவெழுந் தாலப்
பூம்பொழி லார்கைப் புள்ளொலி சிறப்பப்
கஉo பூங்கொடி யார்கைப் புள்ளொலி சிறப்பக்
கடவுட் பீடிகைப் பூப்பலி கடைகொளக்
கலம்பகர் பீடிகைப் பூப்பலி கடைகொளக்

ககo. நல்லாள் - சுதமதி.

ககஉ. சேக்கைத் துயில் கண் - படுக்கையில் தூங்குகின்ற ஆடவர் மகளிரென்னும் இருபாலாருடைய கண்கள்.

ககங. வறிதெழுந்தார்ப்ப - பொருளின்றி முழங்க.

ககச. புலம் - அறிவு. சங்கம் - புலவர் கூட்டம்.

ககரு. வாரணம் - யானை. நெடுங்கூவிளிப்ப - நெடியகூப்பீட்டைச் செய்ய; (மணி. எ: கஎ.) கூ - கூப்பீடு; "வினைபுனை நல்லி லினைகூஉக் கேட்பவும்" புறநா. சச.

ககசு. வாரணம் - கோழி.

ககஎ. பணை - குதிரைப்பந்தி. ஆல - ஆட.

ககஅ. பணை - கிளை. ஆல-முழங்க.

ககக. பூம்பொழில் ஆர்கைப் புள் ஒலி சிறப்ப - பொலிவு பொருந்திய சோலையினிடத்தே நிறைதலையுடைய பறவைகளின் முழக்கம் அதிகரிக்க.

கஉo. பூங்கொடியார் - மகளிர். புள் - கைவளை; "புட்கை போகிய புன்றலை மகார்" மலைபடு. உருங.

கஉக. தெய்வங்களுக்குரிய பீடங்களிற் கொடுக்கப்படும் பொலிவு பெற்ற பலிகளானவை முடிவுகொள்ள.

கஉஉ. அணிகலங்கள் விற்கப்படுகின்ற அங்காடிவீதியில் மலராற் செய்யப்படும் அர்ச்சனைகளைக் கடையிடங்கள் கொள்ள; "பூப்பலி செய்து காப்புக்கடை நிறுத்தி" (சிலப். உஅ: உஙக.) வாயில்களில் இல்லுறை தெய்வங்களின் பொருட்டுக் காலையிற் பூவிடுதல் மரபு.

(பி - ம்.) ககங. 'வலம்புரிசங்கம்' ககச. 'புலம்புரிசங்கம்', 'பொலம்புரிச்சங்கம்' ககஎ. 'ஆர்ப்ப' ககஅ. 'கணநிலைப்புள்ளும்...ஆர்ப்ப' கஉக. 'கடிகொள' கஉஉ. 'பூப்பொலிகடிகொள'

குயிலுவர் கடைதொறும் பண்ணியம் பரந்தெழக்
கொடுப்போர் கடைதொறும் பண்ணியம் பரந்தெழ
௧௨௫ வூர்துயி லெடுப்ப வுரவுநீ ரழுவத்துக்
காரிருள் சீத்துக் கதிரவன் முளைத்தலு
மேவுறு மஞ்ஞையி னினைந்தடி வருந்த
மாநகர் வீதி மருங்கிற் போகிப்
போய கங்குலிற் புகுந்ததை யெல்லா
௧௩௦ மாதவி தனக்கு வழுவின் றுரைத்தலு
நன்மணி யிழந்த நாகம் போன்றவ
டன்மகள் வாராத் தனித்துய ருழப்ப
வின்னுயி ரிழந்த யாக்கையி னிருந்தன
டுன்னிய துரைத்த சுதமதி தானென்.

எ.—துயிலெழுப்பியகாதை முற்றிற்று.

---

௧௨௩. தோற்கருவி வாசிப்பாருடைய இடங்களிலெல்லாம் செவ்வை செய்யப் பட்ட வாத்தியங்கள் பரவியெழ; பண் - இசையென்றுமாம்.

௧௨௪. உபகாரிகளுடைய வாயில்கள்தோறும் கொடுத்தற்குரிய பல பண்டங்களும் பரவுதலுற்றுமிக.

௧௨௫. எடுப்ப - எழுப்ப. உரவுநீரழுவத்து - கடற்பரப்பில்.

௧௨௬. சீத்து - அழித்து.

௧௨௭. ஏ - அம்பு; "சுதமதி கேட்டுத் துளக்குறு மயில்போல்" (௪: அ௬) என்றார் முன்னும்.

௧௨௯. போயகங்குலில் - சென்ற இரவில்.

௧௩௧. "மன்னவன் மகனுக் குற்றது பொறாஅ, னன்மணி யிழந்த நாகம் போன்று" (௨௫ : ௧௯௪ - ௫) என்று இவ்வுவமையே பின்னும்வரும்; "இருநிதிக் கிழவனும் பெருமனைக் கிழத்தியு, மருமணி யிழந்த நாகம் போன் றதும்" (சிலப். ௧௩: ௫எ - அ.) அவள் - மாதவி.

௧௩௩. "இன்னுயி ரிழந்த யாக்கை யென்னத், துன்னிய சுற்றந் துயர்க் கடல் வீழ்ந்ததும்" (சிலப். ௧௩ : ௫௯ - ௬௦) என்புழியும் இவ்வுவமை வருதல் காண்க.

௧-௧௩௪. மணிமேகலாதெய்வம் நீங்கித் தோன்றி உரைத்தபின் புகுந்து நீக்கி உரையென்று போயபின், சுதமதி எழுந்து கேட்டு உளங்கலங்கி நீங்கிப் போகி ஒருபுடையிருத்தலும், பாவை உரைக்கும்; அது 'வரும், அஞ்சல்' என்று உரைத்தது; அதனைக்கேட்டு நடுக்குறுநல்லாள், கதிரவன் முளைத்தலும் போகி மாதவிக்குரைத்தலும், அவள் துயருழப்பத் தான் உயிரிழந்த யாக்கை போல இருந்தனளென முடிக்க.

(பி - ம்.) ௧௨௫. 'எடுப்பிய', 'எழுப்பிய' ௧௨௯. 'போகியகங்குல்' ௧௩௨. 'மகவாரா'

எட்டாவது

மணிபல்லவத்துத்துயருற்றகாதை

[எட்டாவது மணிமேகலை
மணிபல்லவத்துத்துயிலெழுந்து துயருற்றபாட்டு.]

ஈங்கிவ ளின்னண மாக விருங்கடல்
வாங்குதிரை யுடுத்த மணிபல் லவத்திடைத்
தத்துநீ ரடைகரைச் சங்குழு தொடுப்பின்
முத்துவிளை கழனி முரிசெம் பவளமொடு
௫ விரைமர முருட்டுந் திரையுலாப் பரப்பின்
ஞாழ லோங்கிய தாழ்கண் ணசும்பி
னும்பலுங் குவளையுந் தாம்புணர்ந்து மயங்கி
வண்டுண மலர்ந்த குண்டுநீ ரிலஞ்சி
முடக்காற் புன்னையு மடற்பூந் தாழையும்
௧௦ வெயில்வர வொழித்த பயில்பூம் பந்த

---

௧. இவள் - சுதமதி.

௩. அடைகரையில். தொடுப்பு - விளாக்கொண்டு உழுதல்; "தொடுப்பே ருழவ ரோதைப் பாணியும்" சிலப். ௨௭: ௨௩௦.

௩ - ௪. அடைகரையாகிய கழனியிலென்றுமாம்.

௫. விரைமரம் - சந்தனம் அகில் முதலியன; "விரைமர மென்றுகில்" என்பர்மேலும் (௧௯ : ௧௨௨) "வீங்குதிரை கொணர்ந்த விரைமர விறகின்" சிறுபாண். ௧௫௫.

௬. ஞாழல் - புலிநகக்கொன்றை; "பொன்னுறு ஞாழற் பூவுடன் கடுக்கும், பேழ்வாய்ப் புலியுகிர்" (கல். ௫௨.) அசும்பு - சேறு; "வாரசும் பொழுகு முன்றில்" புறநா. ௧௧௪.

௭. மயங்கி - கலந்து.

௮. குண்டு நீர் இலஞ்சி - ஆழமான நீரையுடைய பொய்கைக்கரை; இலஞ்சி, ஆகுபெயர்.

௯. முடம் - வளைவு. ௧௦. பந்தர் - நிழல்.

௯ - ௧௦. புன்னையும் தாழையும் வெயிலின் வரவையொழித்த பந்தர்.

(பி - ம்). ௧. 'ஈங்கிவரின்னணம்', 'ஈங்கிவரிஞ்ஞனம்' ௪. 'முத்துவினை கழனி' ௫. 'வரைமாமுருட்டு' ௬. 'தாழ்கண்ணசுரும்பி'

ரறல்விளங்கு நிலாமண லறுமலர்ப் பள்ளித்
துஞ்சு துயிலெழூஉ மஞ்சி லோதி
காதற் சுற்ற மறந்து கடைகொள
வேறிடத்துப் பிறந்த வுயிரே போன்று
கரு பண்டறி கிளையொடு பதியுங் காணாள்
கண்டறி யாதன கண்ணிற் காணா
நீல மாக்கட னெட்டிடை யன்றியுங்
காலை ஞாயிறு கதிர்விரித்து முளைப்ப
வுவவன மருங்கினி லோரிடங் கொல்லிது
உ0 சுதமதி யொளித்தாய் துயரஞ் செய்தனை
நனவோ கனவோ வென்பதை யறியேன்
மனநடுக் குறூஉ மாற்றந் தாராய்
வல்லிருள் கழிந்தது மாதவி மயங்கு
மெல்வளை வாராய் விட்டகன் றனையோ
உரு விஞ்சையிற் றோன்றிய விளங்கிழை மடவாள்
வஞ்சஞ் செய்தனள் கொல்லோ வறியே

கக. அறல் - நீர் அரித்து ஒழுகுதலாலுண்டாவது; "மட்டற னல்யாற்று" (புறநா. கஎஎ.) நிலாமணல் - நிலாவைப் போன்ற வெள்ளிய மணல். மலர்ப்பள்ளி - உதிர்ந்து கிடக்கும் மலராலாகிய படுக்கையில்.

கஉ. அஞ்சிலோதி - அழகிய சிலவாகமயிரினையுடையாள்; "அஞ்சிலோதி யரசனுக் கொருநாள்" (உரு : உச) என்பர் மேலும்; "அஞ்சி லோதி" குறிஞ்சி. கஅ0.

க - கஉ. மணிபல்லவத்திற் கரையிற் கழனியிற் பரப்பில் இலஞ்சிக் கரையில் மணலிற் பள்ளியில் துயிலெழுந்த மணிமேகலை யென்க.

கஙு. கடைகொள - முடிவுகொள்ள. கரு. காணாள் - காணாளாகி.

கசு. கண்டறியாதனவற்றைக்கண்ணிற் கண்டு.

கஎ. நெட்டிடை - நெடிய இடம்.

கக. 'உவவனம்' என்பது முதல் மணிமேகலை கூற்று.

உ0. சுதமதி, விளி. உக. இந்தநிலை நனவோ கனவோ.

உஙு. மயங்கும் - மயங்குவாள்.

உச. மெல்லிய வளையினையுடையாய்; எல்வளையுமாம்.

உரு. விஞ்சையிற் றோன்றிய - வித்தையினாலே தோன்றிய.

(பி - ம்.) கக. 'துறல்விளங்கு நிலாமணற்றுமலர்' கச. 'ஓதிடத்து' கரு. 'பதியங்காணாள்' கசு-எ. 'காண, நீலமாகடல்' கஅ. 'காலஞாயிறு' உ0. 'ஒழித்தாய்'

ஞெருதனி யஞ்சுவென் றிருவே வாவெனத்
திரைதவழ் பறவையும் விரிசிறைப் பறவையு
மெழுந்துவீழ் சில்லையு மொடுங்குசிறை முழுவலு
௩௦ மன்னச் சேவ லரச ஞகப்
பன்னிறப் புள்ளினம் பரந்தொருங் கீண்டிப்
பாசறை மன்னர் பாடி போல
வீசுநீர்ப் பரப்பி னெதிரெதி ரிருக்குந்
துறையுந் துறைசூழ் நெடுமணற் குன்றமும்
௩௫ யாங்கணுந் திரிவோள் பாங்கினங் காணுள்
குரற்றலைக் கூந்தல் குலைந்துபின் வீழ
வரற்றினள் கூஉ யழுதன ளேங்கி
வீழ்துய ரெய்திய விழுமக் கிளவியிற்

உஎ. ஒருதனி - ஒப்பற்றதனிமையை. வாவென - வாவென்று சொல்லிக்கொண்டு.

உஅ - கூ. அலையில் தவழ்ந்துசெல்லும் பறவைமுதலிய நீர்வாழ் பறவைச் சாதிகள் நான்கும்.

உஅ - ௩க. திரைதவழ் பறவைமுதலியனவாகிய பன்னிறப் புள்ளினம்.

௩உ. போர்குறித்துவந்து படைவீடுகளில் விட்ட பகையரசரிருவருடைய படைகளிரண்டும் எதிரெதிரிருத்தல்போல. பாடி - படைவீடு.

உஅ - ௩ச. திரைதவழ்பறவை முதலியன, அன்னச்சேவல் அரசனுக நீர்ப்பரப்பில் எதிரெதிரிருக்குந் துறையென்க. இப்படியே, "கம்புட் கோழியுங் கனைகுர ஞாரையுஞ், செங்கா லன்னமும் பைங்காற் கொக்குங், கானக் கோழியு நீர்நிறக் காக்கையு, முள்ளு மூரலும் புள்ளும் புதாவும், வெல்போர் வேந்தர் முனையிடம் போலப், பல்வேறு குழூஉக்குரல் பரந்த வோதையும்" (கo : ககச - கூ) என்றூர் சிலப்பதிகாரத்தும்.

௩ச - ரு. துறையும் குன்றமுமாகிய யாங்கணும். திரிவோள் - மணிமேகலை. பாங்கினம் - பக்கத்திலுள்ள இனங்களை.

உஎ - ௩ரு. திருவே வாவெனத் திரிவோள்.

௩சா. குரற்றலைக் கூந்தல் - பூங்கொத்தை இடத்தேயுடைய கூந்தல்; "குரற்றலைக் கூந்தற் குடசம் பொருந்தி" (சிலப். கச : அஎ); "குரற்றலைக் கூந்தல் குலைந்துபின் வீழ" ஷெ. ௩o : ௩அ.

௩எ. கூஉய் - கூவி.

௩அ. விழுமக்கிளவியின் - துன்பத்தைப் புலப்படுத்தும் சொற்களால்.

(பி-ம்.) உஎ. 'அஞ்சுவானத்வெவாவெனத்' உகூ. 'சிலாலையுமொடுங்குசிறைமுழவலும்', 'ஒடுங்குசிறைமுழவும்' ௩க. 'புள்ளும்பரந்து' ௩௩. 'நெறியெதிர்நிற்கும்', 'எதிரெதிர்நிற்கும்' ௩சா. 'குரற்றலைகூந்தல்' ௩அ - கூ. 'விழுக்கிளவியற்றுழ்ந்து'

ரூழ்துய ருறுவோ டந்தையை யுள்ளி
௪௦ யெம்மிதிற் படுத்தும் வெவ்வினை யுருப்பக்
கோற்றொடி மாதரொடு வேற்றுநா டடைந்து
வைவா ளுழந்த மணிப்பூ ணகலத்
தையா வோவென் றழுவோண் முன்னர்
விரிந்திலங் கவிரொளி சிறந்துகதிர் பரப்பி
௪௫ யுரைபெறு மும்முழ நிலமிசை யோங்கித்
திசைதொறு மொன்பான் முழநில மகன்று
விதிமா ணாடியின் வட்டங் குயின்று
பதும சதுர மீமிசை விளங்கி
யறவோற் கமைந்த வாசன மென்றே
௫௦ நறுமல ரல்லது பிறமரஞ் சொரியாது
பறவையு முதிர்சிறை பாங்குசென் றதிராது
தேவர்கோ னிட்ட மாமணிப் பீடிகை

---

௩௯. தந்தையையுள்ளி - கோவலனை நினைந்து.

௪௦. எம்மிதிற்படுத்தும் வெவ்வினை - எம்மை இத்துன்பத்திலிடத்தே அகப்படுத்தும் வெவ்விய வினை; "என்னிதிற் படுத்த வேந்தல்" (சீவக. ௭௧௩.) உருப்ப - முதிர; "ஊழ்வினை யுருத்தெழ" (சிலப். ௧௬ : ௨௧௭); கோபிக்கவென்றுமாம்.

௪௧. கோற்றொடிமாதர் - கண்ணகி. வேற்றுநாடு - பாண்டிநாடு.

௪௨. வைவாளுழந்த - கூரியவாளால் வெட்டுண்டு வருந்திய. அகலம் - மார்பு.

௪௫. நிலமிசை மும்முழமோங்கி. ௪௬. ஒன்பான்முழம் - ஒன்பதுமுழம்.

௪௭. விதிமாண் - விதி மாட்சிமைப்பட்ட; ஆடியின் வட்டங்குயின்று - பளிங்கினால் வட்டஞ் செய்யப்பட்டு.

௪௮. பதுமத்தையுடைய சதுரம்; பதுமமென்றதற்குப் புத்தனுடைய பாதங்களெனினும் பொருந்தும். மீமிசை - மேற்பட்ட இடம்.

௪௯. அறவோற்கு - புத்தனுக்கு.

௪௪ - ௯. சிறந்து பரப்பி ஓங்கி அகன்று குயின்று விளங்கி அமைந்த ஆசனமென்க.

௫௦. பிற - பிறவற்றை. மரம் நறு மலரையே சொரியும்.

௫௧. பறவையும் அப்பீடிகையின் பக்கத்திற்சென்று சிறையொலியைச் செய்யாது.

(பி-ம்.) ௪௦. 'மெய்யிதற்படுத்து', 'எம்மிகுற்படுத்தும்' ௪௩. 'ஐயா கொவென்றழுவோர்' ௪௭. 'விதிமாண்டாடியின் வட்டனை குயின்று' ௪௮-௯. 'விளங்கியச், சிறப்போர்' ௫௦. 'பிறமணஞ்' ௫௧. 'உதிராது'

தலைமேற் குவிந்த கையள் செங்கண்
முலைமேற் கலுழ்ந்துமுத் தத்திர ளுகுத்ததி
ரு ன்டமுறை மும்முறை வலமுறை வாராக்
கொடிமின் முகிலொடு நிலஞ்சேர்ந் தென்ன
விருநசுப் பலச வெறுநிலஞ் சேர்ந்தாங்
கெழுவோள் பிறப்பு வழுவின் றுணர்ந்து
தொழுதகை மாதவ துணிபொரு ளுணர்ந்தோய்
கo காயங் கரையினீ யுரைத்ததை யெல்லாம்
வாயே யாகுதன் மயக்கற வுணர்ந்தேன்
காந்தார மென்னுங் கழிபெரு நாட்டுப்
பூருவ தேயம் பொறைகெட வாழு
மத்தி பதியெனு மரசாள் வேந்தன்
கரு மைத்துன னாகிய பிரம தரும

ங - ச. செங்கண் கலுழ்ந்து - சிவந்த கண்கள் கலங்கி. முலைமேல் முத்தத்திரள் உகுத்து - கொங்கைகளின்மேலே நீர்த்துளிகளைச் சொரிந்து; அதின் - அப்பீடிகையினது.

சு. மின்கொடி யணிமேகலையினுடைய உருவத்திற்கும், முகில் அவள் கூந்தலுக்கும் உவமை.

எ. அலச - அலைய. நிலஞ்சேர்ந்து - வணங்கி.

அ. எழுவோள் தனது முற்பிறப்பின் செய்தியை நன்றாக அறிந்து.

கூ. 'தொழுதகை மாதவ' என்பதுமுதல் 'என்றெடுத் தோதினை' (சுகூ) என்பதிறுதியாகவுள்ளவை, பிரமதருமனென்னுமுனிவன் முற்பிறப்பில் தனக்குக் கூறியவற்றைப் புத்தபீடிகைக் காட்சியாலறிந்து, அம்முனிவனை எதிர் பெய்து, மணிமேகலை கொண்டு கூறுகின்றவையெனக்கொள்க.

கo. காயங்கரை, ஒரு நதியின்பெயர். உரைத்ததை: ஐ சாரியை; எல்லாம் - முழுவதும்.

கக. வாயேயாகுதல் - உண்மையாதலை; வாய் - உண்மை; "பொய்யறியா வாய்மொழியால்" மதுரை. ககூ.

கஉ. பலதேயங்களைத் தன்னுள்ளே பெற்றதென்பார் 'காந்தாரமென்னுங் கழிபெருநாட்டு' என்றார்.

கங. பொறை - பாரம்; என்றது பாவத்தை. கரு. பிரமதருமன், விளி.

(பி - ம்.) ங. 'கையினர்' ச-ரு. 'கலிழ்ந்துமுத்தத்திரளுகுத்தத்தட முறை' சு - எ. 'நிலஞ்சேர்ந்தென்ன, விருநசுப்பலைய' அ. 'உணர்ந்தே' கஉ - ங. 'கழிபெருநன்னாட்டுப், பூறுவதேசம்'

ஞங்கவன் றன்பா லணைந்தற னுரைப்போய்
தீங்கனி நாவ லோங்குமித் தீவிடை
யின்றேழ் நாளி லிருநில மாக்க
ணின்றுநடுக் கெய்த நீணில வேந்தே
௨௦ பூமி நடுக்குறூஉம் போழ்தத் திந்நகர்
நாக நன்னாட்டு நானூ றியோசனை
வியன்பா தலத்து வீழ்ந்துகே டெய்து
மிதன்பா லொழிகென விருநில வேந்தனு
மாபெரும் பேரூர் மக்கட் கெல்லா
௨௫ மாவு மாவுங் கொண்டுகழி கென்றே
பறையிற் சாற்றி நிறையருந் தானையோ
டிடவய மென்னு மிரும்பதி நீங்கி
வடவயி னவந்தி மாநகர்ச் செல்வோன்
காயங் கரையெனும் பேரியாற் றடைகரைச்
௩௦ சேயுயர் பூம்பொழிற் பாடிசெய் திருப்ப
வெங்கோ னீயாங் குரைத்தவந் நாளிடைத்

---

௧௬. அவனென்றது, அத்திபதியென்னும் அரசனை. ௧௭. சம்புத்தீவில்.

௧௮. மணி. ௭: ௨௪.

௧௮ - ௨௦. இன்றேழ்நாளில் பூமி நடுக்குறும்பொழுதில்.

௨௦ - ௨௨. இந்நகரும் நாகநாட்டில் நானூறியோசனைப் பரப்பும் பாதலத்தில் விழுந்து கெடுதலுறும்.

௨௩. இதன்பால் ஒழிக என - இந்நகரின் புறத்தே செல்வாயாக வென்றுசொல்ல.

௨௫. ஆ - பசு; மா - மற்றை விலங்குகள்; சிறிதும் தீங்கு செய்யத் தகாத சாதியாதலின், பசு முற்கூறப்பட்டது; புறநா. ௯.

௨௬. நிறை அருந் தானையொடு - பகைமேற்செல்பொழுது நிறுத்துதலரியசேனையோடு; "நிறையருந் தானை வேந்தனு நேர்ந்து" சிலப். ௨௫: ௧௭௮.

௨௭. இடவயம் - அத்திபதியின் நகரம்.

௩௦. பொழிலில்.

௨௮ - ௩௦. செல்வோன் இருப்ப.

௩௧. எங்கோனென்றது பிரமதருமனை.

(பி-ம்) ௧௬. 'தன்பாலணைந்தறமுரை' ௧௭. ஓங்குமத்தீவிடை' ௧௮. 'பின்றேழ்', 'மின்றேழ்' ௨௬ - ௭. 'நிறையிருந்தானை யிடிவயம்' ௨௮. 'யிடவயினவந்திம மாநகர்', 'வசந்த மாநகர்' ௨௯. 'பெயாற்றடைகரை' ௩௦-௩௧. 'இருதோமுனங் கோனீயங்'

தங்கா தந்நகர் வீழ்ந்துகே டெய்தலு
மருளறு புலவநின் மலரடி யதனை
யரசொடு மக்க ளெல்லா மீண்டிச்
௩௫ சூழ்ந்தன ரணங்கித் தாழ்ந்துபல வேத்திய
வருளறம் பூண்ட வொருபே ரின்பத
துலகுதுயர் கெடுப்ப வருளிய வந்நா
ளரவக் கடலொலி யசோதர மாளு
மிரவி வன்ம னொருபெருந் தேவி
௪௦ யலத்தகச் சீறடி யமுத பதிவயிற்
றிலக்குமி யென்னும் பெயர்பெற்றுப் பிறந்தே
னத்தி பதியெனு மரசன் பெருந் தேவி
சித்திபுர மாளுஞ் சீதரன் திருமக
ணீல பதியெனு நேரிழை வயிற்றி
௪௫ காலை ஞாயிற்றுக் கதிர்போற் றோன்றிய
விராகுலன் றனக்குப் புக்கே னவனொடு

---

௩௨. நகர்கேடெய்தியது கூறவே நாகநாட்டில் நானூறு யோசனைப் பரப்பினதுகேடும் கூறியதாயிற்று.

௩௫. ஏத்திய - ஏத்த. ௩௩ - ௫. நின்மலரடியதனை ஏத்த.

௩௭. அருளிய - உபதேசித்த.

௩௬ - ௭. இன்பத்தை அருளிய அந்நாளில்.

௩௮. கடலரவம்போன்ற ஒலியையுடைய அசோதர நகரம்; "மலிதேரான் கச்சியு மாகடலுந் தம்மு, ளொலியும் பெருமையு மொக்கும்" என்று வருதல் காண்க.

௪௦. அலத்தகம் = அலக்தம் - அரக்கு.

௩௯ - ௪௦. தேவியாகிய அமுதபதி.

௪௧. பிறந்து இலக்குமியென்னும் பெயர்பெற்றேனென விகுதிபிரித்துக் கூட்டுக.

௪௨ - ௪. பெருந்தேவியும் மகளுமாகிய நீலபதி.

௪௬. இராகுலனென்பது புத்தனுடைய புத்திரன்பெயர்; அது புத்தனிடத்துள்ள பத்தியினால் இவனுக்கு இடப்பட்டதுபோலும்.

௪௫ - ௬. மனிதர்களுடைய பிறப்பிறப்புக்களுக்கு முறையே சூரியனுடைய உதயாஸ்தமனங்களை உவமை கூறுதல் பௌத்த ஸம்பிரதாயமாதலால், 'காலை ஞாயிற்றுக் கதிர்போற் றோன்றிய விராகுலன்' என்றாள்; இதனை, "குணதிசைத் தோன்றி............ஆங்கவன்றானென்" (௧௪ : ௬௬ - ௧௦௪),

(பி-ம்.) ௩௩. 'மலரடிவணங்கி' ௩௪. 'எல்லாம் வீழ்ந்து' ௩௫-௬. 'ஏத்தி, யருளறம்' ௩௬. 'ஒருபெருமகளேன்' ௪௧. 'பெயர் பெறப்பிறந்தேன்' ௪௩. 'சித்தபுரம்' ௪௩ - ௪. 'சித்திரபுரமாளுஞ் சீதாருகன்மக, ணீலமதி'

பராவரு மரபினின் பாதம் பணிதலு
மெட்டிரு நாளிலிவ் விராகுலன் றன்னைத்
திட்டி விடமுணுஞ் செல்லுயிர் போஒற்
ரு0 றீயழ லவனொடு சேயிழை மூழ்குவை
யேது நிகழ்ச்சி யீங்கின் றாதலிற்
கவேர கன்னிப் பெயரொடு விளங்கிய
தவாக்களி மூதூர்ச் சென்றுபிறப் பெய்துதி
யணியிழை நினக்கோ ரருந்துயர் வருநாண்

"தேவி கேளாய்...வீழ்கதிர் போன்றேன்" (உச: க0க-உ), "சாக்காடென்ப தருவுருத் தன்மை, யாக்கை வீழ்கதி ரெனமறைந் திடுதல்" (ந0:க0உ - ந) என இந்நூலுள் வருவனவற்றாலுணர்க.

நஎ - சஎ. அந்நாளில் யான் இராகுலனோடு நின் பாதம் பணிதலும்.

சஅ. எட்டிருநாளில் - பதினாறுநாளில்.

சகூ. திட்டிவிடம் - கண்ணில் விடமுடையதொரு பாம்பு; இதன் விழிக்கு எதிர்ப்பட்டோர் இறப்பர்; இதனை, "திட்டி விடமுணச் செல்லுயிர் போவுழி" (கக: க00), "திட்டி விடமுண நின்னுயிர் போநாள்" (உக: கக), "திட்டி விடமுணச் செல்லுயிர் போயதும்" (உக: ச0), "அழற்கணாக மாருயி ருண்ண" (உந: கூக), "நஞ்சுவிழியரவி னல்லுயிர் வாங்கி" (உந: அச) என இந்நூலுள்ளே வருவனவற்றாலும், 'புத்தன் திருஷ்டிவிஷமாய்ப் பிறந்த ஜாதகத்து...........கண்விழிப்பிற் பிராணிகள் சாமென்றறிந்து தன் கண்விழியாதேகிடந்தமையின்' எனவும் 'நீ திருஷ்டிவிஷமானகாலத்து நினக்குக் கொலையுள்ளமில்லையெனினும் கண்விழிக்கிற் பிராணிகள் சாமென்றறிந்து அதற்கஞ்சி விழியாது கிடந்தது என்னோ' எனவும் வரும் நீலகேசிவிருத்தி சமயதிவாகரத்தாலும் உணர்க. "கண்கிழித் துமிழ்விடக் கனலரா வரசு" எனத்தாடகைவதைப்படலத்தும்; "திட்டியின் விடமன்ன கற்பின் செல்வியை" எனக் கும்பகர்ணப் படலத்தும் கம்பர் கூறியிருத்தல் காண்க.

ருஉ. இராசருஷியும் யோகிகளிற் சிறந்தவருமாகிய கவேரரென்பவர் முத்திபெறுதலைவிரும்பிப் பிரஹ்மதேவரைக்குறித்து அரிய தவம் செய்து அவரருளால் விஷ்ணுமாயையைத் தமதுபுத்திரியாக அடைந்து முத்தி பெற்றனரென்றும், பின்பு அக்கன்னி ப்ரஹ்மதேவர் கட்டளையின்படி நதிவடிவு கொண்டு பிரவகித்தமையால் அந்நதி கவேரகன்னி யென்றும் காவேரியென்றும் பெயர்பெற்றதென்றும் ஆக்நேயபுராணத்தின் இரண்டாம் பாகத்துள்ள காவேரி மாகாத்மியத்தின் உந-ஆம் அத்தியாயத்தால் தெரிகின்றது; மணி. ந: ருரு - சு.

ருந. மூதூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம். எய்துதி - அடைவாய்.

ருச. அருந்துயரென்றது, உதயகுமரனால் மணிமேகலைக்கு உண்டாகும் மன வேறுபாட்டை.

(பி - ம்.) சஎ. 'பாராவருமரபிற்பாதம்' சகூ. 'விடமூண்டு', 'விடமுணச்'

ருரு மணிமேகலாதெய்வம் வந்து தோன்றி
யன்றப் பதியி லாரிரு ளெடுத்துத்
தென்றிசை மருங்கிலோர் தீவிடை வைத்தலும்
வேக வெந்திற னுகநாட் டரசர்
சினமா சொழித்து மனமாசு தீர்த்தாங்
சுo கறச்செவி திறந்து மறச்செவி யடைத்துப்
பிறவிப்பிணி மருத்துவ னிருந்தற முரைக்குந்
திருந்தொளி யாசனஞ் சென்றுகை தொழுதி
யன்றைப் பகலே யுன்பிறப் புணர்ந்தீங்
கின்றியா னுரைத்த வுரைதெளி வாயெனச்
சுரு சாதுயர் கேட்டுத் தளர்ந்துகு மனத்தேன்
காதலன் பிறப்புங் காட்டா யோவென
வாங்குனைக் கொணர்ந்த வரும்பெருந் தெய்வம்
பாங்கிற் றோன்றிப் பைந்தொடி கணவனை
யீங்கிவ னென்னு மென்றெடுத் தோதினை

ருகூ. சினமாசு - கோபமாகிய குற்றம். மனமாசு-காமமும் மயக்கமும்.

ருஅ - சுஉ. மணி. அ: ருச - சுரு.

சுo. அறச்செவி - அறத்தைக் கேட்டற்குரிய காது; திறந்தென்றார், கேட்பினும் கேளாத்தகையவாதலின் (குறள். சகஅ); "அறவுரை கேட்டுணர்ந் தஞ்ஞான நீக்கி, மறவுரை விட்ட செவி" (அறநெறி. ககூச.) மறம் - பாவம்.

சுக. பிறவிப்பிணி மருத்துவன் - புத்தன். மருத்துவன்- வைத்தியன்.

ருஎ - சுஉ. வைத்தலும் சென்று ஆசனத்தைக் கைதொழுவாய்.

சுச. என - என்று நீ சொல்ல.

சுரு. சாதுயர் கேட்டு - இராகுலன் இறப்பானென்னும் துன்பமொழியைக் கேட்டு.

சுசு. காதலன் - கணவன். பிறப்பும் : உம்மை, இறந்தது தழீஇய எச்சப்பொருளது.

சுகூ. என்னும் - என்று சொல்லும்.

(பி-ம்.) ருஅ-சுo. 'வேகவெந்நீ ராகமன்னுடர்,காய்சினமொழிதலுமாசு நீர்த்தாங், கறச்செவிதுறந்து மறச்செவியடைப்ப' சுஉ-ச. 'தொழூ, தன்றைப் பகலே நின்பிறப்புணர்த்தி, யின்றுநாயுரைத்தவுரை தெளிவருகென' சுஎ-அ. 'வீங்கனைக் கொணர்ந்தவிரும்பெருந்தெய்வம், பாங்கினறோன்றி'

எO யாங்கத் தெய்வதம் வாரா தோவென
ஏங்கின ளழூஉ மிளங்கொடி தானென்.

கூ.—பீடிகைகண்டு பிறப்புணர்ந்தகாதை முற்றிற்று.

எக. இளங்கொடி - மணிமேகலை. அழூஉம் - அழுவாள். இளங்கொடி அழூஉம்.

க - எக. அதுகண்ட ஆயிழை தன்னை அறியாளாயினள்; அப்பொழுது அவள் கைகள் தலைமேற்குவிந்தன; அங்ஙனங் குவிந்த கையளாய் உகுத்து வந்து சேர்ந்து எழுவோள் பிறப்பையுணர்ந்து, "மாதவ, உணர்ந்தோய், நீ உரைத்ததையெல்லாம் மயக்கறவுணர்ந்தேன், பிரமதருமன், உரைப்போய், 'இத்தீவிடை இன்றேழ்நாளில் பூமி நடுக்குறூஉம் போழ்தத்து இந்நகரும் நாகநாட்டு நானூறு யோசனைப் பரப்பும் வீழ்ந்துகேடெய்தும், இதன்பாலொழிக' என்று சொல்ல, வேந்தனும் சாற்றி நீங்கிச் செல்வோன் இருப்ப, எங்கோன், நீ உரைத்தநாளில் நகர் கேடெய்தலும், நின்மலரடியை எல்லாம் ஏத்த அருளிய அந்நாளில், புக்கேன் அவனொடு நின்பாதம் பணிதலும், 'மூழ்குவை, எய்துதி, வருநாளில், வைத்தலும், கைதொழுதி, தெளிவாய்' என்று நீசொல்ல, காட்டாயோவென்று யான் கேட்ப ஓதினை; அத்தெய்வம் வாராதோ" என்று இளங்கொடி ஏங்கி அழுமென்க.

(பி - ம்.) எO. 'ஆங்கத்தெய்வம்'

பத்தாவது

மந்திரங்கொடுத்தகாதை.

[பத்தாவது மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதோன்றி மந்திரங்கொடுத்தபாட்டு.]

அறவோ னாசனத் தாயிழை யறிந்த
பிறவிய ளாயினள் பெற்றியு மைதென

க. அறவோன் - புத்தன். ஆசனத்து - ஆசனத்தால்.

க - உ. அறிந்த பிறவியள் ஆயினள் - அறியப்பட்ட பிறவியை உடையளாயினள்; என்றது முற்பிறப்பை அறிந்தாளென்றபடி. பெற்றியும் ஐது - இவள் பெற்ற பேறும் அழகிது; பெற்றி - பேறு; "பிணிப்பறுத் தோர்தம்

(பி - ம்.) உ. 'பிறவியாயினள்பெற்றியமைதென'

விரைமல ரேந்தி விசும்பூ டிழிந்து
பொருவறு பூங்கொடி பூமியிற் பொலிந்தென
௫ வந்து தோன்றிய மணிமே கலாதெய்வ
முந்தைப் பிறப்பெய்தி நின்றோள் கேட்ப
வுயிர்க ளெல்லா முணர்வுபா ழாகிப்
பொருள்வழங்கு செவித்துளை தூர்ந்தறி விழந்த
வறந்தலை யுலகத் தறம்பாடு சிறக்கச்
க௦ சுடர்வழக் கற்றுத் தடுமாறு காலையோ
ரிளவள ஞாயிறு தோன்றிய தென்ன
நீயோ தோன்றினை நின்னடி பணிந்தே
னீயே யாகிநிற் கமைந்தவிவ் வாசன
நாமிசை வைத்தேன் றலைமிசைக் கொண்டேன்

பெற்றி யெய்தவும்" (சிலப். க௫: க௦௦.) என - என்று மணிமேகலாதெய்வம் நினைந்து.

௩ - ௫. பூங்கொடி ஏந்தி இழிந்து பூமியில் விளங்கினாற் போலத் தோன்றிய தெய்வமென்க.

௬. முந்தைப் பிறப்பு - முற்பிறப்பு; நின்றோள் கேட்ப - நின்ற மணிமேகலை கேட்கும்படி. "அறிபிறப் புற்றனை" (க௦: எ௫) என்பர் பின்னும்.

எ. 'உயிர்க ளெல்லாம்' என்பது முதல் புத்தனுடைய பாதபீடிகையை வணங்கும் மணிமேகலாதெய்வத்தின் வார்த்தை. உணர்வு பாழாகி-அறிவின்றி.

அ. பொருள் - தருமம்; "பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தார்" (குறள், ௨௪௬) என்பதிற்காண்க; தூர்ந்தென்றார், அறத்தைக் கேளாதொழிதலின்; முன்பு "அறச்செவி திறந்து" (௬: ௬௦) என்றதும் இதுபற்றிப் போலும்.

௯. வறம் தலை உலகத்து - வறுமையைத் தன்னிடத்தேயுடைய உலகத்தில். அறம் பாடு சிறக்க - தர்மோத்பத்தி அதிகரிக்க; பாடு=படுதல் - உண்டாதல்; "அறம்பா டறிந்தனை" (க௦: எ௫) என்று பின்னும்வரும்; பாடு சிறக்க - பெருமை சிறக்கவென்றுமாம்.

க௦. சுடர் - சூரியன்; வழக்கு - வழங்குதல். காலை - காலத்தில்.

கக. இளவள ஞாயிறு - பால சூரியன்.

க௨. பீடிகையைப் புத்தனாகவே பாவித்தமையால், 'நீயோ தோன்றினை' என்றாள்; "நீயேயாகி" என்று பின்னர்க் கூறுவதும் இக்கருத்துப்பற்றியே; பின்வருவனவற்றிற்கும் இஃது ஒக்கும்.

(பி - ம்.) அ. 'அறிவழிந்து' க௦. 'சுடாள்வழக்கறுத்தடுமாறுகாலை' க௨. 'நீயே தோன்றுதி நின்னடிதொழுதேதான்' க௩ - ௪. 'னா, நாமிசை வைத்தேன்றலைமிசைகொண்டேன்'

கரு பூமிசை யேற்றினேன் புலம்பறு கென்றே
வலங்கொண் டாசனம் வணங்குவோண் முன்னர்ப்
பொலங்கொடி நிலமிசைச் சேர்ந்தெனப் பொருந்தி
யுன்றிரு வருளா லென்பிறப் புணர்ந்தே
னென்பெருங் கணவன் யாங்குள னென்றலு
உo மிலக்குமி கேளா யிராகுலன் றன்னொடு
புலத்தகை யெய்தினை பூம்பொழி லகவயி
னிடங்கழி காமமொ டடங்கா னவன்
மடந்தை மெல்லியன் மலரடி வணங்குழிச்

கரு. புலம்பு - வருத்தம் ; "புலம்புசே ணகலப் புதுவி ராகுவிர்" (மலைபடு. சகஉ.) என்று - என்று சொல்லி.

கசு. மானிடமகளாய் நிற்றலின், 'வணங்குவோள்' எனத் தெய்வத்தை உயர்திணையாற் கூறினார் ; "யான் செய்த பாவமென்றாள்" (சீவக. ரூகரு) என்புழிப்போல.

கஎ. பொலங்கொடி - பொற்கொடி; என்றது காமவல்லியை. பொருந்தி - வணங்கி.

சு - கஎ. கேட்பப் புலம்பறுகவென்று ஆசனத்தை வலங்கொண்டு வணங்குவோண் முன்னர்ப் பொருந்தியென்க.

கஅ. அவளைத் தெய்வமாகவறிந்தே மணிமேகலை 'உன்றிருவருளால்' என்றாள்.

ககூ. என்றலும் - என்று மணிமேகலை கேட்பவும்.

உo. 'இலக்குமி' என்பதுமுதல் மணிமேகலா தெய்வத்தின் வார்த்தை. முந்தைப் பிறப்பெய்தி நின்றோளாதலின், மணிமேகலையை அத்தெய்வம் இலக்குமியென்றழைத்தது.

உக. புலத்தகையெய்தினை - ஊடினாய்; புலத்தல் - ஊடுதல். அகவயின் - உள்ளிடத்தே.

உஉ. இடங்கழி காமமொடு - வரம்பு கடந்து எழுதற்குக் காரணமாகிய காமமோடு; இப்படியே, உதயகுமரனைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது "இடங்கழி காமமொ டடங்கா னாகி" (கஅ: கககூ) என்பர் பின்னும்; "இடகழி மான் மாலை" என்பதற்கு 'இராகவேகத்தையுண்டாக்கும் மயக்கமுடைய மாலைக்காலம்' (பு - வே. பெருந்திணை. ரு - உரை) என்று பொருள் கூறுவர். "வம்பப்பரத்தை" என்பதற்கு 'இடங்கழிகாமத்தளாகிய குண்டக்கணிகை' (சிலப். கo: உககூ) என்று பொருள் கூறுவர் அடியார்க்கு நல்லார்.

உரு. நின்னடியை வணங்கும்பொழுது.

(பி - ம்.) கரு. 'புலம்பறச்சென்று' உo. 'கேளிவ்விராகுலன்' உக. 'எய்திப்பூம்பொழிலகவயின்' உஉ. 'இடங்கடழிகாமனொடடங்கானய வன்' உரு. 'வணங்குழீஇச்'

சாது சக்கரன் மீவிசும்பு திரிவோன்
உரு றெருமர லொழித்தாங் கிரத்தின தீவத்துத்
தரும சக்கர முருட்டினன் வருவோன்

உச. சாதுசக்கரன், காரணப்பெயர்; பெரியோர் கூட்டத்திலுள்ளவ னென்றவாறு. சக்கரம் - மண்டலம்; இனி, 'ஓம்மணிபத்மேஹூம்' என்ற மந்திரம் சுற்றுப்பக்கத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள உலோகத்தாலாகிய சக்கர மொன்றை வலக்கையில்வைத்து மேற்கூறிய மந்திரத்தை உருவேற ஜபித் துக் கொண்டேனும் ஜபியாமலேனும் அச்சக்கரத்தைச் சுழற்றிக்கொண்டி ருத்தல்பௌத்தர்களிற் சிலருடைய ஸம்பிரதாயமாதலால், இவன் அங்ஙனம் செய்யப்பட்டுள்ள நல்ல சக்கரத்தைச் சுழற்றிக்கொண்டிருத்தலையுடைய னென்று பொருள்கூறினும்பொருந்தும். இஃது இக்காலத்து, 'திபேத்' என்னும் தேசத்துப் புத்தர்களுடைய வழக்கமாகக் காணப்படுகின்றதென்றும், இம் மந்திரத்தை இங்ஙனம் ஜபித்தலால் வரும்பயன், நரகலோக முதலிய வற் றில் முறையேபிறவாமல் தாண்டிச்சென்று நிருவாணமடைதலென்றுங் கூறு வர். மீ விசும்பு திரிவோன் - மேலேயுள்ள ஆகாயத்திற் சஞ்சரிப்பவன்; பௌத்தரில் இருத்தி (=ஸித்தி) பெற்றோர் ஆகாயவழியேசென்று அவ்வவ் விடங்களில் இறங்கிப் புத்தனுடைய பாதபீடிகை முதலியவற்றைத் தரிசித் தலும், பக்குவிகளுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்தலும், ஏனையோர்க்கு எண் ணியவற்றையளித்தலும் மரபு; இத்தன்மையையுடையோர் சாரணரென்றும் சொல்லப்படுவர். இதனை, "நிலத்திற் குளித்து நெடுவிசும் பேறிச், சலத்திற் றிரியுமோர் சாரணன் றோன்ற" (உச: சகூ - எ), "தரும சாரணர் தங்கிய குணத்தோர், கருமுகிற் படலத்துக் ககனத் தியங்குவோர், ரசற் கேது வவ் வழி நிகழ்தலிற், புரையோர் தாமும் பூம்பொழி லிழிந்து" (உஅ: க௦க - கஉ) எனப்பின்வருவனவற்றானுணர்க. இப்படியே சமணரில் இருத்தி பெற்றோரும் சாரணரென்று சொல்லப்படுவர்; "நீரினிற் பூவில் வானி னினைத்துழி யொதுங்கு கின்ற, சாரண ரெண்ம ராவர் சமணரி லிருத்தி பெற்றோர்" (சூடாமணி. உ: ச.) என்று வருதல் காண்க.

உரு. தெருமரல்-மனக்கவற்சி; "செய்யார் தேஎந் தெருமரல் கலிப்ப" (பொருந. கஙச.) இரத்தின தீவத்து - இரத்தினத்தீவில்; இது மணி பல்லவமென்னுந் தீவிற்கு அயலிலுள்ள சிறுதீவு. இதிற் புத்தனுடைய பாதக்குறிகள் பொருந்திய உச்சியையுடைய மலையொன்று உண்டு. இதன் பெயர் சமந்த மென்பது; இதனை, "ஈங்கித னயலகத் திரத்தின தீபத்,தோங் குயர் சமந்தத் துச்சி மீமிசை, யறவியங் கிழவோ னடியிணை யாகிய, பிறவி யென்னும் பெருங்கடல் விடூஉ, மறவி நாவா யாங்குளது" (கக: உக - ரு) என்று மேல்வருதலாலுணர்க.

உசூ. உருட்டினன், வினையெச்சமுற்று. தருமம் முதலும் முடிவுமில் லாத நித்தியப்பொருளென்பார் தருமசக்கரமென்றும், அதனைத் தடை யின்றிச்செலுத்துகின்றானென்பார் உருட்டினன் வருவோனென்றுங் கூறினார்; இப்படியே "அறக்கதி ராழி திறப்பட வுருட்டி" (ரு: எக) என்றார் முன் னும்; தருமத்தைத் ஸநாதனமென்று வடநூலார்கூறுதல்காண்க. தருமத்தைச்

(பி - ம்.) உரு - சூ 'தீபத்துத்......முருட்டிய வருவோன்'

வெங்கதி ரமயத்து வியன்பொழி லகவயின்
வந்து தோன்றலு மயங்கினே கலங்கி
மெல்லியல் கண்டனே மெய்ந்நடுக் குற்றனே
௩௦ நல்கூர் நுசுப்பினே நாணினே யிறைஞ்ச
விராகுலன் வந்தோன் யாரென வெகுளலும்
விராமலர்க் கூந்த லவன்வாய் புதையா
வானூ டிழிந்தோன் மலரடி வணங்காது
நாநல் கூர்ந்தனே யென்றவன் றன்னொடு
௩௫ பகையறு பாத்தியன் பாதம் பணிந்தாங்
கமர கேணின் றமரல மாயினு
மந்தீந் தண்ணீ ரமுதொடு கொணர்கே

சக்கரமாகவும், அதன் அங்கங்களைச் சக்கரத்திற்குரிய அங்கங்களாகவும் உருவகஞ்செய்து நூல்கள் கூறும்; இதனை, அச்வகோஷபோதிஸத்துவரென்பவரால் வடமொழியிற் செய்யப்பட்டுள்ள **புத்தசரித காவ்ய**மென்னு நூலில் **தர்மசக்ரப்ரவர்த்தனத்தியேஷண** மென்னும் பதினைந்தாம் வர்க்கத்தினிறுதியிற் காண்க. இனி, முன்னர்க்கூறிய உலோகசக்கரத்தைக் கையில் வைத்துச் சுழற்றிவருவோனெனினும் பொருந்தும்; இப்பொருள், சாதுசக்கரனென்னும் பெயருக்குப் பொருத்தமுடைத்தாதல் காண்க.

௨௭. வெங்கதிரமயத்து-உச்சிப்பொழுதில்; மணி. ௫: ௬௦; ௧௧: ௧௦௨.

௨௪-௮. சாதுசக்கரன் திரிவோன் வருவோன் வந்துதோன்றலுமென்க.

௨௯ - ௩௦. மெய்நடுக்குறுதல் முதலியன இறைபொருளாகப்பிறந்த அச்சமென்னுமெய்ப்பாடு.

௩௧. சாதுசக்கரனைத் தன் மனைவி இறைஞ்சக்கண்டு வெகுண்டமை குடிகோள்பற்றிவந்த வெகுளியென்னு மெய்ப்பாடு.

௩௪. நா நல்கூர்ந்தனை - நா வறுமையுற்றாய்; என்றது, சாரணனைத் துதியாது வீணேயிருந்தாயென்று இகழ்ந்தபடி; "நாடாது துணிந்து நாநல் கூர்ந்தனை" (௧௧: ௪) என்பர் பின்னும்.

௩௫. பாத்தியன் - (புத்தனுடைய) பாதத்திற்கு அன்பன்; "திருவாதவூர்ச் சிவபாத்தியன்" என்பதில் 'பாத்தியன்' என்பது இப்பொருளில் வருதல் காண்க; இது நம்பியாண்டார்நம்பிகள் திருவாக்கு.

௩௬. நின் தமரலம் ஆயினும் - யாம் நினக்குச் சிறந்த அன்பரல்லேமாயினும்.

௩௭. அமுது - அன்னம்; அமிர்தமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு; இதனை ஆருயிர் மருந்தென்று இந்நூலுள்ளே பலவிடத்துங்கூறுவர்.

(பி - ம்.) ௩௦. 'நலங்கூர்' ௩௧. 'இராகுலன்வந்தீர்', 'இராகுலவந்தோய்' ௩௧ - ௨ 'வெகுளலு, மமலா' ௩௪. 'நானலகூர்ந்தனை' ௩௫ - ௬. 'பணிந்துதீங்கமரகேள்'

முண்டி யாமுன் குறிப்பின மென்றலு
மெம்மனை யுண்கே னீங்குக் கொணர்கென
சo வந்நா ளவனுண் டருளிய வவ்வற
நின்னுங் கொழியாது நின்பிறப் பறுத்திடு
முவவன மருங்கி லுன்பாற் றோன்றிய்
வுதய குமர னவனுன் னிராகுல
னாங்கவ னன்றியு மவன்பா லுள்ள
சரு நீங்காத் தன்மை நினக்குமுண் டாகலிற்
கந்த சாலியின் கழிபெரு வித்தோர்
வெந்துகு வெண்களர் வீழ்வது போன்மென

நஅ. உண்டி - உண்பாய். என்றலும் - என்று நீ சொல்லலும்.

நகூ. எம்மனை - தாயே; கொணர்க என - கொண்டுவருகவென்று சாதுசக்கரன் சொல்லி.

சo. அவன் உண்டருளிய அவ்வறம் - சாதுசக்கரன் அமுது செய்தமையாலுண்டாகிய அந்தப்புண்ணியம்.

சக. நின்னுங்கொழியாது - நின்னைவிட்டு நீங்காது; நின்னுங்கு: மணி. கக: சஎ.

சo - சக. அவ்வறம் நின்பிறப்பை அறுத்திடும்.

சங. உதயகுமரனாகிய அவன்.

சச. அவனன்றியும் - அவன் உன்பால் நீங்காத விருப்பத்தைச்செலுத்துவதல்லாமலும்.

சச - ரு. உதயகுமரனை மணிமேகலை இடைவிடாது நினைத்திருந்தாளென்பதை, உதயகுமரன் வெட்டுண்டு இறந்தபொழுது, "உவவன மருங்கி னின்பா லுள்ளந், தவிர்விலே னாதலின்" (மணி. உக: கங - ச) என்று அவள் அவனைக்குறித்துக் கூறியவாற்றாலும் உணர்க.

சகூ. கந்தசாலி - சிறந்தவாசனையுள்ள ஒருவகை நெல்; இப்பெயரினதாகிய நெல்லொன்று உண்டென்பது, தசகுமாரசரிதத்தின் உத்தரார்த்தத்தில் ஆறுவது உச்சுவாசத்திலுள்ள கோமினிகதையால் நன்குபுலப்படும். இக்காலத்து இந்நெல் கன்னடதேசத்துள்ள மங்களாபுரத்தில் (மங்களூரில்)மிகுதியாகவுள்ளது. மணிமேகலையின் உயர்வுபற்றி அவளுக்குக் கந்தசாலி உவமைகூறப்பட்டது. கழிபெருவித்து - மிகச்சிறந்தவிதை.

சஎ. களர் - உப்புநிலம். வீழ்வது போன்ம் - விதைக்கப்படுவதையொக்கும்; என்றது, தருமத்துக்குரிமையாகிய நீ உதயகுமரனை விரும்புவாயாயின் உனதியல்பு களர்நிலத்தில் விதைக்கப்பட்ட கந்தசாலியின் விதையைப்போன்று பயனற்றுப்போமென்றபடி. என - என்று நினைந்து.

(பி - ம்.) நஅ. 'உண்டியாள்' நகூ. 'உண்டுகே நீங்குக்குணர்கென' சo. 'அருளியவறலமுது', 'அருளியவவ்வமுது' சஎ. 'வெங்களர்'

வறத்தின் வித்தாங் காகிய வுன்னையோர்
திறப்படற் கேதுவாச் சேயிழை செய்தே
௫௦ னின்னுங் கேளா யிலக்குமி நீநின்
றவ்வைய ராவோர் தாரையும் வீரையு
மாங்கவர் தம்மை யங்கநாட் டகவயிற்
கச்சய மாளுங் கழற்கால் வேந்தன்
றுச்சய னென்போ னொருவன் கொண்டன
௫௫ னவருட னுங்கவ னகன்மலை யாடிக்
கங்கைப் பேரியாற் றடைகரை யிருந்துழி
மறவண நீத்த மாசறு கேள்வி
யறவண னுங்கவன் பாற்சென் றோனை
யீங்கு வந்தீர் யாரென் றெழுந்தவன்
௬௦ பாங்குளி மாதவன் பாதம் பணிதலு
மாதி முதல்வ னறவாழி யாள்வோன்
மாதுய ரெவ்வ மக்களை நீக்கி

---

௪௮. தருமத்திற்கு மூலமாகிய உன்னை.

௪௮ - ௯. ஓர் திறப் படற்கு ஏதுவாச்செய்தேன் - நின்மனம் ஒருவழிப் படுதற்குக் காரணமாகச்செய்தேன்; ஒருவழி - வைராக்கியமார்க்கம்; "ஒரு மனமெய்தி யிருவினைப் பிணிவிட, முப்பகை கடந்து நால்வகைப் பொருளு ணர்ந்து" (வீர. யாப்பு. ௧௧. உதாரணம்) என்று வருதல்காண்க. செய்தே னென்றது, மணிமேகலையை உவவனத்திலிருந்து மணிபல்லவத்திற்குக் கொண்டுபோய்ப் புத்தனது பாதபீடிகையைக் காட்டி முற்பிறப்பின் செய்தியை அவள் அறிந்து உய்யும்படி செய்ததனை; மணி. ௨௧: ௧௩ - ௭.

௫௧. தவ்வையராவோர் - முன் பிறந்தோராவோர்.

௫௨ - ௪. அவர்தம்மைத் துச்சயன் மணஞ்செய்துகொண்டான்.

௫௫. அவருடன் - தாரை வீரையென்பவருடன். ஆடி - விளையாடி.

௫௮. அவன் - துச்சயன். சென்றோனை - சென்ற அறவணவடிகளை.

௫௭ - ௮. மணி. ௨: ௬௦ - ௬௧.

௫௯ - ௬௦. அவன் பாங்கு உள்ளி - அவனுடைய இயல்பை நினைந்து. பணிதலும் - துச்சயன் வணங்குதலும்.

௬௧. மணி. ௬: ௧௧. ஆதிமுதல்வனென்பது முதலியவை, அறவண வடிகள் துச்சயனை நோக்கிக் கூறும் வார்த்தை.

௬௨. மாதுயர் எவ்வம் - மிக்கதுன்பம்; என்றது பிறப்பிறப்புக்களை; துயரெவ்வம், ஒருபொருட் பன்மொழி. நீக்கி - நீங்கச்செய்து.

(பி - ம்.) ௪௯. 'சேயிழைவந்தேன்' ௫௦. 'உன்றன்' ௫௧. 'தவ்வையரா கிய', 'தவ்வையனாகிய' ௫௨. 'அங்கநாடகவையிற்' ௫௫. 'அவனுடனுங் கவரகன்மலை' ௫௬. 'பெயராற்றிடைகரை'

விலங்குந் தம்முள் வெரூஉம்பகை நீக்கி
யுடங்குயிர் வாழ்கவென் றுள்ளங் கசிந்துகத்
சுடு தொன்று காலத்து நின்றற முரைத்த
குன்ற மருங்கிற் குற்றங் கெடுக்கும்
பாத பங்கயங் கிடத்தலி னீங்கிது
பாதபங் கயமலை யெனும்பெயர்த் தாயது
தொழுது வலங்கொள்ள வந்தே னீங்கிப்
எ௦ பழுதில் காட்சியீர் நீயிருந் தொழுமென
வன்றவ னுரைத்த வவ்வுரை பிழையாது
சென்றுகை தொழுது சிறப்புச் செய்தலின்
மாதவி யாகியுஞ் சுதமதி யாகியுஞ்

சுங. வெரூஉம்பகை - அஞ்சுதற்குக் காரணமாகிய பகை.

சுச. உயிர் உடங்கு வாழ்க என்று - எல்லாவுயிர்களும் தம்முள் மன வேறுபாடின்றி ஒத்து வாழ்வனவாக வென்று கருதி; எல்லாவுயிர்களும் ஒரு படியாக நிருவாணமடைந்து வாழ்கவென்று கருதியென்று கூறினும் பொருந்தும். உள்ளம் கசிந்து உக - மனம் கருணைமிகுதியால் இரங்கிக்கரைய.

சுடு. தொன்று காலத்து - பழையகாலத்தில்.

சுஉ - டு. மணி. கஉ: அஎ - கக.

சுடு - சு. நின்று அறம் உரைத்த குன்ற மருங்கில் - எல்லா உயிர்களும் காணும்படி நின்று தருமோபதேசஞ்செய்த மலையினிடத்தே. அம்மலையாவது கிருத்திரகூடம்; அது, மகததேசத்தின் இராசதானியாகிய இராசக்ருகநகரத்தின் அருகே உள்ளது. குற்றம்-காமவெகுளி மயக்கங்கள்.

சுக - சு. முதல்வன் ஆள்வோன் உயிர் வாழ்கவென்று நின்று அறம் உரைத்த குன்றம்.

சுஎ. பாதபங்கயம் - புத்தனுடைய பாததாமரைக் குறிகள்.

சுஅ. பெயர்த்தாயது - பெயரையுடைத்தாயிற்று.

எ௦. பழுது இல் காட்சியீர் - குற்றமில்லாத அறிவினையுடையீர். தொழுமென - தொழுமினென்று துச்சயன் முதலியோரை நோக்கி அறவணவடிகள் சொல்ல.

எக. பிழையாது - தப்பாது.

எஉ. சிறப்பு - விழா; "சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது" (குறள், கஅ); பூசையெனினும் பொருந்தும்.

(பி - ம்.) சுங - ச. 'விலங்கு தம்முளா ருட்பகை நீக்கி, யுடன்பயிர் வாழ்க.........கசிந்து' சுஎ-அ. 'கிடைத்தலணங்கிது, பாதபங்கயமெனும்' எ௦ - எக. 'காட்சியீரே நீருந்தொழுமினென், றன்றவனுரைத்தவறவுரை'

கோதையஞ் சாய னின்னொடு கூடின
எரு ரறிபிறப் புற்றனை யறம்பா டறிந்தனை
பிறவற முரைப்போர் பெற்றியுங் கேட்குவை
பல்வேறு சமயப் படிற்றுரை யெல்லா
மல்லியங் கோதை கேட்குறு மந்நா
ளிளையள் வளையோ ளென்றுனக் கியாவரும்
அo விளைபொரு ளுரையார் வேற்றுரு வெய்தவு
மந்தரந் திரியவு மாக்குமிவ் வருந்திறன்
மந்திரங் கொள்கென வாய்மையி னோதி
மதிநாண் முற்றிய மங்கலத் திருநாட்

எச. கோதையஞ்சாயலென்றது, மணிமேகலையை.

எங - ச. ழ. மணி. கஉ: கஎ - அ.

எரு. அறிபிறப் புற்றனை - முற்பிறப்பை யறிந்தாய்; 'முந்தைப் பிறப் பெய்தி நின்றோள்' (சு) என்று இக்காதையில் முன்னுங் கூறியிருத்தல் காண்க; அறம் பாடு அறிந்தனை-தருமோத்பத்தியை யறிந்தாய்; 'அறம்பாடு சிறக்க' (கo: க) என்றார் முன்னும்.

எசு. பிற அறம் உரைப்போர் - மற்றைச் சமயதருமங்களைச் சொல்லு வோர்.

எஎ. படிற்றுரை - பொய்வார்த்தை.

எஅ. அல்லியங்கோதை, முன்னிலைப்பெயர்.

எகூ. இளையள் - இளமையையுடையாள். வளையோள் - வளைகளை யுடையாள்.

அo. விளைபொருள் உரையார் - விளைகின்ற தத்தம் சமயதத்துவங்க ளைச் சொல்லார்; இயல்பன்றென்பார் விளைபொருளென்றார்; ஆதலாலென ஒருசொல் வருவிக்க. வேற்றுரு - வேறுவடிவம்.

எகூ - அo. ழ. மணி. உசு: சுஅ - கூ. அக. அந்தரம் - ஆகாயம்.

அஉ. வாய்மையின் ஓதி - நால்வகை வாய்மையுடன் அம்மந்திரங்களை உபதேசித்து; வாய்மையின் - உண்மையுடனென்றுமாம்.

அங. மதி நாள் முற்றிய - சந்திரன் நாள்தோறும் ஒவ்வொரு கலையாக வளர்ந்து முற்றுப்பெற்ற; மங்கலத்திருநாள் - பௌர்ணிமையில்; புத்தன் ஞானம் பெற்றதினம் வைசாகசுத்த பௌர்ணிமையாதலால், அதனை விளக் குதற்பொருட்டு 'மதிநாண் முற்றிய மங்கலத் திருநாள்' என்றார். புத்தன் பிறந்த தினமும் அதுவே. இதனால், வைசாகசுத்தபௌர்ணிமையைச் சிறந்த திருநாளாகப் பௌத்தர் இக்காலத்துங் கொண்டாடுவர்.

(பி - ம்.) எச. 'நின்னொடுங்கூடினர்' எரு. 'அயப்பாடிறந்தனை' எஅ - கூ. 'நாளி, னிளையவள் வளையோரென்றுனக்கு' அக. 'அந்தரஞ் சேற லும்', 'அந்திரந் திரியவும்'

பொதுவறி விகழ்ந்து புலமுறு மாதவன்
அரு திருவற மெய்துதல் சித்தமென் றுணர்நீ
மன்பெரும் பீடிகை வணங்கினை யேத்தி
நின்பதிப் புகுவா யென்றெழுந் தோங்கி
மறந்தது முண்டென மறித்தாங் கிழிந்து
சிறந்த கொள்கைச் சேயிழை கேளாய்
கூ0 மக்கள் யாக்கை யுணவின் பிண்ட
மிப் பெரு மந்திர மிரும்பசி யறுக்குமென்
றுங்கது கொடுத்தாங் கந்தர மெழுந்து
நீங்கிய தாங்கு நெடுந்தெய்வந் தானென்.

க0.—மந்திரங்கொடுத்தகாதை முற்றிற்று.

அச பொதுவறிவு இகழ்ந்து-சாமானிய ஞானத்தைவெறுத்து; புலம் உறும் மாதவன்-நான்குவகையாகிய சத்தியங்களை அறிதற்குரிய ஞானத்தை யடைந்த புத்தனுடைய; புலம் - மெய்ஞ்ஞானம்; ழுநுகு. சூரு.

அரு. சித்தம் (=ஸித்தம்) - நிச்சயம். அசு. வணங்கினை - வணங்கி.
அஅ. மறித்து ஆங்கு இழிந்து - மீட்டும் அவ்விடத்தேயிறங்கி.
அகூ. கொள்கை - விரதம்; "சான்றகொள்கை" மதுரை. சஅ.

கூ0. மனிதருடைய உடம்பு உணவாலாகியதொகுதி; "உண்டி முதற் றே யுணவின் பிண்டம்" புறநா. கஅ.

கூக. எல்லாமந்திரத்திலும் சிறந்ததென்பார் பசியொழிக்குமந்திரத் தைப் பெருமந்திரமென்றார்.
கூரு. நெடுந்தெய்வம் நீங்கியது.

க - கூரு. ஆயிழை ஆசனத்தால் அறிந்தபிறவியளாயினள்; இவள்பெற் றியும் ஐதென்று வந்துதோன்றிய தெய்வம், நின்றேள்கேட்ப "நீயோதோன் றினை; நின்னடிபணிந்தேன்; வைத்தேன்; கொண்டேன்; ஏற்றினேன்; புலம்பு அறுக" என்று ஆசனத்தைவலங்கொண்டு வணங்காநிற்ப, அப்பொழுது அத் தெய்வத்தின்முன்னர்ப் பொருந்தி 'உன்றிருவருளால் என்பிறப்புணர்ந்தேன், என்கணவன் யாங்குளன்?' என்று மணிமேகலைகேட்டலும், அத்தெய்வம் "இலக்குமி! கேள், பொழிலில் இராகுலனோடு நீ புலந்தாய்; அப்புலவியை மாற்றவேண்டி அவன் உன்னடியை வணங்கும்பொழுது, சாதுசக்கரன் திரி வோன் வருவோன் வெங்கதிரமயத்துப் பொழிலினுள்ளே வந்து தோன் றலும், நீ கண்டு மயங்கிக் கலங்கி நடுக்குற்று நாணி இறைஞ்ச, இராகுலன் 'வந்தோன்யார்' என்று வெகுளலும், நீ அவன்வாயைப்புதைத்து 'இழிந்தோனுடைய' அடியைவணங்காது நாவல்கூர்ந்தனை' என்று

(பி - ம்.) அச. 'பொதுவறிவிழிந்து புலம்பறு மாதவன்' அஎ. 'நின் றன்பதிப்புகுவாயென' கூரு. 'நீங்கியதாங்க'

சொல்லி அவனோடு பாத்தியன் பாதம்பணிந்து, 'அமா, கேள்; கொணர்கேம்; உண்டி; யாம் உன்குறிப்பினம்' என்றலும், அவன் 'கொணர்க' என்று உண்டருளிய அவ்வறம் நின்னை யொழியாது நின்பிறப்பை யறுத்திடும்; உவவனத்தில்தோன்றிய உதயகுமரன்றான் இராகுலன்; அவனுக்கு உன்பாலன்றி அவன் பால் உள்ளநீங்காத்தன்மை நினக்கு முண்டாதலின், நினது இயல்பு வீழ்வது'போலுமென்றெண்ணி உன்னை ஒரு திறப்படற்கு ஏதுவாச் செய்தேன்; இலக்குமி! இன்னுங்கேள்; தாரையும் வீரையும் நின்தவ்வையராவோர்; அவர் தம்மைத் துச்சயன்கொண்டனன்; அவன் அவருடன் மலையாடி அடைகரையிலிருந்துழிச் சென்ற அறவணனை அவன் 'வந்தீர் யார்?' என்று எழுந்து பாதத்தைப்பணிதலும், அவன் 'பாதபங்கயத்தைத் தொழுது வலங்கொள்ளவந்தேன்; நீருந்தொழும்' என்ற உரைபிழையாது சென்று தொழுது சிறப்புச்செய்தலின், தாரையும் வீரையும் நின்னோடு கூடினர்; உற்றனை; அறிந்தனை; பெற்றியும் கேட்குவை; அந்நாள், யாவரும் உனக்கு உரையார்; ஆதலால், இம்மந்திரங்கொள்க" என்று அவற்றை உபதேசித்து, "உணர்நீ; நின்பதிப்புகுவாய்" என்று எழுந்தோங்கி "யான் மறந்ததுமொன்றுண்டு" என்று மறித்தும் இழிந்து, "கேளாய்; யாக்கை உணவின்பிண்டம்; இப்பெருமந்திரம் இரும்பசியறுக்கும்" என்று அம்மந்திரத்தைக்கொடுத்து எழுந்து நீங்கியதென வினைமுடிவு செய்க.

பதினொன்றாவது

பாத்திரம்பெற்றகாதை.

[பதினொன்றாவது மணிமேகலைக்குத் தீவதிலகை கோமுகியென்னும் பொய்கையிலெழுந்த பாத்திரங்கொடுத்தபாட்டு.]

மணிமே கலாதெய்வ நீங்கிய பின்னர்
மணிபல் லவத்திடை மணிமே கலைதான்
வெண்மணற் குன்றமும் விரிபூஞ் சோலையுந்
தண்மலர்ப் பொய்கையுந் தாழ்ந்தன ளேக்கிக்
௫ காவதந் திரியக் கடவுட் கோலத்துத்

---

௩. குன்றமுதலியவற்றிற்கு இரண்டனுருபு விரிக்க.

௪. தாழ்ந்தனள் நோக்கி=தாழ்ந்து நோக்கி - மெல்ல நோக்கி.

௫. காவதம் - காதம்; 'வ' பகுதிப்பொருள் விகுதி யென்பர் (சிலப். க0: ௩௪) அடியார்க்கு நல்லார். கடவுட்கோலம் - தெய்வவேடம்.

க - ௫. நீங்கியபின்னர் மணிமேகலை நோக்கித் திரியவென்க.

(பி - ம்.) ௪. 'தண்புனற்பொய்கை'

தீவ திலகை செவ்வனந் தோன்றிக்
கலங்கவிழ் மகளிரின் வந்தீங் கெய்திய
விலங்குதொடி நல்லா யார்நீ யென்றலு
மெப்பிறப் பகத்துள் யார்நீ யென்றது
௧௦ பொற்கொடி யன்னாய் பொருந்திக் கேளாய்
போய பிறவியிற் பூமியங் கிழவ
னிராகுலன் மனையா னிலக்குமி யென்பே
ராய பிறவியி லாடலங் கணிகை
மாதவி யீன்ற மணிமே கலையா
௧௫ னென்பெயர்த் தெய்வ மீங்கெனைக் கொணரவிம்
மன்பெரும் பீடிகை யென்பிறப் புணர்ந்தே
னீங்கென் வரவிதீங் கெய்திய பயனிது

---

௬. தீவதிலகை - இந்திரனேவலாற் புத்தனுடைய பாதபீடிகையைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு மணிபல்லவத்திலிருப்பவள்; (மணி. பதிகம், ௫௩; ௧௧: ௨௭ - ௮.) செவ்வனம் - செவ்விதாக; வேறாகவெனினும் பொருந்தும்; "திருமக ளிருக்கை செவ்வனங்கழிந்து" (சிலப். ௬: ௧௨௭) என்பதிற்காண்க.

௭. கலம் - கப்பல். மகளிரின் - மகளிர்போல.

௮. தொடி - வளை. என்றலும் - என்று தீவதிலகை கேட்கவும்.

௬ - ௮. தீவதிலகை தோன்றி யார் நீயென்றலும்.

௯. 'எப்பிறப்பகத்துள்' என்பதுமுதலியன மணிமேகலையின் வார்த்தை.

௧௦. பொற்கொடி யன்னாய் - காமவல்லியையொப்பாய்.

௧௧. போய பிறவி - சென்ற பிறப்பு. கிழவன் - உரியவன்.

௧௨. மனையான் - யான் மனைவி. இலக்குமி என்பேர் - இலக்குமி யென்பது எனது பெயர்.

௧௩. ஆய பிறவியில் - இப்பிறப்பில்.

௧௩ - ௪. பலவகையினராகிய கணிகையர்களுள் மாதவி நாடகக்கணிகையாதலின், அதனை விளக்குதற்பொருட்டு 'ஆடலங் கணிகை மாதவி' என்றாள். கணிகையர்களின் வகையினைச் சிலப்பதிகாரம், ௫-ஆம் காதையிலும், ௧௪ - ஆம் காதையிலும் காண்க.

௧௫. என்பெயர்த்தெய்வமென்றது, மணிமேகலாதெய்வத்தை.

௧௬. பீடிகை - பீடிகையால்.

௧௭. பயனிதுவென்றது, பழம்பிறப்புணர்ந்ததனை.

(பி - ம்.) ௮. 'இலங்குகொடி யன்ன யார்நீ' ௧௨. 'என்பேன்'

பூங்கொடி யன்னு யார்நீ யென்றலு
மாயிழை தன்பிறப் பறிந்தமை யறிந்த
உ0 தீவ திலகை செவ்வன முரைக்கு
மீங்கித னயலகத் திரத்தின தீவத்
தோங்குயர் சமந்தத் துச்சி மீமிசை

கஅ. என்றலும் - என்று மணிமேகலை கேட்கவும்.

கசு. ஆயிழை - மணிமேகலை. அறிந்தமை - அறிந்த தன்மையை.

உ0. உரைக்கும் - சொல்லுவாள்.

மேல்வருவன தீவதிலகையின் வார்த்தை.

உக. இதன் அயலகத்து - இந்த மணிபல்லவத்தின் அயலிடத்துள்ள.

உஉ. ஓங்குயர் சமந்தத்து - மிகவுமுயர்ந்த சமந்தமென்னு மலையினது; உச்சிமீமிசை - உச்சியின்மேலே; மீமிசை - மேல்; "கொல்களிற்று மீமிசைக்கொடி" (புறநா. சு.) இம்மலைக்குச் சமனொளி யென்றும் ஒரு பெயருண்டு; "இலங்கா தீவத்துச் சமனொளி யென்னுஞ், சிலம்பினை யெய்தி" (உஅ:கOஎ-அ) என்று பின்வருதலாலுணர்க. "ஆறைந்தி யோசனை......மணிபல் லவத்திடை" (மணி. சு: உகக-ங) என்றதனால் மணிபல்லவம் காவிரிப்பூம் பட்டினத்திற்குத் தெற்கே முப்பதுயோசனை தூரத்திலுள்ளதென்றும், "ஈங்கிதன்......யாங்குளதாதலின்" (உக-ரு)என இங்கே கூறியவதனால் இரத்தின தீவம் மணிபல்லவத்திற்கு அயலிடத்துள்ளதென்றும், அதிற் புத்தனுடைய பாதக்குறிகளுள்ள உச்சியையுடைய சமந்தமென்னு மலையொன்றுண்டென்றம் தெரிதலாலும், "இலங்கா தீவத்து......எய்தி" (மணி. உஅ: ௧Oஎ-அ) என்பதனால் இலங்காதீவத்திற் சமனொளி யென்று பெயருள்ள புத்தஸ்தலமாகிய மலையொன்றுண்டென்று தெரிதலாலும் முன்னுள்ள சமந்தமென்பதும், பின்னுள்ள சமனொளியென்பதும், இலங்கையிலுள்ள 'ஆடம்ஸ்பீக்' என்று ஆங்கில பாஷையில் வழங்கும் மலையையே குறிக்கின்றனவென்று எண்ணுவதற்கு இடமுண்டு. இலங்கைத்தீவின் மேல் மாகாணத்தில் தென்கீழ்ப்பிரிவில் இரத்தினபுரியென்ற ஓரிடமும், சிலராற் சமந்தகூடமென்றும் சிலராற்சமனெலையென்றும் சொல்லப்பட்டுள்ள மலையொன்றும் உள்ளனவென்று யாழ்ப்பாணம் வட்டுக்கோட்டை, வே. சதாசிவப்பிள்ளையென்பவரால், கி. பி. 1884 - ஆம் ஹூ த்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ள இலங்கைப்பூமிசாஸ்திரசங்கிரகமென்னும் புத்தகத்தால் தெரிகின்றது. மணிபல்லவம் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குத்தெற்கே ஆறைந்து யோசனைதூரத்துள்ளதென்றும் அதன் அயலிலுள்ளது இரத்தின தீவமென்றும் முன்பு கூறியதற்கு, 'ஆடம்ஸ்பீக்' காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குத் தெற்கே சற்றேறக்குறைய முப்பது காததூரத்திலிருத்தலும், அம்மலை பண்டைக்காலத்துச் சமந்தமென்றும் சமனொளியென்றும் கூறப்பட்டு வந்ததென்பதற்கு, இக்காலத்து அது 'சமந்தகூடம்' என்றும் 'சமனெலை'

(பி - ம்.) உஉ. 'சிமயத்துச்சி'

யறவியங் கிழவோ னடியிணை யாகிய
பிறவி யென்னும் பெருங்கடல் விடூஉ
உ௫ மறவி நாவா யாங்குள தாதலிற்
றொழுது வலங்கொண்டு வந்தே னீங்குப்
பழுதில் காட்சியிந் நன்மணிப் பீடிகை
தேவர்கோ னேவலிற் காவல் பூண்டேன்
றீவ திலகை யென்பெய ரிதுகே
௩0 டரும தலைவன் றலைமையி னுரைத்த

என்றும் பெயர்பெற்றிருத்தலும், சமனொளி இலங்காதீவத்துள்ளதென்பதற்கு அஃது இலங்கைத்தீவிலிருத்தலும் சான்றாதலறிக.

உ௩. அறவியங் கிழவோன் - அறத்திலே நிற்கின்ற உரிமையையுடையோனாகிய புத்தன்; "அறவியாற் காறு மூன்றும்", "அறவிய மனத்தராகி" (சீவக. ககஉ௫, உஅஎஎ); "அறவிய மனத்தினை யாகி", "அறவியான்றானு மறவமிர்த மீந்தான்" (நீல. தரும. சஅ, க0க.) இணை - இரண்டு.

உச. பிறவி காரணகாரியத்தொடர்ச்சியாய்க் கரையின்றிவருதலின் 'பிறவியென்னும் பெருங்கடல்' என்றார். விடூஉம் - கடத்தும்.

உ௫. அறவிநாவாய் -அறத்திலே நிற்பதாகிய நாவாய்; நாவாய்- கப்பல்.

உஉ - ௫. உச்சிமீமிசை அடியிணையாகிய நாவாய் உள்ளது.

உ௩ - ௫. பிறவியாகிய பெருங்கடலைக்கடத்தும் அடியிணையாகிய நாவாயென்க; "பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா, ரிறைவனடிசேராதார்" குறள். க0.

உசா. ஈங்கு வந்தேன்.

உக - சா. இம்மணிபல்லவத்தின் அயலிடத்தேயுள்ளதாகிய இரத்தினதீவத்துள்ள சமந்தமென்னுமலையினது உச்சியிற் புத்தனது பாதமாகிய அறவிநாவாய் உள்ளதாதலால் அதனைத் தொழுது வலங்கொண்டு ஈங்குவந்தேனென்றாளென்க.

உஎ. பழுது இல் காட்சி - குற்றமற்ற தோற்றத்தையுடைய. பீடிகை-பீடத்தை.

உஅ. காவல் பூண்டேன் - காத்தலை மேற்கொண்டேன்.

உகூ. என்பெயர் தீவதிலகையென்பது.

௩0. தருமராசனென்பது புத்தன்பெயர்களுள் ஒன்றாதலின், தருமதலைவனென்றாள்.

(பி - ம்.) உசா. 'வந்தேனிந்தப்' உஅ. 'காவற் பூண்ட'

பெருமைசா னல்லறம் பிறழா நோன்பினர்
கண்டுகை தொழுவோர் கண்டதற் பின்னர்ப்
பண்டைப் பிறவிய ராகுவர் பைந்தொடி
யரிய ருலகத் தாங்கவர்க் கறமொழி
ஙூ யுரிய துலகத் தொருதலை யாக
வாங்கன மாகிய வணியிழை யிதுகே
ளீங்கிப் பெரும்பெயர்ப் பீடிகை முன்னது
மாமலர்க் குவளையு நெய்தலு மயங்கிய
கோமுகி யென்னுங் கொழுநீ ரிலஞ்சி
சo யிருதிள வேனிலி லெரிகதி ரிடபத்

ஙக - ங. நோன்பினரே இப்பீடிகையைத்தரிசித்துக் கைதொழுதற்கு உரியராவார்; அங்ஙனந்தரிசித்தபின்பு அவர் பழைய பிறப்பின் செய்தியையறியும் அறிவையுடையராவார்.

ஙச - ரு. அரியர் உலகத்து - அத்தன்மையையுடையோர் உலகத்திற் பெறுதற்கரியர் ; அவர்க்கு அறமொழி உரியது -அவர்க்குத் தருமபதம் உரிமையையுடையது. ஒருதலையாக - நிச்சயமாக.

ஙசூ. ஆங்கனமாகிய அணியிழை-அத்தன்மையையுடையாயாகிய அணியிழாய்; என்றது, நீ தருமபதங்கேட்டற்கு உரிமையையுடையாயென்றபடி.

ஙஎ. பெயர் - புகழ்; பெரும்பெயர் - வீடுமாம்; "மிக்குப்புகழெய்திய பெரும்பெயர் மதுரை" மதுரை. சூகூ.

ஙஅ. மயங்கிய - கலந்த.

ஙகூ. கோமுகி - மணிபல்லவத்துள்ள ஒரு பொய்கை; காரணப்பெயர்; பசுவின் முகம்போன்ற வடிவமுடையதென்பது பொருள். இலஞ்சி - பொய்கையில்.

ஙஎ - கூ. முன்னிடத்ததாகிய இலஞ்சியில்.

ஆபுத்திரன் வேண்டுகோளின்படி கோமுகியென்னும் பொய்கையினுள்ளேயிருந்து அமுதசுரபியென்னும் பாத்திரம் ஒவ்வொருவருடத்தும் மேலே வந்து தோன்றுந்தினம் புத்தனுடைய ஜனன காலமாகிய விசாகநட்சத்திரத்தோடு கூடிய வைசாகசுத்த பௌர்ணிமையாதலின், அத்தினத்தை மேலே வரும் நான்கடிகளாற் சிறப்பித்துக் கூறுவார்.

சo. இருது இளவேனிலில் - இளவேனிற்பருவத்தில் ; பன்னிரண்டு மாதங்களுள் ஆவணிமுதலிய இரண்டிரண்டுமாதங்கள் இருதுவெனவும் பெரும்பொழுதெனவும் பருவமெனவுங் கூறப்படும். அவை முறையே கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனிலென ஆறுவகையாம். அவற்றுள், ஈண்டு இளவேனிலென்றது சித்திரை வைகாசி மாதங்களை.

(பி - ம்.) ஙரு. 'ஒருதலையாங்காலம்' ஙசூ. 'ஆயிழை' ஙகூ. 'என்னுமிக் கொழுநீரிலஞ்சி' சo. 'இருந்திள'

தொருபதின் மேலு மொருமூன்று சென்றபின்
மீனத் திடைநிலை மீனத் தகவையிற்
போதித் தலைவனொடு பொருந்தித் தோன்று

கதிர் எரி இடபத்து - சூரியன் மிக்க வெம்மையைச் செய்கின்ற வைகாசி மாதத்தில்.

சக. ஒருபதின் மேலும் ஒரு மூன்று சென்றபின் - இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களுள் கார்த்திகைமுதலாகிய பதின்மூன்று நட்சத்திரங்கள் சென்றபின்பு.

சஉ. நட்சத்திரங்களுள் நடுவில் நிற்றலையுடையதான விசாகநட்சத்திரத்தில்; "போதித் தலைவனொடு பொருந்திய போழ்தத்து" (கரு : உ௬) என்று பின்புவருதலின், ஈண்டு விசாகம் கொள்ளப்பட்டது. அச்சுவினிமுதலிய இருபத்தேழனுள் பதினான்காவதும் நடுவிலுள்ளதுமாகிய நட்சத்திரம் சித்திரையாக இருக்க அதனை நடுவிலுள்ளதாகக்கூறாமல் இவ்விடத்தில் விசாகத்தைக்கூறியது என்னையோவெனின், ஒவ்வொரு வருடத்தும் பகலையும் இரவையும் சமனாக முப்பது முப்பது நாழிகையாகவே பெற்ற இரண்டு விஷுவத்தினங்களுள் ஒன்றாகிய மேஷாயனத்திற் சூரியனுக்கு எந்த நட்சத்திரத்திற் பிரவேசமுண்டாகின்றதோ அதை நட்சத்திரங்களில் முதலாவதாகக் கூறுவது சோதிடநூற்றுணிபாதலாலும், முன்னொருகாலத்திற் சூரியனுக்குக் கிருத்திகாப்பிரவேசமிருந்த பொழுது மேஷாயனம் நேரிட்டிருந்ததென்றும் அதுபற்றிக்கார்த்திகையை முதலாகக் கொண்டு நட்சத்திரங்களை எண்ணிவந்தாரென்றும் பழைய சோதிடநூல்களால் தெரிகின்றமையாலும் நட்சத்திரங்களின் நடுவிலுள்ளதை விசாகமென்றுகூறியது குற்றமன்றென்க. இப்படியே முன்னொரு காலத்தில் நட்சத்திரங்களைக் கார்த்திகை முதலாக எண்ணிவந்தாரென்பது, கிருஷ்ணயஜுர்வேத ஸம்ஹிதையாலும் கிருஷ்ணயஜுர்வேத பிராம்மணத்தாலும் தெரிகின்றதென்பர். உச்சயினி நகரத்தில் விக்கிரமார்க்கனுடைய அவைக்களத்திலிருந்த நவரத்தினங்களுள் ஒருவரென்று சொல்லப்படுகிற வராகமிகிரரென்ற பிரசித்த ஜ்யோதிஷிகர், தமதுகாலத்தில் மேஷாயனத்திற் சூரியனுக்கு அச்சுவினிநட்சத்திரப் பிரவேசமுண்டாயிருந்ததையறிந்து பழையவழக்கத்திற்கு மாறாக நட்சத்திரங்களை அச்சுவினிமுதலாக எண்ணும் வழக்கத்தை உற்பத்திசெய்தமையால், இக்காலத்தில் நட்சத்திரங்கள் இங்ஙனம் எண்ணப்பட்டு வருகின்றனவென்பர்.

சக-உ. இங்கே விசாகநட்சத்திரத்தைப் பதினான்காவதாகக் கூறியிருத்தலின், இந்நூலாசிரியர் நட்சத்திரங்களைக் கார்த்திகை முதலாக எண்ணிவந்தகாலத்தினரென்பது ஊகித்தறியப்படுகின்றது.

சரு. போதி-அரசமரம்; இதற்குப் போதத்தையுடையதென்பது பொருள்; போதம் - ஞானம்; இதனடியிலிருந்தபொழுது நான்குவகைச் சத்தியங்களையும் அறிந்துகொள்ளுதற்குரிய ஞானத்தைப் புத்தன் அடைந்தமையால்,

(பி - ம்.) சக - உ. 'சென்ற,மீனத்' சரு. 'போகத்தொருவரொடு'

மாபுத் திரன்கை யமுத சுரபியெனு
சரு மாபெரும் பாத்திர மடக்கொடி கேளா
யங்கா ளிங்கா ளப்பொழு திப்பொழுது
நின்னுங்கு வருவது போலு நேரிழை
யாங்கதிற் பெய்த வாருயிர் மருந்து
வாங்குநர் கையகம் வருத்துத லல்லது

இஃது இப்பெயர்பெற்றதென்பர்; புத்தன் இதனடியிலிருந்தானென்பதை, "போதி நீழற் பொருந்தித் தோன்றும், நாதன்" (கக: எ௩ - ச), "போதி மூலம் பொருந்திய சிறப்பி, னாதன்" (கஉ: க0க - உ), "ஓங்குயர் போதி யுரவோன்" (கஉ; ககக), "போதித் தலைவனொடு" (கரு:உசு), "போதிமாத வன்" (கரு: உகூ), "முன்னவன் போதியி னல்லறம்" (உஅ: கசக), "மடம் பூம் போதிப் பகவற்கு" (உஅ: களச), "போதி மூலத்து, நாதன்" (உகூ: உ௩ - ச) என இந்நூலுள்ளே பின்வருவனவற்றா லுணர்க; இது மகா போதியெனவுங் கூறப்படும். தலைவன் புத்தன்; இனி, போதியென்பதற்கு ஞானமென்று பொருள்செய்தல் பௌத்தர் சைனர்களுடைய வழக்கமாக விருத்தலின், போதித்தலைவனென்றதற்கு ஞானத்திற்குத் தலைவனென்று பொருள் கூறினும் பொருந்தும்; "போதிச் செல்வம் பூண்டவ ரேத்தும் பொலிவின்று, லாதிக் காலத் தந்தணன் காதன் மகனேத்தான்" (சீவக. ௩சுசு.) தோன்றும், முற்று.

ச0 - ச௩. மு. மணி. கரு: உ௩ - சு.

சச. அமுத சுரபி - அமுதத்தினது மணம்போன்ற மணமுடைய தென்றும், அமுதத்தைக்கொடுக்கும் காமதேனுவைப் போன்றதென்றும் பொருள் கூறுவர்; அமுதம் - அமிர்தம், உணவு. சுரபி - மணம், காம தேனு.

ச0-சச. அமுதசுரபி, புத்தன் பிறந்தகாலத்தே ஒவ்வொருவருடத்தும் கோமுகியென்னும் பொய்கையிலிருந்து தோன்றுதலின், 'போதித் தலைவ னொடு பொருந்தித் தோன்றும்' என்றார்.

ச௩ - ரு. பாத்திரம் தோன்றும்.

சஎ. நின்னுங்கு வருவதுபோலும் - அப்பாத்திரம் நின்கையிடத்து வரு வதுபோலும்; நின்னுங்கு: (மணி. க0 : சக.) "நின்னுங்கு வருஉமென் னெஞ்சினை, யென்னுங்கு வாரா தோம்பினை கொண்மே" கலி. உ௩.

சஅ. அதில் - அமுதசுரபியென்னும் பாத்திரத்தில். ஆருயிர் மருந்து - அன்னம்; பசிநோயால் வருந்தாவண்ணம் உயிர்களைப் பாதுகாத்தலின், இஃது இங்ஙனங் கூறப்பட்டது; "அகன்சுரைப் பெய்த வாருயிர் மருந்து" (கக: ககஎ) என்பர் பின்னும்; சோறும் தண்ணீரும் இருமருந்தென்னப் படும்; புறநா. எ0.

சகூ. கையகம் - கையிடத்தை.

(பி - ம்.) சசு. 'மாபுத்திரகை' சஎ. 'நின்னுங்கருவது' சகூ. 'வருந்து தலல்லது'

தீமொழிக் கடைத்த செவியோய் நின்னடி
வாய்மொழி சிறந்த நாவோய் நின்னடி
நரகர் துயர்கெட நடப்போய் நின்னடி
எ0 யுரகர் துயர மொழிப்போய் நின்னடி
வணங்குத லல்லது வாழ்த்தலென் னாவிற்
கடங்கா தென்ற வாயிழை முன்னர்ப்
போதி நீழற் பொருந்தித் தோன்று
நாதன் பாத நவைகெட வேத்தித்
எரு தீவ திலகை சேயிழைக் குரைக்கும்

சுஎ. தீமொழி - பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல் என்பன; மொழிக்கு - சொல்லைக் கேளாதிருத்தற்கு.

சுஅ. வாய்மொழி - சத்தியம்.

சுகூ. நரகர்களிற் சிலர்க்குக் கிலேசசாந்தி செய்வித்தற்பொருட்டு மனமிரங்கி ஒருஜாதகத்திற் புத்தன் நரகலோகத்திற்குச் சென்றானென்பாராதலின், இங்ஙனங்கூறினர்; "அருளில் சிலர்கெட வொருபெரு நரகிடை, யெரிசுடர் மரைமல ரெனவிடு மடியினை" வீர. யாப்பு. கக - உதாரணம்.

எ0. உரகர் - நாகர்; நாகர்களுக்குக் கருடனாலுண்டாகிய துன்பம் நீங்கும்பொருட்டு அவனுக்குத் தயாதர்மத்தை உபதேசஞ்செய்து அவனால் அவர்களுக்கு அமிர்தங்கிடைக்கும்படி புத்தன் செய்தானென்பது ஒருஜாதககதை. இதனைப் பின்வருவனசெய்யுட்களாலறிக; "தீதியல் கருடனை விடவரவொடுபகை வழிமுறை கெடவறம் வெளியுற வருளினை", "பொற்புடை நாகர்தந் துயரம் போக்கினை", "பைந்நாகர் குலமுய்ய வாயமிழ்தம் பகர்ந்தனையே", "ஆரமிழ்த மணிநாகர் குலமுய்ய வருளினையே, வார்சிறைப்புள்ளரையற்கும் வாய்மைநெறி பகர்ந்தனையே" (வீர. யாப்பு. கக - உதாரணங்கள்.) தலையைப் புறப்படுத்துதலையே பயனாக நினைந்து ஸ்ரீஹர்ஷகவியென்பவரால் வடமொழியிற் செய்யப்பட்டுள்ளதாகிய ஜீமூதவாகனன் சரிதமாயுள்ள நாகாநந்தமென்னு நாடகத்தை உற்றுநோக்கின், அஃது ஈண்டுக் கூறிய புத்தஜாதககதையின் வழிப்பட்டதாக யாவருக்கும் விளங்கும்.

எக - உ. வாழ்த்தல் அடங்காது; இப்படியே "ஆயிர வாரத் தாழியந் திருந்தடி, நாவா யிரமிலே னேத்துவ தெவன்" (ரு: க0ச - ரு) என்று முன்னும்வந்திருத்தல்காண்க.

எச. புத்தனை நாதனென்றல் மரபு; இதனை, "நவையறு நாதனல்லறம் பகர்வோர்" (உஅ: எக), "நாத னுரைதனைக் கேட்டனை விரும்பி" (உஅ: அகூ) என இந்நூலுள்ளே பின்வருவனவற்றாலுணர்க. புத்தர்களிற் சிலர் தேவர்களையும் நாதரென்பதுண்டு. நவை - குற்றம்.

எரு. சேயிழைக்கு உரைக்கும்-மணிமேகலைக்குத் தீவதிலகை சொல்லுவாள்.

குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும்
பிடித்த கல்விப் பெரும்புணை விடூஉ
நாணணி களையு மாணெழில் சிதைக்கும்
பூண்முலை மாதரொடு புறங்கடை நிறுத்தும்
அ0 பசிப்பிணி யென்னும் பாவியது தீர்த்தோ
ரிசைச்சொ லளவைக் கென்னா நிமிராது
புன்மரம் புகையப் புகையழற் பொங்கி
மன்னுயிர் மடிய மழைவளங் கரத்தலி

இனிப் பசியின் கொடுமை கூறப்படுகின்றது.

"பசிப்பிணி யென்னும் பாவி" (அ0) என்பதனை 'அழிக்கும்' (எசு) என்பதுமுதலிய முற்றுவினைகளோடு தனித்தனியே கூட்டுக.

எசு. குடிப்பிறப்பு அழிக்கும் - பசி, தன்னாற்பற்றப்பட்டாருடையஉயர் குடிப்பிறப்பைக்கெடுக்கும் ; அக்குடியிலிருந்த முன்னோர்களுக்கில்லாத இழிந்தசெயல்களை அவர்களிடத்து உளவாக்கலான் இவ்வாறு கூறப்பட்டது ; "தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக, நல்குர வென்னு நசை" (குறள். க0சரு.) விழுப்பங் கொல்லும் - சிறப்பினைக்கெடுக்கும்.

எஎ. கல்விப் பெரும்புணை விடூஉம் - கல்வியாகிய பெரிய தெப்பத்தை நீக்கும் ; "நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார், சொற்பொருள் சோர்வுபடும்" (குறள், க0சசு), "பிறந்த குலமாயும் பேராண்மை மாயுஞ், சிறந்ததங் கல்வியு மாயும்" (நாலடி. உஅரு) என வருதல் காண்க.

எஅ. நாண் அணி களையும் - நாணாகிய ஆபரணத்தை நீக்கும்; அழகு செய்தலின், நாண் அணியெனப்பட்டது ; "அணியன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க்கு" குறள். க0கச.

அ0. பண்பிற்குப் பண்பி இல்லையேனும் தன்னாற் சாரப்பட்டாரிடத்துள்ள எல்லா நன்மைகளையும் அழித்தற்கொடுமைபற்றிப் பசியைப் பாவியென்றார்; இப்படியே "இன்மை யெனவொரு பாவி" (குறள். க0சஉ) என்று வருதல் காண்க. அது - அப்பசியை.

அக. இசை - புகழ். அளவைக்கு - அளத்தற்கு. என் நா நிமிராது - எனது நா எழமாட்டாது. நிமிர்தல் - பேசுதற்கு முயறல்; உபகாரிகளின் புகழ் அளவுபடாதென்றபடி.

பசி யாரையும் வருத்தி வேறுபாடுறுவிக்குமென்பதற்கு உதாரணமாக விசுவாமித்திரமுனிவர் வறட்காலமொன்றில் நாயூன் தின்பதற்கு முயன்றதைத் தீவதிலகை இனிச்சொல்லுவாள்.

அரு. மழை வளம் கரத்தலின் - மழையாகிய செல்வம் மறைந்து போனமையால்.

(பி - ம்.) எஅ. 'நாணினைக்களையும்' அரு. 'மழைவளங்கரப்ப'

னரசுதலை நீங்கிய வருமறை யந்தண
அரு னிருநில மருங்கின் யாங்கணுந் திரிவோ
னரும்பசி களைய வாற்றுவது காணான்
றிருந்தா நாயூன் றின்னுத லுறுவோ
னிந்திர சிறப்புச் செய்வோன் முன்னர்
வந்து தோன்றிய வானவர் பெருந்தகை
கூ0 மழைவளந் தருதலின் மன்னுயி ரோங்கிப்
பிழையா விளையுளும் பெருகிய தன்றே
வாற்றுநர்க் களிப்போ ரறவிலை பகர்வோ
ராற்று மாக்க ளரும்பசி களைவோர்
மேற்றே யுலகின் மெய்ந்நெறி வாழ்க்கை

அச. விசுவாமித்திரமுனிவர்.

அரு. அரும்பசி - [illegible]ர்த்தற்கரிய பசியை. ஆற்றுவது காணான் - தணித்தற்குரிய உணவு யாதொன்றையும் காணாகி.

அஎ. விசுவாமித்திரமுனிவர் பசியின் கொடுமையால் நாயூன் தின்பதற்கு முயன்றாரென்பதை மநுஸ்மிருதி, க0 - ஆம் அத்தியாயம், க0அ - ஆம் சுலோகத்திற் காண்க.

அஅ. இந்திரசிறப்பு - பலியிடுதல் (வைச்வதேவம்); இது மற்றைத் தேவர்களுக்கும் உரித்தேனினும் தலைமைபற்றி 'இந்திரசிறப்பு' எனப்பட்டது; உண்பதற்குமுன்பு இதனைச் செய்தல்வேண்டுமென்பது விதி.

அகூ. வானவர் பெருந்தகை - இந்திரன்.

கூக. பிழையா விளையுள் - தப்பாதவிளைவு; "வேலி, யாயிரம் விளையுட்டாக" (பொருந. உசசு - எ); "வெள்ளமா றாது விளையுள்பெருக" மதுரை. க0கூ.

அரு - கூக. மழைவளந் தரதலின், அந்தணன் திரிவோன் காணான் உறுவோன் செய்வோன் முன்னர் வந்துதோன்றிய பெருந்தகை தருதலின், ஓங்கிப் பெருகியதன்றே.

கூஉ. ஆற்றுநர்க்கு - பொறுக்கும் வன்மையையுடையோராகிய செல்வர்க்கு; ஆற்றுநர்க்களிப்போர் பயன் கருதிச் செய்வோராகலின் [illegible], 'அறவிலைபகர்வோர்' என்றார். "இம்மைச் செய்தது மறுமைக் காமெனு, மறவிலை வாணிக னாஅ யல்லன்" புறநா. கஙச.

கூங. ஆற்றுமாக்கள்-தரித்திரர்; "ஏற்றகை மாற்றாமை யென்னானுந் தாம்வரையா, தாற்றாதார்க் கீவதா மாண்கடன்" (நாலடி. கூஅ.)

கூச. மேற்று - மேலது.

கூங - ச. வாழ்க்கை களைவோர் மேற்று.

கூஉ - ௩. இ[illegible] "[illegible]வோர் பிறர்[illegible]வோர், பிறர்க்

(பி - ம்.) அச. 'அரசு நீங்கிய' அஅ. 'இந்திரச்சிறப்பு' கூ0. 'ஓம்பி' கூச. 'நெறிவழக்க'

கூரு மண்டிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க் கெல்லா
முண்டி கொடுத்தோ ருயிர்கொடுத் தோரே
யுயிர்க்கொடை பூண்ட வுரவோ யாகிக்
கயக்கறு நல்லறங் கண்டனை யென்றலும்
விட்ட பிறப்பில்யான் விரும்பிய காதலன்
க00 றிட்டி விடமுணச் செல்லுயிர் போவுழி
யுயிரொடு வேவே னுணர்வொழி காலத்து
வெயில்விளங் கமயத்து விளங்கித் தோன்றிய
சாது சக்கரன் றனையா னூட்டிய
காலம் போல்வதோர் கனாமயக் குற்றே

ஙீவோர் தமக்கீபவென, வினைத்துரைத்தனன் யானுக'' (புறநா. கரு௬) என்பதில் வந்திருத்தல் காண்க.

கூரு. மண்டிணி ஞாலத்து - அணுக்கள் செறிந்த நிலவுலகத்தில்; "மண்டிணிந்த நிலனும்" புறநா. உ.

கூசு. மு. புறநா. கஅ.

கூள. உயிர்க்கொடை - உயிரைக்கொடுத்தல். உரவோயாகி - வலிய அறிவினையுடையோயாகி.

கூஅ. கயக்கு - கயங்குதல் (கசங்குதல்); "கயக்கறு மாக்கள் கடிந்தனர் கோாய்" (கக : அரு) என்பர் பின்னும். 'கண்டனை' என்றது தெளிவுபற்றி. என்றலும் - என்று தீவதிலகை சொல்லலும்.

கூகூ. விட்டபிறப்பு - போனபிறப்பு. காதலன் - கணவனாகிய இராகுலன்.

க00. திட்டிவிடமுண - திருஷ்டிவிஷமென்னும் பாம்புதீண்ட; மணி. கூ : சக - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க. உயிர்போவுழி - உயிர்போன விடத்து.

கூகூ - க00. காதலன் உயிர்போவுழி.

க0க. உயிரொடு வேவேன் - அவன் பிரிவாற்றாது தீயிற்பாய்ந்து உயிரொடு வேவாநிற்பேன். வேவேன், பெயர்.

க00 - க0க. மணி. கூ: சகூ - ரு0.

க0உ. மணி. ரு: சு0; க0: உஎ. க0௩. ஊட்டிய - உண்ணச்செய்த.

க0ச. கனாமயக்குற்றேன் - கனாவாகிய மயக்கத்தையடைந்தேன்.

கூக - க0ச. காதலன் உயிர்போவுழிவேவேன் உணர்வொழிகாலத்துக் கனாமயக்குற்றேன்.

(பி - ம்.) கூகூ. 'பிறப்பின'

கoரு ஞங்கதன் பயனே யாருயிர் மருந்தா
யீங்கிப் பாத்திர மென்கைப் புகுந்தது
நாவலொடு பெயரிய மாபெருந் தீவத்து
வித்தி நல்லறம் விளைந்த வதன்பயன்
றுய்ப்போர் தம்மனைத் துணிச்சித ருடுத்து
ககo வயிறுகாய் பெரும்பசி யலைத்தற் கிரங்கி
வெயிலென முனியாது புயலென மடியாது
புறங்கடை நின்று புன்கண் கூர்ந்துமுன்
னறங்கடை நில்லா தயர்வோர் பலரா
லீன்ற குழவி முகங்கண் டிரங்கித்
ககரு தீம்பால் சுரப்போ டன்முலை போன்றே

கoரு. அதன் - அக்கனவின்.

கoரு - கூ. உயிர் உடம்பினீங்கும் பொழுதுள்ள நினைப்பின்பயனை மறு பிறப்பில் அவ்வுயிர் அடையுமென்பது தொன்னூற்றுணிபாதலின் இங்ஙனங் கூறினள்; (மணி. கச: கoக - ௪.) இக்கருத்தை, "பிறப்பென்னும் பேதைமை" (நருஅ) என்கிற குறளுக்குப் பரிமேலழகரெழுதிய விசேடவுரையாலுமுணர்க.

கoஎ. சம்புத்தீவில்.

கoஅ. நல்லறத்தை வித்தி. பயன் - பயனை; என்றது பலவகைத் தாகிய செல்வத்தை.

கoகூ. உய்ப்போர் தம்மனை - அனுபவிக்கும் செல்வருடைய வீட்டில்; துணிச் சிதருடுத்து - கிழிந்த சீலைகளை உடுத்துக்கொண்டு. சிதர், சிதாரெனவும் வழங்கும்.

கககூ. முனியாது - வெறுக்காமல். புயலென மடியாது - மழையென்று ஓரிடத்தில் தங்காமல்; மடிதல் - தங்குதல்; "மல்லற் பேறூர் மடியின்" பெரும்பாண். உருச.

ககஉ. புறங்கடைநின்று - தலைவாயிலில் நின்றுகொண்டு. புன்கண் கூர்ந்து - துன்பமிகுந்து; "அகத்தாரே வாழ்வாரென் றண்ணாந்து நோக்கிப், புகத்தாம் பெறாஅர் புறங்கடை பற்றி, மிகத்தாம் வருந்தி யிருப்பரே மேலைத் தவத்தாற் றவஞ்செய்யா தார்" நாலடி. ருக.

ககஉ - ரு. முன் அறங்கடை - முற்பிறப்பிற் செய்தபாவத்தால். நில்லாது - ஓரிடத்தில் நில்லாது. அறத்தினீக்கப்பட்டமையின், பாவம் அறங்கடையெனப்பட்டது; "அறன்கடை நின்றாரு ளெல்லாம்" குறள். கசஉ.

ககரு. சுரப்போள் - தாய்.

(பி-ம்.) கoஅ. 'வித்தியால்' ககஉ. 'நின்றுபுன்கூர்ந்திரா தருமுனறங்'

நெஞ்சு வழிப்படூஉம் விஞ்சைப் பாத்திரத்
தகன்சுரைப் பெய்த வாருயிர் மருந்தவர்
முகங்கண்டு சுரத்தல் காண்டல் வேட்கையே, னென
மறந்தே னதன்றிற னீயெடுத் துரைத்தனை
கஉ0 யறங்கரி யாக வருள்சுரந் தூட்டுஞ்
சிறந்தோர்க் கல்லது செவ்வனஞ் சுரவா
தாங்கன மாயினை யதன்பய னறிந்தனை
யீங்குநின் றெழுவா யென்றவ ளுரைப்பத்
தீவ திலகை தன்னடி வணங்கி
கஉரு மாபெரும் பாத்திர மலர்க்கையி னேந்திக்
கோமகன் பீடிகை தொழுதுவலங் கொண்டு
வானூ டெழுந்து டணிமே கலைதான்
வழுவறு தெய்வம் வாய்மையி னுரைத்த
வெழுநாள் வந்த தென்மகள் வாராள்

ககசு. நெஞ்சுவழிப் படூஉம் - மனத்தின்வழியே யொழுகும். விஞ்சை - வித்தை.

ககஎ. சுரை - ஈண்டுப்பாத்திரத்தில் உள்ளிடில்லாது குழிந்தபாகம்.

ககஎ - அ. அவர் முகங்கண்டு - மேற்கூறிய பசியாளர்களுடைய வாடிய முகங்கண்டு. வேட்கை - விருப்பம். என - என்று மணிமேகலை சொல்ல.

ககசு. அதன் திறம் - அப்பாத்திரத்தின் வரலாற்றை. அதன்றிறமறந்தேன்.

கஉ0. அறம்கரியாக - தருமமேசான்றாக. அருளாவது 'ஒன்றின் துயர் கண்டாற் காரணமின்றித் தோன்றும் இரக்கம்' என்பர் (ரு) புறநானூற்று உரையாசிரியர்; 'தொடர்புபற்றாது இயல்பாக எல்லாவுயிர்கண்மேலுஞ் செல்வது' என்பர் (குறள். உரு-ஆம் அதி. அவ) பரிமேலழகர்.

கஉக. (பாத்திரம்) சுரவாது.

கஉஉ. ஆங்கனமாயினை - அறங்கரியாக அருள்சுரந்தூட்டும் அத்தன்மையை யுடையாயாயினை. 'அவர்முகங்கண்டு சுரத்தல் காண்டல் வேட்கையேன்' என்று (ககஎ) முன்பு கூறியதனால், 'அதன்பயனறிந்தனை' என்றாள்.

கஉரு. அவள் - தீவதிலகை.

கஉசு. கோமகன் பீடிகை - புத்தனுடைய பாதபீடிகை.

கஉஅ. தெய்வம் - மணிமேகலாதெய்வம்.

(பி - ம்.) ககரு. 'பாத்திரமகன' ககஅ. 'சுரத்தில்வேட்கையே' கஉக. 'அல்லதிவளஞ்சுரவாது' கஉஉ. 'ஆங்கணமாயிழையதன்பய'

கஙO வழுவா யுண்டென மயங்குவோண் முன்னர்
வந்து தோன்றி யவர்மயக் கங்களைந்
தந்தி லவர்க்கோ ரற்புதங் கூறு
மிரவி வன்ம னொருபெரு மகளே
துரகத் தானைத் துச்சயன் றேவி
கஙரு யமுத பதிவயிற் றரிதிற் றோன்றித்
தவ்வைய ராகிய தாரையும் வீரையு
மவ்வைய ராயினீர் நும்மடி தொழுதேன்
வாய்வ தாக மானிட யாக்கையிற்
றீவினை யறுக்குஞ் செய்தவ நுமக்கீங்
கசO கறவண வடிக டம்பாற் பெறுமின்
செறிதொடி நல்லீ ரும்பிறப் பீங்கிஃ
தாபுத் திரன்கை யமுத சுரபியெனு
மாபெரும் பாத்திர நீயிருந் தொழுமெனத்

கஙO. வழுவாய் - தப்புதல். என - என்று நினைத்து. மயங்குவோள் - சுதமதி.

கஙக. சுதமதியோடு மாதவியையும் உளப்படுத்தி 'அவர்' என்றார்.

கஙஉ. அந்தில் - அவ்விடத்து. அற்புதம் - ஆச்சரியம். கூறும் - மணிமேகலை சொல்லுவாள்.

கஉஎ - கஙஉ. மணிமேகலைதான், மயங்குவோள் முன்னர் வந்து தோன்றிக் களைந்து அவர்க்கு ஓர் அற்புதங்கூறும்.

கஙச. தேவியென்றது சுதமதியை. கஙங - ச. பூ. மணி. எ: கூஅ-கூ.

கஙசு. தவ்வையர் - தமக்கைமார். கஙஎ. அவ்வையர் - தாய்மார்.

கஙஅ - கூ. வாய்வதாக - வாய்ப்புடைத்தாகுக. செய்தவம் நுமக்கு வாய்வதாகவென்க. "வாய்வ தாகநின் மனப்பாட்டறம்" (உக : களச) என்பர் பின்னும்; "வாய்வதின் வந்த குரவை" (சிலப். சஅ: சஎ); "வாய் வதிற், றந்தையுந் தாயுந் தொழுதெழுக" ஆசார. ரு.

கசO - சக. உம்பிறப்பின்வரலாற்றை அறவணவடிகளிடம் அறிந்து கொள்ளுமின்.

கசக - உ. இந்த, ஆபுத்திரன் கையிலிருந்த அமுதசுரபியெனப் படுகின்ற மிகச்சிறந்துள்ள பாத்திரம்; இதனை நீருந் தொழுமினென்று மணி மேகலை சொல்ல.

(பி-ம்.) கஙO. 'வழுவாதுண்டென மயங்குவோள்' கஙச. 'துரகதத்' கஙரு - சு 'அமுதவதியயிற் றோன்றியெல், தவ்வையராகிய' கசO. 'அறவண ரடிகள்'

தொழுதன ரேத்திய தூமொழி யாரொடும்
கசரு பழுதறு மாதவன் பாதம் படர்கேம்
மெழுகென வெழுந்தன ளிளங்கொடி தானென்.

கக.—பாத்திரம்பெற்றகாதை முற்றிற்று.

கசச. தூமொழியார் - சுதமதியும் மாதவியும்.

கசரு. பழுது - குற்றம் ; இனி, "பழுதொழிந் தெழுந்திருந்தான் " (சிலப். ககூ : ௬௬) என்பதில் 'பழுது' என்பதற்கு உடம்பென்றுஅடியார்க்கு நல்லார் பொருள்செய்திருத்தலால், இங்கே பழுதறுமாதவனென்பதற்கு உடற்பற்றொழிந்த அறவணவடிகளென்று பொருள்கூறினும் பொருந்தும் ; "செய்தவ யாக்கையின், மேவினே னாயினும் வீழ்கதிர் போன்றேன்" (உச : ௯௦க - உ) என்று அறவணவடிகள் கூறியதாகப் பின்பு கூறுதல்காண்க. படர்கேம் - செல்லுவேம்.

கசசு. இளங்கொடி - மணிமேகலை. இளங்கொடி, நீர் எழுகவென்று சொல்லி எழுந்தனளென்க.

க - கசசு. மணிபல்லவத்தில் தெய்வம் நீங்கியபின்னர் மணிமேகலை தாழ்ந்து நோக்கித் திரிய, தீவதிலகை தோன்றி 'யார்நீ' என்றலும், 'கேளாய் என்வரவு ஈது, பயன் இது, அன்னாய், நீயார்' என்றலும், தீவதிலகைஉரைக்கும் ; அங்ஙனமுரைப்பவள், என்றுரைத்தலும், மணிமேகலை விரும்பிப் பீடிகையைத் தொழுது வணங்கிக் கூடி வலஞ்செய்து நிற்றலும், அவள்கையிற் பாத்திரம் புகுந்தது ; புகுதலும், மகிழ்வெய்தி 'வாழ்த்தல் என்னாவிற்கடங்காது' என்றாள் ; என்ற மணிமேகலையின் முன்னர்த் தீவதிலகை உரைக்கும் ; அங்ஙனமுரைப்பவள் 'கண்டனை' என்றலும், மணிமேகலை 'காண்டல் வேட்கையேன்' என அவளுரைப்ப, மணிமேகலை வணங்கி ஏந்தி வலங்கொண்டு எழுந்து மயங்குவோள் முன்னர் வந்துதோன்றிக் கனிந்து கூறும் ; அங்ஙனங்கூறுகின்றவள், தொழுமென, தொழுதேத்திய அவரொடும், இளங்கொடி எழுந்தனளென வினைமுடிவுசெய்க.

பன்னிரண்டாவது

அறவணர்த்தொழுதகாதை.

[பன்னிரண்டாவது மணிமேகலை பாத்திரங்கொண்டு தன்னூர் அறவணர்த்தொழுதபாட்டு.]

ஆங்கவர் தம்முடை னறவண வடிகள்
யாங்குள ரென்றே யிளங்கொடி வினாஅய்
நரைமுதிர் யாக்கை நடுங்கா நாவி
னுரைமூ தாள னுறைவிடங் குறுகி
ரு மைம்மலர்க் குழலி மாதவன் றிருந்தடி
மும்முறை வணங்கி முறையுளி யேத்திப்
புதுமலர்ச் சோலை பொருந்திய வண்ணமு
முதய குமரனுங் குற்றுரை செய்தது
மணிமே கலாதெய்வ மணிபல் லவத்திடை
க0 யணியிழை தன்னை யகற்றிய வண்ணமு
மாங்கத் தீவகத் தறவோ னாசன
நீங்கிய பிறப்பு நேரிழைக் களித்தது
மளித்த பிறப்பி னாகிய கணவனைக்
களிக்கய னெடுங்கட் கடவுளிற் பெற்றதுந்
கரு தவ்வைய ராகிய தாரையும் வீரையும்

க. அவர் - சுதமதி மாதவி.

உ. இளங்கொடி - மணிமேகலை. வினாஅய் = வினவி - கேட்டுக்கொண்டு.

ச. உரைமூதாளன் - அறவணவடிகள். குறுகி - அடைந்து.

ங - ச. மணி. உச: கூகூ - க00; "நரைமூ தாளர்" புறநா. ருஉ.

ரு. குழலி - மணிமேகலை. சு. முறையுளி - விதிப்படி.

எ. சோலை - உவவனம்.

கக - உ. ஆசனம் பிறப்பை அளித்ததும்.

கச. கடவுளின் - மணிமேகலாதெய்வத்தால்.

கரு - சு. வீரை மதுமயக்கத்தால் யானைக்குமுன்னே சென்றும்,

(பி - ம்.) ரு. 'குழலியர் மாதவன்' எ. 'சோலைப்பொருந்திய' கா. 'பிறப்பினுயிழை கணவனை'

வெவ்வினை யுருப்ப விளிந்துகே டெய்தி
மாத்வி யாகியுஞ் சுதமதி யாகியுங்
கோதையஞ் சாய னின்னொடுங் கூடின
ராங்கவர் தந்திற மறவணன் றன்பாற்
௨௦ பூங்கொடி நல்லாய் கேளென் றுரைத்தது
முரைத்த பூங்கொடி யொருமூன்று மந்திரந்
தனக்குரை செய்துதா னேகிய வண்ணமுந்
தெய்வம் போயபின் றீவ திலகையு
மையெனத் தோன்றி யருளொடு மடைந்தது
௨௫ மடைந்த தெய்வ மாபுத் திரன்கை
வணங்குறு பாத்திரம் வாய்மையி னளித்தது
மாபுத் திரன்றிற மறவணன் றன்பாற்
கேளென் றுரைத்துக் கிளரொளி மாதெய்வம்
போகென மடந்தை போந்த வண்ணமு
௩௦ மாதவன் றன்னை வணங்கின ளுரைத்தலு
மணிமே கலையுரை மாதவன் கேட்டுத்
தணியா வின்பந் தலைத்தலை மேல்வரப்
பொற்றொடி மாதர் நற்றிறஞ் சிறக்க
வுற்றுணர் வாய்நீ யிவர்திற முரைக்கே
௩௫ னின்னெடுந் தெய்வ நினக்கெடுத் துரைத்த

தாரை சிலாமுற்றத்தின்மேல் ஏறி வீழ்ந்தும் இறந்தமையால், 'தாரையும் வீரையும், வெவ்வினை யுருப்ப விளிந்து' (மணி. ௯உ: ௪௫ - ௮) என்றார்.

௧௭ - ௮. மு. மணி. ௧௦: ௭௩ - ௪. ௧௯. திறம் - வரலாறு.

௨௧. பூங்கொடி - மணிமேகலாதெய்வம். மூன்றுமந்திரம்: மணி. ௧௦: ௮௦ - ௯௧.

௨௪. ஐயெனத் தோன்றி - விரைவாகத்தோன்றி.

௨௫. தெய்வம் - தீவதிலகை. ௨௭ - ௮. மணி. ௧௧: ௫௨.

௨௯. போக என - போவாயென்று சொல்ல.

மேல்வருவன அறவணவடிகளுடைய வார்த்தை.

௩௨. தலைத்தலை மேல்வர: மணி. ௨: ௫.

௩௩. மாதர், விளி. நற்றிறம் - நல்லகூறுபாடுகள்.

௩௪. உரைக்கேன் - உரைப்பேன்,

(பி - ம்.) ௨௬. 'வணங்குபாத்திர' ௨௮. 'கேளென்றுரைத்த' ௩௩. 'பொற்றொடிமாதவா'

வந்நா ளன்றியு மருவினை கழூஉ
மாதி முதல்வ னடியிணை யாகிய
பாதபங் கயமலை பரவிச் செல்வேன்
கச்சய மாளுங் கழற்கால் வேந்தன்
௪௦ துச்சயன் றன்னையோர் சூழ்பொழிற் கண்டேன்
மாபெருந் தானை மன்ன நின்னொடுந்
தேவியர் தமக்குந் தீதின் றோவென
வழிதக வுள்ளமொ டரற்றின னாகி
யொளியிழை மாதர்க் குற்றதை யுரைப்போன்
௪௫ புதுக்கோள் யானைமுன் போற்றாது சென்று
மதுக்களி மயக்கத்து வீரை மாய்ந்ததூஉ
மாங்கது கேட்டோ ரரமிய மேறித்
தாங்காது வீழ்ந்து தாரைசா வுற்றதூஉங்
கழிபெருந் துன்பங் காவல னுரைப்பப்
௫௦ பழவினைப் பயனீ பரியலென் றெழுந்தே
னாடுங் கூத்திய ரணியே போல
வேற்றோ ரணியொடு வந்தீ ரோவென
மணிமே கலைமுன் மடக்கொடி யார்திறந்
துணிபொருண் மாதவன் சொல்லியு மமையான்

---

௩௬. அந்நாள் அன்றியும் - அந்நாளிற் சென்றதல்லாமலும்.
௩௮. பாதபங்கயமலை: மணி. ௧௦: ௬௧ - ௮.
௩௮ - ௪௦. செல்வேன் துச்சயனை ஓர் பொழிலிற் கண்டேன்.
௪௪. உற்றதை - உற்றதுன்பத்தை.

௪௫. புதுக்கோள் யானை - புதிதாகப் பிடித்துக்கொண்டுவரப்பட்ட யானை.

௪௭. அது - வீரைமாய்ந்தது. அரமியம் - நிலாமுற்றம்.

௪௯. கழிபெருந் துன்பம் - மிகப் பெரிய துன்பம்; அவ்விருவரும் இறந்த பெரியதுன்பமுமாம்; கழிதல் - நீங்குதல்.

௪௬ - ௯. மாய்ந்ததும் சாவுற்றதுமாகிய துன்பத்தைக் காவலனுரைப்ப.
௫௦. பரியல் - வருந்தாதே.

௫௧ - ௨. "ஆடுங் கூத்தர்போ லாருயி ரொருவழிக், கூடிய கோலத் தொருங்குநின் றியலாது" சிலப். ௨௮: ௧௬௫ - ௬.

௫௪. அமையான் - தணியானாகி.

(பி - ம்.) ௩௭. 'மாதவமுதல்வனடி' ௩௮. 'பங்கயமலர்பரவிச்' ௪௨. 'நீங்கின்றோவெனை' ௪௩. 'ஆற்றானாகி' ௪௫. 'யானையைப் போற்றாச்' ௪௭. 'கேட்டாளரமிய' ௫௧. 'ஆடுகூத்தரணியே' ௫௨. 'வேறோரணி'

ருரு பிறவியு மறவியும் பெற்றியி னுணர்ந்த
நறுமலர்க் கோதாய் நல்கினை கேளாய்
தரும தலைவன் றலைமையி னுரைத்த
பெருமைசா லல்லறம் பெருகா தாகி
யிறுதியி னற்கதி செல்லும் பெருவழி
சுO யறுகையு நெருஞ்சியு மடர்ந்துகண் ணடைத்தாங்குச்
செயிர்வழங்கு தீக்கதி திறந்து கல்லென்
றுயிர்வழங்கு பெருநெறி யொருதிறம் பட்டது
தண்பனி விழுங்கிய செங்கதிர் மண்டில
முண்டென வுணர்த லல்ல தியாவதுங்
சுரு கண்டினி துவிளங்காக் காட்சி போன்றது
சலாகை நுழைந்த மணித்துளை யகவையி
னுலாநீர்ப் பெருங்கட லோடா தாயினு
மாங்கத் துளைவழி யுகுநீர் போல
வீங்கு நல்லற மெய்தலு முண்டெனச்
எO சொல்லலு முண்டியான் சொல்லுத றேற்றார்

ருரு. அறவி - புண்ணியத்தோடு கூடியவழி.

ருசு. நல்கினை கேளாய் - உவந்து கேளாய்; நல்குதல் - உவத்தல்; "நல்கினு நல்கா ரயினும்" புறநா, அO.

ருரு - சு. மணி. உக: கOரு - சு.

ருஎ. தருமதலைவன் - புத்தன்; மணி. கக: ஙO.

ருகூ. இறுதியில்நற்கதி - நிருவாணம். பெருவழி - தருமம்.

சுO. அறுகை - அறுகம்புல். கண்ணடைத்தாங்கு - இடம் அடைக்கப்பட்டாற்போல.

சுக. செயிர் - குற்றம்.

சுஉ. உயிர்வழங்கு பெருநெறி - பிறந்திறக்கும் உயிர்களெல்லாம் போகும்வழி (சிலப். உஅ: கஎங - ௪.) ஒருதிறம்பட்டது - ஒருவழிப்பட்டது.

சுங. செங்கதிர்மண்டிலம் - சூரியமண்டலம்.

சுச. யாவதும் - சிறிதும். ருகூ - சுரு. பெருவழி போன்றது.

சுசு. சலாகை - சிறிய நாராசம். அகவையின் - உள்ளிடத்தே.

எO. யான்சொல்லலும் உண்டு. தேற்றார் - தெளியார்.

எO - எக.. மக்கள் தேற்றாராதலின்.

(பி - ம்.) ருகூ. 'இறுதிநற்கதி' சுO. 'படர்ந்து கண்ணடைத்' சுக - உ. 'கல்லெனவுயிர்' சுங. 'தண்மணிவிழுங்கிய' எO. 'சொல்லுமுண்டியான்'

கூனுங் குறளு மூமுஞ் செவிடு
மாவு மருளு மன்னுயிர் பெறாஅ
வந்நாட் பிறந்தவ னருளறங் கேட்டோ
க00 ரின்னாப் பிறவி யிகந்தோ ராதலிற்
போதி மூலம் பொருந்திய சிறப்பி
னாதன் பாத நவைகெட வேத்துதல்
பிறவி தோறு மறவேன் மடக்கொடி
மாதர் நின்னால் வருவன விவ்வூ
க0ரு ரேது நிகழ்ச்சி யாவும் பலவுள
வாங்கவை நிகழ்ந்த பின்ன ரல்லது
பூங்கொடி மாதர் பொருளுரை பொருந்தா

கூஎ. மூ. சிலப். ரு: ககஅ. கூன் - வளைவு; ஈண்டு வளைவையுடைய வடிவத்திற்கு ஆகுபெயர். குறள் - குறுகியவடிவம்; மக்களுள் நீரக்குதி யானைக் குறளனென்றும், அவனிற் சிறிது நெடியானைச் சிந்தனென்றும் கூறுவர் (தொல். செய். [illegible]) ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்; ஊமம் - ஊமை.

கூஅ. மா - விலங்குவடிவாகப் பிறப்பது. மருள் - அறிவின்றி மயங்கி யிருப்பது. உயிர் - ஈண்டு மக்களுயிர்.

கூஎ - அ. கூன்முதலிய வடிவங்களை உயிர்கள் பெறமாட்டா. கூன் முதலிய ஆறனோடு குருட்டையும் மடைபோற் பிறப்பதாகிய பிண்டத்தையும் கூட்டி எண்வகையெச்சமென்பர்; இதனை, "சிறப்பில் சிதடு முறுப்பில் பிண்டமும், கூனுங் குறளு மூமுஞ் செவிடு, மாவு மருளு முளப்பட வாழ்நர்க், கெண்பே ரெச்ச மென்றிவை யெல்லாம், பேதைமை யல்ல தூதிய மில்லென" (புறநா. உஅ) என்பதனாலும், "குறளொடு செவிடு மூங்கை கூன்மருள் குருடு மாவே, யுறுமுறுப் பில்லாப் பிண்ட மோதிய வெண்மெய் யெச்சம்" (சூடாமணி. கஉ : கூச) என்பதனாலும் உணர்க.

கூகூ. அருளறம், வினைத்தொகை; தயாதருமமுமாம்.

க00. இன்னா - துன்பம். இகந்தோர் - கடந்தோர்.

க0உ. பாதம் - பாதத்தை. நவை - குற்றம்.

க0உ - ங. ஏத்துதலை மறவேன்; மறவேலென்றுமாம்.

க0ச. மாதர், விளி. இவ்வூர் - இவ்வூரில்.

க0ரு. மூ. மணி. உக : கசா0. ஏதுநிகழ்ச்சி யென்பதன் பொருளை மணி. ங : ச - ஆம் அடிக்குறிப்பிற்காண்க.

க0ச - ரு. வருவனவாகிய ஏது நிகழ்ச்சி.

க0எ. பொருளுரை - மெய்வார்த்தை; என்றது தருமோபதேச மொழிகளை; "பொய்யில் புலவன் பொருளுரை" (மணி. உஉ: சுக); "பொய்யில் காட்சியோர் பொருளுரை யாதலின்" சிலப். உஅ: கசுஅ.

(பி - ம்.) கூகூ 'பிறந்தவருளறங்' க00. 'இகழ்வோராதலிற்' க0ங-ச. 'மறவேன்யானு மடக்கொடியாதலினமாதா மாதர்நின்னுல்'

யாதி முதல்வ னருந்துயர் கெடுக்கும்
பாதபங் கயமலே பரசின ராதலி
ககO னீங்கிவ ரிருவரு மிளங்கொடி நின்னே
டோங்குயர் போதி யுரவோன் றிருந்தடி
தொழுது வலங்கொண்டு தொடர்வினை நீங்கிப்
பழுதி னன்னெறிப் படர்குவர் காணு
யாருயிர் மருந்தா மமுத சுரபியெனு
ககரு மாபெரும் பாத்திர மடக்கொடி பெற்றனை
மக்க டேவ ரெனவிரு சார்க்கு
மொத்த முடிவி னோரற முரைக்கேன்
பசிப்பிணி தீர்த்த லென்றே யவருந்
தவப்பெரு நல்லறஞ் சாற்றின ராதலின்
கஉO மடுத்த தீக்கொளிய மன்னுயிர்ப் பசிகெட
வெடுத்தனள் பாத்திர மிளங்கொடி தானென்.

கஉ.—அறவணர்த்தொழுதகாதை முற்றிற்று.

கOஅ. ஆதிமுதல்வன் - புத்தன். கOகூ. பரசினர் - துதித்தார்.

கOஅ - கூ. ஆதிமுதல்வனது பாதபங்கயமலே.

ககO. இருவர் - மாதவி சுதமதியென்பவர். இளங்கொடி, விளி.

ககக. உரவோன் - புத்தன் ; உரம் - அறிவு.

ககஉ. பழுது இல் நன்னெறி - குற்றமில்லாத நல்லவழி ; இதனை, விசுத்திமார்க்கமென்பர். நெறி - நெறியில். படர்குவர் - செல்குவர்.

கOகூ - ககஉ. பரசினராதலின், இவரிருவரும் நின்னோடு உரவோனடியைத்தொழுது வலங்கொண்டு நீங்கிப்படர்குவர்.

ககசு. இருசார்க்கும் - இரண்டுபகுதிகட்கும்.

ககஅ. தீர்த்தலாம். அவரும் - அறவண வடிகளும்.

ககஎ - அ. ஓரறம் தீர்த்தலாம்.

ககக. தவப்பெரு நல்லறம் - மிகப்பெரிய நல்லதருமம்.

கஉO. கொளிய - கொளுத்தினாற்போன்ற.

கஉக. இளங்கொடி பாத்திரத்தை எடுத்தனள்.

க-கஉக. இளங்கொடி அவர்தம்முடன் அடிகள்யாங்குளரென்று வினவ அவர்க் குறுகி மாதவனடியையவணங்கி ஏத்தி உரைத்ததும், கேட்டு அவரும் தவப்பெரு நல்லறம் சாற்றினராதலின், இளங்கொடி பாத்திரமெடுத்தனளென முடிக்க.

(பி - ம்.) கOகூ. 'ப்ங்கயமலர்' ககஅ. 'அன்றேயாவரும்' கஉO. 'மடுத்த நிக்கதிமன்னுயிர்' கஉக. 'எடுத்த பாத்திரம்'

பதின்மூன்றாவது

ஆபுத்திரன் திறமறிவித்த காதை.

[பதின்மூன்றாவது மணிமேகலைக்கு அறவணர் ஆபுத்திரன்றிறங்கூறியபாட்டு.]

மாபெரும் பாத்திர மடக்கொடிக் கருளிய
வாபுத் திரன்றிற மணியிழை கேளாய்
வார ணசியோர் மறையோம் பாள
னாரண வுவாத்தி யபஞ்சிக னென்போன்
௫ பார்ப்பனி சாலி காப்புக்கடை கழிந்து
கொண்டோற் பிழைத்த தண்ட மஞ்சித்
தென்றிசைக் குமரி யாடிய வருவோள்

---

௨. திறம் - வரலாற்றை.

௩. வாரணசி - காசி. மறையோம்பாளன் - வேதத்தைப்பாதுகாத்தலையுடையான்; அந்தணனென்றபடி. "வயனங் கோட்டிலோர் மறையோம் பாளன்" (௧௫) என்பர் பின்னும்.

௪. ஆரண உவாத்தி - வேதம் ஓதுவிப்பவன்; இஃது உபாத்தியாய னென்னும் வடமொழிச்சிதைவு. வேதத்திற் சில பாகத்தையேனும் வேதாங்கங்களையேனும் ஜீவனத்தின் பொருட்டு ஓதுவிப்பவன் உபாத்தியாயன்; இதனை மநுஸ்மிருதி ௨ - ஆம்அத்தியாயம், ௧௪௧ - ஆம் சுலோகத்திற் காண்க. இப்பெயர் தமிழ்நூல்களில் உவாத்தியன் உவாத்தியான் உவாத்திகனெனவும் வழங்கும். அபஞ்சிகன், காரணப்பெயர்; பங்கமில்லாதவனென்பது பொருள்.

௫. பார்ப்பனி சாலி - அவன்மனைவி சாலியென்பாள்; அந்தணர்களிற் கணவனைப் பார்ப்பானென்றும், மனைவியைப் பார்ப்பனியென்றுங் கூறுதல் மரபு, "பார்ப்பான் றன்னொடு கண்ணகிப்புத் திருந்தயித், தீத்தொழி லாட்டி" (௬: ௧௩௨ - ௩) என்று முன்பு வந்திருத்தல்காண்க. காப்புக் கடை கழிந்து - காவலின் எல்லையைக்கடந்து; வியபிசரித்தென்றபடி.

௬. கணவனுக்குப் பிழைசெய்தமையாலுண்டாகும் சிறைக்குப் பயந்து. தண்டம் - சிறை; "கொண்டோற் பிழைத்த தண்டந் தாக்கி" பெருங். ௧. ௩௬: ௧௫௪.

௫ - ௭. மணி. ௫ : ௩௭ - ௮. ஆடிய - ஆடுதற்பொருட்டு.

(பி - ம்.) ௨. 'இழாய் கேளாய்' ௩ - ௪. 'வாரணசி யோர் மறைமேம் படுஞ்ஞான அகத்துத்துஞ்சிருள் யாமத்தின்று' ௪. 'ஆரணவுவாத்திகன்'

சூன்முதிர் பருவத்துத் துஞ்சிரு ளியவிடை
யீன்ற குழவிக் கிரங்கா ளாகித்
க0 தோன்றாத் துடவையி னிட்டன ணீங்கத்
தாயி றூவாக் குழவித்துயர் கேட்டோ
ராவந் தணைந்தாங் கதன்றுயர் தீர
நாவா னக்கி நன்பா லூட்டிப்
போகா தெழுநாட் புறங்காத் தோம்ப
கரு வயனங் கோட்டிலோர் மறையோம் பாள
னியவிடை வருவோ னிளம்பூதி யென்போன்
குழவி யேங்கிய கூஉக்குரல் கேட்டுக்
கழுமிய துன்பமொடு கண்ணீ ருகுத்தாங்

அ. துஞ்சிருள் - யாவருந் தூங்குதற்குக் காரணமாகிய இருளில்; செறிந்த இருளுமாம். இயவு இடை - வழியினிடத்தே.

கூ. குழவிக்கு - குழந்தைக்கு.

க0. துடவை-தோட்டம்; "தொடுப்பெறிந் துழுத துளர்படு துடவை" (பெரும்பாண். உ0க); "தொய்யாது வித்திய துளர்படு துடவை" மலைபடு. கஉஉ.

கூ - க0. மணி. கங: அசு - எ.

கக. தூவாக்குழவி - உண்ணாத குழந்தை. துயர் - பசித்துயரத்தால் ஒழியாமல் அழுது கூப்பிடும் ஒலி; ஆகுபெயர்; "தாயி றூவாக் குழவி போல, வோவாது கூஉநின் னுடற்றியோர் நாடே" புறநா. ச.

கஉ.ஆ - பசு. அதன்றுயர்-அக்குழந்தையின் பசித்துன்பம்.

கச. புறங்காத்துஓம்ப - பாதுகாக்க; இவை ஒருபொருட்பன்மொழி. புறங்காத்தல் - பாதுகாத்தல்; "வழிபடு தெய்வ நிற்புறங் காப்ப" (தொல். செய். ரு. கக0); "மெலிவில் செங்கோ னீபுறங் காப்ப" (புறநா. சஉ.) இதனால் ஆபுத்திரனென்பது இவனுக்குப் பெயராயிற்று.

கரு. வயனங்கோடு - ஓரூர். மறையோம்பாளன்: மணி. கங: ங.

கசு. வருவோன் - மனைவியுடன் வருவோன்; பின் "காதலி தன்னொடு கைதொழு தெடுத்து" (உ0) என்பதனால் 'மனைவியுடன்' என்பது கொள்ளப்பட்டது. பூதிஎன்பது அவன் பெயர்; 'தாதை பூதியுந் தன்மனை கடிதர" (க0க) என்று இக்காதையிலேயே பின்பு வருதல் காண்க.

கஅ. கழுமிய - கலந்த; (புறநா. உருஅ.) கண்ணீர் - உவகைக்கண்ணீர்.

(பி - ம்,) அ. 'சூன்முதிருயக்கத்துத் துஞ்சிருள்யாமத்து' கூ. 'இரங்கினளாகி' க0. 'இட்டனணீங்கித்' கஉ. 'அனைதாங்காங்கதன்றுயர்கெட' கரு. 'வய வனங் கோட்டில்,' 'வளையனங்கோட்டி'

காமக னல்ல னென்மக னென்றே
௨௦ காதலி தன்னொடு கைதொழு தெடுத்து
நம்பி பிறந்தான் பொலிகநங் கிளையெனத்
தம்பதிப் பெயர்ந்து தமரொடுங் கூடி
மார்பிடை முந்நூல் வனையா முன்னர்
நாவிடை நன்னூ னன்கன நவிற்றி
௨௫ யோத்துடை யந்தணர்க் கொப்பவை யெல்லா
நாத்தொலை வின்றி நன்கன மறிந்தபி
னப்பதி தன்னுளோ ரந்தணன் மனைவயிற்
புக்கோ னங்குப் புலைசூழ் வேள்வியிற்
குரூஉத்தொடை மாலை கோட்டிடைச் சுற்றி
௩௦ வெரூஉப்பகை யஞ்சி வெய்துயிர்த்துப் புலம்பிக்

---

௧௯. ஆ மகன் அல்லன் - பசுவினுடைய மகனல்லன்; பசுப் பாது காத்ததனைக் கண்டோனாதலின் இங்ஙனங்கூறினான்.

௨௦. காதலி - மனைவி; கைதொழுது - அக்குழந்தையைத் தனக்குத் தந்தது தெய்வமென்றெண்ணி அத்தெய்வத்திற்கு அஞ்சலிசெய்து; "பழு தில் காட்சிப் பைந்தொடி புதல்வனைத், தொழுதனள் வாங்கி" (௨௫: ௧௮-௯) என்று இந்நூலுள்ளே பின்புவருதல் காண்க.

௨௧. நம் கிளை பொலிகவென்று. ௨௨. பதி - ஊர்.

௨௩. முந்நூல் - பூணுநூல். வனையா முன்னரென்பது விரையக்கற்பித்தமை விளக்கி நின்றது.

௨௪. நன்னூல் - வேதம் வேதாங்கங்கள். நவிற்றி - நவிற்ற; நவிலுதல் - கூறி அடிப்படுதல்; "நல்லோர் குழீஇய நாநவில் அவையத்து" (மலைபடு. ௭௭); "மறைநவி லந்தணர் நுவலவும் படுமே" புறநா. ௧.

௨௫. ஓத்து - வேதம்; "மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும்" குறள். ௧௩௪.

௨௬. நாத்தொலைவு: மணி. ௨௪: ௯௧; சிலப். ௩: ௪௪.

௨௮. புலை சூழ் வேள்வியில் - அசுத்தமாகிய ஊன்றின்றலைக் கருதுகின்ற யாகசாலையில்; சூழ்தல் - கருதல். புலையும், வேள்வியும் ஆகுபெயர்.

௨௯. நிறம்பொருந்திய தொடுக்கப்பட்டமாலை கொம்பின்கண்ணே சுற்றப்பட்டு.

௩௦. வெரூஉப்பகை - அச்சத்தைத்தரும்பகை; வெரூஉ - அச்சம்; "வெரூஉப்பறை நுவலும் பரூஉப்பெருந் தடக்கை" (பொருந. ௧௭௧.) புலம்பி - வருத்தமுற்று; புலம்பு - வருத்தம்; "புலம்புவிட் டிருந்த புனிறில் காட்சி" மலைபடு. ௪௯.

(பி - ம்.) ௨௪. 'நன்கினிநவிற்றி' ௨௫. 'ஒப்புமை யெல்லாம்' ௨௭. 'மனைவயிற் புக்கோ னங்கப்புலைசூழ்வேள்வியில்' ௨௯. 'குரூஉக்கொடி'

கொலைநவில் வேட்டுவர் கொடுமர மஞ்சி
வலையிடைப் பட்ட மானே போன்றுங்
கஞ்சிநின் றழைக்கு மாத்துயர் கண்டு
நெஞ்சுநடுக் குற்று நெடுங்கணீ ருகுத்துக்
ஙரு கள்ள வினையிற் கடுந்துயர் பாழ்பட
நள்ளிருட் கொண்டு நடக்குவ னென்னு
முள்ளங் கரந்தாங் கொருபுடை யொதுங்கி
யல்லிடை யாக்கொண் டப்பதி யகன்றோன்
கல்லத ரத்தங் கடவா நின்றுழி
சO யடர்க்குறு மாக்களொ டந்தண ரெல்லாங்
கடத்திடை யாவொடு கையகப் படுத்தி
யாகொண் டிந்த வாரிடைக் கழிய
நீசமக னல்லாய் நிகழ்ந்ததை யுரையாய்
புலைச்சிறு மகனே போக்கப் படுதியென்

ஙக. கொலை நவில் வேட்டுவர் - கொல்லுதலைச்செய்கின்ற வேடருடைய. கொடுமரம் - வில்.

ஙங. அழைக்கும் ஆ துயர் - கூப்பிடுகின்ற பசுவின் துயரத்தை.

ஙO - ஙங. புலப்பிப் போன்று அஞ்சி நின்று அழைக்கும் ஆ.

உஅ - ஙங. புக்கோன் ஆவினது துயரத்தைக் கண்டென்க.

ஙரு. திருட்டுத்தொழிலால், பசுவினது மிக்க துன்பம் இல்லையாம்படி; கடுந்துயர் - மரணத்துன்பமுமாம்.

ஙசு. நள்ளிருள் - செறிந்தவிருட்டு; "வெள்ளி முளைத்த நள்ளிருள் விடியல்" பொருந. எஉ.

ஙஎ. உள்ளம் கரந்து - தன்னெண்ணத்தை மறைத்து.

ஙகூ. கல்லதாத்தம் - பருக்கைக்கற்கள் பொருந்திய சின்னெறியையுடைய அருநெறி; "கல்லத ரத்தங் கடக்க" சிலப். கசு: ருஎ.

சO. அடர்க் குறுமாக்களொடு - நெருக்குதலைச்செய்யும் அறிவில்லாதாரோடு; "ஒலித்தொருங் கண்டிய வூர்க்குறு மாக்களும்" (கரு: ருக) என்பர் பின்னும்; குறுமாக்கள்: கலி. அஉ.

சக. கடம் - அருநெறி.

சஉ. ஆ கொண்டு - பசுவைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு; ஆரிடை - அரியவழி.

சச. ஊனைவிரும்பிப் பசுவைக்கவர்ந்தானென்று நினைந்து 'புலைச்சிறு மகனே' என்றார். போக்கப்படுதி- விலக்கப்படுவாய்.

(பி - ம்.) ஙக. 'கொலைமரமஞ்சி' ஙரு. 'களவினையாகியிக் கடுவினை பாழ்பட' ஙஅ. 'ஆகொண்டப்பதி' சஉ. 'ஆகொணர்ந்த' சங. 'நீமகனல்லாய்' சச. 'புலைச்சிரமகனே போகப்படுதி'

சரு றலைக்கோ லதனு லறைந்தனர் கேட்ப
வாட்டி னின் றலைக்கு மந்தண ருவாத்தியைக்
கோட்டினிற் குத்திக் குடர்புய்த் துறுத்துக்
காட்டிடை நல்லாக் கதழ்ந்துகிளர்ந் தோட
வாபுத் திரன்ற ணங்கவர்க் குரைப்போ
ருO னோவன செய்யன்மி னொடிவன கேண்மின்
விடுநில மருங்கிற் படுபுல் லார்ந்து
நெடுநில மருங்கின் மக்கட் கெல்லாம்
பிறந்தநாட் டொட்டுஞ் சிறந்ததன் றீம்பா
லறந்தரு நெஞ்சோ டருள்சுரந் தூட்டு
ருரு மிதனொடு வந்த செற்ற மென்னை
முதுமறை யந்தணிர் முன்னிய துரைமோ

சரு. அலைக்கோல் - வருத்துதலைச்செய்யும் கோல்; அறைந்தனர் - அடித்தனராய்.

சசு. ஆட்டி அலைக்கும் - மிகவும் வருத்துகின்ற. இவை ஒரு பொருட் பன்மொழி.

சஎ. கோடு - கொம்பு. குடர் புய்த்துறுத்து - குடரைப்பிடுங்கி; “கோடுபுய்க் கல்லா துழக்கு [illegible]” (கலி. [illegible]); “புய்த்தெறி கரும் பின் விடுகழை” புறநா. உஅ.

சஅ. கதழ்ந்து கிளர்ந்தோட - விரைந்தெழுந்தோட; கதழ்தல்-விரைதல்; “தோயுங் கதழ்குருதி தோன்ற [illegible]” (பு-வெ. காஞ்சி. [illegible].) கிளர்தல் - எழுதல்; “கால்கிளர்ந் தன்ன வேழம்” முருகு. அஉ.

மேல்வருவன ஆபுத்திரன் கூற்று.

ருO. நொடிவன - சொல்லுவனவற்றை.

ருக. மேய்தற்கு அரசனால் விடப்பட்ட நிலத்தினிடத்தே தானே உண்டாகிய புல்லைமேய்ந்து. பசுக்கள் [illegible] மேய்தற்கு அரசனால் விடப்பட்டநிலம் கோஸஞ்சாரபூமியெனப்படும்.

ருங. பிறத்தல், மக்கள்வினை. தீம்பால் - இனியபால்.

ருரு. இதனொடு - இப்பசுவினிடத்து; உருபுமயக்கம். செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம் நிகழ்வது; முருகு. கஙஉ.

ருசு. முன்னியது - எண்ணியது. உரைமோ - உரையுமென்னும் ஏவற்பன்மை உயிர்மெய்கெட்டு ஓகாரம்பெற்று வந்தது; (நன் - வி. ரு. ஙசக.) எனவென்று ஒரு சொல் வருவிக்க.

(பி - ம்.) சரு. ‘கேட்புழி’ சஅ. ‘கழிந்துகிளர்ந்தோட’ ருO. ‘நோவன செய்யே னொடியாத கேண்மோ’, ‘நோவனசெய்யான்’ ருக. ‘திரிபுலமருங்கு’ ருங. ‘தொட்டுச்சிறந்த தீம்பால்’ ருசு. ‘முதுமொழி மாக்கண் முன்னியாதுரைமோ’

பொன்னணி நேமி வலங்கொள்சக் கரக்கை
மன்னுயிர் முதல்வன் மகனெமக் கருளிய
அருமறை நன்னூ லறியா திகழ்ந்தனை
௬௦ தெருமர லுள்ளத்துச் சிறியை நீயவ்
வாமக னாதற் கொத்தனை யறியா
நீமக னல்லாய் கேளென விகழ்தலு
மான்மக னசலன் மான்மகன் சிருங்கி
புலிமகன் விரிஞ்சி புரையோர் போற்று
௬௫ நரிமக னல்லனோ கேச கம்பள
னீங்கிவர் நுங்குலத் திருடி கணங்களென்
றோங்குயர் பெருஞ்சிறப் புரைத்தலு முண்டா
லாவொடு வந்த வழிகுல முண்டோ
நான்மறை மாக்கா ணன்னூ லகத்தென
௭௦ வாங்கவர் தம்முளோ ரந்தண னுரைக்கு
மீங்கிவன் றன்பிறப் பியானறி குவனென

---

௫௭. நேமி - சக்கரத்தின் [illegible] ; வட்டமுமாம். வலம் - வெற்றி; வலப் பக்கமுமாம். நேமியையுடைய சக்கராயுதம்.

௫௮. மன்னுயிர்முதல்வன் - திருமால். மகன் - பிரமன்.

௬௦. தெருமரல் - சுழற்சி. சிறியை - சிறுமையையுடையாய்.

௬௧. நூற்பொருளையறியும் அறிவிலாயென்பார், 'ஆமக னாதற் கொத்தனை' என்றார்; "விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல், கற்றாரோ டேனை யவர்" (குறள். ௪௧௦) என்று வருதல் காண்க.

௬௨. இகழ்தலும் - அவ்வந்தணர் இகழ்ந்துபேசுதலும்.

மேல்வருவன ஆபுத்திரன் கூற்று.

௬௩. அசலனென்பவன் ஆனின்மகன் ; ஆன் - பசு. சிருங்கியென்பவன் மானின் மகன்.

௬௪. விரிஞ்சியென்பவன் புலியின்மகன். புரையோர் - மேலோர்.

௬௫. கேசகம்பளனென்பவன் நரியின் மகன்; அசிதகேசகம்பளரென்று ஒரு முனிவர்பெயர் பௌத்தநூல்களிற் காணப்படுகின்றது.

௬௮ - ௯. ஆவொடு - ஆவால். நன்னூலகத்து ஆவொடு வந்த அழி குலமுண்டோ? இல்லையென்றபடி. முன்னம் 'ஆமக னாதற் கொத்தனை' (௬௧) என்று அந்தணர் இகழ்ந்ததற்குப் பரிகாரங்கூறுகின்றவனாதலின், 'ஆவொடு வந்த வழிகுல முண்டோ' என்றான்.

௭௦ - ௭௧. இவன்பிறப்பை யான் அறிகுவனென்று ஓரந்தணன் உரைப்பான்.

(பி - ம்.) ௫௭. 'வலங்கொளசக்கை' ௫௮. 'எமக்களித்த' ௬௦ 'சிறி யோய்நீயவ்' ௬௩ - ௪. 'சிருங்கிப், புலிமகன்விருஞ்சி' ௬௫. 'தேசிகம் பலின்' ௬௬. 'மாக்கணன்னூலக'

நடவை வருத்தமொடு நல்கூர் மேனியள்
வடமொழி யாட்டி மறைமுறை யெய்திக்
குமரி பாதங் கொள்கையின் வணங்கித்
எரு தமரிற் றீர்ந்த சாலியென் போடனை
யாது நின்னூ ரீங்கென் வரவென
மாமறை யாட்டி வருதிற முரைக்கும்
வார ணாசியோர் மாமறை முதல்வ
னாரண வுவாத்தி யரும்பெறன் மனைவியான்
அ0 பார்ப்பார்க் கொவ்வாப் பண்பி னொழுகிக்
காப்புக்கடை கழிந்து கணவனை யிழந்தே
னெறிபய முடைமையி னிரியன் மாக்களொடு
தெற்கட் குமரி யாடிய வருவேன்

எஉ. நடவை - வழி. நல்கூர் மேனியள் - இளைத்த உடம்பையுடையாள்.

எங. வடமொழி யாட்டி - பார்ப்பனி; இந்நூலில் ரு: ச0-ஆம் அடியிற் பார்ப்பாரை வடமொழியாளரென்று கூறியிருத்தல் காண்க. மறைமுறை யெய்தி - வேதவிதிப்படியே சென்று.

எச. குமரியாடப்போந்தோர், ஆங்குள்ள குமரித்தெய்வப் படிமத்தை வணங்குதல் மரபு.

எரு. தமரிற்றீர்ந்த - தனக்குச் சிறந்தோரினின்றும் நீங்கிய.

எச - ரு. வணங்கித் தீர்ந்த சாலி. எசு. ஈங்கு வரவு என்னெனை.

எஎ. உரைக்கும் - உரைப்பாள்.

எஅ. வாரணாசி = வாராணவசி - காசி; வடமொழியில் 'ஸித்தாந்த கௌமுதி' என்னும் நூலின் அவ்யயீபாவப் பிரகரணத்தில், "[illegible]" என்னும் ஸூத்ரவியாக்கியானத்தில் 'வாராணஸீ' என்பதற்கு 'நல்லஜலத்துக்குத் தூரத்திலில்லாத நகரி' என்று தத்வபோதினியுரையின் ஆசிரியர் பொருள்செய்திருப்பதாகக் கூறுவர்.

எகூ. 'உவாத்தி' என்பது, "தவாஅக் காதலொடு தகையாழ் காட்டு, முவாத்தி யாதலின்" (க. [illegible]: கரு0 - [illegible]) எனப் பெருங்கதையிலும் வந்திருத்தல் காண்க.

அ0. ஒழுகி - நடந்து. அக. காப்புக்கடை கழிந்து : மணி. கரு : ரு.

அஉ. எறிபயம் - அடித்தலாலுண்டாகும் அச்சம். இரியல் மாக்கள் - கெடுதலுற்ற மாக்கள்; விரைந்துசெல்லுமாக்களென்றுமாம்.

அங. ஆடிய - நீராடும்பொருட்டு.

(பி - ம்.) அக. 'கவ்வனையிகழந்தே' அஉ. 'எற்பயமுடைமையின்', 'நெறிபயமுடைமையின்' அங. 'தெககட்குமரி', 'தக்கணகுமரி'

பொற்றேர்ச் செழியன் கொற்கையம் பேரூர்க்
அரு காவதங் கடந்து கோவல ரிருக்கையி
னீன்ற குழவிக் கிரங்கே னாகித்
தோன்றாத் துடவையி னிட்டனன் போந்தேன்
செல்கதி யுண்டோ தீவினை யேற்கென்
றல்லலுற் றழூத வவண்மக னீங்கிவன்
கூ0 சொல்லுத றேற்றேன் சொற்பய மின்மையிற்
புல்ல லோம்பன்மின் புலைமக னிவனென
வாபுத் திரன்பின் பமர்நகை செய்து
மாமறை மாக்கள் வருங்குலங் கேண்மோ
முதுமறை முதல்வன் முன்னர்த் தோன்றிய
கூரு கடவுட் கணிகை காதலஞ் சிறுவ
ரருமறை முதல்வ ரந்தண ரிருவரும்
புரிநூன் மார்பிர் பொய்யுரை யாமோ

அச. செழியன் - பாண்டியன். கொற்கை - பாண்டியர்களின் பழைய இராசதானி.

அரு. கோவலர் - இடையர்.

அஎ. துடவை - தோட்டம். அசு - எ. மணி. கரு: கூ - க0.

அஅ. தீவினையேற்குச் செல்கதியுண்டோ.

கூ0. பயம் - பிரயோசனம்; இன்மையிற் சொல்லுதறேற்றேன்.

கூக. புல்லலோம்பன்மின் - ஸ்பரிசித்தலைச்செய்யாதொழிக. இவன் புலைமகன் - இவன் அசுத்தமுடைய மகன். புலை - வியபிசாரமுமாம்; இது மலைநாட்டுவழக்கு.

கூஉ. அமர்நகை - விரும்புஞ்சிரிப்பு.

கூரு. கேண்மோ: கேளுமென்னும் ஏவற்பன்மை உயிர்கெட்டு ஓகாரம் பெற்றுவந்தது; நன் - வி. சூ. ருசக.

கூச. முதுமறைமுதல்வன் - பிரஹ்மா.

கூரு. கடவுட்கணிகை - திலோத்தமையென்பாள். சிறுவர்-பிள்ளைகள்.

கூசு. முதல்வராகிய அந்தணரிருவரும். இருவர்-வஸிஷ்டர், அகஸ்தியர்.

கூரு - சு. அந்தணரிருவரும் காதலஞ்சிறுவரென்க.

கூரு - சு. வஸிஷ்டரும் அகஸ்தியரும் திலோத்தமையின் பிள்ளைகளென்பதைப் பின்வரும் வாக்கியத்தாலுணர்க; 'வஸிஷ்டனும் அகஸ்தியனும், பிரம்மா திலோத்தமையென்னும் அப்ஸரஸைக்கண்டகாலத்துக் கலசத்து ஜனித்தனர்' நீல. சமய.

(பி - ம்.) கூஉ. 'ஆபுத்திரன்றனமாநகை'

சாலிக் குண்டோ தவறென வுரைத்து
நான்மறை மாக்களை நகுவன னிற்ப
கOO வோத லந்தணர்க் கொவ்வா னென்றே
தாதை பூதியுந் தன்மனை கடிதர
வாகவர் கள்வனென் றந்தண ருறைதருங்
கிராம மெங்கணுங் கடிஞையிற் கல்லிட
மிக்க செல்வத்து விளங்கியோர் வாழுந்
கOரு தக்கண மதுரை தான்சென் றெய்திச்
சிந்தா விளக்கின் செழுங்கலை நியமத்
தந்தின் முன்றி லம்பலப் பீடிகைத்
தங்கினன் வதிந்தத் தக்கணப் பேரூ

கூஅ. தவறு - குற்றம். கூகூ. நகுவனன் - சிரிப்பவனாகி.

கOO. ஒவ்வான் - பொருந்தான்; என்றது ஆபுத்திரனை.

கOக. தாதை - தகப்பன். கடிதர - நீக்க.

கOந. கடிஞை-பிச்சைப்பாத்திரம். கல் இட-கல்லைப் போகட; உலகத்திற் கடிஞையிற் கல்லிடுவார் எக்காலத்தும் இவராகவும் இவருக்கு இங்ஙனம் நிகழ்ந்ததேயென்று இரங்கிக் கூறினர்; 'கடிஞையிற் கல்லிடுவோரில்' என்பது ஒரு பழமொழி; இதனைப் பின்வரும் வெண்பாவாலுணர்க; "மனத்த திருவென்றந் நீர்மையை நோக்கி, மனத்ததுறீஇவர் மாசன்டார் - புனத்த, குடிஞை யிரட்டுங் குளிர்வரை நாட, கடிஞையிற் கல்லிடுவா ரில்" பழ. உசசு.

கOரு. தக்கணமதுரை - தென்றிசைக்கணுள்ள மதுரை; என்றது கூடற்பதியை; தக்கணம், வடசொற்றிரிபு (சிலப். கச: அக) அடியார்க்குநல்லாருரையைப்பார்க்க.

கOசு. சிந்தாவிளக்கு - ஸரஸ்வதிதேவி; மணி. பதிகத்தின் சO-ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க. நியமம் - கோயில்; ஸரஸ்வதிதேவியின் கோயிலாதலின், அதற்குக் கலைநியமமென்பது பெயராயிற்று; மணி. கச: கO - கக, கஎ - அ.

கOஎ. முன்றில் அம்பலப்பீடிகை - சிந்தாதேவியின் கோயில்வாயிற்கணுள்ள மன்றினிடத்தில். அம்பலப்பீடிகை - அம்பலமாகிய பீடிகை; அஃது உயர்த்துக்கட்டப்பட்டிருத்தலின், பீடிகையெனப்பட்டது; பீடிகையென்பதற்குக் கோயில்வாயிற்கணுள்ள பலிபீடமென்னும் பொருளும்; இங்ஙனங் கொள்ளுங்காற் பீடிகையையுடைய அம்பலமெனமாறுக.

கOஅ. தங்கினன் வதிந்து - தங்கி; ஒருபொருட்பன்மொழி. தக்கணப் பேரூர் - மதுரையில்.

(பி - ம்.) கOO. 'ஒவ்வாயென்றே' கOஉ. 'ஆங்கவர்கள்வ' கOந. 'கடிகையிற்கல்லிட'

ரையக் கடிஞை கையி னேந்தி
ககO மையறு சிறப்பின் மனைதொறு மறுகிக்
காணார் கேளார் கான்முடப் பட்டோர்
பேணு நரில்லோர் பிணிநடுக் குற்றோர்
யாவரும் வருகவென் றிசைத்துட னூட்டி
யுண்டொழி மிச்சிலுண் டோடுதலை மடுத்துக்
ககரு கண்படை கொள்ளுங் காவலன் றானென்.

கரு.—ஆபுத்திரன்றிறமறிவித்தகாதை முற்றிற்று.

ககO. மை - குற்றம். மறுகி - சுழன்று.

ககக. காணார் - குருடர். கேளார் - செவிடர்.

ககஉ. பேணுநரில்லோர் - அகதிகள். பிணி - நோய்.

ககக - உ. மணி. உஅ: உஉஉ - ரு.

ககரு. யாவரும் - மேற்கூறப்பட்ட காணார்முதலிய யாவரும். உடன் ஊட்டி - ஒருங்குண்ணச்செய்து; உடன் - உடனேயென்றுமாம்.

ககச. உண்டொழி மிச்சில் உண்டு - அவர்கள் உண்டொழிந்த மிகுதியை யுண்டு; இது "விருந்தோம்பி, மிச்சின் மிசைவான்" (அரு) என்ற குறளின் பொருளைத் தழுவி வந்தவாறு காண்க. ஓடு - பிச்சைப்பாத்திரம். தலைமடுத்து - தலையணையாகக்கொண்டு.

ககரு. கண்படை - உறக்கம். காவலன் - காத்தலையுடையவன்; என்றது ஆபுத்திரனை. காவலன் கண்படை கொள்ளுமென்க.

க - ககரு. அணியிழை, ஆபுத்திரன்றிறங்கேளாய்; பார்ப்பனி சாலி, கழிந்து அஞ்சி வருவோள் இரங்காளாகிக் குழவியை இட்டு நீங்க, ஆ கேட்டு அணைந்து நக்கி ஊட்டிப் போகாது ஓம்ப, பூதியென்போன் கேட்டு உகுத்து எம்மகவென்று எடுத்துப் பெயர்ந்து கூடி நவிற்ற, அறிந்தபின் புக்கோன் ஆ அயர் கண்டு உற்று உகுத்து உள்ளங்கரந்து ஒதுங்கி அக்கன்றேனுயக் கடவாநின்றுழி அந்தணரெல்லாம் குறுமாக்களோடு சென்று கையகப்படுத்திக் கேட்ப, நல்லா குத்திப் புய்த்துறத்து ஓட,ஆபுத்திரன் உரைப்போன்'உரைமோ' என, அந்தணரிகழ்தலும், ஆபுத்திரன் 'நன்னூலகத்து ஆவொடு வந்த அழிகுலமுண்டோ' என ஓரந்தணனுரைக்கும்; அங்ஙனமுரைப்பவன் 'புல்லலோம்பன்மின்; புலைமகனிவன், என, ஆபுத்திரன் நகைசெய்து 'சாலிக்குத்தவறுண்டோ' என்றுரைத்து நகுவனனிற்ப, பூதி ஒவ்வானென்றுகடிதர, கிராமமெங்கணுங்கல்லிட, காவலன் மதுரை சென்றெய்தி வதிந்து ஏந்தி மறுகி இசைத்து ஊட்டி மிச்சிலுண்டு மடுத்துக் கண்படை கொள்ளுமென வினைமுடிவுசெய்க.

(பி - ம்.) ககஉ. 'பேணினரில் லோர்' ககச. 'தலையடுத்து','தலையெடுத்துக்' ககரு. 'கரவேன்றுனென்'

பதினுன்காவது

பாத்திரமரபுகூறியகாதை.

[பதினுன்காவது மணிமேகலைக்கு அறவணர் அமிர்தசுரபியென்னும் பாத்திரம் சிந்தாதேவி ஆபுத்திரற்குக் கொடுத்தவண்ணங் கூறிய பாட்டு.]

ஆங்கவற் கொருநா ளம்பலப் பீடிகைப்
பூங்கொடி நல்லாய் புகுந்தது கேளாய்
மாரி நடுநாள் வல்லிருண் மயக்கத்
தாரிடை யுழந்தோ ரம்பல மரீஇத்
ரு துயில்வோன் றன்னைத் தொழுதன ரேத்தி
வயிறுகாய் பெரும்பசி மலைக்கு மென்றலு

க. ஆங்கவற்கு - ஆபுத்திரனுக்கு; ஆங்கவன், ஒருசொல்; "ஈங்கிவன்" (திருச்சிற்: கக) என்புழிப்போல. அம்பலப்பீடிகை - அம்பலத்தில். அம்பலம் - பலருஞ்சென்று தங்குதற்குரிய பொதுவிடம். இது மன்றமெனவுங் கூறப்படும். அம்பலப் பீடிகை: மணி. கரு: க௦எ; கச: ருக.

உ. நல்லாயென்றது, மணிமேகலையை. புகுந்தது - நேர்ந்தது.

க - உ. அவற்குப் புகுந்ததைக் கேள்.

ங. மாரிநடுநாள் - மழைத்துளிகளையுடைய இடையாமத்தில். வல்லிருண்மயக்கத்து - வலிய இருட்கலப்பில்; 'இருண்மயக்கத்து' என்றதனால், நடுநாள் இடையாமமாயிற்று; "புகையிருள்கூர், செறியா ருள்பெற நாளி நாளிடை நீந்துதுமே" (தஞ்சை. உகங) எனவருதல் காண்க.

ச. அரியவழியில் வருந்தி வந்தோராகிய கூத்தர்முதலியோர் அம்பலத்தை யடைந்து; கூத்தர்முதலியோர் வந்து தங்குமிடம் அம்பலமென்பதை, "மன்றில் வதியுநர் சேட்புலப் பரிசிலர்" (மலைபடு. சகூஉ) என்பதனுலுணர்க.

ரு. துயில்வோன்றன்னை - ஆபுத்திரனை.

சு. மலைக்கும் - மாறுபடுத்தும்; வருத்துமென்றபடி, "மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்ப" (புறநா. க௦); "வயிறுகாய் பெரும்பசி வருத்தும்" (கஎ: ருஎ) என்று பின்னும் வருதல் காண்க.

ச - சு. உழந்தோர் மரீஇத் தொழுதேத்திப் பசி மலைக்குமென்றலு மென்க.

(பி - ம்.) ச. 'அம்பலம் மிறுதுய்' சு. 'மலையுமென்றலும்', 'அலைக்குமென்றலும்'

மேற்றூ ணல்லது வேற்றூ ணில்லோ
னாற்றுவது காணா னாரஞ ரெய்தக்
கேளிது மாதோ கெடுகநின் றீதென
௧௦ யாவரு மேத்து மிருங்கலை நியமத்துத்
தேவி சிந்தா விளக்குத் தோன்றி
யேடா வழிய லெழுந்திது கொள்ளாய்
நாடுவறங் கூரினுமிவ் வோடுவறங் கூராது
வாங்குநர் கையகம் வருந்துத லல்லது
௧௫ தான்றொலை வில்லாத் தகைமைய தென்றே
தன்கைப் பாத்திர மவன்கைக் கொடுத்தலுஞ்
சிந்தா தேவி செழுங்கலை நியமத்து

---

௭. ஏற்றூண் - இரந்துண்ணும் உணவு. வேற்றூண் இல்லோன் - வேறு உணவில்லாத ஆபுத்திரன்.

௮. ஆற்றுவது காணான் - உதவும்வழியைக் காணானாகி. ஆற்றுதல் - உதவுதல்; "ஒருவீ ரொருவீர்க் காற்றுதிர்" (புறநா. ௫௮.) ஆர் அஞர் - நீர்த்தற்கரிய வருத்தம்.

இனி ஆபுத்திரன் வருத்தம் நீரும்படி அவனுக்குச் சிந்தாதேவி அமுதசுரபியென்னும் பாத்திரங்கொடுத்தமை கூறுவார்.

௯. இதுகேள். நின் தீதுகெடுக.

௧௦. யாவரும் ஏத்தும் - எச்சமயத்தோரும் துதிக்கும். நியமம் - கோயில். கலைநியமம்: மணி. ௧௩ : ௧௦௬.

௧௧. தேவியாகிய சிந்தாவிளக்கு.

௧௨. அழியல் - வருந்தாதே. இதுகொள்ளாய் - இப்பாத்திரத்தைக் கொள்.

௧௩. வறங்கூரினும் - வற்கடம் மிகினும். வறம் - வற்கடம்; "ஞாலம் வறந்தீரப் பெய்யக் குணக்கேர்பு, காலத்திற் றோன்றிய கொண்மூப் போல்" (கலி. ௮௨.) வறங்கூராது - வறுமையுறாது.

௧௫. தான் என்றது, பாத்திரத்தை. என்று - என்றுசொல்லி.

௧௪ - ௫. மணி. ௧௧ : ௪௯ - ௫௦ ; ௧௭ : ௫ - ௬.

௭ - ௧௬. இல்லோன் ஆரஞரெய்தச் சிந்தாவிளக்கு 'நின்றீதுகெடுக' எனத்தோன்றி 'கொள்ளாய், கூராது, தகைமையது' என்று பாத்திரத்தைக் கொடுத்தலும்.

மேல்வருவன, பாத்திரம்பெற்ற மகிழ்ச்சியால் ஆபுத்திரன் சிந்தாதேவியைத் துதிக்குந்துதிகள்.

(பி - ம்.) ௯. 'நின்றீயமை' ௧௨. 'ஏடாபரியலெழுந்திதுகோளாய்' ௧௩. 'இவரோடுவறங்' ௧௫. 'தான்றொலைவறியாத்தகைமையது'

நந்தா விளக்கே நாமிசைப் பாவாய்
வானோர் தலைவி மண்ணோர் முதல்வி
௨௦ ஏனோ ருற்ற விடர்களை வாயெனத்
தான்றொழு தேத்தித் தலைவியை வணங்கி
யாங்கவர் பசிதீர்த் தந்நா ளொட்டு
வாங்குகை வருந்த மன்னுயி ரோம்பலின்
மக்களு மாவு மரஞ்சேர் பறவையுந்
௨௫ தொக்குட னீண்டிச் சூழ்ந்தன விடாஅ
பழுமரத் தீண்டிய பறவையி னெழூஉ
மிழுமென் சும்மை யிடையின் றொலிப்ப

---

௧௮. நந்தாவிளக்கே - கெடாததீபமே; ஏனைவிளக்கு அழிதன் மாலைத்தாதலின், 'நந்தாவிளக்கே' என்றான்; இது தெரிதருதேற்றவுவமையென்னு மலங்காரம். இவள் நாக்கின்மடந்தையாதலின், 'நாமிசைப் பாவாய்' என்றான்.

௧௭ - ௨௦. அடுக்கிய விளிகளாற் சிந்தாதேவிபால் ஆபுத்திரனுக்குள்ள அன்பின் மிகுதி விளங்கும்.

௨௧. தொழுது - அஞ்சலிசெய்து. தலைவி - சிந்தாதேவி.
௩ - ௨௧. மணி. ௨௫ : ௧௩௯ - ௫௩.

௨௩. வாங்குகை வருந்த; (மணி. ௧௬: ௪௬.) மன்னுயிர் என்றார், விலங்கு முதலியனவும் உண்பிக்கப்படுதல் நோக்கி. ஓம்பலின் - பாதுகாத்தலினாலே.

௨௪. மாவும் - விலங்குகளும்.

௨௫. உடன் தொக்கு ஈண்டி - ஒருமிக்கச்சேர்ந்து திரண்டு. விடா - விடாவாய்.

௨௬. பழுமரத்து ஈண்டிய - பழுத்தமரத்தின்கண்ணே வந்துகூடிய, பறவையின் - பறவைபோல; (பொருந. ௬௪ ; பெரும்பாண். ௨௦ ; புறநா. ௧௭௩; நாலடி. ௨௦௨; சீவக. ௮௨௮.) எழூஉம் - எழுப்புகின்ற.

௨௭. சும்மை - ஒலி. இடையின்று - இடையீடில்லாமல். இடை - இடையீடு; "எய்த்த லறியா திடையின்றி" பு - வெ. பொதுவியல். ௯.

௨௪ - ௭. மணி. ௨௮: ௨௨௨ - ௩௨.

௨௦ - ௨௭. ஆபுத்திரன் களைவாயெனத் தொழுது ஏத்தி வணங்கி அந்நாளொட்டு அவர் பசிதீர்த்து ஓம்பலின் விடாவாய் எழூஉஞ் சும்மை இடையின்றொலிப்பவென்க.

மேலே, ஆபுத்திரனுடைய புண்ணிய மிகுதியைத் தனது பாண்டு கம்பளம் நடுக்கத்தாலறிந்த இந்திரன் அவனுக்கு வரங்கொடுத்தற்பொருட்டு விருத்தவேதியன் வடிவுகொண்டுவருதலைக் கூறுவார்.

(பி - ம்.) ௨௪. 'அருஞ்சிறைப்பறவையும்'

வீண்டுநீர் ஞாலத் திவன்செய லிந்திரன்
பாண்டு கம்பளந் துளக்கிய தாதலிற்
ஙO தளர்ந்த நடையிற் றண்டுகா லூன்றி
வளைந்த யாக்கையோர் மறையோ னாகி
மாயிரு ஞாலத்து மன்னுயி ரோம்பு
மாருயிர் முதல்வன் றன்முன் றோன்றி

உகூ. பாண்டு கம்பளம் - வெள்ளைக்கம்பளமாகிய ஆசனம். துளக்கியது - நடுங்கச்செய்தது.

உஅ - கூ. ஆபுத்திரன் அறச்செயல் இந்திரனுடைய பாண்டுகம்பளத்தை நடுங்கச்செய்தது. இப்பூவுலகில் தானம் சீலம் முதலியவற்றிற் சிறந்த பௌத்தருளராயினும், அவர்களுக்கு ஏதேனுந் துன்பமுளதானாலும் இந்திரனுடைய பாண்டுகம்பளம் நடுங்குமென்றும், அக்குறிப்பால் அவற்றை யறிந்துவந்து அவர்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைக்கொடுத்தலும் தீங்குகளை ஒழித்தலும் இந்திரனுடைய கடப்பாடென்றும் தெரிகின்றது; புத்ததருமவொழுக்கினனாகிய வணிகனொருவன் கப்பல்கவிழப்பெற்றுக் கடலில்வருந்தியதைத் தனதுபாண்டுகம்பளத்தின் நடுக்கத்தாலறிந்தஇந்திரன் அவ்வணிகனை அத்துன்பத்தினின் றுநீக்கிப் பாதுகாத்தனனென்று இந்நூல் உகூ-ஆம்காதையில் (கங - உகூ) வருதல்காண்க; "நமி விநமி என்பாரிருவர்குமாரர் தபச்சரணம்பண்ணியருளாநின்ற பகவானை யடைந்து நமஸ்கரித்துக் கந்தபுஷ்பாதிகளாற்பூசித்து நாநாவித ஸ்தோத்திரங்களை அதிமதுரமாகப் பாடிநின்று விண்ணப்பம் செய்வார்:—பகவானே, தம்மாற் புத்திரபௌத்திராதி பந்துஜனங்களுக்கு வேறுவேறு இராச்சியம் கொடுக்கப்பட்டன; யாங்கள் அப்பொழுது சந்நிஹிதமாயினமல்லேம்; இப்பொழுது எங்களுக்கு விபவங்களைப் பிரஸாதித்தருளவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தித்துநின்று துதிப்ப, **இதனைத் தரணேந்திரன்** தனது **ஆசனங்கம்பித்தலில்** அறிந்து கடிதுவந்து மனுஷ்யரூபத்தைக்கொண்டு பருவதம்போலச் சலியாது எழுந்தருளிநின்ற பகவானது தைரியாதிசயத்தினைக்கண்டு விஸ்மிதனாகிப் பிரதக்ஷிணம்பண்ணித் துதித்துக் குமாரர்களை நோக்கிச் சொல்லுவான்" என்று ஸ்ரீபுராணத்துள்ள முதனாவது விருஷபதீர்த்தங்கரர்புராணத்தில் வருதலால், இப்படியே தனது ஆசனநடுக்கத்தால் அறியவேண்டுவனவற்றையறிந்து நல்லுயிர்களுக்குச் செய்யவேண்டுவனவற்றை இந்திரன் செய்வானென்று கூறுதல் சைனசம்பிரதாயமென்றும் தெரிகின்றது.

ஙO-ஙக. தளர்ந்தநடையின் - நடை தளர்தலால்; தண்டுகால்ஊன்றி - தான்பிடித்ததண்டினையே காலாகவூன்றி; (நாலடி. கச.) வளைந்த யாக்கை மறையோன் ஆகி-கூனிய உடம்பையுடைய வேதியனாகி; "தளர்ந்த நடையிற் றண்டுகா லூன்றி, வளைந்த யாக்கை மறையோன்" (சிலப். கரு: சச - ரு.) ஆகி ஊன்றியென்க.

ஙங. ஆருயிர்முதல்வன் - ஆபுத்திரன்; "ஆருயி ரோம்புநன்" எனவும்,

(பி - ம்.) உகூ. 'பாண்டு கம்பளந் துளக்கிய' ஙக. 'யாக்கைமறையோனாகி'

யிந்திரன் வந்தே னியாது நின்கருத்
௩௫ துன்பெருந் தானத் துறுபயன் கொள்கென
வெள்ளை மகன்போல் விலாவிற நக்கீங்
கெள்ளினன் போமென் றெடுத்துரை செய்வோ
னீண்டுச் செய்வினை யாண்டுநுகர்ந் திருத்தல்
காண்டகு சிறப்பினுங் கடவுள ரல்ல
௪௰ தறஞ்செய் மாக்கள் புறங்காத் தோம்புநர்
நற்றவஞ் செய்வோர் பற்றற முயல்வோர்
யாவரு மில்லாத் தேவர்நன் னாட்டுக்

"அருந்தே மாந்த வாருயிர் முதல்வனை" எனவும், இவனை (௫௪, ௬௮) இக் காதையிலேயே பின்பு கூறுதல்காண்க.

௩௪. யாதுநின்கருத்து - உன்னுடைய எண்ணம் என்ன.

௩௫. தானங்களுள் பலவற்றுள்ளும் சிறந்தமையின், அன்னதானம் பெருந்தானமென்னப்பட்டது. உறுபயன் - மிக்கபிரயோசனம். கொள்க என - கொள்கவென்று இந்திரன்சொல்ல.

இனி, இங்ஙனங்கூறிய இந்திரனுக்கு ஆபுத்திரன் விடைபகர்ந்தது கூறுவார்.

௩௬. வெள்ளைமகன் போல் - பயனில்லாத சொல்லையுடையவன்போல; "வெள்ளைக் கோட்டி" என்பதற்கு 'பயனில்உரைக்கோட்டி' (சிலப். ௩௦: ௧௧௮) என்று பொருள்கூறுவர் அரும்பதவுரையாசிரியர்.

௩௭. எள்ளுதல் - இகழுதல். போம், ஏவற்பன்மை. செய்வோன், பெயர்.

௩௮. ஈண்டுச்செய்வினை - இவ்வுலகத்துச்செய்யும் புண்ணியங்களின் பயனை. ஆண்டு - அவ்விடத்தில்.

௩௮-௯. நுகர்ந்திருத்தல் காண்டகு - அனுபவித்திருத்தலைச் செய்கின்ற. நுங்கடவுளரென்றது, தமக்கு அவர் அயலென்னுங்கருத்தால்; "நின்றநின் கார்மயி றன்னையும்" (திருச்சிற். ௭௪) என்புழிப்போல.

௪௰. புறங்காத்தோம்பல்: மணி. ௧௩: ௧௪.

௪௨. யாவருமில்லா - அறஞ்செய் மாக்கள் முதலியோர்களில் ஒருவரு மில்லாத.

௩௮ - ௪௨. தேவருலகம் வினைப்பயனனுபவிப்போர்க்கேயன்றி அறஞ்செய் மாக்கள் முதலியோர்க்கு இடமன்றென்பதை, "பொலம்பூங் காவி னன்னாட் டோருஞ், செய்வினை மருங்கி னெய்த லல்லதை, யுடையோ ரீதலு மில்லோ ரிரத்தலுங், கடவ தன்மையிற் கையற வுடைத்தே" (புறநா. ௩௮) எனவும், "ஈவாருங் கொள்வாரு மில்லாத வானத்து, வாழ்வாரே வன்கணவர்" (குறள். ௧௦௫௮. பரி. உ - ம்), எனவும், 'ஈவாரும் ஏற்பாருமின்றி எல்லாரும் ஒரு தன்மையராதலின் (ஒப்புரவு) புத்தேளுலகத்து அரிதாயிற்று' (குறள். ௨௧௩. பரி) எனவும் வருவனவற்றா லுணர்க.

(பி - ம்.) ௩௬. 'வெள்ளைகள் போல விலாவிற' ௩௭. 'போன்மென'

இறைவ னாகிய பெருவிறல் வேந்தே
வருந்தி வந்தோ ரரும்பசி களைந்தவர்
சரு திருந்துமுகங் காட்டுமென் றெய்வக் கடிஞை
யுண்டி கொல்லோ வுடுப்பன கொல்லோ
பெண்டிர் கொல்லோ பேணுநர் கொல்லோ
யாவையீங் களிப்பன தேவர்கோ னென்றலும்
புரப்போன் பாத்திரம் பொழிந்தூண் சுரந்தீங்
ருO கிரப்போர்க் காணு தேமாந் திருப்ப
நிரப்பின் றெய்திய நீணில மடங்கலும்

சஉ - ந. "யாவரு......பெருவிறல் வேந்தே" என்பது இகழ்ச்சி.

சச. மு. மணி. உந : கநரு.

சச - ரு. வந்தோரரும்பசி - வந்தோருடைய பொறுத்தற்கரியபசியை. களைந்து - நீக்கி. அவர் திருந்துமுகங்காட்டும்-அவருடைய இனியமுகத்தை யான் காணக்காட்டும்; என்றது அவர் திருந்துமுகங்காட்டும் என் தெய்வக் கடிஞையேயமையும் ; உன்னாற் கொடுக்கப்படுவன எனக்கு இன்பஞ்செய்யா வாகலின், அவை வேண்டாவென்றவாறு ; "ஈத்துவக்கு மின்பம்" (குறள். உஉஅ) என்று வருதல்காண்க. காட்டும், முற்று. தெய்வக்கடிஞையென் றான், வாங்குநர் கையகம் வருத்துதலல்லது தான் தொலைவில்லாத் தன்மைத் தாதலின்.

சஅ. ஈங்கு அளிப்பன - எனக்கு அளிப்பன ; ஈங்கு, தன்மையை யுணர்த்திற்று ; "ஒழிக காம மீங்கென" (சீவக. எஉ) என்புழிப்போல. தேவர்கோன், விளி.

சசு - அ. உன்னாலளிக்கப்படுவன உண்டிமுதலியவற்றுள் யாவை யென்று ஆபுத்திரன் இந்திரனை இகழ்ந்துகூறலும்.

நஎ - சஅ. எடுத்துரைசெய்வோன் என்றலுமென்க.

இனி, தன்னை ஆபுத்திரன் அவமதித்தானென்று இந்திரன் சினந்து அவன் அன்னதானஞ்செய்தற்கு இடமில்லையாகும்படி மழைபெய்வித்து நாட்டை வளப்படுத்தி இரப்பாரை இல்லையாக்கினமை கூறுவார்.

சகூ. புரப்போன்பாத்திரம் - உயிர்களைப் பாதுகாப்பவனுடைய பிச்சைப் பாத்திரம்.

ருO. ஏமாந்திருப்ப - ஆபுத்திரன் உண்பித்தற்கு ஆசையடைந்திருக்கும்படி ; "அருந்தே மாந்த நெஞ்சம்" (புறநா. கOக.) துன்பமுற்றிருப்ப வெனினுமமையும்.

ருக. நிரப்பு- வறுமை.

(பி - ம்.) சச. 'அருந்துபசிகளைந்து' சகூ. 'பொழிந்துணசுரப்புபு'

பாப்பு நீராற் பல்வளஞ் சுரக்கென
வாங்கவன் பொருட்டா லாயிரங் கண்ணோ
னோங்குயர் பெருஞ்சிறப் புலகோர்க் களித்தலும்
௫௫ பன்னீ ராண்டு பாண்டிநன் னாடு
மன்னுயிர் மடிய மழைவள மிழந்தது
வசித்தொழி லுதவ மாநிலங் கொழுப்பப்
பசிப்புயி ரறியாப் பான்மைத் தாகலி
னாருயி ரோம்புந னம்பலப் பீடிகை
௬௦ யூணொலி யரவ மொடுங்கிய தாகி
விடருந் தூர்த்தரும் விட்டேற் றுளரு

---

௫௩. ஆங்கவன் பொருட்டு - ஆபுத்திரன்பொருட்டு; ஆங்கவன், ஒருசொல்.

௫௪. அளித்தலும் - இந்திரன் கொடுத்தலும்.

௫௦ - ௫௪. ஏமாந்திருப்பப் பெருஞ் சிறப்பை இந்திரன் அளித்தலும்.

௫௬. மணி. உஅ: க௫எ.

௫௫ - ௬. பன்னிரண்டுவருடம் மழை வளத்தை இழந்ததாகிய பாண்டி நாடு.

௫எ. வசி - மழை; (மணி க: எக); வசித்தொழிலுதவ: மணி. உஅ: உ௩௩.

௫அ. பசிப்பு - பசித்தல்.

௫௫ - அ. பாண்டிநன்னாடு பான்மைத்தாகலின்.

௫௯. ஆபுத்திரன் பலநாளிருந்து அறஞ்செய்தற்கிடனாயதுபற்றி அம்பலம் அவனதாகக்கூறப்பட்டது. அம்பலப் பீடிகை; மணி. ௧௩:௧௦எ; ௧௪:௧.

௬௦. ஊணொலி அரவம் - மக்களும் யாவும் பறவையும் ஒருங்குவந்து சோற்றை உண்ணுதலால் ஒலிக்கும்ஒலி. ஒலியரவம், வினைத்தொகை.

௬௧. விடர் - வேசையையுடைய காமுகர்; ஒரு வித்தையையுடையவ ரென்றுகூறுவர்பிரதாபருத்திரீயமென்னும் வடநூலாசிரியர். தூர்த்தர்-பரத்தையை நுகரும் காமுகர். விட்டேற்றுளர் - இகழ்ந்து கடுஞ்சொற்சொல்லுவோர். விடருந்தூர்த்தரும்: (மணி. ௧௫: ௬௦); "விடருந் தூர்த்தரும் விட்டே றுரைப்ப" (பெருங். க: ௩௫: ௨௨௬), 'சிற்றினமாவது விடரும் தூர்த்தரும் நடருமுள்ளிட்டகுழு' (குறள். ௪௬. அவ) என்றும், 'உலகவகையாகிய நட்பினராவார் விடரும் தூர்த்தரும் வேழம்பரும்போன்ற பலவகையால் களித்துத் தாம் பயன்கொண்டு ஒழிவார்' (குறள், அகஎ) என்றும் பரிமேலழகரெழுதியிருக்கின்றனர். இவ்வடியிலுள்ள விடர்முதலிய மூன்று பெயர்களுள் மூன்றாவதாகிய விட்டேற்றாரென்பதற்குச் சரியாக முறையே 'நடர்', 'வேழம்பர்' என்பனவற்றைப் பரிமேலழகர் அமைத்திருத்தலை நோக்குமிடத்து விட்டேற்றாரென்பதற்கு நடரென்றேனும் வேழம்பரென்றேனும்

(பி - ம்.) ௫௬. 'வளங்காந்தன' ௫எ - அ. 'வசிதொழிலுதவமாநிலங் கொழுதிப்பசியுயிர்' ௫அ - ௬௩. 'பான்மையதாக, வட்டும்'

நடவை மாக்களு நகையொடு வைகி
வட்டுஞ் சூதும் வம்பக் கோட்டியு
முட்டா வாழ்க்கை முறைமைய தாக
கூரு வாபுத் திரன்ரு னம்பல நீங்கி
யூரூர் தோறு முண்போர் வினஅ
யாரிவ னென்றே யாவரு மிகழ்ந்தாங்
கருந்தே மாந்த வாருயிர் முதல்வனை
யிருந்தாய் நீயோ வென்பா ரின்மையிற்
எ௦ றிருவின் செல்வம் பெருங்கடல் கொள்ள
வொருதனி வரூஉம் பெருமகன் போலத்
தானே தமியன் வருவோன் றன்முன்

ணும் பொருள்கொள்ளுதல் பொருத்தமுடைத்தெனத் தோற்றுகின்றது.
இனிச் சுற்றத்தினின்றும், நட்பினின்றும் நீங்கிப் பிறரையும் அவ்வண்ணம்
செய்விப்போனை விட்டேற்றி யென்றல் வழக்கின்கண் உண்மையின், விட்
டேற்றுளனென்பதற்கு அத்தன்மையையுடையோனென்று பொருள்கூறினும்
பொருந்தும்.

கூ௨. நடவை - வழி. வைகி - (விடர் முதலியோர்) தங்குதலால்.

கூ௩. வட்டு - உண்டையுருட்டுதல்; "அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே"
(குறள். ௪௦௧); "கல்லாச் சிறுஅர் நெல்லிவட் டாடும்" (நற்றிணை, ௩.)
வம்பக்கோட்டி - பயனில் சொற்களைச் சொல்லுவோர் கூட்டம்; "புல்லா
வெழுத்திற் பொருளில் வறுங்கோட்டி" (நாலடி. ௧௫௫); "வெள்ளைக்
கோட்டியும் விரகினி லொழிமின்" சிலப். ௩௦: ௧௯௮.

கூ௪. முட்டா வாழ்க்கை - குறையாத வாழ்க்கை; "முட்டா விள்
பத்து முடிவுல கெய்தினர்" சிலப். ௧௫: ௧௯௭.

௫௯ - கூ௪. பீடிகை ஒடுங்கியதாகி முறைமையதாகவென்க.

கூகூ. உண்போர் வினஅய் - உண்போரைவினவி.

கூ௭. இகழ்ந்து - இகழ்தலால்.

கூ௮. அருந்தேமாந்த-பிறர் உண்ண ஆசைப்பட்ட; (மணி. ௧௮: ௭௨;
புறநா. ௧௦௧.) ஆருயிர்முதல்வனை - ஆபுத்திரனை.

கூ௯. நீ இருந்தாயோவென்று வினவுவோரில்லாமையால்.

கூ௭ - ௯. இகழ்தலால்இன்மையின். ௭௦. செல்வத்தைக்கடல்கொள்ள.

௭௧. பெருமகன் - அரசன்; "பெருநில முழுதாளும் பெருமகன்"
சிலப். ௧: ௩௧.

௭௨. உண்போர் பலரிடையேயிருந்தோன் இப்போது மிகத்தனிமை
யுற்றானென்பார் 'தானே தமியன் வருவோன்' என்று ஆசிரியர் இரங்கிக்

(பி - ம்.) கூ௬. 'உண்போர்வினவ' கூ௮. 'இருந்தேமார்ந்த' ௭௦. 'செல்
வமொருகடல்' ௭௨. 'தமியேவருவோன்'

மாநீர் வங்கம் வந்தோர் வணங்கிச்
சாவக நன்னாட்டுத் தண்பெயன் மறுத்தலி
எரு னூனுயிர் மடிந்த துரவோ யென்றலு
மமரர்கோ னாணையி னருந்துவோர்ப் பெறாது
குமரி மூத்தவென் பாத்திர மேந்தி
யங்கந் நாட்டுப் புகுவதென் கருத்தென
வங்க மாக்களொடு மகிழ்வுட னேறிக்
அO கால்விசை கடுகக் கடல்கலக் குறுதலின்
மாலிதை மணிபல் லவத்திடை வீழ்த்துத்

கூறினார்; இப்படியே, "காடேந்து பூஞ்சாரல் கடந்தான் காலிற் கழ லானே", "கானம் வழங்கன் மேவிக் காலின் வேகி னானே" (சீவக. கஉஎக, கஉகஉ) எனத் திருத்தக்கதேவர் நடந்துசென்ற சீவகனைப்பற்றி இரங்கிக் கூறியிருத்தல் காண்க.

எO - எஉ. "நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னாதல் செயுநீர, செய்யா தமைகலா வாறு" (உகக) என்னுங் குறளை இவ்வடிகளின் பொருளோடு ஒப்பிடுக.

எஙூ. மாநீர் - கடல். வங்கம் - கப்பல்.

எச. தண்பெயல் மறுத்தலின் - தண்ணியமழை இல்லாது போனமையால்.

எரு. ஊன் உயிர்மடிந்தது - உடம்போடு கூடியவுயிர் அவ்வுடம்பினின் றும் நீங்கிற்று. என்றலும் - என்று வங்கம்வந்தோர் கூறலும்.

எசூ. இந்திரன்கட்டளையினால் உண்போரைப்பெறாமல்; ஆணையிற் பெறாதென்க. ஆணை-கட்டளை. வரங்கொடுத்தற்குவந்த இந்திரனை ஆபுத்தி ரன் மதியாததுபற்றி இந்திரன் கோபங்கொண்டு இரப்போர் இலராகும் வண்ணம் நாடெங்கும் மிக்கும்படி மழைபெய்வித்தமையின், இங்ஙனங்கூறி னார்; இதனை, இக்காதையின் ருச - ஆம் அடிமுதலியவற்றாலுணர்க.

எஎ. குமரிமூத்த என்பாத்திரம் - ஒருகன்னிப்பெண் மணமின்றிமூத்தாற் போன்ற எனதுபாத்திரம்; கொடுப்பாரும் கொள்வாருமின்றித் தானும் பயனிழந்து கழிந்த குமரியை ஒன்று உவமைகூறினமையின், தானும் ஏற் பாருமேயன்றிப் பாத்திரமும் பயனிழந்து கழிந்ததேயென்று ஆபுத்திரன் இரங்கியவாறாயிற்று; "அற்றார்க்கொன் றாற்றாதான் செல்வ மிகநலம்,பெற் றா டமியண்மூத் தற்று" (குறள். கOOஎ);குமரிமூத்த: (மணி. உஉ: [illegible].) பாத்திரம் - பாத்திரத்தை.

எஅ. அங்கநாடு, இவை ஒருசொன்னீர்மைய. என் கருத்தென - என தெண்ணமென்று ஆபுத்திரனினைந்து.

அO. கால் - காற்று. அக. இதை - கப்பற்பாய்.

(பி - ம்.) எச - அ. 'சாவகநன்னாட்டுப்புகுவது பொருளென, வங்க' அO. 'கால்விசைநடுக்கிககடல்'

தங்கிய தொருநாட் டாஅங் கிழிந்தன
னிழிந்தோ னேறின னென்றிதை யெடுத்து
வழங்குநீர் வங்கம் வல்லிருட் போதலும்
அரு வங்கம் போயபின் வருந்துதுய ரெய்தி
யங்கு வாழ்வோர் யாவரு மின்மையின்
மன்னுயி ரோம்புமிம் மாபெரும் பாத்திர
மென்னுயி ரோம்புதல் யானோ பொறேஎன்
றவந்தீர் மருங்கிற் றனித்துய ருழந்தேன்
கூ0 சுமந்தென் பாத்திர மென்றனன் றொழுது
கோமுகி யென்னுங் கொழுநீ ரிலஞ்சியி
னோரியாண் டொருநாட் டோன்றென விடுவோ
னருளறம் பூண்டாங் காருயி ரோம்புந
ருளரெனி லவர்கைப் புகுவா யென்றாங்
கூரு குண்ணு நோன்போ டுயிர்பதிப் பெயர்ப்புழி
யந்நா ளாங்கவன் றன்பாற் சென்றே
னென்னுற் றனையோ வென்றியான் கேட்பத்

அஉ. ஒருநாள் கப்பல் தங்கியது.

எகூ - அஉ. ஏறி ஆங்கு இழிந்தனன். அரு. அங்கு-மணிபல்லவத்தில்.

அஎ. ஓம்பும், முற்று. பாத்திரம் மன்னுயிரோம்புமென்க.

அகூ. இப்பாத்திரமடைதற்கு முற்பிறப்பில் மிக்க நல்வினைசெய்த நான் அதனையொழிந்து பின்னர்ச் செய்த தீவினையுஞ்செய்தபக்கத்தானே தனித்துத் துயரத்தையுழந்தேன்; சிலப். கச: உசு.

கூ0. பாத்திரம் சுமந்து என் - ஏற்போரில்லாத இவ்விடத்தில் இப் பாத்திரத்தை யான்சுமத்தலால் வரும்பயன் யாது ?

கூஉ. ஓர்யாண்டொருநாளென்றது, வைசாகசுத்தபௌர்ணிமையை.

கூங. அருளறம் - தயாதர்மம்; மணி. ரு : எரு - ஆம் அடிக்குறிப்பிற் காண்க.

கூச. புகுவாயென்று - புகுவாயென்று சொல்லிப் பாத்திரத்தைக்கோ முகியில் விடுத்து.

கூரு. பட்டினிவிட்டிருத்தலாகிய விரதத்தால் உயிரை விடுகையில்; "உண்ணு நோன்போ டுயிர்பதிப் பெயர்த்ததும்" சிலப். உஎ: அங.

கூஎ. யானென்றது, அறவணவடிகள். என் உற்றனையோ -யாதுதுன்ப மடைந்தாயோ ?

(பி - ம்.) அஉ. 'தயங்கியதொருநாட்' அஅ. 'யானேபோற்றேன்' கூக. "என்னுயிக்கொழுநீர்' கூச. 'கைச்செல்வாயென்றாங்கு'

தன்னுற் றனபல தானெடுத் துரைத்தனன்
குணதிசைத் தோன்றிக் காரிருள் சீத்துக்
௬௦௦ குடதிசைச் சென்ற ஞாயிறு போல
மணிபல் லவத்திடை மன்னுடம் பிட்டுத்
தணியா மன்னுயிர் தாங்குங் கருத்தொடு
சாவக மாளுந் தலைத்தாள் வேந்த
னாவயிற் றுதித்தன னாங்கவன் றானென்.

௧௪.—*பாத்திரமரபுகூறியகாதை முற்றிற்று.

---

௯௮. தன்னுற்றனபல - தன்னையடைந்த பலதுன்பங்களை.

௯௯. சீத்து - நீக்கி.

௬௦௨. தன்னாற் பசிதணிக்கப்படாத நிலைபெற்ற உயிரைப்பாதுகாக்கும் எண்ணத்துடன்.

௬௦௩. தாள் - முயற்சி. வேந்தன் - பூமிசந்திரன்.

௬௦௪. ஆங்கவன் - ஆபுத்திரன்.

௬௦௩-௪. ஆபுத்திரனைப்பெற்ற பசு மண்முகனென்னு முனிவனிடத்த தாயினும் பூமிசந்திரனுடைய நாட்டகத்ததாதலின், 'வேந்தனு' எனப்பட்டது.

௬௦௨-௩. உயிர் உடம்பினீங்குங் காலத்து அதனுடன் யாதொன்றுமுடன் போகாமையிற் கைப்பட்டது அஃது அதுவாய்த்தோன்றுமென்பது எல்லா நூல்களுக்கும் ஒத்த துணிபாகலின், 'மன்னுயிர் தாங்குங் கருத்தொடு, ஆவயிற் றுதித்த னன்' என்றார்; குறள். ௩௫௮ - பரி. உரை.

௧-௬௦௪. உழந்தோர் மலைக்குமென்றலும், இல்லோன் அருச்செய்த, சிந்தாவிளக்குத் தோன்றிப் பாத்திரங்கொடுத்தலும், ஆபுத்திரன் ஓம்பலின், விடாயாய் ஒலிப்ப, இந்திரன்கொள்கென, உரைசெய்வோர் 'யாவரையினிக் களிப்பன தேவர்கோன்' என்றலும், ஆயிரங்கண்ணோன் உலகோர்க்களித்த லும், பாண்டுகம்பளம் பான்மைத்தாகலின், மிடிலக முறைமையதாக, ஆபுத்திரன் நீங்கி உண்போரையின்றி எப்பாரிலுமின்மையின் வருவோர் தன்முன் வந்தோர் மடிந்தமையென்றலும்; வங்கமேறி இழிந்தனன்; வங்கம் வல்லிருட் போதலும் துயரெய்தி விடுவோன் புகுவாயென்று உயிர்பதிப்பெயர்ப்புழிச் சென்றேன் கேட்ப உரைத்தனன்; அவன் ஆவயிற்றுதித்தனனென வினை முடிவு செய்க.

(பி-ம்.) ௯௮. 'தன்னுறு துன்பம்' ௯௯. 'காரிருள்நீத்து' ௬௦௩. 'தலைத்தாள்வேந்தன்' * 'அமுதசுரபியென்னும் பாத்திரமரபு கூறியகாதை முற்றும்'

பதினைந்தாவது

பாத்திரங்கொண்டுபிச்சைபுக்ககாதை.

[பதினைந்தாவது மணிமேகலை பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைக்குப் பெருந்தெருப்போய பாட்டு.]

இன்னுங் கேளா யிளங்கொடி மாதே
யந்நா ளவனை யோம்பிய நல்லாத்
தண்ணென் சாவகத் தவள மால்வரை
மண்முக னென்னு மாமுனி யிடவயிற்
௫ பொன்னின் கோட்டது பொற்குளம் புடையது
தன்னலம் பிறர்தொழத் தான்சென் றெய்தி
யீனு முன்ன மின்னுயிர்க் கெல்லாந்
தான்முலை சுரந்து தன்பா லூட்டலு
மூன்று காலமுந் தோன்றநன் குணர்ந்த
க௦ வான்ற முனிவ னதன்வயிற் றகத்து
மழைவளஞ் சுரப்பவு மன்னுயி ரோம்பவு
முயிர்கா வலன்வந் தொருவன் றோன்றுங்
குடர்த்தொடர் மாலை பூண்பா னல்ல
னடர்ப்பொன் முட்டை யகவையி னானெனப்

---

௨. அந்நாள் - சாலியென்பவள் சென்றுபோகட்டுப்போனநாளில்; (மணி. க௩ : க௦.) அவனை - ஆபுத்திரனை.

௩. சாவகம் - சாவகநாடு. ௫. கோட்டது - கொம்பையுடையது.

௨ - ௮. அல்லா, மாமுனியிடத்திற் கோட்டதாய்க் குளம்புடையதாய்ச் சென்றெய்தி உயிர்க்கெல்லாம் தன்பாலூட்டலுமென்க.

க௦. முனிவன் - மண்முகன். அதன் வயிற்றகத்து - அப்பசுவயிற்றில்.

க௨. உயிர்காவலனாகிய ஒருவன் வந்து தோன்றுவான்.

க௦ - க௨. அதன்வயிற்றகத்துத் தோன்றுமென்க.

க௪. பொன் அடர்முட்டை அகவையினான் - பொற்றகட்டாலாகிய முட்டையின் உள்ளிடத்துள்ளான். எனா - என்று மண்முகமுனிவன் சொல்ல.

க௩ - ௪. அங்ஙனந்தோன்றுவோன் குடர்மாலை பூண்பானல்லன், முட்டை

(பி - ம்.) ௪. 'மண்முகனென்னு' ௮. 'தான்முலை சுரந்துதன்பா லூட்டலும்' க௦. 'ஆன்வயிற்றகத்து' க௪. 'ஆவயிற்றான்', 'அகவையிற்றான்'

கரு பிணிநோ யின்றியும் பிறந்தறஞ் செய்ய
மணிபல் லவத்திடை மன்னுயிர் நீத்தோன்
றற்காத் தளித்த தகையா வதனை
யொற்கா வுள்ளத் தொழியா னுதலி
னுங்கவ் வாவயிற் றமரர்கண மூவப்பத்
உ0 தீங்கனி நாவ லோங்குமித் தீவினுக்
கொருதா னாகி யுலகுதொழத் தோன்றினன்
பெரியோன் பிறந்த பெற்றியைக் கேணீ
யிருதிள வேனிலி லெரிகதி ரிடபத்
தொருபதின் மேலு மொருமூன்று சென்றபின்
உரு மீனத் திடைநிலை மீனத் தகவையிற்
போதித் தலைவனொடு பொருந்திய போழ்தத்து
மண்ணக மெல்லா மாரி யின்றியும்
புண்ணிய நன்னீர் போதொடு சொரிந்தது
போதி மாதவன் பூமியிற் றோன்றுங்
ங0 கால மன்றியுங் கண்டன சிறப்பெனச்

அகவையினுள்ளன; "குடர்த்தொடர் மாலை சூழா தாங்கோ, ரடர்ப்பொன் முட்டையு ளடங்கிய வண்ணமும்" (உரு : எஉ - ங) என்பர் பின்னும்.

கரு. பிணிநோயின்றியும் - பிணியாலுளதாகும் வருத்தம் இல்லாதிருக்கவும்.

கசு. உயிர் நீத்தோன் - உயிரைத்துறந்தவனாகிய ஆபுத்திரன்.

கரு - சு. நோயின்றியும் அறஞ்செய்தற்பொருட்டு உயிர் நீத்தோனென்க; "உன்னு நோன்பா லுயிர்பதிப் பெயர்ப்புழி" (கச : கரு) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க.

கஎ. தகை - அழகு; தகுதியுமாம்.

கஅ. ஒற்கா - தளராத; இஃது ஒல்காவென்பதன் விகாரம்; "ஒல்க லுள்ளமொ டொருபுடைத் தழீஇ" புறநா. கஙரு.

கசு - உக. நீத்தோன் அவ்வாவயிற்றுத் தோன்றினான்.

உஉ. பெற்றி - பேறு. உங - சு. ழ. மணி. கக: ச0.

உக - சு. போழ்தத்துத் தோன்றினனெனவியையும்.

உகூ. போதிமாதவன் - புத்தன். ங0. சிறப்புக்கள் காணப்பட்டன.

உச - ங0. புத்தன் தோன்றுங்காலத்து உண்டாகுஞ் சிறப்புக்களை, மணி. கஉ : அகூ - ஆம் அடி முதலியவற்றிற் காண்க.

(பி - ம்.) கஎ. 'தகைமைத்தகுதி' உஉ. 'பெற்றியதுகேள்' உங. 'எறி கதிரிடபத்' உகூ. 'போதி நாதன்'

சக்கர வாளக் கோட்டம் வாழு
மிக்க மாதவர் விரும்பினர் வியந்து
கந்துடை நெடுநிலைக் கடவு ளெழுதிய
வந்திற் பாவை யருளு மாயிடி
௩௫ னறிகுவ மென்றே செறியிருட் சேறலு
மணிபல் லவத்திடை மன்னுயிர் நீத்தோன்
றணியா வுயிருயச் சாவகத் துதித்தன
னாங்கவன் றன்றிற மறவண னறியுமென்
றீங்கென் னாவை வருத்திய திதுகேண்
௪௦ மண்ணாள் வேந்தன் மண்முக னென்னும்
புண்ணிய முதல்வன் றிருந்தடி வணங்கி
மக்களை யில்லேன் மாதவ னருளாற்
பெற்றேன் புதல்வனை யென்றவன் வளர்ப்ப
வரைசாள் செல்வ மவன்பா லுண்மையி
௪௫ னிரைதார் வேந்த னாயின னவன்றான்
றுறக்க வேந்தன் றுய்ப்பிலன் கொல்லோ
வறக்கோல் வேந்த னருளிலன் கொல்லோ
சுரந்து காவிரி புரந்துநீர் பரக்கவு
நலத்தகை யின்றி நல்லுயிர்க் கெல்லா

---

௩௪. அந்தில் - அவ்விடத்து; "அந்தி லரங்கத் தகன்பொழி லகவயின்" சிலப். ௧௧: ௯.

௨௭ - ௩௫. நீர்சொரிந்தது, சிறப்புக்கண்டாமென்று மாதவர் வியந்து அறிகுவமென்று பாவைபாற் செறியிருளிற் செல்லுதலுமென்க.

௩௯. என்னாவை வருத்தியதென்றது, முனிவர்களுக்கு ஆபுத்திரன்வரலாற்றை யான் சொல்லும்படி அப்பாவை செய்ததென்றவாறு.

௪௦. வேந்தன் - பூமிசந்திரன்.

௪௫. நிரைதார், வினைத்தொகை. அவன்றான் - ஆபுத்திரன்றான். இதுகாறும் ஆபுத்திரன்றிறங் கூறப்பட்டது.

௪௬. துறக்கவேந்தன் - இந்திரன். துய்ப்பு இலன் கொல்லோ - அவி நுகர்ச்சி இலனாயினனோ?

(பி - ம்.) ௩௧. 'கோட்டக வாழு' ௩௭. 'தணியாதுயருறுசாவகத்து' ௪௧. 'திருந்தடி பொருந்தி' ௪௪. 'அவையினுண்மையி' ௪௬. 'துப்பிலன் கொல்லோ' ௪௮. 'புரிந்து நீர்க்காக்கவும்'

ருo மலத்தற் காலை யாகிய தாயிழை
வெண்டிரை தந்த வமுதை வானோ
ருண்டொழி மிச்சிலை யொழித்துவைத் தாங்கு
வறனோ டுலகின் வான்றுயர் கெடுக்கு
மறனோ டொழித்த லாயிழை தகாதென
ருரு மாதவ னுரைத்தலு மணிமே கலைதான்
றாயர் தம்மொடு தாழ்ந்துபல வேத்திக்
கைக்கொண் டெடுத்த கடவுட் கடிஞையொடு
பிக்குணிக் கோலத்துப் பெருந்தெரு வடைதலு
மொலித்தொருங் கீண்டிய வூர்க்குறு மாக்களு
சூo மெலித்துகு நெஞ்சின் விடருந் தூர்த்தருங்

ருo. அலத்தற்காலை ஆகியது - வறுமைக்காலம் உண்டாயிற்று.

சசு - ருo. இப்படியே "செங்கோல் கோடியோ......அறியேன்" (உஅ: கஅஅ - கூக) என்று பின்வருதல் காண்க.

ருஉ. ஒழித்து வைத்தாங்கு - பயன்படுத்தாதுவைத்தாற்போல. மிச்சில் - மிகுதி.

ருங. வறன் ஓடு உலகு - வற்கடமான காலம்பரந்தவுலகம்; "வறனோடின் வையகத்து வான்றருங் கற்பினாள்" கலி. கசு.

ருச. அறனொடொழித்தல் - அமுதசுரபியைப்பயன்படுத்தாதுவைத்தல்.

ருங - ச. மணி. உக: கருஎ - அ. ருரு. மாதவன் - அறவணவடிகள்.

ருசு. தாயர் - மாதவி, சுதமதி. ருஎ. கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம்.

ருஅ. பிக்குணிக்கோலத்து - பிக்குணிக்கோலத்துடன்; துறந்தோர்களில் ஆண்பாலாரைப் பிக்ஷுக்களென்றும், பெண்பாலாரைப் பிக்ஷுணிகளென்றுங்கூறுதல் பௌத்தசம்பிரதாயம்; கோலம் - வேடம்.

ருரு - அ. மணிமேகலை ஏத்திக் கடிஞையொடு கோலத்தோடு பெருந்தெருவடைதலுமென்க.

இனிப் பெருந்தெருவிற் பிச்சைக்குப் போந்த மணிமேகலையின் பிக்குணிக் கோலத்தைக் கண்டோருடைய மனவருத்தத்தைக் கூறுவார்.

ருகூ. குறுமாக்கள் - அறிவில்லாத சிறியர்; "அடர்க்குறு மாக்கள்" (கங: சo) என்றார் முன்னும்; "ஊர்க்குறுமாக்கள்" (புறநா. [illegible].)

சூo. மெலிந்து, மெலிந்தென்றுரையதுவிகாரம். விடரும் தூர்த்தரும்: மணி. கச: சூக.

(பி - ம்.) ருஉ. 'ஒளித்துவைத்தாங்கு' ருகூ. 'ஒளித்தொருங் கீண்டிய' சூo. 'விடமருந்தூர்த்தரும்'

கொடிக்கோ சம்பிக் கோமக னாகிய
வடித்தேர்த் தானை வத்தவன் றன்னை
வஞ்சஞ் செய்துழி வான்றளை விடீஇய
வுஞ்சையிற் றோன்றிய யூகி யந்தண
௬௫ னுருவுக் கொவ்வா வுறுநோய் கண்டு
பரிவுறு மாக்களிற் றம்பரி வெய்தி
யுதய குமர னுளங்கொண் டொளித்த
மதுமலர்க் குழலாள் வந்து தோன்றிப்
பிச்சைப் பாத்திரங் கையி னேந்தியது
௭௦ திப்பிய மென்றே சிந்தைநோய் கூர
மணமனை மறுகின் மாதவி யீன்ற

---

௬௧. கோசம்பி - கௌசாம்பிநகரம்; இது, முதலிற் குசாம்பனென்பவனாற் செய்யப்பட்டதாதலின் இப்பெயர்பெற்றதென்பர்; பாகதம்; "கொடியணி நெடுமதிற் கொடிக்கோசம்பி" (பெருங். க: ருச: எசு.) கோமகனாகிய - அரசனாகிய.

௬௨. வடி - திருத்தம்; "வானுட்கும் வடி நீண்மதில்" (புறநா. க௮.) வத்தவன் - வத்ஸதேசத்தரசனாகிய உதயணன்; "வயந்தக குமரன் வத்தவற் குரைப்ப" பெருங். க: சங: ௮ங.

௬௨ - ௩. வத்தவன்றன்னை வஞ்சஞ் செய்துழி - (தனக்குத் திறைகொடாததுபற்றிச் சினந்து சாலங்காயனனென்னுந் தன்மந்திரியால் யந்திரயானையைக்காட்டி வஞ்சமாகப்பிடிப்பித்துப் பிரச்சோதனனென்னு மரசன்) உதயணனைச் சிறைப்படுத்தியபொழுது.

௬௪. உஞ்சையில் - உச்சயினிநகரத்தில்; இஃது அவந்திநாட்டிலுள்ளது; பிரச்சோதனனுடைய இராசதானி; இதையே அவந்தியென்றும் வழங்குவர். தோன்றிய - வேற்றுருவங்கொண்டு தோன்றிய; யூகியந்தணன் பிரமசுந்தர யோகியென்பவருடைய குமாரன்; உதயணனுடைய மந்திரிகள் நால்வருளொருவன்.

௬௬. பரிவுறுமாக்களில் - துன்பமுற்ற சனங்களைப்போல.

௬௧ - ௬. பிரச்சோதனன் உதயணனை வஞ்சித்துச் சிறைப்படுத்திய பொழுது அவனைச் சிறைமீட்டற்கு யூகியென்பவன் மாறுவடிவங்கொண்டு உச்சயினிநகர்ப்பெருந்தெருவையடைந்ததும், அவனைக்கண்டோர் பலரும் பரிவுற்றுச் சூழ்ந்ததுமாகியவிவற்றை உதயணகுமாரகாவ்யத்துள்ள உஞ்சைக்காண்டத்தாலுணர்க.

௭௦. திப்பியம் - ஈண்டு ஆச்சரியமென்னும் பொருளைத்தந்து நின்றது. சிந்தைநோய்கூர - மனவருத்தமிக; சிந்தை - சிந்தாகுலம்; "என்றுண்டாங் கொல்லினிக் கட்படு நாளொனுஞ் சிந்தையே" சீவக. ககருசு.

௬௫- ௭௦. குறுமாக்களும் விடரும் தூர்த்தரும், மாக்களிற் பரிவெய்தி, குழலாள் தோன்றி ஏந்தியது திப்பியமென்று நோய்கூரவென்க.

வணிமலர்ப் பூங்கொம் பகமலி யுவகையிற்
பத்தினிப் பெண்டிர் பண்புட னிடூஉம்
பிச்சை யேற்றல் பெருந்தக வுடைத்தெனக்
எரு குளனணி தாமரைக் கொழுமலர் நாப்ப
ணொருதனி யோங்கிய திருமலர் போன்று
வான்றரு கற்பின் மனையுறை மகளிரிற்
றான்றனி யோங்கிய தகைமைய ளன்றே
வாதிரை நல்லா ளவண்மனை யிம்மனை
அ0 நீபுகல் வேண்டு மேரிழை யென்றனள்
வடதிசை விஞ்சை மாநகர்த் தோன்றித்
தென்றிசைப் பொதியிலோர் சிற்றியாற் றடைகரை
மாதவன் றன்னால் வல்வினை யுருப்பச்
சாவம் பட்டுத் தனித்துய ருழாஉம்

எஉ. பூங்கொம்பு - மணிமேகலை.

எஉ - ச. பூங்கொம்பு பத்தினிப்பெண்டிர் இடும் பிச்சையேற்றல் பெருந்தகவுடைத்தெனக்கூற.

எரு - சு. மணி. ச : அ - கூ.

எஎ. வான்றருகற்பு - மழையைப் பெய்விக்குங்கற்பு ; "ஆங்கவை யொழிகுவை யாயி னாயிழை, யோங்கிரு வானத்து மழையு நின் மொழியது" (உஉ : சஅ - கூ) என்று பின்வருதல்காண்க; "தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள், பெய்யெனப் பெய்யு மழை" (குறள். ருரு); "வறனோடின் வையகத்து வான்றருங் கற்பினாள்" கலி. கசு.

எசு - கூ. திருமலர்போன்று ஆதிரைநல்லாள் தான் தனியோங்கிய தகைமையளன்றேயென்க.

அக. வடதிசை விஞ்சைமாநகர் - வடதிசையிலுள்ள வித்தியாதர நகரமாகிய காஞ்சனபுரத்தில்.

அஉ. பொதியில் - பொதியின்மலை.

அங. வல்வினையுருப்ப - [illegible] ; உருப்ப - தோன்றவென்றுமாம்.

அங - ச. மாதவன்றன்னாற் சாபம்பட்டு.

(பி - ம்.) எஉ. 'பூங்கொ[illegible]' எஎ. 'வான்றருசிறப்பின்' எஅ. 'தனியோங்கியதகைமை' எகூ. '[illegible]மனை' அஉ. 'தென்றிசைமருங்கினோர்' அங. 'மாதவன்றன்முன்'

அரு வீவில் வெம்பசி வேட்கையொடு திரிதருங்
காயசண் டிகையெனுங் காரிகை தானென்.

கரு.—பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்ககாதை முற்றிற்று.

அசு. காரிகை - பெண்.

அக - சு. தோன்றி அடைகரையில் மாதவனாற் சாபம்பட்டுத் திரிதருங் காயசண்டிகையெனுங் காரிகையென்க; மணி. கஎ: உக - எங; உ0:உஉ-சு.

அ0 - அசு. என்றனள் காயசண்டிகையெனுங்காரிகையென்க.

க - அசு. "மாதே, கேளாய்; நல்லா செஞ்செய்தி கூட்டலும், முனிவன் 'ஒருவன்றேறேனும் ; அவன் பூண்பாலல்லன் ; அகலவையினன்' என, நீத்தோன் ஒழியானாதலின், ஒருதானாகிப் போழ்தத்துத் தோன்றினான் ; அப்போழ்தத்து நன்னீர் போதொடு சொரிந்தது ; மாதவர் வியந்து அறிகுவமென்று பாவைபாற்சேறலும் அஃது 'அறவணனறியும்' என்று என்னைவருத்திற்று ; இதுகேள் ; மன்னன்வேந்தன் வணங்கிப் பெற்றேனென்று வளர்ப்ப, உண்மையின், அவன் வேந்தனாயினான் ; அத்தற்காலை ஆகியது ; ஒழித்தல் தகாது" என மாதவனுரைத்தலும், மணிமேகலை தாயரொடு தாழ்ந்தேத்திக் கடிஞையொடு கோலத்தொடு பெருந்தெருவடைதலும், மாக்களும் விடரும் தூர்த்தரும் பரிவெய்தித் திப்பியமென்று மோய்வர, 'பூங்கொம்பு பெருந்தகவுடைத்து' என அதுகேட்டுக் காரிகை, 'நீ புகல்வேண்டும்' என்றனளென வினைமுடிவுசெய்க.

பதினாறுவது

ஆதிரைபிச்சையிட்டகாதை.

[பதினாறுவது மணிமேகலைக்கு ஆதிரையென்னும் பத்தினிப்பெண்டிர் பாத்தூணீத்தபாட்டு.]

ஈங்கிவள் செய்தி கேளென விஞ்சையர்
பூங்கொடி மாதர்க்குப் புகுந்ததை யுரைப்போ

க. ஈங்கிவள், ஒருசொல் (நந்ச்சிற். கக.) இவள் - ஆதிரை.

க - உ. விஞ்சையர்பூங்கொடி - காயசண்டிகை. மாதர்க்கு - மணிமேகலைக்கு; ஆதிரைக்கென்றுமாம். மாதர்க்கு உரைப்போளென்க. புகுந்ததை - (ஆதிரைக்குச்) சம்பவித்ததை.

(பி - ம்.) க. 'ஈங்கென்செய்தி'

ளாதிரை கணவ னுயிழை கேளாய்
சாதுவ னென்போன் றகவில னாகி
ரு யணியிழை தன்னை யகன்றனன் போகிக்
கணிகை யொருத்தி கைத்தூ ணல்க
வட்டினுஞ் சூதினும் வான்பொருள் வழங்கிக்
கெட்ட பொருளின் கிளைகேடுறுதலிற்
பேணிய கணிகையும் பிறர்நலங் காட்டிக்
கo காண மிலியெனக் கையுதிர்க் கோடலும்
வங்கம் போகும் வாணிகர் தம்முடன்
றங்கா வேட்கையிற் றானுஞ் செல்வுழி
நளியிரு முந்நீர் வளிகலன் வௌவ
வொடிமரம் பற்றி யூர்திரை யுதைப்ப
கரு நக்க சாரணர் நாகர் வாழ்மலைப்

ந - ச. கணவன் சாதுவனென்போன்.

ரு. ஆதிரையைப் பிரிந்துசென்று.

சு. கணிகை - வேசை. கைத்தூண் - (தீய) ஒழுக்கத்தால் வந்த உணவு; கை - ஒழுக்கம்; "கட[illegible] தன்[illegible] கைத்தூண் வாழ்க்கை" (சிலப். கரு: ருஎ.) நல்கவென்பதன்பின் 'உண்டு' என்று ஒருசொல் வருவிக்க.

எ. வட்டினும் சூதினும் - வட்டாடலிலும் சூதாடலிலும்; (மணி. கச: சுந.) வழங்கி - கொடுத்து.

அ. கணிகைக்கும் வட்டிற்குஞ் சூதிற்கும் கொடுக்கப்படுதல்பற்றி, 'கெட்டபொருள்' என்றார். பொருளின்கிளை - பொருளின்பகுதிகள்.

கo. காணமிலி - பொன்னில்லாதவன். கையுதிர்க்கோடலும்: உம், உடனிகழ்ச்சி; 'நீயெனப் பேச லோடும்......மயங்கி வீழ்ந்தான்'' (சீவக. நஉக) என்புழிப்போல. கையுதிர்க்கோடல்: மணி. உ: கoச; [illegible]: ருரு.

அ - கo. கேடுறுதலிற் கையுதிர்க்கோடலுமென்க.

கக. வாணிகர் - வியாபாரிகள்.

கஉ. தங்கா வேட்கை - பலவிடத்தும் செல்லவேண்டுமென்ற விருப்பம். தானென்றது, சாதுவனை.

கந. வளி - காற்று. கலன் - கப்பல். காற்றுக் கப்பல் கவிழ.

கச. ஒடிமரம் - பாய்மரத்தின் ஒடிந்ததுண்டம்; "கூம்பிற்ற துண்டந் தழுவிக் கிடந்தான்'' (சீவக. ருகஉ.) உதைப்ப - செலுத்த; "ஒலிநீ திரைக ளுதைப்ப வுருண் டுருண்டு'' சீவக. ருகசு.

கரு. ழ. மணி. கசு: நக. நாகரென்பதன் பொருளை, மணி. அ: ருச - ஆம் அடிக் குறிப்பிற் பார்க்க. உடையின்றாமற் சஞ்சரிப்பவராதலின், நாகர், 'நக்கசாரணர்' எனப்பட்டார். நக்கம் = நக்நம் - நிருவாணம். சாரணராகிய நாகர்.

பக்கஞ் சார்ந்தவர் பான்மைய னாயின
னவாய் கேடுற நன்மரம் பற்றிப்
போயினன் றன்னோ டுயிருய்ப் போந்தோ
ரிடையிருள் யாமத் தெறிதிரைப் பெருங்கட
உ௦ லுடைகலப் பட்டாங் கொழிந்தோர் தம்முடன்
சாதுவன் றானுஞ் சாவுற் றனென
வாதிரை நல்லா ளாங்கது தான்கேட்
டூரீ ரேயோ வொள்ளழ லீமந்
தாரீ ரோவெனச் சாற்றினள் கழறிச்
உரு சுடலைக் கானிற் றொடுகுழிப் படுத்து
முடலை விறகின் முளியெரி பொத்தி
மிக்கவென் கணவன் வினைப்பய னுய்ப்பப்
புக்குழிப் புகுவே னென்றவள் புகுதலும்

கசு. பான்மை - பகுதித்தன்மை; மணி. ரு : ருகூ.

ரு - கசு. கணவன் சாதுவனென்போன், அவன் ஆகிப் போகி உண்டு வழங்கிச் செல்வழி வெளவுதலாற் பற்றிச் சார்ந்து அவர்பான்மையனாயின னென்க.

சாதுவன் கடலில் இறந்தானென்று கேட்ட ஆதிரையின்செய்தியை இனிக் கூறுவார்.

கஅ. போயினன் - சாதுவன். உய்ய - பிழைக்க.

ககூ. இடையிருள்யாமத்து -இருளையுடைய இடையாமத்தில்; யாமம்- இரவு; "யாம மும்பக லும்மறி யாமையால்" சீவக. கஙரு.

உ௦. மணி. கஅ : சுச ; சிலப். கரு : உஅ - கூ. உடைகலப்பட்டு - உடைந்தகப்பலில் அகப்பட்டு, ஒழிந்தோர் - இறந்தோர்.

உக. என - என்றுசொல்ல. கஅ - உக. போந்தோர் சாவுற்றனென.

உங. ஈமம் - பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு ; மயானமுமாம்.

உச. தாரீர் - தருவீர்.

உரு. சுடலைக்கான் - மயானம். படுத்து - செய்து. தொடுகுழிப்படுத்தல்: மணி. சு : சுசு.

உசு. முடலைவிறகு - முருக்குண்ட விறகு; "முடலை யாக்கை முழுவலி மாக்கள்" (பெரும்பாண். சுக.) பொத்தி - மூட்டி; "தீயழற் பொத்தி" (உ : ருங) என்றார் முன்னும்.

உஎ. உய்ப்ப - செலுத்த.

உஅ. புக்குழி - புக்கவிடத்து. அவள் - ஆதிரை.

கஅ - உஅ. போந்தோர் ஒழிந்தோர் தம்முடன் சாதுவனும் சாவுற்றனென, நல்லாள் அதுகேட்டுக் கழறிப் படுத்துப் பொத்தி அதிற்புகுதலு மென்க.

படுத்துடன் வைத்த பாயற் பள்ளியு
௩௰ முடுத்த கூறையு மொள்ளெரி யுறாஅ
தாடிய சாந்தமு மசைந்த கூந்தலிற்
சூடிய மாலையுந் தொன்னிறம் வழாது
விரைமலர்த் தாமரை யொருதனி யிருந்த
திருவின் செய்யோள் போன்றினி திருப்பத்
௩௫ தீயுங் கொல்லாத் தீவினை யாட்டியேன்
யாது செய்கே னென்றவ ளேங்கலு
மாதிரை கேளுன் னரும்பெறற் கணவனை
யூர்திரை கொண்டாங் குய்ப்பப் போகி
நக்க சாரணர் நாகர் வாழ்மலைப்
௪௰ பக்கஞ் சேர்ந்தனன் பல்லியாண் டிராஅன்
சந்திர தத்த னெனுமோர் வாணிகன்
வங்கந் தன்னொடும் வந்தனன் றோன்று
நின்பெருந் துன்ப மொழிவாய் நீயென
வந்தரந் தோன்றி யசரீரி யறைதலு
௪௫ மையரி யுண்க ணழுதுயர் நீங்கிப்
பொய்கைபுக் காடிப் போதுவாள் போன்று
மனங்கவல் வின்றி மனையகம் புகுந்தென்
கண்மணி யனையான் கடிதீங் குறுகெனப்
புண்ணிய முட்டாள் பொழிமழை தரூஉ

---

௨௯. பாயற்பள்ளி - படுக்கையிடம்.
௩௰. உறாது - உறுமல். ௩௧. ஆடிய - பூசிய.
௩௨. வழாது - வழுவாமல். ௩௩. தாமரை - தாமரைமலரில்.
௩௪. திருவின்செய்யோள் - திருமகள்; மணி. ௫: ௪.
௩௬. யாதுசெய்கேன் - என்னசெய்வேன்? அவள் - ஆதிரை.
௩௭. அரும்பெறற்கணவன் - பெறுதற்கரியகணவன்.
௪௪. அந்தரம் - ஆகாயம். அசரீரி - அருவமாய் எங்கும் நிறைந்துள்ள முதற்றெய்வம்.
௪௬. போதுவாள் - வருவாள்.
௪௭. கவல்வு - கவலையடைதல். மனையகம் - மனையிடம்.
௪௮. கண்மணியனையான் - கணவன்; (சிலப். ௧௬:௭௫.) உறுகவென்று.
௪௯. முட்டாள் - வழுவாளாய்; "புண்ணியமுட்டா" பட்டினப். ௨௰௪.
(பி - ம்.) ௨௯. 'படுத்துடனமைத்தபாயலிற்பள்ளியும்' ௩௮. 'கொண்டாங்குயிருய்ப்பப்போகி' ௪௪. 'அந்தரத்தோன்றி' ௪௫. 'அழிதுயர்நீங்கி', 'அழியாதுநீங்கி'

ருO மரும்பெறன் மரபிற் பத்தினிப் பெண்டிரும்
விரும்பினர் தொழூஉம் வியப்பின ளாயின
ளாங்கவள் கணவனு மலைநீ ரடைகரை
யோங்குயர் பிறங்க லொருமர நீழன்
மஞ்சுடை மால்கட லுழந்தநோய் கூர்ந்து
ருரு துஞ்சுதுயில் கொள்ளவச் சூர்மலை வாழு
நக்க சாரணர் நயமிலர் தோன்றிப்
பக்கஞ் சேர்ந்து பரிபுலம் பினனிவன்
றனே தமியன் வந்தன னளிய
னூனுடை யிவ்வுடம் புணவென் றெழுப்பலு
சுO மற்றவர் பாடை மயக்கறு மரபிற்
கற்றன னாதலிற் கடுந்தொழின் மாக்கள்
சுற்று நீங்கித் தொழூதுரை யாடி
யாங்கவ ருரைப்போ ரருந்திறல் கேளா
யீங்கெங் குருமக னிருந்தோ னவன்பாற்
சுரு போந்தரு ணீயென வவருடன் போகிக்

ருO. பெண்டிரும்: உம்மை, உயர்வு சிறப்பு.

ருக. வியப்பு - ஆச்சரியம். (ஆதிரை) வியப்பினளாயினள்.

மேலே சாதுவன் செய்திகூறுவார்.

ருஉ. கணவனும் - சாதுவனும். ருங. பிறங்கல் - மலை. நீழல் - நிழலில்.

ருச. நோய் கூர்ந்து - வருத்தமிகுந்து.

ருரு. துஞ்சுதுயில்கொள்ள—(சாதுவன்) மிக்க நித்திரைகொள்ள. சூர் - அச்சம்.

ருசு. நயமிலர் - இனிமையில்லாதவர்.

ருஎ. பரிபுலம்பினோன் - இவன் மிகவும் வருந்தினான்; "பக்க நீங்குமின் பரிபுலம் பினரென" (சிலப். கO: உஉ௲); "பரிபுலம் பலைத்தனும் வருத்தம் வீட" மலைபடு. சகூஎ.

ருகூ. எழுப்பலும் - சாதுவனை எழுப்பலும்.

சுO. அவர்பாடை - நாகர்களுக்குரிய பாஷையை.

சுக. கடுந்தொழின்மாக்கள் - நாகர்.

சுங. அருந்திறல் - பெறுதற்கரிய திறலையுடையாய்.

சுச. இருந்தோன், முற்று. சுரு. என - என்று நாகர்சொல்ல.

(பி - ம்.) ருங. 'துங்கியபிறங்கல்' ருச, 'மாக்கடலுழந்த' சுO. 'பாடையின்மயக்கற', 'மயக்குறு'

கள்ளடு குழிசியுங் கழிமுடை நாற்றமும்
வெள்ளென் புணங்கலும் விரவிய விருக்கையி
லெண்குதன் பிணவோ டிருந்தது போலப்
பெண்டுட னிருந்த பெற்றி நோக்கிப்
எ0 பாடையிற் பிணித்தவன் பான்மைய னாகிக்
கோடுயர் மரநிழற் குளிர்ந்த பின்னவ
னீங்குநீ வந்த காரண மென்னென
வாங்கவற் கலைகட லுற்றதை யுரைத்தலு
மருந்துத லின்றி யலைகட லுழந்தோன்
எரு வருந்தின னளியன் வம்மின் மாக்கா
ணம்பிக் கிளையளோர் நங்கையைக் கொடுத்து
வெங்கள் மூனும் வேண்டுவ கொடுமென
வவ்வுரை கேட்ட சாதுவ னயர்ந்து
வெவ்வுரை கேட்டேன் வேண்டே னென்றலும்
அ0 பெண்டிரு முண்டியு மின்றெனின் மாக்கட்

சுசு. குழிசி - பானை. கழிமுடைநாற்றமும் - மிக்க புலால்நாற்றமும்.

சுஎ. உணங்கல் - வற்றல்.

சுஅ. எண்கு - கரடி. பிணவு - பெண்கரடி; "பன்றி புல்வாய்" (தொல். மரபு. ருஅ) என்னும் சூத்திரத்தில் 'ஒன்றிய' என்றதனால், பிணவென்பது கரடிக்குங் கொள்ளப்பட்டது.

சுகூ. பெண்டு - மனைவி.

எ0. பாடையிற்பிணித்து - பாஷையினாலே வயமாக்கி.

எக. கோடு - கிளை; நிழல் - நிழலில். அவன் - நாகர்களுடைய குருமகன்.

எஉ. வந்தகாரணமென்னென - வந்தது யாதுகருதியென்று கேட்ப. வந்தகாரணம்: சிலப். க0: ககூகூ.

எங. அவற்கு - குருமகற்கு.

எரு. அளியன் - அளிக்கத்தக்கான்; "அளியன் றானே முதுவா யிரவலன்" முருகு. உஅச.

எஎ. என - என்று குருமகன் சொல்ல.

எரு - எ. மாக்காள், நம்பிக்கு வேண்டுவகொடுமென.

எஅ. அயர்ந்து - கவலையுற்று.

அ0. உண்டி - உணவு. இன்றெனின் - இல்லையாயின்.

(பி - ம்.) சுஉ. 'தொழுதுரையாடலும்' எக. 'குளிர்ந்தவன்பின்னன்' எங. 'ஆங்கவனலைகட' எசு. 'நங்கையைக்கொடுமின்'

குண்டோ ஞாலத் துறுபய னுண்டெனிற்
காண்குவம் யாங்களுங் காட்டுவா யாகெனத்
தூண்டிய சினத்தினன் சொல்லெனச் சொல்லு
மயக்குங் கள்ளு மன்னுயிர் கோறலுங்
அரு கயக்கறு மாக்கள் கடிந்தனர் கேளாய்
பிறந்தவர் சாதலு மிறந்தவர் பிறத்தலு
முறங்கலும் விழித்தலும் போன்ற துண்மையி
னல்லறஞ் செய்வோர் நல்லுல கடைதலு
மல்லறஞ் செய்வோ ரருநர கடைதலு
கூo முண்டென வுணர்தலி னுரவோர் களைந்தனர்
கண்டனை யாகெனக் கடுநகை யெய்தி
யுடம்புவிட் டோடு முயிருருக் கொண்டோ
ரிடம்புகு மென்றே யெமக்கீங் குரைத்தா
யவ்வுயி ரெவ்வணம் போய்ப்புகு மவ்வகை
கூரு செவ்வன முரையெனச் சினவா திதுகே
ளுற்றதை யுணரு முடலுயிர் வாழ்வுழி

அக. உறுபயனுண்டோ. அஉ. காண்குவம் - அறிவேம்.

அங. சினத்தினன் சொல்லென - கோபமுடையவனாய், சொல்வா யென்று நாகருடைய குருமகன்கேட்ப. சொல்லும் - (சாதுவன்) சொல்லு வான்.

அரு. கயக்கு - கயங்குதல்; "கயக்கறு நல்லறம்" (கக: கஅ) என்றார் முன்னும்.

அச - ரு. கள்ளையும் கொலையையும் அறிவுடையோர் நீக்கினர்.

அசு - எ. இவ்வடிகள், "உறங்குவது போலுஞ் சாக்காடுறங்கி, விழிப் பது போலும் பிறப்பு" (கூங-) என்னும் குறளின் பொருளைத் தழுவி வந் திருத்தல் காண்க.

அகூ. அல்லறம் - பாவம்; அறமல்லாததென்றபடி.
கூo. உரவோர் - அறிவுடையோர்.

அஎ - கூo. உண்மையின், உணர்தலின் உரவோர் களைந்தனர்.

கூக. கண்டனையாக - அறிந்தாயாகுக. என - என்று சாதுவன் சொ ல்ல. கடுநகை - பெருஞ்சிரிப்பு.

கூரு. செவ்வனம் - நேரே; "திருவிரி பூம்பொழிற் செவ்வனஞ் சேர் ந்து" (சீவக. ருகரு.) என - என்று குருமகன்சொல்ல.

கூசு. உயிர்வாழ்வுழி உடல் உற்றதையுணரும்.

(பி - ம்.) அக. 'உண்டோமாக்கட்குறுபய' அங - ச. 'சொல்லலு மயக்கும்'

மற்றைய வுடம்பே மன்னுயிர் நீங்கிடிற்
றடிந்தெரி யூட்டினுந் தானுண ராதெனி
னுடம்பிடைப் போனதொன் றுண்டென வுணர்நீ
க௦௦ போனார் தமக்கோர் புக்கிலுண் டென்ப
தியானோ வல்லே னியாவரு முணர்குவ
ருடம்பீண் டொழிய வுயிர்பல காவதங்
கடந்துசேட் சேறல் கனவினுங் காண்குவை
யாங்கனம் போகி யவ்வுயிர் செய்வினை
க௦ரு பூண்ட யாக்கையிற் புகுவது தெளிநீ
யென்றவ னுரைத்தலு மெரிவிழி நாகனு
நன்றறி செட்டி நல்லடி வீழ்ந்து
கள்ளு மூனுங் கைவிடி னிவ்வுடம்
புள்ளுறை வாழுயி ரோம்புத லாற்றேன்
கக௦ றமக்கொழி மரபிற் சாவுறு காறு
மெமக்கா நல்லற மெடுத்துரை யென்றலு
நன்று சொன்னாய் நன்னெறிப் படர்குவை
யுன்றனக் கொல்லு நெறியற முரைக்கே
னுடைகல மாக்க ளுயிருய்ந் தீங்குறி
ககரு னடுதொழி லொழிந்தவ ராருயி ரோம்பி

கூஅ. தடிந்து - வெட்டி. க௦௦. புக்கில் - புகுமிடம்.

க௦உ. காவதம் - காதம். க௦௩. சேண் - நெடுந்தூரம்.

க௦உ - ௩. உயிர்சேறல் கனவினுங் காண்குவை.

க௦௪ - ரு. உயிர் புகுவது.

க௦சு. அவன் - சாதுவன். க௦எ. நன்று - தருமம்.

கக௦. தமக்கொழி மரபின் - நமக்கொழிதேரோர்க்குமுறைமையினையுடைய.

கக௦ - கக. மரபினையுடைய நல்லறமென்க.

க௦சு - கக. நாகனும் எடுத்துரையென்றலும்.

ககஉ. படர்குவை - செல்வாய்.

ககஈ. ஒல்லும்நெறி - இயலும் வழி; இவ்வடி, "ஒல்லும் வகையா னற வினை யோவாதே, செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல்" (௩௩) என்ற குறளின் கருத்தைத்தழுவி வந்தவாறு காண்க.

ககரு. அடுதொழில் - கொல்லுந்தொழில்.

(பி - ம்.) க௦எ. 'நன்னெறிச்செட்டி தன்னடி' கக௦- கக. 'என்றெனக் கொழிய சேமுறு மெய்கூர்... நில்லற' ககஉ. 'நன்றிது சொன்னாய்'

மூத்துவிளி மாவொழித் தெவ்வுயிர் மாட்டுந்
தீத்திற மொழிகெனச் சிறுமக னுரைப்போ
னீங்கெமக் காகு மிவ்வறஞ் செய்கே
மாங்குனக் காகு மரும்பொருள் கொள்கெனப்
கஉ௦ பண்டும் பண்டுங் கலங்கவிழ் மாக்களை
யுண்டே மவர்த முறுபொரு ளீங்கிவை
விரைமர மென்றுகில் விழுநிதிக் குப்பையோ
டிவையிவை கொள்கென வெடுத்தனன் கொணர்ந்து
சந்திர தத்த னென்னும் வாணிகன்
கஉரு வங்கஞ் சேர்ந்ததில் வந்துட னேறி
யிந்நகர் புகுந்தீங் கிவளொடு வாழ்ந்து
தன்மனை நன்பல தானமுஞ் செய்தன
ளாங்கன மாகிய வாதிரை கையாற்
பூங்கொடி நல்லாய் பிச்சை பெறுகென
க௩௦ மனையகம் புகுந்து மணிமே கலைதான்
புனையா வோவியம் போல நிற்றலுந்
தொழுதுவலங் கொண்டு துயரறு கிளவியோ
டமுத சுரபியி னகன்சுரை நிறைதரப்

ககசு மூத்துவிளிமா - முதுமையுற்று இறக்கும் விலங்குகள்.

ககஎ. தீத்திறம் - கொலை. என - என்று சாதுவன் சொல்ல.

கஉஉ. விரைமரம் - சந்தனம் அகில் முதலியன.

கஉ௩. என - என்று நாகன் சொல்ல.

ககஎ - உ௩. உரைப்போன் இவையிவை கொள்கெனவென்க.

கஉரு. வங்கஞ்சேர்ந்ததில் - சேர்ந்த கப்பலில்.

கஉஅ. ஆங்கனமாகிய - அத்தன்மையை உடையளாகிய.

உ - கஉகூ. உரைப்போள் பிச்சை பெறுகெனவென்க.

க௩க. பிச்சைவாங்கும்பொழுது துறவறத்தினோர் மௌனமாக நிற்க வேண்டுமென்பது விதியாதலின், 'புனையா வோவியம் போல நிற்றலும்' என்றார். புனையா வோவியம்: மணி. உஉ: அஅ.

க௩௦ - ௩க. மணிமேகலைதான் நிற்றலும்.

க௩௩. அகன்சுரை: மணி. கக: ககஎ.

(பி - ம்.) கஉ௦. 'பண்டுபண்டங்குக்கலங்' கஉஅ. 'ஆயிழைகையாற்
க௩௩. 'சுரபியினகனசுனை'

பாரக மடங்கலும் பசிப்பிணி யறுகென
கஙரு வாதிரை யிட்டன ளாருயிர் மருந்தென்.

கசு.—ஆதிரை பிச்சையிட்டகாதை முற்றிற்று.

கஙரு. ஆருயிர்மருந்து - அன்னம்.

கஙங - ரு. நிறைதர இட்டனளென்க.

க - கஙரு. உரைப்போள், 'ஆங்கனமாகிய ஆதிரைகையாற் பிச்சை பெறுக' என்று சொல்ல, மணிமேகலை மனையகம் புகுந்து நிற்றலும், ஆதிரை தொழுது வலங்கொண்டு ஆருயிர் மருந்திட்டாளென முடிக்க.

பதினேழாவது

உலகவறவிபுக்ககாதை.

[பதினேழாவது மணிமேகலை
காயசண்டிகையென்னும் விச்சாதரிவயிற்று யானைத்தீயவித்து
அம்பலம்புக்கபாட்டு.]

பத்தினிப் பெண்டிர் பாத்தூ ணேற்ற
பிச்சைப் பாத்திரப் பெருஞ்சோற் றமலை
யறத்தி னீட்டிய வொண்பொரு ளறவோன்
றிறத்து வழிப்படூஉஞ் செய்கை போல

க. பத்தினிப்பெண்டிர் - ஆதிரை. பாத்தூண் - (இயல்புடைய மூவர் முதலாயினார்க்கும் தென்புலத்தார்முதலிய நால்வர்க்கும்) பகுத்துக்கொடுத்து உண்ணப்படும் உணவு; பாத்தல் - பகுத்தல்; இதனால், ஆதிரையின் இல்வாழ்க்கையைக் கூறப்பட்டது; "பழியஞ்சிப் பாத்தூ ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை, வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில்" (குறள். சச) பெண்டிரது பாத்தூணை.

உ. அமுதசுரபியிலுள்ள பெரிய சோற்றுத்திரளை; அமலை - சோற்றுத் திரளை; "அமலைக் கொழுஞ்சோறு" புறநா. ௩௪.

க - உ. ஏற்ற பாத்திரம்.

௩. அறத்தின் ஈட்டிய - நல்வழியே சம்பாதித்த. ஒண்பொருள்: குறள். எசுO.

௩ - ௪. அறவோன் திறத்து வழிப்படூஉம் செய்கை போல - அறவோனிடத்துப் பெருகுதலுறுஞ் செய்கையைப்போல; அறவோன் - சற்பாத்திர (பி - ம்.) [1] க. 'பாத்தூணீய்த்த'

ரு வாங்குகை வருந்த மன்னுயிர்க் களித்துத்
தான்றொலை வில்லாத் தகைமை நோக்கி
யானைத் தீநோ யகவயிற் றடக்கிய
காயசண் டிகையெனுங் காரிகை வணங்கி
நெடியோன் மயங்கி நிலமிசைத் தோன்றி
க0 யடலரு முந்நீ ரடைத்த ஞான்று
குரங்குகொணர்ந் தெறிந்த நெடுமலை யெல்லா
மணங்குடை யளக்கர் வயிறு புக்காங்
கிட்ட தாற்றுக் கட்டழற் கடும்பசிப்
பட்டே னென்றன் பழவினைப் பயத்தா

ரம். தானப்பொருள் பாத்திரத்தின் பெருமைக்குத்தக்கபடி பெருகுதலுறு மென்பதை, "விருந்தின், றுணைத்துணை வேள்விப் பயன்" (குறள். அஎ), "அறப்பயனும், தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால், வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்" (நாலடி, ௩அ) எனவருவனவற்றா லுணர்க.

சு. தகைமையை (காயசண்டிகை) நோக்கி.

உ - சு. ஐஞ்பொருள் வழிப்படவுஞ்செய்கைபோலப் பெருஞ்சோற் றமலைதான் தொலைவில்லாத்தகைமையை நோக்கியென்க.

எ. யானைத்தீநோய் - பஸ்மகவியாதி.

அ.. காரிகை யணிமேகலையைவணங்கி.

கூ. நெடியோன் - திருமால். மயங்கி - பருவதமுனிவரும் நாரதமுனி வரும் அம்பரீடனுக்கிட்டசாபமாகிய அந்தகாரத்தைத் தான் ஏற்றுக் கொண்டமையால் மயக்கமுற்று. தோன்றி - இராமனாக அவதரித்து. நெடியோன் நிலமிசைத் தோன்றிமயங்கியென மாற்றுக. திருமால் இராமனாக அவதரித்தபொழுது, முற்கூறிய சாபாந்தகாரத்தால் மயக்கமுற்றிருந்தா ரென்பதைப் பின்வருஞ் செய்யுளாலுணர்க: "கன்னி யந்துழாய்க் கமலலோ சனன்றய ரதற்கு, மன்னு மைந்தனா கியேயவ் வந்தகா ரனுதித்து, முன்னை யந்த காரத்தினுன் மூடப்பட்டுத், தன்னை மாயவனென் றறிந்திடா துறைந்தனன் சார்ந்தே" (இலிங்க. உத்தர. அம்பரீடனை ஆழிகாத்தவத்தியாயம், அரு.)

க0. முந்நீர் - கடல். அடைத்த ஞான்று - இலங்காநகரஞ்செல்ல அடைத்தகாலில்.

கஉ. அணங்கு - வருத்தம்; தெய்வத்தன்மையுமாம். அளக்கர் - கடல். புக்காங்கு - புகுந்தாற்போல.

கக - உ. மலையெல்லாம் அளக்கர் வயிறுபுக்காங்கென்க.

க௩. இட்டது ஆற்று - இட்டபொருளால் தணியாத.

கச. பட்டேன் - அடைந்தேன். வினைப்பயத்தாற் பட்டேனென்க.

(பி - ம்.) ரு - சு. 'அளிக்கத்தான்' கூ. 'நெடுமான்மயங்கி'

கரு லன்னை கேணீ யாருயிர் மருந்துவி
துன்னிய வென்னோய் துடைப்பா யென்றலு
மெடுத்த பாத்திரத் தேந்திய வமுதம்
பிடித்தவள் கையிற் பேணினள் பெய்தலும்
வயிறுகாய் பெரும்பசி நீங்கி மற்றவ
உ0 ளுயர நீங்கித் தொழுதன ளுரைக்கு
மாசில் வாலொளி வடதிசைச் சேடிக்
காசில்காஞ் சனபுரக் கடிநக ருள்ளேன்
விஞ்சையன் றன்னொடென் வெவ்வினை யுருப்பத்
தென்றிசைப் பொதியில் காணிய வந்தேன்
உரு கடுவர லருவிக் கடும்புனல் கொழித்த
விடுமணற் கானியாற் றியைந்தொருங் கிருந்தேன்

கரு. ஆருயிர் மருந்துவி - அரிய உயிரைப் பாதுகாக்கும் மருந்தை யுடையாய்; ஆருயிர்மருந்து - அன்னம்.

கசு. துன்னிய - நெருங்கிய. என்னோய் - எனது பஸ்மக வியாதியை. என்றலும் - என்று காயசண்டிகை சொல்லலும்.

சு - கசு. காரிகை, நோக்கி வணங்கி 'என்னோய் துடைப்பாய்' என்றலு மென்க.

கஎ. அமுதம் - அன்னத்தை.

கஅ. அவள்கையில் - காயசண்டிகையின்கையில். பிடித்துப்பெய் தலும்.

கக. அவள் - காயசண்டிகை. உ0. தொழுது உரைப்பாள்.

கக - உ0. அவள் நீங்கி நீங்கித்தொழுது உரைக்கும்.

உக. வாலொளி - வெள்ளிய ஒளி. சேடி - வித்தியாதரருலகு. சேடி வெள்ளிமலைக்கண் உள்ளதாதலின், அதற்கு வாலொளி கூறப்பட்டது; "வெள்ளி யால்வரை வியன்பெருஞ் சேடி" சிலப். சு : க.

உஉ. காசு - குற்றம். காஞ்சனபுரமாகிய காவலையுடைய நகரம்.

உங. விஞ்சையன் - கணவனாகிய வித்தியாதரன். உருப்ப - தோன்ற; அழலவென்றுமாம்.

உச. பொதியில் - பொதியின்மலை. காணிய - காணுதற்கு.

உங - ச. விஞ்சையனொடு வந்தேன்.

உரு. கடுவரல் - விரைந்துவருதல். கொழித்த - தெள்ளிய.

உசு. கான்யாறு - காட்டாறு. ஒருங்கிருந்தேன் - கணவனுடனிருந் தேன்.

உச - சு. வந்தேன் கான்யாற்றிருந்தேனென்க.

(பி - ம்.) கசு. 'துன்னியவெந்நோய்' உஉ. 'காஞ்சனக்கடிநகர்', 'காஞ்சனபுரநகர்' உச. 'காணியவருவேன்'

புரிநூன் மார்பிற் றிரிபுரி வார்சடை
மரவுரி யுடையன் விருச்சிக னென்போன்
பெருங்குலைப் பெண்ணைக் கருங்கனி யனையதோ
௩௦ ரிருங்கனி நாவற் பழமொன் றேந்தித்
தேக்கிலை வைத்துச் சேணறு பரப்பிற்
பூக்கமழ் பொய்கை யாடச் சென்றோன்
றீவினை யுருத்தலிற் செருக்கொடு சென்றேன்
காலா லந்தக் கருங்கனி சிதைத்தே
௩௫ னுண்டல் வேட்கையின் வருஉம் விருச்சிகன்
கண்டன னென்னைக் கருங்கனிச் சிதைவுடன்
சீர்திகழ் நாவலிற் றிப்பிய மான
தீரா றுண்டி லொருகனி தருவ
தக்கனி யுண்டோ ராறீ ராண்டு
௪௦ மக்க ளியாக்கையின் வரும்பசி நீங்குவர்
பன்னீ ராண்டி லொருநா ளல்ல

௨௭. புரிநூல் - முறுக்கியபூணுநூல். திரிபுரிவார்சடை - திரித்து முறுக்கிய நீண்டசடை.

௨௮. மரவுரியுடையன் - வற்கலையாகிய ஆடையையுடையன். உடையனாகிய விருச்சிகனென்போன்.

௨௯. பெண்ணை - பனை. கருங்கனி - கரியகனி; பெரியகனியென்றுமாம்.

௩௦. இருமை - பெருமை. நாவல் - சம்புமரம்.

௩௧ - ௨. சேண்நாறுபூ; சேண் - நெடுந்தூரம். பரப்பினையுடைய பொய்கை. ஆட - நீராட.

௨௮ - ௩௨. விருச்சிகனென்போன், நாவற்பழமொன்றையேந்தி வைத்துப் பொய்கையாடச் சென்றோனாகவென்க.

௩௩. உருத்தலின் - பயன்கொடுப்பதற்றோற்றுதலினால். செருக்கு - களிப்பு.

௩௩ - ௪. உருத்தலிற் செருக்குக் காரணமாக அந்தக்கனியைச்சிதைத்தேன்.

௩௫. வேட்கை - விருப்பம்.

௩௬. கருங்கனிச்சிதைவுடன் என்னைக் கண்டனன்.

மேல்வருவன விருச்சிகன்கூற்று.

௩௭. திப்பியம் - தெய்வலோகத்தினின்று உண்டாயது. திவ் - தெய்வலோகம்; மணி. ௭ : ௬௭.

௩௮. ஆண்டு - வருடம். ௩௯ - ௪௦. உண்டோர் பசியை நீங்குவர்.

(பி - ம்.) ௩௧. 'வைத்துச்சேணாறுற்றுப்பரப்பிற்' ௩௭ - ௮. 'திப்பியமாகிய வீராறு'

துன்னு நோன்பினை நுண்கனி சிதைத்தா
யந்தாஞ் செல்லு மந்திர மிழந்து
தந்தித் தீயாற் றனித்துய ருழந்து
சரு மூந்நா லாண்டின் முதிர்கனி நானீங்
குண்ணு நாளுன் னுறுபசி களைகென
வந்நா ளாங்கவ னிட்ட சாப
மிந்நாள் போலு மிளங்கொடி கெடுத்தனை
வாடுபசி யுழந்து மாமுனி போயபின்
ருo பாடிமி ழருவிப் பயமலை யொழிந்தே
னலவலைச் செய்திக் கஞ்சின னகன்ற
விலகொளி விஞ்சயன் விழுமமோ டெய்தி
யாரணங் காகிய வருந்தவன் றன்னுற்
காரண மின்றியுங் கடுநோ யுழந்தனை
ருரு வானூ டெழுகென மந்திர மறந்தே

சஉ. நோன்பு - விரதம். சிதைத்தாய் - அழித்தாய்.

சங. மந்திரத்தை இழந்து.

சச. தந்தித்தீ - பஸ்மகவியாதியென்று வழங்குகிற யானைத்தீயென்னும் நோய்; (சீவக. ஙகசு.) தனித்துயர் - ஒப்பற்றதுன்பம்.

சரு. மூந்நாலாண்டு - பன்னிரண்டுவருடம்.

சசு. உறுபசி -மிக்க பசியை. களைகென - நீக்குகவென்று.

சஎ. அவன் - விருச்சிகன். சாபம் - சாபத்தை; சாபத்தின் முடிவெல்லையாகிய நாளென்றுமாம் ; ஆகுபெயர்.

சஎ - அ. இளங்கொடி, சாபத்தைக் கெடுத்தனை.

சகூ. உழந்து - வருந்தி. முனி - விருச்சிகன்.

ருo. ஒலி முழங்குகின்ற அருவியாலுண்டாகிய பிரயோசனத்தையுடையபொதியின்மலையை. பாடிமிழ் : புறநா. சகூ.

ருக. அலவலைச்செய்திக்கு - மனத்திற்றோற்றியதை ஆராயாதுசெய்த (என்) செய்கைக்கு ; "அலவலைவந் தப்பூச்சி காட்டுகின்றான்" (உ. க : உ;) "பலபல நாழஞ் சொ[illegible] பழித்த சிசுபாலன் றன்னை, [illegible] தவிர்த்த வழகன்" (ச: ங. ரு.) எனப் பெரியாழ்வார் திருமொழியில் வருதல் காண்க. இஃது அலைவலைமையென்றும் வழங்கும்.

ருஉ. விழுமம் - துன்பம். ருங. ஆரணங்கு - அரியதெய்வத்தன்மை.

ருங - ச. அருந்தவன்றன்னாற் கடுநோயுழந்தனை.

ருரு. வானூடு எழுக என - வானிடத்து எழுவாயென்று வித்தியாதரன் சொல்ல.

(பி - ம்.) [illegible] 'உறுதுயர்' [illegible] o - [illegible] 'ஒழிந்தே, னவலக்கவலை செய்வினையஞ்சி, யிலகொளி'

னூனுயிர் நீங்கு முருப்பொடு தோன்றி
வயிறுகாய் பெரும்பசி வருத்துமென் றேற்குத்
தீங்கனி கிழங்கு செழுங்காய் நல்லன
வாங்கவன் கொணரவு மாற்றே னாக
சுo நீங்க லாற்றா னெடுந்துய ரெய்தி
யாங்கவ னங்கெனக் கருளொடு முரைப்போன்
சம்புத் தீவினுட் டமிழக மருங்கிற்
கம்ப மில்லாக் கழிபெருஞ் செல்வ
ராற்றா மாக்கட் காற்றுந்துணை யாகி
சுரு நோற்றோ ருறைவதோர் நோனக ருண்டாற்
பலநா ளாயினு நிலனொடு போகி
யப்பதிப் புகுகென் றவனருள் செய்ய
விப்பதிப் புகுந்தீங் கியானுறை கின்றே
னிந்திர கோடணை விழவணி வருநாள்

ருசு. உடம்பினின்றும் உயிர்நீங்குதற்குக் காரணமாகிய வெப்பத்தோடு.

ருஎ. வயிறுகாய் பெரும்பசி : (மணி. கச: கூ.) வருத்துமென் றேற்கு- வருத்துமென்ற என்பொருட்டு.

ருஅ. தீங்கனி - இனியபழம். நல்லனவென்பதை ஒவ்வொன்றோடுங் கூட்டுக.

ருகூ. ஆற்றேனாக - பசிதணியேனாக. சுக. அவன் - வித்தியாதரன்;

சுஉ. தமிழகமருங்கில் - தமிழ்நாட்டில்; "இமிழ்கடல் வரைப்பிற் றமிழக மறிய" சிலப். ங:ஙஎ.

சுங. கம்பம் - நடுக்கம். கழிபெருஞ் செல்வர் - மிகப்பெரிய செல்வத்தையுடையர்.

சுச. மு.மணி. கக: ஙரு. ஆற்றாமாக்கள் - வறிஞர்.

சுரு. நோற்றோர் - முற்பிறப்பில் தவஞ்செய்தோர். நோன் நகர் - வலிமையையுடையநகர் ; நோன் - வலி ; " சாப நோன்ஞாண் " (புறநா. கச) நகர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

சுங - ரு. செல்வர் நோற்றோர், ஆகி உறைவதோர் நகரென்க.

சுசு. பலநாள் ஆயினும் - ஆகாயவழியே செல்லக்கூடாமையாற் பலநாள் ஆகுமாயினும். நிலனொடுபோகி - பூமியில் நடந்துசென்று.

சுஎ. அவன் - வித்தியாதரன்.

(பி- ம்.) ருஎ. 'என்றேற்கவன்' சுச. 'அருந்துணையாகிய' சுசு. 'நிலநாடுபோகி'

எ௦ வந்து தோன்றியிம் மாநகர் மருங்கே
யென்னுறு பெரும்பசி கண்டன னிரங்கிப்
பின்வரும் யாண்டவ னெண்ணினன் கழியுந்
தணிவில் வெம்பசி தவிர்த்தனை வணங்கினேன்
மணிமே கலையென் வான்பதிப் படர்கேன்
எரு றுக்கந் துடைக்குந் துகளறு மாதவர்
சக்கர வாளக் கோட்டமுண் டாங்கதிற்
பலர்புகத் திறந்த பகுவாய் வாயி
லுலக வறவி யொன்றுண் டதனிடை
யூரு ராங்க ணுறுபசி யுழந்தோ
அ௦ ராரு மின்மையி னரும்பிணி யுற்றோ
ரிடுவோர்த் தேர்ந்தாங் கிருப்போர் பலரால்
வடுவாழ் கூந்த லதன்பாற் போகென்
றாங்கவள் போகிய பின்ன ராயிழை
யோங்கிய வீதியி னொருபுடை யொதுங்கி
அரு வலமுறை மும்முறை வந்தனை செய்தவ்
வுலக வறவியி னொருதனி யேறிப்
பதியோர் தம்மொடு பலர்தொழு தேத்து
முதியோள் கோட்ட மும்மையின் வணங்கிச்

எ௦. இம்மாநகர் மருங்கே வந்துதோன்றியென்க.

எஉ. கழியும் - நீங்குவான்.

எச. மணிமேகலை, [illegible]. வான்பதிப்படர்கேன் - சிறந்த [illegible]வாகிய காஞ்சனபுரத்திற்குச் செல்வேன்.

எரு. துக்கம் - [illegible]; [illegible] சத்தியங்களுள் துக்கம் முதலாவது.

எஎ - அ. ம. மணி. எ: கஉ - ௫. அதனிடை - அவ்வுலகவறவியில்.

எகூ - அ. ஆங்கதில் ஒன்றுண்டு.

அ௦. ஆருமின்மையின் - பாதுகாப்போர் ஒருவரும் இல்லாமையினாலே.

எஅ - அக. அதனிடை இருப்போர் பலர்.

அஉ. வடு - வகிர்; 'வடுவாழ் கூந்தல்' என்றது மணிமேகலையை.

அ௩. ஆயிழை - மணிமேகலை.

அரு. வலமுறையாக மூன்றுமுறை வந்து பணிந்து; 'வந்து' என்ற ஒரு சொல் வருவிக்க.

அசு. முதியோள்கோட்டம் - [illegible]. மும்மையின் வணங்கி - மனம் வாக்குக் காயங்களால் வணங்கி; மூன்றுமுறை வணங்கி யென்றுமாம்.

(பி - ம்.) அச. 'ஒருபடைபோகி' அஅ. 'முறைமையின்வணங்கி'

கந்துடை நெடுநிலைக் காரணங் காட்டிய
௬0 தந்துணைப் பாவையைத் தான்றொழு தேத்தி
வெயில்சுட வெம்பிய வேய்கரி கானத்துக்
கருவி மாமழை தோன்றிய தென்னப்
பசிதின வருந்திய பைதன் மாக்கட்
கமுத சுரபியோ டாயிழை தோன்றி
௬௫ யாபுத் திரன்கை யமுத சுரபிஇஃ
தியாவரும் வருக வேற்போர் தாமென
வூுண்ணொலி யரவத் தொலியெழுந் தன்றே
யாணர்ப் பேரு ரம்பல மருங்கென்.

கஎ.—உலகவறவிபுக்ககாதை முற்றிற்று.

---

௬0. மணிமேகலையொடு மற்றைப்போரையும் உளப்படுத்தி, 'தந்துணைப் பாவை' என்றார்.

௬௨. வேய்கரிகானம் - மூங்கில்கரிந்தகாடு. ௬௩. பைதல் - துன்பம்.

௬௬. ஏற்போராகிய யாவரும் வருகவென்று மணிமேகலைசொல்ல.

௬௭. எழுந்தன்று - எழுந்தது. ௬௮. யாணர் - புதுவருவாய்.

௬௭ - அ. அம்பலமருங்கு ஒலியெழுந்தன்றெனக.

க - ௬அ. காயசண்டிகையெனுங்காரிகை, நோக்கி வணங்கி, 'என்னோய் துடைப்பாய்' என்றலும், மணிமேகலை பெய்தலும், அவள் பசிநீங்கித் தொழுது உரைக்கும்; அங்ஙனம் உரைப்பவள், 'அதன்பாற்போக' என்று கூறிப் போகியபின்னர், ஆயிழை ஒதுங்கி வந்து வலந்தனைசெய்து ஏறி வணங்கித் தொழுதேத்தித் தோன்றி 'ஏற்போர்யாவரும்வருக' என, அம்பலமருங்கு ஒலியெழுந்தன்றென வினைமுடிவுசெய்க.

(பி - ம்.) ௬0.' தன்றுணைப்பாவை' ௬௬. 'இரப்போர்தாமென'

பதினெட்டாவது

உதயகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை.

[பதினெட்டாவது மணிமேகலை அம்பலமடைந்தமை சித்திராபதி உதயகுமரனுக்குச்சொல்ல அவன் அம்பலம்புக்கபாட்டு.]

ஆங்கது கேட்டாங் கருப்புண் ணகவயிற்
றீத்துறு செங்கோல் சென்றுசுட் டாங்குக்
கொதித்த வுள்ளமொடு குரம்புகொண் டேறி
விதுப்புறு நெஞ்சினள் வெய்துயிர்த்துக் கலங்கித்
ரு தீர்ப்பலிவ் வறமெனச் சித்திரா பதிதான்
கூத்தியன் மடந்தையர்க் கெல்லாங் கூறுங்
கோவல னிறந்தபின் கொடுந்துய ரெய்தி
மாதவி மாதவர் பள்ளியு ளடைந்தது

க. ஆங்கதுகேட்டு - மணிமேகலை பிக்குணிக் கோலம்பூண்டு பிச்சையேற்று யாவருக்கும் உணவு கொடுத்தலைக்கேட்டு. ஆங்கு - அப்பொழுதே.

உ. தீத்துறுசெங்கோல் - தீயின்கண் பழுக்கக் காய்தலுற்ற செவ்விய கோல். சுட்டாங்கு - சுட்டாற்போல்.

ங. குரம்பு கொண்டு ஏறி - வரம்பை இடங்கொண்டெழுந்து; என்றது வரம்பு கடந்தென்றபடி; "குரம்பெழுந்து குற்றங்கொண் டேறார்" நாலடி. கருங.

ச. விதுப்புறு - நடுக்கமுற்ற; விரைதலுற்ற வென்றுமாம்.

ரு. தீர்ப்பல் இவ்வறமென - மணிமேகலைகொண்ட இவ்வறத்தைத் தீர்த்து விடுவேனென்று எண்ணி. சித்திராபதி - மாதவிநற்றாய்.

சு. எல்லா நாடகக்கணிகைகளுக்கும் சொல்லுவாள்.

க - சு. ஆங்குக்கேட்டு ஏறி நெஞ்சினளாய் வெய்துயிர்த்துக் கலங்கி இவ்வறத்தைத் தீர்ப்பலென்று எண்ணிக் கூத்தியன் மடந்தையர் எல்லாருக்கும் சித்திராபதி கூறுவாள்.

மேல்வருவன சித்திராபதிவார்த்தை.

அ. மாதவர்பள்ளியுள் - சங்கதருமரான அறவணவடிகளுடைய உறைவிடத்து. பள்ளி - முனிவருறைவிடம்; சிலப். ரு: கஎகூ.

எ - அ. கோவலனிறந்தமைகேட்டு மாதவி அறவணவடிகளிடம் புகுந்து துறவுபூண்டமையை, "எங்கள் மாதவ ருறைவிடம் புகுந்தேன், மா

(பி - ம்.) க. 'புண்ணுக்கலைத்' ங. 'குரம்பொண்டெழுந்து', 'குரம்பு கொண்டெழுந்து' எ. 'நிறைந்தபின்'

நகுதக் கன்றே நன்னெடும் பேரூ
கய ரிதுதக் கென்போர்க் கெள்ளுநரை யாயது
காதலன் வீயக் கடுந்துய ரெய்திப்
போதல் செய்யா வுயிரொடு புலந்து
நளியிரும் பொய்கை யாடுநர்போல
முளியெரிப் புகூஉ முதுகுடிப் பிறந்த
கரு பத்தினிப் பெண்டி ரல்லேம் பலர்தங்
கைத்தூண் வாழ்க்கை கடவிய மன்றே
பாண்மகன் பட்டுழிப் படூஉம் பாண்மையின்
யாழினம் போலு மியல்பின மன்றியு

வனை நீத்த மாசறு கேள்வி, யுறவனை மைடிக எரிமிசை வீழ்ந்து........உர வோ னருளினள்" (உ: ருஎ - அக) என வயந்தமாலைக்கு மாதவி கூறியதாக இந்நூலினும், "மற்றது கேட்டு மாதவிமடந்தை,.........கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து, போதித் தானம் புரிந்தறங் கொள்ளவும்" (உஎ: க0ரு-அ), "போதியின் கீழ் மாதவர்முன் புண்ணியதானம்புரிந்த, மாதவி தன்றுறவுங் கேட்டாயோ தோழீ" (உகூ: "காதலன்றன்") எனச் சிலப்பதிகாரத்தும் வருவனவற்று லுணர்க.

கூ. நகுதக்கன்று - சிரிக்கத்தக்கது. பேரூர் - பேரூரில்.

அ - கூ. அடைந்தது நகுதக்கன்று.

கய. இது தக்கு என்போர்க்கு - இச்செய்கை தகுதியுள்ளதென்று சொல்லும் அறிஞர்க்கு; தக்கது, விகாரம். எள்ளுநரை - இகழ்ச்சியுடையை.

கஉ. போதல்செய்யா - நீங்காத. புலந்து - வெறுத்து.

கக - உ. மணி. உ: ருஅ - கூ.

கந. நளி இரும்பொய்கை- குளிர்ந்த பெரியகுளம். ஆடுநர்-ஆடுவோர்.

கரு - ச. மணி. உ : சரு.

கச - ரு. காதலன்வீயத் துயரெய்திப் புலந்து எரிபுகும் பத்தினிப் பெண்டிரலலேம் யாம்.

கரு - சு. பலருடைய கையதாகிய உணவை உண்டுவாழ்தலில் உரிமை யையுடையேம்.

கஎ. பாண்மகன் - பாணன். பட்டுழி - இறந்தவிடத்து.

கஅ. இயல்பினம் - இயல்பையுடையேம்.

கஎ - அ. பாண்மகனையும் யாழையும் உவமைகூறினாள், நாடகக்கணிகையாதலின்.

(பி - ம்.) கய. 'தககென்றவர்க்கெள்ளுநரை' கஉ. 'போதல்செல்லாவுயிரொடுபுலர்ந்து'

நறுந்தா துண்டு நயனில் காலை
உ௦ வறும்பூத் துறக்கும் வண்டு போல்குவம்
வினையொழி காலைத் திருவின் செல்வி
யனையே மாகி யாடவர்த் துறப்பேந்
தாபதக் கோலந் தாங்கின மென்ப
தியாவரு நகூஉ மியல்பின தன்றே
உ௫ மாதவி யீன்ற மணிமே கலைவல்லி
போதவிழ் செவ்வி பொருந்துதல் விரும்பிய
வுதைய குமரனு முலகாள் வண்டின்
சிதையா வுள்ளஞ் செவ்விதி னருந்தக்
கைக்கொண் டாங்கவ ளேந்திய கடிஞையைப்
௩௦ பிச்சை மாக்கள் பிறர்கைக் காட்டி
மற்றவன் றன்னுன் மணிமே கலைதனைப்
பொற்றேர்க் கொண்டு போதே னாகிற்

ககூ. நயன் - பசை; என்றது செல்வத்தை.

உ௦. வறும்பூ - தேனில்லாதபூ. இங்கே பரத்தையர்க்கு வண்டை உவமை கூறியதுபோல, "வண்டிற் றுறக்குங் கொண்டி மகளிரை" (க௦கூ) என்று இக்காதையிலேயே பின்னும் கூறுதல்காண்க.

உக. வினை - நல்வினை.

உக - உ. "தவந்தீர் மருங்கிற் றிருமகள் போலப், பயந்தீர் மருங்கிற் பற்றுவிட் டொரீஇ, யிட்டதை யுண்ணு நிலம்போல, வொட்டிடத் தொட்டு முறுதி வாழ்க்கையுட், பத்திமை கொள்ளார்" (பெருங். க. ௩௫ : கஎ-௨க); "புண்ணிய முலந்தபின் பொருளி லார்களைக், கண்ணிலர் துறக்கும்...... வண்ணமே" சூளா. முத்தி. கரு.

உ௩. தாபதக்கோலம் - விதவைக்கோலம்; பிக்குணிக்கோலமுமாம்.

உச. நகூஉம் இயல்பினது - பழிக்கும் இயல்பையுடையது.

உரு. செவ்வி - சமயம்.

உஎ. உதயகுமரனை இங்கே வண்டாகக்கூறியதுபோல, "உதய குமரனெனு மொருவண் டுணீஇய, விரைவொடு வந்தோன்" (௪௦ - ௪க) என்று சித்திராபதிகூறியதாக இக்காதையிலேயே பின்னுங்கூறுவர்; "பெண்டிர்நலம் வௌவித் தண்சாரற் றாதுண்ணும், வண்டிற் றுறப்பான் மலை" (கலி. ௪௦) என்று தலைமகனை வண்டாகக் கூறியிருத்தல்காண்க.

உஅ. சிதையாவுள்ளம் - வேறொன்றால் அழியாதவுள்ளம்.

உகூ. கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம். ௩க. அவன் - உதயகுமரன்.

௩உ. போதேனாகில் - வாரேனாயின்.

(பி - ம்.) உக. 'விலையொழிகாலை' உரு. 'செவவினபொருந்தல'

சுடுமண் ணேற்றி யரங்குசூழ் போகி
வடுவொடு வாழு மடந்தையர் தம்மோ
௩௫ ரனையே னாகி யரங்கக் கூத்தியர்
மனையகம் புகாஅ மரபின னென்றே
வஞ்சினஞ் சாற்றி நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து
வஞ்சக் கிளவி மாண்பொடு தேர்ந்து
செறிவளை நல்லார் சிலர்புறஞ் சூழக்
௪௰ குறுவியர் பொடித்த கோலவாண் முகத்தள்
கடுந்தேர் வீதி காலிற் போகி
யிளங்கோ வேந்த னிருப்பிடங் குறுகி
யரவ வண்டொடு தேனின மார்க்குந்
தருமணன் ஞெமிரிய திருநா றொருசிறைப்

---

௩௩. சுடுமண் - செங்கல். ௩௪. வடு - குற்றம்.

௩௪ - ௫. மடந்தையர் தம்மோரனையேனாகி - மடந்தையரை ஒப்பேனாகி; ஓர், இடைச்சொல்.

௩௫ - ௬. பதியிலாரிற் குடிக்குற்றப்பட்டாளை ஏழு செங்கற்சுமத்தி அரங்குசூழ்வித்துப் புறத்துவிடுதல் மரபாதலின் சித்திராபதி இங்ஙனம் சபதஞ்செய்வாளாயினள்; இதனை, "சுடுமண் ணேறா வடுநீங்கு சிறப்பின்" (சிலப். ௧௪: ௧௬௬) என்பதனாலும், அதன் விசேடவுரைகளாலும் உணர்க.

௩௭. வஞ்சினம் - சபதம். நெஞ்சுபுகையுயிர்த்து - மனங்கொதித்து; "செங்கண் சிவந்து நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து" (௮ : ௫௮) என்றார் முன்னும்.

௭ - ௩௭. கூறுகின்ற சித்திராபதி, 'மாதவி பள்ளியுளடைந்தது நகுதக்கன்று; அஃது என்னுரையாயது; யாம் பத்தினிப் பெண்டிரல்லேம்; வாழ்க்கைப்படியமன்றே; இயல்பினேம்; அன்றியும் வண்டுபோல்குவம்; துறப்பம்; தாங்கிடமென்பது ஒழுகியல்பினது; ஆதலால், மணிமேகலையைப் பொற்றேர்க்கொண்டு போதுவேன்; அங்ஙனம் போதேனாயின் மரபினளன்' என்று வஞ்சினஞ் சாற்றியென்க.

௩௮. கிளவியைத்தேர்ந்து.

௪௦. வியர் - வேர்வை. பொடித்த - தோன்றிய.

௪௨. இளங்கோ வேந்தன் - உதயகுமரன்.

௪௩. வண்டும்தேனும் நன்மணத்த செல்வனவாதலின், இங்கே சேர்த்துக்கூறப்பட்டன; இதனை, "யங்கைகல்லவர்" (சீவக. ௮௬௨) என்னும் செய்யுளுரையாலுணர்க.

௪௪. தருமணல் ஞெமிரிய - கொண்டுவந்திட்ட மணல்பரந்த; "தரு

(பி - ம்.) ௩௪. 'மடந்தையர் தம்மொடு' ௩௫. 'ஆடற்கூத்தியர்' ௩௬. 'மரபினளன்றென' ௪௪. 'திருமணன்ஞெமிரிய'

சரு பவழத் தூணத்துப் பசும்பொற் செஞ்சுவர்த்
திகழொளி நித்திலச் சித்திர விதானத்து
விளங்கொளி பரந்த பளிங்குசெய் மண்டபத்துத்
துளங்குமா னூர்தித் தூமலர்ப் பள்ளி
வெண்டிரை விரிந்த வெண்ணிறச் சாமரை
ரு0 கொண்டிரு மருங்குங் கோதையர் வீச
விருந்தோன் றிருந்தடி பொருந்தினின் றேத்தித்
திருந்தெயி றிலங்கச் செவ்வியி னக்கவன்
மாதவி மணிமே கலையுட னெய்திய
தாபதக் கோலந் தவறின் றோவென
ருரு வரிதுபெறு சிறப்பிற் குருகுகரு வுயிர்ப்ப

மணன் [illegible] திருநகர் முற்றத்து'' (நெடுநல். [illegible]; பெருங். க. [illegible] ககள.) ஒருசிறை - ஒருபக்கம்.

சரு. பவழத்தூணம் - பவளத்தாலாகிய தூண். "பவளத் திரள்காற் பைம்பொன் வேதிகை'' சிலப். ரு: கசஅ.

சசு. நித்திலம் - முத்து ; என்றது, முத்தாலாகிய சல்லியையும் தூக்கினையும். சித்திரவிதானம் - சித்திரங்களையுடைய மேற்கட்டி ; '' தவள நித்திலத் தாமந் தாழ்ந்த, [illegible] விதானத்து'' (க[illegible]: கக[illegible] - ங.) என்பர் [illegible] ; '' ஓவிய விதானத் துரைபெறு நித்திலத்து, மாலைத் தாமம் வளையுட னாற்றி'' சிலப். ங: கககஉ - உ.

சரு - எ. தூணத்தினையும் சுவரினையும் விதானத்தினையுமுடைய மண்டபமென்க.

சஅ. துளங்குமயிர் ஊர்தி - ஒளி அசைதலையுடைய சிங்காதனம். ஊர்தி - [illegible] பொருட்டு. பள்ளி - இடம்.

சகூ. வெண்டிரைவிரிந்த - வெள்ளிய அலைகள் போலேவிரிந்த. சாமரை - சாமரையை.

ரு0. கோதையர் - மகளிர். சகூ - ரு0. சாமரையைக் கோதையர் வீச.

ருக. இருந்தோன் - உதயகுமரன். ஏத்தி - ஏத்த.

சஎ - ருக. மண்டபத்துப் பள்ளியில் இருந்தோனென்க.

ருஉ. நக்கு - சிரித்து. அவன் - உதயகுமரன்.

ருச. தாபதக்கோலம் - தவவேடம் ; என்றது பிக்குணிக்கோலத்தை. தாபதர் - தவமுடையவர். என - என்று உதயகுமரன் கேட்ப.

ருஉ - ச. அவன் நக்குத் தாபதக் கோலம் தவறின்றோவென.

மேல்வருவன சித்திராபதிகூற்று ; உதயகுமரன் இருந்தவிடம் அவைக்களமாதலின் மணிமேகலைசெய்தியைச் சிலேடையாற் கூறுவாள்.

ருரு. குருகு கரு வுயிர்ப்ப - பறவைகள் ஈனும்வண்ணம் ; மாதவிபெற.
(பி - ம்.) சஎ. 'ஒளிவிரிந்த பளிக்குமண்டபத்து'

வொருதனி யோங்கிய திருமணிக் காஞ்சி
பாடல்சால் சிறப்பிற் பரதத் தோங்கிய
நாடகம் விரும்ப நன்னலங் கவினிக்
காமர் செவ்விக் கடிமல ரவிழ்ந்த
௨௦ துதைய குமரனெனு மொருவண் டுணீஇய
விரைவொடு வந்தேன் வியன்பெரு மூதூர்ப்
பாழ்ம்ம் பறந்தலை யம்பலத் தாயது
வாழ்கநின் கண்ணி வாய்வாள் வேந்தென
வோங்கிய பௌவத் துடைகலப் பட்டோன்

---

௧௫. திருமணிக்காஞ்சியென்பதற்கு அழகிய கரியகாஞ்சிமரமென்றும், அழகிய மணிமேகலையென்றும் பொருள்கொள்க. மேகலைக்குக் காஞ்சி யென்று பெயருளதாதல், "எதிரும் ஆதலை நிலையின் மையுமா, மணிமே கலையு மொருமைப் பெயரும், ஒருஉங் காஞ்சி யென்னும் கட்டுரை" என்னும் திவாகரச் சூத்திரத்தாலும், "ஒருமைப் பெயரு மோரிசைப் பெயரும், கச்சிப் பதியுமே கலையுங் காஞ்சி" என்னும் பிங்கலச் சூத்திரத்தாலும் துணியப்படும்.

௧௭. பரதமென்பதற்குப் பரதகண்ட மென்றும்நாடக நூலென்றும் பொருள் கொள்க.

௧௮. நாடகம் - நாடகக்கணிகையும், ஆடலும். நாடகம் இவளாற் சிறப் பெய்துமாகலின், "நாடகம் விரும்ப" என்றார்; 'நாடக மேத்து நாடகக் கணிகை' (சிலப். பதி. ௧௫) என்றுவருதல் காண்க.

௨௦. 'உதைய குமரனெனு மொருவண்டு' என்றது முன்னிலைப்புறம்; அஃதாவது முன்னிலையாய் நிற்கின்றவனை நோக்கிப் பிறனைக் கூறுமாறு போலக் கூறுதல். உணீஇய - உண்ணும்பொருட்டு; உண்ணுதல் - மிசை தலும், அனுபவித்தலும்.

௨௨. பாழ்ம் பறந்தலை அம்பலத்து - பாழிடமாகிய புறங்காட்டைச் சார்ந்த உலகவறவியினிடத்து; பறந்தலை - புறங்காடு; "கள்ளியம் பறந்தலை யொருசிறை யல்கி" புறநா. ௨௪௦.

௧௮ - ௨௨. காஞ்சி, நலங்கவினிக் கடிமலரவிழ்ந்தது; அதனை உதய குமரனாகிய வண்டு உண்ணும்பொருட்டு வந்தேன்; அக்காஞ்சி அம்பலத் தாயதென்க.

௨௩. கண்ணி - தலைமாலை; "கண்ணி கார்நறுங் கொன்றை" (புறநா. ௧.) நின்கண்ணி வாழ்கவென்றல் மரபு; "தாமரை யுறையுஞ் செய்யாள், ஏழையர் தம்மைப் புல்லான் வாழ்கநுங் கண்ணி மாதோ" (சீவக. ௧௮௯௦.) என - என்று சித்திராபதிசொல்ல.

௨௪. பௌவம் - கடல். உடைகலப் பட்டோன் - கப்பல் உடையப் பட்டோன்; "உடைகலப் பட்டாங் கொழிந்தோர் தம்முடன்" (௧௬: ௨௦) என்றார் முன்னும்; "உடைகலப் பட்ட வெங்கோன்" சிலப். ௧௫: ௨௬.

(பி - ம்) ௧௮. 'நன்னயம்' ௨௨. 'பாஅழ்ம்'

சுரு வான்புணை பெற்றெனை மற்றவட் குரைப்போன்
மேவிய பளிங்கின் விருந்திற் பாவையிஃ
தோவியச் செய்தியென் றொழிவேன் முன்னர்க்
காந்தளஞ் செங்கை தளைபிணி விடாஅ
வேந்திள வனமுலை யிறைசெறித் ததூஉ
எ0 மொத்தொளிர் பவளத் துள்ளொளி சிறந்த
முத்துக்கூர்த் தன்ன முள்ளெயிற் றமுத
மருந்தே மாந்த வாருயிர் தளிர்ப்ப
விருந்தின் மூர லரும்பிய தூஉ
மாயிதழ்க் குவளை மலர்புறத் தோட்டிக்
எரு காய்வேல் வென்ற கருங்கய னெடுங்க

சுரு. வான்புணை - சிறந்ததெப்பம். அவட்கு - சித்திராபதிக்கு.

மேல்வருவன உதயகுமரன் கூற்று.

சுசு. பளிங்கின் - பளிக்கறையிற் கண்டன. விருந்திற் பாவை இஃது - புதுமையினையுடைய பாவையாகிய இது.

சுஎ. ஓவியச்செய்தியென்று - சித்திரச் செய்கையென்று.

சுசு - எ. மணிமேகலை தன்னைக்கண்டு அஞ்சிப் பளிக்கறையிற்புகுந்த பொழுது அவளைச் சித்திரமென்று தான் எண்ணியிருந்ததாக உதயகுமரன் கூறினான்; "தாழொளி மண்டபம்......எத்திறத் தாணியின் னிளங்கொடி யுளாயென" (ரு: கூ - கஉ) என்று முன்பு வந்திருத்தல்காண்க.

சுஅ. தளைபிணி - கட்டியகட்டு; தளைதல் - கட்டுதல். விடா - விடாவாய்.

சுஅ - கூ. செங்கைகள் பிணிவிடாவாய் முலையை இறையளவு செறித்த செய்கையும்; இறை - சிறிது.

எ0. பவளமென்றது, வாயை.

எக. முத்துக்கூர்த்தன்ன - முத்துக்கள் கூர்மையுற்றாலொத்த. எயிறு - பல்.

எஉ. அருந்த ஏமாந்த - உண்ணுதற்கு ஆசைப்பட்ட; "அருந்தே மாந்த வாருயிர் முதல்வனை" (கச: சுஅ) என்றார் முன்னும்.

எக - உ. "முள்வா யெயிற்றா றமுதம் முனியாது மாந்திக், கொள்ளாத வின்பக் கடற்பட்டனன்" சீவக. சகூக.

எங. விருந்தின்மூரல் - புதிய இளநகை. அரும்புதல் - தோற்றுதல்.

எக - ங. எயிற்றமுதத்தையுடைய ஆசையுற்ற எனதுயிர்செழிப்புறும் வண்ணம் புன்முறுவல் செய்ததும்.

எச. மாயிதழ் - கரிய இதழ்.

(பி - ம்.) சுகூ. 'முலையிறைசெறித்ததூஉ'

ணறிவுபிறி தாகிய தாயிழை தனக்கெனச்
செவியகம் புகூஉச் சென்ற செவ்வியும்
பளிங்குபுறத் தெறிந்த பவளப் பாவையென்
னுளங்கொண் டொளித்தா ளுயிர்க்காப் பிட்டென்
அ0 றிடையிருள் யாமத் திருந்தேன் முன்னர்ப்
பொன்றிகழ் மேனி யொருத்தி தோன்றிச்
செங்கோல் காட்டிச் செய்தவம் புரிந்த
வங்கவ டன்றிற மயர்ப்பா யென்றன
டெய்வங் கொல்லோ திப்பியங் கொல்லோ
அரு வெய்யா மையலேன் யானென் றவன்சொலச்
சித்திரா பதிதான் சிறுநகை யெய்தி
யத்திறம் விடுவா யரசிளங் குருசில்

எசு. பிறிதாகியது - வேறுபட்டது. ஆயிழைதனக்கு - மணிமேகலைக்கு.

எஎ. புகூஉ - புகுந்து. செவ்வி - அழகு.

எச - எ. ஒட்டி வென்ற கண்கள் ஆயிழைக்கு அறிவுபிறிதாகிய தென்று குறிப்பித்துச் செவிக்கண்ணே சென்ற செவ்வியும்.

எஅ. பளிங்கு - உவளைத்திலுள்ள பளிக்கறை. பாவை- மணிமேகலை.

எகூ. கொண்டு - செரித்ததூஉம் அரும்பியதூஉம் செவ்வியும் ஆகிய இவற்றைக் கொண்டு. உயிர்க்காப்பிட்டு - உயிரைக் காத்தல்செய்து.

எஅ - கூ. பாவை கொண்டு உயிர்க்காப்பிட்டு என்னுளத்து ஒளித்தா ளென்க.

அ0. இருந்தேன் முன்னர் - துயிலாதிருந்தேனுடைய முன்பு; "பொங்குமெல் லமளியிற் பொருந்தா திருந்தோன், முன்னர்த் தோன்றி" (எ: சு-எ) என்று முன்பு வந்திருத்தல்காண்க.

அக. ஒருத்தியென்றது, மணிமேகலா தெய்வத்தை.

அங. அயர்ப்பாய் - மறப்பாய். அஉ - ங. மணி. எ: அ - கச.

அ0 - அங. இருந்தேன்முன்னர் ஒருத்திதோன்றிக் காட்டி அவள் திறம் அயர்ப்பாயென்றனளென்க.

அச. என்றவள் தெய்வமோ! தெய்வலோகத்திற்றேன்றியபொருளோ!

அரு. எய்யா மையலேன் - இன்னதென்று அறியாதமயக்கமுடையேன்; எய்த்தல் - அறிதல்.

அஎ. அத்திறம்விடுவாய் - 'அங்கவ டன்றிற மயர்ப்பாய்' என்று நின் கனவிற் றேன்றிய ஒருத்தி கூறிய அதனை விடுவாயாக.

(பி - ம்.) எஎ - அ. 'செவிகுறக்குறூஉச் சென்ற செவ்வியும், பசும்பொற்'

காமக் கள்ளாட் டிடைமயக் குற்றன
தேவர்க் காயினுஞ் சிலவோ செப்பின்
௯௦ மாதவன் மடந்தைக்கு வருந்துதுய ரெய்தி
யாயிரஞ் செங்கண மரர்கோன் பெற்றது
மேருக் குன்றத் தூருநீர்ச் சரவணத்
தருந்திறன் முனிவர்க் காரணங் காகிய
பெரும்பெயர்ப் பெண்டிர் பின்புளம் போக்கிய
௯௫ வங்கி மனையா ளவரவர் வடிவாய்த்
தங்கா வேட்கை தனையவட் டணித்ததூஉங்
கேட்டு மறிதியோ வாட்டிறற் குருசில்

---

௮௮. மயக்குற்றன - மயங்கிச்செய்த செய்திகள்.

௮௯. செப்பிற் சிலவோ, பலவுள்ளனவென்றபடி.

உதயகுமரனுக்குத் துணிவு பிறத்தற்பொருட்டு இந்திரன் அகல்யையை விரும்பியது முதலியவற்றைச் சித்திராபதி கூறுவாள்.

௯௦. மாதவன் மடந்தை - கௌதமன் மனைவியாகிய அகல்யை.

௯௦ - ௯௧. இந்திரன் கௌதமமுனிவர் மனைவியாகிய அகல்யையை விரும்பிச் சேர்ந்து அம்முனிவர்சாபத்தால் ஆயிரங்கண் பெற்றனென்பது புராணகதை.

௯௨. மேருக்குன்றத்து - இமயமலையினிடத்து; "இமையவில் வாங்கிய" (கலி. ௩௮.) ஊருநீர்ச் சரவணத்து - பரந்த நீரையுடைய சரவணத்தில்; சரவணம் - தருப்பைக்காட்டினையுடையதொருபொய்கை.

௯௩. முனிவர் - ஸப்தரிஷிகள்.

௯௪. பெருநம்பெயர்ப்பெண்டிர் - பெரியபுகழையுடைய மனைவியர்.

௯௫. அங்கி மனையாள் - அக்கினிதேவன் மனைவியாகிய ஸ்வாகாதேவி. அவரவர்வடிவாய் - அவ்வம்முனிபத்தினிகளின் வடிவமாய்.

௯௬. வேட்கை - விருப்பம். அவண் - அவ்விடத்து.

௯௨ - ௯௬. முன்னொருகாலத்தில் அக்கினிதேவன் ஸப்தரிஷிகளுடைய மனைவிகளைவிரும்பி அந்தச் சந்தாபம் பொறுக்கமாட்டாமற் காட்டுக்குப் போனபொழுது அவன் [illegible] ஸ்வாகாதேவி அம்முனிவரெழுவர் மனைவிகளுள் அருந்ததியொழிந்தோருடைய வடிவத்தை முறையேயெடுத்து வேறுவேறு காலங்களிற் சேர்ந்து அவன் வேட்கையைத் தணித்தாளென்று ஸ்ரீவியாஸபாரதத்தின் ஆரணியபர்வத்தில் [illegible]-ம் அத்தியாயங்களால் தெரிகின்றது.

(பி - ம்.) ௮௮. 'உற்றென்' ௮௯. 'செப்புவனன்' ௯௨. 'குன்றத்தொரு நீர்ச்சரவணத்' ௯௬. 'வேட்கையவன் றணித்ததூஉம்'

கன்னிக் காவலுங் கடியிற் காவலுந்
தன்னுறு கணவன் சாவுறிற் காவலு
க௦௦ நிறையிற் காத்துப் பிறர்பிறர்க் காணாது
கொண்டோ னல்லது தெய்வமும் பேணாப்
பெண்டிர்தங் குடியிற் பிறந்தா ளல்ல
ளாடவர் காண நல்லரங் கேறி
யாடலும் பாடலு மழகுங் காட்டிச்
க௦ரு சுரும்புநாண் கருப்புவி லருப்புக்கணை தூவச்
செருக்கய னெடுங்கட் சுருக்குவலைப் படுத்துக்
கண்டோர் நெஞ்சங் கொண்டகம் புக்குப்
பண்டோர் மொழியிற் பயன்பல வாங்கி

கூஅ. கன்னி - கன்னிப்பருவம். கடி - கல்யாணம்.

க௦௦. நிறை - நெஞ்சைக்கற்புநெறியில் நிறுத்தல்; "சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர், நிறைகாக்குங் காப்பே தலை" (குறள். ருஎ) என்று வருதல்காண்க. பிறர்க்காணாது - அயலாரைப் பாராமல்.

க௦க. கொண்டோன் - கணவன்; மணி. கங: சா.

க௦௨. பெண்டிர் - குலமகளிர்.

க௦க - ௨. "தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்" குறள். ருரு.

க௦ங. நல்லரங்கு - எழுகோலகலத்தினையும் எண்கோல்நீளத்தினையும் ஒருகோல்குறட்டுயரத்தினையும் வாய்தலிரண்டினையுமுடைய அரங்கு; சிலப். ங: க௦க - ரு.

க௦ச. கூத்தும்பாட்டும் அழகும் ஆகியவிவற்றைப் புலப்படுத்தி; "ஆடலும் பாடலு மழகு மென்றிக், கூறிய மூன்றி னொன்றுகுறை படாமல்" (சிலப். ங: அ-க); "அழகிகூத் தாடி னின்றாள்" சீவக. க௨ருச.

க௦ரு. சுரும்பு - வண்டு; விகாரம். அருப்புக்கணை - மொட்டாகு மலராகிய அம்பு; அரும்பு, விகாரம்; "கருப்பு வில்லியை யருப்புக்கணை மைந்தனை" (௨௦: கூ௨), "கருப்பு வில்லி யருப்புக்கணை தூவ" (௨ரு: கூ௦) என இந்நூலுள்ளே பின்புவருதல் காண்க.

க௦சா. சுருக்குவலை - ஒருவகைவலை. படுத்து - அகப்படுத்திக்கொண்டு.

க௦எ. அகம் - வீடு.

க௦அ. பயன்பல - பொருள் அணிகலம் ஆடை முதலியன.

(பி - ம்.) க௦ரு - சா. 'கணை தூஉயச்செருக்கி' க௦அ. 'பண்டோடா மொழியின்'

வண்டிற் றுறக்குங் கொண்டி மகளிரைப்
கக௦ பான்மையிற் பிணித்துப் படிற்றுரை யடக்குதல்
கோன்முறை யன்றோ குமரற் கென்றலு
முதைய குமர னுள்ளம் பிறழ்ந்து
விரைபரி நெடுந்தேர் மேற்சென் றேறி
யாயிழை யிருந்த வம்பல மெய்திக்
ககரு காடமர் செல்வி கடிப்பசி களைய
வோடுகைக் கொண்டுநின் றூட்டுநள் போலத்
தீப்பசி மாக்கட்குச் செழுஞ்சோ றீத்துப்
பாத்திர மேந்திய பாவையைக் காண்டலு
மிடங்கழி காமமோ டடங்கா னாகி

க௦கூ. வண்டின் - தேனைக்கொண்டு மலரைத்துறக்கும் வண்டுபோல; வண்டு, பரத்தையர்க்குவமை; "நறுந்தா துண்டு நயனில் காலை, வறும்பூத் துறக்கும் வண்டு போல்குவம்" (கஅ - உ௦) என்று இக்காதையிலும், "பருகு வாரிற் புல்லிப் பயங்கண் மாறத் துறக்கு, முருகு விம்மு குழலார் போல மொய்கொ டும்பி, யுருவப் பூங்கொம் பொசியப் புல்லித் தீந்தேன் பருகி, யருகு வாய்விட் டார்ப்ப வண்ணல் மெல்லச் சென்றான்" (கசகரு) என்று சீவகசிந்தாமணியிலும் வந்திருத்தல் காண்க. கொண்டி மகளிர் - பொருள் கொள்ளுதலையுடைய பரத்தையர்; கொண்டி - கொள்ளையுமாம்; "நெஞ்சு நடுக்குறூஉக் கொண்டி மகளிர்" மதுரை. ருஅஈ.

கக௦. படிற்றுரை - பொய்வார்த்தை.

ககக. கோன்முறை - செங்கோன்முறை. என்றலும் - என்று சித்திராபதி கூறலும்.

ககஉ. உள்ளம் பிறழ்ந்து - மனம் வேறுபட்டு.

ககஈ. விரைபரி, வினைத்தொகை.

ககச. ஆயிழை - மணிமேகலை. அம்பலம் - உலகவறவி.

ககரு. காடமர்செல்வி - துர்க்கை; "காடமர் செல்வி கழிபெருங் கோட்டமும்" (சு : ருஈ) என்றார் முன்னும். கடிப்பசி களைய - பேய்களின் பசியைத் தணிவித்தற்பொருட்டு.

ககரு - சு. ஊட்டுநளாகிய காடமர் செல்விபோலவென இயைக்க.

ககஎ - அ. பாத்திரமேந்தி மாக்கட்குச் செழுஞ்சோறீத்தபாவை - மணிமேகலை. காண்டலும் - உதயகுமரன் கண்டவுடன்.

ககசு. இடங்கழிகாமம் - வரம்பின்றிப் பெருகியகாமம்; இராகவேக மென்பாருமுளர்;(மணி. க௦: உஉ); "இடங்கழி நெஞ்சத் திளமை யானை" சிலப். உஈ: ஈஎ.

(பி - ம்.) ககஉ. 'உள்ளகம் பிறழ்ந்து' ககரு. 'களைஇய' ககசு - எ. 'ஊட்டுவள்போல...தீப்பலிமாக்கட்கு'

கஉ0 யுடம்போ டென்ற னுள்ளகம் புகுந்தென்
னெஞ்சங் கவர்ந்த வஞ்சக் கள்வி
நோற்றூண் வாழ்க்கையி னொசிதவந் தாங்கி
யேற்றூண் விரும்பிய காரண மென்னெனத்
தானே தமிய ணின்றோன் முன்னர்
கஉரு யானே கேட்ட லியல்பெனச் சென்று
நல்லா யென்கொ னற்றவம் புரிந்தது
சொல்லா யென்று துணிந்துடன் கேட்ப
வென்னமர் காதல னிராகுல னீங்கிவன்
றன்னடி தொழுதலுந் தகவென வணங்கி
கஙO யறைபோய் நெஞ்ச மவன்பா லணுகினு
மிறைவளை முன்கை யீங்கிவன் பற்றினுந்
தொன்று காதலன் சொல்லெதிர் மறுத்த
னன்றி யன்றென நடுங்கினண் மயங்கிக்
கேட்டது மொழிவேன் கேள்வி யாளரிற்

கஉக. கள்வி - மணிமேகலை.

கஉஉ. நோற்றூண் வாழ்க்கை - விரதங்களாற் பட்டினிவிட்டுண்ணு தலையுடையவாழ்க்கை; வாழ்க்கை, தவத்திற்கு அடை. நொசிதவம் - நுண்ணியதவம்; "நோற்றுணல் யாக்கை நொசிதவத்தீர்" சிலப். க0: உஉரு.

கஉங. ஏற்றூண் - இரந்துண்ணுமுணவு.

கஉங - ரு. என்னெனக் கேட்டல் இயல்பென்று உதயகுமரன் சென்று.

கஉகூ. நற்றவம் புரிந்தது என்கொல்.

கஉஎ. கேட்ப - உதயகுமரன் கேட்ப.

கஉஅ. என்னமர் காதலன் இராகுலன் - இவன் என்னை விரும்பிய கணவனாகிய இராகுலனாவான்; என்றது பழம்பிறப்பின் செய்தி கூறியபடி.

கஉகூ. வணங்கி - மணிமேகலை வணங்கி.

கஙO. அறைபோய் - ஓட்டைபோய். நெஞ்சம் அறைபோய் அவன்பால் அணுகினுமென்க.

கஙஉ. தொன்று - பழைமை. கஙங. நன்றியன்று - நன்மையன்று.

கஙச. கேட்டது மொழிவேன் - நீ கேட்டதற்கு விடை கூறுவேன்.

(பி - ம்.) கஉக. 'வஞ்சக்கிளவி' கஉரு. 'காரணம்யாதென' கஉகூ, 'நல்லாயெனக்கோ நற்றவம்புரிந்தது' கஉஎ. 'துனிந்துடன்கேட்ப'

கங௫ ரேட்ட செவியை யாகுவை யாமெனிற்
பிறத்தலு மூத்தலும் பிணிப்பட் டிரங்கலு
மிறத்தலு முடைய திடும்பைக் கொள்கல
மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்ந்து
மிக்க நல்லறம் விரும்புதல் புரிந்தேன்
கசo மண்டமர் முருக்குங் களிறனை யார்க்குப்
பெண்டிர் கூறும் பேரறி வுண்டோ
கேட்டனை யாயின் வேட்டது செய்கென
வாட்டிறற் குருசிலை மடக்கொடி நீங்கி
முத்தை முதல்வி முதியா ளிருந்த

அவன் கேட்டது, முன்பு 'நல்லா யென்கொ னற்றவம் புரிந்தது' (கஅ:கஉகூ) என்பதனாலுணரப்படும். கேள்வியாளரின் - கேள்வியாளர்களால்.

கங௫. நீ துளைக்கப்பட்ட செவியையுடையாயாயின்.

கஙச - ௫. எனின்மொழிவேனென இயையும். இதில், "கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற், றோட்கப் படாத செவி" (சகஅ) என்னும் குறளின் பொருள் அமைந்திருத்தல் காண்க.

மேல்வருவன மணிமேகலை கூற்று.

கஙஎ. இடும்பை - துன்பம். கஙஅ. யாக்கையாகிய இது.

கஙகூ - அ. இஃது உடையது கொள்கலம் என்க. இவ்வடிகளிற் போலவே, "வினையின் வந்தது வினைக்குவிளை வாயது, ...மிக்கோ யிதனைப் புறமறிப் பாராய்" (ச: ககங - உக) என்று இந்நூலுள்ளே முன்னும் மக்கள் யாக்கையை இழித்துக் கூறியிருத்தல் காண்க.

கஙகூ. நல்லறம் - தயாதருமம்.

கசo. மண்டு அமர் முருக்கும் களிறு - மிக்குச் செல்லுகின்றபோரை அழிக்கும்யானை.

கசக. உண்டோ - இல்லையென்றபடி.

கசo - சக. 'களிறனையார்க்குப் பெண்டிர் கூறும் பேரறி வுண்டோ' என்றது முன்னிலைப்புறம்; இப்படியே, "இளமை நாணி முதுமை யெய்தி, ...செறிவளை மகளிர் செப்பலு முண்டோ" (ச:கoஎ-கo) என்று உதயகுமரனோக்கிச் சுதமதிகூறியதாக இந்நூலில் முன்பு கூறியிருத்தல் காண்க.

கசஉ. வேட்டது - விரும்பியது.

கசங. குருசிலை - உதயகுமரனை. மடக்கொடி - மணிமேகலை.

கசச. முதியாள் - சம்பாபதி.

(பி - ம்.) கசo. 'மண்டலமாடுங்களிறு', 'மண்டமருழக்குங்களிறு'

கசரு குச்சரக் குடிகை தன்னகம் புக்காங்
காடவர் செய்தி யறிகுநர் யாரெனத்
தோடலர் கோதையைத் தொழுதன ளேத்தி
மாய விஞ்சை மந்திர மோதிக்
காயசண் டிகையெனுங் காரிகை வடிவாய்
கருo மணிமே கலைதான் வந்து தோன்ற
வணிமலர்த் தாரோ னவள்பாற் புக்குக்
குச்சரக் குடிகைக் குமரியை மரீஇப்
பிச்சைப் பாத்திரம் பெரும்பசி யுழந்த
காயசண் டிகைதன் கையிற் காட்டி
கருரு மாயையி னொளித்த மணிமே கலைதனை
யீங்கிம் மண்ணீட் டியாரென வுணர்கே
னுங்கவ ளிவளென் றருளா யாயிடிற்
பன்னா ளாயினும் பாடு கிடப்பே

கசரு. குச்சரக்குடிகை [=கூர்ச்சரகுடிகா] - கூர்ச்சரதேசத்துப் பணியமைந்த சிறிய கோயில். கூர்ச்சரதேசம் சிற்பத்திற் பெயர் பெற்றதென்பர்; "குச்சரக் குடிகைக் குமரியை மரீஇ" (கருஉ) என்று இக்காதையிலேயே பின்னும் வரும்; கூர்ச்சரமென்பது குஜ்ஜரமென்று கன்னடபாஷையில் வழங்கப்படுகின்றது.

கசசு. அறிகுநர் - அறிவோர். கசஎ. கோதை - சம்பாபதி.

கசஅ. மந்திரம் - மணிமேகலாதெய்வம் உபதேசித்த (வேற்றுரு எய்துவிக்கும்) மந்திரம்; மணி. கo: அo.

கசகூ. காரிகை - பெண்.

கசகூ - ருo. மணிமேகலை காரிகை வடிவாய் வந்துதோன்றவென்க.

கருக. தாரோன் - உதயகுமரன். அவளென்றது, காயசண்டிகை வடிவுகொண்டு நின்ற மணிமேகலையை.

கருஉ. குமரி - சம்பாபதி.

மேல்வருவன உதயகுமரன் கூற்று.

கருங - ச. பாத்திரத்தைக் கையிற் காட்டியென்க.

கருச. மண்ணீடு - சுதையாற் செய்யப்பட்ட பாவை; (மணி. சு: சஎ.) மண்ணீடுகளுள்ளென ஏழனுருபுவிரிக்க.

கருஅ. பாடு - படுக்கை; பாடுகிடப்பேன் - வரங்கிடப்பேனென்று பொருள் கூறுவர் அடியார்க்குநல்லார்; "பாசண்டச் சாத்தற்குப் பாடுகிடந் தாளுக்கு", "பாசண்டன்பாற் பாடு கிடந்தாட்கு" சிலப். கூ: கரு; ஙo: எஅ.

(பி - ம்.) கசரு. 'குஞ்சக்குண்டிகை' கசகூ. 'சாயசண்டிகை வடிவாய்க் காரிகை'

னின்னுங் கேளா யிமையோர் பாவாய்
கசு0 பவளச் செவ்வாய்த் தவளவா ணகையு
மஞ்சனஞ் சேராச் செங்கய னெடுங்கணு
முரிந்துகடை நெரிய வரிந்தசிலைப் புருவமுங்
குவிமுட் கருவியுங் கோணமுங் கூர்நுனைக்
கவைமுட் கருவியு மாகிக் கடிகொளக்
கசுரு கல்விப் பாகரிற் காப்புவலை யோட்டி
வல்வா யாழின் மெல்லிதின் விளங்க
முதுக்குறை முதுமொழி யெடுத்துக் காட்டிப்

கருகூ. இமையோர் பாவாய் - தேவர்களுடைய தலைவி; "பலமறு வித்த வானோர் பாவாய்" (உரு: கசஎ) என்று இந்நூலிற் சிந்தாதேவியைப் பின்பு கூறுதல் காண்க.

இனி, உதயகுமரன் மணிமேகலையின் நகைமுதலியவற்றால் தான்வலி யழிந்து அவளுக்கு வயமாயினமை கூறுவான், தன்னை யானையாகவும் அவள் நகைமுதலியவற்றை யானையையடக்கி வயமாக்குங்கருவிகளாகவும் உரு வகஞ்செய்து கூறுகின்றான்.

கசுக. 'அஞ்சனஞ் சேரா' என்றதனால் கண்ணுக்கு மையெழுதாமை துணியப்படும்.

கசுங. கோணம் - தோட்டியென்னுங்கருவி; "கோணந் தின்ற வடு வாழ் முகத்த" மதுரை. ருகூஉ.

கசுச. கவைமுட்கருவி - கவைத்த முள்ளையுடைய பரிக்கோல்; "கவை முட் கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக், கல்லா விளைஞர் கவளங் கைப்ப" (முல்லை. ஙரு - சு.) கடிகொள - காவல்கொள்ள.

கசுங - ச. குவிமுட் கருவிமுதலிய மூன்றும் யானையையடக்கும் கருவி விசேடங்கள்; "அரைமதி யிரும்பொடு கவைமுட் கரீஇ, பீலி சூற்றிய வேணு வெண்காழ், யானை" பெருங். க: ஙஉ: கூசு - அ.

கசு0 - சுச. நகை குவிமுட்கருவியும், கண் கோணமும், புருவம் கவை முட் கருவியுமாகிக் கடிகொளவென வினைக்க; இது நிரனிறை.

கசுரு. கல்வியாகிய பாகர்களாற் காத்தலாகிய வலையைப்போக்கி; "மடங்கெழு நோக்கின் மதிமுகச் சிறப்புண், டிடங்கழி நெஞ்சத் திளமை யானை, கல்விப் பாகன் கையகப் படாஅ, தொல்கா வுள்ளத் தோடு மாயினும்" (சிலப். உங : ஙசு - சு) என்றதிற் கல்வியைப் பாகனாக உருவகஞ்செய்திருத் தல் காண்க.

கசுஎ. முதுக்குறைமுதுமொழி - பேரறிவைப் புலப்படுத்தியமொழி; என்பது, "பிறத்தலு மூத்தலும்" என்றது முதலியவற்றை.

கசுசு - எ. யாழோசைபோல இனிமையாக மொழிகளை எடுத்துக்காட்டி; யானை யாழ்க்கு வயமாகுமாதலின், இங்ஙனம் கூறினான்; இதனை, "காழ்வரை நில்லாக் கடுங்களிற் றொருத்தல், யாழ்வரைத் தங்கி யாங்கு"

புதுக்கோள் யானை வேட்டம் வாய்த்தென
மூதியா ளுன்றன் கோட்டம் புகுந்த
கஎ0 மதிவாண் முகத்து மணிமே கலைதனை
யொழியப் போகே னுன்னடி தொட்டே
னிதுகுறை யென்றன னிறைமகன் றனென்.

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை முற்றிற்று.

(கலி. உ), "அணியிழை மகளிரும் யானையும் வணக்கு, மணியொலி வீணை" (பெருங். க. ௩௫: க00 - க0க), "இசையினி லிவட்குத் தோற்றும் யானை யால் வேறு மென்னி, னிசைவ தொன் றன்று கண்டீர்" (சீவக. எசஅ), "ஐம்புல வேழத்தின் வெந்தொழில் வீயக், கருணை வீணைக் காமுறத் தழீஇ" (ஞானமிர்தம், ச), "மகரயாழ் வல்ல மைந்த னொருவனைக் கண்ட மத்தப், புகர்முகக் களிற்றின்" (மேருமந்தர. வச்சிராயுத. ௩௧) என்பனவற்றாலறிக.

கசுஅ. புதிதாகக் கொள்ளப்படும்யானை வேட்டையில் அகப்பட்டதென்றுகருதி. புதுக்கோள்யானை: குறுந். கஉகூ.

கசுகூ. முதியாள், விளி.

கஎக. அடிதொடுதல் - சூளுறவுகளுள் ஒன்று; இதனைப் பின்வருவனற்றாலுணர்க: "நம்மூ, ரூழுசாஅய் கோனடி தொட்டேன்" (கலி. கூச), "அடல்வாளி யெயினர்தீ னடிதொடு கடனிது", "அடிதொடு படுகடனிது" சிலப். கஉ: "சுடரொடு", "துடியொடு."

கஎஉ. இதுகுறை - இஃது எனக்கு வேண்டுங்காரியம்; குறை - காரியம்; "முறைவேண்டு நர்க்குங் குறைவேண்டு நர்க்கும், வேண்டுப வேண்டுப வேண்டினர்க் கருளி" (பெரும்பாண். சசஉ-ச.) இறைமகன்-உதயகுமரன்.

க - கஎஉ. சித்திராபதி, அதுகேட்டு ஏறி வெய்துயிர்த்துக் கலங்கித் தீர்ப்பலென்று கூத்தியன் மடந்தையரெல்லார்க்குங்கூறம்; அங்ஙனங்கூறுகின்றவள் வஞ்சினஞ்சாற்றி உயிர்த்துத் தேர்ந்து போகிக்குறுகிப் பொருந்தி நின்று ஏத்த அவன் 'தவறின்றே' என, அவள், 'வேந்தே, நின்கண்ணி வாழ்க; காஞ்சி அம்பலத்தாயது' என, அதுகேட்டு அவட்கு உரைப்போன் 'எய்யாமையலேன்' என்று சொல்ல, சித்திராபதி சிறுநகை யெய்தி, 'படிற்றுரை யடக்குதல் கோன்முறையன்றே குமரற்கு' என்றலும், உதயகுமரன் உள்ளம் பிறழ்ந்து ஏறி எய்திக் காண்டலும் அடங்காளாகிச் சென்று துணிந்து கேட்ப, அவள் வணங்கி நடுங்கி மயங்கி, 'வேட்டதுசெய்க' என்று கூறி நீங்கிப் புக்குத் தொழுது ஏத்தி ஒழிக் காயசண்டிகை வடிவாய் வந்து தோன்ற, தாரோன் புக்கு மரீஇ 'இதுகுறை' என்றனனென வினை முடிவு செய்க.

(பி - ம்.) 'புதுக்கோட்டியானை'

பத்தொன்பதாவது

சிறைக்கோட்டமறக்கோட்டமாக்கிய காதை

[பத்தொன்பதாவது மணிமேகலை காயசண்டிகைவடிவாய்ச் சிறைக்கோட்டம்புக்குச் சிறைவீடுசெய்து சிறைக் கோட்டம் அறக்கோட்டமாக்கிய பாட்டு.]

முதியா ளிருந்தடி மும்மையின் வணங்கி
மதுமலர்த் தாரோன் வஞ்சினங் கூற
வேடவிழ் தாரோ யெங்கோ மகண்மு
னாடாது துணிந்து நாநல்கூர்ந் தனையென
௫ வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச்
சித்திர மொன்று தெய்வங் கூறலு
முதய குமர னுள்ளங் கலங்கிப்
பொதியறைப் பட்டோர் போன்றுமெய் வருந்தி

---

௧. முதியாள் - சம்பாபதி. மும்மை - மனம் வாக்குக் காயங்கள்.

௨. தாரோன் - உதயகுமரன். வஞ்சினம் - சூளுறவு; அஃது 'உன்னடி தொட்டேன்' (மணி. ௧௮: ௧௭௧) என்றது.

மேல்வருவன தெய்வத்தின் கூற்று.

௪. நாடாது துணிந்து - ஆராயாது துணிவுற்று. நாநல்கூர்ந்தனை - நாமுறைமையுற்றாய்; என்றது, "எண்ணித் துணிக கருமம் துணிந்தபின், எண்ணுவ மென்ப திழுக்கு" (௪௬௭) என்னுங் குறளின் பொருளைத் தழுவிவந்த வாறு காண்க; மணி. ௧௦ : ௩௪.

௫. வித்தகர்-சிற்பாசாரிகள்; "வித்தக ரியற்றிய, கண்கவ ரோவியம்" (௩ : ௧௩௦ - ௩௧), "வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச், சித்திரச் செய்கை" (௩ : ௧௨௭ - ௮) என முன்பு வந்திருத்தல்காண்க; "வித்தக ரியற் றிய விளங்கிய கோலத்து" சிலப். ௨௮: ௨௨௯.

௬. ஒன்றுதெய்வம் - பொருந்திய தெய்வம்.

௪ - ௬. நல்கூர்ந்தனையெனக் கூறலுமென்க.

௮. பொதியறை - துவாரமில்லாத கீழறை (மணி. ௪: ௧௦௫); "போதார் பிறவிப் பொதியறையோர்" சிலப். ௧௦ : ௧௯௧.

(பி - ம்.) ௧. 'முறைமையின்வணங்கி'

யங்கவ டன்றிற மயர்ப்பா யென்றே
க௦ செங்கோல் காட்டிய தெய்வமுந் திப்பியம்
பையர வல்குல் பலர்பசி களையக்
கையி லேந்திய பாத்திரந் திப்பிய
முத்தை முதல்வி யடிபிழைத் தாயெனச்
சித்திர முரைத்த விதூஉந் திப்பிய
கரு மிந்நிலை யெல்லா மிளங்கொடி செய்தியிற்
பின்னறி வாமெனப் பெயர்வோன் றன்னை
யகல்வாய் ஞால மாரிரு ளுண்ணப்
பகலர சோட்டிப் பணையெழுந் தார்ப்ப
மாலை நெற்றி வான்பிறைக் கோட்டு

---

௯. அவள் - மணிமேகலை. அயர்ப்பாய் - மறப்பாய்.

க௦. செங்கோல் காட்டிய - செங்கோன்முறையை எடுத்துக்காட்டிய. தெய்வமுமென்றது, மணிமேகலாதெய்வத்தை; உம்மை, எதிரதுதழீஇயது. திப்பியம்: மணி. எ: கஎ.

௯-க௦. உதயகுமரனுக்கு மணிமேகலாதெய்வம் செங்கோன்முறையை எடுத்துக்காட்டி, மணிமேகலை திறத்தை நீ மறப்பாயென்று கூறியதனை; "கோனிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியும்......அவன்வயி னுரைத்தபின்" (எ: அ - கஉ), "பொன்மிகழ் மேனி யொருத்தி தோன்றி......அங்கவ டன்றிற மயர்ப்பா யென்றனள்" (கஅ: அக - கூ) என இந்நூலுள்ளே முன்புவந்த வாற்றானுணர்க.

கக - உ. களைய ஏந்திய பாத்திரம்.

கங. முத்தைமுதல்வி: (மணி. கஅ: கஉ.) பிழைத்தாய்-தவறுசெய் தாய்.

கச. இதூஉம் - இதுவும்.

கரு. இந்நிலையெல்லாம் - செய்கோல்காட்டிய தெய்வமுதலிய மூன்றன் வரலாற்றையும். இளங்கொடி - மணிமேகலை.

கசு. பெயர்வோன்றன்னை - பெயர்ந்துசெல்லும் உதயகுமரனை.

இனி இராத்திரியை யானையாக உருவகித்துக் கூறுவார்.

கஅ. பகல் அரசு - சூரியனாகிய அரசனை. பணை - பறை; யானை செல்லுங்கால அதன்வரவை எல்லார்க்கும் தெரிவித்தற்குப் பணைமுழங்கும்; "வெரூஉப் பறை நுவலும் பரூஉப்பெருந் தடக்கை, வெருவரு செலவின் வெகுளி வேழம்" பொருந. கஎக - உ.

கக. மாலை நெற்றி - அந்திக்காலமாகிய நெற்றி; பிறைக்கோடு - பிறையாகிய தந்தம்.

(பி - ம்.) கக. 'பசிகெடுப்ப' கரு. 'உள்ளீரில் யெல்லாமிளங்கொடி செய்தியாயிற்'

உ0 நீல யானை மேலோ ரின்றிக்
காமர் செங்கை நீட்டி வண்டுபடு
பூநாறு கடாஅஞ் செருக்கிக் கால்கிளர்ந்து
நிறையழி தோற்றமொடு தொடர முறைமையி
னகர நம்பியர் வளையோர் தம்முடன்
உரு மகர வீணையின் கிளைநரம்பு வடித்த
விளிபுண ரின்சீ ரெஃகுளங் கிழிப்பப்
பொறாஅ நெஞ்சிற் புகையெரி பொத்திப்

உ0. நீலயானை - கரியநிறத்தையுடைய (இராத்திரியாகிய) யானை. மேலோர் - பாகர்; "மேலோரின்றி" (ச: உரு) என்றார் முன்னும்; "மேலோர் வீசி" மதுரை. ௩அக.

உக. காமர் செங்கை - விருப்பமாகிய துதிக்கை.

உஉ. பூநாறுகடாம் - ஏழிலைப்பாலை மலரினது மணநாறுகின்றமதம்; இதனை, "பாத்த யானையிற் பதங்களிற் படுமத நாறக், காத்த வங்குச நிமிர்ந்திடக் கால்பிடித் தோடிப், பூத்த வேழிலைப் பாலையைப் பொடிப்பொடி யாகக், காத்தி ரங்களாற் றலத்தொடுந் தேய்த்ததோர் களிறு" (கம்ப. வரை. சு) என்னுஞ் செய்யுளாலுணர்க; செருக்கி - களித்து. கால்கிளர்ந்து - காற்றைப்போலே எழுந்து; "காலகிளர்ந் தன்ன வேழம்" புறநா. அஉ.

உக - ௩. பெயர்வோன்றன்னை நீலயானை தொடரவெனவியைக்க; இரவுவரவென்றபடி.

உச. நம்பியர் - காதலஞ்செல்வர்; "மருஞ்சாந் தகலத்து நம்பியர்" (சிலப். கச: க00.) வளையோர் - மகளிர்.

உரு. மகரவீணை - மகரயாழ்; இது நால்வகையாழ்களுள் ஒன்று; பதினெழுநரம்புகளையுடையது. கிளைநரம்பு - குரல், இளி, துத்தம், விளரி, கைக்கிளையென்னும் ஐந்துமாம்; இதனை, "கிளையெனப் படுவ கிளக்குங் காலைக், குரலே யிளியே துத்தம் விளரி, கைக்கிளை யெனவைந் தாகு மென்ப" (சிலப். அ: ௩௩ - ச. மேற்) என்பதனாலுணர்க. வடித்தல் - 'சுட்டுவிரலும் பெருவிரலுங் கூட்டி நரம்பை அகமும்புறமும் ஆராய்தல்' (சிலப்.ப. உ0ச) என்பர் அரும்பதவுரையாசிரியர்; 'நரம்பை உருவுதல்' (பொருந. உ௩) என்பர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்.

உசு. இளி - இசை; ஏழுநரம்பினுள் ஒன்றன் பெயராயிருந்தும் எல்லாப்பண்ணிற்கும் இஃது அடிநிலையாதலின், ஈண்டு இப்பொருளைத் தந்து நின்றது. சீர் - தாளவறுதி. எஃகு - வேல், கூரிய எஃகு உளத்தைக் கிழிப்ப.

உஎ. எரிபொத்தி - (காமமாகிய) தீ மூட்டப்பட்டு.

(பி - ம்.) உச. 'நகரம்பிரியாவிளையோர்'

பறூஉக் குருகி னுயிர்த்தவன் போயபி
னுறையுட் குடிகை யுள்வரிக் கொண்ட
௩0 மறுவில் செய்கை மணிமே கலைதான்
மாதவி மகளாய் மன்றந் திரிதரிற்
காவலன் மகனோ கைவிட லீயான்
காய்பசி யாட்டி காயசண் டிகையென
வூர்முழு தறியு முருவங் கொண்டே
௩௫ யாற்று மாக்கட் காற்றுந் துணையாகி
யேற்றலு மிடுதலு மிரப்போர் கடனவர்
மேற்சென் றளித்தல் விழுத்தகைத் தென்றே
நூற்பொரு ளுணர்ந்தோர் நுனித்தன ராமென
முதியாள் கோட்டத் தகவயி னிருந்த
௪0 வமுத சுரபியை யங்கையின் வாங்கிப்
பதியகந் திரிதரும் பைந்தொடி நங்கை

உஅ. பறூஅக்குருகின் உயிர்த்து - கொல்லன் உலைமுகத்துப்போலே யுயிர்த்து; பறூஅக்குருகு, வெளிப்படை; கருவூரப் பூவாஞ்சியென்றும், குதிரைமலையை ஊராக்குதிரையென்றும், குறிஞ்சிப்பண்ணைக் கொய்யாக் குறிஞ்சியென்றும், நாஞ்சில்மலையை உழாநாஞ்சிலென்றும் நூல்களில் வழங்குதல் காண்க; "ஊதுலைக் குருகி னுயிர்த்து" (௨ : ௬௨) என்றார் முன்னும்.

கசு - உஅ. பெயர்வோன்றன்னை நீலயானைதொடர, சீராகிய எஃகு உளங்கிழிப்ப எரிபொத்தி உயிர்த்து அவன் போயபினென்க.

இனி, மணிமேகலை உதயகுமரனுக்கு அஞ்சிக் காயசண்டிகை வடிவத்துடன் பிச்சையிடுதற்கு வெளிப்பட்டு வந்தமை கூறுவார்.

உகூ. உறையுட் குடிகை - இருப்பிடமாகிய சிறிய கோயிலில். உள்வரிக் கொண்ட - வேற்றுருவங்கொண்ட; உள்வரியாவது பாண்டவர் விராடநகரத்துப்பிறிதுருவங்கொண்டாற்போல்வது (அ: அ௫ - ௬) என்பர் அடியார்க்குநல்லார்; கிருத்திரிமவேடம் (௫ : உகூ) என்றும், வடிவுமறைத்தல் (அ: அ௫ - ௬) என்றுங் கூறுவர் சிலப்பதிகார அரும்பத வுரையாசிரியர்.

௩க. 'மாதவிமகளாய்' என்பது முதலியன மணிமேகலையின் உட்கோள். மன்றம் - உலகவறவி.

௩௨. காவலன்மகன் - உதயகுமரன். கைவிடலீயான் - கைவிடான்.

௩௫. மு. மணி. கஎ : கூச.

௩௬ - அ. வாங்குதலும் கொடுத்தலும் இரப்போர்கடனாதலின், அவர் எவ்விடத்திருந்தும் சென்று கொடுத்தல் சிறப்புடைத்தென்று நூற்பொருளுணர்ந்தோர் ஆராய்ந்து சொன்னாரென்றுகருதி.

௪0. வாங்கி - கொண்டு. ௪க. நங்கை - மணிமேகலை.

(பி - ம்.) ௪க. 'பைந்தொடி மடந்தை'

யதிர்கழல் வேந்த னடிபிழைத் தாரை
யொறுக்குந் தண்டத் துறுசிறைக் கோட்டம்
விருப்பொடும் புகுந்து வெய்துயிர்த் துப் புலம்பி
சரு யாங்குப் பசியுறு மாருயிர் மாக்களை
வாங்கு கையகம் வருந்தநின் றூட்டலு
மூட்டிய பாத்திர மொன்றென வியந்து
கோட்டங் காவலர் கோமகன் றனக்குப்
பாத்திர தானமும் பைந்தொடி செய்தியும்
ருO யாப்புடைத் தாக விசைத்துமென் றேகி
நெடியோன் குறளுரு வாகி நிமிர்ந்துதன்
னடியிற் படியை யடக்கிய வந்நா
ணீரிற் பெய்த மூரி வார்சிலை
மாவலி மருமான் சீர்கெழு திருமகள்

சஉ. பிழைத்தாரை - பிழை செய்தாரை.

சங. தண்டத்து - தண்டத்தினையுடைய. சிறைக்கோட்டம் - சிறைச்சாலை.

ஙO - சசு. மணிமேகலை, நுனித்தனராமென வாங்கிப் புகுந்து நின்று மாக்களை யூட்டலுமென்க.

இவள் பலரையும் உண்பித்தல் கண்ட கோட்டங்காவலர் வியப்புற்றுச் சென்று அரசனுக்குத் தெரிவித்தல் இனிக் கூறப்படும்.

ருO. யாப்புடைத்தாக - உறுதியுடைத்தாக. இசைத்தும் - சொல்லுவேம்.

சஎ - ருO. கோட்டங்காவலர் வியந்து தானமும் செய்தியும் கோமகனுக்கு இசைத்துமென்றேகியென்க.

ருக. திருமால்வாமனனாகிப்பேருருவங்கொண்டு.

ருஉ. அடக்கிய - அடக்க. அந்நாளில்; அடக்கிய அந்நாளெனவியைத்துப் பெயரெச்சத்தொடராக்கினுமமையும்.

ருங. நீரிற் பெய்த - நீருடன் பூமியைக்கொடுத்த; பூமியைத் தாரை வார்த்துக் கொடுத்தவென்றபடி.

ருஉ - ங. அடக்கிய நீரிற் பெய்தவெனவியைக்க.

ருச. மாவலி மருமான் மகள் - மகாபலியின் வழித்தோன்றலாகிய அரசனுடைய மகள்; அரசன்பெயர் புலப்படவில்லை.*

---

* மகாபலியின் பரம்பரையரசர் யாரென்று வினவியபொழுது இராசாங்கத்துச் சிலாசாஸன பரிசோதகர்களுள் ஒருவராகவிருந்த ஸ்ரீ வி. வெங்கை

(பி - ம்.) ருஉ - ங. 'அன்னாளாங்கதுபெய்தி'

ருரு சீர்த்தி யென்னுந் திருத்தகு தேவியொடு
போதவிழ் பூம்பொழில் புகுந்தனன் புக்குக்
கொம்பர்த் தும்பி குழலிசை காட்டப்
பொங்கர் வண்டின நல்லியாழ் செய்ய
வரிக்குயில் பாட மாமயி லாடும்

ருரு. சீர்த்தியென்று பெயர் கூறப்படும் செல்வமிக்க தேவியுடன்.

ருசு. போது - மலரும் பருவமுள்ள அரும்பு.

ருஎ. குழல் - வேய்ங்குழல். ருஅ. பொங்கர் - சோலை.

ருஎ - அ. இவ்வடிகளிற்போலவே, "குழலிசை தும்பி கொளுத்திக் காட்ட, மழலை வண்டினம் நல்லியாழ் செய்ய" (ச: க - ச) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க.

ருகூ. வரி - வரிப்பாட்டு; கீற்றுமாம்.

யரவர்கள் அன்புடன் எழுதியனுப்பியவிடை வருமாறு :—"பாணவம்சத்து அரசர்கள் மகாபலியின் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள் ; அவர்களின் கல்வெட்டுக்கள், வட ஆர்க்காடு ஜில்லா வேலூருக்கடுத்த திருவல்லமென்கிற கிராமத்திலும், மைசூர் ஸம்ஸ்தானத்தில் குல்கான்போடே என்கிற ஊரிலும் கிடைத்திருக்கின்றன ; 'மூவுலகிலும் தொழப்பட்டவனும் தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் தலைவனுமிருக்கின்ற பரமேசுவரனுக்கு வாயில்காக்கும்படியாக நியமிக்கப்பட்ட மகாபலிகுலத்தைச் சேர்ந்தவன்' என்று சிலபாணவரசர்கள், தங்களுக்குரிய கல்வெட்டுக்களிற் சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பாணகுலத்தைச்சேர்ந்த செப்புப்பட்டயங்கள் இரண்டுண்டு. அவற்றில் ஒன்று, சிதம்பரம் கனகஸபையின் முகட்டைப் பொன்வேய்ந்த பராந்தகனென்று சொல்லப்பட்ட வீரநாராயணச்சோழன் பாணவம்சத்தை நிர்மூலஞ்செய்து அவர்களின் நாட்டைக் கங்கவம்சத்தைச்சேர்ந்த அத்திமல்லனென்ற அரசனுக்குக் கொடுத்ததாகச் சொல்லுகின்றது. இந்த வீரநாராயணன் கி. பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பாகத்தில் இருந்தான். மற்றொரு செப்புப்பட்டயத்தில் கீழே எழுதப்பட்டிருக்கும் வம்சாவலி கிடைத்தது : பலி, அவன் மகன் பாணன், அவன் குலத்திற்பிறந்தவன் பாணாதிராசன், இவ்வம்சத்தைச்சேர்ந்த அநேக அரசர்கள் மரித்தபிறகு இருந்தோன் ஜயநந்திவர்மன் (இவன் ஆந்திரதேசத்திற்கு மேற்கிலிருந்த நாட்டை ஆண்டவன்), அவன் மகன் முதலாம் விசயாதித்தன், அவன்மகன் ஜகதேகமல்லனென்கிற மல்லதேவன், அவன்மகன் பாணவித்தியாதரன், அவன் மகன் பிரபுமேருதேவன், அவன் மகன் முதலாம் விக்கிரமாதித்தன், அவன் மகன் புகழ்வப்பவர்கண்டனென்கிற இரண்டாம் விசயாதித்தன், அவன் மகன் விசயபாகுவென்று கூறப்பட்ட இரண்டாம் விக்கிரமாதித்தன் (இவன் கிருஷ்ணராஜனென்ற அரசனுக்கு நேசன்.) இந்த அரசர்களின்காலம் தெரியவில்லை".

(பி - ம்.) ருரு. 'சீதாதகையெனுங்', 'சீதாரிகையெனுங்' ருசு. 'பொருந்தினன்புக்கு', 'புகுந்தனன்புக்கு' ருஎ. 'கொம்பனாததுகுழலிசைகாட்ட'

தண்ணுமைக் கருவிக் கண்ணெறி தெரிவோர்
குழலொடு கண்டங் கொளச்சீர் நிறுப்போர்
பழுநிய பாடல் பலரொடு மகிழ்வோ
அரு ராரம் பரிந்த முத்தங் கோப்போ
ரீரம் புலர்ந்த சாந்தந் திமிர்வோர்
குங்கும வருணங் கொங்கையி னிழைப்போ
ரஞ்செங் கழுநீ ராயிதழ் பிணிப்போர்
நன்னெடுங் கூந்த னறுவிரை குடைவோர்
கூo பொன்னி னாடியிற் பொருந்துபு நிற்போ
ராங்கவர் தம்மோ டகலிரு வானத்து
வேந்தனிற் சென்று விளையாட் டயர்ந்து

அஉ. தண்ணுமைக்கருவி - மத்தளம்; இதனை உத்தமத்தோற்கருவி யென்பர். கண்ணெறிதெரிவோர் - அதன் முகத்தில் அடித்தலையாராய் வோர்; கண் - வாத்தியங்களின் முகம்; "பண்ணமை முழவின் கண்ணெறி யறிந்து" சிலப். ங: சுக.

அங. குழலொடு கண்டம் கொள - வேய்ங்குழலோடு மிடற்றுப்பாடல் பொருந்தும் வண்ணம். சீர் - தாளவறுதி.

அச. பழுநிய பாடல் - முற்றுப்பெற்ற இசைப்பாடல். மகிழ்வோர் - மகிழ்ந்துபாடுவோர்.

அரு. ஆரம் பரிந்தமுத்தம் - ஆரம் அறுபடுதலாற் சிந்தியமுத்துக்கள்.

அசா. புலர்ந்த சாந்தம் - உலர்ந்த சந்தனம்.

அஎ. குங்குமவருணம் - சிவந்ததொய்யிற்குழம்பு. இழைப்போர் - எழுதுவோர்.

அஅ. ஆயிதழ்பிணிப்போர் - அழகிய இதழைக்கட்டுவோர்.

கூo. ஆடி - கண்ணாடி.

எகூ-கூக. தெரிவோரும், நுனிப்போரும், நிறுப்போரும், தெரிவோரும், நிறுப்போரும், மகிழ்வோரும், கோப்போரும், திமிர்வோரும், இழைப்போரும், பிணிப்போரும், குடைவோரும், நிற்போருமாகிய அவர்களோடென்க.

கூக - உ. வானத்து வேந்தனின் - இந்திரன்போல; "வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்" (தொல். அகத். ரு), "வேந்தனும் வேந்து கெடும்" (குறள். அககூ) என வருதலால், வேந்தனென்றற்கே இந்திரனென்று பொருள்கூறினும் இழுக்காது. விளையாட்டயர்ந்து - விளையாட்டை விரும்பிச்செய்து.

(பி - ம்.) அச. 'பழனிப்பாடல்பலவொடுமகிழ்வோர்' அரு - அ. 'கோப்போர், செங்கழுநீரார் செவிதழ்ப் பிணிப்போர்' அஅ. 'கூந்தனறுவிரை' கூo. 'பொன்னனியாடி', 'பொன்னணியாடியின்'

குருந்துந் தளவுந் திருந்துமலர்ச் செருந்தியு
முருகுவிரி முல்லையுங் கருவிளம் பொங்கரும்
௩௯௫ பொருந்துபு நின்று திருந்துநகை செய்து
குழங்கா னகுலமு நெடுஞ்செவி முயலும்
பிறழ்ந்துபாய் மானு மிறும்பகலா வெறியும்
வம்மெனக் கூஉய் மகிழ்துணை யொடுதன்
செம்மலர்ச் செங்கை காட்டுபு நின்று
௪௦௦ மன்னவன் முனு மலர்க்கணை மைந்தனு
மின்னிள வேனிலு மிளங்காற் செல்வனு
மெந்திரக் கிணறு மிடுங்கற் குன்றமும்
வந்துவீ ழருவியு மலர்ப்பூம் பந்தரும்
பரப்புநீர்ப் பொய்கையுங் கரப்புநீர்க் கேணியு
௪௦௫ மொளித்துறை யிடங்களும் பளிக்கறைப் பள்ளியும்
யாங்கணுந் திரிந்து தாழ்ந்துவிளை யாடி

---

௩௯௩. தளவு - செம்முல்லை. செருந்தி - ஒருமரம்; இது செருந்தெனவும் வழங்கும்.

௩௯௪. முருகு - வாசனை. கருவிளை - ஒருமரம்; "அந்தண் ணகிலுஞ் சந்தனக் குழையுங், கருவிளங் கோடும்" (பெருங். ௧.௪௧:௯௨ - ௩.) பொங்கர் - சோலை; கிளையுமாம்.

௩௯௬. நகுலம் - கீரி. ௩௯௭. இறும்பு - குறுங்காடு. வெறி - ஆடு.

௩௯௮. வம்மெனக்கூஉய் - வாருமென்றுகூவி; வாருமென்றது 'வம்' என நின்றது; "கதுமெனக் கரைந்து வம்மெனக் கூஉய்" (பொருந. ௭௦௧.) மகிழ்துணை - இராசமாதேவி.

௩௯௯. காட்டுபு - காட்டி. ௪௦௦. மலர்க்கணை மைந்தன் - மன்மதன்.

௪௦௧. இன்னிள வேனில்: (சிலப். அ: ௫௭.) இனிய இளவேனிற்பருவம்; அஃதாவது சித்திரைவைகாசமாதங்கள். இளங்காற் செல்வன் - தென்றற்காற்றாகிய செல்வன்; "சிறுகாற் செல்வன் மறுகிற் றூற்ற" சிலப். ௪: ௧அ.

௪௦௨. எந்திரக்கிணறு - நீரை நிறைக்க வேண்டுமாயின் நிறைத்துப் போக்கவேண்டுமாயிற் போக்குதற்குரிய கிணறு. இடுங்கற்குன்றம் - செய்குன்று.

௪௦௪. கரப்புநீர்க்கேணி - மறைதலையுடைய நீரையுடைய கிணறு; இதனை அந்தக்கேணியென்பர்.

௪௦௫. பளிக்கறை - பளிங்கறை. பள்ளி - இடம்.

௪௦௬. யாங்கணும் - கிணறும் குன்றமும் அருவியும் பந்தரும் பொய்கை

(பி - ம்.) ௩௯௩. 'குருகுந்தளவு திருமலர் சொரிந்து', 'குருகுந்தளவுந் திருமலர்ச் செருந்தியும்' ௩௯௭. 'இரும்புகயாவெறியும்', 'இரும்பகவாவெறி' ௪௦௨. 'இடுதற்குன்றமும்' ௪௦௪. 'கரப்புநீர்க்கணியு'

மகத வினைஞரு மராட்டக் கம்மரு
மவந்திக் கொல்லரும் யவனத் தச்சருந்
தண்டமிழ் வினைஞர் தம்மொடு கூடிக்
கக0 கொண்டினி தியற்றிய கண்கவர் செய்வினைப்
பவளத் திரள்காற் பன்மணிப் போதிகைத்
தவள நித்திலத் தாமந் தாழ்ந்த
கோணச் சந்தி மாண்வினை விதானத்துத்
தமனியம் வேய்ந்த வகைபெறு வனப்பிற்
ககரு பைஞ்சேறு மெழுகாப் பசும்பொன் மண்டபத்

யும் கேணியும் இடங்களும் பள்ளியுமாகிய எவ்விடத்தும். திரிந்து - மன்னவன்றானும் மைந்தனும் வேனிலும் செல்வனுந்திரிந்து.

க0உ - சு. இவ்வடிகளிற்போலவே, "அந்தக்கேணியு மெந்திரக் கிணறுந், தண்பூங் காவுந் தலைத்தோன் றருவிய, வெண்சுதைக் குன்றொடு வேண்டுவ பிறவு, மினையோர்க் கியற்றிய விளையாட் டிடத்த, சித்திரப் பூமி வித்தக நோக்கி" (பெருங். க. ஙங : ங-எ), "டளிக்கறைப் பூமியும் பந்தெறி களத்து,மணிக்கயிற் றூசன் மறலிய விடத்துங்,கொய்ம்மலர்க் காவும் பொய்கைக் கரையு, மந்தக் கேணியும் வந்துபெயர் கூவி" (பெருங். க. ஙச: ககரு - அ) என வருதல்காண்க.

க0எ. மகதவினைஞர் - மகதநாட்டுப்பிறந்த இரத்தினவேலைக்காரர். மராட்டம் - மகாராஷ்டிரதேசம்.

க0அ. அவந்தி - அவந்திதேசம். யவனம் - யவனதேசம்.

க0எ - அ. மகததேசத்துப் பிறந்த இரத்தினவேலைக்காரர் முதலியோர் தொழிலிற் பெயர்பெற்றவரென்பதை, "யவனத் தச்சரு மவந்திக் கொல்லரு, மகதத்துப் பிறந்த மணிவினைக் காரரும், பாடலிப் பிறந்த பசும்பொன் வினைஞருங், கோசலத் தியன்ற வோவியத் தொழிலரும்,வத்த நாட்டு வண்ணக் கம்மரும்" (பெருங். க. ருஅ: ச0 - சச) என்பதனா லுணர்க.

க0எ - கூ. மேற்கூறிய மகதவினைஞர் முதலியோர் தண்ணிய தமிழ்நாட்டிற்பிறந்த வேலைக்காரருடனேகூடி.

ககஉ. நித்திலத்தாமம் - முத்துமாலை.

ககங. கோணச்சந்தி - கோணமாகியசந்தி; "சந்திக் கோணமு மந்திவாணியும்" (பெருங். க. ருஅ: ருக.) விதானம் - மேற்கட்டி.

ககச. தமனியம் - பொன்.

ககரு. பைஞ்சேறு மெழுகா - ஆப்பியால் மெழுகப்படாத; "பைஞ்சேறு மெழுகிய படிவ நன்னகர்" (பெரும்பாண். உகஅ); சந்தனத்தால் மெழுகியவெனினுமடிட; "மங்கல வெள்ளி வழித்துமுத் தீர்த்தபின்" (சீவக. கசளஎ) எனவருதல் காண்க.

(பி - ம்.) க0எ. 'மாட்டகம்மரும்' ககரு. 'செம்பொன்மண்டபத்து'

திந்திர திருவன் சென்றினி தேறலும்
வாயிலுக் கிசைத்து மன்னவ னருளாற்
சேய்நிலத் தன்றியுஞ் செவ்வியின் வணங்கி
யெஞ்சா மண்ணசைஇ யிகலுளந் துரப்ப
௧௨௦ வஞ்சியி னிருந்து வஞ்சி சூடி
முறஞ்செவி யானையுந் தேரு மாவு
மறங்கெழு நெடுவாள் வயவரு மிடைந்த
தலைத்தார்ச் சேனையொடு மலைத்துத் தலைவந்தோர்.

---

௧௧௫. இந்திரதிருவன் - இந்திரச்செல்வமுடைய அரசன்.

௫௧ - ௧௧௬. இந்திரதிருவன், தேவியொடுபுக்குக் கண்டு உளஞ்சிறந்தும் நோக்கியும் பாவையாமென்றும் நகையெய்தியும் ஏத்தியும் அவர்தமமோடுசென்று அயர்ந்து பொருந்துபுநின்று நகைசெய்து கூஉய்க் காட்டுபுநின்று யாங்கணுந்திரிந்து விளையாடி மண்டபத்து அவண் சென்று இனிது ஏறலுமென்க.

௧௧௭. வாயிலுக்கு இசைத்து - வாயில் காவலர்க்குத் தெரிவித்து. அருளால் - கட்டளையால்.

௧௧௮. சேய்நிலத்தன்றியும் - தூரமான இடத்தே தாம் நின்றதல்லாமலும். செவ்வியின் - சமயத்தில்.

௪௮ - ௧௧௮. கோட்டங்காவலர் இசைத்துமென்றேகி இசைத்து வணங்கியெனக் கூட்டுக.

௧௧௯. குறையாத மண்ணைவிரும்பி மாறுபாடு உள்ளத்தைச்செலுத்த.

௧௨௦. வஞ்சியின் இருந்து - கருவூரிலிருந்து. வஞ்சி சூடி - வஞ்சிப்பூ மாலையைச்சூடி; "பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி,வாய்வா ணெடுந்தகை மணிமுடிக் கணிந்து" (௨௬ : ௫௦ - ௫௧) என்று சிலப்பதிகாரத்தும் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

௧௧௯ - ௨௦. இதனை, "எஞ்சா மண்ணசை வேந்தனை வேந்த, னஞ்சுதகத் தலைச்சென் றடல்குறித் தன்றே" (தொல். புறத். ௫. ௭), "வாடா வஞ்சிதலைமலைந்து, கூடார்மண் கொளல்குறித் தன்று", "வஞ்சி வணங்கார் வணக்கிய வண்டார்ப்பக், குஞ்சி மலைந்தானெங் கோ" (பு - வெ. வஞ்சி. ௧) என வருவனவற்றாலுணர்க.

௧௨௧. முறஞ்செவி யானை - முறம் போலும் காதுகளையுடையயானை; "முறஞ்செவி வாரணம்" சிலப். ௧௦: ௨௪௭.

௧௨௨. மறம் - ஆண்மை. வயவர் - வீரர்.

௧௨௩. தலைத்தார்ச்சேனையொடு-முதன்மையாகிய தூசிப்படையோடு; (சிலப். ௨௬: ௮௦.) மலைத்து - மாறுபட்டு. தலைவந்தோரென்றது, சேர

(பி - ம்.) ௧௧௬. 'இறைவனேறினனென் றலும்' ௧௧௯. 'எஞ்சார்மண்ணசைமனுவெந்துரப்ப' ௧௨௧ - ௨. 'மாவு, மறங் கெழுநெடுவாள் மறவரும்'

சிலைக்கய னெடுங்கொடி செருவேற் றடக்கை
கஉரு யார்புனை தெரிய லிளங்கோன் றன்னாற்
காரியாற்றுக் கொண்ட காவல் வெண்குடை
வலிகெழு தடக்கை மாவண் கிள்ளி
யொளியொடு வாழி யூழிதோ றூழி
வாழி யெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை
கஙo கேளிது மன்னே கெடுகநின் பகைஞர்
யானைத் தீநோய்க் கயர்ந்துமெய் வாடியிம்
மாநகர்த் திரியுமோர் வம்ப மாத
ரருஞ்சிறைக் கோட்டத் தகவயிற் புகுந்து
பெரும்பெயர் மன்ன நின்பெயர் வாழ்த்தி
கஙரு யையப் பாத்திர மொன்றுகொண் டாங்கு

பாண்டியர்களை; பின் "சிலைக்கய னெடுங்கொடி" என்று வருதலால் இங் ஙனங் கொள்ளப்பட்டது.

கஉச. சிலைக் கயல் நெடுங்கொடி - சேரனுடைய விற்கொடியையும், பாண்டியனுடைய கயற்கொடியையும்.

கஉரு. ஆர் - ஆத்தி; இது சோழர்களுக்கு உரிய அடையாளமாலை. இளங்கோன் - தம்பி; இவன் யுவராசனாக இருத்தலின், 'இளங்கோன்' என்றார் போலும்.

கஉசு. காரியாறு - ஒருநதியின்பெயர். இதனை, 'காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி' (புறநா. ௪௭), "செல்வத்திருமுன் பாளிப்பார்தம் திருக்காரிக் கரைபணிந்து" (பெரிய. திருநா. [illegible]) என வருவனவற்றாலுணர்க. பெரும் போர்புரிவோர் ஆற்றிடையே அது செய்தல் இயல்பு; "உடைதிறல்மேல் வந்த வாரிய மன்னரைக், கடும்புனற் கங்கைப் பேர்யாற்று வென்றோய்" சிலப். உஅ: கஉ0 - உக.

கஉஎ. மாவண்கிள்ளி, விளி; இஃது அரசன் பெயர்.

கஉசு - எ. வந்தோருடைய கொடிகளை இளங்கோனாற் காரியாற்றுக் கொண்ட மாவண்கிள்ளியென்க.

கஉஅ. ஒளி - உறங்காநிற்கவும் உலகங்காக்கின்ற அரசரிடத்துள்ள கடவுட்டன்மை; "இளைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற, வொளியோ டொழுகப் படும்" (குறள். சுகூஅ); "உறங்கு மாயினு மன்னவன் றன்னொளி, கறங்கு தெண்டிரை வையகங் காக்குமால்" சீவக. உசஅ.

கஙக. அயர்ந்து - கவலையுற்று.

கஙஉ. வம்பமாதர் - காயசண்டிகை; வம்பு - புதுமை.

கஙச. பெரும்பெயர் - மிக்க புகழ்; பெரும்பெயர்மன்னவன்: சிலப். கங: கஙஅ.

(பி-ம்.) கஉஎ. 'ஒளியொடுவாழியூழி' கஉஅ. 'வாழியெங்கோவாழிய பெருந்தகை'

மொய்கொண் மாக்கண் மொசிக்கவூண் சுரந்தன
ளூழிதோ றூழி யுலகங் காத்து
வாழி யெங்கோ மன்னவ வென்றலும்
வருக வருக மடக்கொடி தானென்
கசO றருள்புரி நெஞ்சமொ டரசன் கூறலின்
வாயி லாளரின் மடக்கொடி தான்சென்
றுய்கழல் வேந்த னருள்வா ழியவெனத்
தாங்கருந் தன்மைத் தவத்தோய் நீயார்
யாங்கா கியதிவ் வேந்திய கடிஞையென்
கசரு றரசன் கூறலு மாயிழை யுரைக்கும்
விரைத்தார் வேந்தே நீநீடு வாழி
விஞ்சை மகள்யான் விழவணி மூதூர்
வஞ்சந் திரிந்தேன் வாழிய பெருந்தகை
வானம் வாய்க்க மண்வளம் பெருகுக
கருO தீதின் றுக கோமகற் கீங்கி
தையக் கடிஞை யம்பல மருங்கோர்

கஙசு. மொய் - நெருக்கம். மொசிக்க - உண்ண; "மையூன் மொசித்த வொக்கலொடு" புறநா. கூசு.

கஙஉ - ங. மாதர் புகுந்து வாழ்த்திக் கொண்டு ஊண்சுரந்தனள்.

கஙஅ. என்றலும் - என்று கோட்டங் காவலர் கூறலும்.

கஙஎ - அ. சிலப். கக: கரு - ௬; உரு: கஅக - உ; உஎ: கஙகூ-சO; உஅ: கஅரு - ௬.

கஙகூ. மடக்கொடி வருக வருகவென்று.

கசக. வாயிலாளரின் - வாயிலாளர்களால்.

கசஉ. வாழியவென - வாழ்கவென்று மணிமேகலைசொல்ல.

மேல்வருவது அரசன் கூற்று.

கசச. நீ ஏந்திய இப்பாத்திரம் எங்கே கிடைத்தது.

மேல்வருவன மணிமேகலைகூற்று.

கசஎ. விஞ்சைமகளென்பதற்கு வித்தையையுடைய மகளென்றும் வித்தியாதரமகளென்றும் இருபொருள்கொள்க. பின்வருவனவும்இப்படியே ஏற்பப்பொருள்கொள்ளுதற்குரியவை.

கசகூ. வானம் - மழை. கருO. கோமகற்குத் தீதின்றுகுக.

கருO - ருக. ஈது ஐயக்கடிஞை - இது பிச்சைப்பாத்திரம்.

(பி - ம்.) கஙசு. 'முசிக்க', 'பொசிக்க' கசஉ. 'தாள்வாழிய' கசங. 'தவத்தீர்நீர்' கசரு. 'அரசுகூறலும்' கசசு. 'விரைதார் வேந்தேநீடூழி' கருO - ருக. 'கோமகன்றனக்கிங், கைய கடிஞை'

தெய்வந் தந்தது திப்பிய மாயது
யானைத் தீநோ யரும்பசி கெடுத்த
தூனுடை மாக்கட் குயிர்மருந் திதுவென
கருரு யான்செயற் பாலதென் னிளங்கொடிக் கென்று
வேந்தன் கூற மெல்லிய லுரைக்குஞ்
சிறையோர் கோட்டஞ் சீத்தரு ளெஞ்சத்
தறவோர்க் காக்கு மதுவா ழியரென
வருஞ்சிறை விட்டாங் காயிழை யுரைத்த
கசுo பெருந்தவர் தம்மாற் பெரும்பொரு ளெய்தக்
கறையோ ரில்லாச் சிறையோர் கோட்ட
மறவோர்க் காக்கின னரசாள் வேந்தென்.

கசு.—சிறைக்கோட்டமறக்கோட்டமாக்கியகாதை முற்றிற்று.

கருஉ. திப்பியமாயது - தெய்வலோகத்திருந்து உண்டாகிய பொருளா வுள்ளது.

கருச. உடம்பு மெலிந்தவர்களுக்கு உயிரைக்கொடுக்குமருந்து. என - என்று மணிமேகலை சொல்ல.

கருஎ - அ. சிறைச்சாலையை இடித்துத் தூய்மைசெய்து அவ்விடத்தை அருள்பொருந்திய மனத்தையுடைய முனிவர்களுக்கு உரிய இடமாகச் செய்யுமதுவே நீ செயற்பாலதென்று மணிமேகலை சொல்ல.

கசுo. பெரும்பொருள் - அறம் ; ஞானமுமாம்.

கசுக. கறையோர் - கடமை கொடுப்போர். இல்லாக்கோட்ட மென்க; என்றதனால், அரசன் கறைவீடுசெய்த செங்கோன்முறைமையுடையனென்ற வாறாயிற்று; இதனை, "சிறைப்படு கோட்டஞ் சீயின் யாவதுங், கறைப்படு மாக்கள் கறைவீடு செய்ம்மின், இடுபொரு ளாயினும் படுபொரு ளாயினு, முற்றவர்க் குறுதி பெற்றவர்க் காமென, யானை யெருத்தத் தணிமுர சிரீஇக், கோன்முறை யறைந்த கொற்ற வேந்தன்", "சிறையோர் கோட்டஞ் சீமின் யாங்கணுங், கறைகெழு நாடு கறைவீடு செய்ம்மென" (சிலப். உரு : கஉரு - ருக ; உஅ : உ0ரு - ச) ; "தம்பியை முகத்து நோக்கி, யூர்பிணி கோட்டஞ் சீப்பித் துறுதவ னெண்ட நாட்டைப், பார்பிணி கறையி னீக்கப் படாமுர சறைவி யென்றான்" (சீவக. உருஎஉ) என்பனவற்றாலறிக.

க-கசுஉ. தாரோன் வணங்கிக் கூறத்தெய்வங் கூறலும், உள்ளங்கலங்கி வருந்தி அறிவாமெனப் பெயர்வோன்றன்னை நீயானை தொடர எஃகு உரங்

(பி - ம்.) கருஉ. 'தெய்வந்தந்து திப்பியமாயது' கருச. 'மானிட மாக்க ளுயிர்மருந்திது' கருசு. 'வேந்தன் கூற' கருஎ. 'கோட்டஞ் சிதைத்து' கருஅ. 'அறவோர் காக்குமதிவாழிய' கருகூ. 'அருஞ்சிறைவிடுத்ததாயிழை தானென' கசுஉ. 'மறவோர் நகாககினனரசாள'

ஒழிப்ப அவன் பொத்தி உயிர்த்துப் போயபின், மணிமேகலை நுனித்தனள் ஒன்று கருதி வாங்கிக் கோட்டம்புகுந்து மாக்களை யூட்டலும், காவலர் வியந்து கோமகனுக்கு இசைத்துமென்றேகி, இருவன் சென்று ஏறலும், வாயிலுக்கிசைத்து வணங்கி, 'மன்னவ, வம்பமாதர் ஊண் சுரந்தனள்' என்றலும், 'வருகவருக' என்று அரசன்கூறலின், மடக்கொடி வாயிலாளரிற் சென்று 'நின் அருள்வாழிய' என, 'யாங்காயினை' என்று அரசன் கூறலும், ஆயிழையுனக்கும்; அங்ஙனமுரைப்பவள் 'உயிர்மருந்து இது' என, 'யான் செயற்பாலது என்' என்று வேந்தன்கூற, மெல்லியல் உரைக்கும்; அங்ஙனம் உரைப்பவள் 'நீ செயற்பாலது அறவோர்க்கு ஆக்குமது' என, வேந்து பெரும்பொருளெய்துதற்குக் கோட்டத்தை அறவோர்க்கு ஆக்கினனென வினைமுடிவு செய்க.

இருபதாவது

உதயகுமரனைக் காஞ்சனன் வாளாலெறிந்தகாதை.

[இருபதாவது மணிமேகலை காயசண்டிகைவடிவேய்த்க் காயசண்டிகை கணவனாகிய காஞ்சனனென்னும் விச்சாதரன் வந்து காயசண்டிகையாமெனக்கருதி அவள் பின்னிலைவிடா உதயகுமரனைப் புதையிருட்கண் உலகவறவியில் வாளாலெறிந்துபோன பாட்டு.]

அரச னாணையி னாயிழை யருளா
னிரயக் கொடுஞ்சிறை நீக்கிய கோட்டந்
தீப்பிறப் புழந்தோர் செய்வினைப் பயத்தான்
யாப்புடை நற்பிறப் பெய்தினர் போலப்
௫ பொருள்புரி நெஞ்சிற் புலவோன் கோயிலு

---

௨. நிரயக் கொடுஞ்சிறை - நரகவேதனையைச்செய்யும் கொடியசிறை. கோட்டம் - அறை.

௩. தீப்பிறப்புழந்தோர் - கொடிய பிறவியிற்பிறந்து வருந்தினோர்.

௪. யாப்பு - பொருத்தம்.

௫. பொருள்புரிநெஞ்சிற் புலவோன் - சத்தியம் நான்கினையும் விரும்பிய நெஞ்சினையுடைய புத்தன்; பொருள் - சத்தியம்.

(பி - ம்.) ௩. 'செய்தவம் பயந்தால்', 'செய்ததவப்பயத்தால்' ௪. 'எய்தினபோல'

மருள்புரி நெஞ்சத் தறவோர் பள்ளியு
மட்டிற் சாலையு மருந்தினர் சாலையுங்
கட்டுடைச் செல்வக் காப்புடைத் தாக
வாயிழை சென்றதூஉ மாங்கவ டனக்கு
க௦ வீயா விழுச்சீர் வேந்தன் பணித்ததூஉஞ்
சிறையோர் கோட்டஞ் சீத்தரு ணெஞ்சத்
தறவோர் கோட்ட மாக்கிய வண்ணமுங்
கேட்டன னாகியத் தோட்டார் குழலியை
மதியோ ரெள்ளினு மன்னவன் காயினும்
கரு பொதியி னீங்கிய பொழுதிற் சென்று
பற்றினன் கொண்டென் பொற்றே ரேற்றிக்
கற்றறி விச்சையுங் கேட்டவ ளுரைக்கு
முதுக்குறை முதுமொழி கேட்குவ னென்றே

சு. அறவோர் - பௌத்தமுனிவர்; "அறவோர் பள்ளியு மறனோம் படையும்" (சிலப். ரு: கஎ௦), "அருணெஞ்சத், தறவோர் கோட்டம்" (கக - உ) என்று இக்காதையிற் பின்பு கூறுதல் காண்க.

எ. அட்டிற்சாலை - மடைப்பள்ளி; அருந்தினர்சாலை - போசனசாலை.

அ. கட்டு - உறுதி. காப்பு உடைத்தாக - காவலையுடையதாக.

உ - அ. கோட்டம் காப்புடைத்தாகவென இயைக்க.

கூ. ஆயிழை - மணிமேகலை.

க௦. வீயாவிழுச்சீர் - மாறாத சிறந்த கீர்த்தி. பணித்தது - சொல்லியது; அது, "யான்செயற் பாலதென் னீங்கொடிக்கு" (மணி. கக; கரு) என்றது.

கக - உ. அருணெஞ்சத் தறவோர்: மணி. உ௦: சு.

கந. கேட்டனனாகி - (உதயகுமரன்) கேட்டு. தோடார்குழலி, தோட்டார்குழலியென விகாரம்; சிலப். ப. ச௦க.

கச. மதியோர் எள்ளினும் - அறிவுடையோர் இகழ்வாராயினும். காயினும் - கோபித்தாலும்.

கரு. பொதியில்—பொது இல் - அம்பலம்.

கசு. பற்றினன்கொண்டு - பிடித்துக் கொண்டு.

கஎ. விச்சை - வித்தை; உம்மை, இறந்தது தழீஇயது.

கஅ. முதுக்குறை முதுமொழி: மணி. கஅ: கசுஎ; உ௦: எச.

(பி - ம்.) கூ. 'சென்றதுமாங்' கக-உ. 'சிறையோர் நீங்கிச் சிறையோர் கோட்ட, மறவோர் கோட்ட' கந. 'தோட்டலர் குழலியை' கரு. 'நீங்கிப் பொழுதிற்' கஎ. 'கற்றறி விச்சையும்' கஅ. 'முதுக்குறை மொழியுங் கேட் குவன்'

மதுக்கமழ் தாரோன் மனங்கொண் டெழுந்து
உ0 பலர்பசி களையப் பாவைதா னொதுங்கிய
வுலக வறவியி னூடுசென் றேறலு
மழைசூழ் குடுமிப் பொதியிற் குன்றத்துக்
கழைவளர் கான்யாற்றுப் பழவினைப் பயத்தான்
மாதவன் மாதர்க் கிட்ட சாப
உரு மீரா றாண்டு வந்தது வாராள்
காயசண் டிகையெனக் கையற வெய்திக்
காஞ்சன னென்னு மவடன் கணவ
னோங்கிய மூதூ ருள்வந் திழிந்து
பூத சதுக்கமும் பூமலர்ச் சோலையு
ங0 மாதவ ரிடங்களு மன்றமும் பொதியிலுங்

ககூ. தாரோன் - உதயகுமரன். உக. ஊடு - உள்ளே.

கூ - உக. சென்றதூஉம் பனித்ததூஉம் வண்ணமும்கேட்டு எள்ளினும் காயினும் சென்று குழலியைப்பற்றிக்கொண்டு எற்றிக் கேட்டுக் கேட்குவனென்று மனங்கொண்டு தாரோன் எழுந்து சென்று ஏறலுமெனக.

மேலே, காஞ்சனன் காயசண்டிகையைத் தேடிப்போந்ததும், உதயகுமரனைக் கொன்றதும் கூறப்படும்.

உஉ. பொதியிற்குன்றம் - பொதியின்மலை.

உங. கழை - மூங்கில். யாற்று - ஆற்றில்.

உச. மாதவன் - விருச்சிகன். மாதர்க்கு - காயசண்டிகைக்கு.

உரு. ஈராறாண்டு - பன்னிரண்டுவருடம்.

உசா. கையறவு - செயலறுதல். உரு - சா. காயசண்டிகை வாராள்.

உஅ. மூதூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம். இழிந்து - இறங்கி; என்றதனால், காஞ்சனன் ஆகாய கமனமுடையனென்பது பெறப்பட்டது; "விஞ்சையன் போயினன் விலங்குவிண் படர்ந்தென்" (கஉகூ) என்று இக்காதையிற் பின்வருதல் காண்க.

உகூ. பூதசதுக்கம் - தவவேடத்தில் மறைந்துநின்று அத்தவத்திற்கு இழுக்காயவற்றின்கணொழுகும் பொய்வேடத்தார்முதலிய அறுவகையோரையும் பாசத்தாற்கட்டி அடித்துண்ணும் பூதம் நிற்றற்கிடமாகிய சதுக்கம்; சதுக்கம் - நாற்சந்தி; "தவமறைந்தொழுகும்...............பூதம் புடைத்துணும் பூத சதுக்கமும்" (ரு:கஉஅ - கஙச) என்று சிலப்பதிகாரத்து வருதல் காண்க; பூ - பொலிவு.

ங0. மன்றம் - ஊருக்கு நடுவாய் எல்லாருமிருக்கு மரத்தடி; "மன்றமும் பொதியிலும்" புறநா. உஉசா.

(பி - ம்.) உ0. 'களைஇயபாவைதானொடுங்கிய' உச. 'மாதவனமாத்திட்ட' உஅ. 'வந்துபுகுந்து' உகூ. 'பூதச்சதுக்கமும் பூமரச் சோலையும்'

தேர்ந்தனன் றிரிவோ னேந்திள வனமுலை
மாந்தர் பசிநோய் மாற்றக் கண்டாங்
கின்றுநின் கையி னேந்திய பாத்திர
மொன்றே யாயினு முண்போர் பலரா
ஙரு லானைத் தீநோ யரும்பசி களைய
வான வாழ்க்கைய ரருளினர் கொல்லெனப்
பழைமைக் கட்டுரை பலபா ராட்டவும்
விழையா வுள்ளமொ டவன்பா னீங்கி
யுதைய குமரன் றன்பாற் சென்று
ச௦ நரைமூ தாட்டி யொருத்தியைக் காட்டித்
தண்ணறல் வண்ணந் திரிந்துவே றாகி
வெண்மண லாகிய கூந்தல் காணாய்
பிறைநுதல் வண்ணங் காணா யோநீ
நரைமையிற் றிரைதோற் றகையின் றாயது
சரு விறல்விற் புருவ மிவையுங் காணா
யிறவி னுணங்கல் போன்றுவே றாயின
கழுநீர்க் கண்காண் வழுநீர் சுமந்தன
குமிழ்மூக் கிவைகா ணுமிழ்சீ யொழுக்குவ
நிரைமுத் தனைய நகையுங் காணாய்

ஙக. தேர்ந்து திரிவோன் - காஞ்சனன்.

ஙஉ. கண்டு - (காஞ்சனன்) கண்டு.

மேல்வருவன காஞ்சனன் கூற்று.

ஙரு. நோய் - பஸ்மகவியாதி. ஙசா. வானவாழ்க்கையர் - தேவர்.

ஙரு - சா. களைய அருளினர்கொல்.

ஙஎ. பலபாராட்ட - பலவற்றைக்கூறிப் பாராட்ட.

ஙஅ. அவன் - காஞ்சனன்.

ச௦. நரைமூதாட்டி - நரையையும் முதுமையையுமுடையவள்.

சக. 'தண்ணறல் வண்ணம்' என்பது முதலியன மணிமேகலைகூற்று. அறல் - கருமணல்.

சச. நரைமை - வெண்மை.

சசா. இறவின் உணங்கல் - இறால்மீனின்வற்றல்.

சகூ. நகை - பல்.

(பி - ம்.) சக. 'தண்ணறல்வண்ணந் திரிந்து வேறாகிய' சஉ. 'கூந்தலுங் காணாய்' சச. 'நரைமயிர்த்திரைதோற் றகையின' சஅ. 'ஒழுகுவ', 'ஒழுகுவன' சகூ. 'பல்லுங்காணாய்'

௫௦ சுரைவித் தேய்ப்பப் பிறழ்ந்துவே றாயின
விலவிதழ்ச் செவ்வாய் காணா யோநீ
புலவுப் புண்போற் புலால்புறத் திடுவது
வள்ளைத் தாள்போல் வடிகா திவைகா
ணுள்ளூன் வாடிய வுணங்கல் போன்றன
௫௫ விறும்பூது சான்ற முலையுங் காணாய்
வெறும்பை போல வீழ்ந்துவே றாயின
தாழ்ந்தொசி தெங்கின் மடல்போற் றிரங்கி
வீழ்ந்தன விளவேய்த் தோளுங் காணாய்
நரம்பொடு விடுதோ லுகிர்த்தொடர் கழன்று
௬௦ திரங்கிய விரல்க ளிவையுங் காணாய்
வாழைத் தண்டே போன்ற குறங்கிணை
தாழைத் தண்டி னுணங்கல் காணா
யாவக் கணைக்கால் காணா யோநீ
மேவிய நரம்போ டென்புபுறங் காட்டுவ
௬௫ தளிரடி வண்ணங் காணா யோநீ
முளிமுதிர் தெங்கி னுதிர்கா யுணங்கல்
பூவினுஞ் சாந்தினும் புலான்மறைத் தியாத்துத்
தூசினு மணியினுந் தொல்லோர் வகுத்த
வஞ்சந் தெரியாய் மன்னவன் மகனென

---

௫௦. சுரைப்பழத்தின்விதை பல்லுக்கு உவமையாதலை, "சுரைவித்துப் போலுந்தம் பல்" (நாலடி. ௪௧௫) என்பதனாலுமுணர்க.

௫௨. புலவு - புலால்நாற்றம்.

௫௩. வள்ளைத்தாள் - வள்ளைத்தண்டு. வடிகாது - வடிந்தகாது.

௫௫. இறும்பூது - அதிசயம்; "இறும்பூது போலுமஃ தறிந்தருணீயென" சிலப். பதி. ௯.

௫௭. திரங்கி - திரைந்து. ௫௯. உகிர்த்தொடர் - நகத்தின்தொடர்ச்சி. ௬௧. குறங்கு - தொடை. இணை - இரண்டு. ௬௩. ஆவம் - அம்புக்கூடு. ௬௬. முளிமுதிர்தெங்கு - உலர்ந்த முதிர்ந்த தென்னை.

௬௭. "புலவன நீங்கிற் புலால்புறத் திடுவது" (௪: ௧௧௪) என்றார் முன்னும்.

௬௯. தெரியாய் - தெரிந்துகொள்வாய்.

(பி - ம்.) ௫௩. 'வடிந்தகாது' ௫௫. 'சான்றனமுலையிவைகாணாய்' ௫௮. 'தோளிவைகாணாய்' ௫௯. 'உகிரொடு கழன்று' ௬௩. 'காலிவையுங் காணாய்' ௬௭. 'புலான்மறுத்தியார்த்து'

எ0 விஞ்சை மகளாய் மெல்லிய லுரைத்தலுந்
தற்பா ராட்டுமென் சொற்பயன் கொள்ளாள்
பிறன்பின் செல்லும் பிறன்போ னோக்கு
மதுக்கம ழலங்கன் மன்னவன் மகற்கு
முதுக்குறை முதுமொழி யெடுத்துக் காட்டிப்
எரு பவளக் கடிகையிற் றவளவா ணகையுங்
குவளைச் செங்கணுங் குறிப்பொடு வழாஅ
வீங்கிவன் காதல னாதலி னேந்திழை
யீங்கொழிந் தனளென வெகுளி பொத்தி
மற்றவ ளிருந்த மன்றப் பொதியிலுட்
அ0 புற்றடங் கரவிற் புக்கொளித் தடங்கினன்

எ0. விஞ்சைமகளாய் - காயசண்டிகையாய். மெல்லியல் - மணிமேகலை.

மேல்வருவது காஞ்சனன்செய்தி.

எஉ. பிறனென்றது, உதயகுமரனை. இங்கே பிறன்பிச் செல்லுமென்றதுபோல, "எ[illegible]ப்பத் தங்கைப்பட்டா ளி[illegible]ரன் மகளு மாங்கே, வெண்ணெய்க்குள் [illegible] [illegible]பான் மெலிந்[illegible] னிற்கு மன்றே" (கருஎஎ) எ[illegible] [illegible]வகசிந்தாமணியி[illegible]ம் வ[illegible]ருத்தல்காண்க.

எச. ழ. மணி. கஅ: கசுஎ.

எரு. பவளக்கடிகை - பவளத்துண்டம்; என்றது உதட்டினை.

எசு. குறிப்பு - இங்கிதம்.

எரு - சு. இவ்வடிகளின் பொருளோடு, "ஒத்தொளிர் பவளத் துள்ளொளி சிறந்த......[illegible] [illegible]ளித்தா னுயிர்க்காப் [illegible]" (கஅ: எ0 - எகூ) என்று உதயகுமரன் கூறியவாக்கியம் ஒப்புநோக்கற்பாலது.

எஎ. இவனென்றது, உதயகுமரனை. காதலன் - ஆசாநாயகன்.

எஅ. ஈங்கு ஒழிந்தனள் - இவ்விடத்திலேயே தங்கிவிட்டாள்; என்னைத்தவிர்த்தாளென்றுமாம்; ஈங்கு, தன்மையையுணர்த்து[illegible] "[illegible]ப்பன" (மணி. கச: சஅ) என்பதிற்காண்க. இகல் - மாறுபாடு.

எகூ. மன்றப்பொதியில் - மன்றமாகியபொதியில்; இருபெயரொட்டு; இப்படியே, "மன்றப் பொதியிற், கந்துடை நெடுநிலைக் கடவுட் பாவை" (உக: கூ - எ) என்றுபின்னும்வரும்.

அ0. இங்கே காஞ்[illegible] [illegible] "[illegible] வெஞ்[illegible] [illegible], போகுபுர் புற்றில் புகுவ[illegible] போ[illegible]", "[illegible] வரவ [illegible] [illegible]

(பி - ம்.) எ0. 'மெல்லியலுரைக்கத்' எஉ. 'பிறர்பின்செல்லிறும் பிறர்போல்' எச. 'எடுத்துக்காட்டப்' எரு. 'பவளக் கடிகையும்' எஅ. 'ஆங்கொழிந்தனளென வகையெரி' எகூ. 'பொதியிற்'

காஞ்சன னென்னுங் கதிர்வாள் விஞ்சைய
னுங்கவ ளுரைத்த வரசிளங் குமரனுங்
களையா வேட்கை கையுதிர்க் கொள்ளான்
வளைசேர் செங்கை மணிமே கலையே
அரு காயசண் டிகையாய்க் கடிஞை யேந்தி
மாய விஞ்சையின் மனமயக் குறுத்தன
ளம்பல மருங்கி லயர்ந்தறி வுரைத்தவிவ்
வம்பலன் றன்னொடிவ் வைகிரு ளொழியா
ளிங்கிவள் செய்தி யிடையிருள் யாமத்து
கூ௦ வந்தறி குவனென மனங்கொண் டெழுந்து
வான்றேர்ப் பாகனை மீன்றிகழ் கொடியனைக்
கருப்பு வில்லியை யருப்புக்கணை மைந்தனை
யுயாவுத் துணையாக வயாவொடும் போகி
யூர்துஞ் சியாமத் தொருதனி யெழுந்து
கூரு வேழம் வேட் டெழும் வெம்புலி போலக்
கோயில் கழிந்து வாயி னீங்கி
யாயிழை யிருந்த வம்பல மணைந்து

யிருந்தோனெழுந்து" (கூஅ - கூ, க௦௪-) என இக்காதையிலேயே பின்பும் கூறுதல்காண்க.

அஉ. அவள் - மணிமேகலை. அரு. கையுதிர்க்கொள்ளான் - நீக்கான். மேல்வருவன உதயகுமரனுட்கோள்.

அசு. மாயவிஞ்சையின் - மாயவித்தையினால்.

அஎ. அயர்ந்து - வருந்தி; மறந்தென்றுமாம். அறிவுரைத்த - பழமைக்கட்டுரை பல பாராட்டிய.

அஅ. வம்பலன் - அயலான். வைகிருள் - வைகறைப்பொழுது.

கூக. வான்றேர் - ஆகாயத்திலுலவும் தென்றற்காற்றாகிய தேர்.

கூஉ. மணி. கஅ: க௦ரு; உரு: கூ௦; "மைநுழா நெடுங்கணார் மனத்துட் காமனு, மைதுலாங் கவர்கணை யரும்பு வைத்தவே" சூளா. குமார. ரு.

கூரு. உயாவுத்துணையாக - வினாவுந்துணையாக; கொண்டென்று ஒருசொல் வருவிக்க; தனியேசென்றானென்றபடி. வயா - வேட்கை மிகுதி; "வயாவென் கிளவி வேட்கைப் பெருக்கம்" தொல். உரி. சூ. எரு.

கூச. போயவன் நடுஇரவில் மீட்டும் எழுந்து வந்தான்.

(பி - ம்.) அஉ - ரு. 'உரைத்த வலர்தார் வேந்தனுங், களையாவேட்கை யிற் கையுதிர்க் கொள்ளா' அஅ. 'வம்பலன் றனனோடுடனவை இருளொளியான்' அகூ. 'எங்கிவைசெய்தி' கூக. 'பாகன்மீன்' கூரு. 'உயிர்த்துணையாகவயர்ப் பொடும்', 'உற்றனையாகவயாவொடும்'

வேக வெந்தீ நாகங் கிடந்த
போகுயர் புற்றளை புகுவான் போல
கoo வாகந் தோய்ந்த சாந்தல ருறுத்த
வூழடி யிட்டத னுள்ளகம் புகுதலு
மாங்குமுன் னிருந்த வலர்தார் விஞ்சைய
னீங்கிவன் வந்தன னிவள்பா லென்றே
வெஞ்சின வரவ நஞ்செயி றரும்பத்
கoரு தன்பெரு வெகுளியி னெழுந்துபை விரித்தென
விருந்தோ னெழுந்து பெரும்பின் சென்றவன்
சுரும்பறை மணித்தோ ளணிய வீசிக்
காயசண் டிகையைக் கைக்கொண் டந்தரம்
போகுவ லென்றே யவள்பாற் புகுதலு
ககo நெடுநிலைக் கந்தி னிடவயின் விளங்கக்
கடவு ளெழுதிய பாவையாங் குரைக்கு

---

௯௮. தீ - விடம்.

௯௯. போகுயர்புற்றளை - மிகவுயர்ந்த புற்றின்துவாரம்.
௯௮ - ௯. மணி. உo: அo, கoச - ரு.
கoo. சாந்து - சந்தனம். அலருறுத்த- பலரறியச்செய்ய.

கoக. ஊழ் அடியிட்டு -முறையே அடிவைத்து; "ஊழடி முட்டம்" (குறிஞ்சி. உருஅ.) அதன் உள்ளகம் - அம்பலத்தினுள்ளிடம்.

கoந. என்று - என்றுகருதி.

கoச. நஞ்சு எயிறு அரும்ப - விடத்தைப் பல் வெளிப்படுத்த; விடத்தையுடைய பல்தோன்றவென்றுமாம்.

கoரு. பை - படம். கoச - ரு. மணி. உo: அo, ௯௮ - ௯.
கoசு. இருந்தோன் - காஞ்சனன்.

கoஎ. சுரும்பு அறை மணித் தோள் - மலையை யொத்த அழகிய தோள் ; சுரும்பு - மலை. அறை, உவமவுருபு.

கoஅ. போகுவல் - போவேன்.

கoஉ - ௯. விஞ்சையன் இருந்தோன், இவன் இவள்பால் வந்தனனென்று எழுந்து சென்று வீசிப் போகுவலென்று புகுதலு மென்க.

ககo. கந்து - தூண்.

ககக. கடவுள் எழுதிய - மயனாற் பண்ணப்பட்ட ; "மயனெனக் கொப்பா வகுத்த பாவையி, னீங்கேன்" (மணி. உக : [illegible]) [illegible] பின்வருதல் காண்க.

(பி - ம்.) ௯௯. 'போயபுற்' கoந. 'ஈங்குவந்தனன்' கoஎ. 'தோள் வீச' ககo. 'கந்தனிடவயின்' ககக. 'பாவயர்க்குரை'

மணுக லணுகல் விஞ்சைக் காஞ்சன
மணிமே கலையவண் மறைந்துரு வெய்தினள்
காயசண் டிகைதன் கடும்பசி நீங்கி
ககரு வானம் போவுழி வந்தது கேளா
யந்தரஞ் செல்வோ ரந்தரி யிருந்த
விந்த மால்வரை மீமிசைப் போகார்
போவா ருளரெனிற் பொங்கிய சினத்தள்
சாயையின் வாங்கித் தன்வயிற் றிடூஉம்
கஉ0 விந்தங் காக்கும் விந்தா கடிகை
யம்மலை மிசைப்போ யவள்வயிற் றடங்கினள்
கைம்மை கொள்ளேல் காஞ்சன விதுகே
ளூழ்வினை வந்திங் குதய குமரனை
யாருயி ருண்ட தாயினு மறியாய்

மேல்வருவன கந்திற்பாவை காஞ்சனனை நோக்கிக் கூறும் கூற்று.

ககஉ. அணுகல் அணுகல் - அணுகாதே அணுகாதே.

ககச - ரு. தன்பசி நீங்கிக் காயசண்டிகை வானம்போவுழி அவளுக்கு வந்த துன்பத்தைக்கேள்.

ககசு. அந்தரஞ் செல்வோர் - தேவர். அந்தரி - துர்க்கை.

ககஎ. விந்தமால்வரை - விந்தியமலை.

ககசு - எ. விந்திய மலையிலிருத்தல் பற்றித் துர்க்கைக்கு விந்திய வாஸினி யென்றும் ஒரு பெயருண்டு.

ககஅ - உ0. விந்தமலையைப் பாதுகாக்கும் விந்தாகடிகை யென்பவள், யாரேனும் மேற் போவாராயின் மிக்க கோபத்தையுடையளாய்ச் சாயையினால் அவர்களை இழுத்துத் தன்வயிற்றிலிடுவள்; பிரம்மதேவரிடம் வரம்பெற்ற ஸிம்ஹிகை யென்னுமரக்கி இலங்கைக்குச் சென்ற அநுமானை நிழலாலிழுத்துத் தடைப்படுத்தியதாக ஸ்ரீமத் வான்மீகிராமாயணம், சுந்தரகாண்டத்தால் தெரிகின்றது.

கஉக. (காயசண்டிகை) விந்தாகடிகையின் வயிற்றிலடங்கினள்.

கஉஉ. கைம்மை கொள்ளேல் - சிறுமையைக் கொள்ளாதே; சிறுமையென்றது ஆராயாது செய்தலை. இனி, உதயகுமரன் மணிமேகலையுடைய பழம் பிறப்பின்நாயகனென்பதனை ஞானத்தாலறிந்த கந்திற்பாவை அவன் இறந்தது பற்றி, மணிமேகலையை அமங்கலையாக நினைந்து அவளைக் கொள்ளாதேயென்று கூறிற்றென்றலுமாம்; கைம்மை - அமங்கலை.

கஉங - ச. மடைத்தொழில் செய்வோனை முற்பிறப்பில் வெட்டிய

(பி - ம்.) ககஉ. 'விஞ்சையர் காஞ்ச' ககங. 'மற்றுருவெய்தினள்' ககஎ. 'மீமிசைச்செல்வார்' ககஅ. 'சினத்தாள்' ககக - உ0. 'சாகையின... தகைவயிற்றழூஉ, மந்தம்'

கஉ௫ வெவ்வினை செய்தாய் விஞ்சைக் காஞ்சன
வவ்வினை நின்னையு மகலா தாங்குறு
மென்றிவை தெய்வங் கூறலு மெழுந்து
கன்றிய நெஞ்சிற் கடுவினை யுருத்தெழ
விஞ்சையன் போயினன் விலங்குவின் படர்ந்தென்.

உ0.—உதயகுமரனைக்காஞ்சனன் வாளாலெறிந்தகாதை முற்றிற்று.

பாவம் உதயகுமரனை வெட்டுவென்னச் செய்தது; ஆனாலும் ஆராயாது செய்தலின் நீ அறியாய்; இவ்வரலாற்றை, மணி. உக - ஆம் காதை, எள - ஆம் அடிமுதலியவற்றாலும் உரு - ஆம்காதை, அஉ - ஆம் அடிமுதலிய வற்றாலும் உணர்க.

கஉஅ. கடுவினை - உதயகுமரனைக் கொன்றபாவம்.

கஉகூ. விலங்கு - குறுக்காக.

க-கஉகூ. கோட்டம் காப்புடைத்தாக, தாரோன் கேட்டு மனங்கொண்டு எழுந்து சென்று ஏறுதலும், கணவன் கையறவெய்தி வந்து இழிந்து தேர்ந்து திரிவோனைக் கண்டு பாராட்டவும், நீங்கிச் சென்று காட்டி மெல்லியல் உரைத்தலும், விஞ்சையன் புக்கு ஒளித்து அடங்கினன்; அரசிளங்குமரனும் கொள்ளான் மனங்கொண்டு எழுந்துபோகி எழுந்து கழிந்து நீங்கி அணைந்து புகுதலும், விஞ்சையன், எழுந்து சென்று வீசிப்புகுதலும், பாவை உரைக்கும்; அங்ஙனம் உரைப்பது கூறலும், விஞ்சையன் எழுந்து படர்ந்து போயினனென வினைமுடிவு செய்க.

(பி - ம்.) கஉகூ. 'விளங்குவின்'

இருபத்தொன்றாவது

கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை.

[இருபத்தொன்றாவது மணிமேகலை உதயகுமரன்மடிந்தது கண்டு உறுதுயரெய்த, நெடுநிலைக்கந்தின் நின்றபாவை வருவதுரைத்து அவள் மயக்கொழித்தபாட்டு.]

கடவு ளெழுதிய நெடுநிலைக் கந்தின்
குடவயி னமைத்த நெடுநிலை வாயின்

க. கடவுள் எழுதிய - தேவதிகளையொத்த பாவையை (மயன்) பண்ணின; "கடவுட் பாவை" (எ) என்பர் பின்னும்.

உ. குடவயின் - மேற்றிசை யிடத்தே.

(பி - ம்.) உ. 'அமைந்த நெடுநிலை'

முதியாள் கோட்டத் தகவயிற் கிடந்த
மதுமலர்க் குழலி மயங்கின ளெழுந்து
ரு விஞ்சயன் செய்தியும் வெண்வேல் வேந்தன்
மைந்தற் குற்றது மன்றப் பொதியிற்
கந்துடை நெடுநிலைக் கடவுட் பாவை
யங்கவற் குரைத்த வற்புதக் கிளவியுங்
கேட்டன ளெழுந்து கெடுகவிவ் வுருவெனத்
க0 தோட்டலர் குழலி யுள்வரி நீங்கித்
திட்டி விடமுண நின்னுயிர் போநாட்
சுட்டழ லீமத் தென்னுயிர் சுட்டே
னுவவன மருங்கி னின்பா லுள்ளந்
தவிர்விலே னாதலிற் றலைமகட் டோன்றி
கரு மணிப்பல் லவத்திடை யென்னையாங் குய்த்துப்

ங. முதியாள் கோட்டம் - சம்பாபதி கோயில்.

க - ங. இவ்வடிகளால் சம்பாபதிகோயில், கந்திற்பாவைக்கு மேற்றிசையிலுள்ளதென்று தெரிகின்றது.

ச. குழலி - மணிமேகலை.

ரு. விஞ்சையன் - காஞ்சனன். வென் - வெற்றி; "வென்வே லாடவன்" பு - வெ. வஞ்சி. உச.

சு. மைந்தற்கு - உதயகுமாரனுக்கு. மன்றப்பொதியில்: மணி.உ0:எகூ.

எ. கந்திற்பாவை.

அ. அங்கவற்கு - காஞ்சனனுக்கு. அற்புதம் - ஆச்சரியம்.

கூ. இவ்வுருக்கெடுகவென்று.

க0. குழலி, சுட்டு. உள்வரிநீங்கி - மறைந்தவேடமொழிந்து; என்றது, காயசண்டிகையின் வடிவமொழிந்தென்றபடி.

இனி, உதயகுமாரனைக்குறித்து மணிமேகலை புலம்புதல் கூறப்படும்.

கக. திட்டிவிடம் - கண்ணில் விடமுடையதோர் பாம்பு (மணி. கூ: சகூ); இதனைப் பாம்புகளுக்கு அரசென்றுங் கூறுவர்.

கஉ. சுட்டழல் - மிக்கநெருப்பு. ஈமம் - மயானம்.

கக - உ. இவ்வடிகளாற் போனபிறப்பின்செய்தி கூறினள்.

கச. தலைமகள் - மணிமேகலாதெய்வம்.

கங - ச. உவவனத்திற் கண்டபொழுது உதயகுமான்பால் மணிமேகலைக்குக் காதலிருந்ததென்பதை, "புதுவோன் பின்றைப் போனதென் னெஞ்ச, மிதுவோ வன்னாய் காமத் தியற்கை" (ரு: அகூ - கூ0), "அவன்பா லுள்ள, நீங்காத் தன்மை நினக்குமுண் டாகலின்" (க0: சச - ரு) என முன்வந்திருத்தலாலுணர்க.

(பி - ம்.) ரு. 'வெள்வெல்' க0. 'தோட்டார்குழலி' கக. 'விடமுண்டு'

பிணிப்பறு மாதவன் பீடிகை காட்டி
யென்பிறப் புணர்ந்த வென்முற் றோன்றி
யுன்பிறப் பெல்லா மொழிவின் றுரைத்தலிற்
பிறந்தோ ரிறத்தலு மிறந்தோர் பிறத்தலு
உ0 மறந்தரு சால்பு மறந்தரு துன்பமும்
யானினக் குரைத்துநின் னிடர்வினை யொழிக்கக்
காயசண் டிகைவடி வானேன் காதல
வைவாள் விஞ்சையன் மயக்குறு வெகுளியின்
வெவ்வினை யுருப்ப விளிந்தனை யோவென
உரு விழுமக் கிளவியின் வெய்துயிர்த்துப் புலம்பி
யழுதன ளேங்கி யயாவுயிர்த் தெழுதலுஞ்
செல்லல் செல்லல் சேயரி நெடுங்க
ணல்லியந் தாரோன் றன்பாற் செல்ல
னினக்கிவன் மகனாத் தோன்றிய தூஉ
ரு0 மனக்கினி யாற்குநீ மகளாய தூஉம்

கசு. பிணிப்பறு மாதவன் - புத்தன்; பிணிப்பு - பற்று; "பிணிப் பறுத் தோர்தம் பெற்றி யெய்தவும்" சிலப். கரு: க00.

கச - அ. தலைமகன் தோன்றி உய்த்துக் காட்டித் தோன்றி உரைத் தலினென்க.

உ0. சால்பு - அமைதி; இன்பமுமாம். மறம் - பாவம்.

கக - உ0. மணி. உக: ககரு; சிலப். ரு0: கருஅ - கூ.

உச. உருப்ப - கோபிக்க. விளிந்தனையோ - இறந்தாயோ.

உரு - ச. உருப்ப வெகுளியின் விளிந்தனையோ.

உரு. விழுமக்கிளவி - துன்பத்தைப் புலப்படுத்தும் சொற்கள்.

உசு. அயாவுயிர்த்து - நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு. எழுதலும் - மணி மேகலை எழுதலும்.

மேல், மணிமேகலையை நோக்கிக் கந்திற்பாவை கூறுதலைச் சொல்லுவார்.

உஎ. செல்லல் செல்லல் - போகாதே போகாதே. சேயரிநெடுங்கண், விளி.

உஅ. அல்லி - அகவிதழ். தாரோன் - உதயகுமரன்.

உக. மகன் - கணவனாக; "கோதை மனையோ ளம்மக னூர்க்கு" (சிலப். கசு: கஎ) எனக் கணவனை மகனென்று கூறியிருத்தல் காண்க.

ரு0. மனக்கினியாற்கு - உதயகுமரனுக்கு. மகளாயதூஉம் - மனைவி யானதும்.

(பி - ம்.) கசு. 'பிணிப்புமாதவன்' உஉ. 'காதலன்' உக. 'தலைமக னாய்த்தோன்றியதூஉம்'

பண்டும் பண்டும் பல்பிறப் புளவாற்
கண்ட பிறவியே யல்ல காரிகை
தடுமாறு பிறவித் தாழ்தரு தோற்றம்
விடுமாறு முயல்வோய் விழுமங் கொள்ளே
௩௫ லென்றிவை சொல்லி யிருந்தெய்வ முரைத்தலும்
பொன்றிகழ் மேனிப் பூங்கொடி பொருந்திப்
பொய்யா நாவொடிப் பொதியிலிற் பொருந்திய
தெய்வ நீயோ திருவடி தொழுதேன்
விட்ட பிறப்பின் வெய்துயிர்த் தீங்கிவன்
௪௦ றிட்டி விடமுணச் செல்லுயிர் போயது
நெஞ்சு நடுங்கி நெடுந்துயர் கூரயான்
விஞ்சையன் வாளி னிவன்விளிந் ததூஉ
மறிதலு மறிதியோ வறிந்தனை யாயிற்
பெறுவேன் றில்லநின் பேரரு ளீங்கென

௩உ. நீ அறிந்துகொண்ட முற்பிறப்பின் மட்டுமல்ல ; காணுதல் - அறிதல்.

உ௯ - ௩உ. தோன்றியதூஉம் ஆயதூஉம் கண்டபிறவியேயல்ல ; பண்டும் பண்டும் பல்பிறப்புளவாலென இயைக்க.

௩௩. தாழ்தரு - தங்குகின்ற ; அழுந்துகின்ற வென்றுமாம்.

௩௪. விழுமம் - துன்பம்.

௩௫. சொல்லியுரைத்தல் - கூறிவிளக்குதல் ; "அறைந்தனர் சாற்றும்" (சிலப். ௧0: ௧௩) என்புழிப்போல.

௩௬. பூங்கொடி - மணிமேகலை.

மேல், மணிமேகலையின் வினவும், கந்திற்பாவைகூறும் விடையும் கூறப்படும்.

௩௯. விட்டபிறப்பு - போனபிறப்பு. இவன் - உதயகுமரன்.

௩௯ - ௪0. இவன் உயிர்போதற்குக்காரணமாகிய தீவினையையும்.

௪௧. யான் நெடுந்துயர் கூர; கூர - மிக.

௪உ. விளிந்ததூஉம் - இறந்ததற்குக் காரணமாகிய தீவினையையும்.

௪௩. அறிதலுமறிதியோ - அறிதலும் செய்தியோ ; இஃது, "உண்ணலு முண்ணேன் வாழலும் வாழேன்" (கலி. உ௩) என்பதுபோல நின்றது.

௪௪. நினது பெருங்கருணையை யான் இவ்விடத்துப் பெறுவேன் ; என்றது, நீகூறும் விடையைக் கேட்கும் விருப்பமுடையே னென்றவாறு. என - என்று மணிமேகலை சொல்ல.

(பி - ம்.) உஉ. 'பிறவை யெல்லாங் காரிகை' ௩எ. 'பொதியிற்றோன்றிய' ௪௪. 'பெறுவனேன தில்லநின்'

சரு வையரி நெடுங்க ணாயிழை கேளெனத்
தெய்வக் கிளவியிற் றெய்வங் கூறுங்
காயங் கரையெனும் பேரியாற் றடைகரை
மாயமின் மாதவன் வருபொரு ளுரைத்து
மருளுடை மாக்கண் மனமாசு கழூஉம்
ரு௦ பிரம தருமனைப் பேணினி ராகி
யடிசிற் சிறப்பியா மடிகளுக் காக்குதல்
விடியல் வேலை வேண்டின மென்றலு
மாலை நீங்க மனமகிழ் வெய்திக்
காலை தோன்ற வேலையின் வரூஉ

சரு. ஆயிழை, விளி. சசு. தெய்வம் - கந்திற்பாவை.

சஎ கரை - கரையில்.

சஅ. மாதவன் வருபொருள் - புத்தன் அவதரித்தலை. உலகத்திற் பாவங்கள் அதிகரித்த காலந்தோறும் அப்பாவங்களைப் போக்கி அருளறத்தை நிலைநிறுத்தி உயிர்களை [illegible] பொருட்டுப் புத்தாவதார முண்டென்பது பௌத்த நூற்றுணிபு; "ஈரெண் ணூற்றோ டீரெட் டாண்டிற், பேரறி வாளன் றோன்றும்" (கஉ:எஎ- அ), "மரவிரு ளிரிய மன்னுயி ரேமுற, [illegible] விரித்தாங் காப்பப் [illegible], புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காறும்" (உக: கசுரு - எ), "புலவன் முழுதும் பொய்யின் றுணர்ந்தோ, னுலகுயக் கோடற் கொருவன் றோன்று, மந்நா ளவனறங் கேட்டோ ரல்ல, தின்னைப் பிறவி யிழுக்குந ரில்லை" (உரு: சரு- அ), "கரவரும் பெருமைக் கபிலையம் பதியி, னளப்பரும் பாரமிதை யளவின்று நிறைத்துத், துளக்கமில் புத்த ஞாயிறு தோன்றி" (உசு: சச - சு) என இந் நூலுள்ளே பலவிடத்தும் வருதல் காண்க.

சசு. மருளுடை மாக்கள் - மயக்கத்தையுடைய மனிதர். மனமாசு - காமவெகுளி மயக்கங்கள்; "வெஃகல் வெகுளல் பொய்க்காட்சி யென், றுள்ளந் தன்னி னுருப்பன மூன்றும்" ([illegible]௦: எ௦ - எக) என்பதனாலுணர்க. கழூஉம் - கழூவும்.

ருக. அடிகளுக்கு அடிசிற்சிறப்பு ஆக்குதலென்க.

ருஉ. விடியல்வேலை - நாள்வெயிற்காலம்; வைகறைப்பொழுதெனினும் பொருந்தும்.

ருக - உ. அடிகளுக்கு அடிசிற் சிறப்பு விடியல்வேலையாக்குதல் வேண்டினமென்று மடையனை நோக்கிக் கூறுதலும்.

சஎ -ருஉ. அடைகரையில் உரைத்துக் கழூஉம் பிரமதருமனைப் பேணி விடியல்வேலையில் ஆக்குதலை வேண்டினமென்றலு மென்க.

ரு௩. மாலை - இரவு. ருச. காலை - நாள்வெயிற்காலை. வரூஉ - வந்து.

(பி - ம்.) சஅ. '[illegible]' ருக. '[illegible]குதல்' ரு௩. 'மாலைநீங்கி'

௫௫ நடைத்திறத் திழுக்கி நல்லடி தளர்ந்து
மடைக்கலஞ் சிதைய வீழ்ந்த மடையனைச்
சீல நீங்காச் செய்தவத் தோர்க்கு
வேலை பிழைத்த வெகுளி தோன்றத்
தோளுந் தலையுந் துணிந்துவே றாக
௬0 வாளிற் றப்பிய வல்வினை யன்றே
விராமலர்க் கூந்தன் மெல்லிய னின்னோ
டிராகுலன் றன்னை யிட்டக லாதது
தலைவன் காக்குந் தன்பொருட் டாகிய

---

௫௫. நடைத்திறத்து இழுக்கி - நடைவகையால் வழுக்கி.

௫௬. மடைக் கலம் - சோற்றுப்பாத்திரம். மடையன் - சமையற்காரன்.

௫௭. சீலம் - பஞ்சசீலம்; தசசீலமுமாம்; கொல்லாமை (அஹிம்ஸை), பொய்சொல்லாமை (ஸத்தியம்), களவின்மை (அஸ்தேயம்), காமமின்மை (பிரமசரியம்), இரவாமை (அபரிக்கிரகம்) என்னும் இவை பஞ்சசீலம் ; இவ் வைந்தனோடு உயர்ந்த ஆசனத்து இருத்தல் கிடத்தலின்மை, சந்தனம் மாலை முதலியன தரியாமை, பொன்வெள்ளிகளைத் தீண்டாமை, பாடலாடல் விரும்பாமை, உதயத்திற்கு முன்பு புசியாமை என்னும் ஐந்தும்சேரத் தச சீலமாம். பஞ்சசீலத்துள், இரவாமை நின்ற நிலைக்களத்தின்கண் கள்ளுண் ணாமையைச் சேர்த்துக்கூறுவாருமுளர்; (நீல. சமய.) கொல்லாமை, திரு டாமை, வியபிசரியாமை, பொய்கூறாமை, கள்ளுண்ணாமை யென்னுமிவை பஞ்சசீல மென்றும், இவை இல்லறத்தார் எல்லோர்க்கும் உரியனவென்றும், இவ்வைந்தனோடு இரவில் தூய்மையில்லாத உணவைப்புசியாமை, சந்தன முதலிய மணமுள்ள பொருள்களை உபயோகியாமை, தரையிற் பாய்மேலே படுத்தல் என்னும் மூன்றுஞ்சேர அஷ்டாங்கசீலமென்றும், இவை இல் லறத்தாரில் சிரேஷ்டமானவர்களுக்கே யுரியனவென்றும், இவ்வெட்டனோடு நாட் டியம் கானமுதலியவற்றை விரும்பாமை, பொன்வெள்ளிகளைத்தொடாமை யென்னும் இவ்விரண்டும்சேரத் தசசீலமென்றும், இப்பத்தும் துறவிகளுக் கே யுரியனவென்றும், இப்பத்தில் வியபிசரியாமை நின்றவிடத்திற் பிரமசரி யம் கூறப்படுமென்றும் தார்மிகருத்திரமென்னும் பௌத்தநூல்கூறும்.

௫௮. பிழைத்தவெகுளி - தவறினமையால்வந்தகோபம்.

௬0. தப்பிய - வெட்டிய. ௬௧. மெல்லியல், விளி.

௫௬ - ௬௨. இப்படியே, "மடைக்கலஞ் சிதைய வீழ்ந்தமடையனை, யுடற்றணி செய்தாங் குருத்தெழும் வல்வினை, நஞ்சுமிழ் வாயி னல்லுயிர் வாங்கி, விஞ்சையன் வாளால் வீட்டிய தன்றே" (௨௩ : ௮௨ - ௫) என்று இராசமாதேவியை நோக்கி மணிமேகலை கூறியதாகப் பின்புவருதல் காண்க.

௬௩. தலைவன் - கடவுள். காக்கும் - காப்பான் ; தடுப்பானென்றபடி.

௬௩ - ௬. வினையைத் தலைவன் காக்குமெனப் போர் அறியாரொன இயைக்க;

(பி - ம்.) ௫௭. 'நீங்காத் தேசத்தோர்க்கு' ௬௧. 'விராக்கூந்தல்'

வவல வெவ்வினை யென்போ ரறியா
௬௫ ரறஞ்செய் காத லன்பினி ளாயினு
மறஞ்செய் துளதெனின் வல்வினை யொழியா
தாங்கவ் வினைவந் தணுகுங் காலைத்
தீங்குறு முயிரே செய்வினை மருங்கின்
மீண்டுவரு பிறப்பின் மீளினு மீளு
எ0 மாங்கவ் வினைகா ணாயிழை கணவனை
யீங்கு வந்திவ் விடர்செய் தொழிந்த
தின்னுங் கேளா யிளங்கொடி நல்லாய்
மன்னவன் மகற்கு வருந்துதுய ரெய்தி
மாதவ ருணர்த்திய வாய்மொழி கேட்டுக்
எ௫ காவல னின்னையுங் காவல்செய் தாங்கிடு
மீடுசிறை நீக்கி யிராசமா தேவி
கூட வைக்குங் கொட்பின ளாகி
மாதவி மாதவன் மலரடி வணங்கித்

செய்தவன் நுகர்ந்தாலன்றி வினை தொலையாதென்றவாறு.

௬௬. மறம் செய்துளதெனின் - பாவம் செய்யப்பட்டிருப்பின். வல்வினை, சுட்டு.

௬அ. தீங்கு - துன்பம்.

எ0. அவ்வினை - மடையனை வெட்டியபாவம். கணவனை - உதயகுமரனை.

எ0 - எக. [illegible] இவ்விடர்செய்தொழிந்ததென்க.

இனி, மணிமேகலைக்குப்பின்வருவனவற்றைக் கந்திற்பாவைத்தெய்வம் கூறுதல் கூறப்படும்.

எ௩. மகற்கு - உதயகுமரன் இறந்ததற்காக.

எச. உணர்த்திய [illegible] ஒருவனுமிடம் உரைக்கவேண்டுதார் பலராதலின் 'மாதவருணர்த்திய' என்றார். வாய் - உண்மை.

எ௫. காவல்செய்தாங்கிடும் - சிறையில் வைப்பான்.

எ௬. இராசமாதேவி - பட்டத்துத்தேவி.

எஎ. கொட்பு - கொள்கை. எஅ. மாதவன் - அறவணவடிகள்.

(பி - ம்.) ௬௫. '[illegible]' [illegible]. 'ஆங்கவெவ்வினை வந்தெனதுந்தாத்' எ௩. 'வருந்துயசெய்தி' எச. 'மாதவருரைத்த', 'மாதவருணர்த்த' எ௫. 'காதலிநின்னையுங் காவல்செய்தீங்கிடும்'

தீது கூறவவ டன்னொடுஞ் சேர்ந்து
அ0 மாதவ னுரைத்த வாய்மொழி கேட்டுக்
காதலி நின்னையுங் காவ னீக்குவ
ளரைசாள் செல்வத் தாபுத் திரன்பாற்
புரையோர்ப் பேணிப் போகலும் போகுவை
போனா லவனொடும் பொருளுரை பொருந்தி
அரு மாநீர் வங்கத் தவனொடு மெழுந்து
மாயமில் செய்தி மணிபல் லவமெனுந்
தீவகத் தின்னுஞ் சேறலு முண்டாற்
றீவ திலகையிற் றன்றிறங் கேட்டுச்
சாவக மன்னன் றன்னா டடைந்தபின்

எகூ. தீது - மணிமேகலை சிறையில் வைக்கப்பட்டிருத்தல்.

அ0. வாய்மொழி - உண்மைமொழி; சிலப். க0: ககூஉ.

எகூ - அக. இராசமாதேவி நீக்கி - வைக்குங்கொட்பினளாகிக் கேட்டு நின்னைக்காவல் நீக்குவளென்க.

அஉ. ஆபுத்திரனென்றது, புண்ணிய ராசனை ; இது, "நாக புரமிது நன்னக ராள்வோன், பூமிசந் திரன்மகன் புண்ணிய ராசன்" (உச: ககூகூ - எ0) என்று தருமசாவகன் மணிமேகலைக்குக் கூறியவாற்றானுணரப்படும் ; புண்ணியராசனை ஆபுத்திரனென்றே இந்நூலிற் பெரும்பாலும்வழங்குவர்.

அங. புரையோர் - சங்கத்தார் ; புரை - உயர்ச்சி. போகலும் போகுவை - போகுதலையுஞ்செய்வை.

அச. பொருளுரை - தருமபதம்; "பொய்யில்புலவன் பொருளுரை" (மணி. உஉ: கூக); என்றது, நாகபுரத்தின் பக்கத்ததாகிய சோலையிலுள்ள தருமசாவகன் ஆபுத்திரனுக்குக்கூறும் உபதேசமொழிகளைக் குறித்து நின்றது. பொருந்தி - கேட்டு. அம்மொழிகளாவன, "அறனு மறனு மனித்தமு நித்தத், திறனுந் துக்கமுஞ் செல்லுயிர்ப் புக்கிலுஞ், சார்பிற் றோற்றமுஞ் சார்பறுத் துய்தியு, மாரிய னமைதியும்" (உரு: கூ - கூ) என்பவைகள்.

அரு - எ. மணிமேகலை நாகபுரத்திலிருந்து ஆகாயவழியேபோந்து மணிபல்லவத்தையடைந்தாளென்றும், ஆபுத்திரன் கப்பல்வழியேவந்து அத்தீவத்தை அடைந்தானென்றும், உரு - ஆம் காதை உகூ - ஆம் அடிமுதலியவற்றாலும், கஉச - ஆம் அடிமுதலியவற்றாலும் விளங்குதலால், 'வங்கத் தவனொடு மெழுந்து' என்பதற்குப் பின்பு கப்பலேறி மணிபல்லவத்தையடைவோனாகிய ஆபுத்திரனினின்று நீங்கி ஆகாயவழியேயெழுந்தெனப் பொருள் கொண்டு எழுந்து சேறலுமுண்டென வியைக்க. வங்கத்தவனொடுமென்பது, ஐந்தாவதன்மயக்கம்.

அகூ. சாவகமன்னன் - சாவகநாட்டரசனாகிய ஆபுத்திரன்.

(பி - ம்.) அங. 'போக்கலும்போக்கும்', 'போகினும் போகுவை' அரு. 'அவனொடுமேறி'

௯௦ ஞங்கத் தீவம்விட் டருந்தவன் வடிவாய்ப்
பூங்கொடி வஞ்சி மாநகர் புகுவை
யாங்கந் நகரத் தறிபொருள் வினவு
மோங்கிய கேள்வி யுயர்ந்தோர் பலரா
லிறைவ னெங்கோ னெவ்வுயி ரனைத்து
௯௫ முறைமையிற் படைத்த முதல்வனென் போர்களுந்
தன்னுரு வில்லோன் பிறவுருப் படைப்போ
னன்னோ னிறைவ னாகுமென் போர்களுந்
துன்ப நோன்பித் தொடர்ப்பா டறுத்தாங்
கின்ப வுலகுச்சி யிருத்துமென் போர்களும்
௧௦௦ பூத விகாரப் புணர்ப்பென் போர்களும்
பல்வேறு சமயப் படிற்றுரை யெல்லா
மல்லியங் கோதை கேட்குறு மந்நா
ளிறைவனு மில்லை யிறந்தோர் பிறவா
ரறனோ டென்னையென் றறைந்தோன் றன்னைப்
௧௦௫ பிறவியு மறவியும் பெற்றியி னுணர்ந்த
நறுமலர்க் கோதை யெள்ளினை நகுதி

௯௦. தீவம் - மணிபல்லவம்.

௯௧. வஞ்சிமாநகர் - கருவூர்; இ[illegible] சேரர்களுடைய இராசதானி; மலைநாட்டிலுள்ளது.

௯௪-௫. படைத்த முதல்வனே இறைவன் எங்கோன் என்போர் களுமென்க; இவர்கள் பிரமவாதிகள்; "பேருல கெல்லாம் பிரம வாதி யோர், தேவ னிட்ட முட்டை [illegible]" ([illegible]) [illegible] காண்க. இவர்களை இரணியகருப்பவாதிகளென்றுங்கூறுவர்.

௯௬-௭. என்போர்கள் அத்துவைத வாதிகள்.

௯௮. நோன்பு - கன்மங்கள். இத்தொடர்ப்பாடு - இந்தப்பந்தங்கள்.

௯௮-௯. நோன்பு அறுத்து இருத்துமென்போர்கள் - கர்மப்ரஹ்ம வாதிகள்.

௧௦௦. புணர்ப்பென்போர்கள் - பூதவாதிகள்.

௯௪-௧௦௦. இவ்வடிகளிற்கூறிய சமய இலக்கணங்களுட் சிலவும், இன்னும் [illegible] இந்நூ[illegible] - ஆங் [illegible] விளங்கவுரைக்கப்படும்.

௧௦௧. படிற்றுரை - பொய்ம்மொழி.

௧௦௪. அறனோடு என்னை - தருமத்தால்வரும் பயன்யாது? அறைந் தோன் - பூதவாதி.

௧௦௫. அறவி - தருமத்தோடு பொருந்தியவழி.

௧௦௬. எள்ளினை நகுதி - இகழ்ந்துசிரிப்பாய்.

(பி - ம்) [illegible] 'தா[illegible]' [illegible] 'நோன்பித்தொடர்ப்பாடு' ௧௦[illegible]. 'இல்லைபிறவிறந்தோர் பிறவார்'

யெள்ளினை போலு மிவ்வுரை கேட்டிங்
கொள்ளிய துரையென வுன்பிறப் புணர்த்துவை
யாங்குறிற் கொணர்ந்த வருந்தெய்வ மயக்குக்
ககo காம்பன தோளி கனுமயக் குற்றனை
யென்றவ னுரைக்கு மிளங்கொடி நல்லா
யன்றென் றவன்முன் னயர்ந்தொழி வாயலை
தீவினை யுறுதலுஞ் செத்தோர் பிறத்தலும்
வாயே யென்று மயக்கொழி மடவாய்
ககரு வழுவறு மரனு மண்ணுங் கல்லு
மெழுதிய பாவையும் பேசா வென்ப
தறிதலு மறிதியோ வறியாய் கொல்லோ
வறியா யாயி னுங்கது கேளாய்
முடித்துவரு சிறப்பின் மூதூர் யாங்கணுங்
கஉo கொடித்தேர் வீதியுந் தேவர் கோட்டமு
முதுமர விடங்களு முதுநீர்த் துறைகளும்
பொதியிலு மன்றமும் பொருந்துபு நாடிக்
காப்புடை மாநகர்க் காவலுங் கண்ணி
யாப்புடைத் தாக வறிந்தோர் வலித்து
கஉரு மண்ணினுங் கல்லினு மரத்தினுஞ் சுவரினுங்
கண்ணிய தெய்வதங் காட்டுநர் வகுக்க
வாங்கத் தெய்வத மவ்விட நீங்கா

கoசு-எ. அறைந்தோன்றன்னை இவ்வுரைகேட்டுவெள்ளினைநகுதிபோலும்.

ககஉ. அயர்ந்தொழிவாயலை - மறந்தொழியாய்.

ககங. மணி. உக: ககூ - உo.

ககச. வாயே - உண்மையே. ககரு - சு. மணி. உக : கஉரு - சு.

ககஎ. அறிதலுமறிதியோ - அறிதலும் செய்தியோ.

கஉo. தேவர் கோட்டம் - தேவர்கோயில்.

கஉக. முதுமரம் - பழையமரம்.

கஉங. காவலுங்கண்ணி - காவலையுங் கருதி.

கஉச. யாப்புடைத்தாக - உறுதியுடைத்தாக. வலித்து - எண்ணி.

கஉசு. தெய்வதங்காட்டுநர் - தெய்வத்தை நிறுத்துவோர்.

(பி - ம்.) கoஎ. 'போறுமெல்லுரை கேட்டிங்கு' கoஅ. 'பிறப்புரைக்குவை' ககo. 'காம்பினைத்தோளி' ககஉ. 'அன்றவன்றன்முன்' ககங. 'சென்றோர்' ககச. 'மடக்கொடி மடவாய்' ககசு. 'வரும்பிறப்பின்' கஉச. 'அறிந்தோரியற்றி' கஉசு. 'கண்ணியவுருவங்காட்டுநர்வகுத்த'

வூன்கணி னார்கட் குற்றதை யுரைக்கு
மென்றிறங் கேட்டியோ விளங்கொடி நல்லாய்
௧௩௰ மன்பெருந் தெய்வ கணங்களி னுள்ளேன்
றுவதிக னென்பேன் றொன்றுமுதிர் கந்தின்
மயனெனக் கொப்பா வகுத்த பாவையி
னீங்கேன் யானென் னிலையது கேளாய்
மாந்த ரறிவது வானவ ரறியா
௧௩௫ ரோவியச் சேனனென் னுறுதுணைத் தோழ
னவனை யிந்நகர்க் காருரைத் தனரோ
வவனுடன் யான்சென் றாடிட மெல்லா
முடனுறைந் தார்போ லொழியா தெழுதிப்
பூவும் புகையும் பொருந்துபு புணர்ந்து
௧௪௰ நாநணி வருந்தவென் னலம்பா ராட்டலின்
மணிமே கலையான் வருபொரு ளெல்லாந்
துணிவுட னுரைத்தே னென்சொற் றேறெனத்
தேறே னல்லேன் றெய்வக் கிளவிக
ளீறு கடைபோக வெனக்கரு ளென்றலுங்

௧உ௮. ஊன்கணினார்க்கு - மானிடர்களுக்கு ; சீவக. [illegible].

மேல்வருவன, மணிமேகலைக்குத் தனதுவரலாற்றைக் கந்திற்பாவை கூறுங் கூற்று.

௧௩௧. துவதிகனென்பேன் - துவதிகனென்று பெயர்கூறப்படுவேன். தொன்று முதிர் கந்து - பழமை முதிர்ந்த தூண்.

௧௩௨. மயன் - தெய்வத்தச்சன்; அசுரத்தச்சனென்றுங்கூறுவர்; கந்திற்பாவை இருத்தற்கிடமாகிய [illegible] கோட்டமும் மயனாற்செய்யப்பட்டதென்று இந்நூல் [illegible] - ஆம் அடிமுதலியவற்றால் தெரிகின்றது.

௧௩௫. ஓவியச்சேனன் - சித்திரசேனன்.

௧௩௭. அவனுடன் - சித்திரசேனனுடன். ஆடிடம் - விளையாடுமிடம்.

௧௪௨. தேறென - தெளிவாயென்று கந்திற் பாவை சொல்ல.

மேல்வருவன மணிமேகலை கூற்று.

௧௪௩. தெய்வக்கிளவிகளைத் தேறேனல்லேன்; தெளிவேனென்றபடி.

௧௪௪. ஈறு கடைபோக - மரணம் இறுதியாக ; "கடைபோகச் செல்வமுய்த் தார்" (நாலடி. ௧௧௬.) என்றலும் - என்று மணிமேகலை சொல்லலும்.

மேல் வருவன கந்திற்பாவை கூற்று.

(பி - ம்.) ௧௩௨. 'பாவையை' ௧௩௫. 'ஓவிய சேனன்' ௧௩௯. 'பொருந்துவகொணர்ந்து' ௧௪௰. '[illegible]' [illegible]. 'மணிமேகலைக்குவரு' ௧௪௪. 'ஈறுயிர் கடைகொளெனக்குறையென்றலும்'

கசரு துவதிக னுரைக்குஞ் சொல்லலுஞ் சொல்லுவேன்
வருவது கேளாய் மடக்கொடி நல்லாய்
மன்னுயிர் நீங்க மழைவளங் கரந்து
பொன்னெயிற் காஞ்சி நகர்கவி னழிய
வாங்கது கேட்டே யாருயிர் மருந்தா
கருo யீங்கிம் முதியா ளிடவயின் வைத்த
தெய்வப் பாத்திரஞ் செவ்விதின் வாங்கித்
தையனிற் பயந்தோர் தம்மொடு போகி
யறவணன் றானு மாங்குள னாதலிற்
செறிதொடி காஞ்சி மாநகர் சேர்குவை
கருரு யறவண னருளா லாய்தொடி யவ்வூர்ப்
பிறவண மொழிந்துநின் பெற்றியை யாகி
வறனோ டுலகின் மழைவளந் தரூஉ
மறனோ டேந்தி யாருயி ரோம்புவை
யாய்தொடிக் கவ்வூ ரறனொடு தோன்று
கசுo மேது நிகழ்ச்சி யாவும் பலவுள
பிறவற முரைத்தோர் பெற்றிமை யெல்லா
மறவணன் றனக்குநீ யுரைத்த வந்நாட்
டவமுந் தருமமுஞ் சார்பிற் றோற்றமும்

கசரு. உரைக்கும், முற்று. சொல்லலுஞ்சொல்லுவேன் - யான் சொல்லுதலையுஞ் செய்வேன்.

கசஎ. நீங்கக் கரந்து - நீங்கும்படி மறைந்து.

கருo. முதியாள் - சம்பாபதி.

கருஉ. நிற்பயந்தோர் - மாதவியும் சுதமதியும்.

கருங. ஆங்கு - காஞ்சிநகரில். கருச. செறிதொடி, விளி.

கருங - ச. ஆங்குளனாதலிற் சேர்குவை.

கசசு - ருச. அதுகேட்டு வாங்கிக் காஞ்சிமாநகர் சேர்குவையென்க.

கருசு. பிறவணமொழிந்து - வேற்றுமதப்பற்றொழிந்து.

கருஎ. வறன் ஓடு உலகில் - வறட்காலம் பரந்த உலகத்தில்.

கருஅ. அறனோடு - அமுதசுரபி. கருஎ - அ. மணி. கரு : ருங - ச.

கசுக. பிறவறமுரைத்தோர் - காஞ்சி நகரத்தில் மற்றைச் சமயதருமங்களைச் சொன்னோருடைய.

கசுங. சார்பு - துவாதசநிதானம்; அவை, "பேதைமை செய்கை யுணர்வே யருவுரு, வாயி லூறே நுகர்வே வேட்கை, பற்றே பவமே தோற்றம்

(பி - ம்.) கருரு. 'அருளாய்தொடி' கருஎ. 'மறனோடுலகின்' கசுo. 'ஏதுக்கு நிகழ்ச்சி'

பவமறு மார்க்கமும் பான்மையி னுரைத்து
கசுரு மறவிரு ளிரிய மன்னுயி ரேமுற
வறிவெயில் விரித்தாங் களப்பி லிருத்தியொடு
புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காறுஞ்
செத்தும் பிறந்துஞ் செம்பொருள் காவா
வித்தல நீங்கே னிளங்கொடி யானுந்
கஎo தாயரு நீயுந் தவறின் ருக
வாய்வ தாகநின் மனப்பாட் டறமென
வாங்கவ னுரைத்தலு மவன்மொழி பிழையாய்
பாங்கிய னல்லறம் பலவுஞ் செய்தபின்
கச்சி முற்றத்து நின்னுயிர் கடைகொள
கஎரு வுத்தர மகதத் துறுபிறப் பெல்லா
மாண்பிறப் பாகி யருளற மொழியாய்

வினைப்பய, னிற்றென வகுத்த வியல்பீ ராறும்" (மணி. உச :கoரு - அ; ௩o: சரு - அ) என்பன.

கசுச. பவம் - கருமங்களின் கூட்டம்; "பவமெனப் படுவது கரும வீட்டம்" (௩o : கூ௩) என வருதல் காண்க.

கசுரு. மறவிருள் - பாவமாகிய இருட்டு. ஏமுற - நிருவாணமாகிய இன்பத்தை அடையும்படி; ஏமம் - இன்பம்.

கசுசு. இருத்தி - அணிமாதியோகசித்திகளெட்டும்; "எத்திறத் தார்க்கு மிருத்தியுஞ் செய்குவம்" (உ : சக) என்று பின்னும் வருதல் காண்க; சித்தி என்பதுதொன்பதென்று கூறுதலுமுண்டு; "எண்பத் தொன்பதுசித்தி யியல்பினுளான்வெல்க, பண்போந்த நுண்பொருளைப் பாரறியப் பகர்ந்தனையே" என்பது வீர. யாப்பு. கக - உதாரணம்.

கசுஎ. தோன்றுங்காறும் - தோன்றுமளவும்.

கசுஅ. செம்பொருள் - தருமம்; மெய்யுணர்ந்தார் நெஞ்சிற்கெல்லாம் செம்மையுடைத்தாய்த் தோன்றலின், இப்பெயர்பெற்றது; "செம் பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்" (குறள். கூக.) காவா - காத்து.

கசுகூ. இத்தலம் - இக்காஞ்சி நகரத்தை. கஎக. அறம் வாய்வதாக.

கஎஉ. அவன் - அறவணன். பிழையாய் - தப்பாயாய்.

கசுச - எஉ. அவன் உரைத்து நின் மனப்பாட்டறம் வாய்வதாகவென வுரைத்தலும்.

கஎ௩. நல்லறம் - காருணியம்.

கஎச. கச்சிமுற்றம் - காஞ்சிநகரிடம்; "கச்சிமுற்றத்து" (சிலப். உரு: கூ, ௩ச.) கடை - முடிவு.

கஎரு. உத்தரமகதம் - வடமகதநாடு.

கஎசு. ஒழியாய் - நீங்காயாய்.

(பி - ம்.) கசுச. 'வேயறுமார்க்கமும்' கசுஅ. 'செம்பொருளிகவாய்' கசுகூ. 'இத்திற நீங்கேன்' கஎ௩. 'வாங்கிய நல்லறம்பலவுஞ்' கஎரு. 'புத்தமலலகததுனபிறப்'

மாண்பொடு தோன்றி மயக்கங் களைந்து
பிறர்க்கற மருளும் பெரியோன் றனக்குத்
தலைச்சா வகனாய்ச் சார்பறுத் துய்தி
௧௮௦ யின்னுங் கேட்டியோ நன்னுதன் மடந்தை
யூங்க ணோங்கிய வுரவோன் றன்னை
வாங்குதிரை யெடுத்த மணிமே கலாதெய்வஞ்
சாது சக்கரற் காரமு தீத்தோ
யீது நின்பிறப் பென்பது தெளிந்தே
௧௮௫ யுவவன மருங்கி னின்பாற் றோன்றி
மணிபல் லவத்திடைக் கொணர்ந்தது கேளெனத்
துவதிக னுரைத்தலுந் துயர்க்கட னீங்கி
யவதி யறிந்த வணியிழை நல்லாள்
வலையொழி மஞ்ஞையின் மனமயக் கொழிதலு
௧௯௦ முலகுதுயி லெழுப்பினன் மலர்கதி ரோனென்.

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை முற்றிற்று.

---

௧௭௯. தலைச்சாவகனாய் - முதன்மாணாக்கனாய். சாவகன் = சிராவகன் - கேட்பவன்; "தருமசாவகன் றன்னடி வணங்கி" (உ௫: உ) என்பர் பின்னும்; சார்பு - பன்னிருநிதானம்; (மணி. ௩௦: ௪௫ - அ.) உய்தி - பிழைப்பாய்.

௧௮௧. உன்குலத்தில் முன்பு அரத்தான் உயர்ச்சியுற்றிருந்த அறிவுடையோனாகிய ஒருவனை; ஊங்கண் - முன்பு; "ஊங்கெயி லெறிந்தநின் னூங்கணோர் நினைப்பின்" (புறநா. ௩௯); "போர்வைக் கண்ணினின் னூங்கணோர் மருங்கிற், கடற்கடம் பெறிந்த காவலன்" சிலப். உ௮: ௧௩௪ - ௫.

௧௮௨. திரை எடுத்த - அழுந்தி இறவாவண்ணம் கடலினின்றும் எடுத்த. எடுத்தகதையை, சிலப்பதிகாரம், ௧௫:உ௮ - ஆம் அடி முதலியவற்றிற்காண்க.

௧௮௩. சாதுசக்கரற்கு - சாதுசக்கரனென்னுமுனிவனுக்கு.

௧௮௪. ஈது - இத்தன்மையையுடையது.

௧௮௮. அவதி - எல்லை. ௧௯௦. மலர்கதிரோன், வினைத்தொகை.

௧ - ௧௯௦. குழலி எழுந்து கேட்டு எழுந்து நீங்கி வெய்துயிர்த்துப் புலம்பி அழுதேங்கி அயாவுயிர்த்தெழுதலும், இருந்தெய்வம் உரைத்தலும், பூங்கொடி பொருந்தி 'நின்பொருள் பெறுவேன்' என, தெய்வங்கூறும்; அங்ஙனங்கூறுந் தெய்வம் 'என்சொற்றேறு' என, மணிமேகலை 'எனக்கு அருள்' என்றலும் அவதிசமுரைக்கும்; அங்ஙனமுரைக்குந் துவதிகன் உரைத்தலும், நல்லாள்நீங்கி மயக்கொழிதலும், கதிரோன் துயிலெழுப்பினனென வினைமுடிவுசெய்க.

(பி - ம்.) ௧௭௮. 'அறமொழியும் பெரியோன்' ௧௭௯. 'சாவகனாத்துய்தி'

இருபத்திரண்டாவது

சிறைசெய்காதை.

[இருபத்திரண்டாவது மணிமேகலை பொருட்டால் மடிந்தான் உதயகுமரனென்பது மாதவர்வாய்க்கேட்ட மன்னவன் மணிமேகலையை மந்திரியாகிய சோழிகவேனாதியாற் காவல்கொண்டபாட்டு.]

கடவுண் மண்டிலங் காரிருள் சீப்ப
நெடுநிலைக் கந்தி னின்ற பாவையொடு
முதியோள் கோட்டம் வழிபடல் புரிந்தோ
ருதய குமரற் குற்றதை யுரைப்பச்
ரு சாதுயர் கேட்டுச் சக்கர வாளத்து
மாதவ ரெல்லா மணிமே கலைதனை
யிளங்கொடி யறிவது முண்டோ விதுவெனத்
துளங்கா தாங்கவ ளுற்றதை யுரைத்தலு
மாங்கவ டன்னை யாருயிர் நீங்கிய
க0 வேந்தன் சிறுவனொடு வேறிடத் தொளித்து
மாபெருங் கோயில் வாயிலுக் கிசைத்துக்
கோயின் மன்னனைக் குறுகினர் சென்றீங்
குயர்ந்தோங் குச்சி யுவாமதி போல

க. கடவுண்மண்டிலம் - சூரியன் ௩. முதியோள் - சம்பாபதி.

உ - ச. பாவையொடு கோட்டத்தை வழிபடல்புரிந்தோர் உற்றதை முனிவர்க்கு உரைப்ப.

ரு. சாதுயர் - உதயகுமரனிறந்ததுன்பம்; மணி. கூ: சுரு.

சு. மணிமேகலையைநோக்கி.

எ. இளங்கொடி - மணிமேகலை; விளி. இது - உதயகுமரனிறந்தது. என - என்று முனிவர்கேட்ப.

ரு - எ. மாதவரெல்லாம் மணிமேகலையைநோக்கி இதனை நீ அறிவது முண்டோவென.

அ. துளங்காது - நடுங்காது.

இனி, சக்கரவாளக் கோட்டத்துள்ள முனிவர் அதிசயமடைந்து உதயகுமரன் இறந்தது மொழிதல் கூறப்படும்.

கக. வாயில் - வாயில்காப்போர். கஉ. சிலப். உ0: சஎ.

கங. உவாமதி - பூர்ணசந்திரன்.

நிவந்தோங்கு வெண்குடை மண்ணக நிழற்செய
கரு வேலுங் கோலு மருட்கண் விழிக்க
தீதின் றுருள்கநீ யேந்திய திகிரி
நினக்கென வரைந்த வாண்டுக ளெல்லா
மனக்கினி தாக வாழிய வேந்தே
யின்றே யல்ல விப்பதி மருங்கிற்
உ0 கன்றிய காமக் கள்ளாட் டயர்ந்து
பத்தினிப் பெண்டிர் பாற்சென் றணுகியு
நற்றவப் பெண்டிர் பின்னுளம் போக்கியுந்
தீவினை யுருப்ப வுயிரீறு செய்தோர்
பாராள் வேந்தே பண்டும் பலரான்
உரு மன்மருங் கறுத்த மழுவா ணெடியோன்
றன்முன் றோன்ற றகாதொழி நீயெனக்
கன்னி யேவலிற் காந்த மன்னவ
னிந்நகர் காப்போர் யாரென நினைஇ

கச. செய, வியங்கோள்.

கரு. திகிரி தீதின்று உருள்க ; தீது - இடையூறு.

கஎ. வரைந்த - எல்லையிட்ட.

கஅ. இனிது - பன்மையொருமைமயக்கம்.

காமமிகுதியாற் கொலையுண்ட உதயகுமாரன்பொருட்டு வருந்தா வண்ணம், முற்காலத்து அந்நகரத்திற் காமமிகுதியால் தீங்கிழைத்துக் கொலையுண்ட இருவருடைய சரித்திரங்களை அம்முனிவர்களுள் ஒருவர் அரசனுக்குக் கூறுதல் மேற்கூறப்படும்.

உ0. கன்றிய - அடிப்பட்ட ; "காமமே கன்றி நின்ற" (சீவக. உக0.) அயர்ந்து - செய்து. காமக்கள்ளாட்டு : மணி. கஅ : அஅ; உரு : கூக.

உஉ. நற்றவப் பெண்டிர் - நல்ல தவஞ்செய்யுமகளிர் ; நற்றவம் - வீடு பெறுதற்குச் செய்யுந் தவமுமாம் ; "நற்றவஞ்செய் வார்க்கிடந் தவஞ் செய் வார்க்கு மஃதிடம்" சீவக. எஎ.

உச. பண்டும், உம்மை எதிரதுதழீஇய எச்சப்பொருளது.

உரு. மன்மருங்கறுத்த - இராசகுலத்தை இல்லையாக்கின ; "சூர் மருங் கறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி" (முருகு. உஎரு.) மழுவாணெடியோன் - பரசுராமன் ; மதுரை. சருரு.

உஎ. கன்னி - துர்க்கை ; சம்பாபதியுமாம். காந்தமன்னவன் - காந்தனென்னும் பெயரையுடைய அரசன்.

உஅ. இந்நகரென்றது, காவிரிப்பூம்பட்டினத்தை. நினைஇ - நினைந்து.

(பி - ம்.) உசு. 'தகாதொழி'

நீகே ளென்றே நேரிழைக் குரைக்குந்
தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
௬௦ பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை யென்றவப்
பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேறாய்
பிசியு நொடியும் பிறர்வாய்க் கேட்டு
விசிபிணி முழவின் விழாக்கோள் விரும்பிக்
கடவுட் பேணல் கடவியை யாகலின்
௬௫ மடவர லேவ மழையும் பெய்யாது
நிறையுடைப் பெண்டிர் தம்மே போலப்
பிறர்நெஞ்சு சுடூஉம் பெற்றியு மில்லை
யாங்கவை யொழிகுவை யாயி னாயிழை
யோங்கிரு வானத்து மழையுநின் மொழியது
௭௦ பெட்டாங் கொழுகும் பெண்டிரைப் போலக்
கட்டா துன்னையென் கடுந்தொழிற் பாச
மன்முறை யெழுநாள் வைத்தவன் வழூஉம்
பின்முறை யல்ல தென்முறை யில்லை

---

௫௯ - ௬௦. குறள். ௫௫.

௬௧. பொய்யில்புலவன் - திருவள்ளுவர். பொருளுரை - பொருளை யுடைய சொல்; தருமவார்த்தையுமாம். தேறாய் - தெளியாயாய்; சிலப். ௨௮: ௧௬௮.

௬௨. பிசி - பிதிர் (புதிர்); பொய்யுமாம். நொடி - விடுகதை.

௬௩. விசிபிணிமுழவின் விழா - கட்டப்பட்ட கட்டினையுடைய முழவினையுடைய விழா.

௬௪. கடவியையாகலின் - கடப்பாடாக வுடையையாகலின்.

௬௫. மடவரல், முன்னிலைப்பெயர்.

௬௬. நிறை - நிறுத்தல். பெண்டிர் தம்மேபோல - பெண்டிரைப்போல.

௬௭. பெற்றியுமில்லை - தன்மையுமில்லை.

௬௫ - ௭. மணி. ௨௨: ௪௫ - ௬.

௬௮. அவை - பிசியும் நொடியும் கேட்டலும், விழாக்கோள்விரும்பலும், கடவுட்பேணலும்.

௭௦. பெட்டாங்கு - விரும்பியவண்ணம். பெண்டிரைப்போல - பெண்டிரைக்கட்டுவதுபோல.

௭௨. எழுநாள் - ஏழுநாளாம். வைத்து: சொன்னடை; அரசன் முறையாக ஏழுநாள் பொறுத்திருந்து என்றுமாம். வழூஉம் - தவறும்.

(பி - ம்.) ௫௯. 'தொழுமகள்' ௬௨. 'கேட்டும்' ௬௩. 'விரும்பியும்'

யீங்கெழு நாளி விளங்கொடி நின்பால்
எரு வாங்கா நெஞ்சின் மயரியை வாளாற்
சுகந்தன் கேட்டுக் கடிதலு முண்டென
விகந்த பூத மெடுத்துரை செய்ததப்
பூத முரைத்த நாளா லாங்கவன்
றாதை வாளாற் றடியவும் பட்டன
அ0 ணின்னுங் கேளா யிருங்கட லுடுத்த
மண்ணாள் செல்வத்து மன்னவ ரேறே
தரும தத்தனுந் தன்மா மன்மகள்
பெருமதர் மழைக்கண் விசாகையும் பேணித்
தெய்வங் காட்டுந் திப்பிய வோவியக்
அரு கைவினை கடந்த கண்கவர் வனப்பினர்
மைத்துனன் முறைமையால் யாழோர் மணவினைக்
கொத்தன ளென்றே யூர்முழு தலரெழப்
புனையா வோவியம் புறம்போந் தென்ன
மனையக நீங்கி வாணுதல் விசாகை
கூ0 யுலக வறவியி னூடுசென் றேறி
யிலகொளிக் கந்தி னெழுதிய பாவா
யுலகர் பெரும்பழி யொழிப்பாய் நீயென
மாநக ருள்ளீர் மழைதரு மிவளென

எரு. மயரி - மயக்கமுடையான். எச - சு. எழுநாளிற்கடிதலுமுண்டு.

எஎ. இகந்தபூதம் - (தீமையைக்) கடந்தபூதம்.

எஅ. நாளால் - நாளில். அ0 - அக. புறநா. ஙகூங.

இனிக்கூறப்படுவது, நற்றவப்பெண்டிர் பின்னுளம்போக்கித் தீங்குற்றோன் கதை.

அஉ - ரு. தருமதத்தனும் விசாகையும் வனப்பினர்.

அசு. யாழோர்மணவினைக்கு - காந்தருவவிவாகத்திற்கு.

அஎ. ஒத்தனர் - இயைந்தனர்.

அஅ. புனையாவோவியம் - வண்ணங்களைக்கொண்டெழுதாதவடிவைக் கோட்டினசித்திரம்; "புனையா வோவியங் கடுப்ப" (நெடுநல். கசஎ); செயற்கையழகு யாதொன்றும் இன்மையின், இங்ஙனங்கூறினார்.

கூ0. ஊடு - உள்ளே. கூஉ. என - என்று விசாகைவேண்ட.

கூங. இவள் மழையைத் தருவாளென்று.

(பி - ம்.) அஎ. 'ஒத்தனரென்றே' கூ0. 'ஊடுவர்தேறி'

நாவுடைப் பாவை நங்கையை யெடுத்தலுங்
கூரு தெய்வங் காட்டித் தெளித்திலே னாயின்
மைய லூரோ மனமா சொழியாது
மைத்துனன் மனையாள் மறுபிறப் பாகுவே
னிப்பிறப் பிவனொடுங் கூடே னென்றே
நற்றாய் தனக்கு நற்றிறஞ் சாற்றி
கoo மற்றவள் கன்னி மாடத் தடைந்தபின்
றரும தத்தனுந் தந்தையுந் தாயரும்
பெருநகர் தன்னைப் பிறகிட் டேகித்
தாழ்தரு துன்பந் தலையெடுத் தாயென
நாவுடைப் பாவையை நலம்பல வேத்தி
கoரு மிக்கோ ருறையும் விழுப்பெருஞ் செல்வத்துத்
தக்கண மதுரை தான்சென் றடைந்தபின்
றரும தத்தனுந் தன்மா மன்மகள்
விரிதரு பூங்குழல் விசாகையை யல்லது
பெண்டிரைப் பேணே னிப்பிறப் பொழிகெனக்
ககo கொண்ட விரதந் தன்னுட் கூறி
வாணிக மரபின் வருபொரு ளீட்டி
நீணிதிச் செல்வனாய் நீணில வேந்தனி
னெட்டிப் பூப்பெற் றிருமுப் பதிற்றியாண்

கூச. நாவுடைப்பாவை - கந்திற்பாவை (மணி. உஉ: கூச.) எடுத்தல்-உயர்த்தல்.

கூஎ. மறுபிறப்பில் மைத்துனன் மனைவியாவேன். மைத்துனனென்றது தருமதத்தனை.

கூகூ. நற்றிறம் - விரதம். கoo. அவள் - விசாகை.

கoஉ. பெருநகர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம். பிறகிட்டு - பின்வைத்து.

கoங. தலையெடுத்தாய் - நீக்கினாய்.

கoசு. தக்கணமதுரை - கூடல் (மணி. உஉ: கஉக); தக்கணம், பாகதச்சிதைவு.

கoஎ. தருமதத்தனும்: உம்மை, இறந்தது தழீஇயது.

ககo. கொண்ட - மேற்கொண்ட.

ககக. வாணிகமரபு - கொள்வது மிகையும் கொடுப்பது குறையுமாகாமல் ஒப்பநாடிச்செய்தல்.

ககங. எட்டிப்பூப்பெற்று - அரசனாற் கொடுக்கப்படும் எட்டிப்பட்டத்திற்குரிய பூவைப்பெற்று; இதன்வரலாற்றை இந்நூல் ச: ருஅ - ஆம் அடிக்குறிப்பிற் பார்க்க. இருமுப்பதிற்றியாண்டு - அறுபதுவருடம்; என்றது, அவன்பிராயத்தை; "ஆறைந் திரட்டி யாண்டினைக் காயது" (கஉக) என்று பின்பு விசாகைகூறுதல் காண்க.

ஒட்டிய செல்வத் துயர்ந்தோ னாயினை
ககடு னந்த ணாள னொருவன் சென்றீங்
கென்செய் தனையோ விருநிதிச் செல்வ
பத்தினி யில்லோர் பலவறஞ் செய்யினும்
புத்தே ளுலகம் புகாஅ ரென்பது
கேட்டு மறிதியோ கேட்டனை யாயி
கஉ0 னீட்டித் திராது நின்னக ரடைகெனத்
தக்கண மதுரை தான்வழி தாக
விப்பதிப் புகுந்தன னிருநில வேந்தே
மற்றவ னிவ்வூர் வந்தமை கேட்டுப்
பொற்றொடி விசாகையு மனைப்புறம் போந்து
கஉடு நல்லா ணாள் பல்லோர் நாப்ப
ணல்லவை கடிந்த வவன்பாற் சென்று
நம்முறு மறிந்தில நம்மை முன்னாண்
மம்மர் செய்த வனப்பியாங் கொளித்தன
வாறைந் திரட்டி யாண்டுனக் காயதென்
கங0 னறைங் கூந்தலு நரைவிரா வுற்றன
விளமையுங் காமமும் யாங்கொளித் தனவோ
வுளனில் லாள வெனக்கீங் குரையா
யிப்பிறப் பாயினியா னின்னடி யடையே
னப்பிறப் பியானின் னடித்தொழில் கேட்குவ

ககச. ஒட்டிய - தீராத.

க0எ - கச. தருமதத்தனும் கூறி ஈட்டிப் பெற்று உயர்ந்தோனாயினை யென்க.

கஉ0. அடைக என - அடைவாயென்று அந்தணாளன் கூற.

கஉஉ. புகுந்தனன் - தருமதத்தன் புகுந்தனன்.

கஉரு. அல்லவை - பொய்முதலியன.

மேல் வருவது விசாகைகூற்று.

கஉஅ. மம்மர் - மயக்கம். வனப்பென்றது இருவருடைய அழகையும்.

கங0. நாறைங்கூந்தல்: சிலப். க0: சங.

கஉகூ - ங0. என் கூந்தலும் - எனது கூந்தலும். கூந்தல் - மயிர்மாத்திரையாய் [illegible]வகையுமுணர்த்தலின், 'நரைவிரா வுற்றன' என்று பன்மை கூறினர்; "வண்ணப்போ தருச்சித்து மகிழ்வானைத் தகையவே" சீவக. ககூச.

கஙச. அப்பிறப்பு - மறுபிறப்பு.

(பி - ம்.) கஙக. 'யாங்குகுத்தனவோ'

கங௫ இளமையு நில்லா யாக்கையு நில்லா
வளவிய வான்பெருஞ் செல்வமு நில்லா
புத்தே ளுலகம் புதல்வருந் தாரார்
மிக்க வறமே விழுத்துணை யாவது
தானஞ் செய்யெனத் தரும தத்தனு
கசம மாமன் மகள்பால் வான்பொருள் காட்டி
யாங்கவ னவளுடன் செய்த நல்லற
மோங்கிரு வானத்து மீனினும் பலவாற்
குமரி மூத்தவக் கொடுங்குழை நல்லா
ளமர னருளா லகனக ரீடும்
கசரு படுபழி நீங்கிப் பல்லோர் நாப்பட்
கொடியிடை வீதியின் வருவோள் குழன்மேன்
மருதி பொருட்டான் மடிந்தோன் றம்முன்
கருகிய நெஞ்சினன் காமங் காழ்கொளச்
சுரியிரும் பித்தை சூழ்த்துப்புறந் தாழ்ந்த
கரும விரிபூ மாலை விரும்பினன் வாங்கித்

கங௫ - சு. "இளமையுஞ் செல்வமும் யாக்கையு நில்லா" சிலப். ௨0: ௧௩௪.

கங௭. புத்தேளுலகம் - தேவருலகம்.

கங௯. தானஞ்செய்யென - தானஞ்செய்யென்று விசாகைசொல்ல.

கசம. மாமன்மகள் - விசாகை; மணி. ௨௨: ௧௨௧.

கசஉ. குமரிமூத்த - கன்னி மெய்யோடு முதிர்ந்த; "குமரி மூத்தவென் பாத்திரம்" (௧௩: ௭௩) என ஆபுத்திரன் கூறியதாக முன்னும் வந்திருத்தல் காண்க. நல்லாள் - விசாகை.

கசங. அமரன் அருளால் - கந்திற்பாவையிலுள்ள தெய்வமென்னும் தேவனுடைய அருளினால்.

கசரு. படுபழி - மைத்துனன் முறையால் யாவர் மணவினைக்கு ஒத்தவரென்று ஊர்கூறிய பொய்ப்பழி.

கசரு - சு. கொடியிடைவருவோள் - விசாகை.

கசஎ. மருதி - முற்கூறிய பார்ப்பனி மருதி. தம்முன் - தமையன்.

கசஅ. கருகிய நெஞ்சு - இருண்ட நெஞ்சு. காழ்கொள - வயிரங் கொள்ள (மணி. ௩: ௨0.) காழ்கொளக் கருகிய நெஞ்சினனென்க.

கசக. சுரியிரும்பித்தை - சுரிந்த கரிய தன் குடுமியில்; "சுரியிரும்பித் தை பொலியச் சூட்டி" பொருந. ௧௩0.

கரும. மாலையை விரும்பி வாங்கி.

(பி - ம்.) கங௫. 'நில்லாது'

தொல்லோர் கூறிய மணமீ தாமென
வெல்லவிழ் தாரோ னிடுவான் வேண்டி
மாலை வாங்க வேறிய செங்கை
நீலக் குஞ்சி நீங்கா தாகலி
௧௫௫ னேறிய செங்கை யிழிந்திலை திந்நக்
காரிகை பொருட்டெனக் ககந்தன் கேட்டுக்
கடுஞ்சினந் திருகி மகன்றுயர் நோக்கான்
மைந்தன் றன்னை வாளா லெறிந்தன
னூழிதொ றூழி யுலகங் காத்து
௧௬௦ வாழிய வெங்கோ மன்னவ வென்று
மாதவர் தம்முளோர் மாதவன் கூறலும்
வீயா விழுச்சீர் வேந்தன் கேட்டன
னின்றே யல்ல வென்றெடுத் துரைத்து
நன்றறி மாதவிர் நலம்பல காட்டினி
௧௬௫ ரின்று முளதோ வில்வினை யுரையெனு
வென்றி நெடுவேல் வேந்தன் கேட்பத்
தீதின் றுக செங்கோல் வேந்தென
மாதவர் தம்முளோர் மாதவ னுரைக்கு
முடிபொரு ளுணர்ந்தோர் முனிந்த் ருலகிற்
௧௭௦ கடியப் பட்டன வைந்துள வவற்றிற்

௧௫௨. எல் - விளக்கம். இடுவான் வேண்டி - இடவிரும்பி.

௧௫௩. வாங்க - கொள்ளுதற்பொருட்டு.

௧௫௪. நீலக்குஞ்சி - கருமையையுடைய குடுமி; நீலம் - கருமை; "நீலயானை மன்னவன்" சீவக. ௧௪௮.

௧௫௩ - ௪. கை நீங்காதாகலின்.

௧௫௫ - ௬. விசாகைக்குச் சூட்டுதற்பொருட்டு மாலைவாங்குதற்கு ஏறியகை குஞ்சியினின்றும் இழிந்திலதென்று ககந்தன் கேட்டு.

௧௫௭. சினந்திருகி - கோபமுறுகி; "காய்சினந் திருகிய கடுந்திறல் வேனில்" (பெரும்பாண். ௨.) நோக்கான்-நோக்கானாய்; இது நோக்கல்நோக்கம்.

௧௫௯ - ௬௦. மு. மணி. ௧௬: ௧௨௭ - ௮. ௧௬௨. வீயா - மாறாத.

௧௬௩. 'இன்றேயல்ல' என்பதனை இக்காதையில் ௧௧ - ஆம் அடியிற் காண்க.

௧௬௫. உரையெனு = உரையுமென - சொல்லுமென்று.

௧௬௭. வேந்தே, செங்கோல் தீதின்றுகவென்று.

௧௬௮. உரைக்கும் - உரைப்பான்.

௧௬௯. முடிபொருள் உணர்ந்தோர் - பரமார்த்தத்தையுணர்ந்த ஞானிகள்.

௧௭௦. கடியப்பட்டன - விலக்கப்பட்டன. ஐந்தாவன: கள், பொய்,

கள்ளும் பொய்யுங் களவுங் கொலையுந்
தள்ளா தாகுங் காமந் தம்பா
லாங்கது கடிந்தோ ரல்லவை கடிந்தோ ரென
நீங்கினரன்றே நிறைதவ மாக்க
௱எ௫ ணீங்கா ரன்றே நீணில வேந்தே
தாங்கா நரகந் தன்னிடை யுழப்போர்
சேயரி நெடுங்கட் சித்திரா பதிமகள்
காதல னுற்ற கடுந்துயர் பொறாஅண்
மாதவி மாதவர் பள்ளியு ளடைந்தனண்
௱அ௰ மற்றவள் பெற்ற மணிமே கலைதான்
முற்றா முலையினண் முதிராக் கிளவியள்
செய்குவன் றவமெனச் சிற்றிலும் பேரிலு
மையங் கொண்டுண் டம்பல மடைந்தன
ளாங்கவ ளவ்வியல் பினளே யாயினு
௱அ௫ நீங்கா னவளை நிழல்போல் யாங்கணுங்
காரிகை பொருட்டாற் காமங் காழ்கொள

களவு, கொலை, காமமென்பன ; "கள்ளும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையு, முள்ளக் களவுமென் றுரவோர் துறந்தவை" (உச : எஎ - அ) என்பர் பின்னும் ; அவற்றில் - அவ்வைந்தனுள்ளே.

௱எக - உ. காமம், கள்முதலிய நான்கினையும் நீக்காது ; என்றது, காமமுடையோர் மற்றை நான்கு குற்றத்தையும் உடையராவரென்றபடி.

௱எ௩. ஆங்கது - அத்தன்மையதாகிய காமத்தை. அல்லவை கடிந்தோர் - அல்லாத கள்முதலியவற்றையுங் கடிந்தோராவார்.

௱எச. நீங்கினரன்றே - அக்காமத்தை நீங்கினோரே.

௱எ௬. உழப்போர் - வருந்துவோர்.

௱எ௫ - ௬. நீங்காரே நரகத்தில் துன்பமனுபவிப்போராவார்.

மேல் உதயகுமரன்செய்திகூறப்படும்.

௱எஅ. காதலனுற்ற கடுந்துயர் - கோவலன் கொலையுண்டிறந்தது.

௱எ௯. மாதவர்பள்ளியுள் - சங்கத்தாரான அறவணவடிகளுடையஉறைவிடத்தில்.

௱எஅ - ௯. மணி. உ : ௫௯ - ௬௯ ; ௱அ : எ - அ.

௱எஎ - ௯. மகளாகியமாதவி பள்ளியுளடைந்தனள்.

௱அ௰. அவள் - மாதவி. ௱அஉ. தவம் செய்குவனென்று.

௱அ௩. ஐயம் - பிச்சை. அம்பலம் - உலகவறவி.

௱அ௫. அவளை நிழல்போல் யாங்கணும் நீங்கானாய்.

௱அ௬. காரிகைபொருட்டு - மணிமேகலைபொருட்டு. காழ்கொள - முற்ற ; மணி. உஉ : ௧௫அ.

(பி - ம்.) ௱எ௩. 'அவைகடிந்தோரென' ௱எ௯. 'அடைதலும்'

வாரிரு ளஞ்சா னம்பல மடைந்தனன்
காயசண் டிகைவடி வாயினள் காரிகை
காயசண் டிகையு மாங்குள ளாதலிற்
க௯0 காயசண் டிகைதன் கணவ னாகிய
வாய்வாள் விஞ்சைய னொருவன் றேன்றி
யீங்கிவள் பொருட்டால் வந்தன னிவனென
வாங்கவன் றீவினை யுருத்த தாகலின்
மதிமருள் வெண்குடை மன்ன நின்மக
க௯ரு னுதய குமர னொழியா னாக
வாங்கவ டன்னை யம்பலத் தேற்றி
யோங்கிருள் யாமத் திவனையாங் குய்த்துக்
காயசண் டிகைதன் கணவ னாகிய
வாய்வாள் விஞ்சையன் றன்னையுங் கூஉய்
௨00 விஞ்சை மகள்பா லிவன்வந் தனனென
வஞ்ச விஞ்சையன் மனத்தையுங் கலக்கி
யாங்கவன் றன்கை வாளா லம்பலத்
தீங்கிவன் றன்னை யெறிந்ததென் றேத்தி
மாதவர் தம்முளோர் மாதவ னுரைத்தலுஞ்
௨0ரு சோழிக வேனாதி தன்முக நோக்கி

கஅஎ. அஞ்சானாகி அம்பலமடைந்தனன்.
கஅஅ. காரிகை - மணிமேகலை. கஅ௯. உளள் - உள்ளாள்.
க௯க. வாய்வாள் - தப்பாத வாள்.
க௯௨. இவள்பொருட்டு - காயசண்டிகையின் பொருட்டு.
க௯௩. அவன் - உதயகுமரன்; காஞ்சனனுமாம்.
க௯௪. மருள், உவமவுருபு; மணி. ௪: ௨எ.
க௯ரு. அவள் தன்னை - மணிமேகலையை.
க௯எ. இவனை - உதயகுமரனை. ௨00. விஞ்சைமகள் - காயசண்டிகை.
௨0௩. எறிந்தது - (அத்தீவினை) வெட்டியது.

௨0ரு. ஏனாதியென்பது வேந்தனாற் கொடுக்கப்படும் பட்டப்பெயர்களுளொன்று; இதனை, 'மாராயம் பெற்ற நெடுமொழி யானும்' (தொல். புறத். ரு. அ) என்பதற்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் எழுதியவுரையாலும், அதில் "போர்க்கட லாற்றும் புரவித்தேர்ப் பல்படைக்குக், கார்க்கடல் பெற்ற கரையன்றே - போர்க்கெல்லாந், தானாதி யாகிய தார்வேந்தன் மோதிரஞ்சேர், ஏனாதிப் பட்டத் திவன்" என்று அவர் எடுத்துக்காட்டிய பழம் பாட்டாலுமுணர்க; பெரியபுராணத்துக் கூறப்பட்டுள்ள திருத்தொண்டர்களுள் ஒருவர்க்கு ஏனாதிநாதநாயனாரென்ற திருநாமம் இதுபற்றியேவந்த

(பி - ம்.) க௯௪. 'மதிமருணெடுங்குடை'

யான்செயற் பால திளங்கோன் றன்னைத்
தான்செய் ததனாற் றகவிலன் விஞ்சையன்
மாதவர் நோன்பு மடவார் கற்புங்
காவலன் காவ லின்றெனி னின்றான்
உ௧0 மகனை முறைசெய்த மன்னவன் வழியோர்
துயர்வினை யாளன் றோன்றின னென்பது
வேந்தர் தஞ்செவி யுறுவதன் முன்ன
மீங்கிவன் றன்னையு மீமத் தேற்றிக்
கணிகை மகளையுங் காவல்செய் கென்றன
உ௧௫ னணிகிளர் நெடுமுடி யரசாள் வேந்தென்.

உ௨.—சிறைசெய்காதை முற்றிற்று.

குடிப்பெயர்போலும்; 'ஆழ்தொட்டான்' என்பதற்கு, 'ஏனாதிமோதிரஞ் செறித்த சேனாபதி' (சீவக. உ௧௬எ) என்று ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினிய ரெழுதியிருக்கின்றனர். மேற்கூறியவாற்றானும், இக்காதையின் தலைப்பில் 'மந்திரியாகிய சோழிகவேனாதி' என்றிருத்தலானும் 'சோழிகவேனாதி' என்பதற்குச் சோழனுடைய (ஏனாதிமோதிரஞ்செறித்த) சேனாபதியும் மந்திரியு மாகிய ஒருவனென்று பொருள்கொள்ளுதல் பொருத்தமுடைத்து.

உ0எ. விஞ்சையன் தகவிலன் - காஞ்சனன் தகுதியில்லாதவனாயினான்.

உ0௬ - எ. யான் செயற்பாலதைத் தான் செய்ததனாலென்க.

உ0அ - ௯. காவலின்றெனின், நோன்புமின்று, கற்புமின்று; "அரும் திறலரசர் முறைசெயி னல்லது,பெரும்பெயர்ப் பெண்டிர்க்குக் கற்புச் சிற வாது" சிலப். உஅ: உ0எ - அ.

உ௧0. மகனை முறைசெய்த மன்னவன் - கன்றையிழந்த பசுவின் துய ரைத் தீர்த்தற்குத் தன்மகனைக்கிடத்தி அவன் மார்பில் உருளைசெல்லும்படி தேரையூர்ந்த மனுவேந்தன்; இதனை, "மேலைக், கறவைக்கன் றூர்ந்தானைத் தந்தையு மூர்ந்தான்" (பழ. ௯௩), "வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க,வாயிற் கடைமணி யுகுநீர் நெஞ்சுசுடத் தான்ற, னரும்பெறற் புதல்வனை யாழியின் மடித்தோன், பெரும்பெயர்ப் புகாரென் பதியே" (சிலப். உ0: ௫௩ - ௬), "கறவை முறைசெய்த காவலன்காண் அம்மானை" (டிெ.உ௯:"புறவு நிறை"), "மருளும் பசுவொன்றின் மம்மர்நோய் தீர, வருளும் திருத்தேரூ ரவோன்" (குலோத்துங்கசோழனுலா) என்பவற்றாலும் பெரியபுராணத்தில் திருவா ரூர்ச் சிறப்பாலுமுணர்க.

உ௧௧. துயர்வினை - தீவினை. உ௧உ - ௩. முன்னம் ஏற்றி.

உ௧௪. கணிகைமகள் - மணிமேகலை.

௧ - உ௧௫. மண்டிலம் சிப்பப் புரிந்தோர் உரைப்பக்கேட்டமாதவரெல் லாம் மணிமேகலையைநோக்கி, 'இதனை நீயறிவதுமுண்டோ' என, அவள் உரைத்தலும், அவளைச் சிறைசெறுமி வெளிப்படத்தொளித்து இசைத்துச் சென்று குறுகி ஒரு மாதவனுரைத்தலும், கேட்டு வேந்தன் 'உரையும்' என, ஒருமாதவனுரைக்கும்; அங்ஙனமுரைக்குமாதவன் ஏத்தி உரைத்தலும், வேந்து காவல்செய்கென்றனனென வினைமுடிவுசெய்க.

இருபத்துமூன்றாவது

சிறைவிடு காதை.

[இருபத்துமூன்றாவது மணிமேகலை சிறைவீடுசெய்த இராசமா தேவி துறைகொண்டிரப்பச் சீலங்கொடுத்தபாட்டு.]

மன்னவ னருளால் வாசந் தவையெனு
நன்னெடுங் கூந்த னரைமூ தாட்டி
யரசற் காயினுங் குமரற் காயினுந்
திருநிலக் கிழமைத் தேவியர்க் காயினுங்
ரு கட்டுரை விரித்துங் கற்றவை பகர்ந்தும்
பட்டவை துடைக்கும் பயங்கெழு மொழியின
ளிலங்கரி நெடுங்க ணிராசமா தேவி
கலங்கஞ ரொழியக் கடிதுசென் றெய்தி
யழுதடி வீழா தாயிழை தன்னைத்
கo தொழுதுமுன் னின்று தோன்ற வாழ்த்திக்
கொற்றங் கொண்டு குடிபுறங் காத்துச்

உ. நரைக்கூந்தல் - வெண்மையையுடைய கூந்தல்.

ங - ச. ஆயினுமென்பது, விகற்பப்பொருளைத்தருவதோரிடைச்சொல்; எண்ணிடைச்சொல்லுமாம்.

ரு. கட்டுரை - பொருள் பொதிந்த சொல்.

சு. பட்டவை - உண்டான துன்பங்கள். பயம் - பிரயோசனம்.

ரு - சு. விரித்தும் பகர்ந்தும் துடைக்கு மொழியினள்.

அ. கலங்கஞர் - கலங்குதற்குக் காரணமாகிய துன்பம். கடிது சென்று - விரைவாகச் சென்று.

க - அ. வாசந்தவையெனுமூதாட்டி, மொழியினள், தேவியது அஞ ரொழிய மன்னவனருளாற் கடிதுசென்றெய்தியென்க.

கo. தொழுது - அஞ்சலிசெய்து.

கக. கொற்றங்கொண்டு - அரசவுரிமையைக்கொண்டு; "கொற்றங் கொண்டு கோலினி தோச்சென" (பெருங். உ. ரு: எ௩.) குடிபுறங்காத்து - குடிகளைப் பிறர் நலியாமற் பாதுகாத்து; "குடிபுறங்காத்தோம்பி" குறள். ருசச.

(பி - ம்.) சு. 'பட்டது துடைக்கும்' கூ. 'அழுதனளடிவீழ்ந்து'

செற்றத் தெவ்வர் தேஎந்தம தாக்கியுந்
தருப்பையிற் கிடத்தி வாளிற் போழ்ந்து
செருப்புகன் மன்னர் செல்வுழிச் செல்கென
கரு மூத்து விளிதலிக் குடிப்பிறந் தோர்க்கு
நாப்புடை பெயராது நாணுத்தக வுடைத்தே
தன்மண் காத்தன்று பிறர்மண் கொண்டன்
றென்னெனப் படுமோ நின்மகன் மடிந்தது
மன்பதை காக்கு மன்னவன் றன்முன்

கஉ. செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம்நிகழ்வது. தெவ்வர் - பகைவர்.

கங. தருப்பையிற்கிடத்தி - பரப்பியதருப்பைப்புல்லிற் கிடத்தி. போழ்ந்து - பிளந்து.

கச. செருப்புகல் மன்னர் - போரின்கண்ணேபுக்குப் போர்செய்து வீழ்தலையுடைய அரசர். செல்வுழிச் செல்க என - செல்லுமுலகத்திலே செல்கவென்று அந்தணர் கூறும் வண்ணம்.

கரு. மூத்துவிளிதல் - மூப்புற்று இறத்தல். இக்குடி - சோழபரம்பரை.

கங - ரு. போரிலிறவாமல் முதுமையுற்று நோயால் இறந்த அரசருடம்பை அந்தணர் தருப்பைப்புல்லிற்கிடத்தி, தமது ஆண்மையே பற்றுக்கோடாக யுத்தத்திலேயிறந்த அரசர்செல்லும் உலகத்திலே இவர்செல்க வென்று அவ்வுடம்பை வாளாற் பிளந்து அடக்குதல் மரபாதலின், இங்ஙனங் கூறினர்; இப்படியே, "ஓடன் மரீஇய பீடின் மன்னர்,.........திறம்புரி பசும்புற் பரப்பினர் கிடப்பி, மறங் கந்தாக நல்லமர் வீழ்ந்த, நீள்கழன் மறவர் செல்வுழிச் செல்கென, வாள்போழ்ந் தடக்கலு முய்ந்தனர்" (புறநா. கூங); "மூப்பினும் பிணியினும் இறவாது அமர்க்களத்து வீழ்ந்தோரே துறக்கம்பெறுவர்" (தொல். அகத். ரு. சுசு; அகநா. கூக) என வந்திருத்தல் காண்க.

கசு. நாப்புடை பெயராது - இதனைக் கூறுதற்கு எனது நாவானது புடை பெயரமாட்டாது. நாணுத்தகவுடைத்து - நாணுந்தகுதியையுடைத்து; "மலைத்தனை யென்பது நாணுத்தக வுடைத்தே" புறநா. ஙசு.

கஉ - சு. தமதாக்கியும் மூத்துவிளிதல் இக்குடிப்பிறந்தோர்க்கு நாணுத்தகவுடைத்து.

கஎ - அ. நின்மகன் மடிந்தது தன் மண் காத்தமையாலன்று; பிறர் மண் கொண்டமையாலுமன்று; காமத்தால்; அச்சிறப்பு யாதென்று கூறப்படும்.

கசூ. மன்பதை - உயிர்ப்பன்மை.

(பி - ம்.) கஉ. 'செற்றதெவ்வர்தேயந்தமது' கசு. 'நாணுத்தக வுடைத்தென'

உ0 றுன்பங் கொள்ளே லென்றவள் போயபின்
கையாற் றுள்ளங் கரந்தகத் தடக்கிப்
பொய்யாற் றொழுக்கங் கொண்டுபுற மறைத்து
வஞ்சஞ் செய்குவன் மணிமே கலையையென்
றஞ்சி லோதி யரசனுக் கொருநாட்
உரு பிறர்பின் செல்லாப் பிக்குணிக் கோலத்
தறிவு திரிந்தோ னரசிய றுணிலன்
கரும்புடைத் தடக்கைக் காமன் கையற
வரும்பெற விளமை பெரும்பிறி தாக்கு
மறிவு தலைப்பட்ட வாயிழை தனக்குச்
௩0 சிறைதக் கன்று செங்கோல் வேந்தெனச்

உ0. கொள்ளேல் - கொள்ளாதே. அவள் - வாசந்தவை.

இராசமாதேவி, அரசனையடைந்து மணிமேகலையைச் சிறைமீட்டு உடன்கொண்டு சென்று தன் காவலில்வைத்து வஞ்சித்தல் இனிக்கூறப் படும்.

உக. கையாற்றுள்ளங்கரந்து - செயலறவினையுடைய உள்ளத்தை மறைத்து; என்றது புத்திரசோகத்தை வெளிப்படுத்தாமலென்றபடி.

உஉ. பொய்யாற்றொழுக்கங் கொண்டு - பொய்வழிக்கண் ஒழுகுதலைக் கொண்டு. புறமறைத்து - புறத்தே தோன்றமல் மறைத்து; என்றது மணிமேகலையை வஞ்சித்தற்கெண்ணிய தனது தீயவெண்ணத்தை ஒரு வாற்றானும் வெளிப்படுத்தாமலென்றபடி.

உ௩. மணிமேகலையை வஞ்சஞ்செய்குவேனென்று கருதி.

உச. அஞ்சிலோதி - அழகிய சிலவான கூந்தலையுடைய இராசமா தேவி.

உரு. கோலத்து - வேடத்தைக்கண்டு.

உ௬. அறிவுதிரிந்தோன் - அறிவு வேறுபட்ட உதயகுமரன்.

உஎ. கையற - செயலற.

உஅ. இளமை - இளமையை. பெரும்பிறிதாக்குதல் - பயன்படாது கெடச்செய்தல்.

உஎ - அ. கையறப் பெரும்பிறிதாக்குமென்க.

உகூ. தலைப்பட்ட - நேர்பட்ட; முதன்மைப்பட்டவென்றுமாம்.

௩0. தக்கன்று - தக்கதன்று; விகாரம். வேந்து, அண்மைவிளி. என- என்று இராசமாதேவி சொல்ல.

உச - ௩0. அஞ்சிலோதி ஒருநாள் அரசனுக்குச் சிறைதக்கன்றெனவென்க.

(பி - ம்.) உ௬. 'அறவியறிரிந்தோன்'

சிறப்பின் பாலார் மக்க ளல்லார்
மறப்பின் பாலார் மன்னர்க் கென்ப
தறிந்தனை யாயினிவ் வாயிழை தன்னைச்
செறிந்த சிறைநோய் தீர்க்கென் றிறைசொல
௩௫ வென்னோ டிருப்பினு மிருக்கவிவ் விளங்கொடி
தன்னோ டெடுப்பினுந் தகைக்குந ரில்லென்
றங்கவ டனைக்கூஉ யவடன் னோடு
கொங்கவிழ் குழலாள் கோயிலுட் புக்காங்
கறிவு திரித்திவ் வகனக ரெல்லா
௪0 மெறிதரு கோலம்யான் செய்குவ லென்றே
மயற்பகை யூட்ட மறுபிறப் புணர்ந்தா
ளயர்ப்பது செய்யா வறிவின ளாகக்

௩௧-௨. சிறப்பின்பாலார் மக்கள் - கல்விமுதலியவிசேடமுடையவர்கள் புதல்வர். அல்லார் மறப்பின்பாலார் - அல்லாதவர்கள் மறத்தற்குரியவர். என்பது - என்று பெரியோர்கூறுதலை; இவ்வடிகளின் கருத்து, "உற்றுழி யுதவியு முறுபொருள் கொடுத்தும்,.........ஒருகுடிப் பிறந்த பல்லோருள்ளு, மூத்தோன் வருக வென்னா தவரு, ளறிவுடை யோனா றரசுஞ் செல்லும், வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளுங், கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின், மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே" (புறநா. ௧௮௩) என்பதன் பொருளையும், "அரம்போலும்" (குறள். ௯௯௭) என்பதன் பொருளையும் ஒருவாறு தழுவி வந்திருத்தல்காண்க.

௩௩. ஆயிழை - மணிமேகலை.

௩௪. சிறைநோய் - சிறைத்துன்பம். தீர்க்கென்று - தீர்க்கவென்று. இறை - அரசன்.

௩௬. தன்னோடு எடுப்பினும் - தனக்குரிய ஓட்டையேந்திப் பிச்சைக்குப் புகுவாளாயினும். தகைக்குநர் இல் - தடுப்பவர்களில்லை; "அணித்தகை யுடம்பு" (சீவக. ௧௧௭௨.) என்று - என்றுகூறி.

௩௭. அவடனைக்கூஉய் - மணிமேகலையை யழைத்து.

௩௮. குழலாள் - இராசமாதேவி.

௩௭-௮. குழலாள் அவளோடு கோயிலுட்புக்கு.

௩௯. அறிவுதிரித்து - அறிவைமருந்தால் வேறுபடச்செய்து; பித்தாக்கியென்றபடி.

௪0. எறிதருகோலம் - அடிக்குங்கோலத்தை; கல்லெறியுங் கோலத்தை யென்றுமாம். செய்குவலென்று - இவளுக்குச் செய்வேனென்று கருதி.

௪௧. மயற்பகையூட்ட - பித்தேறுதற்குக் காரணமாகிய மருந்தை யூட்ட; "வஞ்ச முண்டு மயற்பகை யுற்றோர்" (சிலப். ௫: ௪௨.) உணர்ந்தாள் - மணிமேகலை.

௪௨. அயர்ப்பது - மறப்பது.

௪௧-௨. "மயற்பகை யூட்டின மறுபிறப் புணர்ந்தே, லயர்ப்பது

கல்லா விளைஞ னொருவனைக் கூஉய்
வல்லாங்குச் செய்து மணிமே கலைதன்
சரு னிணைவள ரிளமுலை யேந்தெழி லாகத்துப்
புணர்குறி செய்து பொருந்தின னென்னும்
பான்மைக் கட்டுரை பலர்க்குரை யென்றே
காணம் பலவுங் கைக்கிறை கொடுப்ப
வாங்கவன் சென்றவ் வாயிழை யிருந்த
ருo பாங்கி லொருசிறைப் பாடுசென் றணைதலுந்
தேவி வஞ்ச மிதுவெனத் தெளிந்து
நாவியன் மந்திர நடுங்கா தோதி
யாணமை கோலத் தாயிழை யிருப்பக்
காணம் பெற்றோன் கடுந்துய ரெய்தி
ருரு யரச ருரிமையி லாடவ ரணுகார்

செய்யா வறிவினோ னாயினேன்" (கஉ - ரு) என்று பின்பு வருதல்காண்க. உணர்ந்தாள் அறிவினளாக.

சச. வல்லாங்குச்செய்து - வல்லபடி செய்து; "வடியா நாவின் வல்லாங்குப் பாடி" புறநா. சஎ.

சஅ. காணம் - பழங்காசு (சீவக. ககசஎ-உரை.) கைக்கிறைகொடுப்ப - கைக்கிறையக்கொடுப்ப; கிறை, விகாரம்; 'நிலநெளி பரந்த வன்றே' (சீவக. சஙங) என்பதில் 'நெளி' என்பதுபோல.

சரு - அ. ஒருவனைக்கூஉய், 'வல்லாங்குச் செய்து புணர்குறிசெய்து பொருந்தினனென்னுங் கட்டுரையைப் பலர்க்கும் உரை' என்றுகூறிக் காணம்பலவும் கொடுப்பவென்க.

சகூ. ஆயிழை - மணிமேகலை.

ருo. பாங்கில் ஒருசிறைப் பாடு - அழகில்லாத ஒரு பக்கத்திலிடத்தே; பக்கத்துள்ள ஒரு காவலிடத்தென்றுமாம்.

சகூ - ருo. அவன்சென்று பாடுசென்றணைதலுமென்க.

ருக. தேவி - இராசமாதேவி. இது - இவ்விளைஞன் வந்தது.

ருஉ. நாவியல் மந்திரம் - நாப்புடைபெயருமளவிலே உச்சரிக்கப்படும் மந்திரம்; என்றது வேற்றுருவெய்துவிக்கு மந்திரத்தை; "ஆறெழுத் தடக்கிய வருமறைக் கேள்வி, நாவியன் மருங்கி னவிலப் பாடி" முருகு. கஅசு-எ.

ருக - ங. ஆயிழை இது தேவிவஞ்சமெனத்தெளிந்து மந்திரத்தை ஓதிக்கோலத்துடனிருப்பவென்க.

ருரு. அரசருரிமையில் ஆடவரணுகார் - அரசருடைய தேவிமாரிருக்கும் அந்தப்புரத்தில் ஆண்மக்கள் குறுகார்; "ஆடவர் குறுகா வருங்கடி வரைப்பின்" (நெடுநல். கoஎ); அந்தப்புரத்தை, 'குமரமுகப்புரிசை' (சீவக. உஎரு) என்பர் திருத்தக்கதேவர்.

(பி - ம்.) ருங. 'ஆண்மைக்'

நிரயக் கொடுமக ணினைப்பறி யேனென்
றகநகர் கைவிட் டாங்கவன் போயபின்
மகனைநோய் செய்தாளை வைப்ப தென்னென்
றுய்யா நோயி னூணொழிந் தனளெனப்
௬0 பொய்ந்நோய் காட்டிப் புழுக்கறை யடைப்ப
வூணொழி மந்திர முடைமையி னந்த
வாணுதன் மேனி வருந்தா திருப்ப
வையென விம்மி யாயிழை நடுங்கிச்
செய்தவத் தாட்டியைச் சிறுமை செய்தே
௬௫ னென்மகற் குற்ற விடுக்கண் பொறாது
பொன்னே ரனையாய் பொறுக்கென் றனடொழ

---

௫௬. நரகத்தையடைதற்குரிய கொடுமையையுடைய இவளது தீய வெண்ணத்தைத் தானறிந்திலேனெனக் கருதி; இராசமாதேவி அபிசரிக்குங் கருத்துடையாளென்று அவ்விளைஞன் கருதினன்போலும்.

௫௭. அகநகர் - அந்தப்புரம்.

௫௪ - ௭. காணம்பெற்றேன், துயரெய்தி அறியேனென்று கைவிட்டுப் போயபினென்க.

௪௭ - ௫௭. மணி. ௨௩ : ௧௪ - ௫.

௫௮. உதயகுமரனுக்குக் காமநோயை உண்டாக்கிக் கொல்லுவித்த இவளை உயிருடன் வைத்தல் [illegible] இராசமாதேவி கருதி; வைத்தல் - வஞ்சித்தலுமாம்.

௫௯. உய்யாநோயின் - உயிரைத்தாங்கியிராமைக்குக் காரணமாகிய நோயினால்; மருந்தாற் போக்கவொண்ணாத நோயினாலென்றுமாம்.

௬0. புழுக்கறை - புழுங்கச்செய்யும்அறை; "புழுக்கறைப் பட்டோர் போன்று" (௩ : ௧௫) என்றார் முன்னும்.

௫௮ - ௬0. (இராசமாதேவி) வைப்பதென்னென்று காட்டி அடைப்ப வென்க.

௬௨. வாணுதல் - மணிமேகலை. ௫௮ - ௬௨. மணி. ௨௩ : ௧௬ - ௭.

௬௩. ஐயெனவிம்மி - விரையப்பொருமி; "ஐயென வளைப்ப" (சீவக. ௪௪௮); "மோதிரந்தொட் டையென்ன...நோக்கினாள்" (ஷை. ௧0௪0.) ஆயிழை - இராசமாதேவி.

௬௪. செய்தவத்தாட்டியை - மணிமேகலைக்கு; ஐ, உருபுமயக்கம். சிறுமை - குற்றம்; என்றது மயற்பகையூட்டியது முதலிய மூன்றனையும்.

௬௪ - ௫. பொறாது செய்தேனென்க.

௬௬. பொன்நேரனையாய் - திருமகளின்மறுதலைபோல்வாய்; திருமகளுக்கு [illegible] அத்தன்மையையுடையாள் [illegible] (மணி. [illegible]); "கோளரிக்கு [illegible]" (திருச்சிற். [illegible]) அனை - இராசமாதேவி.

மேல்வருவன மணிமேகலைகூற்று.

(பி - ம்.) ௫௬. 'நினைப்பதறியேனென்று'

நீல பதிதன் வயிற்றிற் றோன்றிய
வேலங் கமழ்தா ரிராகுலன் றன்னை
யழற்க ணாக மாருயி ருண்ண
௭௦ விழித்த லாற்றே னென்னுயிர் சுடுநாள்
யாங்கிருந் தழுதனை யிளங்கோன் றனக்குப்
பூங்கொடி நல்லாய் பொருந்தாது செய்தனை
வுடற்கழு தனையோ வுயிர்க்கழு தனையோ
வுடற்கழு தனையே லுன்மகன் றன்னை
௭௫ யெடுத்துப் புறங்காட் டிட்டனர் யாரே
யுயிர்க்கழு தனையே லுயிர்புகும் புக்கில்
செயப்பாட்டு வினையாற் றெரிந்துணர் வரிய
தவ்வுயிர்க் கன்பினை யாயி னாய்தொடி
யெவ்வுயிர்க் காயினு மிரங்கல் வேண்டும்
௮௦ மற்றுன் மகனை மாபெருந் தேவி
செற்ற கள்வன் செய்தது கேளாய்
மடைக்கலஞ் சிதைய வீழ்ந்த மடையனை
யுடற்றுணி செய்தாங் குருத்தெழும் வல்வினை

---

௬௭ - ௮. தோன்றிய இராகுலன் றன்னை.

௬௯. அழற்கணாகம் - திட்டிவிடமென்னும் பாம்பு; அழல் - விடம்; "ஐந்தலை யரவின் சீற்றத் தாரழற் குளிக்க லுற்றார்" (சீவக. ௭௪௬); "அழல் வாய் நாகத் தாரெயி றழுந்தினர்" சிலப். ௫: ௧௨௪.

௭௦. விழித்தல் - உயிர் வாழ்தல்; நாகத்தின் றொழிலாக்கினுமமையும்.

௭௧. இளங்கோன் றனக்குயாங்கிருந் தழுதனை; அழுதிலாயென்றபடி.

௭௫. புறங்காடு - மயானம்.

௭௬. புக்கில் - புகுமிடமாகிய உடம்பு; "நோக்கார்கொ னொய்ய தோர் புக்கிலை" நாலடி. ௪௧.

௭௭. வினையென்றது, நல்வினை தீவினையென்னுமிரண்டையும்.

௭௬ - ௭. வினையால் உயிர் புகும்புக்கில் தெரிந்துணர்வரியதென்க.

௭௮. அன்பினையாயின் - அன்பினையுடையாயாயின்; ஆய்தொடி, விளி.

௭௯. எவ்வுயிர்க்காயினும் - எல்லாவுயிர்க்கும்.

௮௦. மாபெருந்தேவி - இராசமாதேவி; விளி.

௮௧. கோபித்த காஞ்சனன் கொலைசெய்ததற்குக் காரணமான தீவினையைக்கேள்.

௮௩. உடம்பைத் துண்டமாகவெட்டினமையால் தோன்றியெழுந்த வலிய தீவினை.

(பி - ம்.) ௭௦. 'இழிதலாற்றேன்' ௭௫. 'சுமப்புறங்காடு' ௭௭. 'செயற்பாட்டுவினை' ௮௩. 'உருத்தெழுமவ்வினை', 'உருத்தெழுபாவம்'

நஞ்சுவிழி யரவி னல்லுயிர் வாங்கி
அரு விஞ்சையன் வாளால் வீட்டிய தன்றே
யாங்கறிந் தனையோ வீங்கிது நீயெனிற்
பூங்கொடி நல்லாய் புகுந்த திதுவென
மொய்ம்மலர்ப் பூம்பொழில் புக்கது முதலாத்
தெய்வக் கட்டுரை தெளிந்ததை யீறா
கூ0 வுற்றதை யெல்லா மொழிவின் றுரைத்து
மற்று முரைசெயு மணிமே கலைதான்
மயற்பகை யூட்டினை மறுபிறப் புணர்ந்தே
னயர்ப்பது செய்யா வறிவினே னாயினேன்
கல்லாக் கயவன் காரிருட் டான்வர
கூரு நல்லா யாணுரு நான்கொண் டிருந்தே
னூணொழி மந்திர முடைமையி னன்றோ
மாணிழை செய்த வஞ்சம் பிழைத்த
தந்தரஞ் சேறலு மயலுருக் கோடலுஞ்

அச. அரவின் - அரவினால். நல்லுயிர் வாங்கியென்றது, முற்பிறப்பின் செய்தியை.

அரு. வீட்டியது - கொன்றது; வீழ்த்தியதென்பதன் மரூஉவுமாம்.

அங - ரு. வினை, முற்பிறப்பில் உயிரை அரவின்வாங்கி இப்பிறப்பில் விஞ்சையன்வாளால் வீட்டியது.

அசா. இது - இச்செய்தியை. அஎ. புகுந்தது - சம்பவித்தது.

அஅ. பொழில் - உவவனம்.

அகூ. தெய்வக்கட்டுரை - கந்திற்பாவைத்தெய்வங் கூறிய பொருள் பொதிந்த சொல்.

கூ0. ஒழிவின்று - விடாமல். அஎ - கூ0. இதுவென வுரைத்தென்க.

கூக. மணிமேகலை பின்னும் சொல்லுவாள்.

கூங. அயர்ப்பது - மறப்பது.

கூச. கயவன் - கீழ்மகன்; கொடியவனுமாம். இருள் - இருளில்.

கூரு. நான் ஆணுருக்கொண்டிருந்தேன்.

கூச - ரு. மணி. உங : சங - ருஎ.

கூஎ. வஞ்சம் - ஊணொழிந்தனளென்று பொய்ந்நோய்காட்டிப் புழுக்கறையடைத்தது. பிழைத்தது - தப்பியது.

கூசா - எ. மந்திரமுடைமையினன்றோ வஞ்சம் பிழைத்தது.

கூஅ. அயலுருக்கோடல் - வேற்றுருவங் கொள்ளல்.

(பி - ம்.) கூசா. 'உடைமையினன்றே'

சிந்தையிற் கொண்டிலேன் சென்ற பிறவியிற்
௧௦௦ காதலற் பயந்தோய் கடுந்துயர் களைந்து
தீதுறு வெவ்வினை தீர்ப்பது பொருட்டாற்
றையா லுன்றன் றடுமாற் றவலத்
தெய்யா மையறீர்ந் தின்னுரை கேளா
யாள்பவர் கலக்குற மயங்கிய நன்னாட்டுக்
௧௦௫ காருக மடந்தை கணவனுங் கைவிட
வீன்ற குழவியொடு தான்வே றாகி
மான்றோர் திசைபோய் வரையாள் வாழ்வுழிப்
புதல்வன் றன்னையோர் புரிநூன் மார்பன்
பதியோ ரறியாப் பான்மையின் வளர்க்க

---

௯௮ - ௧௦௧. போனபிறப்பில் எனக்குக் கணவனாயிருந்தோனை இப் பிறப்பிற் பெற்ற உனது துயரைக்களைந்து வினையைத் தீர்த்தற்பொருட்டே சேறலும் கோடலும் சிந்தையிற் கொண்டிலேனென்க.

௧௦௨. தையால், விளி.

௧௦௨ - ௩. தடுமாற்றவலத்தெய்யாமையல் - தடுமாறுதற்குக் காரணமாகிய வருத்தத்தைச்செய்யும் அறியாமையாகிய மயக்கம்; மையல் - செல்வச்செருக்குமாம்; "மையன்மத யானைநிரை மன்னன்" சீவக. ௫௮௯.

மேல், காமம், கொலை, கள், பொய், களவு ஆகிய இவ்வைந்தும் நீக்கற் பாலனவென்று இராசமாதேவிக்கு மணிமேகலை உபதேசித்தல் முதலியன கூறப்படும்.

௧௦௪. அரசர் கொடுங்கோல் செலுத்துதலால், யாவரும் தத்தம் நிலை தடுமாறிய நல்ல நாட்டில்; கலி. ௫.

௧௦௫. காருகமடந்தை - இல்லறவொழுக்கினளாகியவொருத்தி; நெய் வோர் குலத்துப் பிறந்த ஒருத்தியென்றுமாம். கைவிட - துறக்க.

௧௦௬. குழவியும் தானும் வெவ்வேறிடத்துப் பிரிவுற்று.

௧௦௭. மான்று - மயங்கி. வரையாள் - தன்னலம் விலைகொடுப்பார் யாவர்க்கும் விற்பதல்லது அதற்கு ஆவார் ஆகாதாரென்னும் வரையறை யில்லாளாய்.

௧௦௪ - ௭. நாட்டிற் காருகமடந்தை கணவன் கைவிடுதலால் வேறாகி மான்று போய் வரையாளாய் வாழ்வுழியென்க. இல்லறவொழுக்கினளாகிய இவள் கற்பொழிந்து வரைவின்றி வாழ்தற்கு அரசனது கொடுங்கோன்மை காரணமாதலின், 'ஆள்பவர் கலக்குற' என்பது கூறப்பட்டது; "மாதவர் நோன்பு மடவார் கற்புங், காவலன்காவ லின்றெனி னின்றால்" (௨௨ : ௨௦௮ - ௯) என்று இக்கருத்து முன்பு வந்திருத்தல் காண்க.

௧௦௮ - ௯. புரிநூன்மார்பன் புதல்வன்றன்னை வளர்க்க.

ககO வாங்கப் புதல்வ னவடிற மறியான்
றன்புணர்ந் தறிந்துபின் றன்னுயிர் நீத்தது
நீர்நசை வேட்கையி னெடுங்கட முழலுஞ்
சூன்முதிர் மடமான் வயிறுகிழித் தோடக்
கான வேட்டுவன் கடுங்கணை துரப்ப
ககரு மான்மறி விழுந்தது கண்டுமன மயங்கிப்
பயிர்க்குரல் கேட்டதன் பான்மைய னாகி
யுயிர்ப்பொடு செங்க ணுகுத்த நீர்கண்
டோட்டி யெய்தோ னோருயிர் துறந்ததுங்
கேட்டு மறிதியோ வாட்டடங் கண்ணி
கஉO கடாஅ யானைமுன் கட்கா முற்றோர்
விடாஅது சென்றதன் வெண்கோட்டு வீழ்வ
துண்ட கள்ளி னுறுசெருக் காவது
கண்டு மறிதியோ காரிகை நல்லாய்

ககO. ஆங்கப்புதல்வன் - அங்ஙனம் வளர்க்கப்பட்ட புதல்வன் ; அவள்திறம் - அவள் தன்னுடைய தாயென்னுந் தன்மையை.

ககக. பின்னறிந்தென்க.

ககஉ. நீர்நசை வேட்கையின் - நீரை நச்சிய விருப்பத்தால் ; நசை வேட்கை, வினைத்தொகை ; "நின்னசை வேட்கையி னிரவலர் வருவதை" (புறநா. ங.) கடம் - காடு.

ககங. சூல் - கருப்பம். ககச. துரப்ப - செலுத்த.

ககரு. மான்மறி - பெண்மான் ; மான்குட்டியுமாம்.

ககசு. பயிர்க்குரல் - பயிராகியகுரல் ; பயிர் - மிருகங்களுள் ஒன்றை மற்றொன்று அழைக்கும் ஓசைக்குறிப்பு ; "மடமா னுகு பிணைபயி ரழைப்பின்" (புறநா. கருஎ.) அதன் பான்மையனாகி - அதன் பக்கத்தோனாய்.

ககஅ. ஒட்டியெய்தோன் - வேட்டுவன் ; சுட்டு.

ககரு - க. நீத்ததும் துறந்ததுங் கேட்டுமறிதியோ ; இதனாற் காமத் தையும் கொலையையும் நீத்தல் வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது.

கஉO. கடாஅயானை-மதயானை ; "கடாஅக் களிற்றின்மேல்" (குறள். கOஅஎ.) கட்காமுற்றோர் - கள்ளை விரும்பியுண்டுகளித்தோர்.

கஉக. கோடு - கொம்பு.

கஉO - உங. கட்காமுற்றோர் இங்ஙனமாதலை, "புதுக்கோள் யானை முன் போற்றாது சென்று, மதக்களி றுயக்கத்து வீழ்ந்து மாய்தலும்" (மணி. கஉ: சரு - சு) என்றதனாலுமுணர்க.

(பி - ம்.) ககஅ. 'ஒட்டியெய்தோன்'

பொய்யாற் றொழுக்கம் பொருளெனக் கொண்டோர்
கஉரு கையாற் றவலங் கடந்தது முண்டோ
களவேர் வாழ்க்கைய ருறூஉங் கடுந்துய
ரிளவேய்த் தோளாய்க் கிதுவென வேண்டா
மன்பே ருலகத்து வாழ்வோர்க் கிங்கிவை
துன்பந் தருவன துறக்கல் வேண்டுங்
கஙo கற்ற கல்வி யன்றாற் காரிகை
செற்றஞ் செறுத்தோர் முற்ற வுணர்ந்தோர்
மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வோ ரென்போ
ரல்லன் மாக்கட் கில்லது நிரப்புநர்
திருந்தே ரெல்வளை செல்லுல கறிந்தோர்
கஙரு வருந்தி வந்தோ ரரும்பசி களைந்தோர்
துன்ப மறுக்குந் துணிபொரு ளுணர்ந்தோர்
மன்பதைக் கெல்லா மன்பொழி யாரென
ஞான நன்னீர் நன்கனந் தெளித்துத்
தேனு ரோதி செவிமுதல் வார்த்து

கஉச. பொய்யாற்றொழுக்கம் - பொய்வழிக்கணொழுகுதல். பொருளெனக் கொண்டோர் - காரியமாகக்கொண்டோர்.

கஉரு. கையாற்றவலம் - செயலறவாகிய துன்பம்.

கஉசு. களவேர்வாழ்க்கையர் - களவே உழவுபோலும் இல்வாழ்க்கைப் பொருளாகவுடையோர்; "கைப்பொருள் வௌவுங் களவேர் வாழ்க்கைக், கொடியோர்" (பெரும்பாண். சo - சக.) கடுந்துயர் - மிக்கதுன்பம்.

கஉஅ. இவை - காமமுதலிய இவ்வைந்தும்.

கஙo. கல்வி காரிகை அன்று - கல்வி அழகுடைத்தன்று; என்றது பின்பு கூறப்படும் நற்குணங்களில்லாதவழிக் கல்வி அழகுடையதன்றென்றவாறு. இவ்வடியை முன்னுள்ள அடியோடு கூட்டித் துன்பந் தருவனவற்றைத் துறவாவழிக் கல்வி அழகுடைத்தன்றென்று பொருள்கூறினும் பொருந்தும்.

கஙங. அல்லன்மாக்கட்கு - வறுமைத்துன்பமுடையார்க்கு.

கஙஉ - ங. நிரப்புநரே வாழ்வோரென்போர்.

கஙச. எல்வளை, விளி.

கஙச - ரு. அரும்பசி களைந்தோரே செல்லுலகறிந்தோர்.

கஙசு. துணிபொருள் - பரமார்த்த தத்துவஞானம்.

கஙசு - எ. அன்பொழியாரே துணிபொருளுணர்ந்தோர்.

கஙஅ. ஞானநன்னீர் - ஞானமாகிய நல்லநீரை. நன்கனம் - நன்றாக.

கஙகூ. தேனுரோதி - இராசமாதேவி. செவிமுதல் - செவியிடம்.

(பி - ம்.) கஙங. 'நிரப்பினர்'

௧௪௦ மகன்றுயர் நெருப்பா மனம்விற காக
வகஞ்சுடு வெந்தீ யாயிழை யவிப்பத்
தேறுபடு சின்னீர் போலத் தெளிந்து
மாறுகொண் டோரா மனத்தின ளாகி
யாங்கவ டொழுதலு மாயிழை பொறாஅ
௧௪௫ டான்றொழு தேத்தித் தகுதி செய்திலை
காதலற் பயந்தோ யன்றியுங் காவலன்
மாபெருந் தேவியென் றெதிர்வணங் கினளென்.

உ௩.—சிறைவிடுகாதை முற்றிற்று.

---

௧௪௦. மகன்றுயர் - புதல்வனிறந்த துயரம்; (புத்திரசோகம்.)

௧௪௧. அகம் - உள்ளிடம். ஆயிழை - மணிமேகலை.

௧௩அ-௪௧. ஞானநீரைத்தெளித்துவார்த்து வெந்தீயை அவிப்பவெனக.

௧௪௨. தேறு - தேற்றாங்கொட்டை.

௧௪௩. மாறுகொண்டு - பகைமைகொண்டு.

௧௪௪. ஆங்கவள் - இராசமாதேவி. ஆயிழை - மணிமேகலை.

௧௪௬. காதலற்பயந்தோயன்றியும் - எனது பூர்வஜன்ம நாயகனை இப்பிறப்பிற் பெற்றதல்லாமலும்.

௧௪௬-௭. காவலன் மாபெருந்தேவியென்று - அரசனது பட்டமகிஷியாகவுமுள்ளாயென்று.

௧-௧௪௭. வாசந்தவையெனும் முதுதாட்டி, மொழியினள், அவள் மன்னவனருளாற் சென்றெய்தித் தொழுது முன்னின்று வாழ்த்தி, 'மன்னவன் றன்முன் துன்பங்கொள்ளேல்' என்று போயபின், அஞ்சியோதி கரந்து அடக்கிக்கொண்டு மறைத்து 'மணிமேகலையை வஞ்சஞ்செய்குவல்' என்று ஒருநாள் அரசனுக்கு, 'சிறைதக்கன்று' என, 'நீக்க' என்று இறைசொல, குழலாள் அவளைக்கூஉய்ப் புக்கு 'செய்குவல்' என்று ஊட்ட, அறிவிலனாக, கொடுப்ப, அனைதலும், இருப்ப, போயபின், அடைப்ப, இருப்ப, அவள் தொழ, மணிமேகலை ஒழிவின்றுரைத்து மற்றுமுறை செய்யும்; அங்ஙனமுறைசெய்பவள் அவிப்ப, அவள் தொழுதலும், ஆயிழை பொறாஅளாய் 'மாபெருந்தேவி' என்று எதிர்வணங்கினளென வினைமுடிவுசெய்க.

இருபத்துநான்காவது

ஆபுத்திரனுடனடைந்தகாதை.

[இருபத்துநான்காவது மணிமேகலை மாநகரரோழிந்து
ஆபுத்திரனுடனடைந்தபாட்டு.]

மன்ன குமரனை வஞ்சம் புணர்த்த
தொன்முது கணிகைதன் சூழ்ச்சியிற் போயவன்
விஞ்சையன் வாளின் விளிந்தோ னென்பது
நெஞ்சு நடுக்குறக் கேட்டுமெய் வருந்தி
௫ மாதவி மகடனை வான்சிறை நீக்கக்
காவலன் றேவி காற்கீழ் வீழ்ந்தாங்
கரவே ரல்கு லருந்தவ மடவா .
ருரவோற் களித்த வொருபத் தொருவரு
மாயிரங் கண்ணோ னவிநயம் வழூஉக்கொள
௧௦ மாயிரு ஞாலத்துத் தோன்றிய வைவரு
மாங்கவன் புதல்வனோ டருந்தவன் முனிந்த
வோங்கிய சிறப்பி னொருநூற்று நால்வருந்
திருக்கிளர் மணிமுடித் தேவர்கோன் றன்முன்
னுருப்பசி முனிந்த வென்குலத் தொருத்தியு
௧௫ மொன்று கடைநின்ற வாறிரு பதின்மரித்

க. மன்ன குமரனை - உதயகுமரனை. புணர்த்த - சேர்த்திய.

உ. முதுகணிகை - சித்திராபதி; எழுவாய்; தொன்முது, ஒருபொருட் பன்மொழி. போயவன் - உதயகுமரன்.

௩. விளிந்தோன் - இறந்தான்.

௫. மாதவிமகடனை - மணிமேகலையை. நீக்க - நீக்குதற்பொருட்டு.

௬. காவலன்றேவி - இராசமாதேவி. ௫ - ௬. நீக்க வீழ்ந்து.

௨ - ௬. கணிகை, விளிந்தோனென்பதைக் கேட்டு வருந்தி வீழ்ந்து.

௭. 'அரவேர்' என்பது முதலியன சித்திராபதிகூற்று.

௧௧. புதல்வன் - சயந்தன். ௧௫. நூற்றிருபத்தொருவர்.

(பி - ம்.) ௫ - ௬. 'சிறைதவிர்த்த, காதலன்றேவி' ௧௫. 'ஒன்றுகடையிட்ட'

தொன்றுபடு மாநகர்த் தோன்றிய நாண்முதல்
யானுறு துன்ப மியாவரும் பட்டிலர்
மாபெருந் தேவி மாதர் யாரினும்
பூவிலை யீத்தவன் பொன்றின னென்று
௨0 மாதவி மாதவர் பள்ளியு ளடைந்ததும்
பரந்துபடு மனைதொறும் பாத்திர மேந்தி
யரங்கக் கூத்திசென் றையங் கொண்டது
நகுத லல்லது நாடகக் கணிகையர்
தகுதி யென்னார் தன்மை யன்மையின்
௨ரு மன்னவன் மகனே யன்றியு மாதரா
லிந்நக ருறாஉ மிடுக்கணு முண்டா
லும்பளந் தழீஇய வுயர்மண ணெடுங்கோட்டுப்
பொங்குதிரை யுலாவும் புன்னையங் கானற்
கிள்மணி நெடுமுடிக் கிள்ளி முன்னா
௩0 விளவேணி லிறப்ப விறும்பூது சான்ற

கசு. தொன்று - பழமை.

கஅ. மாபெருந்தேவி, விளி. மாதர் - நாடகக்கணிகைகள்.

கஎ - அ. மாதரெல்லாருள்ளும் யானுறு துன்பம் யாவரும்பட்டிலரென இயைக்க.

ககூ. பூவிலை - அரக்கைப்பரிசம்; "பூவிலை மடந்தைய ரேவற் சிலதியர்" (சிலப்: ரு: ருக.) ஈத்தவன் - கோவலன்.

௨0. மாதவர்பள்ளி - சங்கத்தாரான அறவணவடிகளுறையுமிடம்.

௨௨. அரங்கக்கூத்தி - மணிமேகலை.

௨க - ௨. அரங்கக்கூத்தி, பாத்திரமேந்திச் சென்று மனைதொறும் ஐயங்கொண்டதும்.

௨0 - ௨ச. அடைந்ததும் கொண்டதும் நகுதற்குக் காரணமாவனவேயன்றி நாடகக்கணிகையர்க்குடைய இப்பண்பையால் அவற்றை அவர்க்குத் தகுதியென்று கூறார்; இனி 'நாடகக்கணிகையர்' என்பதை எழுவாயாகக் கொண்டு அவர் தகுதியென்றாரெனினுமமையும்.

௨ரு. மன்னவன் மகனேயன்றியும் - உதயகுமரனுக்கு உண்டான இடுக்கணல்லாமலும். மாதரால் - மணிமேகலையால்.

௨சு. இடுக்கண் - துன்பம்.

௨எ. உம்பளம் - உப்பளம்; விகாரம். கோடு - கரை.

௨அ. கானல் - கடற்கரைச்சோலை.

௨கூ. நெடுமுடிக்கிள்ளி: ஓர் அரசன். முன்னா - முன்னாக.

௩0. இறப்ப - தங்குதலாக. இறும்பூது - அதிசயம். இறப்பச்சான்ற.

(பி - ம்.) கஅ. 'மாதர்யாவரும்', 'மாதர்யாவளாயினும்'

பூநாறு சோலை யாருமி லொருசிறைத்
தானே தமிய ளொருத்தி தோன்ற
வின்ன ளார்கொ லீங்கிவ ளென்று
மன்னவ னறியான் மயக்க மெய்தாக்
௩௫ கண்ட கண்ணினுங் கேட்ட செவியினு
முண்ட வாயினு முயிர்த்த மூக்கினு
முற்றுண ருடம்பினும் வெற்றிச்சிலைக் காமன்
மயிலையுஞ் செயலையு மாவுங் குவளையும்
பயிலிதழ்க் கமலமும் பருவத் தலர்ந்த
௪௦ மலர்வா யம்பின் வாசங் கமழப்
பலர்புறங் கண்டோன் பணிந்துதொழில் கேட்ப
வொருமதி யெல்லை கழிப்பினு முரையாள்
பொருவரு பூங்கொடி போயின வந்நாள்
யாங்கொளித் தனளவ் விளங்கொடி யென்றே

---

௩௧. சோலை - சோலையில். ஒருசிறை - ஒருபக்கத்தில்.

௩௨. தானேதமியள் - தான்தனித்தவளாய்.

௨௯ - ௩௨. முன்னுத் தோன்றவென்க.

௩௩. ஈங்குளளாகிய இத்தன்மையையுடையாள் யாவளோவென்று.

௩௪. அறியான் - அறியானாய். மன்னவன் மயக்கமெய்தி; 'மயக்க மெய்தா' என்பது இடக்கர்.

௩௬. வாயென்றது, நாவினை. உயிர்த்த - மோந்த.

௩௭. உற்றுணருடம்பு - தீண்டியுணருமுடம்பு.

௩௮. மயிலை - மல்லிகைவிசேடம். செயலை - அசோகு.

௩௯. பயிலிதழ் - செறிந்த இதழ். ௪௦. கமழ - கமழ்தலால்.

௩௮ - ௪௦. மயிலை.முதலியனவாகிய அம்பென்க.

௩௫ - ௪௦. கண்ணினும் செவியினும் வாயினும் மூக்கினும் உடம்பினும் காமனுடைய மலரம்பின் வாசங்கமழ்தலால். ஈண்டுக்கூறிய 'கண்டகண்' முதலியன அரசனுடைய பொறிகள்; என்றது, வேறுவேறுகாலங்களில் வேறு வேறுபொருள்களானனுபவிக்கப்படுவன ஒருகாலத்து அவள்கண்ணேயனு பவிக்கப்பட்டனவென்பதாம்.

௪௧. பலர் புறங்கண்டோன் - அரசன்.

௪௨. மதி - மாதம். கழிப்பினும் - கழித்தாளாயினும். உரையாள் - சொல்லாளாய்.

௪௩. அந்நாள் - அந்நாளில்.

(பி - ம்.) ௩௩. 'இன்னளோயார்கொல்' ௪௨. 'கழிப்பவுரையாள்'

சரு வேந்தரை யட்டோன் மெல்லியற் றேர்வுழி
நிலத்திற் குளித்து நெடுவிசும் பேறிச்
சலத்திற் றிரியுமோர் சாரணன் றோன்ற
மன்னவ னவனை வணங்கி முன்னின்
றென்னுயி ரனையா ளிங்கொளித் தாளுள
ருO ளன்னா ளொருத்தியைக் கண்டிரோ வடிகள்
சொல்லுமி னென்று தொழவவ னுரைப்பான்
கண்டிலே னாயினுங் காரிகை தன்னைப்
பண்டறி வுடையேன் பார்த்திப கேளாய்
நாக நாடு நடுக்கின் றாள்பவன்
ருரு வாகை வேலோன் வளைவணன் றேவி
வாச மயிலை வயிற்றுட் டோன்றிய
பீலிவளை யென்போள் பிறந்த வந்நா
ளிரவிகுலத் தொருவ னிணைமுலை தோயக்
கருவொடு வருமெனக் கணியெடுத் துரைத்தன

சரு. தேர்வுழி - தேடும்பொழுது.

சசு. நிலத்திற்குளித்து - நீரிற்புகுவதுபோல நிலத்திற்புகுந்து. நெடுவிசும்பேறி - சந்திராதித்தியர்களையெட்டிப்பிடித்தற்குச்செல்வதுபோல் நீண்ட ஆகாயத்திற்சென்று.

சஎ. சலத்தில் திரியும் - பூமிமேல் நடப்பதுபோல் நீர்மேலே நடந்து திரியும்.

சசு - எ. குளித்து ஏறித்திரியுமொருசாரணன்தோன்றினனென்க. நிலத்திற் குளித்தல் முதலியன அற்புத சத்தியாகிய இருத்தியெனப்படும். தனது தந்தையாகிய சுத்தோதனனுக்கு ஞானமுண்டாக்குதற்பொருட்டு நிலத்திற் குளித்தல் முதலிய பலவற்புதங்களைப் புத்தர் காட்டினனென்று அசுவ கோஷபோதிசத்துவரென்பவராற் செய்யப்பட்டபுத்தசரிதத்தில் கக-ஆம் வர்க்கத்தாற் றெரிகின்றது ; "நீரினிற் பூவில் வானினி னிலத்தழுந் தொதுங்கு கின்ற, சாரண ரெண்ம ராவார் சமணரி லிருத்தி பெற்றோர்" (உ: ச) என்றார் சூடாமணிநிகண்டுடையாரும்; "வானூடிழிந்தோன்" (கO: ௩௩) என்று இந்நூலில் முன் வந்திருத்தல்காண்க.

சஅ. அவனை - அச்சாரணனை. ருO. அன்னாள் - அத்தன்மையாள்.

சஅ - ருக. அவனை வணங்கி நின்று சொல்லுமினென்று மன்னவன் தொழவென்க.

ருங. அறிவுடையேன் - அறிதலுடையேன். ருரு. வாகை - வெற்றி.

ருரு - சு. தேவியாகிய வாசமயிலை. ருஎ. அந்நாள் - அந்நாளில்.

ருகூ. கரு - கருப்பம். வரும் - வருவாள். கணி - நூல்வல்ல நிமித்திகன்.

ருஎ - கூ. அந்நாளிற் கணியெடுத்துரைத்தனன்.

(பி - ம்.) சஎ. 'திரியுஞ் சாரணன் சென்ற' சஅ - க. 'முன்சென்றே, யென்னுயிர்' ருO. 'சாணிரோ வடிகள்'

சுய ஞங்கப் புதல்வன் வரூஉ மல்லது
பூங்கொடி வாராள் புலம்ப லிதுகே
டீவகச் சாந்தி செய்யா நாளுன்
காவன் மாநகர் கடல்வயிறு புகூஉ
மணிமே கலைதன் வாய்மொழி யாலது
சுரு தணியா திந்திர சாபமுண் டாகலி
ஞங்குப்பதி யழிதலு மீங்குப்பதி கெடுதலும்
வேந்தரை யட்டோய் மெய்யெனக் கொண்டிக்
காசின் மாநகர் கடல்வயிறு புகாமல்
வாசவன் விழாக்கோண் மறவே லென்று
எய மாதவன் போயின வந்நாட் டொட்டுமிக்
காவன் மாநகர் கலக்கொழி யாதாற்
றன்பெயர் மடந்தை துயருறு மாயின்
மன்பெருந் தெய்வம் வருதலு முண்டென
வஞ்சினை னரசன் றேவியென் றேத்தி
எரு நன்மனம் பிறந்த நாடகக் கணிகையை
யென்மனைத் தருகென விராசமா தேவி
கள்ளும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையு

சுய. வரூஉமல்லது - வருவானேயன்றி.

சுக. பூங்கொடி - மீலிவளை. புலம்பல் - வருந்தாதே.

சுஉ. தீவகச்சாந்தி - இந்திரவிழவு

சுங. நகர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

சுச. மணிமேகலை - மணிமேகலாதெய்வம். அது - நகர்கடல்வயிறு புகுதல்.

சுஉ - ச. செய்யாநாளில்வாய்மொழியால்நகர்கடல்வயிறுபுகூஉமென்க.

சுச - ரு. இந்திரசாபமுமுண்டாதலின், அது தணியாது.

சுசு. ஆங்கு - அக்காலத்தே. பதியிரண்டில், முன்னது நகரம் பின்னது அரசன்.

சுஅ. காசு - குற்றம். சுகூ. மறவேல் - மறவாதே.

எய. மாதவன் - சாரணன். எக. கலக்கு - கலங்குதல்.

எஉ. மடந்தை - மணிமேகலை. எங. தெய்வம் - மணிமேகலாதெய்வம்.

எரு. நாடகக்கணிகை - மணிமேகலை.

எசு. தருகென - தருவாயென்று சித்திராபதிகேட்ப.

எஎ. 'கள்ளும் பொய்யும்' என்பது முதலியன இராசமாதேவி கூற்று.

(பி - ம்.) சுசு. 'அழிதலுமூங்குப்பதிபுகுதலும்' எய. 'மாதவனுரைத்த வந்நாட்' எஉ. 'துயருமாயின்' எரு. 'மஞ்சனையிறந்தநாடகக்கணிகை'

முள்ளக் களவுமென் றுரவோர் துறந்தவை
தலைமையாக் கொண்டநின் றலைமையில் வாழ்க்கை
அ0 புலைமையென் றஞ்சிப் போந்த பூங்கொடி
நின்னொடு போந்து நின்மனைப் புகுதா
ளென்னொ டிருக்குமென் றீங்கிவை சொல்வழி
மணிமே கலைதிற மாதவி கேட்டுத்
துணிகயந் துகள்படத் துளங்கிய வதுபோற்
அ௫ றெளியாச் சிந்தையள் சுதமதிக் குரைத்து
வளியெறி கொம்பின் வருந்திமெய்ந் நடுங்கி
யறவண ரடிவீழ்ந் தாங்கவர் தம்முடன்
மறவேன் மன்னவன் றேவிதன் பால்வரத்
தேவியு மாயமுஞ் சித்திரா பதியு
கூ0 மாதவி மகளு மாதவர்க் காண்டலு
மெழுந்தெதிர் சென்றாங் கிணைவளைக் கையாற்

எஅ. உரவோர் - அறிவுடையோர். துறந்தவை - நீக்கியவை.

எஎ - அ. மணி. உ௨ : கஎ0 - எ௨.

எகூ. தலைமையில் வாழ்க்கை - கடையான பரத்தைமைத்தொழில்; "மேலோ ராயினு நூலோ ராயினும், பால்வகை தெரிந்த பகுதியோ ராயினும், பிணியெனக் கொண்டு பிறக்கிட் டொழியும், கணிகையர் வாழ்க்கை கடையே" (கக : கஅ0 - அ௩) என்றார் சிலப்பதிகாரத்தும்.

எஎ - கூ. மணி. உ : ௫எ.

அ0. புலைமை - அசுத்தமுடையது. பூங்கொடி - மணிமேகலை.

அ௨. இருக்கும் - இருப்பாள். ஈங்கிவைசொல்வழி - இவற்றை இராச மாதேவி சொல்லும்பொழுது.

இனி மணிமேகலையின் செய்தி கேட்டமாதவி அறவணவடிகளுடன் இராசமாதேவிபால் வருதல் கூறப்படும்.

அ௩. திறம் - காவலிலிருத்தல். திறத்தைக் கேட்டு.

அச. துணிகயம் - தெளிந்த நீர்நிலை. துளங்குதல் - கலங்குதல்.

அ௫. சிந்தையள் - சிந்தையளாய்.

அ௬. வளியெறிகொம்பின் - காற்றாலலைக்கப்பட்ட பூங்கொம்புபோல.

அ௨ - அ. ஈங்கிவை சொல்வழி மாதவி கேட்டுத் தெளியாச்சிந்தையளாய் உரைத்து வருந்தி நடுங்கி வீழ்ந்து அவருடன் இராசமாதேவிபால் வரவென்க.

அகூ. ௰. மணி. உச : கசகூ. ஆயம் - சிலதியர்கூட்டம்.

(பி - ம்.) எகூ. 'தலைமையாநின்ற தன்மையில்'

றெழுந்தகை மாதவன் றுணையடி வணங்க
வறிவுண் டாகவென் றுங்கவன் கூறலு
மிணைவளை நல்லா ளிராசமா தேவி
௩௯௫ யருந்தவர்க் கமைந்த வாசனங் காட்டித்
திருந்தடி விளக்கிச் சிறப்புச் செய்தபின்
யாண்டுபல புக்கநும் மிணையடி வருந்தவென்
காண்டகு நல்வினை நும்மையீங் கழைத்தது
நாத்தொலை வில்லை யாயினுந் தளர்ந்து
௪௦௦ மூத்ததிவ் யாக்கை வாழ்கபல் லாண்டெனத்
தேவி கேளாய் செய்தவ யாக்கையின்
மேவினே னாயினும் வீழ்கதிர் போன்றேன்
பிறந்தார் மூத்தார் பிணிநோ யுற்றா
ரிறந்தா ரென்கை யியல்பே யிதுகேள்
௪௦௫ பேதைமை செய்கை யுணர்வே யருவுரு
வாயி லூறே நுகர்வே வேட்கை

---

௩௯௪ - ௩௯. நல்லாளாகிய தேவி ஆசனங் காட்டி விளக்கிச் சிறப்புச் செய்தபினென்க.

௩௯௭. 'யாண்டு பலபுக்க' என்பதுமுதலியன இராசமாதேவிகூற்று.

௩௯௭ - ௮. எனது நல்வினை இணையடி வருந்த நும்மை ஈங்கழைத்தது.

௩௯௯. நாத்தொலைவில்லையாயினும் - நுமது நா மெலிதலில்லையாயினும், சொல்வன்மை குறைந்திலதென்றபடி.

௪௦௦. இவ்யாக்கையென்றது, அறவணவடிகளுடம்பை. என - என்று இராசமாதேவி சொல்ல.

௩௯௯ - ௪௦௦. "நரைமுதிர் யாக்கை நடுங்கா நாவி, னுரைமூ தாளன்" (௧௨ : ௩ - ௪) என்று முன்னும் வந்திருத்தல் காண்க.

௪௦௧. 'தேவிகேளாய்' என்பது முதலியன அறவணவடிகள் கூற்று. தவயாக்கை - தவவுடம்பு.

௪௦௨. வீழ்கதிர் - அத்தமிக்குஞ் சூரியன். மரணத்திற்குச் சூரியன் அத்தமித்தலை உவமை கூறுதல் பௌத்தநூன்மரபு; "சாக்கா டென்ப தருவுருத் தன்மை, யாக்கை வீழ்கதி ரெனமறைந் திடுதல்" (௩௦ : ௧௦௨ - ௩) என இந்நூலிற் பின்பு வருதல் காண்க.

௪௦௩ - ௪. பிறப்புப்பிணிமூப்பிறப்புக்கள் உடலுக்கியற்கையென்றபடி.

௪௦௫ - ௮. பேதைமைமுதலிய பன்னிரண்டும் துவாதசநிதானமெனப்

(பி - ம்.) ௩௯௫. 'காட்டத்' ௩௯௭. 'புக்கினுமிணையடி வருந்தக்' ௩௯௯. 'நாத்தொலைவின்றாயாயினுங்கிளர்ந்து' ௪௦௦. 'மூத்தயாக்கை', 'மூத்தவிவ் யாக்கை' ௪௦௪. 'இதுகெட்ப்'

பற்றே பவமே தோற்றம் வினைப்பய
னிற்றென வகுத்த வியல்பீ ராறும்
பிறந்தோ ரறியிற் பெரும்பே றறிகுவ
ககO அறியா ராயி னாழ்நர கறிகுவர்
பேதைமை யென்ப தியாதென வினவி
னோதிய விவற்றை யுணராது மயங்கி
யியற்படு பொருளாற் கண்டது மறந்து
முயற்கோ டுண்டெனக் கேட்டது தெளித
ககரு லுலக மூன்றினு முயிரா முலக
மலகில பல்லுயி ரறுவகைத் தாகு
மக்களுந் தேவரும் பிரமரு நரகருந்
தொக்க விலங்கும் பேயு மென்றே
நல்வினை தீவினை யென்றிரு வகையாற்
கஉO சொல்லப் பட்ட கருவினுட் டோற்றி
வினைப்பயன் விளையுங் காலை யுயிர்கட்கு
மனப்பே ரின்பமுங் கவலையுங் காட்டுந்
தீவினை யென்ப தியாதென வினவி
னாய்தொடி நல்லா யாங்கது கேளாய்
கஉரு கொலையே களவே காமத் தீவிழை
வுலையா வுடம்பிற் றோன்றுவ மூன்றும்

படும்; இவற்றின் இயல்பை, இந்நூல், ௩0 - ம் காதையால் விளங்கவுணர்க.

ககக. பேதைமை - அவிச்சை.

ககஉ. இவற்றை - துவாதசநிதானங்களை. ககச. கோடு - கொம்பு.

ககக - ச. பேதைமையென்பது மயங்கிக் கண்டதுமறந்து கேட்டது தெளிதலென்க.

ககரு. 'உலகமூன்றினும்' என்பதுமுதற் செய்கை கூறப்படும்.

ககரு - சா. உயிராமுலகம் அலகில - உயிராகிய உலகம் அளவில்லாதன. செய்கைகூறுதற்கு அங்கமாக ஈண்டு அறுவகையுயிர்களும் கூறப்பட்டன.

ககசா - அ. பேயுமென்றே அறுவகைத்தாகுமென்க.

கஉO. சொல்லப்பட்ட கரு - மேற்கூறிய மக்கட்கருமுதலிய ஆறும்; "தெய்வக் கருவும் திசைமுகக் கருவும்" (பதி. [illegible]) என்று முன்புவந்திருத்தல் காண்க.

கககூ - உஉ. (செய்கை) இருவகையால் தோற்றிக் காட்டுமென்க.

கஉரு. காமத்தீவிழைவு - காமமாகிய கொடிய விழைவு.

கஉரு - சா. கொலையும் களவும் காமமுமென உடம்பிற்றோன்றுவன மூன்றும்.

(பி - ம்.) கOஅ. 'இவ்வீராறும்' ககO. 'நரகடைகுவர்' கஉO. 'பட்டர் பிறப்பினுட்டோன்றி' கஉரு. 'தீவழக்கு'

பொய்யே குறளை கடுஞ்சொல் பயனில்
சொல்லெனச் சொல்லிற் றோன்றுவ நான்கும்
வெஃகல் வெகுளல் பொல்லாக் காட்சியென்
௧௩௦ றுள்ளந் தன்னி னுருப்பன மூன்றுமெனப்
பத்து வகையாற் பயன்றெரி புலவ
ரித்திறம் படரார் படர்குவ ராயின்
விலங்கும் பேயு நரகரு மாகிக்
கலங்கிய வுள்ளக் கவலையிற் றோன்றுவர்
௧௩௫ நல்வினை யென்ப தியாதென வினவிற்
சொல்லிய பத்தின் றொகுதியி னீங்கிச்
சீலந் தாங்கித் தானந் தலைநின்று
மேலென வகுத்த வொருமூன்று திறத்துத்
தேவரு மக்களும் பிரமரு மாகி
௧௪௦ மேவிய மகிழ்ச்சி வினைப்பய னுண்குவ
ரரைசன் றேவியொ டாயிழை நல்லீர்

---

௧௨௭. குறளை - கோள்.

௧௨௭ - ௮. பயனில் சொல் - அறம்பொருளின்பங்களுள் ஒன்றும் பயவாத சொல்.

௧௨௯. வெஃகல் - விரும்பல். வெகுளல் - கோபித்தல்; வெஃகல் முதலிய மூன்றும் முறையே காமம் வெகுளி மயக்கமெனப்படும்.

௧௩௦. உருப்பன - தோன்றுவன.

௧௨௫ - ௩௧. தீவினையென்பது, மூன்றும் நான்கும் மூன்றுமெனப் பத்துவகைப்படும்.

௧௩௨. இத்திறம் - கொலைமுதலிய தீயவழிகளில். படரார் - செல்லார்.

௧௩௨ - ௪. நீல. மோக்கல. ௧௬௦. சமய. மேற். இக்கருத்து "விலங்கு நரகரும் பேய்களு மாக்குங், கலங்கஞர்த் தீவினை கடிமின்" (௨௫: ௪௧ - ௨) எனப்பின்னும் வருதல் காண்க.

௧௩௬. சொல்லியபத்து - கொலை, களவு, காமம், பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல், வெஃகல், வெகுளல், பொல்லாக்காட்சியென்பன.

௧௩௭. சீலம் - பஞ்சசீலமுதலியன. ௧௩௯, மணி. ௨௪: ௧௧௭.

௧௩௭ - ௯. நீல. மோக்கல. ௧௬௦. சமய. மேற்.

௧௨௩ - ௩௯. நீல. புத்த. ௨௮, ௬௫. சமய. மேற்.

௧௪௦. மகிழ்ச்சிவினை - நல்வினை. ௧௦௫ - ௪௦. மணி. ௩௦: ௪௫ - ௮௧.

௧௪௧. ஆயிழைநல்லீரென்றது, மாதவியையும் சுதமதியையும் ஆயத்தையும்.

(பி - ம்.) ௧௨௭. 'பயமில' ௧௨௯. 'வெகுடல' ௧௩௦ - ௩௧. 'மூன்றும், பத்துவகையெனப்' ௧௩௬. 'நீக்கி' ௧௪௧. 'அரசன்'

புரைதீர் நல்லறம் போற்றிக் கேண்மின்
மறுபிறப் புணர்ந்த மணிமே கலைநீ
பிறவறங் கேட்ட பின்னாள் வந்துனக்
கசரு இத்திறம் பலவு மிவற்றின் பகுதியு
முத்தேர் நகையாய் முன்னுறக் கூறுவ
லென்றவ னெழுதலு மிளங்கொடி யெழுந்து
நன்றறி மாதவ னல்லடி வணங்கித்
தேவியு மாயமுஞ் சித்திரா பதியு
கருO மாதவர் நன்மொழி மறவா துய்ம்மி
னிந்நகர் மருங்கின்யா னுறைவே னாயின்
மன்னவன் மகற்கிவள் வருங்கூற் றென்குவ
ராபுத் திரனு டைந்ததற் பின்னாண்
மாசின் மணிபல் லவந்தொழு தேத்தி
கருரு வஞ்சியுட் புக்கு மாபத் தினிதனக்
கெஞ்சா நல்லறம் யாங்கணுஞ் செய்குவ
லெனக்கிட ருண்டென் றிரங்கல் வேண்டா
மனக்கினி யீரென் றவரையும் வணங்கி
வெந்துறு பொன்போல் வீழ்கதிர் மறைந்த
கசூO வந்தி மாலை யாயிழை போகி
யுலக வறவியு முதியாள் குடிகையு
மிலகொளிக் கந்தமு மேத்தி வலங்கொண்

கசஉ. புரை - குற்றம். நல்லறம் - அருளறம்.

கசச. பிறவறம் - மற்றைச்சமயதருமம்.

கசரு-சு. இத்திறம் பலவற்றையும் இவற்றின் பகுதிகளையும் கூறுவேன்.

கசஎ. இளங்கொடி - மணிமேகலை. கசகூ. மணி. உச: அகூ.

கருரு. கண்ணகியைத்தரிசித்தற்பொருட்டு வஞ்சிநகரத்திற் புகுந்து.

கருஅ. அவரையும்: உம், இறந்ததுதழீஇயது.

கசூO. அந்திமாலையில். கசூக. முதியாள் குடிகை - சம்பாபதி கோயில்.

கசூஉ. கந்தம் - தூண் ; என்றது, கந்திற்பாவையை ; ஆகுபெயர் ; "கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிட" புறநா. ருஉ.

(பி - ம்.) கசஉ. 'நல்வினை போற்றிக்' கசச - ரு. 'பின்னாளவனக்கு' கசசு. 'முத்தொகையாக முன்னர்க்கூறுவன்' கருO. 'மாதவர்துய்ம்மின்' கருஉ. 'இவள் கூற்றெனவுரைகுவர்' கருங. 'அடைந்தபின்னாள்' கசூஉ, 'முதியாள் கோட்டமும்'

டந்தர மாறுப் பறந்துசென் றாயிழை
யிந்திரன் மருமா னிரும்பதிப் புறத்தோர்
கசுரு பூம்பொழி லகவயி னிழிந்து பொறையுயிர்த்
தாங்குவாழ் மாதவ னடியிணை வணங்கி
யிந்நகர்ப் பேர்யா திந்நக ராளு
மன்னவன் யாரென மாதவன் கூறு
நாக புரமிது நன்னக ராள்வோன்
களo பூமிசந் திரன்மகன் புண்ணிய ராச
னீங்கிவன் பிறந்த வந்நாட் டொட்டு
மோங்குயர் வானத்துப் பெயல்பிழைப் பறியாது
மண்ணு மரனும் வளம்பல தரூஉ
முன்னின் றுருக்கு நோயுயிர்க் கில்லெனத்
களரு தகைமலர்த் தாரோன் றன்றிறங் கூறின
னகைமலர்ப் பூம்பொழி லருந்தவன் றானென்.

உச.—ஆபுத்திரனுடடைந்தகாதை முற்றிற்று.

கசுங. அந்தரம் ஆறு - ஆகாயமேவழியாக ; மணி. சு: உகக.

கசுச. இந்திரன் மருமான் - புண்ணியராசன்; மருமான் -வழித்தோன்றல். பதி - நாகபுரம்.

கசுரு. அகவயின் - உள்ளிடத்தே. கசுசு. மாதவன் - தருமசாவகன்.

கசுஅ. யாரென-யாரென்று மணிமேகலை கேட்ப. கூறும்-சொல்லுவான்.

களக. தொட்டு - தொடங்கி.

களஉ. பெயல் - மழை. பிழைப்பு அறியாது - தவறுதலையறியாது.

களங. தரூஉம் - கொடுக்கும். களச. உயிர்களுக்குநோயில்லை.

களரு. தாரோன் -புண்ணியராசன். களசு. அருந்தவன் -தருமசாவகன்.

ச-களசு. தொன்முதுகணிகை கேட்டு வருந்தி வீழ்ந்து, ஏத்தி, 'தருக' என, இராசமாதேவி அங்கிவை சொல்வுழி, மாதவி அறவணவடிகளுடன் வர, காண்டலும், எதிர்சென்று துணையடிவணங்க, அவன், 'அறிவுண்டாக' என்றுகூறலும், இராசமாதேவி காட்டி விளக்கிச் செய்தபின், 'வாழ்க' என, 'தேவி கேளாய் ; நல்லீர் கேண்மின் ; மணிமேகலை முன்னுநக்கூறுவல்' என்று அவனெழுதலும், இளங்கொடி எழுந்து வணங்கி என்று வணங்கிப் போகி ஏத்தி வலங்கொண்டு சென்று இழிந்து பொறையுயிர்த்து வணங்கி, 'யாது ? யார்' என, மாதவன் கூறும் ; அவ்வாறு கூறுமருந்தவன் கூறினனென வினைமுடிவுசெய்க.

இருபத்தைந்தாவது

ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்த காதை.

[இருபத்தைந்தாவது மணிமேகலை ஆபுத்திரனை மணிபல்லவத்திடையழைத்துப் புத்தபீடிகைகாட்டிப் பிறப்புணர்த்தி வஞ்சிமாநகர்புக்கபாட்டு.]

அரச னுரிமையோ டப்பொழில் புகுந்து
தரும சாவகன் றன்னடி வணங்கி
யறனு மறனு மநித்தமு நித்தத்
திறனுந் துக்கமுஞ் செல்லுயிர்ப் புக்கிலுஞ்
ரு சார்பிற் றோற்றமுஞ் சார்பறுத் துய்தியு
மாரிய னமைதியு மமைவுறக் கேட்டுப்
பெண்ணிணை யில்லாப் பெருவனப் புற்றாள்
கண்ணிணை யியக்கமுங் காமனோ டியங்கா
வங்கையிற் பாத்திரங் கொண்டறங் கேட்கு

க. அரசன் - புண்ணியராசன்; உரிமை - மனைவி; "உரிமை முன் போக்கி யல்லா லொளியுடை மன்னர் போகார்" சீவக. உ௭உ.

உ. தருமசாவகனென்பது, அப்பொழிலில் நோற்று வதியும் ஒரு முனிவன் பெயர். இப்பெயர்க்குத் தருமங்கேட்பவ னென்பது பொருள்.

ங. மறன் - பாவம். அநித்தம் - அநித்தியப் பொருளின்வகை.

ங - ச. நித்தத்திறன் - நித்தியப்பொருளின்வகை. துக்கம் - பிறப்பு, பிணி, மூப்பு, சாக்காடு, விரும்பியனபெறாமை, வேண்டாதன பெறுதல் என்னுமாறும். புக்கில் - புகுமிடம்.

ரு. சார்பிற்றோற்றம் - பேதைமைமுதலியபன்னிரண்டுநிதானத்தினாகுந் தோற்றம். உய்தி - பிழைத்தல்; "செய்தி கொன்றோர்க் குய்தியில்" (புறநா. ௩௪); "உய்திக் கால முரையீ ரோவென" சிலப். ௧௦: ௨௪௦.

சு. ஆரியன் - ஆசிரியன்; என்றது புத்தனை. ௭. பெருவனப்பு - பேரழகு.

அ. இயக்கம் - இயங்குதல்; இவ்வடியோடு "உருவி லாளனொ டுருவம் பெயர்ப்ப" (ரு: சு) என்று முன்வந்தது ஒப்புநோக்கற்பாலது.

(பி - ம்.) சு. 'அறிவுறக் கேட்டு' கூ. 'அங்கை பாத்திரங்'

கo மிங்கிணை யில்லா ளிவள்யா ரென்னக்
காவலற் றொழுது கஞ்சுக னுரைப்போ
னவலந் தீவிலிந் நங்கையை யொப்பார்
யாவரு மில்லை யிவடிற மெல்லாங்
கிள்ளி வளவனொடு கெழுதகை வேண்டிக்
கரு கள்ளவிழ் தாரோய் கலத்தொடும் போகிக்
காவிரிப் படப்பை நன்னகர் புக்கேன்
மாதவ னறவண னிவள்பிறப் புணர்ந்தாங்
கோதின னென்றியா னன்றே யுரைத்தே
னங்கவ ளிவளவ் வகனகர் நீங்கி
உo யீங்கு வந்தன ளென்றலு மிளங்கொடி
நின்கைப் பாத்திர மென்கைப் புகுந்தது
மன்பெருஞ் செல்வத்து மயங்கினை யறியா
யப்பிறப் பறிந்திலை யாயினு மாவயிற்

கo. யாரென்ன - யாரென்று அரசன்கேட்ப.

க-கo. அரசன் புகுந்து வணங்கிக் கேட்டு, 'இவள்யார்' என்னவென்க.

கக. கஞ்சுகன் - சட்டையிட்ட பிரதானி.

கஞ்சுகன் மணிமேகலையின் வரலாற்றை அரசனுக்குக் கூறுதல் இனிக் கூறப்படும்.

கங. இவள் திறமெல்லாம் - இவளுடைய வரலாறு முழுதும்.

கச. கிள்ளிவளவனென்றது, உதயகுமரன் தந்தையை. கெழுதகை - உரிமை ; என்றது, நட்பை.

கரு. காவிரிப்படப்பைநன்னகர் - காவிரியைத்தோட்டக்கூற்றிற்கு எல்லையாகவுடையகாவிரிப்பூம்பட்டினம் ; படப்பை - பக்கமுமாம் ; "காவிரிப் படப்பைப் பட்டினம்" சிலப். கரு: கருக.

கஅ. அன்றே - யான் போய்வந்த அக்காலத்தே.

கங - அ. இவடிறமெல்லாம் அன்றேயுரைத்தேன்.

உo. இளங்கொடி - மணிமேகலை.

கக - உo. உரைப்போனாகிய கஞ்சுகன் 'ஈங்குவந்தனள்' என்றலும்.

உக. 'நின்கைப் பாத்திரம்' என்பது முதலியன, புண்ணியராசனை நோக்கி மணிமேகலை கூறுங்கூற்று. பாத்திரம் - அமுதசுரபி.

உஉ. செல்வத்து - செல்வத்தால்.

உங. அப்பிறப்பு - போனபிறப்பு ; என்றது, சாலிவயிற்றிற்பிறந்த பிறப்பை.

(பி - ம்.) கஅ. 'ஓதினனென்றியானன்றே' ககூ. 'ஆங்கவடானவ்வகநகர்'

றிப்பிறப் பறிந்திலை யென்செய் தனையோ
௨௫ மணிப்பல் லவம்வலங் கொண்டா லல்லது
பிணிப்புறு பிறவியின் பெற்றியை யறியா
யாங்கு வருவா யரசநீ யென்றப்
பூங்கமழ் தாரோன் முன்னர்ப் புகன்று
மையறு விசும்பின் மடக்கொடி யெழுந்து
௩௦ வெய்யவன் குடபால் வீழா முன்னர்
வானின் றிழிந்து மறிதிரை யுலாவும்
பூநா றடைகரை யெங்கணும் போகி
மணிப்பல் லவம்வலங் கொண்டு மடக்கொடி
பிணிப்பறு மாதவன் பீடிகை காண்டலுந்
௩௫ தொழுதுவலங் கொள்ளவத் தூமணிப் பீடிகைப்
பழுதில் காட்சி தன்பிறப் புணர்த்தக்
காயங் கரையெனும் பேரியாற் றடைகரை
மாயமின் மாதவன் றன்னடி பணிந்து
தருமங் கேட்டுத் தாடொழு தேத்திப்
௪௦ பெருமகன் றன்னொடும் பெயர்வோர்க் கெல்லாம்
விலங்கு நரகரும் பேய்களு மாக்குங்

---

௨௬. பிணிப்பு - பற்று. பெற்றி - தன்மை.

௨௭. ஆங்கு - மணிபல்லவத்திற்கு. நீ ஆங்கு வருவாயென்று.

௨௮. தாரோன் - புண்ணியராசன். ௨௦-௨௮. இளங்கொடி புகன்று.

௨௯. மடக்கொடி - மணிமேகலை.

௩௧. இழிந்து - இறங்கி. ௩௪. மாதவன் - புத்தன்.

௨௯ - ௩௪. மடக்கொடி எழுந்து இழிந்து போகி வலங்கொண்டு காண்டலுமென்க.

௩௬. பழுது - குற்றம். ௩௫ - ௬. பீடிகைக்காட்சி உணர்த்த.

௩௭. அடைகரை - அடைகரையிலுள்ள.

௩௮. மாதவன் - பிரமதருமன்.

௩௯. 'தருமங்கேட்டு' என்பது முதலியன, பிரமதருமனை முன்னிலையாக்கி, மணிமேகலை கூறுங்கூற்று.

௪௦. பெருமகன் - அரசன்; என்றது அத்திபதியை. பெயர்வோர்க்கெல்லாம் - அவந்தி நகரத்திற்குச் செல்வோரெல்லாருக்கும்.

(பி - ம்.) ௨௬. 'பெற்றியையுணராய்' ௩௮. 'முன்னர்ப் பொருந்தி' ௩௫. 'கொள்ளத்தூமணிப்' ௩௬ - ௭. 'பிறப்புணர்ந்த, காயங்கரை'

கலங்கஞர்த் தீவினை கடிமின் கடிந்தாற்
றேவரு மக்களும் பிரமரு மாகுதி
ராகலி னல்வினை யயரா தோம்புமின்
சரு புலவன் முழுதும் பொய்யின் றுணர்ந்தோ
னுலகுயக் கோடற் கொருவன் றேன்று
மந்நா ளவனறங் கேட்டோ ரல்ல
தின்னாப் பிறவி யிழுக்குந ரில்லை
மாற்றருங் கூற்றம் வருவதன் முன்னம்
ருo போற்றுமி னறமெனச் சாற்றிக் காட்டி
நாக்கடிப் பாக வாய்ப்பறை யறைந்தீ
ரவ்வுரைகேட்டுநும் மடிதொழு தேத்த
வெவ்வுரை யெங்கட்கு விளம்பினி ராதலிற்

சஉ. கலங்கஞர்த்தீவினை - கலங்குதற்குக் காரணமாகிய துன்பத்தை யுண்டாக்கும் கொலைமுதலிய பத்துவகையினதாகிய பாவத்தை.

சச. நல்வினை - கொல்லாமை முதலிய பத்துவகையினதாகிய புண்ணியத்தை. அயராது ஓம்புமின் - மறவாது பாதுகாத்திடுமின்.

சரு. புலவன் - ஞானி; புத்தனென்பது இப்பொருட்டு. முழுதும் பொய்யின்றுணர்ந்தோன் - ஸர்வஜ்ஞன்.

சகூ. உலகுயக் கோடற்கு - உலகைப் பிழைப்பித்தற் பொருட்டு; ஏக தேவனென்பது புத்தன் பெயர்களுள் ஒன்றாதலின், இங்கே 'ஒருவன்' என்றார்.

சரு - சகூ. புலவனும் உணர்ந்தோனுமாகிய ஒருவன் உலகை உயக் கோடற்குத் தோன்றுமென்க.

சஎ. அவனறம் - அவனாற் கூறப்படும் அறம்.

சஅ. இன்னா - துன்பம். இழுக்குநரில்லை - தப்புவோரில்லை.

சகூ. மாற்றருங் கூற்றம் - பிறரால் தடுத்தற்கரிய இயமன்; "மாற்றருங்கூற்றம்" (தொல். புறத்திணை. சூ.உச); "மருந்தில் கூற்றம்" புறநா. கூ.

ருo. அறம் போற்றுமினென்று சொல்லிப் பொருளை விளங்கச் செய்து; சாற்றி - நிறைத்தென்றுமாம்; "நிவந்துசெறி த்தங் குளங்கொளச் சாற்றி" மதுரை. உசகூ.

ருக. நாவே கடிப்பாக வாயாகியபறையை அறைந்தீர்; கடிப்பு - பறையடிக்குங் குறுந்தடி; "நாக்கடிப் பாக வாய்ப்பறை யறையினும்" சிலப். கச: உகூ.

சo - ருக. பெயர்வோர்க்கெல்லாம் சாற்றிக் காட்டி அறைந்திரென வியைக்க.

ருஉ. வெவ்வுரை - பதினறுநாளில் இராகுலன் திட்டிவிடமென்னும் பாம்பாலிறப்பானென்றும், நீ அவனொடு தீயில் மூழ்குவையென்றுஞ் சொன்னசொற்கள்; இதனை, இந்நூல் கூ-ஆம் காதை, சஅ-ஆம் அடி முதலியவற்றாலுணர்க.

(பி - ம்.) சகூ. 'உலகுயக் கேட்டற்கு'

பெரியவன் றோன்று முன்னரிப் பீடிகை
௫௫ கரியவ னிட்ட காரணந் தானு
மன்பெரும் பீடிகை மாய்ந்துயிர் நீங்கிய
வென்பிறப் புணர்த்தலு மென்னென் றியான்றொழ
முற்ற வுணர்ந்த முதல்வனை யல்லது
மற்றப் பீடிகை தன்மிசைப் பொறாஅது
௬௦ பீடிகை பொறுத்த பின்ன ரல்லது
வானவன் வணங்கான் மற்றவ் வானவன்
பெருமகற் கமைத்துப் பிறந்தார் பிறவியைத்
தரும பீடிகை சாற்றுக வென்றே
யருளின னாதலி னாயிழை பிறவியு
௬௫ மிருளறக் காட்டு மென்றெடுத் துரைத்த
தன்றே போன்ற தருந்தவர் வாய்மொழி
யின்றெனக் கென்றே யேத்தி வலங்கொண்
டீங்கிவ ளின்னண மாக விறைவனு

---

௫௪. பெரியவன் - புத்தன்; பீடிகை - பீடிகையை.

௫௫. கரியவன் - இந்திரன்; "தேவர்கோ னிட்ட மாமணிப் பீடிகை" (அ: ௫உ) என்று முன்பு வந்திருத்தல்காண்க.

௫௫ - எ. காரணந்தானும் உணர்த்தற்குக்காரணமும் என்னவென்று யான்தொழ.

௫அ. முற்றவுணர்ந்த முதல்வன் - எல்லாமறிந்தமுதல்வன்; ஸர்வஜ்ஞன்; மணி. ௫: ௧௦௧.

௫௯. பொறாஅது - சுமவாது; முற்று. ௬௧. வானவன் - இந்திரன்.

௬உ. பெருமகற்கமைத்து-புத்தனை யறிந்துகோடற்பொருட்டு இயற்றி. பிறந்தார்பிறவியை- பிறந்தோருடைய பழம்பிறப்பின் செய்தியை.

௬௩. சாற்றுக - உணர்த்துக.

௬௪. அருளினன் - ஆணைதந்தான். ஆயிழை பிறவியும் - உன்பிறவியையும்.

௬௧-௪. அவ்வானவன் 'அமைத்துச்' சாற்றுகவென்று அருளினனென்க.

௬௭. அருந்தவர், முன்னிலைக்கண் வந்தது. ௬௫. இருளற-மயக்கமற.

௬௫ - ௬. அன்று உரைத்ததாகிய வாய்மொழி.

௬௬ - எ. எனக்கு வாய்மொழி இன்றைக்குரைத்தது போன்றதென்று.

௬அ. இவள் - மணிமேகலை; இன்னணமாக - இப்படி இங்கேயிருக்க. இறைவன் - புண்ணியராசன்.

(பி - ம்.) ௫௯. 'பீடிகைதன்மிசைப்பொறூஉப்' ௬௫ - ௬. 'மருளறக் காட்டுதுமென் றெடுத்துரைத்த, வன்றே'

மாங்கப் பொழில்விட் டகநகர் புக்குத்
௭0 தந்தை முனியாத் தாய்பசு வாக
வந்த பிறவியு மாமுனி யருளாற்
குடர்த்தொடர் மாலை சூழா தாங்கோ
ரடர்ப்பொன் முட்டையு ளடங்கிய வண்ணமு
மாமுனி யருளான் மக்களை யில்லோன்
௭௫ பூமிசந் திரன்கொடு போந்த வண்ணமு
மாய்தொடி யரிவை யமரசுந் தரியெனுந்
தாய்வாய்க் கேட்டுத் தாழ்துய ரெய்தி
யிறந்த பிறவியின் யாய்செய் ததூஉம்
பிறந்த பிறவியின் பெற்றியு நினைந்து
௮0 செருவேன் மன்னர் செவ்விபார்த் துணங்க
வரைசுவீற் றிருந்து புரையோர்ப் பேணி
நாடகங் கண்டு பாடற் பான்மையிற்
கேள்வி யின்னிசை கேட்டுத் தேவிய
ரூடற் செவ்வி பார்த்து நீடாது

---

௭0. முனி - மண்முகமுனிவன்; மணி. ௧௫: ௪.

௭௩. அடர் - தகடு. ௭௨ - ௩. மணி. ௧௫: ௧௩ - ௪.

௭௧ - ௩. அருளால் அடங்கியவண்ணமும்.

௭௫. பூமிசந்திரன் - நாகபுரத்தரசன்.

௭௪ - ௫. இல்லோனாகிய பூமிசந்திரன்.

௭௬. அமரசுந்தரி - பூமிசந்திரன்மனைவி.

௬௮ - ௭௭. இறைவனும் விட்டுப் புக்குப் பிறவியும் அடங்கியவண்ணமும் போந்தவண்ணமும் கேட்டுத் துயரெய்தியென்க.

௭௮. இறந்தபிறவி - போனபிறப்பு. யாய் - தாய்; என்றது, சாலியை. இறந்தபிறப்பின் செய்தியை மணிமேகலையாலுணர்ந்தான்போலும்.

௭௯. பெற்றி - பேறு; என்றது, பசுவயிற்றிற்பிறந்தது முதலியவற்றை.

௮0. செவ்வி - தம் குறைகூறுதற்கேற்ற மனமொழிமெய்கள் இனியனாங்காலம். உணங்க - வாட.

௮௧. வீற்றிருந்து - வருத்தமின்றியிருந்து; செம்மாந்திருந்தென்றுமாம்; (முருகு. ௭0.) புரையோர்ப்பேணி - பெரியோரைவழிபட்டு; அமைச்சர்களையும் புரோகிதர்களையும் விரும்பித் துணைக்கொண்டென்றுமாம்.

௮௨ - ௩. பட்டினப். ௧௧௩.

௮௪. ஊடல் - பிணங்கல்; 'வழக்காட்டு' என்பர் வெண்பாமாலை உரையாசிரியர். நீடாது - தாமதியாமல்.

(பி - ம்.) ௭௩. 'மாலை சூடியாங் கோர்' ௭௬. 'அரிவையாசுந்தரியெனும்'

அரு பாடகத் தாமரைச் சீறடி பணிந்து
தேமரு கொங்கையிற் குங்கும மெழுதி
யங்கையிற் றுறுமலர் சுரிகுழற் சூட்டி
நறுமுகை யமிழ்துறூஉந் திருநகை யருந்தி
மதிமுகக் கருங்கட் செங்கடை கலக்கக்
கூ0 கருப்பு வில்லி யருப்புக்கணை தூவத்
தருக்கிய காமக் கள்ளாட் டிகழ்ந்து
தூவறத் துறந்த னன்றெனச் சாற்றித்
தெளிந்த நாதனென் செவிமுத லிட்டவித்
தேத மின்றா யின்று விளைந்தது
கூரு மணிமே கலைதான் காரண மாகவென்
றணிமணி நீண்முடி யரசன் கூற
மனம்வே றாயினன் மன்னென மந்திரி

அரு. பாடகம்-ஒருவகைக்காலணி. அசு. குங்குமம்-குங்குமச்சாந்து.
அஎ. அங்கையில் - அகங்கையிலே. துறுமலர் - நெருங்கிய மலர். அங்கையிற் சூட்டி.

அஅ. முகை - அரும்பு; நறுமுகை போலுந் திருநகை.

கூ0. கருப்புவில்லி - மன்மதன். அருப்புக்கணை - மொட்டாகிய மலராகிய அம்பு. வில்லி கணையைத் தூவ.

கூக. காமக்கள்ளாட்டு - காமமாகிய கள்ளையுண்டு விளையாடும் விளையாட்டு (மணி. உஉ : [illegible]0); "காமக் கள்ளாட் டடங்கினர் மயங்க" சிலப். உஉ : கஉஎ.

அஉ - கூக. 'நாடகங்கண்டு' என்பது முதலியன காமக்கள்ளாட்டிற்கு அடை.

கூஉ. தூவறத்துறத்தல் - பற்றுக்கோடறத்துறத்தல்.

கூங. நாதன் - தருமசாவகன். முதல் - இடம். வித்து - அவன்கூறிய உபதேசமொழி.

கூச. ஏதமின்றாய் - குற்றமில்லாமல்.

கூரு. நீண்முடி - தொன்றுதொட்டுவந்தமுடி; குலத்தின்பெருமை கூறியவாறு; "நெடுமுடிக் குருசில்" (சீவக. [illegible].) அரசன் - புண்ணியராசன்.

[illegible]. வித்து, மணிமேகலைகாரணமாக இன்று விளைந்ததென்று அரசன்கூற.

எஎ - கூகூ. அரசன் துயரெய்தி நினைந்து இகழ்ந்து சாற்றிக் கூற.

கூஎ. மன் - அரசன்.

மேல்வருவன, சனமித்திரனென்னுமந்திரிகூற்று.

(பி - ம்.) அரு. '[illegible]' [illegible] '[illegible]' கூ0. 'கருப்புவிலநங்கன்' கூஉ. 'துவரத்துறத்தல்'

சனமித் திரனவன் ருடொழு தேத்தி
யெங்கோ வாழி யென்சொற் கேண்மதி
௧00 நுங்கோ னுன்னைப் பெறுவதன் முன்னாட்
பன்னீ ராண்டிப் பதிகெழு நன்னாடு
மன்னுயிர் மடிய மழைவளங் கரந்தீங்
கீன்ருள் குழவிக் கிரங்கா ளாகித்
தான்றனி தின்னுந் தகைமைய தாயது
௧0௫ காய்வெங் கோடையிற் கார்தோன் றியதென
நீதோன் றினையே நிரைத்தா ரண்ண
ரேன்றிய பின்னர்த் தோன்றிய வுயிர்கட்கு
வானம் பொய்யாது மண்வளம் பிழையா
தூனுடை யுயிர்க ளுறுபசி யறியா
௧௧0 நீயொழி காலை நின்னா டெல்லாந்
தாயொழி குழவி போலக் கூஉந்
துயர்நிலை யுலகங் காத்த லின்றிநீ
யுயர்நிலை யுலகம் வேட்டனை யாயி
னிறுதி யுயிர்க ளெய்தவு மிறைவ
௧௧௫ பெறுதி விரும்பினை யாகுவை யன்றே

---

௯௯. கேண்மதி - கேள் ; மதி, முன்னிலையசை.

௧00. நுங்கோன் - பூமிசந்திரன்.

௧0௧. இப்பதிகெழுநன்னாடு - இந்நகரத்தினையுடையநல்லசாவகநாடு.

௧0௨. கரந்து - மறைந்து. ௧0௧ - ௨. மணி. ௧௪: ௫௫ - ௯.

௧0௩. ஈன்ருள் - தாய். ௧0௧ - ௪. நாடு தகைமையதாயது.

௧0௮. பிழையாது - தப்பாமல். ௧0௯. உயிர்கள் அறியா.

௧௧0. ஒழிகாலை - நீங்கியபொழுது. ௧௧௧. கூஉம் - கூப்பிடும்; முற்று.

௧௧0 - ௧௧. "தாயி றூவாக் குழவி போல, வோவாது கூஉம்" (புறநா. ௪); " புன்கண் கொள்ளலீ போந்ததற் கிரங்கிநின், மன்பெரு நன்னாடு வா யெடுத் தழைக்கும்" மணி. ௨௫: ௨௩௯ - ௭.

௧௧௩. உயர்நிலையுலகம் - நிருவாணம் ; "வானோன்னும் வைப்பு" (குறள். ௨௪.) வேட்டனையாயின் - விரும்பினையாயின்.

௧௧௪. இறுதி - மரணம். உயிர்கள் இறுதியெய்தவும்.

௧௧௫. பெறுதி - இலாபம்.

௧௧௩ - ௫. வேட்டனையாயின் விரும்பினையாகுவை.

(பி - ம்,) ௧00. 'நுங்கோனின்னை' ௧0௨ - ௩. 'வளங்கரந்த, நீன்ருள்' ௧௧௨. 'காக்கலொன்றநீ' ௧௧[illegible]. 'இறுதியுலகமெய்தவு மிறைவ[illegible]'

தன்னுயிர்க் கிரங்கான் பிறவுயி ரோம்பு
மன்னுயிர் முதல்வ னறமுமீ தன்றான்
மதிமா றோர்ந்தனை மன்னவ வென்றே
முதுமொழி கூற முதல்வன் கேட்டு
கஉ0 மணிபல் லவம்வலங் கொள்வதற் கெழுந்த
தணியா வேட்கை தணித்தற் கரிதா
லரசு முரிமையு மகநகர்ச் சுற்றமு
மொருமதி யெல்லை காத்தனின் கடனெனக்
கலஞ்செய் கம்மியர் வருகெனக் கூஉ
கஉரு யிலங்குநீர்ப் புணரி யெறிகரை யெய்தி
வங்க மேறினன் மணிபல் லவத்திடைத்
தங்கா தக்கலஞ் சென்றுசார்ந் திறுத்தலும்
புரைதீர் காட்சிப் பூங்கொடி பொருந்தி
யரைசன் கலமென் றகமகிழ் வெய்திக்
கஙo காவலன் றன்னொடுங் கடற்றிரை யுலாவுந்
தேமலர்ச் சோலைத் தீவகம் வலஞ்செய்து

ககசு. தன்னுயிர்க்கு - தன்னுயிர் வருந்துதற்கு. ஓம்பும்-பாதுகாக்கும்.

ககஎ. மன்னுயிர் முதல்வன் - புத்தன். அறம் - காருணியம். ஈது - நீ துறந்து நிருவாணமடைதற்கெண்ணியது. ஈது முதல்வனறமுமன்று.

ககசு - எ. புத்தனை, 'பரதுக்கதுக்கன்' (சிவ-சித்தி. பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன்மதம், க) என்று கூறியிருத்தல் காண்க.

ககஅ. மதிமாறோர்ந்தனையென்றான் ; பிறவுயிர்களின் வருத்தத்தை நீக்கக்கருதாது தன்பயனைக்கருதித் துறத்தற்கு எண்ணினமையால்.

ககசு. முதல்வன் - புண்ணியராசன்.

கூஎ - ககசு. சனமித்திரன், மன் மனம்வேறுயினனென்று தொழுதேத்தி முதுமொழிகூற.

கஉக. மதி - மாதம்.

கஉச. கலஞ்செய்கம்மியர் - கப்பலின் தொழில்செய்வோர் ; "கலம்புணர் கம்மியர்" மணி. எ: எ0.

கஉரு. புணரி - கடல்.

ககசு - உசு. முதல்வன் அம்மொழியைக்கேட்டுக் காத்தனின்கடனெனக் கூறிக் கூஉய் எய்தி ஏறினனென்க.

கஉஎ. தங்காது - இடையேதங்காமல். இறுத்தலும் - தங்கலும்.

கஉஅ. புரை - குற்றம். காட்சி - அறிவு. பூங்கொடி - மணிமேகலை.

கஙo - ஙக. காவலன்றன்னொடும் வலஞ்செய்து.

(பி - ம்.) கஉச. 'கம்மியர் கடனெனக்கூஉய்'

பெருமகன் காணாய் பிறப்புணர் விக்குந்
தரும பீடிகை யிதுவெனக் காட்ட
வலங்கொண் டேத்தினன் மன்னவன் மன்னவற்
கஙரு குலந்த பிறவியை யுயர்மணிப் பீடிகை
கையகத் தெடுத்துக் காண்போர் முகத்தை
மையறு மண்டிலம் போலக் காட்ட
வென்பிறப் பறிந்தே னென்னிடர் தீர்ந்தேன்
றென்றமிழ் மதுரைச் செழுங்கலைப் பாவாய்
கசo மாரி நடுநாள் வயிறுகாய் பசியா
லாரிரு ளஞ்சா தம்பல மணைந்தாங்
கிரந்தூண் வாழ்க்கை யென்பால் வந்தோர்க்
கருந்தூண் காணா தழுங்குவேன் கையி
னாடுவறங் கூரினுமிவ் வோடுவறங் கூரா
கசரு தேடா வழிய லெழுந்திது கொள்கென
வமுத சுரபி யங்கையிற் றந்தென்
பவமறு வித்த வானோர் பாவா
யுணர்விற் றோன்றி யுரைப்பொரு ளுணர்த்து

கஙஉ. பெருமகன் - அரசன்; அண்மைவிளி.

கஉஅ - ஙங. பூங்கொடி பொருந்தி மகிழ்வெய்தி வலஞ்செய்து காட்ட.

கஙரு. உலந்தபிறவி - போனபிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்தியை.

கஙஎ. மையறுமண்டிலம் - குற்றமற்ற கண்ணாடி; "வயக்குறு மண்டிலம்" கலி. உரு.

கஙசு - எ. மண்டிலம்போலப் பீடிகை உலந்தபிறவியைக் காட்ட.

மேல்வருவன, பழம்பிறப்புணர்ந்த புண்ணியராசன் கூற்று.

கஙகூ. கலை - வித்தை. கசo. மாரிநடுநாள் - மழையையுடைய நடு இரவில்.

கசஉ. இரந்துண்ணுமுணவையே வாழ்க்கைப்பொருளாகவுடைய என்பால்வந்தோர் பொருட்டு.

கசங. அழுங்குவேன் - வருந்துவேன்; பெயர்.

கசச - ரு. மணி. கச: கஉ - ங.

கசசு. அங்கையின் - அழகிய கையினால்.

கசஎ. பவம் - கருமக்கூட்டம்.

கஙகூ - சஎ. இவ்வடிகளிற்கூறப்பட்டுள்ள சரித்திரத்தை, இந்நூலிற் கச - ஆம் காதை, ங - ஆம் அடி முதலியவற்றால் உணர்க.

கசஅ. உரைப்பொருள் - சொற்பொருள்.

(பி - ம்.) கஙஅ - கூ. 'என்னிடர் தீர்த்த, தென்' கசங. 'காணாதழுவேன்' கசரு. 'ஏடாபரியல்'

தன்னுயிர்க் கிரங்கான் பிறவுயி ரோம்பு
மன்னுயிர் முதல்வ னறமுமீ தன்றான்
மதிமா றோர்ந்தனை மன்னவ வென்றே
முதுமொழி கூற முதல்வன் கேட்டு
௧௨0 மணிபல் லவம்வலங் கொள்வதற் கெழுந்த
தணியா வேட்கை தணித்தற் கரிதா
லரசு மரிமையு மகநகர்ச் சுற்றமு
மொருமதி யெல்லை காத்தனின் கடனெனக்
கலஞ்செய் கம்மியர் வருகெனக் கூஉ
௧௨௫ யிலங்குநீர்ப் புணரி யெறிகரை யெய்தி
வங்க மேறினன் மணிபல் லவத்திடைத்
தங்கா தக்கலஞ் சென்றுசார்ந் திறுத்தலும்
புரைதீர் காட்சிப் பூங்கொடி பொருந்தி
யரைசன் கலமென் றகமகிழ் வெய்திக்
௧௩0 காவலன் றன்னொடுங் கடற்றிரை யுலாவுந்
தேமலர்ச் சோலைத் தீவகம் வலஞ்செய்து

---

௧௧௬. தன்னுயிர்க்கு - தன்னுயிர் வருந்துதற்கு. ஓம்பும்-பாதுகாக்கும்.

௧௧௭. மன்னுயிர் முதல்வன் - புத்தன். அறம் - காருணியம். ஈது - நீ துறந்து நிருவாணமடைதற்கெண்ணியது. ஈது முதல்வனறமுமன்று.

௧௧௬ - ௭. புத்தனை, 'பரதுக்கதுக்கன்' (சிவ-சித்தி. பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன்மதம், ௧) என்று கூறியிருத்தல் காண்க.

௧௧௮. மதி மாறோர்ந்தனையென்றான் ; பிறவுயிர்களின் வருத்தத்தை நீக்கக்கருதாது தன்பயனைக்கருதித் துறத்தற்கு எண்ணினமையால்.

௧௧௯. முதல்வன் - புண்ணியராசன்.

௯௭ - ௧௧௯. சனமித்திரன், மன் மாம்வேறுயிரானென்று தொழுதேத்தி முதுமொழிகூற.

௧௨௩. மதி - மாதம்.

௧௨௪. கலஞ்செய்கம்மியர் - கப்பலில் தொழில்செய்வோர் ; "கலம்புணர் கம்மியர்" மணி. ௭ : ௭0.

௧௨௫. புணரி - கடல்.

௧௧௯ - ௨௪. முதல்வன் அம்மொழியைக்கேட்டுக் காத்தனின்கடனெனக் கூறிக் கூஉய் எய்தி ஏறினனென்க.

௧௨௭. தங்காது - இடையேதங்காமல். இறுத்தலும் - தங்கலும்.

௧௨௮. புரை - குற்றம். காட்சி - அறிவு. பூங்கொடி - மணிமேகலை.

௧௩0 - ௩௧. காவலன்றன்னொடும் வலஞ்செய்து.

(பி - ம்.) ௧௨௪. 'கம்மியர் கடனெனக்கூஉய்'

பெருமகன் காணாய் பிறப்புணர் விக்குந்
தரும பீடிகை யிதுவெனக் காட்ட
வலங்கொண் டேத்தினன் மன்னவன் மன்னவற்
௧௩௫ குலந்த பிறவியை யுயர்மணிப் பீடிகை
கையகத் தெடுத்துக் காண்போர் முகத்தை
மையறு மண்டிலம் போலக் காட்ட
வென்பிறப் பறிந்தே னென்னிடர் தீர்ந்தேன்
றென்றமிழ் மதுரைச் செழுங்கலைப் பாவாய்
௧௪௦ மாரி நடுநாள் வயிறுகாய் பசியா
லாரிரு ளஞ்சா தம்பல மணைந்தாங்
கிரந்தூண் வாழ்க்கை யென்பால் வந்தோர்க்
கருந்தூண் காணா தழுங்குவேன் கையி
னாடுவறங் கூரினுமிவ் வோடுவறங் கூரா
௧௪௫ தேடா வழிய லெழுந்திது கொள்கென
வமுத சுரபி யங்கையிற் றந்தென்
பவமறு வித்த வானோர் பாவா
யுணர்விற் றோன்றி யுரைப்பொரு ளுணர்த்து

---

௧௩௨. பெருமகன் - அரசன்; அண்மைவிளி.
௧௨௮ - ௩௩. பூங்கொடி பொருந்தி மகிழ்வெய்தி வலஞ்செய்து காட்ட.
௧௩௫. உலந்தபிறவி - போனபிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்தியை.
௧௩௭. மையறுமண்டிலம் - குற்றமற்ற கண்ணாடி; "வயக்குறு மண்டிலம்" கலி. ௨௫.
௧௩௬ - ௭. மண்டிலம்போலப் பீடிகை உலந்தபிறவியைக் காட்ட.
மேல்வருவன, பழம்பிறப்புணர்ந்த புண்ணியராசன் கூற்று.
௧௩௯. கலை - வித்தை. ௧௪௦. மாரிநடுநாள் - மழையையுடைய நடு இரவில்.
௧௪௨. இரந்துண்ணுமுணவையே வாழ்க்கைப்பொருளாகவுடைய என்பால்வந்தோர் பொருட்டு.
௧௪௩. அழுங்குவேன் - வருந்துவேன்; பெயர்.
௧௪௪ - ௫. மணி. ௧௪: ௧௨ - ௩.
௧௪௬. அங்கையின் - அழகிய கையினால்.
௧௪௭. பவம் - கருமக்கூட்டம்.
௧௩௯ - ௪௭. இவ்வடிகளிற்கூறப்பட்டுள்ள சரித்திரத்தை, இந்நூலில் ௧௪ - ஆம் காதை, ௩ - ஆம் அடி முதலியவற்றால் உணர்க.
௧௪௮. உரைப்பொருள் - சொற்பொருள்.
(பி - ம்.) ௧௩௮ - ௯. 'என்னிடர் தீர்த்த, தென்' ௧௪௩. 'காணாதழுவேன்' ௧௪௫. 'ஏடாபரியல்'

தன்னுயிர்க் கிரங்கான் பிறவுயி ரோம்பு
மன்னுயிர் முதல்வ னறமுமீ தன்றான்
மதிமா றோர்ந்தனை மன்னவ வென்றே
முதுமொழி கூற முதல்வன் கேட்டு
கஉ0 மணிபல் லவம்வலங் கொள்வதற் கெழுந்த
தணியா வேட்கை தணித்தற் கரிதா
லரசு முரிமையு மகநகர்ச் சுற்றமு
மொருமதி யெல்லை காத்தனின் கடனெனக்
கலஞ்செய் கம்மியர் வருகெனக் கூஉ
கஉரு யிலங்குநீர்ப் புணரி யெறிகரை யெய்தி
வங்க மேறினன் மணிபல் லவத்திடைத்
தங்கா தக்கலஞ் சென்றுசார்ந் திறுத்தலும்
புரைதீர் காட்சிப் பூங்கொடி பொருந்தி
யரைசன் கலமென் றகமகிழ் வெய்திக்
கஙo காவலன் றன்னொடுங் கடற்றிரை யுலாவுந்
தேமலர்ச் சோலைத் தீவகம் வலஞ்செய்து

ககசா. தன்னுயிர்க்கு - தன்னுயிர் வருந்துதற்கு. ஓம்பும்-பாதுகாக்கும்.

ககஎ. மன்னுயிர் முதல்வன் - புத்தன். அறம் - காருணியம். ஈது - நீ துறந்து நிருவாணமடைதற்கெண்ணியது. ஈது முதல்வனறமுமன்று.

ககசா - எ. புத்தனை, 'பரதுக்கதுக்கன்' (சிவ-சித்தி. பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன்மதம், க) என்று கூறியிருத்தல் காண்க.

ககஅ. மதி மாறோர்ந்தனையென்றான்; பிறவுயிர்களின் வருத்தத்தை நீக்கக்கருதாது தன்பயனைக்கருதித் துறத்தற்கு எண்ணினமையால்.

கககூ. முதல்வன் - புண்ணியராசன்.

கூஎ - கககூ. சனமித்திரன், மன் மனம்வேறாயினனென்று தொழுதேத்தி முதுமொழிகூற.

கஉங. மதி - மாதம்.

கஉச. கலஞ்செய்கம்மியர் - கப்பலில் தொழில்செய்வோர்; "கலம்புணர் கம்மியர்" மணி. எ: எo.

கஉரு. புணரி - கடல்.

ககசா - உஎ. முதல்வன் அம்மொழியைக்கேட்டுக் காத்தல் நின்கடனெனக் கூறிக் கூஉய் எய்தி ஏறினனென்க.

கஉஎ. தங்காது - இடையேதங்காமல். இறுத்தலும் - தங்கலும்.

கஉஅ. புரை - குற்றம். காட்சி - அறிவு. பூங்கொடி - மணிமேகலை.

கஙo - ஙக. காவலன்றன்னொடும் வலஞ்செய்து.

(பி - ம்.) கஉச. 'கம்மியர் கடனெனக்கூஉய்'

பெருமகன் காணாய் பிறப்புணர் விக்குந்
தரும பீடிகை யிதுவெனக் காட்ட
வலங்கொண் டேத்தினன் மன்னவன் மன்னவற்
௧௩௫ குலந்த பிறவியை யுயர்மணிப் பீடிகை
கையகத் தெடுத்துக் காண்போர் முகத்தை
மையறு மண்டிலம் போலக் காட்ட
வென்பிறப் பறிந்தே னென்னிடர் தீர்ந்தேன்
றென்றமிழ் மதுரைச் செழுங்கலைப் பாவாய்
௧௪௦ மாரி நடுநாள் வயிறுகாய் பசியா
லாரிரு ளஞ்சா தம்பல மணைந்தாங்
கிரந்தூண் வாழ்க்கை யென்பால் வந்தோர்க்
கருந்தூண் காணா தழுங்குவேன் கையி
னுடுவறங் கூரினுமிவ் வோடுவறங் கூரா
௧௪௫ தேடா வழிய லெழுந்திது கொள்கென
வமுத சுரபி யங்கையிற் றந்தென்
பவமறு வித்த வானோர் பாவா
யுணர்விற் றோன்றி யுரைப்பொரு ளுணர்த்து

---

௧௩௨. பெருமகன் - அரசன்; அண்மைவிளி.

௧௨௮ - ௩௩. பூங்கொடி பொருந்தி மகிழ்வெய்தி வலஞ்செய்து காட்ட.

௧௩௫. உலந்தபிறவி - போனபிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்தியை.

௧௩௭. மையறுமண்டிலம் - குற்றமற்ற கண்ணாடி; "வயக்குறு மண்டிலம்" கலி. ௨௫.

௧௩௫ - ௭. மண்டிலம்போலப் பீடிகை உலந்தபிறவியைக் காட்ட.

மேல்வருவன, பழம்பிறப்புணர்ந்த புண்ணியராசன் கூற்று.

௧௩௯. ௧௪௦ - சிந்தை. ௧௪௦. மாரிநடுநாள் - மழையையுடைய நடுஇரவில்.

௧௪௨. இரந்துண் - இரப்புணவையே வாழ்க்கைப்பொருளாகவுடைய என்பால்வந்தோர் பொருட்டு.

௧௪௩. அழுங்குவேன் - வருந்துவேன்; பெயர்.

௧௪௪ - ௫. மணி. ௧௪: ௧௨ - ௩.

௧௪௬. அங்கையின் - அழகிய கையினால்.

௧௪௭. பவம் - கருமக்கூட்டம்.

௧௩௯ - ௪௭. இவ்வடிகளிற்கூறப்பட்டுள்ள சரித்திரத்தை, இந்நூலில் ௧௪ - ஆம் காதை, ௩ - ஆம் அடி முதலியவற்றால் உணர்க.

௧௪௮. உரைப்பொருள் - சொற்பொருள்.

(பி - ம்.) ௧௩௮ - ௯. 'என்னிடர் தீர்த்த, தென்' ௧௪௩. 'காணுதழு வேன்' ௧௪௫. 'ஏடாபரியல்'

மணிதிகழ் அவிரொளி மடந்தை நின்னடி
கருo தேவ ராயினும் பிரம ராயினு
நாமாசு கழூஉ நலங்கிளர் திருந்தடி
பிறந்த பிறவிகள் பேணுத லல்லது
மறந்து வாழேன் மடந்தையென் றேத்தி
மன்னவன் மணிமே கலையுட னெழுந்து
கருரு தென்மேற் காகச் சென்று திரையுலாங்
கோமுகி யென்னும் பொய்கையின் கரையோர்
தூமலர்ப் புன்னைத் துறைநிழ லிருப்ப
வாபுத் திரனோ டாயிழை யிருந்தது
காவற் றெய்வதங் கண்டுவந் தெய்தி
கசுo யருந்துயிர் மருந்துமுன் னங்கையிற் கொண்டு
பெருந்துயர் தீர்த்தவப் பெரியோய் வந்தனை
யந்நா ளின்னை யயர்த்துப் போயினர்
பின்னாள் வந்துநின் பெற்றிமை நோக்கி

கசசு. மணி - பளிங்கு; "மணிமரு டெண்ணீர்" (மலைபடு. உருo); முத்துமாம்.

கருக. நா மாசு - நாக்குற்றம். கழூஉம் - போக்கும்.

கருஉ. பிறவிகள் - பிறவிகடோறும். பேணுதல் - உட்கொண்டு வழிபடுதல்.

கருங. மடந்தை, விளி.

கசசு-ருங. நின்னடிகளைப் பிறவிகடோறும் பேணுதலல்லது மறவேன்.

கருரு. உலாம் - உலாவும். கருசு. கரை - கரையில்.

கருங-எ. மன்னவன் ஏத்தி எழுந்து சென்று கரையில் நிழலில் இருப்பவென்க.

கருகூ. தெய்வதம் - தீவதிலகை.

கசுo. 'அருந்துயிர் மருந்து' என்பது முதலியன, தீவதிலகை புண்ணியராசனை நோக்கிக்கூறும் கூற்று. உயிர்மருந்து - சோறு.

கசுக. பெருந்துயர் - பசித்துயர். வந்தனை - வந்தாய்.

கசுஉ. அந்நாள் - போன பிறப்பில்; மதுரையிலிருந்து கப்பல் வழியே வந்து இத்தீவத்தை அடைந்த அந்நாளில். அயர்த்து - மறந்து. போயினர், பெயர்.

கசுங. பெற்றிமை - தன்மை; என்றது, "உன்றுறு கோன்போ [illegible] பெயர்த்தமை" மணி. கச : கூரு.

(பி - ம்.) கருஉ. 'நாமுறைதபுநீர்த்தாமரைநிகர்த்திருந்தடி.' [illegible] 'ஆயிழைதன்[illegible]' கசுo. 'மருந்துமன்னங்கையிற்' கசுக. 'வருந்துயிர் நீக்கிய மறவோன்'

நின்குறி யிருந்து தம்முயிர் நீத்தோ
கசுரு ரொன்பது செட்டிக ளுடலென் பிவைகா
ணங்கவ ரிடவுண் டவருடன் வந்தோ
ரேங்கிமெய் வைத்தோ ரென்பு மிவைகா
ணூர்திரை தொகுத்த வுயர்மணல் புதைப்ப
வாய்மலர்ப் புன்னை யணிநிழற் கீழா
கஎ0 லன்புடை யாருயி ரரசற் கருளிய
வென்புடை யாக்கை யிருந்தது காணாய்
நின்னுயிர் கொன்றாய் நின்னுயிர்க் கிரங்கிப்
பின்னாள் வந்த பிறருயிர் கொன்றாய்
கொலைவ னல்லையோ கொற்றவ னாயினை
கஎரு பலர்தொழு பாத்திரங் கையி னேந்திய
மடவர லல்லாய் நின்றன் மாநகர்
கடல்வயிறு புக்கது காரணங் கேளாய்

கசுச. நின்குறியிருந்து - நீ இறந்தவிடத்து உண்ணாநோன்புடனிருந்து; குறி - இடம்.

கசுசு. ஆங்கவரிடவுண்டு - அவ்வொன்பது செட்டிகளும் உணவளிக்க வுண்டு.

கசுஎ. மெய்வைத்தோர் - உயிர்நீங்கினோர்; மணி. க : கசுக.

கசுஅ. ஊர்திரை தொகுத்த - பரந்த அலைகள் திரட்டிய.

கசுகூ. ஆய்மலர் - அழகியமலர். கீழால் - கீழிடத்தே; உருபுமயக்கம்.

கஎ0. அன்பையுடைய அரியவுயிரை உனக்குக் கொடுத்த. ஆருயிரென்றது, ஈண்டு விஞ்ஞானஸ்கந்தத்தை.

சஎக. காணாய் - பாராய்.

கசுஅ - எக. புதைப்பக் கீழால் யாக்கையிருந்தது காணாயென்க.

கஎ0 - எக. இவ்வடிகளோடு, "அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க், கென்போ டியைந்த தொடர்பு" (குறள். எங) என்பது ஒப்புநோக்கற்பாலது.

கஎச. கொலைவன் - கொல்லுதலைச்செய்பவன்; "கொலைவன் யார் கொலோ கொலைவன் மற்றிவன்" புறநா. கருஉ.

கஎஉ - ச. 'நின்னுயிர் கொன்றாய்' என்பது முதலியன வஞ்சப் புகழ்ச்சி.

கஎரு. 'பலர்தொழுபாத்திரம்' என்பது முதலியன, தீவதிலகை மணிமேகலையைநோக்கிக் கூறுங்கூற்று.

கஎசு. நகர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம். கஎ[illegible] - எ. நகர் கடலிலழுந்திற்று.

(பி - ம்.) கசுசு. 'ஆங்கவர்மடவார்வருடன்வந்தோர்' கசுஅ. 'ஊதை யீட்டிய வுயிர்மணல்' கஎசு. 'மடவரலாய'

நாக நன்னா டாள்வோன் றன்மகள்
பீலிவளை யென்பாள் பெண்டிரின் மிக்கோள்
கஅ0 பணிப்பகை வானவன் வழியிற் றோன்றிய
புனிற்றிளங் குழவியொடு பூங்கொடி பொருந்தித்
தீவகம் வலஞ்செய்து தேவர்கோ னிட்ட
மாபெரும் பீடிகை வலங்கொண் டேத்துழிக்
கம்பளச் செட்டி கலம்வந் திறுப்ப
கஅரு வங்கவன் பாற்சென் றவன்றிற மறிந்து
கொற்றவன் மகனிவன் கொள்கெனக் கொடுத்தலும்
பெற்ற வுவகையன் பெருமகிழ் வெய்திப்
பழுதில் காட்சிப் பைந்தொடி புதல்வனைத்
தொழுதனன் வாங்கித் துறைபிறக் கொழியக்
கசு0 கலங்கொண்டு பெயர்ந்த வன்றே காரிரு
ளிலங்குநீ ரடைகரை யக்கலங் கெட்டது
கெடுகல மாக்கள் புதல்வனைக் கெடுத்தது
வடிவேற் கிள்ளி மன்னனுக் குரைப்ப

கஎஅ. நாகநன்னாடாள்வோன் - வளைவணன்.

கஅ0. பனிப்பகைவானவன் - சூரியன். வழி - பரம்பரை.

கஅக. பூங்கொடி - பீலிவளை.

கஅ0 - அக. பூங்கொடிபொருந்தியதனை, இந்நூல், உச - ஆம் காதை உகூ - ஆம் அடிமுதலியவற்றாலுணர்க.

கஅக - உ. இத்தீவகமென்றது, மணிபல்லவத்தை.

கஅந. பீடிகை - புத்தபீடிகை. ஏத்துழி - துதிக்குமிடத்து.

கஎஅ - அந. மகள் என்பாள் மிக்கோள் பூங்கொடி குழவியொடு பொருந்தி வலஞ்செய்து வலங்கொண்டு ஏத்துழியென்க.

கஅச. இறுப்ப - தங்க.

கஅரு. அவன்றிறம் - அவன் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குச் செல்லுதலை.

கஅசு. கொடுத்தலும் - (பீலிவளை) கொடுத்தலும்.

கஅஎ. தொழுதனன்வாங்கி - தொழுதுவாங்கி; (மணி. கடு : உ0.) பிறக்கொழிய - பின்னொழிய.

கசு0. இருள் - இருளில், கசுஉ. கெடுத்தது - இழந்தசெய்தியை.

(பி - ம்.) கஎஅ. 'உளனையவன்' கஅஎ. 'தொழுதனன்வணங்கி' கசு0. 'கொண்டுபோயபின்றே' கசுஉ. 'கெடுத்தமாக்கள் புதல்வனைக்கெடுத்து'

மன்னவன் மகனுக் குற்றது பொறாஅ
ககூரு னன்மணி யிழந்த நாகம் போன்று
கானலுங் கடலுங் கரையுந் தேர்வுழி
வானவன் விழாக்கோண் மாநக ரொழிந்தது
மணிமே கலாதெய்வ மற்றது பொறாஅ
ளணிநகர் தன்னை யலைகடல் கொள்கென
உ00 விட்டனள் சாபம் பட்ட திதுவாற்
கடவுண் மாநகர் கடல்கொளப் பெயர்ந்த
வடிவேற் றடக்கை வானவன் போல
விரிதிரை வந்து வியனகர் விழுங்க
வொருதனி போயின னுலக மன்னவ
உ0ரு னருந்தவன் றன்னுட னாயிழை தாயரும்
வருந்தா தேகி வஞ்சியுட் புக்கனர்
பரப்புநீர்ப் பௌவம் பலர்தொழக் காப்போ
ளுரைத்தன கேட்க வுறுகுவை யாயினின்
மன்னுயிர் முதல்வனை மணிமே கலாதெய்வ

ககூச. உற்றது பொறாஅன் - உண்டான துன்பத்தைப் பொறானாகி.

ககூரு. மணி. எ: கஙக. ககூசு. தேர்வுழி - தேருமிடத்து.

ககூஎ. வானவன் விழாக்கோள் - இந்திரவிழாவெடுத்தலை.

ககூசு - எ. தேர்வுழி ஒழிந்தது. உ00. பட்டது - உண்டானசெய்தி.

உ0ச. ஒருதனி - துணையின்றி. மன்னவன் - நெடுமுடிக்கிள்ளி.

உ0ரு. அருந்தவன் - அறவணவடிகள். ஆயிழைதாயர் - உன்தாயார்; என்றது, மாதவியையும் சுதமதியையும்.

உ0எ. பௌவம் - கடல். காப்போள் - மணிமேகலாதெய்வம். பலர் தொழப்பௌவத்தைக்காப்போளென்க.

உ0அ. உரைத்தன - சொல்லப்பட்டன; முற்று.

உ0எ - அ. மேற்கூறிய செய்திகள், காப்போளால் எனக்கு உரைக்கப் பட்டனவென்க. இனி, 'உரைத்தன' என்பதைப் பெயராக்கி, 'கேட்கவுறுகுவையாயின்' என்பதனோடு கூட்டிப்பொருளுரைப்பினும் பொருந்தும்.

உ0அ - கூ. நின்மன்னுயிர் முதல்வனென்றது, கோவலன்மரபில் முற்பட்டானொரு வணிகனை.

(பி - ம்.) ககூச - கூ. 'மன்னதுதெய்வமற்றதுபொறாஅளகலகாதனை' ககூஅ. 'கானலும் பொழிலும்' உ00. 'விட்டது சாபம்' உ0ச - ரு. 'போயினனருந்தவன் றன்னுடன்' உ0ரு. 'புக்கனள்' உ0எ. 'பலர்கொளக காபபாள'

உகO முன்னா ளெடுத்தது மந்நா ளாங்கவ
னறவர சாண்டது மறவணன் றன்பான்
மறுபிறப் பாட்டி வஞ்சியுட் கேட்பையென்
றந்தரத் தீவகத் தருந்தெய்வம் போயபின்
மன்னவ னிரங்கி மணிமே கலையுடன்
உகரு றுன்னிய தூமண லகழத் தோன்றி
யூன்பிணி யவிழவு முடலென் பொடுங்கித்
தான்பிணி யவிழாத் தகைமைய தாகி
வெண்சுதை வேய்ந்தவ ணிருக்கையி னிருந்த
பண்புகொள் யாக்கையின் படிவ நோக்கி
உஉO மன்னவன் மயங்க மணிமே கலையெழுந்
தென்னுற் றனையோ விலங்கிதழ்த் தாரோய்
நின்னு டடைந்தியா னின்னையீங் கழைத்தது
மன்னு நின்றன் மறுபிறப் புணர்த்தி
யந்தரத் தீவினு மகன்பெருந் தீவினு
உஉரு நின்பெயர் நிறுத்த நீணில மாளு

உகO. முன்னாள் - மரக்கலமுடைந்த அக்காலத்தில்.

உகக. அறவரசாண்டது - புண்ணியதானஞ்செய்தது.

உகங. தெய்வம் - தீவதிலகை.

இனி, மணலைத்தோண்டித் தன்பழைய உடம்பைக்கண்டு புண்ணியராசன் வருந்துதலும் மணிமேகலை அவனைத்தேற்றுதலும் கூறப்படும்.

உகரு. தூ - தூய்மை. அகழ - தோண்ட.

உகசு. ஊன்பிணியவிழவும் - தசையின் பிணிப்புநீங்கவும்.

உகஎ. தானென்றது, யாக்கையை. பிணியவிழா - கட்டவிழாத.

உகஅ. வெள்ளிய சுண்ணச்சார்தால் வேயப்பட்டு அவ்விடத்து இருத்தல் போல இருந்த.

உககூ. படிவம் - வடிவம். உஉஉ. ஈங்கு - இத்தீவத்திற்கு.

உஉங. மறுபிறப்பு - பழம்பிறப்பு.

உஉச. அந்தரத்தீவினும் - இரண்டாயிரம் சிறுதீவுகளினும். அகன்பெருந்தீவினும் - நான்குபெருந்தீவுகளிலும்; மணி. சு: கஅரு - சு.

உஉரு. பெயர் -புகழ்.

உஉஉ - ரு. நின்னையீங்கழைத்தது உணர்த்தி சிறத்தற்பொருட்டே யென்க.

(பி - ம்.) உகக. 'ஆங்கவன்றன்னை' உகஉ. 'கேட்குவை' உகங. 'மன்னவன் வணங்கி' உகச - ரு. 'உடனுறன்னியது வாமணலகழத்தோன்றின' உகஎ. 'தகைமைத்தாகி' உகஅ. 'வெக்தவிருக்கை' உககூ. 'கொளாக்கை' உஉச. 'அந்தரதீவின'

மரசர் தாமே யருளறம் பூண்டாற்
பொருளு முண்டோ பிறபுரை தீர்த்தற்
கறமெனப் படுவ தியாதெனக் கேட்பின்
மறவா திதுகேண் மன்னுயிர்க் கெல்லா
உ௩0 முண்டியு முடையு முறையுளு மல்லது
கண்ட தில்லெனக் காவல னுரைக்கு
மென்னாட் டாயினும் பிறர்நாட் டாயினு
நன்னுத லுரைத்த நல்லறஞ் செய்கே
னென்பிறப் புணர்த்தி யென்னைநீ படைத்தனை
உ௩ரு நின்றிற நீங்க லாற்றேன் யானெனப்
புன்கண் கொள்ளனீ போந்ததற் கிரங்கினின்
மன்பெரு நன்னாடு வாயெடுத் தழைக்கும்

உஉஎ. உலகத்திற் குற்றந்தீர்த்தற்குப் பொருளேயிராது ; எல்லாவுயிர் களும் குற்றமற்றனவாமென்றபடி. பிற, இடைச்சொல். புரை - குற்றம்.

உஉஅ - எ. இவ்வடிகளின்பொருள், 'மன்னவ னெப்படி மன்னுயி ரப்படி' என்னும் பழமொழியின் பொருளை விளக்கிற்று.

உ௩0. உண்டிமுதலியவற்றையல்லாமல். உறையுள் - இருப்பிடம்; "பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னூலோர், தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை" (குறள். ௩உஉ); "உண்டி யுறையு ளுடுக்கை யிவைமூந்தார்" ஏலாதி. ௬.

உ௩௧. கண்டதில்லென - கண்டதில்லையென்று சொல்ல.

உஉஅ - ௩௧. அறமெனப்படுவது, எல்லாவுயிர்கட்கும் உண்டிமுதலிய வற்றையீதலையன்றி வேறுகண்டதில்லையென்று மணிமேகலைசொல்ல; உண்டி முதலியவற்றையீதலேஅறமென்றபடி.

உ௩உ. ஆயினும், எண்ணிடைச்சொல்.

உ௩௩. நன்னுதல் உரைத்த - நீசொல்லிய. செய்கேன் - செய்வேன்.

உ௩௪. என்பிறப்பு உணர்த்தி - என்பழம்பிறப்பையறிவித்து. பழம் பிறப்புணர்ந்தது நல்லறம் பூணுதற்குரிய விசேடவுணர்வினைதற்குக்காரண மாயிருந்ததுபற்றி, 'என்னைநீ படைத்தனை' என்றான். இது, "மானவன்றன் மகள்" (சிலப். உ௬: "தென்னவன்") என்றாற் போன்றது.

உ௩ரு. நின்னிடத்தினின்றும் பிரியும் வன்மையில்லேனென்று அரசன் சொல்ல.

உ௩௬. புன்கண் கொள்ளல் நீ - நீ துன்பங்கொள்ளாதே. போந்த தற்கு இரங்கி - நீ இங்குவந்ததற்கு வருந்தி.

உ௩எ. நாடு உன்னையழைக்கும். உ௩௬ - எ. மணி. உ௫ : ௧௧0 - ௧௧.

(பி - ம்.) உஉஎ. 'உண்டோபுரைதீர்தற்கென' உஉஅ. 'கேட்ப' உ௩0. 'உண்டியுமுறுதியுமுறையுளும்வல்லது'

வங்கத் தேகுதி வஞ்சியுட் செல்வனென்
றந்தரத் தெழுந்தன ளணியிழை தானென்.

உரு.—ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்தகாதை முற்றிற்று.

உருஅ. ஏகுதி - போவாய்.

உருகூ. அந்தரத்து - ஆகாயத்தில். அணியிழை - மணிமேகலை.

க - உருகூ. அரசன், புகுந்து வணங்கிக்கேட்டு, 'இவள் யார்' என்னக் கஞ்சுகன், 'ஈங்குவந்தனள்' என்றலும், இளங்கொடி, 'வருவாய்' என்று புகன்று எழுந்து இழிந்து போகி வலங்கொண்டு பீடிகையைக்காண்டலும், அதனைத்தொழுது அவள் வலங்கொள்ள, அப்பீடிகை உணர்த்த, பணிந்து 'போன்றது' என்று ஏத்தி வலங்கொண்டு இன்னணமாக, இறைவனும் விட்டுப் புக்குக் கேட்டு எய்தி நினைந்து கள்ளாட்டிகழ்ந்து சாற்றி, 'வினைந்தது' என்று கூற, மந்திரி சனமித்திரன், தொழுதேத்தி, 'மன்னவ, மதிமாறோர்ந்தனை' என்று முதுமொழி கூற, முதல்வன் கேட்டு, 'காத்தல் நின் கடன்' என்று கூறிக் கூஉய்க் கரையெய்தி ஏறினன்; அக்கலம், சென்று சார்ந்திருத்தலும், பூங்கொடி, பொருந்தி மகிழ்வெய்தி வலஞ்செய்து, 'பீடிகை இது' எனக்காட்ட, மன்னவன் வலங்கொண்டு ஏத்தினன்; அவனுக்குப் பீடிகை பிறவியைக் காட்ட, மன்னவன், 'மறந்துவாழேன்' என்று ஏத்தி மணிமேகலையுடன் எழுந்து சென்று இருப்ப, தெய்வதம் கண்டு வந்தெய்தி, 'பெரியோய், வந்தனை; உடலென்பு இவைகாண்; என்புமிவைகாண்; காணாய்; கொன்றாய்; கொன்றாய்; ஆயினை; மடவரனல்லாய், நகர் கடல் வயிறு புக்கது; காரணங்கேளாய்; மணிமேகலாதெய்வம் சாபமிட்டனள்; இதுபட்டது; உலகமன்னவன் போயினன்; தாயரும் புக்கனர்; கேட்க வுறுகுவையாயின், வஞ்சியுட் கேட்பை' என்று தெய்வம் போயபின், மன்னவன் இரங்கிப் படிவ நோக்கி மயங்க, மணிமேகலை எழுந்து, 'கண்டது இல்' என, காவலன் உரைக்கும்; அங்ஙனம் உரைப்பவன், 'நீங்கலாற்றேன் யான்' என, அணியிழை, 'ஏகுதி; செல்வன்' என்று எழுந்தனளென வினைமுடிவு செய்க.

இருபத்தாருவது

வஞ்சிமாநகர்புக்ககாதை.

[இருபத்தாருவது மணிமேகலை கண்ணகிகோட்டமடைந்து வஞ்சிமாநகர் புக்கபாட்டு.]

அணியிழை யந்தர மாரு வெழுந்து
தணியாக் காதற் றாய்கண் ணகியையுங்
கொடைகெழு தாதை கோவலன் றன்னையுங்
கடவு ளெழுதிய படிமங் காணிய
ரு வேட்கை துரப்பக் கோட்டம் புகுந்து
வணங்கி நின்று குணம்பல வேத்தி
யற்புக்கட னில்லாது நற்றவம் படராது

க. அணியிழை - மணிமேகலை.

உ. தணியா - குறையாத. தாய்கண்ணகி - தாயாகிய கண்ணகி.

ங. கொடைகெழுதாதை கோவலன் - ஈதல்பொருந்திய தாதையாகிய கோவலன்; கோவலன் கொடையிற்சிறந்தவ னென்பது, கீரிப்பிள்ளையை அறியாது கொன்று கணவனால் நீப்புண்ட பார்ப்பனியின் கொலைப்பாவநீங்குதற்குத் தருமாசனத்தோருரைத்த நூல்வழியே தானஞ்செய்து அப்பார்ப்பனியைக் கணவனோடுகூட்டிப் பாதுகாத்தானென்றற்றொடக்கத்துச் சரித்திரங்களால் நன்கு புலப்படும்; இதனை, சிலப்பதிகார (கரு: ருச - எரு) த்திற் காண்க.

ச. (இமயமலைச்சிலையால்) தெய்வமாகப்பண்ணியவடிவத்தைத் தரிசித்தற்பொருட்டு; "கைவினை முற்றிய தெய்வப் படிமத்து"—எனச் சிலப்பதிகாரத்து வந்திருத்தல் காண்க; (உஅ: உஉஅ)

ரு. வேட்கை துரப்ப - ஆசைசெலுத்துதலால். கோட்டம் - கோயில்; இது சேரன் செங்குட்டுவனாற் கட்டுவிக்கப் பட்டது.

எ. 'அற்புக்கடன்' என்பது முதலியன மணிமேகலை வார்த்தை. அற்புக்கடன் - காதலனிறப்ப உடனிறத்தலும் தீப்பாய்தலும். நற்றவம்படர்தல் - நல்லதவவழியிற்சேறல்; அஃதாவது கைம்மைநோன்பைநோற்று உடம்பை வருத்துதல்.

(பி - ம்.) ச. 'படிவங்காணிய' ரு. 'கோட்டம்புக்கு' எ - அ. 'நில்லாவற்றவஞ்சிறக்கக்கற்புக்கடம்பூண்டு'

கற்புக்கடன் பூண்டு நுங்கடன் முடித்த
தருளல் வேண்டுமென் றழுதுமுன் னிற்ப
கய வொருபெரும் பத்தினிக் கடவுளாங் குரைப்போ
ளெம்மிறைக் குற்ற விடுக்கண் பொறாது
வெம்மையின் மதுரை வெவ்வழற் படுநாண்
மதுரா பதியெனு மாபெருந் தெய்வ
மிதுநீர் முன்செய் வினையின் பயனாற்
கரு காசில் பூம்பொழிற் கலிங்க நன்னாட்டுத்

அ. கற்புக்கடன் பூண்டு - கற்பைக் கடனாக மேற்கொண்டு; "கற்புக் கடம் பூண்ட வித்தெய்வ மல்லது, பொற்புடைத் தெய்வம் யாங்கண் டிலமால்" (சிலப். கரு : கசு - ச) எனவும், "கற்புக் கடம்பூண்டு காதலன் பின்போந்த, பொற்றொடி நங்கைக்குத் தோழிநான் கண்டீர்" (ஷை. கூ:'தற் பயந்தாள்') எனவும் கண்ணகியை முறையே கவுந்தியடிகளும் அடித்தோழியும் சிறப்பித்துப் பாராட்டியிருத்தல் காண்க ; கண்ணகி கற்பை, மறக்கற்பென்றும், வீறியகற்பென்றுங் கூறுவர். நும் கடன் முடித்தது -உம்முடைய கடனை நிறைவேற்றியது ; என்றது, இங்கே மதுரையை அழற்படுத்திச் சிதைத்துப் பதினான்காநாளிற் கோவலனைச் சென்று கூடியதையுணர்த்திற்று.

எ - அ. இவ்வடிகளின்கருத்து இன்னதாதலை, "காதல ரிறப்பிற் கனையெரி பொத்தி, யூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தகத் தடங்கா, தின்னுயி ரீவரீயாராயி, னன்னீர்ப் பொய்கையி னளியெரி புகுவர், நளியெரி புகாஅ ராயினன்பரோ, டுடனுறை வாழ்க்கைக்கு நோற்றுடம் படுவர், பத்தினிப் பெண்டிர்...............மாபெரும் பத்தினி" (உ: சஉ - ருரு) என்று இந்நூலில் முன்பு வந்திருத்தலாலுணர்க.

க - கூ. அணியிழை எழுந்து புகுந்து வணங்கி நின்று ஏத்தி அருளல் வேண்டுமென்று அழுது நிற்பவென்க.

கய. பத்தினிக்கடவுள் - கண்ணகி.

கக. 'எம்மிறைக்கு' என்பது முதலியன, பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகிவார்த்தை. இறை - கோவலன். இடுக்கண் - துன்பம்; ஆவது, கொலை.

கஉ. வெம்மையின் - கோபத்தால். மதுரை - மதுரையை. படுநாள் - படுத்துநாள்; விகாரம்.

கஙு. மதுராபதியென்பது, மதுரையம்பதியின் அதிதேவதையின் பெயர்; "மதுரா பதியென்னு மாது" (சிலப். உஉ: "மாமகளும்"); "மாபெருங் கூடன் மதுரா பதியென்பேன்" ஷை உங: உஉ.

கச. 'இதுநீர்' என்பதுமுதலியன, மதுராபதி தனக்குக் கூறியதைக் கொண்டுகூறும் பத்தினிக்கடவுள் வார்த்தை. வினை - தீவினை. பயன் - பிரயோசனம். இது பயன். ஆல், அசை.

கரு. காசு - குற்றம்.

(பி - ம்.) கூ, 'என்றெழுந்தனணிற்ப', 'என்றழுதனணிற்ப' கஉ - ஈ. தெய்வத, மதுநீர்செய்தவினை'

தாய மன்னவர் வசுவுங் குமரனுஞ்
சிங்க புரமுஞ் செழுநீர்க் கபிலையு
மங்காள் கின்றோ ரடற்செரு வுறுநாண்
மூவிரு காவத முன்னுந ரின்றி
௨௦ யாவரும் வழங்கா விடத்திற் பொருள்வேட்டுப்
பல்கலன் கொண்டு பலரறி யாம
லெல்வளை யாளோ டரிபுர மெய்திப்
பண்டக் கலம்பகர் சங்கமன் றன்னைக்
கண்டனர் கூறத் தையனின் கணவன்
௨௫ பார்த்திபன் றொழில்செயும் பரத னென்னுந்
தீத்தொழி லாளன் றெற்றெனப் பற்றி
யொற்ற னிவனென வுரைத்து மன்னற்குக்
குற்றமி லோனைக் கொலைபுரிந் திட்டன
னங்கவன் மனைவி யழுதன ளரற்றி

க௬. ஞாதியராகிய வசுவும் குமரனும். கஎ. கபிலை - கபிலபுரம்.

க௬ - எ. சிங்கபுரம் வசுவுக்கும், கபிலை குமரனுக்கும் உரியநகரங்கள்.

கஅ. ஆள்கின்றோர், பெயர். நாள் - நாளில்.

ககூ. மூவிருகாவதம் - ஆறுகாதம். முன்னுநர் - முற்படுவோர்; அணுகுபவருமாம்.

௨௦. வழங்கா - செல்லாத. வேட்டு - விரும்பி.

௨க. கலன் - ஆபரணம்.

௨௨. எல்வளை - ஒளிபொருந்தியவளையையுடையாள்; என்றது, நீலியை. அரிபுரம் - சிங்கபுரம்.

௨௩. பண்டக்கலம் - பொன்னாலாகிய அணிகலம்; பண்டம் - பொன்; பண்டமும் கலமுமாம்; ஈண்டுப் பண்டம் சரக்கு. பகர்சங்கமன்றன்னை - விற்கும் சங்கமனென்னும் வணிகனை.

௨௪. தையல், விளி.

௨௫. பார்த்திபனென்றது, வசுவை. பரதனென்றது, கோவலனுடைய பழம்பிறப்பிலுள்ள பெயர்.

௨௬. தெற்றென - விரைவாக.

௨எ. ஒற்றன் - வேய்த்தறிபவன். மன்னற்குரைத்து.

௨அ. குற்றமிலோனை - நிரபராதியை.

௨கூ. மனைவி - நீலியென்பவள். அழுதரற்றி.

(பி - ம்.) கஎ. 'செழிநீர்க்கபிலையும்' ௨௦. 'இடத்துப்பொருள்' ௨௨. 'எரிபுரமெய்தி' ௨௩. 'படைக்கலம்பகர்' ௨௪. 'கண்டவர்கூறத்தையனின்' ௨எ. 'உரைத்துமன்னவனற்'

ஙo யேங்கிமெய் பெயர்ப்போ ளிறுவரை யேறி
யிட்ட சாபங் கட்டிய தாகு
மும்மை வினைவந் துருத்தலொழி யாதெனு
மெய்ம்மைக் கிளவி விளம்பிய பின்னுஞ்
சீற்றங் கொண்டு செழுநகர் சிதைத்தேன்
ஙரு மேற்செய்நல் வினையின் விண்ணவர்ச் சென்றே
மவ்வினை யிறுதியி னடுசினப் பாவ
மெவ்வகை யானு மெய்துத லொழியா
தும்ப ரில்வழி யிம்பரிற் பல்பிறப்
பியாங்கணு மிருவினை யுய்த்துமைப் போல
சo நீங்கரும் பிறவிக் கடலிடை நீந்திப்
பிறந்து மிறந்து முழல்வோம் பின்னர்
மறந்து மழைமறு மகத நன்னாட்டுக்

ஙo. மெய்பெயர்ப்போள் - உயிர்விடுவோள். இறுவரை - பெரியமலை; "இறுவரை யிவர்வதோ ரிலங்கெயிற் றரியென" சீவக. [illegible].

ஙக. கட்டியதாகும் - பந்தித்ததாகும்.

ஙஉ. உம்மைவினை - பழவினை. உருத்தல் - தோன்றுதல்; "ஊழ்வினை யுருத்துவந் தூட்டு மென்பதூஉம்" (சிலப். பதி. ருஎ); "ஒளிப்பினு மூழ்வினை யூட்டாது கழியாது" இறை. சூ. உ - உரை.

ஙங. கிளவி - சொல்.

கங - ஙங. மாபெருந்தெய்வம் விளம்பியபின்னுமென்க.

[illegible]. இச்சாபவரலாறு, "கடிபொழி லுடுத்த கலிங்கநன் னாட்டு, வடிவேற் றடக்கை வசுவுங் குமரனும்,.........ழூவில் சாபம், பட்டனிர்" (சிலப். [illegible] - எo) என்று கண்ணகிக்கு மதுரைமாநகர்த்தெய் வங்கூறியதாக இளங்கோவடிகள் கூறியிருத்தலாலும் விளங்கவுணரப்படும்.

ஙச. நகர் - மதுரை.

ஙரு. விண்ணவர்ச்சென்றேம் - கணவனும் யானும் தேவராய்ச்சென் றேம்.

ஙசு. அவ்வினை - மேற்செய்நல்லவினை. அடுசினப்பாவம் - மதுரையை யழித்த கோபத்தாலுண்டானபாவம்.

ஙசு - எ. பாவம் எய்துதலொழியாது.

ஙஅ. உம்டர் இல்வழி - தேவருலகத்தில் நல்வினை நுகர்ச்சியில்லாத விடத்து.

ஙகூ - சக. பல்பிறப்பியாங்கணும் - எல்லாப்பிறவியின் கண்ணும். இரு வினையுய்த்து - இருவினைகளாற் செலுத்தப்பட்டு.

சஉ. மகதநன்னாட்டுக்கு - மகதநாட்டுக்கு.

(பி - ம்.) ஙo. 'மெய்யைப்போள்' ஙக. 'சாபங்கிட்டிய' ஙச. 'கொண் டுதிருநகர்' ஙசு - எ. 'பாவை வெம்பகை' 'உறழ்வோம் பின்' சஉ. மழை வருமந்தநன்'

கொருபெருந் திலகமென் றுரவோ ருரைக்குங்
கரவரும் பெருமைக் கபிலையம் பதியி
௪௫ னளப்பரும் பாரமிதை யளவின்று நிறைத்துத்
துளக்கமில் புத்த ஞாயிறு தோன்றிப்
போதி மூலம் பொருந்திவந் தருளித்
தீதறு நால்வகை வாய்மையுந் தெரிந்து
பன்னிரு சார்பின் பகுதித் தோற்றமு
௫௦ மந்நிலை யெல்லா மழிவுறு வகையு
மிற்றென வியம்பிக் குற்றவீ டெய்தி

---

௪௩. திலகம் - மேலாதல். கபிலை இராசதானியாதலின், இங்ஙனம் கூறப்பட்டது.

௪௪. கரவு - மறைத்தல். கபிலையம்பதி - கபிலநகர்; இது, கபிலரென்று பெயருள்ள ஒருமுனிவர் தவஞ்செய்தற்கு முன்னம் இடமாயிருந்ததுபற்றி இப்பெயர் பெற்றதென்பர்; கபிலவஸ்துவெனவும் வழங்கும்.

௪௫. பாரமிதை - உடம்பு நேரவும் உறுப்பு நேரவும் பொருள் நேரவும் தானமுதல் ஞானமீறாகவுள்ள பத்தும் பூரித்தல்; (மணி. ௨௧:௨௯) (௧) தானபாரமிதை, (௨) சீலபாரமிதை, (௩) க்ஷமாபாரமிதை, (௪) வீரியபாரமிதை, (௫) தியானபாரமிதை, (௬) ப்ரஜ்ஞாபாரமிதை, (௭) உபாயபாரமிதை, (௮) தயாபாரமிதை, (௯) பலபாரமிதை, (௧௦) ஞானபாரமிதை யென்பன. இவை தசபாரமிதையெனவும் தசாபாரமெனவும் வழங்கும்; இதனை, "தானஞ்சீலம்பொறை தக்க தாய வீரிய, மூன மில்தியானமே யுணர்ச்சியோ டுபாயமு, மானமில் லருளினை வைத்தலே வலிமையு, ஞான மீரைம் பாரமிதை நாடுங்கா லிவைகளும்" (நீல. மொக்கல. ௮௮); "இன்பஞ்சால் பெரும் பார மீரைந்து முடனிறைத்து,நன்கன நிலைபெற்ற நாதன்" (நீல. மொக்கல. ௮௮. சமய), "தானமே முதலாகத் தசபார நிறைத்தருளி, யூனமொன் றில்லாமை யொழிவின்றி யியற்றினையே" (வீர. யாப்பு. ௧௧ - உதாரணம்) என வருவனவற்றா லுணர்க. அளவின்று - அளவில்லாமல்.

௪௬. புத்தஞாயிறு - புத்தனாகிய ஞாயிறு.

௪௭. போதி - அரசமரம்; என்றது, மகாபோதியை.

௪௮. நால்வகைவாய்மை - துக்கமுதலியன.

௪௯. பன்னிருசார்பு - பேதைமைமுதலிய துவாதச நிதானங்கள்.

௫௦. பன்னிருசார்பின் அழிவும்.

௪௯ - ௫௦. "சார்பிற் றோற்றமுஞ் சார்பறுத் துய்தியும்" (௨௫ : ௫) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க.

௫௧. இற்று - இத்தன்மைத்து; இதனைத் தோற்றத்தோடும் வகையோடும் தனித்தனியே கூட்டுக. குற்றவீடெய்தி - காமமுதலிய குற்றங்

(பி - ம்.) ௪௪. 'கபிலையம்' ௪௫. 'அளவின்றுநிறைந்து' ௪௭. 'பொருந்துவந்தருளி'

யெண்ணருஞ் சக்கர வாள மெங்கணு
மண்ண லறக்கதிர் விரிக்குங் காலைப்
பைந்தொடி தந்தை யுடனே பகவ
௫௫ னிந்திர விகார மேழுமேத் துதலிற்
றுன்பக் கதியிற் றோற்ற ரா வின்றி
யன்புறு மனத்தோ டவனறங் கேட்டுத்
துறவி யுள்ளந் தோன்றித் தொடரும்
பிறவி நீத்த பெற்றிய மாகுவ
௬௦ மத்திற மாயினு மநேக கால

களினின்றும் விடுதல்பெற்ற; "குற்றவீ டாக மாறிக் குணங்களைக் குறைத்த லாகும்" சிவ - சித்தி. பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன்மதம், ௯.

௫௩. அண்ணல் - தலைமை. முன்பு புத்தனை ஞாயிறாக உருவகித்த தற்கேற்ப ஈண்டு அவனுலுபதேசிக்கப்படும் அறங்களைக் கதிராக உருவகஞ் செய்தார்.

௫௨ - ௫௩. மகதநாட்டிற் கபிலையம்பதியில் நிறைத்துத்தோன்றி வந்தருளித் தெரிந்து இயம்பி எய்தி விரிக்குங் காலையென்க.

௫௪. பைந்தொடி, முன்னிலைப்பெயர்.

௫௫. இந்திரவிகாரம் ஏழும் - இந்திரனால் நிருமிக்கப்பட்ட அரங்குகள் ஏழனையும்; இவை காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்ளவைகள்; ஆகாயசாரிகளாகியசாரணர்இருந்து பொத்தாகமத்தின் பொருளை யாவர்க்கும் விளங்க உணர்த்துவதற்கு இடமாக இருப்பவை; இதனை, "பணையைந் தோங்கிய பாசிலைப் போதி, யணிதிகழ் நீழ லறவோன் திருமொழி, யந்தர சாரிக ளறைந்தனர் சாற்று, மிந்திர விகார மேழுடன் போகி" (சிலப். ௧௦ : ௧௧ - ௪) என்பதனாலுணர்க. ஏத்துதலின் - ஏத்திய புண்ணியத்தால்; இதனால், கோவலனும் கண்ணகியும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்தபொழுது இவற்றை ஏத்தி வழிபட்டார்களென்பது பெறப்பட்டது.

௫௬. துன்பக்கதி - துன்பத்தைச்செய்யும் இழிந்தபிறப்பு. தோற்றரவு - தோன்றுதல். 'இன்றி' என்றதனால், நற்கதியிற்பிறத்தல் கூறப்பட்டது.

௫௭. அவனறம் - அவன்செய்யும் தருமோபதேசமொழிகளை.

௫௩ - ௭. காலையிற் கேட்டென்க.

௫௮. துறவி - துறத்தல்; உள்ளத்தே துறவி தோன்றியென்க; "மாதவி துறவிக்கு" (௨ - ௧௦) என்று இந்நூலில் முன்பு வந்திருத்தல்காண்க; திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாரில், "அளவியை" என்னும் ௬௦ - ஆம் செய்யுளின் விசேடவுரையில், 'துறவு துறவிபோல நின்றாற்போல அளவு அளவியென நின்றது' என்று பேராசிரியர் எழுதியிருக்கின்றனர்.

௫௯. பெற்றி - நிருவாணம்.

௫௫ - ௯. ஏத்துதலின், இன்றிக் கேட்டுத் தோன்றி நீத்த பெற்றியமாகுவமென்க.

(பி - ம்.) ௫௩. 'விரிக்கும்போழ்து' ௫௪. 'பைந்தொடித்தந்தை' ௫௫. 'விகாரமேழும்துதித்தலின்' ௫௭. 'அன்புறுமனத்தோர்பற்றறம்'

மெத்திறத் தார்க்கு மிருத்தியுஞ் செய்குவ
நறைகமழ் கூந்த னங்கை நீயு
முறைமையி னிந்த மூதூ ரகத்தே
யவ்வவர் சமயத் தறிபொருள் கேட்டு
௩௫ மெய்வகை யின்மை நினக்கே விளங்கிய
பின்னர்ப் பெரியோன் பிடகநெறி கடவா
யின்னதிவ் வியல்பெனத் தாயெடுத் துரைத்தலு

---

௩௧. இருத்தி - ஸித்தி.

௩௨. 'நறைகமழ்கூந்தல்' என்பதுமுதலியவற்றால் மணிமேகலைக்குப் பின்நிகழ்வன கூறுவாள்.

௩௩. இந்தமூதூரென்றது, வஞ்சிநகரத்தை.

௩௫. மெய்வகையின்மை - உண்மையில்லாமை.

௩௬. பெரியோன் பிடகநெறி - புத்தனருளிச்செய்த ஆகமங்களின் வழியை. புத்த தன்ம சங்கமென்னு மூன்றுமணிகளும் யாதோரிடையூறுமின்றி யிருத்தற்கிடமாய்க் கூடைபோலுதலின், பௌத்தாகமங்கள் பிடகமெனப் பட்டனவென்பர்; பிடகம் - கூடை; பிடகம், வினயபிடகம் ஸூத்திரபிடகம் அபிதர்மபிடகமென மூன்றுவகைப்படும்; இவற்றைத் திரிபிடகமென்றும், பிடகத்திரயமென்றும் வழங்குவர்; இவற்றுள், முதலாவது **வினய பிடகம்,** விபங்கம் கண்டகம் பரிவாரபாடமென மூன்றுவகைப் படும். இவற்றுள், விபங்கம் பாராஜிகாதி பிரதமபாகமென்றும் (இது சங்கத்திலிருந்து விலக்குதற்குரிய குற்றங்களைக் கூறுவது), பிராயச்சித்தியாதி துவிதீய பாகமென்றும் (இது பிராயச்சித்தத்தால் நிவிர்த்தித்தற்குரிய குற்றங்களைக் கூறுவது) இரண்டு பகுதி யுடைத்து; கண்டகம், மஹாவர்க்கம் க்ஷுல்லவர்க்கமென இரண்டுபகுதி யுடைத்து. இரண்டாவது **ஸூத்திரபிடகம்,** நீர்க்க நிகாயம்,மத்தியமநிகாயம், ஸம்யுக்தநிகாயம், அங்கோத்தரநிகாயம், க்ஷுத்திரக நிகாயமென ஐந்து வகையினையுடைத்து [நிகாயம் - கூட்டம்]. இவற்றுள், க்ஷுத்திரகநிகாயம் க்ஷுத்திரகபாடம், தருமபதம், உதானம், இத்தியுக்தம், ஸூத்திரநிபாதம், விமானவஸ்து, பிரேதவஸ்து, ஸ்தேரகாதை, ஸ்தேரிகாதை (ஸ்தேரரென்றும், ஸ்தவிரரென்றும் உத்தம பிக்ஷுக்களுக்குப் பெயர்), ஜாதகம், நிர்த்தேசம், பிரதிஸம்பிதாமார்க்கம், அபதானம், புத்த வம்சம், சரியாபிடகமெனப் பதினைந்து பகுதியுடைத்து. மூன்றாவது **அபி தர்மபிடகம்** தருமசங்கினி, விபங்கம், கதாவஸ்துப்பிரகரணம், புத்கலப் பிரஜ்ஞப்தி, தாதுகதை, யமகம், பிரஸ்தானப்பிரகரணமென ஏழுவகையினை யுடைத்து; "ஆத்த னேயெனத் தெளிந்தவ ணமர்ந்திருந் தவர்க்குச்,சூத்தி ரம்மிது வினயமு மிதுவிது பிறிதாஞ்,சாத்தி ரம்மிவை மூன்றென வன்றவத் தோன்றல், பாத்து ரைக்குந்தன் பதப்பொருள் பலவகைப் படவே" நீல. புத்த. ௬௫.

௩௭. தாய் - கண்ணகியாகிய பத்தினிக்கடவுள்.

(பி - ம்.) ௩௧. 'இத்திறத்தார்க்கு' ௩௫ - ௬. 'விளங்கிப் பின்னர்ப் பெரியான்'

மிளையள் வளையோ ளென்றுனைக் கியாவரும்
விளைபொரு ளுரையார் வேற்றுருக் கொள்கென
௭0 மையறு சிறப்பிற் றெய்வதந் தந்த
மந்திர மோதியோர் மாதவன் வடிவாய்த்
தேவ குலமுந் தெற்றியும் பள்ளியும்
பூமலர்ப் பொழிலும் பொய்கையு மிடைந்து
நற்றவ முனிவருங் கற்றடங் கினரு
௭௫ நன்னெறி காணிய தொன்னூற் புலவரு
மெங்கணும் விளங்கிய வெயிற்புற விருக்கையிற்
செங்குட் டுவனெனுஞ் செங்கோல் வேந்தன்
பூத்த வஞ்சி பூவா வஞ்சியிற்
போர்த்தொழிற் றானை குஞ்சியிற் புனைய

இனி, மணிமேகலை வேற்றுருக்கொண்டு வஞ்சி நகரத்துள்ளே செல்லுதல் கூறப்படும்.

௬அ - ௯. மணி. ௧0: ௭௯-அ0.

௭0. தெய்வதம் - மணிமேகலாதெய்வம்.

௭௧. மந்திரம் - வேற்றுருவெய்துவிக்கு மந்திரம்.

௭௨. குலம் - கோயில்; "தேவகுலங்கிழவ" (அசார. [illegible].) தெற்றி-வேதிகை; திண்ணையுமாம். பள்ளி - சாலை; "ஒருக்கின் றிணிமணற் புதுப்பூம் பள்ளி" புறநா. [illegible].

௭௩. மிடைந்து - நெருங்கி. ௭௫. காணிய - கண்ட.

௭௨ - ௬. தேவகுல முதலியவை மிடைந்து முனிவர் முதலியோர் எங்கணும் விளங்கிய இருக்கையென்க.

௭௭. செங்குட்டுவன்-சேரன்; இவன் இளங்கோவடிகளின் தமையன்; கண்ணகியைப் பிரதிட்டிப்பித்தோன்.

௭அ. பூத்தவஞ்சி-வஞ்சிமலர்; பகைவர் நாட்டைக் கொள்ளநினைந்து போர்செய்தற்கு அவர்மேற்செல்வோர் அதற்கு அறிகுறியாக அணிந்துகொள்வது; இது முதலுக்கேற்ற அடையடுத்துநின்றது. பூவாவஞ்சி - கருவூர்; வெளிப்படை; இந்நகரை வாடாவஞ்சி யென்றுங்கூறுவர்; "பூவா வஞ்சியிற் பூத்தவஞ்சி, வாய்வா ணெடுந்தகை மணிமுடிக் கணிந்து" (௨௬: ௫0 - ௫௧) எனச் சிலப்பதிகாரத்தும் வருதல் காண்க.

௭௬ - அ. இருக்கையினையுடைய பூவா வஞ்சியென்க.

௭௯. தானை - சேனை. குஞ்சி - குடுமி.

௭அ - ௯. பூவாவஞ்சியிற் பூத்தவஞ்சியைத் தானை குஞ்சியிற் புனையவென்க.

(பி - ம்.) [illegible]. 'என்றுமையுணர' [illegible]. 'வேண்டுருக் கொள்கென' ௭௨. 'தெய்வகுலமும்' [illegible]. 'பூவாவஞ்சியிற் பூத்தவஞ்சி' ௭௯ - அ0. 'புனைந்து நிலைநாடெல்லை'

௮௦ நிலநா டெல்லைதன் மலைநா டென்னக்
கைம்மலைக் களிற்றினந் தம்முண் மயங்கத்
தேரு மாவுஞ் செறிகழன் மறவருங்
கார்மயங்கு கடலிற் கலிகொளக் கடைஇக்
கங்கையம் பேர்யாற் றடைகரைத் தங்கி
௮௫ வங்க நாவியி னதன்வடக் கிழிந்து
கனக விசயர் முதற்பல வேந்த
ரனைவரை வென்றவ ரம்பொன் முடிமிசைச்
சிமைய மோங்கிய விமைய மால்வரைத்
தெய்வக் கல்லுந் தன்றிரு முடிமிசைச்
௯௦ செய்பொன் வாகையுஞ் சேர்த்திய சேரன்

---

௮௧. கையையுடைய மலைபோலுங் களிற்றினம். மயங்க - கலக்க.

௮௦ - ௮௧. மலைநாடென்றுசொல்லும்வண்ணம் களிற்றினங்கள்மயங்க வென்க; செல்லு நெறிக்கணுள்ள நாடுகள், யானைகளின் மிகுதியால் மலை நாடென்று சொல்லப்பட்டன.

௮௩. கலிகொள - முழங்க. கடைஇ - செலுத்தி.

௮௫. நாவி - மரக்கலவிசேடம்; இம்மொழி மலைநாட்டில் வழங்குகின்றது. வங்கநாவி, இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. இழிந்து - இறங்கி.

௮௬. கனகவிசயர் - கனகனும் விசயனும்; இவர் ஆரியவரசர். பலவேந்தர் - உத்தரன், விசித்திரன், உருத்திரன், பைரவன், சித்திரன், சிங்கன், தனுத்தரன், சிவேதன் முதலியோர்; இதனை, சிலப்பதிகாரம், ௨௬ - ஆம் காதை, ௧௮௨ - ஆம் அடி முதலியவற்றிற்காண்க.

௮௭. அனைவரைவென்று - எல்லோரையும் வென்று; உம்மை விகாரவகையால் தொக்கது. அவரென்றது, கனகவிசயரை.

௮௮. சிமையம் - உச்சி.

௮௯. தெய்வக்கல் - பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகிவடிவம் அமைத்தற்குரிய கல்.

௯௦. வாகை - வாகைமலர்; பகைவரை வென்றோர் வென்றதற்கு அறிகுறியாக அணிந்துகொள்ளுவது; அரசர் அம்மலரைப் பொன்னாற்செய்து அணிந்துகொள்ளுதல் இயல்பாதலின், 'செய்பொன்வாகை' என்றார்; "பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை" (௨௨) எனவும், "பொலந்தும்பை" (௯௭) எனவும் புறநானூற்றிற் கூறியிருத்தல் காண்க.

௮௭ - ௯௦. அவர் முடிமிசைக் கல்லும் தன் முடிமிசை வாகையுஞ் சேர்த்திய சேரனென இயைக்க.

௭௯ - ௯௦. புனைய மயங்கக் கலிகொளக் கடைஇத் தங்கி இழிந்து வென்று சேர்த்திய சேரனென்க.

(பி-ம்.) ௮௪. 'கங்கைப் பேரியாற்றடை' ௮௫. 'வங்கநாவாயிதன் வடகிழக்கிழிந்து' ௮௬. 'முதற்சின வேந்தர்' ௯௦. 'செம்பொன்'

விற்றிறல் வெய்யோன் றன்புகழ் விளங்கப்
பொற்கொடிப் பெயர்ப்படூஉம் பொன்னகர்ப் பொலிந்தன
டிருந்துநல் லேது முதிர்ந்துள தாதலிற்
பொருந்துநால் வாய்மையும் புலப்படுத் தற்கென்.

௨௮.— வஞ்சிமாநகர் புக்ககாதைமுற்றிற்று.

சேரன் செங்குட்டுவன் வடநாடு சென்றுஆரியவரசரை வென்று கற்கொண்டுமீண்ட வரலாற்றை, சிலப்பதிகாரம், கால்கோட்காதை முதலியவற்றால் விளங்கவுணர்க.

௯௧. விற்றிறல்வெய்யோன் - விற்வலியை விரும்பினோன்; "வெம்முனை வெற்றி விறல்வெய்யோன்" பு - வே. காஞ்சி. ௮.

௭௭ - ௯௧. வேந்தன் சேரன் வெய்யோன்; அவன்றன்புகழென்க.

௯௨. பொற்கொடி - அழகியகொடி; என்றது வஞ்சிக்கொடியை. நகர் - கருவூர்; "பூங்கொடிப் பெயர்ப்படூஉந், திருந்திய நன்னகர்" (௨௮: ௧௦௧ - ௨) என்று பின் வருதல் காண்க.

௯௧ - ௨. விளங்கப் பொலிந்தனள்.

௯௩. நல்லேது - நல்வினையாகிய காரணம்.

௯௨ - ௩. ஆதலிற் பொலிந்தனள்.

௯௪. நால்வாய்மை - நான்குவகைப்பட்ட சத்தியம்; அவை துக்க முதலியன; அவற்றை ஸத்திய சதுஷ்டயமென்பர்.

௯௨ - ௪. புலப்படுத்தற்குப் பொலிந்தனளென்க.

௧ - ௯௪. அணியிழை, எழுந்து புகுந்து நின்று ஏத்தி 'அருளல் வேண்டும்' என்று அழுதுநிற்ப, பத்தினிக்கடவுள் உரைப்பாள்; அங்ஙனமுரைப்பவளாகிய தாய், 'இன்ன திவ்வியல்பு' என எடுத்துரைத்தலும், மணிமேகலை ஓதி வடிவாய்ப் பொன்னகர்ப் பொலிந்தனளென வினை முடிவு செய்க.

(பி - ம்.) ௯௨. 'கொடிபெயர்ப்' ௯௩. 'திருந்தநல்லேது' ௯௪. 'நல்வாய்மை'

இருபத்தேழாவது

சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்டகாதை.

[இருபத்தேழாவது வஞ்சிமாநகர்ப்புறத்துச் சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்டபாட்டு.]

நவையறு நன்பொரு ளுரைமி னோவெனச்
சமயக் கணக்கர் தந்திறஞ் சார்ந்து
வைதிக மார்க்கத் தளவை வாதியை
யெய்தின ளெய்திநின் கடைப்பிடி யியம்பென
௫ வேத வியாதனுங் கிருத கோடியு
மேதமில் சைமினி யெனுமிவ் வாசிரியர்
பத்து மெட்டு மாறும் பண்புறத்
தத்தம் வகையாற் றும்பகர்ந் திட்டனர்
காண்டல் கருத லுவம மாகம
௧௦ மாண்டைய வருத்தா பத்தி யோடியல்

க. நவை - குற்றம். பொருள் - தத்துவம்.
உ. சமயக்கணக்கர் - சமயவாதிகள். திறம் - தொகுதி; இடமுமாம்.
க - உ. மணி. பதி: அ௭ - அ. உரைமினோவெனச்சார்ந்து.
ங. அளவைவாதி - பிரமாணவாதி.
ச. கடைப்பிடி - சித்தாந்தம். இயம்பென - சொல்லென்று மணிமேகலை வினவ.
ங - ச. அளவைவாதியை எய்தி இயம்பென.
௫. 'வேதவியாதனும்' என்பதுமுதலியன அளவைவாதியின் வார்த்தை.
௬. ஏதம் - குற்றம்.
௫ - ௮. வேதவியாதன் பத்தளவையும் கிருதகோடி எட்டளவையும், சைமினி ஆறளவையும் பகர்ந்திட்டனரென்க.
௯. 'காண்டல்' என்பது முதலியவற்றால் பத்தளவைகளின் பெயரும், அவற்றினிலக்கணமுங் கூறப்படும். காண்டல் - பிரத்தியக்கம். கருதல் - அனுமானம் ; இது கருத்தெனவும் வழங்கும்.
௧௦. இயல்பு - ஸ்வபாவலிங்கம்.
(பி - ம்.) ங. 'அளவையாதியை' ௬. 'இவ்வாசியர்' ௮. 'பகிர்ந்திட்டனர்' ௯. 'காண்டல்கருத்தே' ௧௦. 'ஆண்டவருத்தாபத்தியோடியையு'

பைதிக மபாவ மீட்சி யொழிவறி
வெய்தியுண் டாநெறி யென்றிவை தம்மாற்
பொருளி னுண்மை புலங்கொளல் வேண்டு
மருளில் காட்சி யையவகை யாகுங்
௧௫ கண்ணால் வண்ணமுஞ் செவியா லோசையு
நண்ணிய மூக்கா னாற்றமு நாவாற்
சுவையு மெய்யா லூறுமெனச் சொன்ன
விவையிவை கண்டுகேட் டுயிர்த்துண் டுற்றுத்
துக்கமுஞ் சுகமு மெனத்துயக் கறவறிந்
௨௦ துயிரும் வாயிலு மனமுமூ றின்றிப்
பயிலொளி யொடுபொரு ளிடம்பழு தின்றிச்
சுட்ட றிரிதல் கவர்கோட லின்றாது
கிட்டிய தேச நாம சாதி
குணக்கிரி யையி னறிவ தாகுங்
௨௫ கருத்தள வாவது

---

௧௧. ஐதிகம் - ஐதிஹ்யம். அபாவம் - இன்மை. மீட்சியொழிவறிவு - மீட்சியினால் ஒழிந்த பொருளை யறியுமளவை; என்றது பாரிசேடத்தை.

௧௨. உண்டாநெறி - சம்பவம். இவை தம்மால் - காண்டல் முதலிய இந்தப்பத்துப் பிரமாணங்களாலே.

௧௩. புலங்கொளல் - அறிதல்.

௧௪. 'மருளில்' என்பது முதலாகக் காட்சியளவையினிலக்கணம் கூறப்படும். மருள் - மயக்கம். காட்சி - பிரத்தியக்கப் பிரமாணம்.

௧௯. துயக்கு - தடை.

௨௦. வாயில் - இந்திரியம். ஊறு - இடையூறு.

௨௧. ஒளி - சோமசூரியாக்கினிகள்.

௨௨. சுட்டல் - பொருளுண்மை மாத்திரைகாண்டல். திரிதல் - ஒன்றை மற்றொன்றாகக்கருதல்; இது விபரீதமெனப்படும். கவர்கோடல் - சந்தேகம் : "கண்ட பொருளை யிரட்டுறவே கருத லையந் திரியவே, கொண்ட திரிவாம்" சிவ - சித்தி. சுபக்கம், அளவை. ௩.

௨௫. 'கருத்தளவு' என்பதுமுதல் அனுமானப் பிரமாணம் கூறப்படும். கருத்தளவு - அனுமானப்பிரமாணம்.

(பி - ம்.) ௧௧. 'மீட்சிமொழி' ௧௨ - ௩. 'உண்டானெறியென்றிவை தம்மாற் போபொருளி னுண்மையுமாங்' ௧௫ - ௬. 'ஓசையு, மூக்காலுற்றமு நாக்காற்சுவையும்' ௧௮ - ௯. 'உண்டுயிர்த்துற்றுத், துக்க சுகமெனத் துயத் தறவறிந்து' ௨௦ - ௨௧. 'மனமுமூன்றிப், பயிலொழியொடும்பொருள்'

குறிக்கொ ளனுமா னத்தனு மேயத்
தகைமை யுணருந் தன்மைய தாகு
மூவகை யுற்றது பொதுவெச்ச முதலாம்
பொதுவெனப் படுவது சாதன சாத்திய
௩௦ மிவையந் நுவய மின்று யிருந்துங்
கடந்திகழ் யானைக் கானவொலி கேட்டோ
னுடங்கெழில் யானையங் குண்டென வுணர்த
லெச்ச மென்பது வெள்ளவே துவினா
னிச்சயித் தத்தலை மழைநிகழ் வுரைத்தன்
௩௫ முதலென மொழிவது கருக்கொண் முகில்கண்
டிதுமழை பெய்யு மென வியம்பிடுத

௨௭. அநுமானத்து - அநுமானத்தால்; 'அநுமானமாவது:—சாத்தியத்தையொழியச் சம்பவியாததாகிய சாதனத்தாற் சாத்தியத்தைப் பற்றிப் பிறக்கும் ஞானமாகும்' (நீல. தரும. [illegible] - சமய.) அநுமேயம் - அநுமித்துணரப்படுவது.

௨௮. அது - அவ்வநுமானவளவை; அது பொதுவெனவும், எச்சமெனவும், முதலெனவும் மூன்று வகைப்படும்.

௨௯. சாதனம் - ஏது. சாத்தியம் - துணிபொருள்.

௩௦. இவை - இவற்றிற்கு. அந்நுவயம் - சேர்க்கை; அஃதாவது நியதமான உடனிகழ்ச்சி.

௩௧. கடம் - மதம். கானம் - காடு. ௩௨. உடங்கு - உடனே.

௨௯ - ௩௨. பொதுவெனப்படுவது உணர்தலென்க. பொதுவைச் சாமானியானுமானமென்பர்.

௩௩ - ௩௪. வெள்ள ஏதுவினால் - வெள்ளமாகிய சாதனத்தால். அத்தலை - அவ்விடம். எச்சமென்பது வெள்ளவேதுவினால் அத்தலை மழைநிகழ்வு நிச்சயித்துரைத்தல். இதனைச் சேஷானுமானமெனவும் காரியானுமானமெனவுங் கூறுவர்.

௩௫. கரு - சூல். முகில் - மேகம். ௩௬. இது - இம்மேகம்.

௩௫ - ௩௬. முதலென மொழிவது கருக்கொண்ட மேகத்தைக்கண்டு இது மழைபெய்யுமென்று நிச்சயித்தல். இதனைக் காரணானுமானமெனவும், பூர்வானுமானமெனவுங் கூறுவர். இது, வரற்பாலதை முன்னமே அநுமிப்பது.

௩௩ - ௩௬. இவ்வடிகளிற் கூறப்பட்டுள்ள அநுமானங்களை, "இடித்து மின்னி யிருண்டு மேக மெழுந்த போதிது பெய்யுமென், றடுத்த தும்மகில் சந்த மூந்தி யலைத்து வார்புன லாறுகொண், டெடுத்து வந்திட மால்வரைக்க ணிருந்து கொண்டல் சொரிந்ததென்று, முடித்த தும்மிவை காட்சி யன்றநு மானமென்று மொழிந்திடே" (சிவ. சித்தி. பரபக்கம், உலோகாயதன்மதமறுதலை, ௨) என்பதனாலுமுணர்க.

(பி - ம்.) ௨௭. 'குறிகொள்' ௩௦. 'இவைதமொடந்நுவய'

லென்னு மேதுவி னென்றுமுக் காலந்
தன்னி லொன்றிற் சார்ந்துள தாகி
மாண்ட வுயிர்முதன் மாசின் றாகிக்
௪௰ காண்டற் பொருளாற் கண்டில துணர்த
லுவம மாவ தொப்புமை யளவை
கவய மாவாப் போலுமெனக் கருத
லாகம வளவை யறிவ னூலாற்
போக புவன முண்டெனப் புலங்கொள
௪௫ லருத்தா பத்தி யாய்க்குடி கங்கை
யிருக்கு மென்றாற் கரையிலென் றெண்ண
லியல்பி யானைமே லிருந்தோன் றோட்டிக்
கயலொன் றீயா ததுவே கொடுத்த

---

௩௮. தன், பன்மையொருமைமயக்கம்.

௩௯. உயிர்முதல் - உயிரும் இந்திரியமும் மனமும்; 'உயிரும் வாயிலு மனமுமூ றின்றி (உ௭: உ௦) என்றார் பின்னும்.

உவமவளவை:—

௪௨. கவயமா - ஒருவகைமிருகம். ஆப்போலும் -பசுவையொக்கும்.

௪௧ - உ. "கண்ணன் கருமுகில்போல் வண்ணனெனக் கேட்டவனைக், கண்ணு முணர் வொப்பெனவே காண்" என்றும் வரும்.

ஆகமவளவை:—

௪௩. அறிவனூல் - ஆப்தன்வாக்கியமாகிய நூல்.

௪௪. போகபுவனம் - சுவர்க்க நரகங்கள். புலங்கொளல் - அறிதல்.

௪௩ - ௪. ஆகமவளவையாவது புலங்கொளலென்க. இதனைச்சாத்த மென்றும், உரையளவையென்றுங் கூறுவர்.

அருத்தாபத்தியளவை:—

௪௫. ஆய்க்குடி - இடைச்சேரி.

௪௫ - ௬. இது பொருளளவையென்றுங் கூறப்படும்; "அடுத்துல கோதும் பொருளருத் தாபத்தி யாமதுதா, னெடுத்த மொழியினஞ் செப்புவ தாகுமிவ் வூரிலுளர், படைத்தவ னென்னிற் படையா தவருமுண் டென்றுமி வன், கொடுப்பவ னென்னிற் கொடாதாரு முண்டென்றுங் கொள்வதுவே" என்றும் வரும்.

இயல்பளவை:—

௪௭. இருந்தோன் ஒன்றதாமெனிலென்ன வருவித்துக்கொள்க. தோட்டி - அங்குசம்.

௪௭ - ௮. "மாமே லிருந்தொரு கோறு மெனிற்சுள்ளிக் கோறாலுந், சோமே லிருந்தொரு கோறு மெனிற்றா மேதுணிந்து, பூமேவு கண்ணழுத்

(பி - ம்.) ௪௭. 'இயைபிலியானை'.

ஐதிக மென்ப துலகுரை யிம்மரத்
௫௰ தெய்திய தோர்பே யுண்டெனத் தெளித
லபாவ மென்ப தின்மையோர் பொருளைத்
தவாதவ் விடத்துத் தானிலை யென்றன்
மீட்சி யென்ப திராமன்வென் றனென
மாட்சியி லிராவணன் றோற்றமை மதித்த
௫௫ லுள்ளநெறி யென்பது நாராசத் திரிவிற்
கொள்ளத் தகுவது காந்தமெனக் கூற

தங்கோல் கொடுத்தலும் பூதலத்தே, நாமே யியல்பென்று கூறுவர் நல்ல சொன் ஞ்வலரே" என்றும்வரும்; சோ - மதில்.

ஐதிகவளவை:—

௪௯. உலகுரை - உலோகவாதம்; அஃதாவது, கர்ணபரம்பரையால் வரும்வாக்கியம்.

௪௯ - ௫௰. "சொன்பயில் வேலைக் கடல்புடை சூழுங் குவலயத்தோ, ரன்புட னிவி லலகையுண் டென்பர்க பொன்பதுவு, மின்பயில் புற்றில் விடநாக முண்டென்ப ரென்பதுவு, மென்பர்க ளுவல ரென்பது மைதிக மென்பர்களே" என்றும் வரும்.

அபாவவளவை :—

௫௧ - ௨. அபாவமாவது - இன்மையாகும்; அஃது ஒருபொருளை இல்லையென்பது.

மீட்சியளவை:—

௫௪. மாட்சி - பெருமை.

௫௩ - ௪. இஃது ஒழிபெனவும் பாரிசேடமெனவும் கூறப்படும்; "சிரா மொழிபென்று செப்பப் படுவது திண்புவி மேற், போராடி நின்று பொருதா ரிருவர்தம் போர்க்களத்துப், பாரா ரிராகவன் வென்று னெனிற்றன் பரிச ழிந்து, நேரா மிராவணன் றோற்றசொல் லாகி நிகழ்வதுவே" என்றும் வரும். மூன்று பெயரிலே இருவரைக் கள்வரல்லரென்றால் நின்றவொருவனைக் கள்வ னென்றறிகையுமது.

சம்பவவளவை :—

௫௫. நாராசத்திரிவின் - இருப்புச்சலாகையின் சலனத்தால்.

௫௫ - ௬. உள்ளநெறியெனினும், உண்டாநெறியெனினும், சம்பவ மெனினுமொக்கும்; "துயக்கற வுண்மை யெனநா வலர்க டுணிந்துரைப்ப, தியற்கைப் பொருளினை யிற்றென லாமிது தானுரைக்கின், வியக்குற்ற கால் சலிக் குந்நீச் சுடும்விய னீர்குளிரும், வயக்குற்ற மண்வலி தென்றுபட் டாங்கு வழங்குவதே" என்றும்வரும்; ஆயிரத்தில் நூறுண்டென்பதும், நூற்றிலே தொண்ணூறுண்டென்பதுமது.

மேல் உவமைமுதலிய அளவைகளுக்குக் காட்டிப்போந்த "கண்ணன் கருமுகில்போல்" என்றற்றொடக்கத்துச் செய்யுட்கள், சிவஞானசித்தியார், சுபக்கம், அளவை இலக்கணத்திற்கு மறைஞானதேசிகர் எழுதியஉரையிற் காணப்பட்டன.

லெட்டுள பிரமா ணுபா சங்கள்
சுட்டுணர் வொடுதிரி யக்கோட லையந்
தேரா தெளிதல் கண்டுண ராமை
௬௦ யெய்து மில்வழக் குணர்ந்ததை யுணர்த
லினைப்பென நிகழ்வசுட் டுணர்வெனப் படுவ
தெனைப்பொரு ளுண்மை மாத்திரை காண்ட
றிரியக் கோட லொன்றையொன் றென்றல்
விரிகதி ரிப்பியை வெள்ளியென் றுணர்த
௬௫ லைய மென்ப தொன்றைநிச் சயியா
மையற் றறியோ மகனோ வென்ற
றேராது தெளிதல் செண்டு வெளியி
லோராது தறியை மகனென வுணர்தல்
கண்டுண ராமை கடுமாப் புலியொன்
௭௦ றண்டலை முதலிய கண்டுமறி யாமை
யில்வழக் கென்பது முயற்கோ டொப்பன
சொல்லின்மாத் திரத்தாற் கருத்திற் றோன்ற
லுணர்ந்ததை யுணர்த லுறுபனிக் குத்தீப்
புணர்ந்திடன் மருந்தெனப் புலங்கொள நினைத்த
௭௫ லினைப்பெனப் படுவது காரண நிகழாது
நினக்கிவர் தாயுந் தந்தையு மென்று
பிறர்சொலக் கருதலிப் பெற்றிய வளவைகள்

இதுகாறும் காட்சிமுதலிய அளவைகள் பத்தும் அவற்றிலக்கணங் களும் முறையே கூறப்பட்டன.

இனி, சுட்டுணர்வு முதலிய பிரமாணபாசங்களெட்டும் அவற்றினிலக்க ணங்களும் முறையே கூறப்படும்.

பிரமாணுபாசங்கள் எட்டு :—

௫௭. பிரமாணுபாசங்கள் - பிரமாணப்போலிகள்.

௬௨. எனைப்பொருள் - எல்லாப்பொருள். ௬௪. இப்பி - சிப்பி.

௬௬. மையல் - மயக்கம். தறி - கட்டை.

௬௭. செண்டுவெளி - ஒருவகை முற்றம். ௬௮. ஓராது - உணராது.

௬௯. கடுமாவாகிய புலி. கடுமை - சினம். கண்டுணராமையை உபே க்ஷாத்மகஞானமென்பர்.

௭௦. அண்டலை: ஐ, சாரியை. ௭௧. கோடு - கொம்பு.

௭௪. மருந்து - பரிகாரம்.

௭௭. இப்பெற்றிய - இத்தன்மையை யுடையன ; முற்று.

(பி - ம்.) ௬௫. 'நிச்சயியாது' ௬௬. 'கடுமருபபுலியிலோர்ந்து'

பாங்குறு முலோகா யதமே பௌத்தஞ்
சாங்கிய நையா யிகம்வை சேடிக
அ௦ மீமாஞ் சகமாஞ் சமய வாசிரியர்
தாம்பிரு கற்பதி சினனே கபில
னக்க பாதன் கணாதன் சைமினி
மெய்ப்பிரத் தியமனு மானஞ் சாத்த
முவமான மருத்தா பத்தி யபாவ
அ௫ மிவையே யிப்போ தியன்றுள வளவைக
ளென்றவன் றன்னைவிட் டிறைவ னீசனென
நின்ற சைவ வாதிநேர் படுதலும்
பரசுநின் றெய்வ மெப்படித் தென்ன
விருசுட ரோடிய மானனைம் பூதமென்
௯௦ றெட்டு வகையு முயிரும்யாக் கையுமாய்

எஅ. பாங்கு - பகுதி. அ௧. சினன் - புத்தன்;

அ௨. அக்கபாதன் - அக்ஷபாத முனிவர்; இவர்க்குக் கௌதம முனிவரென்றும் பெயருண்டு. கணாதனென்பதற்கு நொய்யைப் புசிப்பவனென்று பொருள்; கணம் - நொய். இவர் இது காரணத்தாற் கணசனரென்றும் பெயர் பெறுவர்.

அ௩. பிரத்தியம் - பிரத்தியக்கம். சாத்தம் - ஆகமம்.

என - அ௫. உலோகாயதமுதலிய அறுவகைச்சமயங்கட்கும் முறையே பிருகற்பதிமுதலிய அறுவரும் ஆசிரியரெனவும், மேற்கூறிய பத்தளவைகளுள் அவர்களாற் கைக்கொள்ளப்பட்டு இப்பொழுது வழங்கும் அளவைகள் பிரத்தியக்கமுதல் அபாவமிறுதியாகிய ஆறுமேயெனவுங் கொள்க. உலோகாயத முதலிய அறுவகைச்சமயங்களுள், உலோகாயதத்திற்குப் பிரத்தியக்கமொன்றும், பௌத்தத்திற்குப் பிரத்தியக்கத்தோடு அனுமானமும், சாங்கியத்திற்கு அவ்விரண்டனோடு ஆகமமும், நையாயிகத்திற்கு அம்மூன்றனோடு உவமானமும், வைசேடிகத்திற்கு அந்நான்கனோடு அருத்தாபத்தியும், மீமாஞ்சகத்திற்கு அவ்வைந்தனோடு அபாவமும் பிரமாணமாமெனக் கொள்க.

அ௬. என்றவன் - அளவைவாதி.

சைவவாதம்:—

அ௭. இறைவன் - எப்பொருளினுந் தங்குகின்றகடவுள்; இறை - தங்குதல்.

அ௮. துதிக்கப்படும் ஏதுதெய்வம் எத்தன்மையையுடையதென்று மணிமேகலை வினவ.

அ௯. இருசுடர் - சந்திரசூரியர். இயமானன் - உயிர்; யாகத்தலைவனுமாம்.

கட்டிநிற் போனுங் கலையுருவி னோனும்
படைத்து விளையாடும் பண்பி னோனுந்
துடைத்துத் துயர்தீர் தோற்றத் தோனுந்
தன்னில் வேறு தானொன் றிலோனு

கூரு மன்னோ னிறைவ னாகுமென் றுரைத்தனன்
பேருல கெல்லாம் பிரம வாதியோர்
தேவ னிட்ட முட்டை யென்றனன்
காதல் கொண்டு கடல்வணன் புராண
மோதினா னாரணன் காப்பென் றுரைத்தனன்

௬00 கற்பங் கைசந் தங்கா லெண்கண்
ணெற்றெ னிருத்தஞ் செவிசிக் கைமூக்
குற்ற வியாகர ணமுகம் பெற்றுச்

கூக. கலையுருவினோன் - கலைகளை உருவாகவுடையவன்; "ஐயா றதன் மிசை யெட்டுத் தலையிட்ட, மையில் வான்கலை மெய்யுடன் பொருந்தி" என்றார்; திருச்சிற். க - பேர்.

கூங. துடைத்து - சங்கரித்து. துயர்தீர்தோற்றத்தோன் - உயிர்களது இளைப்பொழிக்கும் பெருமையையுடையவன்.

பிரமவாதம்:—

கூசு - எ. உலகெல்லாம் ஒரு தேவனிட்ட முட்டையென்று பிரமவாதி கூறினன்.

வைணவவாதம்:—

கூஅ. கடல்வணன் - திருமால். புராணம் - பழமை.

கூகூ. ஓதினன் - வைணவவாதி.

வேதவாதம் :—

௬00. 'கற்பம்' என்பதுமுதல் வேதவாதி கூற்று. சந்தம் - சந்தோவிசிதி. எண் - சோதிடம்.

௬0௧. நிருத்தம் - நிருக்தம். சிக்கை - சிக்ஷை.

௬00 - ௬0௨. கற்பம் சந்தோவிசிதி சோதிடம் நிருத்தம் சிக்ஷை வியாகரணம் என்னுமிவ்வாறும்முறையே வேதத்திற்குக் கை கால் கண் காது மூக்கு முகம் என்னுமுறுப்புக்களாகவுள்ளன; இதனை, "முகம் வ்யாகரணம் தஸ்ய ஜ்யோதிஷம் நேத்ர முச்யதே, நிருக்தம் ச்ரோத்ர முத்திஷ்டஞ் சந்தஸாம் விசிதிःபதே, சிக்ஷாக்ராணந்து வேதஸ்ய ஹஸ்தௌகல்பாந்ப்ரசக்ஷதே" என்னும் சுலோகத்தானுமறிந்து கொள்க; இது, பாணினீயவ்யாகரணத்தைச் சார்ந்ததும், பட்டோஜிதீக்ஷிதராற்செய்யப்பட்டதுமாகிய சப்தகௌஸ்துபமென்னும் வடநூலின் முதலிலுள்ளதாகிய பஸ்பசமென்னுமாந்நிகத்தில் உதகரிக்கப்பட்டதென்பர். இது பற்றியே கற்ப முதலியவாறும் வேதாங்கமெனப்படும். 'ஆறங்கமாவன:—உலகியற் சொல்லையொழித்து வைதிகச் சொல்லையாராயும் நிருத்தமும்; அவ்விரண்டையும் உடனாராய்ந்த ஐந்திரத் தொடக்கத்துவியாகரணமும், போதாயனீயம் பாரத்துவாசம் ஆபத்தம்பம் ஆத்திரேயமுதலிய கற்பங்களும், நாரதீயம் வாராகமுதலிய கணிதங்க

சார்பிற் றோன்று வாரண வேதக்
காதி யந்த மில்லையது நெறியெனும்
௧0௫ வேதிய னுரையின் விதியுங் கேட்டு
மெய்த்திறம் வழக்கென விளம்பு கின்ற
வெத்திறத் தினுமிசை யாதிவ ருரையென
வாசீ வகநூ லறிந்த புராணனைப்
பேசுநின் னிறையார் நூற்பொருள் யாதென
௧௧0 வெல்லையில் பொருள்களி லெங்குமெப் பொழுதும்
புல்லிக் கிடந்து புலப்படு கின்ற

றும், எழுத்தாராய்ச்சியாகியபிரமமும், செய்யுளிலக்கணமாகிய சந்தமுமாம், (தொல். புறத். சூ. உ0; கலி. கடவுள்) என்பர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்.

௧0௩. சார்பிற்றோன்று-ஒரிடத்திற் றோன்றுத; சுயம்புவென்றபடி. திருவள்ளுவமாலையில் வெள்ளிவீதியார் (௪உ) பாட்டில் வேதம், "செய்யா மொழி" என்று கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க; இக்கருத்தை, "சாத்திக மல்லது சொல்லலை யாயின்மு னுள்பயந்த, சாத்திர மாவது வேதமன் றேவதுதான் சயம்பு, சூத்திரி நீயது வல்லை யலாமையிற் சொல்லுகிலாய், போத்தந்தியோ வதன்றீமையென் றும்பொங்கிப் பூதிகனே", "பூதிகன் றனது சொல்லலும் யானது வல்லமெல்லாஞ்,சாதிகண் டாயெனத் தானே றா ராததுசாற்றுகென் றுட்,காதியென் றுனுமொ ரர்தமென் றுமுன் டேலதற்கு,நீதியி னுவுரை நீயினி யானது சேர்வ னென்றான்" (நீல. வேத. -) எனவருவனவற்று லுணர்க. வேதக்கு - வேதத்திற்கு.

௧0௫. வேதியன் - வேதவாதி.

௧0௬. மெய்த்திறம் - நூல்வகைகள். மெய்யுணர்த்துவனவற்றைமெய் யென்றார்; "மெய்த்திறம் வழக்கு நன் பொருள் வீடு" (௧ : ௧௧) என முன்பு வந்திருத்தல் காண்க. "யாமெய்யாக்கண் டவற்றுள்" (௩00) என்னும் திருக்குறளில், 'மெய்' என்பது இப்பொருளதாதலறிக. வழக்கு - உலகியல்.

௧0௬ - எ. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ளவை மணிமேகலையின் உட்கோள்.

ஆசீவகவாதம் :—

௧0அ. ஆசீவகநூல் - சமணசமயத்தின் பாகுபாடு இரண்டனுள் ஒரு வகைக்குரியநூல்; "அவ்வதோர் வாய்மை யாசீ வகனம ணர்களிற் கூறும்" (சிவ. சித்தி. பரபக்கம், ஆசீவகமதம்,௧.) புராணன் -முதியோன். ஆசீவசமதம், முற்காலத்துச் சமதண்டமென்று பெயருள்ள ஒரூரிற் பரவியிருந்த தென்று தெரிகின்றது (நீல.)

௧0௯. இறை யார் - கடவுள்யாவன். நூற்பொருள் யாதென - உனது நூலிற் சொல்லப்படும் பொருள் என்னவென்று மணிமேகலை கேட்ப.

௧0௯ - ௯. "ஆத்த நூலும் பொருளு நிகழ்ச்சியும், பாத்தன சொல்லித் பயம்பெரி தாதலி,னேத்துமை யேயிங் குரையென் றுரைத்தனள்,சாத்திரம் யாவையுந் தன்னிக ரில்லாள்" நீல. ஆசீவக. ௧உ.

(பி - ம்.) ௧0௩ - ௪. 'வேதத், தாதியந்த மில்லை யதுவே நெறியெனும்'

வரம்பி லறிவ னிறைநூற் பொருள்களைந்
துரந்தரு முயிரோ டொருநால் வகையணு
வவ்வணு வுற்றுங் கண்டு முணர்ந்திடப்
ககரு பெய்வகை கூடிப் பிரிவதுஞ் செய்யு
நிலநீர் தீக்காற் றெனநால் வகையின
மலைமர முடம்பெனத் திரள்வதுஞ் செய்யும்
வெவ்வே றாகி விரிவதுஞ் செய்யு
மவ்வகை யறிவ துயிரெனப் படுமே
கஉo வற்ப மாகி யுறுநிலந் தாழ்ந்து
சொற்படு சீதந் தொடுசுவை யுடைத்தா
யிழினென நிலஞ்சேர்ந் தாழ்வது நீர்தீத்
தெறுதலு மேற்சே ரியல்பு முடைத்தாங்

ககஉ. வரம்பிலறிவன் இறை - அனந்தஞானியாகிய மற்கலிதேவனே எமது கடவுள். நூற்பொருள்கள் ஐந்து - நவகதிரென்னும் நூலிற் கூறப் பட்டுள்ள பொருள்கள் ஐந்தாகும்.

ககங. அப்பொருள்கள் உயிரும் நால்வகையணுக்களுமாம்.

ககஉ - ங. ஆசீவகமதத்தினர்க்குத்தெய்வம் மற்கலியென்பதும், நூல் நவகதிரென்பதும், அதிற் கூறப்பட்ட பொருள்கள் ஐந்தென்பதும் ஆகியஇவற்றை, "என்று மற்கலி தானே யிறையெனி,யொன்பது வாங்கதிர் நூல்யா முடையம், மன்பெறு நுண்பொரு ளைந்தியல் பாயவை, யின்ப நிகழ்ச்சியுங் காழ்ப்பா டெனச்சொல" (நீல. ஆசீவக. க) என்பதனாலறிந்து கொள்க. "மற்கலி நூலின் வகையிது" (க[illegible]) என்று இக்காதையி லேயே பின் வருதல் காண்க.

ககச. அவ்வணுவென்றது, உயிரை.

ககரு. கூடி - நிலவணுமுதலிய நால்வகையணுக்களோடுங் கூடி.

ககச - ரு. இவ்வடிகள் உயிரணுவின் இலக்கணங்கூறின.

ககசு. மேற்கூறிய நால்வகையணுக்களும் இவையென்றபடி.

ககஎ - அ. அந்நால்வகையணுக்களும் திரள்வதுஞ்செய்யும் விரிவதுஞ்செய்யும்.

ககஅ - அ. இவ்வடிகளால் மேற்கூறிய நால்வகையணுக்களின் பொது விலக்கணங் கூறப்பட்டது.

கஉo. வற்பம் - வன்மை. நிலம் வற்பமாகியுறும்.

கஉo - உஉ. தாழ்ந்து உடைத்தாய்ச்சேர்ந்து ஆழ்வது நீரென்க.

கஉங. தெறுதல் - சுடுதல்.

கஉஉ - ங. தீ, பெறுதலும் மேற்சேரியல்புமுடைத்து.

(பி - ம்.) ககங - ச. 'நாலவகையினு, மூவணு'

காற்று விலங்கி யசைத்தல் கடனிவை
௧௨௫ வேற்றியல் பெய்தும் விபரீ தத்தா
லாதி யில்லாப் பரமா ணுக்க
ளூதுற் றியாவதுஞ் சிதைவது செய்யா
புதிதாய்ப் பிறந்தொன் றொன்றிற் புகுதா
முதுநீ ரணுநில வணுவாய்த் திரியா
௧௩0 வொன்றிரண் டாகிப் பிளப்பதுஞ் செய்யா
வன்றியு மவல்போற் பரப்பதுஞ் செய்யா
வுலாவுந் தாழு முயர்வதுஞ் செய்யுங்
குலாமலை பிறவாக் கூடும் பலவும்
பின்னையும் பிரிந்துதந் தன்மைய வாகு
௧௩௫ மன்னிய வயிரமாய்ச் செறிந்துவற் பமுமாம்
வேயாய்த் துளைபடும் பொருளா முளைக்குந்
தேயா மதிபோற் செழுநில வரைப்பா
நிறைந்தவிவ் வணுக்கள் பூதமாய் நிகழிற்
குறைந்து மொத்துங் கூடா வரிசையி

---

௧௨௪. விலங்கி - குறுக்கிட்டு. இவை - இவ்வணுக்கள்.

௧௧௩ - ௨௪. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ள ஐந்துபொருள்களினியல்பைப் பின்வருஞ்செய்யுட்களாலுமறிக; "நிலநீ ரெரிகாற் றுயிரின் னியல்பும், பலநீ ரவற்றின் படுபா லவைதாம், புலமா கொலியொன் றொழிய முதற்காஞ், சலமா யதுதன் மையைய முதலாம்", "மறித்தல் முதலா யினநீ யினவாஞ், செறித்தல் லொலியோ டிவைகாற் றிறமா, மறித்தல் லறிதல் லவைதா முயிராக், குறித்த பொருளிற் குணமா மிவையே." நீல. ஆசீவக. ௧எ, ௧௮.

௧௨௫. வேற்றியல்பு - வேறுதன்மை.

௧௨௭. யாவதும் - சிறிதும். சிதைவது - அழிதல்.

௧௩௧. அவல்போல்-அவலைப்போல். ௧௩௫. வற்பம் - வன்மை.

௧௩௬. வேய் - மூங்கில். ௧௩எ. தேயாமதி - முழுமதி.

௧௩௯. குறைந்தும் ஒத்தும் கூடா - பின் சொல்லப்படுமளவிற் குறைந்தும் அளவொத்துங் கூடுவனவல்ல.

௧௩௯ - ௪௧. "ஒன்றினை யொருவி மூன்றங் குற்றிடா விரண்டு விட்டு, நின்றிடா திரண்டு கூடு நெறியில நான்கு நீர்மூன், றின்றிரண் டுழல்கா லொன்று மிசைந்திடும் பூமி யிவ்வா, றென் றுரைத் தீகா ணாகி வீண்டுவ தென்றி யம்பும்" (சிவ - சித்தி. பரபக்கம், ஆசீவகமதம், எ) எனவருதல்காண்க.

(பி - ம்.) ௧௨௪. 'காற்றுவிலங்கே யசைத்தல்கடனவை' ௧௨௫. 'வேற்றிய லெய்தும்' ௧௨எ. 'யாதுஞ்சிதைவது' ௧௨௮. 'புத்தாய்ப்பிறந்தொன்று' ௧௨௯. 'பிறவாய்க்கூடுமலையும்' ௧௩௪-௫. 'தன்மையதாக, மன்னிய' ௧௩௬. 'வேயாய்த் துளைப்படும்' ௧௩எ. 'வரைப்பால்' ௧௩௯. 'கூடாவரியின்'

கச0 ஞென்று முக்கா லரைகா லாயுறுந்
துன்றுமிக் கதனாற் பெயர்சொலப் படுமே
யிக்குணத் தடைந்தா லல்லது நிலனாய்ச்
சிக்கென் பதுவு நீரா யிழிவதுந்
தீயாய்ச் சுடுவதுங் காற்றாய் வீசலு
கசரு மாய தொழிலை யடைந்திட மாட்டா
வோரணுத் தெய்வக் கண்ணோ ருணர்குவர்
தேரார் பூதத் திரட்சியு ளேனோர்
மாலைப் போதி லொருமயி ரறியார்
சாலத் திரண்மயிர் தோற்றுதல் சாலுங்
கரு0 கரும்பிறப் புங் கருநீலப் பிறப்பும்
பசும்பிறப் பும் செம்பிறப் பும்
பொன்பிறப் பும் வெண்பிறப் பு
மென்றிவ் வாறு பிறப்பினு மேவிப்
பண்புறு வரிசையிற் பாற்பட்டுப் பிறந்தோர்
கருரு கழிவெண் பிறப்பிற் கலந்துவீ டணைகுவ

கசங. சிக்கென் பதுவும் - வன்மையுற்றிருத்தலும்; 'வற்ப மாகி யுறு நிலம்' (கஉ0) என்று இக்காதையில் முன்பு வந்திருத்தல்காண்க.

கசசு. தெய்வக்கண்ணோர் - கேவலஞானிகள்.

கசஎ. தேரார் - அறியார். ஏனோர் - மற்றையோர்; என்றது, கேவல ஞானிகளல்லாதாரை.

கசசு - எ. ஓரணுவை ஏனோர் தேராரென்க. கசஅ. போது - காலம்.

கசகூ. சாலும் - மேற்கூறியதற்கு உவமையாகவமையும்.

கரு0. கரும்பிறப்பென்றது, நரகசன்மத்தை.

கருரு. கழிவெண்பிறப்பு - மிகவெள்ளியபிறப்பு.

கரு0 - ரு. இவ்வடிகளிற் கூறிய கரும்பிறப்புமுதலியவைகள் முறையே ஒன்றற்கொன்று ஏற்றமுடையவை; "வெண்மைமன் பொன்மை செம்மை நீல்கழி வெண்மை பச்சை, யுன்மையின் வாறி [illegible]ன்றுங் கழிவெண்மை யோங்கு வீட்டின், வண்மைய தாகச் சேரு மற்றிவை யுருவம் பற்றி, யுண்மையல் வொட்டுத் தீட்டுக் கலப்பிலி [illegible]ணரு மென்றும்" (சிவ - சித்தி. பரபக்கம், ஆசீவகன்மதம், அ.) [illegible] பிறப்புக்களை வகுத்துக் கூறியதுபோல,

(பி - ம்.) கச0. 'அரைக்காலாயுங்' கசக. 'மிக்கவதனிற்' கசங. 'சிக்கென்பதுவுநீராயிழிவதுங்' கசச. 'தீயாச்சுடுவதுங் காற்றாய் வீசுவதும்' கசரு - சு. 'மாட்டாதோரணு' கசஎ. 'சோராபூதத்திரட்சியுளானோர்' கசஅ. 'மயிருமறியார்' கருச - ரு. 'பாற்படக் கழிந்த, கழிவெண்பிறப்பிற் கலந்து வீடணைவர்'

ரழியல் வேண்டா ரதுவுறற் பாலா
ரிதுசெம் போக்கி னியல்பிது தப்பு
மதுமண் டலமென் றறியல் வேண்டும்
பெறுதலு மிழத்தலு மிடையூ றுறுதலு
கசுo முறுமிடத் தெய்தலுந் துக்கசுக முறுதலும்
பெரிதவை நீங்கலும் பிறத்தலுஞ் சாதலுங்
கருவிற் பட்ட பொழுதே கலக்கு
மின்பமுந் துன்பமு மிவையுமணு வெனத்தகு
முன்னுள வூழே பின்னுமுறு விப்பது
கசுரு மற்கலி நூலின் வகையிது வென்னச்
சொற்றடு மாற்றத் தொடர்ச்சியை விட்டு

"மணியுயிர் பொன்னுயிர் மாண்ட வெள்ளியி, னணியுயிர் செம்புயி ரிரும்பு போலவாம், பிணியுயி ரிறுதியாப் பேசி னேனினித், துணிமின மெனத் தொழு திறைஞ்சி வாழ்த்தினார்" (சீவக. ஙகககக) என்று உயிர்களை வகுத்துக் கூறியிருத்தல் காண்க.

கருசு. 'அது' என்றது, கழிவெண்பிறப்பினை.

கருஎ. 'இது' என்றது, கரும்பிறப்புமுதல் கழிவெண்பிறப்பு இறுதியாகவுள்ள பிறப்புக்களில் முறையே பிறந்து வீடுபெறுதலை.

கருஅ - கசுஉ. பெறுதன்முதற்சாதலீறாகவுள்ளவைகள் கருவிற் சேர்ந்த பொழுதே கலப்பனவாம்.

கசுங. இன்பதுன்பங்களாகிய இவைகளும் அணுவென்று கூறப்படும்.

கருகூ - கசுச. இவ்வடிகளின் பொருளோடு, "பேறிழ விடையூ றின்பம் பிரிவிலா திருக்கை யற்றம், வேறொரு நாட்டிற் சேறல் விளைந்திடு மூப்புச் சாதல், கூறிய வெட்டு முன்னே கருவினுட் கொண்ட தாகுந், தேறிய வூழிற் பட்டுச் செல்வதிவ் வுலக மென்றான்", "புண்ணிய பாவமென்னு மிரண்டனுப் பொருந்த வைத்தே, யெண்ணிய விவற்றினோடு மேமெழ வெங்கனோடு, நண்ணிய வொருவன் கூறு ஞானமிவ் வாறதென்று, கண்ணிய கருத்தினோர்கள் கதியினைக் காண்ப ரென்றான்" (சிவ - சித்தி. பரபக்கம், ஆசீவகன்மதம், கூ - கo) என்னும் செய்யுட்களை ஒப்பிடுக.

கசுரு. மற்கலிதேவனது ஒன்பதுகதிரென்னும் நூலிற் கூறப்பட்டுள்ள வகை இதுவாகுமென்று ஆசீவகமதத்தோன் சொல்ல.

கசுசு. சொற்றடுமாற்றத்தொடர்ச்சி - தடுமாற்றச் சொற்றொடர்ச்சி; என்றது, பூர்வோத்தரவிரோதமுள்ள ஆசீவகமதத்தோன் கூற்றை.

(பி - ம்.) கருஎ. 'அழியியல்வேண்டா வதுவுறற்பாலர்' கருஅ. 'வேண்டுதலும்' கருகூ. 'இறத்தலும்' கசுo. 'உடமிறுத்தெய்தலுந் துக்கமுஞ் சுகமிறுறலும்' கசுஉ. 'பொழுதேபிறக்கு' 'பொழுதேயிறக்கும்' கசுங. 'இவையிவையெனத்தகு' கசுரு. 'மறக்கலின்னூலின் வகையிது வென்று' கசுசு. 'சொற்றமாற்றத்'

நிகண்ட வாதியை நீயுரை நின்னாற்
புகழுந் தலைவன் யார் நூற்பொருள் யாவை
யப்பொரு ணிகழ்வுங் கட்டும் வீடு
கள0 மெய்ப்பட விளம்பென விளம்ப லுறுவோ
னிந்திரர் தொழப்படு மிறைவனெம் மிறைவன்
றந்த நூற்பொரு டன்மாத்தி காயமு
மதன்மாத்தி காயமுங் காலா காயமுந்
தீதில் சீவனும் பரமா ணுக்களு
களரு நல்வினை யுந்தீ வினையுமவ் வினையாற்
செய்வுறு பந்தமும் வீடுமித் திறத்த
வான்ற பொருடன் றன்மைய தாயுந்
தோன்றுசார் வொன்றின் றன்மைய தாயு

கள0. மெய்ப்பட - உண்மைப்பட.

ககூஎ - எ0. நிகண்டவாதியை நோக்கி உங்கள் தலைவன்யார்? நூற் பொருள்கள் யாவை? அப்பொருள்களின் நிகழ்ச்சியையும், பந்தத்தையும், வீட்டினையும், சொல்லுவாயென்று மணிமேகலை கேட்ப. நிகண்டவாதி - சமணர் இருதிறத்தாரில் ஒருவகையார்; இவர் நிர்க்கந்தவாதியென்றும் திகம்பரவாதியென்றுங் கூறப்படுவர்; இறைவன், நூல், பொருள், பொருணிகழ்வு என்னுமிந்நான்கினையும் முறையே ஆப்தர், ஆகமம், பதார்த்தம், பிரவர்த்தியென்பர்.

நிகண்டவாதம்:—

களக. சதேந்திரர்களாலே வணங்கப்படும் அருகனே எமது ஸ்வாமி; சதேந்திரராவார்:— பவணேந்திரர் நாற்பதின்மரும், வியந்தரேந்திரர் முப்பதின்மரும், கற்பேந்திரர் இருபதின்மரும், சக்கிரவர்த்தியும் சூரியனும் சந்திரனும் மிருகேந்திரனுமென்பார்.

களஉ. தந்தநூற்பொருள் - (அருகன்) உண்டுபண்ணிய அங்காகமம் பூர்வாகமம் பகுசுருதியாகமமென்னுமூன்று ஆகமங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ள பொருள்கள்.

களங. காலமும் ஆகாசமும்.

களஉ - சு. தந்தநூற்பொருள்கள் தருமாத்திகாயம் முதல் வீடு இறுதியாகவுள்ள இந்தப் பத்துப் பகுதியின.

களக - சு. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ள இறைவனையும் அவன்கூறிய நூற்பொருள்கள்பத்தையும், "எனக்கேட்டாங் கெடுத்துரைப்பா னிந்திரர்க டொழப்படுவான், றனக்காய தருமமு மதருமமுங் காலமு, மனப்பாட்டாகாய முயிரினும் புண்ணியமும், வினைக்குக்காற் பாவமே கட்டுவீடெனிறுத்தான்" (நீல. மொக்கல. உஉ) என்னும் செய்யுளாலுமறிந்துகொள்க.

(பி - ம்.) ககசு. 'புகழ்ந்த தலைவன்'

மநித்தமு நித்தமு மாகி நின்று
௧௮௦ நுனித்த குணத்தோர் கணத்தின் கண்ணே
தோற்றமு நிலையுங் கேடு மென்னு
மாற்றரு மூன்று மாக்கலு முரித்தா
நிம்ப முளைத்து நிகழ்த னித்திய
நிம்பத் தப்பொரு ளன்மை யநித்தியம்
௧௮௫ பயற்றுத் தன்மை கெடாதுகும் மாய
மியற்றி யப்பய றழிதலு மேதுத்
தருமாத்தி காயந் தானெங்கு முளதாய்ப்
பொருள்களை நடத்தும் பொருந்த நித்தியமா

௧௭௯ - ௮௦. ஒருபொருள் ஒரேகணத்தில் அநித்தியத்தன்மை நித்தியத்தன்மையென்னும் இரண்டையுமடையுமென்பதை, "கல்வியா னல்லனோ காமாதியாற் றீயன், செல்வத் துயர்ந்தான் குலத்தினிற் றாழ்ந்தனனும், வல்லுவா னென்னென்றும் வல்லா னிதுவன்றே, நில்லாமை நித்த நிலை" (நீல. மொக்கல. ௪௧௩ - சமய) என்பதனாலுமுணர்க. கணம் - க்ஷணம்.

௧௮௦ - ௮௨. ஒருபொருள் ஒருகணத்தில் உற்பத்தி ஸ்திதி நாசமென்னு மூன்றையுமடையுமென்பதை, "உருவப் பிழம்பப் பொருளென்றுரைப்பனிப் பாறயிர்மோர், பருவத்தி னும்பரி யாயப் பெயரென்பன் பாலழிந்து, தருவித் துரைத்த தயிருரு வாய்மும்மைத் தன்மையதாம், திருவத்த தென்பொரு ளாதலைத் தேர் தெளியிதென்றான்" (நீல. மொக்கல. ௧௨௨) என்னுஞ்செய்யுளாலும், 'உருவப்பிழம்பாகியபுற்கலத்தைப்பொருளென்பேன்; பாலதயிர் முதலாயின அதனது பரியாயமென்பேன்; பாற்பரியாயத்து நின்ற புற்கல 'திரவ்யம் தயிர்ப் பரியாயமடைந்து பரிணமித்தலில் உற்பத்தி ஸ்திதி விநாசாத்மகமாகித் தூஷிக்கப்படாத பெருமைத்தாம் என்பொருளென்று தெளியென்று சொன்னான்' என்னும் அதனுரையாலு மறிந்துகொள்க.

௧௮௧ - ௮௨. பொருள் உரித்தாமென்க. ௧௮௩. நிம்பம் - வேம்பு.

௧௮௫ - ௬. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ள திருஷ்டாந்தத்தினியல்பை, "பெற்றது தானுங்கும் மாயத் திரிபு பயற் றியல்பே, யிற்ற திதுவென விட்டமென் பாயின் விருமையினுந், தெற்றெனத் தீர்ந்தோர் பொருளென்னை தேற்றினித் தேற்றலையேன், மற்றது வாமை மயிரெனச் சொல்லுவன் மன்னுமென்றான்" (நீல. மொக்கல. ௧௨௩) என்பதனாலுமுணர்க. கும்மாயம் - புழுக்கிய பச்சைப் பயற்றோடு சருக்கரை முதலியன கூட்டி ஆக்கப்படுவதொரு சிற்றுண்டி; இஃது இப்பெயரோடு விஷ்ணுவாலயங்களில் இக்காலத்தும் [illegible]; "கும்மாயத்தொடு வெண்ணெய்விழுங்கி" (திவ். பெரியாழ்வார். ௩. ௩ : ௩) என்பதில் 'கும்மாயம்' என்பதற்கு ஸ்ரீ மணவாளமாமுனிகள் 'குழையச்சமைத்தபருப்பு' என்று பொருள்செய்திருக்கின்றனர். 'பயற்றது கும்மாயம்' நன். சூ. ௨௬௪ - மயிலை. மேற்.

௧௮௭ - ௯. தருமாத்திகாயம் எங்குமுளதாகி எக்காலத்தும் பொருள்களை நடத்துமென்க.

வப்படித் தாகி யதன்மாத் திகாயமு
ககூ0 மெப்பொருள் களையு நிறுத்த லியற்றுங்
காலங் கணிக மெனுங்குறு நிகழ்ச்சியு
மேலுங் கற்பத் தின்னெடு நிகழ்ச்சியு
மாக்குமா காய மெல்லாப் பொருட்கும்
பூக்கு மிடங்கொடுக்கும் புரிவிற் ருகுஞ்
ககூடு சீவ னுடம்போ டொத்துக் கூடித்
தாவில்சுவை முதலிய புலன்களை நுகரு
மோரணு புற்கலம் புறவுரு வாகுஞ்

கஅகூ - கூ0. அதன்மாத்திகாயம் எப்பொருள்களையும் நிற்கச்செய்யும.

கஅஎ - கூ0. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ள தருமாஸ்திகாயம் அதருமாஸ்திகாயங்களினிலக்கணங்களைப் பின்வருபவைகள் நன்கு புலப்படுத்தும்:—“அத்தியா யமூர்த்தியா யாவி றேசியா, பொத்தன புலகிறேறு டுலக லோகமாந், தத்துவந் தனைச்செய்து தம்மத் தம்மமா, மத்திகள் செலவொடு நிலையிற் கேதுவாம்”, “அச்சுநீர் தேரொடு மீனை யீர்த்திடா, வச்சுநீ ரன்றியத் தேரு மீன்செலா, வச்சுநீர் போலத்தம் மத்தி சேறலை, யிச்சையு முயற்சியு மின்றி யாக்குமே”, “அந்தரத் தருபத்து மூன்ற தாகிய, விந்திர படலமு நிரைய மேழ்களு, மந்தர மலைமண்ணு மற்று நின்றிடா,வந்தமி னிலையதம் மத்தி யில்லையேல்”, “பறவையின் சிறகொடு பாத நின்றுழி, நெறியினுற் செலவொடு நிலையை யாக்குமா, லுறவிபுற் கலமிவை யோடனிற்றலைச், செறிவுறத் தம்மத்தம் மத்தி செய்யுமே” (மேருமந்தா. வைசயந்தன்முத்தி. அஎ, கூ0, கூக, கூஉ); ‘தருமாத்திகாயம், குயவன் திகிரிக்குக் கீழ்ட்டசிலைபோலவும், தேருக்கு அச்சுப்போலவும், கலத்திற்குக் கடல்போலவுமாம்’,‘தருமாத்தியும் அதருமாத்தியும் பக்ஷிக்குச் சிறகுங் காலும்போற் சீவபுற்கலங்களுடைய கமனத்திற்கும் ஸ்திதிக்கும் அப்பிரேரகசாதனமாம்’ நீல. மொக்கல. உஎ, உஅ - சமய.

ககூக. கணிகம் - க்ஷணிகம்.

கூக - ங. காலம் குறுநிகழ்ச்சியையும் நெடுநிகழ்ச்சியையுமாக்குமென்க; ‘க்ஷணிகமென்பது செழுசெங்கழுநீரிதழை ஒருகுறட்டிலடுக்கிப் பலவானுயினுளொருவன் மிகவுங் கூரியதோருளிவைத்துக் கூடயிட்டுப் புடைத்தால் ஆறும்புரையற்று ஏழாம்புரையிற் செல்லுமளவாம்;இனிக்கற்பமாவது, ஓசனையகன்றுயர்ந்ததோர் உச்சிமலை கருப்பிலியுடுத்த பட்டாடைத் தோகை பட்டுக் கையறத்தேய்ந்ததாம்’ நீல. மொக்கல. ஙக - சமய.

கூங - ச. ஆகாயம் எல்லாப்பொருட்கும் இடங்கொடுக்குஞ் செயலையுடையது; “பரந்திடங் கொடுக்கும் விசும்புநீதா யுள்ளம்” மலைபடு. ௪௮.

ககூடு - கூ. சீவன் உடம்போடொத்துக்கூடிப் புலன்களை நுகரும்.

ககூஎ. ஓரணு - பரமாணு; அவ்வணு புற்கலமும் புறவுருவுமாகும். புற்கலமென்றது, உடம்பை; புறவுருவென்றது, மற்றைவடிவங்களை.

(பி - ம்.) ககூடு. ‘ஒத்துத்தோன்றி’

சீர்சா னல்வினை தீவினை யவைசெயும்
வருவழி யிரண்டையு மாற்றி முன்செ
௨௦௦ யருவினைப் பயனனு பவித்தறுத் திடுத
லதுவீ டாகு மென்றன னவன்பி
னிதுசாங் கியமத மென்றெடுத் துரைப்போன்
றணையறி வரிதாய்த் தான்முக் குணமாய்
மனநிகழ் வின்றி மாண்பமை பொதுவா
௨௦௫ யெல்லாப் பொருளுந் தோன்றுதற் கிடமெனச்
சொல்லுதன் மூலப் பகுதிசித் தத்து
மானென் றுரைத்த புத்தி வெளிப்பட்
டதன்கணா காயம் வெளிப்பட் டதன்கண்
வாயு வெளிப்பட் டதன்க ணங்கி
௨௧௦ யானது வெளிப்பட் டதன்க ணப்பின்
றன்மை வெளிப்பட் டதின்மண் வெளிப்பட்
டவற்றின் கூட்டத் தின்மனம் வெளிப்பட்
டார்ப்புறு மனத்தாங் கார விகாரமு
மாகா யத்திற் செவியொலி விகாரமும்

---

௧௯௮. நல்வினை நல்வினையையும், தீவினை தீவினையையுமுண்டாக்கும்; இன்பதுன்பங்களையுண்டாக்குமெனினும் பொருந்தும்.

பந்தத்தினிலக்கணங்கூறிற்றிலர், "அவ்வினையாற், செய்வுறு பந்தமும்" (௭௫ - ௯) என்று முன்னர்க்கூறினமையின்.

௧௯௯. வருவழியிரண்டு - நல்வினைவரும்வழியும் தீவினைவரும்வழியும். முன்செய் - முற்பிறப்பிற்செய்த.

௨௦௧. என்றனன் - என்று நிகண்டவாதி கூறினன்.

௧௯௮ - ௨௦௧. வீட்டிலக்கணம் இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டதுபோல, "பெரும்பாவ மறத்துய்த்துப் பெறுதும்யாம் வீடென்றே,மரும்பாவ காரிநீ யாவர்வா யதுகேட்டாய், வரும்பாவ மெதிர்காத்து மன்னுந்தம் பழவினையு, மொருங்காக வுதிர்த்தக்கா லுயிர்த்தூய்மை வீடென்றாள்" (நீல. மொக்கல. ௭௭) என்னும் செய்யுளில் வந்திருத்தல்காண்க.

சாங்கியவாதம் :—

௨௦௬. சொல்லுதல் மூலப்பகுதி - சொல்லப்படுவது மூலப்பகுதி. சித்தம் - மூலப்பகுதி.

௨௦௭. மான் - மகத்தத்துவம். மகத்தத்துவத்திற்குப் புத்தியென்றும் ஒருபெயருண்டு.

௨௦௯. அங்கி - அக்கினி. ௨௧௦. அப்பு - நீர்.

௨௧௨. கூட்டம் - ஸமஷ்டி.

உ௧௫ வாயுவிற் றொக்கு மூறெனும் விகாரமு
மங்கியிற் கண்ணு மொளியுமாம் விகாரமுந்
தங்கிய வப்பில்வாய் சுவையெனும் விகாரமு
நிலக்கண் மூக்கு நாற்ற விகாரமுஞ்
சொலப்பட் டிவற்றிற் றொக்கு விகாரமாய்
உ௨௦ வாக்குப்பாணி பாத பாயு ருபத்தமென
வாக்கிய விவைவெளிப் பட்டிங் கறைந்த
பூத விகாரத் தான்மலை மரமுத
லோதிய வெளிப்பட் டுலகாய் நிகழ்ந்து
வந்த வழியே யிவைசென் றடங்கி
உ௨௫ யந்தமில் பிரளய மாயிறு மளவு
மொன்று மெங்கும் பரந்துநித் தியமா
மறிதற் கெளிதாய் முக்குண மன்றிப்
பொறியுணர் விக்கும் பொதுவு மன்றி
யெப்பொரு ளுந்தோன் றுதற்கிட மன்றி
உ௩௦ யப்பொரு ளெல்லா மறிந்திடற் குணர்வா
யொன்று மெங்கும் பரந்துநித் தியமாய்
நின்றுள வுணர்வாய் நிகழ்தரும் புருடன்
புலமார் பொருள்க ளிருபத் தைந்துள
நிலநீர் தீவளி யாகா யம்மே
உ௩௫ மெய்வாய் கண்மூக் குச்செவி தாமே
யுறுசுவை யொளியூ றோசைநாற் றம்மே
வாக்குப்பாத பாணி பாயு ருபத்த

உ௧௫. தொக்கு - துவக்கிந்திரியம். ஊறு - பரிசம்.

உ௧அ. நிலக்கண் - நிலத்தின்கண்.

உ௨௧. இவையென்றது, கருமேந்திரிய பஞ்சகத்தை.

உ௨௩. ஓதிய, வினையாலணையும்பெயர்.

உ௨எ - உ௩உ. இவ்வடிகளாற் புருஷ தத்துவத்தினிலக்கணங் கூறப் பட்டது; இதனை, "எத்திறத் திறஞ்செய் யாக்குண மொன்றின்றித், தத்துவ னின்பி னபேதனலேபக, னித்திய னெங்கு முளனெடுங் காட்சி யன், ஐய்த்த வுடையனென் றோன்றவு மென்றனர்" (நீல. சாங்கிய. ௭) என்பதனானுமறிந்துகொள்க.

(பி - ம்.) உ௨எ. 'முக்குணமின்றி' உ௨அ. 'பொருளுமின்றி'

மாக்கு மனேபுத்தி யாங்கார சித்த
முயிரொனு மான்மா வொன்றொடு மாமெனச்
உசO செயிரறச் செப்பிய திறமுங் கேட்டு
வைசே டிகனின் வழக்குரை யென்னப்
பொய்தீர் பொருளுங் குணமுங் கருமமுஞ்
சாமா னியமும் விசேடமுங் கூட்டமு
மாமாறு கூறு மதிற்பொரு ளென்பது
உசரு குணமுந் தொழிலு முடைத்தா யெத்தொகைப்
பொருளுக்கு மேதுவா மப்பொரு ளொன்பான்
ஞாலநீர் தீவளி யாகா யந்திசை
கால மான்மா மனமிவற் றுண்ணில
மொலியூறு நிறஞ்சுவை நாற்றமொ டைந்தும்
உருO பயில்குண முடைத்து நின்ற நான்குஞ்
சுவைமுத லொரோகுண மவைகுறை வுடைய

உ௩அ. புத்தி - மகத்தத்துவம். சித்தம் - பிரகிருதி.

உ௩அ - ௯. இவ்வடிகளால் இருபத்தைந்து தத்துவங்களுங் கூறப்பட்டன; இதனை, "மண்ணுயிர் தெற்றெனவில்லது மான்செருக், கென்னவு மிந்திய மைந்தைந் தொருமன,மன்னிய தன் மாத்திரை யைந்தைந்து பூதமும், பன்னிய வையைம் பதப்பொரு ளென்றான்" (நீல. சாங்கிய.௬) என்பதனாலு முணர்க; தெற்றெனவில்லது - பிரகிருதி. செருக்கு - அகங்காரம்.

உசO. கேட்டு - மணிமேகலை கேட்டு.

உசக. உரையென்ன - சொல்வாயென்று மணிமேகலைகேட்ப.

வைசேடிகவாதம்:—

உசரு. சாமானியம் - பொதுமை. விசேடம் - சிறப்பு. கூட்டம் - சமவாயம்; இதனை உடன்புணர்ப்பென்றுங் கூறுவர்.

உசச. ஆறுகூறும் - ஆறுபகுதியாகும்.

உசசு. அப்பொருள் ஒன்பான் - அந்தப்பொருள் ஒன்பது வகைப்படும்.

உசச - கூ. பொருளென்பது உடைத்தாய் ஏதுவாகும்.

உருO. நின்றநான்கு - நீர் தீ காற்று ஆகாயமென்பன.

உருக. சத்தமுதல் நாற்றமிறுதியாகிய ஐந்தனுள், நீர் சத்தமுதலிய நான்கு குணங்களையும், தீ சத்தமுதலிய மூன்றினையும், காற்றுச் சத்தமுதலிய இரண்டினையும், ஆகாயம் சத்தமொன்றினையு முடையன.

திசைமுதலிய நான்கினிலக்கணங்களும் ஒரு பிரதியிலும் காணப்படவில்லை; பின் வருவனவற்றுள்ளும் சில இப்படியே யுள்ளன.

வோசை யூறு நிறநாற் றஞ்சுவை
மாசில் பெருமை சிறுமை வன்மை
மென்மை சீர்மை நொய்ம்மை வடிவ
௨௫௫ மென்னு நீர்மை பக்கமு மனேகங்
கண்ணிய பொருளின் குணங்க ளாகும்
பொருளுங் குணமுங் கரும மியற்றற்
குரிய வுண்மை தருமுதற் பொதுத்தான்
போதலு நிற்றலும் பொதுக்குண மாதலிற்
௨௬௦ சாதலு நிகழ்தலு மப்பொருட் டன்மை
யொன்றணு கூட்டங் குணமுங் குணியுமென்
றொன்றிய வாதியு முரைத்தன னுடனே
பூத வாதியைப் புகனீ யென்னத்
தாதகிப் பூவுங் கட்டியு மிட்டு
௨௬௫ மற்றுங் கூட்ட மதுக்களி பிறந்தாங்

---

௨௫௨ - ௬. இவ்வடிகளாற் குணங்கள் பகுத்துக் கூறப்பட்டன.

௨௫௭ - ௮. பொருளும் குணமும் கருமத்தைச் செய்தற்கு உரிமையை யுடையன; பொருள் குணமென்னுமிரண்டாலும் நிகழ்வது கருமமென்றபடி. உண்மை - ஸத்துவம். முதற்பொது - பரசாமானியம். முதற்பொது உண்மை தருமென்க.

௨௬௧. ஒன்று - விசேடம்; அணு - பிருதுவிமுதலிய நான்கு பூதங்களின் பரமாணுக்கள்; ஒன்று அணுவிலுள்ளதென்க. கூட்டம் - ஸமவாயம். இவ்வடி, விசேடத்தினிலக்கணமும், ஸமவாயத்தினிலக்கணமுங் கூறிற்று.

௨௬௨. ஒன்றியவாதி - விசேடவாதி.

௨௪௨ - ௬௨. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ளபொருள்களாறினியல்பை, "நெறியெனப் படுவது நின்ற மெய்ம்மையஞ், சறிதற் கரியன வாறு சொற்பொருள், செறியயாஞ் சொல்லிற்றப்பியங் குணந்தொழில்,பொதுச் சிறப் புடம்பு ணர்ப்பதே", "பூதமைந் தொடுதிசை மனம்பொழு துயிர்,போதினப் பொருள்களா மொன்ப தாமவை,சீதியிற் குணமவற் றியல்பு செய்கையும், போதரும் பொருட்புடை பெயர்ச்சி யாகுமே", "பெரியதும் பின்னது மாய தப்பொது,வுரிதினிற் பொருள்களைச் செறுத்த மொற்றுமை, தெரிவுற வருவது சிறப்ப தாங்குணக், கிரியைக ளிதற்மெனக் கிளத்தல் கூட்டமே" (நீல. வைசேடிக. ௩, ௪, ௫) என்பவற்றுஞ்செய்யுட்களாலுமுணர்க.

௨௬௩. புகல் நீ என்ன - நீ சொல்வாயென்று மணிமேகலை சொல்ல.

பூதவாதம்:—

௨௬௪. தாதகிப்பூ - ஆத்திப்பூ. கட்டி - கருப்புக்கட்டி.

௨௬௫. மற்றுங்கூட்ட - கூட்டற்குரிய மற்றைப் பொருள்களையுங் கூட்ட. மதுக்களி பிறந்தாங்கு - மதுவினிடத்துள்ள மதசக்தி தோன்றினாற் போல.

குற்றிடும் பூதத் துணர்வு தோன்றிடு
மவ்வுணர் வவ்வப் பூதத் தழிவுகளின்
வெவ்வேறு பிரியும் பறையோ சையிற்கெடு
முயிரொடுங் கூட்டிய வுணர்வுடைப் பூதமு
௨௭௦ முயிரில் லாத வுணர்வில் பூதமு
மவ்வப் பூத வழியவை பிறக்கு
மெய்வகை யிதுவே வேறுரை விகற்பமு
முண்மைப் பொருளுமுலோ காயத னுணர்வே
கண்கூ டல்லது கருத்தள வழியு
௨௭௫ மிம்மையு மிம்மைப் பயனுமிப் பிறப்பே
பொய்ம்மை மறுமையுண் டாய்வினை துய்த்த

---

௨௬௬. பிருதுவி முதலிய ஐந்து தத்துவங்களின் சமவாயத்தில் அறிவு உதிக்கும்; பூதங்களைந்துமுண்டென்பது பூதவாதியின் கொள்கை. நிலம், நீர், தீ, வளியெனப்பூதம் நான்கேயென்பது உலோகாயதன்கொள்கை.

௨௬௮. பறை - பேரிகை. ஓசையின் - ஓசையைப்போல.

௨௬௬ - ௮. 'மாமுதலாகிய ஐந்து திரவியத்தின் கூட்டத்தில் மதசக்தி பிறந்தாற்போலப் பிருதுவியாதி பஞ்சபூதசமவாயத்து ஞான சுகாதி தோன்றி அவை வளர வளர்ந்து அந்தப் பூதங்கள் பிரிந்தால் அவை தம்மினமாகிய பூதங்களிற் சென்று சேரும்' நீல. பூத. ௫ - சமய.

௨௭௨. வேறு உரைவிகற்பமும் - யான் கூறும் வேறுள்ள சொல்விகற்பங்களும்.

௨௭௩. உண்மைப்பொருளும் - தத்துவங்களும். உலோகாயதனுணர்வே - உலோகாயதனுணர்ந்தவைகளே; உலோகாயதன் கொள்கையினை, சிவஞான சித்தியார் பரபக்கத்துள்ள உலோகாயதன் மதத்தாலும், 'காட்சியே அளவை யாவதென்றும், நிலம் நீர் தீ வளியெனப் பூதம்நான்கேயென்றும், அவற்றது புணர்ச்சிவிசேடத்தாற்றோன்றிப் பிரிவான் மாய்வதாய உடம்பின்கண்ணே அறிவு மதுவின்கட் களிப்புப்போல வெளிப்பட்டழியுமென்றும், இறந்தவுயிர் பின்பிறவாதென்றும், இன்பமும் பொருளும்ஒருவனாற் செய்யப்படுவனவென்றுஞ் சொல்லும் உலோகாயதம்' (குறள். ௨௪௧) என்று பரிமேலழகரெழுதியவாற்றாலுமுணர்க.

௨௭௨ - ௩. உலோகாயதன் கொள்கைகளுள் பூதநான்கேயென்பதொழிந்தவைகள் தன்கொள்கையோடொக்குமாதலின், 'வேறுரை விகற்பமும் உண்மைப்பொருளு முலோகாயதனுணர்வே' என்றான்.

௨௭௪. கண்கூடு - பிரத்தியக்கப்பிரமாணம்; கருத்தளவு - அனுமானப்பிரமாணம்.

௨௭௫. இப்பிறப்பே - இப்பிறப்பிலேதானே கழிவன; ஈண்டு, 'கழிவன' என்று ஒருசொல்வருவிக்க.

௨௭௬. துய்த்தல் - அனுபவித்தல்; துய்த்தல் பொய்ம்மை.

லென்றலு மெல்லா மார்க்கமுங் கேட்டு
நன்றல வாயினு நான்மா றுரைக்கிலேன்
பிறந்தமுற் பிறப்பை யெய்தப் பெறுதலி
உஅ0 னறிந்தோ ருண்டோ வென்றுநக் கிடுதலுந்
தெய்வ மயக்கினுங் கனவுறு திறத்தினு
மைய லுறுவார் மனம்வே றாம்வகை
யைய மன்றி யில்லையென் றலுநின்
றந்தை தாயரை யனுமானத் தாலல
உஅரு திந்த ஞாலத் தெவ்வகை யறிவாய்
மெய்யுணர் வின்றிமெய்ப் பொருளுணர் வரிய

உஎஎ. என்றலும் - என்று பூதவாதி சொல்லலும். கேட்டு - மணிமேகலைகேட்டு.

உசச - எஎ. இவ்வடிகளிற் கூறப்பட்டுள்ளவற்றைப் பின்வருஞ் செய்யுட்கள் நன்குபுலப்படுத்தும்:—"அணிகொ ளாரத் தரசவை கேட்கெனப், பிணிகொண் மூஞ்சிப் பிசாசகன் சொல்லுவான், குணிகுணம் மெனுங் கூற்றில துலதென், றணிவைம் பூதங்க ளேதொழில் சொல்லுவேன்", "திண்ணெ னீநில நீர்வளி காயத்தார், கண்ணு மூக்கொடு நாமெய் செவிகளாய், வண்ண நாற்றஞ் சுவையினொ டூறொலி, யெண்ணுங் காலை யியைந்துழி யெய்துமே", "ஐந்துங் கூடி யறிவின்ப மாதியா, வந்து தோன்றி மதுமயக் காற்றலி, னந்தி நாளுங் குடஞ்சுடர் நாட்டம்போற், சிந்தி னுலவை சென்றினஞ் சேருமே", "உலகெ லாமவை யேயுயி ருண்டெனச், சொலவ லாருளா சொற்றெளிந் தேகின்று, பலக லாங்களுஞ் செய்ப பயனிலார், புலவ ராவதன் றேவங்குப் போர்தகே", "சென்ற காலத்துஞ் செல்கின்ற காலத்து, நின்ற காலத்தி னும்மிந் நிகழ்ச்சியே, யென்று மிவ்வுல கத்தன்மைத் தேயிது, வன்றதென் றுரைப் பாரயர்ப் பார்களே" நீல. பூத. ௩, ௪, ௫, ௬, ௭.

உஎகூ. முற்பிறப்பை எய்தப்பெறுதலின் - முற்பிறப்புணர்ச்சியைப் புத்தபீடிகையால் நான் அடையப்பெற்றதை; சாரியைநிற்க இரண்டனுருபு தொக்கது.

(உஎஅ) 'நன்றலவாயினும்' என்பதுமுதல் (உஅ0) 'உண்டோ' என்பது இறுதியாகவுள்ளவை மணிமேகலையின் உட்கோள்.

உஅ0. என்று நக்கிடுதலும் - என்று மணிமேகலை உட்கொண்டு மறுபிறப்பில்லையென்ற பூதவாதிகூற்றை நினைத்து நகைத்து, நகைத்ததென்னை யென்றுவினவிய அவனுக்குத் தான் பழம்பிறப்புணர்ந்ததைத்தெரிவித்தலும்.

உஅக - ௩. நீ பழம்பிறப்புணர்ந்தேனென்றது, மையலுறுவார்மனம் தெய்வமயக்கினும் கனவுறுதிறத்தினும் வேறுபடும் விதமேயாகும்; அது, பிரத்தியக்கமன்மையாற்சந்தேகமேயன்றிவேறில்லையென்று அவன் கூறலும்.

உஅ௩ - ௫. இவ்வடிகள், பிரத்தியக்கமன்றி அனுமானவளவைகொள்ளாத பூதவாதிக்கு அவ்வளவையுண்டென்று கூறுமுகத்தான் மறுமையுண்டென்று மணிமேகலை சாதித்ததைக்கூறின.

உஅ௬. மெய்யுணர்வு - சத்தியஞானம். மெய்ப்பொருள் - பரமார்த்த தத்துவங்கள்.

வைய மல்லதிது சொல்லப் பெறுயென
வுள்வரிக் கோலமோ டுன்னிய பொருளுரைத்
தைவகைச் சமயமு மறிந்தன ளாங்கென்.

உஎ.—சமயக்கணக்கர்தந்திறங்கேட்டகாதை முற்றிற்று.

உஎசு. ஐயமல்லது இது - இது சந்தேகமன்று. சொல்லப்பெறாய் - சொல்லாதே.

உசச - உஎரு. இவ்வடிகளிற் கூறப்பட்டுள்ள பூதவாதிகூற்றுக்களும் அவற்றிற்கு மணிமேகலை கூறிய விடையுமாகிய இவை, "இறைவனு மில்லை பிறந்தோர் பிறவார், அறனே யென்போன் றலைநின் றோனைப், பிறவியு மறவியும் பெற்றியி னுணர்ந்த, நறுமலர்க் கோதை யென்னினை நகுதி, யென்னினை போலு மிவ்வுரை கேட்டிங், கொன்னிய துரையென வுன்பிறப் புணர்த் துவை, யாங்குநிற் கொணர்ந்த வருந்தெய்வ மயக்கக், காம்பன தோளி கனமயக் குற்றனை,யென்றவ னுரைக்கு மினக்கொடி யல்லா, யன்றென் றவன்மு னயர்ந்தொழி வாயலை" (உக: கOரு - கஉ) எனக் கந்திற்பாவை மணிமேகலைக்கு வருவதுரைத்ததாக முன்வந்ததனோடு ஒப்புநோக்கற்பாலன.

உஎஅ. உள்வரிக்கோலம் - மறைந்த வேடம்.

உஎகூ. இக்காதையிற் கூறியவை பத்துமதங்களாகவிருப்ப, இங்கே 'ஐவகைச்சமயம்' என்றது இழுக்கன்றோவெனின், அளவைவாதமுதலிய ஐந்தும் ஒருவகையிலும், ஆசீவகவாதம்நிகண்டவாதமென்னுமிரண்டும் ஒருவகையிலும் அடங்குமென்பாராதலின், அமைக; "அவ்வுரு வென்ன வைவகைச் சமயமுஞ், செவ்விதின் றன்மையிற் சிந்தையின் வைத்திலேன்" (உகூ: சஉ - ச) என்று அறவணவடிகளுக்கு மணிமேகலை கூறியதாகப் பின்னும் வருதல் காண்க; "ஐம்பெருஞ் சமயமு மறந்தோற் றனவென" (பெருங். க. ௩சு: உசகூ.) ஆங்கு - வஞ்சிநகரத்தில்.

க - உஎகூ. (மணிமேகலை) சார்ந்து அளவைவாதியை யெய்தி இயம்பென, அவன் அளவைகளென்றனன் ; என்றவன் றன்னைவிட்டுச் சைவவாதியை நின்தெய்வம் எப்படித்தென்ன, அவன் இறைவனுருமென்றுரைத்தனன் ; பிரமவாதி முட்டை யென்றனன் ; கடல்வணன்புராணமோதினன் காப்பென்றுரைத்தனன் ; அவர்றோடு வேதியனுரையின் விதியுங்கேட்டு இவருரை இசையாவென்று நினைந்து, ஆசீவகனை நோக்கி, இறை யார் ? நூற்பொருள்யாது? என, அவன் 'வகையிது' என்ன, நிகண்டவாதியை நோக்கி, 'மெய்ப்படவிளம்பு' என, அவன் அது வீடாகுமென்றனன்; அவன்பின் சாங்கியன் செப்பியதிறமுங்கேட்டு 'வைசேடிக ! நின் வழக்கையுரை' என்ன, அவனும் உரைத்தனன் ; உடனே பூதவாதியைநோக்கி, 'நீபுகல்' என்ன, அவன் 'வினைதுய்த்தல்பொய்ம்மை' என்றலும், நக்கிடுதலும், அவன் இல்லையென்றலும், 'எள்ளலைசெயதிவாய் ; இது சொல்லப் பெறாய்' என உரைத்து ஐவகைச் சமயமுமறிந்தனளென வினைமுடிவுசெய்க.

இருபத்தேட்டாவது

கச்சிமாநகர்புக்ககாதை.

[இருபத்தேட்டாவது தாயரோடு அறவணரடிகளையுந்தேர்ந்து கச்சிமாநகர்க்கட்சென்றபாட்டு.]

ஆங்குத் தாயரோ டறவணர்த் தேர்ந்து
வாங்குவிற் றானை வானவன் வஞ்சியின்
வேற்று மன்னரு முழிஞைவெம் படையும்
போற்புறஞ் சுற்றிய புறக்குடி கடந்து
௫ சுருங்கைத் தூம்பின் மனைவளர் தோகையர்
கருங்குழல் கழீஇய கலவை நீரு
மெந்திர வாவியி லிளைஞரு மகளிருந்
தந்தமி லாடிய சாந்துகழி நீரும்

---

௧. ஆங்கு - வஞ்சிமாநகரத்தில். தாயர் - மாதவியையும் சுதமதியையும்.

௨. வாங்குவில் - வளைந்தவில். வானவன் - சேரன்.

௩. வேற்றுமன்னர் - பகையரசர். உழிஞைவெம்படை - உழிஞை மாலையைச் சூடி அரணைக்காக்கும் வெம்படை. உழிஞை, புறமதிலைவளைப் போரும் அதனைக்காப்போருமாகிய இருதிறத்தினரும் அணிதற்குரியது.

௪. புறக்குடி-புறத்தேயிருத்தற்குரிய படைவகைமாந்தரும் குடியிருக்குமிடம்; என்றது, புறநகரத்தை; இது புறஞ்சிறையென்றும், புறப்படைவீடென்றும், புறஞ்சேரியென்றுங் கூறப்படும்.

௩-௪. புறநகர், நால்வகைப் படைவீரரும் பிறருஞ் செறிந்திருத்தற்கு இடமாதலின், இங்ஙனங்கூறப்பட்டது.

௫. சுருங்கை - நீர்செல்லுதற்குக் கற்களாற் கரந்துபடுத்தது; தூம்பு - சலதாரை; சுருங்கையாகிய தூம்பென்க; "நீணிலம் வகுத்து நீர்நிரந்து வந்தி ழிதரச், சேணிலத்தி யற்றிய சித்திரச் சுருங்கை சேர், கோணிலத்து வெய்யவாங் கொடுஞ்சுரத் தடங்கிடங்கு" (சீவக. ௧௪௨); "சுருங்கை வீதி மருங்கிற் போகி" (சிலப். ௧௪: ௬௫); சுருங்கையின் இயல்பு இருபதாம் பரிபாடலாலுமுணரப்படும்.

(௫) 'சுருங்கைத் தூம்பின்' என்பது 'பாய்தலின்' (௧௭) என மேல்வருவதனோடு சென்றியையும்.

௬. கழீஇய - கழுவிய.

௭. எந்திரவாவி - வேண்டும் பொழுது நீரை நிறைத்தற்கும் வேண்டாதபொழுது போக்குதற்குமுரிய யந்திரங்களையுடைய பொய்கை; இஃது, இலவந்திகையெனவுங் கூறப்படும். இளைஞர் - ஆடவர்.

௮. ஆடிய - பூசிய. சாந்து - சந்தனம்.

புவிகா வலன்றன் புண்ணிய நன்னாட்
௧௦ சிவிறியுங் கொம்புஞ் சிதறுவிரை நீரு
மேலோ மாதவர் பாதம் விளக்குஞ்
சீல வுபாசகர் செங்கைநறு நீரு
மறஞ்செய் மாக்க ளகின்முதல் புகைத்து
நிறைந்த பந்தற் றசும்புவார் நீரு
௧௫ முறுப்புமுர ணுறாமற் கந்தவுத் தியினாற்
செறித்தரைப் போர்தஞ் செழுமனை நீரு
மென்றிந் நீரே யெங்கும் பாய்தலிற்
கன்றிய கராமு மிடங்கரு மீன்களு

---

௯. காவலன் - அரசன். புண்ணியநன்னாள் - புண்ணியத்தையுடைய நல்ல நட்சத்திரத்தில்; என்றது, அரசனுடைய சன்ம நட்சத்திரத்திலென்றவாறு.

௧௦. சிவிறி கொம்பு என்னுமிரண்டும் நீரைவீசுங்கருவிவிசேடங்கள்; சிவிறியைப் பெருந்துருத்தியென்று கூறுவர்.

௯ - ௧௦. ஒருவன் சீவித்திருக்குங்காறும் அவன் பிறந்தநட்சத்திரத்திலும் இறந்தபின்பு அவன் இறந்த திதியிலும் சிறப்புச் செய்யவேண்டுமென்பது தருமநூற்றுணிபு.

௧௧. மேலோமாதவர் - மேன்மையையுடைய முனிவர்; ஐ, சாரியை.

௧௨. சீலவுபாசகர் - பஞ்சசீலத்தையுடையஉபாசகர்; பௌத்தரில் இல்லறம் நடத்தும் ஆடவரையும் மகளிரையும் முறையே உபாசகரென்றும் உபாஸகைகளென்றுங்கூறுதல் மரபு.

௧௪. பந்தல் தசும்பு - தண்ணீர்ப்பந்தரிலுள்ள நீர்க்குடம்; இனி, உலோகத்தாற் குழாய் வடிவமாகச் செய்யப்பட்ட உறுப்பினையுடைய தூபமுட்டியுமாம்; பந்தல், அம்பணமெனவும் வழங்கும்; இதனை, "கிம்புரிப் பகுவா யம்பண நிறைய" (நெடுநல். ௯௪) என்பதில், 'அம்பணம்' என்பதற்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் 'பந்தல்' என்று பொருள் செய்திருத்தலாலுணர்க. வார்நீர் - ஒழுகுகின்றநீர்.

௧௫. உறுப்பு முரணுறாமல் - உறுப்புக்கள் மாறுபடாமல்; "நேர்கட்டி செந்தே னிரியாசம் பச்சிலை, யாரு மகிலுறப்போ டாறு" (சிலப். ௫: ௧௪-அடியார்.) கந்தவுத்தியினால் - சேர்த்தற்குரிய வாசனைப் பண்டங்களால்; உத்தி - சேர்த்தல்; இது யுக்தியென்னும் வடமொழிச்சிதைவு.

௫ - ௧௭. சுருங்கைத்தூம்பிற் பாய்தலினென்க.

௧௮. கன்றிய - பகைமையிற்றழும்பிய. கராம் இடங்கர் என்னுமிரண்டும் முதலைச்சாதிவிசேடங்கள்; "கொடுந்தாண் முதலையு மிடங்கருங் கராமும்" குறிஞ்சி. ௨௫௭.

(பி - ம்) ௧௪. 'தசும்படார்நீரும்' ௧௫. 'கந்தபுத்தியினால்' ௧௬. 'செறித்தளைப் போர்தஞ் செழுமணிநீரும்' ௧௭. 'எங்கும்பாத்தலின்'

மொன்றிய புலவொழி யுடம்பின வாகித்
உ0 தாமரை குவளை கழுநீ ராம்பற்
பூமிசை பரந்து பொறிவண் டார்ப்ப
விந்திர தனுவென விலங்ககழ் உடுத்து
வந்தெறி பொறிகள் வகைமாண் புடைய
கடிமதி லோங்கிய விடைநிலை வரைப்பிற்

கஎ - கூ. பாய்தலிற் புலவொழிந்தன.

உ0. தாமரை முதலியன நீர்ப்பூவென்றும் பகற்பூவென்றும், ஆம்பல் இராப்பூவென்றுங் கூறுவர் - அடியார்க்குநல்லார்; இதனை, சிலப்பதிகாரம், உ - ஆம் காதை, கச - ரு ஆம் அடிகளின் விசேடவுரையிற்காண்க.

உக. மிசைபரந்து - மேலேபரவப் பெற்று; இவ்வெச்சம் காரணப் பொருட்டு. ஆர்ப்பப் பரந்தென்க.

உஉ. கலவைநீர் முதலியன பாயப்பெற்றுப் பலநிறப்பூக்களையுடைமையின், அகழிக்கு வானவில் உவமையாயிற்று; "சுந்தரம்மலர்க ளெண்ணெய் சுண்ணநீர் தாது குங்குமஞ், சந்தனக்குழம்புமேற்பரந்து பாடி குழ்ந்தக, புந்தரத்தருக்கனையவணிந்து சூழ்கிடந்ததோ, ரிந்திரத்தனுவின் வண்ணமென்ன தன்ன தாதுமே" மேருமந்தர. வைசயந்தன்முத்தி.

ரு - உஉ. கலவைநீரும் சாந்துகழிநீரும் விரைநீரும் நறுநீரும் வார்நீரும் மனைநீரும் ஆகிய இந்நீர் சுருங்கைத்தூம்பினுல் எங்கும்பாய்தலின், உடம்பினவாகிப் பரத்தலான் இலங்கு அகழென்க.

உரு. பொறிகள் - யந்திரங்கள்; அவற்றின் வகையைப் பின் வருவனவற்றாலுணர்க:—"மாற்றவர் மறப்படை மலைந்துமதில் பற்றின், நூற்றுவரைக் கொல்லியொடு நூக்கியெறி பொறியுந், தோற்றமுறு பேய்களிறு துற்றுபெரும் பாம்புங், கூற்றமன கழுகுதொடர் குந்தமொடு கோண்மா", "விற்பொறிகள் வெய்யவிடு குதிரைதொடர் அயில்வாள், கற்பொறிகள் பாவையனமாடமடு செந்தீக், கொற்புனைசெய் கொள்ளிபெருங் கொக்கெழிலி செய் கூகை, நற்றலைக ளிறுக்கும்வலி நெருக்குமர நிலையே", "செம்புருகு வெங்களிக ளுமிழ்வதிரிந் தெங்கும், வெம்புருகு வட்டுமிழ்வ வெந்நெய்முகந் துமிழ்வ, செம்புமிழ்வ வேறுமிழ்வ கல்லுமிழ்வ வாகித், தம்புலங்க ளாலவை தாட்படுத்த பொறியே", "கரும்பொனியல் பன்றிகத நாகம்விடு சகடம், குரங்குபொரு தகரினொடு கூர்த்தரிவ நுண்ணூல், பரந்தபசும் பொற்கொடி பதாகையொடு கொழிக்குந், திருந்துமதி லெவ்வர்தமை பனிப்பத்திருந் தின்றே" (சீவக. க0க - ச); "வளைவிற் பொறியுங், கருவிர லூகமுங் கல்லுமிழ் கவணும், பரிவுறு வெந்நெயும் பாகடு குழிசியுங், காய்பொன் னுலையுங் கல்லிடு கூடையுந், தூண்டிலுந் தொடக்கு மாண்டலை யடுப்புங், கவையுங் கழுவும் புதையும் புழையு,மையவித் துலாமுங் கைபெயர் ஊசியுஞ், சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணையு, மெழுவுஞ் சீப்பு முழுவிறற் கணையமுங், கோலுங் குந்தமும் வேலும் பிறவும்" சிலப். கரு: உ0எ - கசு.

உச. கடிமதில் - காவலாகியமதில்; என்றது, ஏணியெய்தாத உயர்ச்சியும் புறத்தோர்க்கு அகழலாகா அகலமும் அகத்தோர்க்கு நின்றுவினை செய்யலாம் இடைகழியும் கல்லிட்டடைக்கலாகச் செய்யப்பட்டிருத்தலிற் குத்தப்படாமையுமுடையதென்றவாறு.

உரு - ச. "உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி, னமைவர

௨௫ பசுமிளை பரந்து பஃறொழி னிறைந்த
வெள்ளிக் குன்ற முள்கிழிந் தன்ன
நெடுநிலை தோறு நிலாச்சுதை மலருங்
கொடிமிடை வாயில் குறுகினள் புக்குக்
கடைகாப் பமைந்த காவ லாளர்
௩௰ மிடைகொண் டியங்கும் வியன்மலி மறுகும்
பன்மீன் விலைஞர் வெள்ளுப்புப் பகருநர்
கண்ணொடை யாட்டியர் காழியர் கூவியர்
மைந்நிண விலைஞர் பாசவர் வாசவ
ரென்னுநர் மறுகு மிருங்கோ வேட்களுஞ்
௩௫ செம்பு செய்ஞ்ஞருங் கஞ்ச காரரும்
பைம்பொன் செய்ஞ்ஞரும் பொன்செய் கொல்லரு
மரங்கொஃ றச்சரு மண்ணீட் டாளரும்

ணென்றுரைக்கு நூல்" குறள். ௭௪௩.

௨௫. மிளை - காவற்காடு. ௪ - ௨௭. கடந்து குறுகினள் புக்கென்க.

௨௬ - அ. உள் கிழிந்தன்ன வாயில். புக்கு - புகுந்து.

௨௯. கடைகாப்பமைந்த - வாயில் காத்தற்கமைந்த.

௩௦. மிடைகொண்டு - நெருங்குதல்கொண்டு.

௩௧. மீன்விலைஞர் - மீன்விலைப்பரதவர், உப்புப்பகருநர் - உப்புவிற்பார்; அவர், உமணரும் உமட்டியரும் ; அளவருமாம் ; பகர்தல் - விற்றல்.

௩௨. கள் நொடையாட்டியர் - கள்ளைவிற்கும் வலைச்சியர்; நொடை - விலை ; "நறவுநொடை" (பெரும்பாண். ௧௪௧.) காழியர் - பிட்டுவாணிகர். கூவியர் - அப்பவாணிகர் ; "காரகற் கூவியன் பாகொடு பிடித்த" ஷை. ௩௭௭.

௩௩. மைந்நிண விலைஞர் - ஆட்டுவாணிகர். பாசவர் - இலையமுதிடுவார் ; அன்றி, கயிறுதிரித்துவிற்பாரும், பச்சிறைச்சி நட்டிறைச்சி விற்பாருமாம். வாசவர் - பஞ்சவாசம்விற்பார் ; அவை, "தக்கோலந் தீம்பூத் தகைசா லிலவங்கம், கப்பூரஞ் சாதியோ டைந்து" (சிலப். ௫ : ௨௬ - மேற்) என்பன.

௩௪. கோவேட்கள்-குயவர்; இப்பெயர் வேட்கோவரெனவும் வழங்கும்.

௩௫. செம்பு செய்ஞ்ஞர் - செம்பு கொட்டிகள். கஞ்சகாரர் - வெண்கலக்கன்னார்.

௩௬. பைம்பொன்செய்ஞ்ஞர் - பொற்பணிசெய்வோர். பொன்செய் கொல்லர் - உருக்குத்தட்டார்.

௩௭. மரங்கொஃறச்சர்-மரத்தைவெட்டுந்தச்சர்; கொல்லல்-வெட்டல்.

(பி - ம்.) ௨௭. 'நெடுநிலைமனைதொறும்' ௩௩. 'பைந்நிணவிலைஞர்' ௩௫. 'செய்நரும்' ௩௭. 'மரங்கொறச்சர்'

வரந்தர வெழுதிய வோவிய மாக்களுந்
தோலின் றுன்னருந் துன்ன வினைஞரு
௪௦ மாலைக் காரருங் காலக் கணிதரு
நலந்தரு பண்ணுந் திறனும் வாய்ப்ப
நிலங்கலங் கண்ட நிகழக் காட்டும்
பாண ரென்றிவர் பல்வகை மறுகும்
விலங்கரம் பொருத வெள்வளை போழ்நரோ
௪௫ டிலங்குமணி வினைஞ ரிரீஇய மறுகும்
வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிவ் விரண்டின்
கூத்தியல் பறிந்த கூத்தியர் மறுகும்
பால்வே றாக வெண்வகைப் பட்ட
கூலங் குவைஇய கூல மறுகு
௫௦ மாகதர் சூதர்வே தாளிகர் மறுகும்

மண்ணீட்டாளர் - சிற்பாசாரிகள்; அஃதிச் சுதையாற் பாவையுள்ளிட்டன பண்ணுவாரென்றும் குயவரென்றுமாம்; மணி. ௬: ௪௭.

௩௮. ஓவியமாக்கள் - சித்திரகாரிகள்.

௩௯. தோலின் றுன்னர் - செம்மார், உறைகாரரும், பறம்பர் முதலாயினருமாம். துன்னவினைஞர் - தையற்காரர்.

௪௦. மாலைக்காரர் - மாலைதொடுப்போர். காலக்கணிதர் - சோதிட நூலோர்; இவர்கள் கணிகளெனவுங் கூறப்படுவர்.

௪௧. பண் - இசை; பாலை குறிஞ்சி மருதம் செவ்வழியென்னும் பெரும்பண்ணுமாம்; திறம் - அவற்றின் பிரிவுகள்; அவை இருபத்தொரு வகைப்படும்.

௪௨. நிலம் - மூவகைத்தானம்; அவை எழுத்தும் அசையும் சீரும். கலம் - யாழ். கண்டம் - குரல்.

௪௩. பாணர் - இசைக்காரர்; இசைப்பாணரும், யாழ்ப்பாணரும், மண்டைப்பாணருமெனப் பாணர் பலவகையினராவார்.

௪௪. விலங்கரம் - வாளரம்; வளைபோழ்நர் - சங்கறுப்பார்.

௪௫. மணிவினைஞர் - முத்துக்கோப்பார்.

௪௭. கூத்தியல்பு - கூத்தினிலக்கணம். கூத்தியர் - பதியிலார்.

௪௬ - எ. மணி. ௨: ௭௮ - ௯. ௪௮. பால் - பகுதி.

௪௯. குவைஇய - குவித்த. கூலமறுகு - கூலக்கடைத்தெரு.

௪௮ - ௯. எண்வகைக்கூலங்களாவன: "நெல்லுப் புல்லு வரகு தினை சாமை, இறுங்கு தோரை யவாடி கழைநெல்லே" (சிலப். ௫: ௨௩-அடி யார்) என்பன; கூலம் பதினெண்வகைத்தென்பர் (சிலப். ப. ௨௫௦, ௪௪௪) கூத்தநூலார்.

௫௦. மாகதர் - இருந்தேத்துவார். சூதர் - நின்றேத்துவார். வேதாளிகர் - பலவகைத்தாளத்தொடேத்துவார்; "சூதர் வாழ்த்த மாகதர் நுவல, வேதா

(பி - ம்.) ௩௮. 'வரந்தரவெழுதும்' ௩௯. 'தோலின்றெழிலரும்'

போகம் புரக்கும் பொதுவர்பொலி மறுகுங்
கண்ணுழை கல்லா நுண்ணூற் கைவினை
வண்ண வறுவையர் வளந்திகழ் மறுகும்
பொன்னுரை காண்போர் நன்மனை மறுகும்
௫௫ பன்மணி பகர்வோர் மன்னிய மறுகு
மறையோ ரருந்தொழில் குறையா மறுகு
மரைசியன் மறுகு மமைச்சியன் மறுகு
மெனைப்பெருந் தொழில்செ யேனோர் மறுகு
மன்றமும் பொதியிலுஞ் சந்தியுஞ் சதுக்கமும்
௬௰ புதுக்கோள் யானையும் பொற்றார்ப் புரவியுங்
கதிக்குற வடிப்போர் கவின்பெறு வீதியுஞ்
சேணோங் கருவி தாழ்ந்தசெய் குன்றமும்

ளிகரொடு காழிகை யிசைப்ப" (மதுரை. ௬௭௰ - ௭௧); "சூதர் மாகதர் வேதா ளிகரொடு", "மாகதப் புலவரும் வைதா ளிகருஞ், சூதரும்" சிலப். ரு: ௪௮; ௨௬: ௭௪ - ௫.

௫௧. பொதுவர் - பொதுமகளிர். ௫௨. நுழைகல்லா - நுழையாத.

௫௩. வண்ணவறுவையர் - பலநிறங்களையுடைய உடைநெய்வோர்; புடைவை விற்பாருமாம்; "நோக்குநுழை கல்லா நுண்மைய......அறுவை" பொருந. ௮௨-௩.

௫௪. பொன்னுரைகாண்போர் - பொன்னை உரைத்தவுரையை அறுதியிடும் பொன்வாணிகர்.

௫௫. பன்மணிபகர்வோர் - பலவகைப்பட்ட இரத்தினங்களை விற்கும் வாணிகர்.

௫௬. அந்தணர்வீதி. ௫௭. இராசப்பெருந்தெருவும் மந்திரிகள்வீதியும்.

௫௮. எனை - எனை; விகாரம். ஏனோர் - சேனாதிபதிகள் முதலியோர்.

௫௯. "மன்றமும் பொதியிலும்" (மணி. ௨௦: ௩௰.) சந்தி - முச்சந்தியும் ஐஞ்சந்தியும். சதுக்கம்- நாற்சந்தி; "சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பு, மன்றமும் பொதியிலும்" முருகு. ௨௨௫ - ௬.

௬௰. புதுக்கோள் யானை - புதிதாகப்பிடிக்கப்பட்டு வந்த யானை; (மணி. ௧௨: ௬௫; ௧௯: ௬௮.) பொற்றார்ப்புரவி - பொன்னாலாகிய கிண்கிணி மாலையையணிந்த குதிரை.

௬௧. கதிக்குற - நடையில் மேம்பாடுற. வடிப்போர் - பயிற்றும் யானைப் பாகரும், அச்சுவ சாரியரும்; வடித்தல் - பயிற்றல்; "வடிகயி றுய்ந்து" சீவக. ௭௬௪.

௬௨. சேண் - நெடுந்தூரம். செய்குன்றம் - கட்டுமலை.

(பி - ம்.) ௫௧. 'போகம்புரக்குமுழவர்' ௫௨. 'ஒண்ணூற்கைவினை' ௫௯. 'மன்றமுங் கவலையும்' ௬௧. 'கவின்கொள்வீதியும்'

வேணவா மிகுக்கும் விரைமரக் காவும்
விண்ணவர் தங்கள் விசும்பிட மறந்து
௬௫ நண்ணுதற் கொத்த நன்னீ ரிடங்களுஞ்
சாலையுங் கூடமுந் தமனியப் பொதியிலுங்
கோலங் குயின்ற கொள்கை யிடங்களுங்
கண்டுமகிழ் வுற்றுக் கொண்ட வேடமோ
டந்தர சாரிக ளமர்ந்தினி துறையு
௭௦ மிந்திர விகார மெனவெழில் பெற்று

---

௬௩. வேணவா - வேட்கையாலுண்டாகிய அவா; வேட்கையாவது:— பொருள்கண்மேற் றோன்றும் பற்றுள்ளம்; அவாவாவது:— அப்பொருள்களைப் பெறவேண்டுமென்று மேன்மேல் நிகழும் ஆசை; "செய்யுண் மருங்கின் வேட்கை யென்னு, மையெ னிறுதி யவாமுன் வரினே, மெய்யொடுங் கெடுத லென்மனார் புலவர், டகார ணகார மாதல் வேண்டும்" (தொல். உயிர். சூ. ௨௮௮) என்பதனால் முடித்துக்கொள்க.

௬௫. நீரிடங்கள் - பொய்கை முதலியவைகள்.

௬௬. சாலை - அறச்சாலைகள். தமனியப்பொதியில் - பொன்னாலாகிய அம்பலம்; 'பொன்னம்பலமு முண்டு' (சிலப். பதி. ௪௦ - ௪௧) என்பர் அடியார்க்குநல்லார்; "கண்ணெலாங் கவர்வன கனக கூடமும்" (திருவிளை. நகர. ௭) என்று வருதல் காண்க.

௬௭. கோலங்குயின்ற - சித்திரமெழுதப்பெற்ற. கொள்கையிடங்கள் - விரதங்களை அனுட்டித்திருத்தற்குரிய தவச்சாலைகள்; கொள்கை - விரதம்; "தாவில் கொள்கைத் தந்தொழின் முடிமார்" (முருகு. ௯௬); "கோவலன் சென்றக் கொள்கையி னிருந்த, காவுந்தி யையையைக் கைதொழு தேத்தி" சிலப். ௧௪ : ௧௫ - ௬.

௨௧ - ௬௮. வியன்மலி மறுகுமுதற் கொள்கையிடங்களிறுதியாகவுள்ள இடவிசேடங்களைக் (மணிமேகலை) கண்டென்க. இவ்வடிகளிற் போலப் பற்பலசாதியாருடைய குடியிருப்புக்களையும் இளங்கோவடிகள் கூறியிருத்தல்காண்க; "வேயா மாடமும் வியன்கல விருக்கையும்............ பாடல்சால் சிறப்பிற் பட்டினப் பாக்கமும்" சிலப். ௫ : ௭ - ௫௮.

௬௯. அந்தரசாரிகள் - ஆகாயசாரிகள். அமர்ந்து - விரும்பி.

௭௦. இந்திரவிகாரம் - புத்தனாலயத்தின் இந்திரனால் நிருமிக்கப்பட்ட அரங்கு; விகாரம் - 'கையாற் கருவியாற் பண்ணாது மனத்தால் நிருமித்தல்' (சிலப். ௧௦ : ௧௪) என்பர் அடியார்க்குநல்லார்.

[illegible] - ௭௦. இந்திர விகாரமென்றது, காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் புத்த சைத்தியத்துள்ள ஏழரங்கினையும்; இஃது, 'அந்தர சாரிக ளமர்ந்தினி துறையும்' என்பதனாற்பெறப்பட்டது; "அந்தர சாரிக ளறைந்தனர் சாற்று, மிந்திர விகார மேழுடன் போகி" (௧௦ : ௧௩ - ௪), "இந்திர விகார மேழுடன் புக்காங், கந்தர சாரிக ளாலயம் பதிப்பர்" (௨௭ : ௯௨ - ௩) எனச் சிலப்பதிகாரத்து வருதல் காண்க.

(பி - ம்.) ௬௪. 'விசும்பிடை'

நவையறு நாத னல்லறம் பகர்வோ
ருறையும் பள்ளிபுக் கிறைவனை நல்லாள்
கோவலன் றாதை மாதவம் புரிந்தோன்
பாதம் பணிந்துதன் பாத்திர தானமுந்
எரு தானப் பயத்தாற் சாவக மன்னவ
னூனமொன் றின்றி யுலகாள் செல்வமுஞ்
செல்வற் கொணர்ந்தத் தீவகப் பீடிகை
யொல்காது காட்டப் பிறப்பினை யுணர்ந்தது
முணர்ந்தோன் முன்ன ருயர்தெய்வந் தோன்றி

எக. நவை - குற்றம். நாதன் - புத்தன். நல்லறம் - அருளறம். பகர்வோர் - சங்கத்தார்.

எஉ. பள்ளி - தவத்தோருறைவிடம்; "ஐயருறை பள்ளியிடம்" சீவக. களஅஉ.

எ௦ - எஉ. இந்திரவிகாரம் பள்ளிக்கு உவமம்.

எ௩. கோவலன்றாதை-மாசாத்துவான்; இவன், மதுரையிற் கோவலன் கொலையுண்டது முதலியவற்றை மாடலனென்னும் மறையவன் கூறக்கேட்டுத் தன் பொருளையெல்லாம் தானஞ்செய்துவிட்டுக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் புத்தசைத்தியத்துள்ள ஏழுவிகாரங்களிலுமிருந்து நோற்கும் பௌத்த முனிவர்களுக்கு முன்னேசென்று துறவுபூண்டானாதலின், 'மாதவம்புரிந்தோன்' என்றார், இதனை, "மைந்தற் குற்றது மடந்தைக் குற்றதுஞ், செங்கோல் வேந்தற் குற்றதுங் கேட்டுக், கோவலன் றாதை கொடுந்துய ரெய்தி, மாபெருந் தானமா வான்பொரு ளீத்தாங், கிந்திர விகார மேழுடன் புக்காங், கந்தர சாரிக ளாறைம் பதின்மர், பிறந்த யாக்கைப் பிறப்பற முயன்று, துறந்தோர் தம்முன் றுறவி யெய்தவும்" (உஎ : அஅ - கூரு); "மாசாத்துவான் றன்றுறப்பவும்" (உக : உரைப்பாட்டுமடை) எனச் சிலப்பதிகாரத்து வருதலாலும், இக்காதையிற் பின்னே வரும் 'தையல்கேள்' (கூகூ) என்பது முதலியவற்றாலும் அறிந்துகொள்க.

எச. தன் பாத்திரதானம் - தன்கையிலுள்ள அமுதசுரபியென்னும் பாத்திரத்தாற் செய்யப்படும் அன்னதானம்.

எரு. தானப்பயம் - முற்பிறப்பிற் செய்த அன்னதானத்தாலுண்டாகிய புண்ணியம்; பயம் - பிரயோசனம். சாவகமன்னவன் - சாவகநாட்டரசனாகிய புண்ணியராசன்.

எரு - சா. உலகாளுதற்குக்காரணம் தானப்பயன்.

எசா. செல்வற் கொணர்ந்து - புண்ணியராசனை அழைத்துவந்து. பீடிகை - புத்தபீடிகை.

எஅ. ஒல்காது- தளராது. எஎ - அ. பீடிகையைக்காட்ட.

எகூ. உணர்ந்தோன் - புண்ணியராசன். தெய்வம் - தீவதிலகை.

(பி - ம்.) எச: 'பாத்திரத்தானமும்' எஅ. 'ஒல்லாதுகாட்ட'

௮௦ மனங்கவல் கெடுத்தது மாநகர் கடல்கொள
வறவண ரடிகளுந் தாயரு மாங்குவிட்
டிறவா திப்பதிப் புகுந்தது கேட்டதுஞ்
சாவக மன்னன் றன்னொ டெய்தத்
தீவகம் விட்டித் திருநகர் புகுந்ததும்
௮௫ புக்கபி னந்தப் பொய்யுரு வுடனே
தக்க சமயிக டந்திறங் கேட்டது
மவ்வவர் சமயத் தறிபொரு ளெல்லாஞ்
செவ்வி தன்மையிற் சிந்தைவை யாதது
நாத னல்லறங் கேட்டலை விரும்பி
௯௦ மாதவற் றேர்ந்து வந்த வண்ணமுஞ்
சொல்லின ளாதலிற் றூயோய் நின்னை யென்
னல்வினைப் பயன்கொ ளுன்கண் டதுவெனத்
தையல் கேணின் றாதையுந் தாயுஞ்
செய்ததீ வினையிற் செழுநகர் கேடுறத்

---

௮௦. மனங்கவல் கெடுத்ததும் - உள்ளம் கவலைகொள்ளுதலைக் கெடுத்ததும்; கவல் - கவலுதல்; முதனிலைத்தொழிற்பெயர். நகர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

௮௨. இப்பதியென்றது, வஞ்சியை. கேட்டதும் - (தீவதிலகையால்) தான் கேட்டதும்.

௮௪. தீவகம் - மணிபல்லவம்.

௮௫. புக்கபின் - புகுந்து கண்ணகி கோட்டம் தொழுதபின். பொய்யுரு - மாதவன் வடிவு.

௮௬. சமயிகள் - அளவைவாதிமுதலியோர்.

௮௮. செவ்விது அன்மையின் - திருத்தமுடையன அல்லாமையின்; செவ்விது, பன்மையொருமைமயக்கம்.

௮௯. நாதனல்லறம் - புத்தன் கூறிய தருமங்களை; மணி. ௨௮: ௭௧.

௯௦. மாதவற்றேர்ந்து - அறவணவடிகளைத்தேடி.

௯௧. 'தூயோய்' என்றது முதலியன கோவலன்றாதை வார்த்தை.

௯௩. தையல், விளி. தாதையும் தாயும் - கோவலனுங் கண்ணகியும்.

௯௪. தீவினை - முற்பிறப்பிற்சங்கமனைக்கொலைசெய்ததனாலாகியபாவம். நகர் - மதுரை.

(பி - ம்.) ௮௦. 'புகுந்ததன் கேட்டதும்' ௮௩. 'தன்னுடனெய்த' ௮௪. 'தீவகம் விடஇத்திரு' ௮௫. 'புக்கவளிந்த' ௮௮. 'செவ்விதன்மை' ௯௪. 'திருநகர்'

கூரு துன்புற விளிந்தமை கேட்டுச் சுகத
னன்புகொ ளறத்திற் கருகனே னாதலின்
மனைத்திற வாழ்க்கையை மாயமென் றுணர்ந்து
தினைத்தனை யாயினுஞ் செல்வமும் யாக்கையு
நிலையா வென்றே நிலைபெற வுணர்ந்தே
கoo மலையா வறத்தின் மாதவம் புரிந்தேன்
புரிந்த யானிப் பூங்கொடிப் பெயர்ப்படூஉந்
திருந்திய நன்னகர் சேர்ந்தது கேளாய்
குடக்கோச் சேரலன் குட்டுவர் பெருந்தகை
விடர்ச்சிலை பொறித்த வேந்தன் முன்னாட்

கூரு. விளிந்தமை - இறந்தமை. சுகதன் - புத்தன்; நல்ல வருகை யையுடையவனென்று பொருள்; நல்லொழுக்கத்தையுடையவனென்றுமாம்.

கூச - ரு. தீவினையாற் கொலையுண்டிறந்தமையைக்கேட்டு.

கூசு. அன்புகொள் அறம் - நல்லறம். அருகன் - பக்குவி.

கூஎ. மனைத்திறவாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கை. மாயம் - பொய்.

கூஅ. தினைத்தனையாயினும் - தினையளவாவது.

கூஅ - கூ. மணி. உஉ: கருரு - சு.

கoo. பௌத்ததருமம் பூர்வோத்தர விரோதமில்லாததென்பராதலின், 'மலையாவறத்தின்' என்றார்; மலைதல் - மாறுபடல்; "முரணாத் திருவற மூர்த்தியை" (சு), "முன்பின் மலையா மங்கல மொழியின்" (உசுக) என நo - ஆம் காதையில் வருதலுங்காண்க. புரிந்தேன் - செய்தேன்.

கoக. கொடி - வஞ்சி. கoஉ. நகர் - வஞ்சிநகர்.

கoக - உ. இந்நகர், "பொற்கொடிப் பெயர்ப்படூஉம் பொன்னகர்" (உசு: கூஉ) என்று முன்னுங்கூறப்பட்டது.

கoங. குடக்கோச்சேரலன் - மேனாட்டிற்கு அரசனாகிய சேரன்; குடக்கு - மேற்கு; கொடுந்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டனுள் ஒன்றாகிய குடநாட்டிற்கு அரசனென்பதுபற்றிக் குடக்கோவென்றானென்னுமமையும். குட்டுவர் பெருந்தகை - குட்டநாட்டார்க்கு அரசன்; குட்டமும் கொடுந்தமிழ் நாடுகளுள் ஒன்று; "குடக்கோக் குட்டுவன்" (சிலப். உசு : சுக); "இயறேர்க் குட்டுவன்" **சிறுபாண்.** சகூ.

கoச. விடர்ச்சிலை பொறித்த வேந்தன் - நெடுஞ்சேரலாதன்; இவன் வடநாட்டரசர்களைவென்று சென்று இமயமலையில் தனது இலச்சினையாகிய விற்பொறியைப்பொறித்தமையால், இமயவரம்பனெனவும், விடர்ச்சிலை பொறித்தவேந்தனெனவும் பெயர்பெற்றான்; இவனை, இமயவரம்பன்

(பி - ம்.) கூரு - சு. 'விளிந்தமைகேட்டுச் சுகத்த, னங்கொன்றறத் திற்கு' கூஅ. 'தினைத்தனைத்தாயினும்' கூகூ. 'நிலையாதென்றே நிலைபெற வுணர்ந்து' கoக-உ. 'பெயர்படுதிருந்திய'

௧௦௫ துப்படு செவ்வாய்த் துடியிடை யாரொடு
இப்பொழில் புகுந்தாங் கிருந்த வெல்லையு
ளிலங்கா தீவத்துச் சமனொளி யென்னுஞ்
சிலம்பிணை யெய்தி வலங்கொண்டு மீளுந்
தரும சாரணர் தங்கிய குணத்தோர்
௧௧௦ கருமுகிற் படலத்துக் ககனத் தியங்குவோ
ரரைசற் கேது வவ்வழி நிகழ்தலிற்
புரையோர் தாமுமிப் பூம்பொழி லிழிந்து
கற்றலத் திருந்துழிக் காவலன் விரும்பி
முற்றவ முடைமையின் முனிகளை யேத்திப்

நெடுஞ்சேரலாதனென்பவன் கூறுவர்; இது, பதிற்றுப்பத்தில் இரண்டாம் பத்தாலுணரப்படும்; "இமயஞ் சூட்டிய ஏம விற்பொறி, மாண்வினை நெடுந்தேர் வானவன்" (௩௯) எனப்புறநானூற்றிலும், "விடர்ச்சிலை பொறித்த விறலோன்" (௨௮: ௧௩௩) எனச்சிலப்பதிகாரத்திலும் இவன் கூறப்பட்டிருத்தல்காண்க.

௧௦௫. துப்பு - பவளம். துடி - உடுக்கை.

௧௦௬ - ௯. சேரலனும் பெருந்தகையுமாகிய வேந்தன் முன்னொருகாலத்துத் துடியிடையாரொடும் இப்பொழிலிற்புகுந்து இருந்தவிடத்தென்க.

௧௦௭ - ௯. இலங்கைத்தீவத்துள்ள சமனொளியென்னுமலையையடைந்து வலங்கொண்டு மீண்ட சாரணர். இம்மலை, சமந்தமென்றும் சமந்தகூடமென்றும் பெயர்பெறும். இதன் விவரணம், இந்நூல் ௧௧- ஆம்காதை ௨௨-ஆம்அடிக்குறிப்பிற் கூறப்பட்டது. தங்கிய குணத்தோர் - குணங்கள் தங்கப்பெற்றோர்.

௧௧௦. முகிற்படலம் - மேகக்கூட்டம். ககனம் - ஆகாயம்; ககனத்தியங்கல் இருத்திகளில் ஒன்று.

௧௧௧. அரசற்கு - இமயவரம்பனுக்கு. ஏது அவ்வழி நிகழ்தலின் - நல்வினையாகிய காரணம் பயனளித்தற்கு அவ்விடத்தே தோற்றுதலினாலே.

௧௧௨. புரையோர் - மேற்கூறிய தருமசாரணர்.

௧௦௯ - ௧௨. சாரணரும் குணத்தோரும் இயங்குவோருமாகிய புரையோர்.

௧௧௩. கற்றலத்து - சிலாதலத்தில். காவலன் - சேரன்.

௧௦௬ - ௧௪. வேந்தன் இருந்தவெல்லையுள் அவனுக்கு ஏது நிகழ்தலிற் புரையோரும் இழிந்து அப்பொழிலிற் கற்றலத்திருந்தபொழுது.

௧௧௪. முனிகளை - தருமசாரணரை.

(பி - ம்.) ௧௦௫. 'துவர்படுசெவ்வாய்' ௧௦௯ - ௧௦. 'தருமசாதனர், தன்னின் மூத்தார்க்கு முகிற்படலத்திற்கக' ௧௧௪. 'முனிகளைப்பேவிப்'

௧௧௫ பங்கயச் சேவடி விளக்கிப் பான்மையி
னங்கவர்க் கறுசுவை நால்வகை யமிழ்தம்
பாத்திரத் தளித்துப் பலபல சிறப்பொடு
வேத்தவை யாரொடு மேத்தின னிறைஞ்சலிற்
பிறப்பிற் றுன்பமும் பிறவா வின்பமு
௧௨௦ மறத்தகை முதல்வ னருளிய வாய்மை
யின்ப வாரமு திறைவன் செவிமுதற்
றுன்ப நீங்கச் சொரியு மந்நா
ணின்பெருந் தாதைக் கொன்பது வழிமுறை
முன்னோன் கோவலன் மன்னவன் றனக்கு
௧௨௫ நீங்காக் காதற் பாங்க னாதலிற்
றூங்கா நல்லறந் தானுங் கேட்டு
முன்னோர் முறைமையிற் படைத்ததை யன்றித்
தன்னா னியன்ற தனம்பல கோடி
யெழுநா ளெல்லையு மிரவலர்க் கீத்துத்
௧௩௦ தொழுதவம் புரிந்தோன் சுகதற் கியற்றிய

---

௧௧௬. அறுசுவையாவன:—கைப்பு, கார்ப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, தித்திப்பு (குறள். ௨௨௦. பரி) என்பன. நால்வகை யமிழ்தமாவன:— உண்பன, தின்பன, நக்குவன, பருகுவன; (மணி. ௨அ: ௨௪௧ - ௨.) அமிழ்தம் - உணவு.

௧௧௫ - அ. காவலன், விரும்பி ஏத்தி விளக்கி அளித்து ஏத்தி இறைஞ்சலினென்க.

௧௨௦. அறத்தகைமுதல்வன் - புத்தன்; தருமராசனென்றவாறு. வாய்மை - நால்வகைச்சத்தியம்.

௧௧௯ - ௨௦. மணி. ௨: ௬௪ - ௭; ௩௦: ௧அ௬ - அ.

௧௨௧. இறைவன் செவிமுதல் - அரசனுடைய செவியிடத்தே.

௧௨௦ - ௧. வாய்மையாகிய அமுதை.

௧௨௩. நின்பெருந்தாதைக்கு - உனது தந்தையாகியகோவலனுக்கு.

௧௨௭. முறைமையின் - நல்வழியாலே.

௧௨௯. எழுநாளென்றல், ஒருமரபு.

௧௩௦. புரிந்தோன் - முற்கூறிய முன்னோனாகிய கோவலன். சுகதற்கு - புத்தனுக்கு.

(பி - ம்.) ௧௧௫. 'விளக்கிய பான்மையின்' ௧௧௬. 'அமிர்தம்' ௧௧அ. 'வேந்தனிறைஞ்சலின்' ௧௨௨. 'சொரியு முன்னாளில்' ௧௨௯. 'எல்லையிரவலர்க்களித்து'

வானேங்கு சிமையத்து வாலொளிச் சயித்த
மீனோர்க் கெல்லா மிடர்கெட வியன்றது
கண்டுதொழு தேத்துங் காதலின் வந்தித்
தண்டாக் காட்சித் தவத்தோ ரருளிக்
கஉரு காவிரிப் பட்டினங் கடல்கொளு மென்றவத்
தூவுரை கேட்டுத் துணிந்திவ ணிருந்த
தின்னுங் கேளாய் நன்னெறி மாதே
தீவினை யுருப்பச் சென்றநின் றாதையுந்
தேவரிற் றோற்றிமுற் செய்தவப் பயத்தா
கஙo லாங்கத் தீவினை யின்னுந் துய்த்துப்
பூங்கொடி முன்னவன் போதியி னல்லறந்
தாங்கிய தவத்தாற் றான்றவந் தாங்கி
காதலி தன்னொடு கபிலையம் பதியி

கஉக. சிமையத்து - மலையின். வாலொளிச்சயித்தம் - வெள்ளிய ஒளியையுடைய ஆலயம்; சயித்தம் - சைத்தியமென்னும் வடமொழிச் சிதைவு.

கஉஉ. மேனோர்க்கு - இவ்வுலகத்தோர்க்கு; "மேனோர்மடிவில்" (சிலப். பதி: ருக; உ : கஎ); "மேனோர்க் குழைப்பாம் பதிகத்து ளியன்ற வாறே" சீவக. உகூ.

கஉச. தண்டாக் காட்சி - நீங்காத அறிவு.

கஉரு - சு. இத்தவத்தோரென்றது, ஆண்டுள்ள முனிவர்களை.

கஉசு. யான் இவ்விடமிருந்தது தூவுரை கேட்டமையாலேயேயென்க.

இதுகாறும், தான் துறந்ததற்கும் வஞ்சிநகரடைந்ததற்கும் ஆண்டே வதிவதற்குங் காரணங் கூறிய மாசாத்துவான், மேலே பெரியோர் தனக்குக்கூறிய செய்தி முதலியன கூறுவான்.

கஉஅ. சென்ற - கொலையுண்டிறந்த.

கஉகூ. முற்செய்தவப்பயத்தால் தேவரிற் றோற்றியென்க.

கஙo. ஆங்கத்தீவினை - முற்கூறிய தீவினையின் பயனை. துய்த்து - அனுபவித்து.

கஙக. பூங்கொடி, விளி. முன்னவன் - புத்தன்.

கஙங. காதலி - தன்மனைவி. கபிலையம்பதி - கபிலைநகர்; இது புத்தன் பிறந்த இடம்; கபிலவஸ்துவென்றுங் கூறப்படும்.

(பி - ம்.) கஉக - உ. 'வால்வளைச் சயித்தம், மேனோர்க் கெல்லாமடர் கெட' கஉங, 'காதலன்வந்து' கஉரு - சு. 'மென்ற, தூவுரைகேட்டுத் துணிந்தியானிருந்தேன்' கஉஅ. 'தீவினையிறப்ப' கஉகூ. 'தோற்றமுன்' கஙக. 'போதியர்கல்லறம்'

நாத னல்லறங் கேட்டுவீ டெய்துமென்
௧௪௫ றற்புதக் கிளவி யறிந்தோர் கூறச்
சொற்பய னுணர்ந்தேன் றோகை யானு
மந்நா ளாங்கவ னறநெறி கேட்குவ
னின்னது தன்மைநெடுநிலைக் கந்திற் றுன்னிய
துவதிக னுரையிற் றுணிந்தனை யன்றே
௧௫௰ தவநெறி யறவண னாற்றக் கேட்டன
னாங்கவன் றானுநின் னறத்திற் கேதுப்
பூங்கொடி கச்சி மாநக ராதலின்
மற்றம் மாநகர் மாதவன் பெயர்நாட்
பொற்றொடி தாயரு மப்பதிப் படர்ந்தன
௧௫௫ ரன்னைதை யன்றியு மணியிழை கேளாய்
பொன்னெயிற் காஞ்சி நாடுகவி னழிந்து
மன்னுயிர் மடிய மழைவளங் கரத்தலி
னந்நகர் மாதவர்க் கைய மிடுவோ

---

௧௪௪. நாதன் - புத்தன். எய்தும் - அடைவான்.

௧௪௫. கிளவி - சொல். ௧௪௬. பயன் - பிரயோசனம். தோகை, விளி.

௧௪௭. அவனறநெறி - புத்தனுபதேசிக்கும் அறவழிகளை.

௧௪௬ - ௭. யானும் அறநெறிகேட்குவன்.

௧௪௮. நின்னது தன்மை - உனது பிற்காலச் செய்தியை.

௧௪௮ - ௯. நினது தன்மையைத் துவதிகனுரையால் தெளிந்தா யன்றோ.

௧௫௰. (கந்திற்பாவையால் நீ அறிந்தாயென்பதை) அறவணவடிகள் சொல்லக்கேட்டேன்.

௧௫௧. அவன்றானும் - அறவணவடிகளும். ஏது - ஏதுநிகழ்ச்சிக் குரிய இடம்.

௧௫௨. பூங்கொடி, விளி.

௧௫௪. பொற்றொடி தாயரும் - உனது தாயராகிய மாதவியும் சுதமதி யும்.

௧௫௩ - ௪. பெயர்நாளில் தாயரும் உடன் சென்றார்.

௧௫௬. காஞ்சிநாடு - காஞ்சிநகரத்தையுடைய நாடு.

௧௫௭. மடிய - இறக்க. ௧௫௮. ஐயம் - பிச்சை.

௧௫௬ - ௭. மணி. உ௧: ௧௪௭ - ௮.

(பி - ம்.) ௧௪௫ - ௬. 'கழறச்சொற்பய' ௧௪௭. 'அறநெறிகடவேன்' [illegible]. 'துணிந்தனை தவநெறி' ௧௫௪. 'பொற்றொடித்தாயரும்' ௧௫௫. 'அன்னை தன்றியும்'

ரின்மையி னிந்நக ரெய்தினர் காணு
௧௬௦ யாருயிர் மருந்தே யந்நாட் டகவயிற்
காரெனத் தோன்றிக் காத்தனின் கடனென
வருந்தவ னருள வாயிழை வணங்கித்
திருந்திய பாத்திரஞ் செங்கையி னேந்திக்
கொடிமதின் மூதூர்க் குடக்கணின் றேங்கி
௧௬௫ வடதிசை மருங்கின் வானத் தியங்கித்
தேவர் கோமான் காவன் மாநகர்
மண்மிசைக் கிடந்தென வளந்தலை மயங்கிய
பொன்னகர் வறிதாப் புல்லென் றுயது
கண்டுளங் கசிந்த வொண்டொடி நங்கை
௧௭௦ பொற்கொடி மூதூர்ப் புரிசை வலங்கொண்டு
நடுநக ரெல்லை நண்ணின ளிழிந்து
தொடுகழற் கிள்ளி துணையிளங் கிள்ளி
செம்பொன் மாச்சினைத் திருமணிப் பாசடைப்
பைம்பூம் போதிப் பகவற் கியற்றிய

---

௧௫௯. எய்தினர் - (அம்மாதவர்) வந்தார்.

௧௬௦ - ௬௧. மணி. ௨௧: ௧௫௭ - ௮.

௧௬௧. காரை உவமைகூறினார், இவள் கைம்மாறு கருதாமலளிக்கின்றமையின்; "கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட், டென்னாற்றுங் கொல்லோ வுலகு" குறள். ௨௧௧.

௧௬௨. மாசாத்துவானை 'அருந்தவன்' என்றார், துறவு பூண்டமையின்.

௧௬௪. மூதூர்க்குடக்கண் - பழமையாகிய வஞ்சிநகரத்தின் மேற்றிசைக் கண்ணே.

௧௬௬. மாநகர் - அமராவதி.

௧௬௮. பொன்னகர் - காஞ்சிநகர். வறிதாப் புல்லென்றுயது - செல்வமின்றிப் பொலிவிழந்திருந்ததை.

௧௬௯. நங்கை - மணிமேகலை. ௧௭௦. புரிசை - மதில்.

௧௭௨. தொடுகழற் கிள்ளியின் தம்பியாகிய இளங்கிள்ளி; கிள்ளி - சோழன்.

௧௭௩. சினை - கிளை. திருமணி - அழகிய மரகதமணி. பாசடை - பசிய இலை.

௧௭௩ - ௪. இவ்வடிகளிற் கூறியது போலவே, "பவளச் செழுஞ்

(பி - ம்.) ௧௫௯ - ௬௦. 'காணுவாருயிர்' ௧௬௨. 'அருந்தவரருள' ௧௬௭. 'மிசைகிடந்தவளந்தலை மயக்கிப்' ௧௬௮. 'வறிதாய்ப்புல்' ௧௭௦-௭௧ 'புரிசை புலங்கொண்டு, நடுகரெல்லை நண்ணைநள்ளிழிந்து'

களரு சேதியந் தொழுது தென்மேற் காகத்
தாதணி பூம்பொழி லுன்சென் றெய்தலும்
வையங் காவலன் றன்பாற் சென்று
கைதொழு திறைஞ்சிக் கஞ்சுக னுரைப்போன்
கோவலன் மடந்தை குணவதம் புரிந்தோ
கஅ0 ளுவலந் தீவிற் றுனணி மிக்கோ
ளங்கையி னேந்திய வமுத சுரபியொடு
தங்கா திப்பதித் தருமத வனத்தே
வந்து தோன்றினண் மாமழை போலென
மந்திரச் சுற்றமொடு மன்னனும் விரும்பிக்
கஅரு கந்திற் பாவை கட்டுரை யெல்லாம்
வாயா கின்றென வந்தித் தேத்தி
யாய்வளை நல்லா டன்னுழைச் சென்று
செங்கோல் கோடியோ செய்தவம் பிழைத்தோ

சுடர் மரகதப் பாசடைப், பசும் பொன் மாச்சினை விசும்பகம் புதைக்கும்,
போதி" (வீர. யாப்பு. கக - உதாரணம்) என்று மகாபோதியை இங்ஙன
னஞ் சிறப்பித்துக்கூறியிருத்தல் காண்க. மகாபோதி பொன்மயமாயிருந்த
தென்பது பற்றிப் பௌத்தர் இக்காலத்தும் அரசமரத்தைப் பொற்றகட்டா
லலங்கரித்து வழிபடுவர்.

களரு. சேதியம் - கோயில்.

களஉ-ரு. துணையிளங்கிள்ளி பகவற்கியற்றிய சேதியத்தைத்தொழுது.

களஎ. வையங்காவலன் - துணையிளங்கிள்ளி.

களஅ. கஞ்சுகன் - சட்டையிட்ட பிரதானி.

களகூ. 'கோவலன்மடந்தை' என்பது முதலியன கஞ்சுகன்கூற்று.
மடந்தை - மகள்.

கஅஉ. தருமதவனம் - தருமத்தைக்கொடுக்கும் வனம்.

கஅ௩. மழைபோல் வந்து தோன்றினளென்று கஞ்சுகன் கூற.

கஅச. மந்திரச்சுற்றம் - மந்திரிகள்.

கஅரு. கந்திற்பாவையென்றது, காஞ்சியில் ஒருதூணிலுறையும்
தெய்வவிசேடத்தை.

கஅசு. வாயாகின்றென - உண்மையாகின்றதென்று. வந்தித்தேத்தி
யது, மேற்கூறிய கந்திற்பாவையை.

கஅஎ. நல்லாடன்னுழை - மணிமேகலையிடத்து.

கஅஅ. 'செங்கோல்' என்பதுமுதல் துணையிளங்கிள்ளி வார்த்தை.

கஅஅ. மணி. எ: அ - க0.

(பி - ம்.) களரு. 'சேதிமங்தொழுது' கஅ௩. 'தருமதாவனந்தே'
'தருமசார்வனத்தே' கஅஅ. 'தெய்வம்பிழைத்தோ'

கொங்கவிழ் குழலார் கற்புக்குறை பட்டோ
கசுo நலத்தகை நல்லாய் நன்னா டெல்லா
மலத்தற் காலை யாகிய தறியேன்
மயங்குவேன் முன்ன மீரார் மாதெய்வந் தோன்றி
யுயங்கா தொழிநின் னுயர்தவத் தாலோர்
காரிகை தோன்று மவள்பெருங் கடிஞையி
கசுரு ஞருயிர் மருந்தா லகனில மூய்யு
மாங்கவ ளருளா லமரர்கோ னேவலிற்
றுங்கா மாரியுந் தானனி பொழியு
மன்னா ளிந்த வகனகர் புகுந்த
பின்னா ணிகழும் பேரறம் பலவாற்
உoo கார்வறங் கூரினு நீர்வறங் கூராது
பாரக வீதியிற் பண்டையோ ரிழைத்த
கோமுகி யென்னுங் கொழுநீ ரிலஞ்சியொடு
மாமணி பல்லவம் வந்த தீங்கெனப்
பொய்கையும் பொழிலும் புனைமினென் றறைந்தத்
உoரு தெய்வதம் போயபிற் செய்தியா மமைத்த
திவ்விட மென்றே யவ்விடங் காட்டவத்

கசுக. அலத்தற்காலை - வறுமைக்காலம். அறியேன் - அறியேனாகி.

கஅஅ - கசுக. மணி. கரு: சசு - ருo.

கசுங. உயங்காதொழி - வருந்தவேண்டா.

கசுச., தோன்றும் - தோன்றுவாள். கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம்.

கசுரு. ஆருயிர் மருந்து - சோறு. கசுஎ. மாரி - மேகம்.

கசுசு - எ. அவளருளால் கோன் ஏவலிற் பொழியும்.

கசுஅ. அன்னாள் - அம்மங்கை. கசுகு. பின்னாள் - பிற்காலத்து.

உoo. கார்வறங்கூறினும் - மழைபெய்யாதொழியினும். கூராது, முற்று.

உoக. பண்டையோரிழைத்த - முன்னோர் செய்த.

உoஉ. இலஞ்சி : பொய்கை.

உoச. புனைமின் - அலங்கரித்துச் செய்மின்.

உoசு. (துணையிளங்கிள்ளி) காட்ட.

(பி - ம்.) கசுஉ. 'முன்னரோமாதெய்வம்' உoச - ரு. 'பொதியிலும் புனைமினென் றறைந்த, தெய்வதம்'

தீவகம் போன்ற காவகம் பொருந்திக்
கண்டுளஞ் சிறந்த காரிகை நல்லாள்
பண்டையெம் பிறப்பினைப் பான்மையிற் காட்டிய
உக௦ வங்கப் பீடிகை யிதுவென வறவோன்
பங்கயப் பீடிகை பான்மையின் வகுத்துத்
தீவ திலகையுந் திருமணி மேகலா
மாபெருந் தெய்வமும் வந்தித் தேத்துதற்
கொத்த கோயி லுளத்தகப் புனைந்து
உகரு விழவுஞ் சிறப்பும் வேந்த னியற்றத்
தொழுதகை மாதர் தொழுதன ளேத்திப்
பங்கயப் பீடிகைப் பசிப்பிணி மருந்தெனு
மங்கையி னேந்திய வமுத சுரபியை
வைத்துநின் றெல்லா வுயிரும் வருகெனப்
உஉ௦ பைத்தர வல்குற் பாவைதன் கிளவியின்
மொய்த்த மூவறு பாடை மாக்களிற்
காணர் கேளார் கான்முட மானோர்
பேணா மாக்கள் பேசார் பிணித்தோர்
படிவ நோன்பியர் பசிநோ யுற்றோர்

உ௦எ. தீவகம் - மணிபல்லவம். காவகம் - சோலையினுள்ளே.

உக௦. அங்கப்பீடிகை - மணிபல்லவத்திருந்தபுத்தபீடிகை. அற வோன் - புத்தன்.

உகக. வகுத்து - செய்து.

உகச. உளத்தக - நினைத்தற்குத்தக. உகரு. மாதர் - மணிமேகலை.

உகஎ. பங்கயப்பீடிகை - பாதபீடிகையில்.

உககூ. வருகென - வருகவென்று மணிமேகலை சொல்ல.

உகஎ - கூ. பீடிகையில் அமுதசுரபியை வைத்தென்க.

உஉஉ. காணர் - குருடர். கேளார் - செவிடர்; அவயவஹீனர்க்கு இரங்குதலைப் பத்துநிஷ்டைகளுள் ஒன்றென்பர்.

உஉங. பேணமாக்கள் - பாதுகாக்கப்படாதமாக்கள்; என்றது, அகதி களை.

உஉஉ - ங. மணி. கரு: ககக - உ.

உஉச. படிவநோன்பியர் - தவவேடத்தையும் நோன்பையுமுடையவர்.

(பி - ம்.) உகங. 'மாதெய்வந்தன்னையும்' உகசு. 'துதித்தனளேத்தி' உககூ. 'எல்லாவகையிரும்' உஉ௦. 'தன்கையின்'

௨௨௫ மடிநல் கூர்ந்த மாக்கள் யாவரும்
பன்னூ றாயிரம் விலங்கின் றொகுதியு
மன்னுயி ரடங்கலும் வந்தொருங் கீண்டி
யருந்தியோர்க் கெல்லா மாருயிர் மருந்தாய்ப்
பெருந்தவர் கைப்பெய் பிச்சையின் பயனு
௨௩௦ நீரு நிலமுங் காலமுங் கருவியுஞ்
சீர்பெற வித்திய வித்தின் விளைவும்
பெருகிய தென்னப் பெருவளஞ் சுரப்ப
வசித்தொழி லுதவி வளந்தந் ததுவெனப்
பசிப்பிணி தீர்த்த பாவையை யேத்திச்
௨௩௫ செல்லுங் காலைத் தாயர் தம்முட
னல்லவை கடிந்த வறவண வடிகளு
மல்லன் மூதூர் மன்னுயிர் முதல்வி
நல்லறச் சாலை நண்ணினர் சேறலுஞ்

---

௨௨௫. மடிநல்கூர்ந்தமாக்கள் - உடுத்தற்கு ஆடையுமின்றி வறுமையுற்றமாக்கள்; சோம்புதலால் வறுமையுற்றமாக்களெனினுமமையும்.

௨௨௯. பெருந்தவர் கைப்பெய் பிச்சையின் பயன் பெருகுதலை, "அறப் பயனுந், தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால், வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்" (நாலடி. ௩௮) என்பதனாலுணர்க.

௨௩௧. வித்தியவித்து-விதைத்தவிதை. ௨௩௨. (அப்பாத்திரஞ்) சுரப்ப.

௨௨௯-௩௨. பிச்சையின் பயனும் வித்தின் விளைவும் பெருகியதென்னச் சுரப்ப.

௨௩௩. வசி - மழை ; மணி. ௧ : ௭௧.

௨௩௪. பாவையை - மணிமேகலையை. ஏத்தி - மேற்கூறிய காணார் முதலியோர் துதித்து.

௨௩௫. காலை - காலத்தில். தாயர்தம்முடன் - மாதவி சுதமதியென்னு மிருவருடன்.

௨௩௬. அல்லவைகடிந்த - அறமல்லாதவற்றை நீக்கிய.

௨௩௭. உயிர்முதல்வி-மணிமேகலை. ௨௩௮. அறச்சாலை-தருமசாலையை.

௨௩௫-௮. தாயர்தம்முடன் அறவணவடிகளும் உயிர்முதல்வியின் அறச்சாலையை நண்ணுதலும்.

(பி-ம்.) ௨௨௫. 'நல்கூர்ந்தமககளயாவரும்' ௨௨௮-௯. 'மருந்து பெருந்' ௨௩௩. 'தொழிலுதவிவந்ததுவென்ன'

சென்றவர் தம்மைத் திருவடி வணங்கி
௨௪௦ நன்றென விரும்பி நல்லடி கழுவி
யாசனத் தேற்றி யறுசுவை நால்வகைப்
போனக மேந்திப் பொழுதினிற் கொண்டபிற்
பாசிலைத் திரையலும் பளிதமும் படைத்து
வாய்வ தாகவென் மனப்பாட் டறமென
௨௪௫ மாயைவிட் டிறைஞ்சினண் மணிமே கலையென்.

உஅ.—கச்சிமாநகர்புக்ககாதை முற்றிற்று.

---

௨௩௯. சென்று வணங்கி. ௨௪௦. கழுவி - விளக்கி.

௨௪௨. பொழுதினில் - காலம்பெற.

௨௩௯ - ௪௨. மணி. ௨அ: ௧௧௪ - எ.

௨௪௩. திரையல் - வெற்றிலை. பளிதம் - கருப்பூரம்.

௨௪௪. வாய்வதாக - தப்பாது பலித்திடுக.

௧ - ௨௪௫. மணிமேகலை, தேர்ந்து கடந்து வாயில் குறுகினள்புக்குக் கண்டு மகிழ்வுற்றுப் பள்ளிபுக்குப் பணிந்து சொல்லினளாதலின், அருந்தவன், 'நின்னைக் கண்டது என் நல்வினைப்பயன்கொல்' என்றுகூறி, 'காத்தல் நின்கடன்' என அருள, ஆயிழை வணங்கி ஏந்தி ஓங்கி இயங்கி வலங்கொண்டு இழிந்து தொழுது சென்றெய்தலும், கஞ்சுகனுரைப்போன், 'வந்து தோன்றினள்' என, மன்னனும் விரும்பி ஏத்திச் சென்று காட்ட நல்லாள் பொருந்தி வகுத்துப் புனைந்து ஏத்தி வைத்து 'வருக' என, காணார் முதலியோரும் விலங்கின்றெருக்கியும் மன்றுயிடங்களும் வந்தீண்டி ஏத்திச் செல்லுங்காலையில் தாயர்தம்முடன் அறவணவடிகளும் நண்ணினர்சேறலும் மணிமேகலை வணங்கி விரும்பிக் கழுவி ஏற்றி ஏந்திப் படைத்து விட்டு இறைஞ்சினளென வினைமுடிவுசெய்க.

(பி - ம்.) ௨௩௯. 'திருவடிதொழுது' ௨௪௦. 'நல்லடிவிளக்கி', 'நல்லடிதழுவி' ௨௪௨. 'ஏந்தப்'

இருபத்தோன்பதாவது

தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்டகாதை.

[இருபத்தோன்பதாவது மணிமேகலை, காஞ்சிமாநகர்க்கட்சேன்ற பின்னர் அறவணரடிகளும் தாயருஞ்செல்ல அவரைக்கண்டு இறைஞ்சித் தருமங்கேட்ட பாட்டு.]

இறைஞ்சிய விளங்கொடி தன்னை வாழ்த்தி
யறந்திகழ் நாவி னறவண னுரைப்போன்
வென்வேற் கிள்ளிக்கு நாகநா டாள்வோன்
றன்மகள் பீலி வளைதான் பயந்த
ரு புனிற்றிளங் குழவியைத் தீவகம் பொருந்தித்
தனிக்கலக் கம்பளச் செட்டிகைத் தரலும்
வணங்கிக் கொண்டவன் வங்க மேற்றிக்
கொணர்ந்திடு மந்நாட் கூரிரு ளியாமத்
தடைகரைக் கணித்தா வம்பி கெடுதலு
க0 மரக்கலங் கெடுத்தோன் மைந்தனைக் காண

க. இளங்கொடிதன்னை - மணிமேகலையை.

ந. வென் - வென்றி. கிள்ளி - நெடுமுடிக்கிள்ளி. நாகநாடாள்வோன் - வளைவணன்.

ச. மகளாகிய பீலிவளை. பயந்த - பெற்ற.

ரு. குழவியை - குழந்தையை. தீவகம் - மணிபல்லவம்.

சு. தனிக்கலம் - ஒற்றைக்கப்பல்.

ந - சு. பீலிவளை தான் கிள்ளிக்குப் பயந்த குழவியைத் தீவகத்தைப் பொருந்திக் கம்பளச் செட்டியின்கையில் தரலும்.

எ. அவன் - கம்பளச்செட்டி.

அ. கூரிருள்யாமத்து - மிக்க இருளையுடைய இடையிரவில்.

கூ. அணித்தா - சமீபமாக. அம்பி - கப்பல்.

க0. கெடுத்தோன் - கம்பளச்செட்டி. மைந்தனை - குழந்தையை.

(பி - ம்.) 'இருபத்தொன்பதாவது தருமகீதம்' க. 'இறைஞ்சியவிளங்' ரு. 'தீபம்பொருந்தி'

தரைசற் குணர்த்தலு மவனயர் வுற்று
யிறைவனன் றேடி விழாக்கோண் மறப்பத்
தன்விழாத் தவிர்தலின் வானவர் தலைவ
னின்னுயிர்த் தந்தை நெடுங்குலத் துதித்த
௧௫ மன்னுயிர் முதல்வன் மகர வேலையுண்
முன்னிய வங்க முங்கிக் கேடுறப்
பொன்னி னூசி பசுங்கம் பளத்துத்
துன்னிய தென்னத் தொடுகட லுழந்துழி
யெழுநா ளெல்லை யிடுக்கண்வந் தெய்தா
௨௰ வழுவாச் சீலம் வாய்மையிற் கொண்ட
பான்மையிற் றனது பாண்டு கம்பளந்
தானடுக் குற்ற தன்மை நோக்கி
யாதி முதல்வன் போதி மூலத்து
நாத னுவோ னளிநீர்ப் பரப்பி

௧௧. அரைசற்கு - நெடுமுடிக்கிள்ளிக்கு. அயர்வுற்று - வருந்தி.

௧௨. இறைவனன் - இறைவனுகி. தேடி - குழந்தையைத் தேடுதலால். விழாக்கோள் - இந்திரவிழாக்கொள்ளுதலை.

௧௩. வானவர்தலைவன் - இந்திரன். ௧௪. மன்னுயிர்த்தந்தை - கோவலன்.

௧௫. மன்னுயிர்முதல்வனென்ருர், அருளறம்பூண்டோனுதலின்.

௧௬. முங்கி - முழுகி.

௧௭. ஊசி வணிகனுக்கும், பசுங்கம்பளம் கடலுக்குமுவமம்.

௧௮. உழந்துழி - வருந்தி நீந்தியபொழுது.

௧௯-௨௰. எழுநாளெல்லை உயிர்முதல்வன் தொடுகடலுழந்துழியென்க ; (மணி. ௨௮ : ௧௨௩ - ௩௦) "நண்ணுவழி யின்றி நாள்சில நீந்த" (௧௫ : ௩௧) என்ருர் சிலப்பதிகாரத்தும்.

(௧௯) 'எழுநாள்' என்பதைப் பின்வரும் (௨௰) 'கொண்ட' என்பதனோடு கூட்டினும் பொருந்தும்.

௨௰. சீலத்தை நால்வகைவாய்மையுடன்கொண்ட.

௨௧. பாண்டுகம்பளம் - வெள்ளைக்கம்பளமாகிய ஆசனம்.

௨௧ - ௨. மணி. ௧௪: ௨௮ - ௯.

௨௩-௪. ஆதிமுதல்வனுகிய நாதனுகற்பாலோன்; என்றது, முற்கூறிய வணிகனை ; இங்ஙனம் புத்தனுகற்பாலோரைப் போதிசத்துவரென்பர். ஒளி - பெருமை.

(பி - ம்.) ௧௧. 'அரசர்க்குரைத்தலும்' ௧௬. 'முருங்கிக் கேடுற' ௧௮. 'கடலொழிந்துழி' ௧௯. 'எல்லையுருவந்தெய்த' ௨௧ - ௨. 'கம்பளத்தானடுக்குற்ற' ௨௩. 'அதிரமுதல்வன்' ௨௪ - ௫. 'நாதனாவான...நீர்பரப்பி, வெவ்வம்'

௨௫ னெவ்வமுற் றூன்றன தெவ்வந் தீரெனப்
பவ்வத் தெடுத்துப் பாரமிதை முற்றவு
மறவர சாளவு மறவாழி யுருட்டவும்
பிறவிதோ றுதவும் பெற்றிய ளென்றே
சாரண ரறிந்தோர் காரணங் கூற
௩0 வந்த வுதவிக் காங்கவள் பெயரைத்
தந்தையிட் டனனினைத் தையனின் றுறவியு
மன்றே கனவி னனவென வுறைந்த
மென்பூ மேனிமணி மேகலா தெய்வ
மென்பவட் கொப்ப வவளிடு சாபத்து

---

௨௪ - ௫. நாதனுவோன் கடலில் துன்பமுற்றான்; அவனது துன்பத்தைத் தீர்ப்பாயென்று மணிமேகலாதெய்வத்திற்கு இந்திரன் சொல்ல.

௨௬. பாரமிதை: (மணி. ௨௬: ௪௫); பாரமிதைபத்தும் உயிருறுப்புப் பொருணோச்சிவகையான் முப்பதாமென்பர்; "அருணெறியாற்பாரமிதை யாரைந்து மூடடக்கிப், பொருண்முழுதும் போதியின்கீழ் முழுதுணர்ந்த முனிவரன்ற, அருண்மொழியா லெல்வாய்மை யறிந்தவரே பிறப்பறுப்பார், மருணெறியாம் பிறநூலு மயக்கறுக்கு மாறுளதோ" (சித்தாந்தத் தொகை; சிவ - சித்தி. பரபக்கம், சௌத்திராந்திகமதம், ௨-ஞானப்) பாரமிதையென்பதற்குக் கரையையடைவதென்றுபொருள். ஈண்டுக்கூறிய தானமுதலியபத்தும் நிரம்பப்பெற்றவனாதலின், புத்தன் தசபலனென்று வழங்கப்படுவன். இப்பத்தினுள், தானபாரமிதையைவிளங்கக் கூறுவதாகிய தானபாரமிதையென்னும் நூலொன்று வடமொழியிலிருப்பதாகத் தெரிகின்றது; இது ஸ்ரீஹர்ஷகவி செய்த ஸம்ஸ்கிருதநைஷதம், ௫-ஆம் ஸர்க்கத்துள்ள ௧௧-ஆவது சுலோகத்தாலும் அதற்கு ஸ்ரீமல்லிநாதஸூரிசெய்த வியாக்கியானத்தாலுமுணரப்படும். முற்றவும் - பூரிக்கவும்.

௧௪ - ௨௬. மணி. ௨௧: ௧௮௧ - ௨. ௨௭. அறவாழி - தருமசக்கரம்.

௨௬ - ௮. எடுத்துப்பிறவிதோறும் உதவும்பெற்றியள்.

௨௮ - ௯. பெற்றியளென்றுகூற.

௩0. அந்தவுதவிக்கு - மேற்கூறிய வணிகனைக் கரையேற்றிய அவ்வுபகாரத்தைத் தான் மறவாதிருத்தலைப் புலப்படுத்தற்பொருட்டு.

௩௧. தந்தை - கோவலன். இனை - இனக்கு. துறவியும் - துறத்தலையும்.

௧௪ - ௩௧. மணி. ௭: ௩௩ - ௮. சிலப். ௧௫: ௨௮ - ௩௭. ௩0 - ௩௩.

௩௪. என்பவட்கொப்ப அவளிடுசாபத்து என்றதனால், மணிமேகலாதெய்வம் சாபமிட்டமைபெறப்பட்டது.

(பி - ம்.) ௨௯. 'அறிந்தோர்காரணங்கூற' ௩௧. 'தாதையிட்டனன்' ௩௪. 'என்பவட்குரைப்பவவளிடுசாபத்து'

௩௫ நகர்கடல் கொள்ளநின் றுயரும் யானும்
பகருநின் பொருட்டா லிப்பதிப் படர்ந்தன
மென்றலு மறவண னடியிணை யிறைஞ்சிப்
பொன்றிகழ் புத்த பீடிகை போற்றுந்
தீவ திலகையு மித்திறஞ் செப்பின
௪௦ ளாதலி னன்ன வணிநகர் மருங்கே
வேற்றுருக் கொண்டு வெவ்வே றுரைக்கு
நூற்றுறைச் சமய நுண்பொருள் கேட்டே
யவ்வுரு வென்ன வைவகைச் சமயமுஞ்
செவ்வி தன்மையிற் சிந்தையின் வைத்திலே
௪௫ னடிகண் மெய்ப்பொரு ளருளுக வென்ன
நொடிகுவெ னங்காய் நுண்ணிதிற் கேளாய்
யாதி சினேந்திர னளவை யிரண்டே
யேதமில் பிரத்தியங் கருத்தள வென்னச்

---

௩௫. நகர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

க[illegible] - ௩௫. தன்விழாத்தவிர்தலின், மணிமேகலாதெய்வத்திற்கோபமானவர்தவணுகிய அவன் இட்டசாபத்தால் நகரைக் கடல்கொள்ளவென்க.

௩ - ௩௫. மணி. ௨௪: ௨௯ - ௬௯. ௩௬. பதி - காஞ்சிநகரம்.

௩௫ - ௬. மணி. ௨௮: ௧௫௧ - ௪.

௩௭. என்றலும் - என்று அறவணவடிகள் கூறலும்.

௩௮ - ௯. புத்தபீடிகைபோற்றும் தீவதிலகை: மணி. ௧௧: ௨௭ - ௯.

௩ - ௩௯. மணி. ௨௫: ௧௭௬ - ௨௧௩. ௪௦. நகர் - வஞ்சிநகரம்.

௪௨. சமயம் - அளவைவாதமுதல் பூதவாதமிறுதியாகிய சமயங்கள்.

௪௩. மணி. ௨௭ : ௨௮௯.

௪௪. செவ்விது, பன்மையொருமை மயக்கம்.

௪௫. அடிகள், விளி. என்ன - என்று மணிமேகலை கேட்ப.

௪௬. நொடிகுவென் - சொல்லுவேன்.

'நொடிகுவென்' என்பதுமுதலியன அறவணவடிகளுடைய வார்த்தை.

௪௭. சினேந்திரன் - புத்தன்.

௪௮. ஏதம் - குற்றம். பிரத்தியம் - பிரத்தியக்கப்பிரமாணம் (மணி. ௨௭: ௮௩.) கருத்தளவு - அனுமானப்பிரமாணம்.

௪௭ - ௮. என்ன இரண்டேயென்க.

(பி - ம்.) ௩௭. 'அறவணவடியினை' ௩௮. 'திகழ்புத்தபீடிகை' ௩௯. 'தீவதிலகையும்' ௪௦. 'ஆதலினந்தவணி' ௪௨. 'நூற்றியச்சமயநுண்'

*சுட்டுணர் வைப்பிரத் தியக்க மெனச்சொலி
௫௦ விட்டனர் நாம சாதிகுணக் கிரியைகள்
மற்றவை யனுமா னத்துமடை யும்மெனக்
காரண காரிய சாமா னியக்கருத்
தோரிற் பிழைக்கையு முண்டுபிழை யாதது
கனலிற் புகைபோற் காரியக் கருத்தே
௫௫ யேனை யளவைக ளெல்லாங் கருத்தினி
லான முறைமையி னனுமான மாம்பிற
பக்க மேதுத் திட்டாந்த முபநய
நிகமன மென்ன வைந்துள வவற்றிற்
பக்க மிம்மலை நெருப்புடைத் தென்றல்

---

* இவ்வடிமுதலியவற்றால் இக்காலத்திற் கூறப்பட்டுள்ள பிரத்தியக்கம் அநுமானமென்னும் இரண்டளவைகளின் இலக்கணங்களும், அவற்றின் பாகுபாடுகளும் இன்ன நூலின் கருத்தைத் தழுவியவையென்று விளங்காமையாலும், தமிழிலுள்ள தருக்கசங்கிரகம் அன்னம்பட்டீயமுதலியவற்றிலும், சிவஞானசித்தியார் சுபக்கத்துள்ள அளவையிலக்கணத்திற்குப் பலரெழுதிய உரைகளிலும் வந்துள்ள குறியீடுமுதலியவைகள் வேறு முறையாக இருத்தலாலும், இயன்றவளவு விசாரித்தும் இந்தமுறையுள்ள பழைய நூல்கள் இக்காலத்துவழங்கவில்லையென்று, வடமொழித்தருக்கநூல்கள் பலவற்றிலும் மிக்க பாண்டித்தியமுள்ளவரும், முன்பு கும்பகோணத்தில் வசித்தவருமாகிய குறிச்சி மஹாமஹோபாத்யாய ஸ்ரீ ரங்காசாரியாவர்கள் முதலிய மஹாவித்துவான்கள் பலரும் சொல்லிவிட்டமையாலும், இவற்றைப் பற்றி இலங்கையிலுள்ள வித்தியோதயபாடசாலைத்தலைவரும் பௌத்தமதாசாரியருமாகிய ஸ்ரீ ஸுமங்களரை விசாரிக்கும்படி செய்ததற்கு அவர் பிரத்தியக்கம் அநுமேயம் ஸ்ராத்தேயமெனப் பிரமாணம் மூன்றுவகைப்படுமென்றும், அவற்றுட் பிரத்தியக்கத்தினிலக்கணம் அங்கோத்தரநிகாயமென்னுநூலிலுள்ள காலாமசூத்திரத்திலும் மத்யமநிகாயமென்னுநூலிலுள்ள மஹாஹஸ்திபதோபமசூத்திரத்திலும் அநுமேயத்தினிலக்கணம் மேற்கூறிய நூல்களிலுள்ள அநுமானசூத்திரங்களிலும் ஸ்ராத்தேயத்தினிலக்கணம் மேற்கூறியநூலிலுள்ள மஹாஸிஹநாதசூத்திரத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளனவென்றுமட்டுந்தெரிவித்தமையாலும், அந்நூல்களும் அவற்றைப்புலப்படுத்துவோரும் கிடைக்காமையால், இந்தப்பாகத்திற்குக் குறிப்புரை எழுதப்படவில்லை; ஆயினும் முதலிற்கூறிய வித்துவான்களுடைய முன்னிலையிற் பலமுறை ஆராய்ச்சிசெய்து ஏட்டில் இருந்தவாறே மூலம் மாத்திரம் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

(பி - ம்.) ௪௯. 'வைகப்பிரத்தியக்கம்' ௫௧. 'மானத்தடையுமெனக்' ௫௨. 'காரியஞ்சாமானிய' ௫௪. 'கனலிலிற்புகைபோல்' ௫௫. 'ஏனையாளவைகள்' ௫௭ - ௮. 'திருட்டாந்தமுபநயநிகமெனவைந்து'

௬௰ புகையுடைத் தாதலா லெனல்பொருந் தேது
வகையமை யடுக்களை போற்றிட் டாந்த
முபாய மலையும் புகையுடைத் தென்ற
னிகமனம் புகையுடைத் தேநெருப் புடைத்தென
னெருப்புடைத் தல்லா தியாதொன் றதுபுகைப்
௬௰௫ பொருத்த மின்று புனல்போ லென்றன்
மேவிய பக்கத்து மீட்சி மொழியாய்
வைதன் மியதிட் டாந்த மாகுந்
தூய காரிய வேதுச் சுபாவ
மாயிற் சத்த மநித்த மென்றல்
௭௰ பக்கம் பண்ணப் படுத லாலெனல்
பக்க தன்ம வசன மாகும்
யாதொன்று யாதொன்று பண்ணப் படுவ
தநித்தங் கடம்போ லென்றல் சபக்கத்
தொடர்ச்சி யாதொன் றநித்தமல் லாதது
௭௰௫ பண்ணப் படாத தாகாசம் போலெனல்
விபக்கத் தொடர்ச்சி மீட்சிமொழி யென்க
வநன்னு வயத்திற் பிரமாண மாவ
திவ்வெள் ளிடைக்கட் குடமிலை யென்றல்
செவ்விய பக்கந் தோன்றாமை யில்லெனல்
௮௰ பக்க தன்ம வசன மாகு
மின்மையிற் கண்டில முயற்கோ டென்ற
லங்நெறிச் சபக்கம் யாதொன் றுண்டது
தோற்றர வடுக்குங் கைநெல்லி போலென
லேற்ற விபக்கத் துரையென லாகு
௮௰௫ மிவ்வகை யேதுப் பொருள்சா திப்பன
வெண்ணைகா ரியம்புகை சாதித்த தென்னிற்

(பி - ம்.) ௬௰௨ - ௩. 'முபாயமு மலையுடை....புகையுடைத் தென்னி கமனம்' ௬௰௪ - ௫. 'நெருப்புடைத்தனெருப்புடைத்தல்லாதியாது' ௬௰௫. 'புனற்போலென்றல்' ௬௰௬. 'மேயவிப்பக்கத்து' ௭௰௧ - ௨. 'பககந்தன்ம வசனமாகும், யாதொன்றியாதொன்று' ௭௰௩ - ௫. 'அநித்தியங்கடம்போ லென்றல் சசுபக்கத், தொடர்ச்சியாதொன் றணித்த மல்லாது, பண்ணை யொகாதாகாசம்போலென்றல்' ௭௰௭. 'அனுமபவயத்திற்' ௮௰. 'பக்கந்தன்ம' ௮௰௫. 'எய்துப்பொருள்' ௮௰௬-௭. 'புகைசாதித்தல், புகையுள்ள விடத்தினெருப்பு'

புகையுள விடத்து நெருப்புண் டென்னு
மன்னுவயத் தாலு நெருப்பிலா விடத்துப்
புகையில்லை யென்னும் வெதிரேகத் தாலும்
கூO புகைநெருப்பைச் சாதித்த தென்னி
னேரிய புகையி னிகழ்ந்துண் டான
வூர்த்தச் சாமங் கௌடிலச் சாமம்
வாய்த்த நெருப்பின்வரு காரிய மாதலின்
மேனோக் கிக்கறுத் திருப்பபகைத் திருப்ப
கூடு தாமே நெருப்பைச் சாதிக்க வேண்டு
மன்னு வயஞ்சா திக்கின் முன்னுங்
கழுதை யையுங் கணிகை யையுந்
தம்மி லொருகா லத்தோ ரிடத்தே
யன்னு வயங்கண் டான்பிற் காலத்துக்
கOO கழுதை யைக்கண்ட விடத்தே கணிகையை
யனுமிக்க வேண்டு மதுகூ டாநெருப்
பிலாவிடத் துப்புகை யில்லையென னேரத்
திருத்தகு வெதிரேகஞ் சாதிக்கு மென்னி
னுய்வா வில்லாக் கழுதையின் பிடரி
கOரு னரிவாலு மிலையாக் காணப் பட்ட
வதனையே கொண்டு பிறிதோ ரிடத்து
நரிவாலி னுனுய் வாலையனு மித்த
லரிதா மதனு லதுவு மாகா
தொட்டிய வுபாய நிகமன மிரண்டுந்
ககO திட்டாந் தத்தி லேசென் றடங்கும்
பக்க மேதுத் திட்டாந் தங்க
ளொக்க நல்லவுந் தீயவு முளவதில்
வெளிப்பட் டுள்ள தன்மி யினையும்

(பி - ம்.) அஅ. 'அன்னியத்தாலு' கூஉ - ரு. 'ஊர்திதசாம [illegible]கௌடச் சாயம, வாய்த்த நெருப்பினைவருகாரியங்காமர்தலின, மேனோக்கிறுத திருப்பகா[illegible] நெருப்பை' கூசு. '[illegible]வயசாதிக்கின்' கூகூ - கO௫. 'என[illegible]வயங்கவிதககால[illegible]தும், கணிகையைக்கண்ட விடத்தே கழுதை, ய[illegible]பவிக்கவேறு[illegible]மேது[illegible]ண்டா' கO௪ - [illegible]. 'நெருப், பில்லாத விடத்துப்புகைபில்லை யென்னுநெருந்திருத்தகு' கO[illegible] - [illegible]. 'பட்டதனையே' கOஎ - அ. 'வாலையனு மிக்கவரிதாம[illegible]' கO௯. 'தொட்டியவுபாயமிக மன' ககக. 'பக்கமேதுந்திருட்டானநதங்கள்'

வெளிப்பட் டுளசாத் தியதன் மத்திறம்
௧௧௫ பிறிதில் வேறும் வேறுபாட் டினையுந்
தன்கட் சார்த்திய நயந்தருத லுடையது
நன்கென் பக்கமென நாட்டுக வதுதான்
சத்த மநித்த நித்தமென் றொன்றைப்
பற்றி நாட்டப் படுவது தன்மி
௧௨௰ சத்தஞ் சாத்திய தன்ம மாவது
நித்தா நித்த நிகழ நல்லேது
மூன்றாய்த் தோன்று மொழிந்த பக்கத்
தூன்றி நிற்றலுஞ் சபக்கத்துண் டாதலும்
விபக்கத் தின்றியே விடுதலுஞ் சபக்கஞ்
௧௨௫ சாதிக் கிற்பொரு டன்றாற் பக்கத்
தோதிய பொதுவகை யொன்றி யிருத்தல்
சத்த வநித்தஞ் சாத்திய மாயி
ழைத்த வநித்தங் கடாதி போலெனல்
விபக்கம் விளம்பில் யாதொன் றியாதொன்
௧௩௰ றநித்தமல் லாதது பண்ணப் படாத
தாஅ காசம் போலென் றாகும்
பண்ணப் படுதலுஞ் செயலிடைத் தோன்றலு
நண்ணிய பக்கஞ் சபக்கத் திலுமாய்
விபக்கத் தின்றி யநித்தத் திலுக்கு
௧௩௫ மிகத்தகு மேதுவாய் விளங்கிற் றென்க
வேதமி திட்டாந் தம்மிரு வகைய
சாதன் மியம்வை தன்மி யம்மெனச்
சாதன் மியமெனப் படுவது தானே
யநித்தங் கடாதி யன்னுவயத் தென்கை
௧௪௰ வைதன் மியதிட் டாந்தஞ் சாத்திய
மெய்தா விடத்தி லேதுவு மின்மை
யித்திற நல்ல சாதனத் தொத்தன

(பி-ம்.) ௧௧௫. 'இனைவுந்' ௧௧௬. 'சாத்தியயநதருதலு' ௧௧௮. 'மனித்தமென் றொன்றை' ௧௧௯. 'பற்றநாட்ட' ௧௧௯ - ௨௰. 'தனமித்தஞ் சாத்திய' ௧௨௨. 'தோன்றிமொழிந்த' ௧௨௫. 'சாதிக்க பொருடன்றாற்' ௧௩௰. 'அனித்தமொல்லாதபண்ண' ௧௩௰-௧. 'பண்ணப்படாதாகாசம்' ௧௩௨. 'செய்தலுடைத்தோன்றலும்' ௧௩௪. 'அணித்திலுக்குமிததகு' ௧௩௬ - ௭. 'இருவகைசாதன்'

தீய பக்கமுந் தீய வேதுவுந்
தீய வெடுத்துக் காட்டு மாவன
கசரு பக்கப் போலியு மேதுப் போலியுந்
திட்டாந்தப் போலியு மாஅ மிவற்றுட்
பக்கப் போலி யொன்பது வகைப்படும்
பிரத்தி யக்க விருத்த மனுமான
விருத்தஞ் சுவசன விருத்த முலோக
கரு௦ விருத்த மாகம விருத்த மப்பிர
சித்த விசேடண மப்பிர சித்த
விசேடிய மப்பிர சித்த வுபய
மப்பிர சித்த சம்பந் தம்மென
வெண்ணிய விவற்றுட் பிரத்தியக்க விருத்தங்
கருரு கண்ணிய காட்சி மாறுகொள லாகுஞ்
சத்தஞ் செவிக்குப் புலனன் றென்றன்
மற்றனு மான விருத்த மாவது
கருத்தள வையைமா றுகக் கூற
லநித்தியக் கடத்தை நித்திய மென்றல்
கசா௦ சுவசன விருத்தந்தன் சொன்மாறி யியம்ப
லென்றாய் மலடி யென்றே யியம்ப
லுலக விருத்த முலகின்மா றுமுறை
யிலகுமதி சந்திர னல்ல வென்ற
லாகம விருத்தந்தன் னூன்மா றறைத
கசாரு லநித்த வாதியா யுள்ளவை சேடிக
னநித்தி யத்தைநித் தியமென நுவற
லப்பிர சித்த விசேடண மாவது
தத்த மெதிரிக்குச் சாத்தியந் தெரியாமை
பௌத்தன் மாறாய் நின்றசாங் கியனைக்
கஎ௦ குறித்துச் சத்தம் விநாசி யென்று
லவனவி நாச வாதி யாதலிற்
சாத்திய விநாசமப் பிரசித்த மாகு

(பி-ம்.) கசஈ-ச. 'ஏதுவெடுத்தீய வேதுக்காட்' கசஎ. 'போலியு மென விவற்' கசஅ-க. 'பிரத்தியக்கமனுமான, விருத்தஞ்சுவசன விருத்தமுதலோத' கருக-உ. 'சித்தசேடணமாப் பிரசித்திய விசேடிய' கருரு. 'அளவை மாறு கூறல்' கஎ௨-௩. 'உலகமுறையிலகுமதிசந்திர' கசச. 'தன்றுனதைமா றலைறத'

மப்பிர சித்த விசேடிய மாவ
தெதிரிக்குத் தன்மி பிரசித்த மின்றி
கஎ௫ யிருத்தல் சாங்கியன் மாறாய் நின்ற
பௌத்தனைக் குறித்தான் மாச்சை தனியவா
னென்று லவன நான்ம வாதி
யாதலிற் றன்மி யப்பிர சித்த
மப்பிர சித்த வுபய மாவது
கஅ0 மாறா னோர்க்குத் தன்மி சாத்திய
மேறா தப்பிர சித்தமா யிருத்தல்
பகர்வை சேடிகன் பௌத்தனைக் குறித்துச்
சுகமுத லியதொகைப் பொருட்குக் காரண
மான்மா வென்றாற் சுகமுமான் மாவுந்
கஅ௫ தாமிசை யாமையி லப்பிரசித் தோபய
மப்பிர சித்த சம்பந்த மாவ
தெதிரிக் கிசைந்த பொருள்சா தித்தன்
மாறும் பௌத்தற்குச் சத்த வநித்தங்
கூறி லவன்ன் கொள்கையஃ தாகலில்
க௯0 வேறுசா திக்க வேண்டா தாகு
மேதுப் போலி யோதின்மூன் றாகு
மசித்த மனைகாந் திகம்விருத் தம்மென
வுபயா சித்த மன்னியதா சித்தஞ்
சித்தா சித்த மாசிரயா சித்த
க௯௫ மெனநான் கசித்த முபயா சித்தஞ்
சாதன வேது விருவர்க்கு மின்றிச்
சத்த மநித்தங் கட்புலத் தென்ற
லன்னியதா சித்த மாறாய் நின்றாற்
குன்னிய வேது வன்று யொழிதல்
உ00 சத்தஞ் செயலுற லநித்த மென்னிற்
சித்த வெளிப்பா டல்லது செயலுற

(பி - ம்.) கஎ௩ - ௪. 'யாவது தனமி யெதிரிக்குத் தனமமாசிதத மிந்றி' கஎஎ. 'என்றுலவனுநமவாதி' கஅ௫ - ௬. 'அப்பிரசித்த, மப்பிரசித்த சம்பந்த' கஅஎ. 'எதிரிகருதியிருந்த பொருள்சாதிக்கை' கஅ௯ - ௯0. 'அனித்தங், கூடுலவன்' க௯க - ௨. 'என்றுகுஞ்சித்தும்' க௯௪ - ௫. 'சித்தமாச்சியா சித்தமுமன' க௯௭ - ௮. 'சித்தமாவது சாதன' உ00. 'செயலுறுதலினித்த' உ0க. 'சத்த வெளிப்பாடு'

லுய்த்த சாங்கியனுக் கசித்த மாகுஞ்
சித்தா சித்த மாவ
தேதுச் சங்கய மாய்ச்சா தித்த
௨0௫ லாவி பனியென வையுறு நின்றே
தூய புகைநெருப் புண்டெனத் துணித
லாசிரயா சித்த மாறு னவனுக்
கேற்ற தன்மி யின்மை காட்டுத
லாகாசம், சத்த குணத்தாற் பொருளா மென்னி
௨௧0 னாகா சம்பொரு ளல்லவென் பாற்குத்
தன்மி யசித்த மநைகாந் திகமுஞ்
சாதா ரணமசா தாரணஞ் சபக்கைக
தேச விருத்தி விபக்க வியாபி
விபக்கைக தேச விருத்தி சபக்க
௨௧௫ வியாபி யுபயைக தேச விருத்தி
விருத்த வியபி சாரியென் றாறு
சாதா ரணஞ்சபக்க விபக்கத் துக்கு
மேதுப் பொதுவா யிருத்தல் சத்த
மநித்த மறியப் படுதலி னென்று
௨௨0 லறியப் படுதனித் தாநித்த மிரண்டுக்குஞ்
செறியுங் கடம்போ லநித்தத் தறிவோ
வாகாசம் போல நித்தத் தறிவோ
வென்ன லசாதா ரணமா வதுதா
னுன்னிய பக்கத் துண்டா மேதுச்
௨௨௫ சபக்க விபக்கந் தம்மிலின் றாதல்
சத்த நித்தங் கேட்கப் படுதலி
னென்னிற் கேட்கப் படலெனு மேதுப்
பக்கத் துள்ள தாயி னல்லது
சபக்க விபக்கத்து மீட்சித் தாதலிற்
௨௩0 சங்கய மெய்தி யநேகாந் திகமாஞ்
சபக்கைக தேச விருத்தி விபக்க

(பி - ம்.) ௨0௪. 'ஏதுசங்கயமாயசித்தமி' ௨0௬. 'உண்டெனத்தெளி தல்' ௨௧௨ - ௫. 'சாதாரண[illegible]தேசவிருத்திவிபக்கவியாபிவிபக்க தேசவிருத்தி' ௨௧[illegible]. 'விருத்தாவியாபிசாரி' ௨௨[illegible] - ௩௧. 'பக்கத்து[illegible] மீட்டித் தாதலிற், சபக்க தேசவிருத்தி'

வியாபி யாவ தேதுச் சபக்கத்
தோரிடத் தெய்தி விபக்கத் தெங்கு
முண்டாத லாகுஞ் சத்தஞ் செயலிடைத்
௨௩௫ தோன்று தாகு மநித்த மாகலி
னென்று லநித்த மென்ற வேதுச்
செயலிடைத் தோன்று மைக்குச் சபக்க
மின்னினு மாகா சத்தினு மின்னி
னிகழ்ந்தா காசத்திற் காணு தாகலி
௨௪௦ னநித்தங் கடாதியி னுெத்தலிற் கடம்போ
லழிந்து செயலிற் றேன்றுமோ மின்போ
லழிந்து செயலிற் றேன்று தோவெனல்
விபக்கைக தேச விருத்தி சபக்க
வியாபி யாவ தேது விபக்கத்
௨௪௫ தோரிடத் துற்றுச் சபக்கத்தொத் தியறல்
சத்தஞ், செயலிடைத் தோன்று மநித்தமா தலினெனி
னநித்த வேதுச் செயலிடைத் தோன்றற்கு
விபக்க வாகா யத்தினு மின்னினு
மின்னி னிகழ்ந்தா காசத்துக் காணுது
௨௫௦ சபக்கக் கடாதிக டம்மி
லெங்குமா யேகாந்த மல்ல மின்போ
லநித்தமாய்ச் செயலிடைத் தோன்றுதோ கடம்போ
லநித்தமாய்ச் செயலிடைத் தோன்று மோவென
வுபயைக தேச விருத்தி யேதுச்
௨௫௫ சபக்கத் தினும்விபக் கத்தினு மாகி
யோர்தே சத்து வர்த்தித்தல் சத்த
நித்த மமூர்த்த மாதலி னென்னி
னமூர்த்த வேது நித்தத் தினுக்குச்
சபக்கவா காச பரமா ணுக்களி
௨௬௦ ளுகா சத்து நிகழ்ந்து மூர்த்தமாம்

(பி - ம்.) ௨௩௪. 'உண்டாதலாம்' ௨௩௫. 'ஆகுநித்த மாதலின்' ௨௩௬. 'என்றுநித்த' ௨௩௮-௪௰. 'மின்னி நிகழாகாசத்தாதலினாத்தங் கடாதி யின்' ௨௪௩. 'விபக்கவறதேசவிருத்தி' ௨௪௫-௭. 'இயறல, செயலிடைத் தோன்றலிற் சொல்லனித்த மென்னித்த வேறுச்' ௨௫௰. 'கடாதிகடமின்னெங்குமா' ௨௫௩-௫. 'தோன்றுமோ வென்ற, முபயத தேசவிருத்தி'

பரமா ணுவினிக ழாமை யானும்
விபக்க மான கடசுகா திகளிற்
சுகத்து நிகழ்ந்து கடத்தொழிந் தமையினு
மேகதே சத்து நிகழ்வதே காந்தமன்
உ௬௫ றமூர்த்த மாகாசம் போல நித்தமோ
வமூர்த்த சுகம்போ லநித்த மோவெனல்
விருத்த வியபிசாரி திருந்தா வேதுவாய்
விருத்த வேதுவிற் கும்மிடங் கொடுத்தல்
சத்த மநித்தஞ் செயலிடைத் தோன்றலி
உ௭0 னொத்த தெனினச் செயலிடைத் தோன்றற்குச்
சபக்கமா யுள்ள கடாதி நிற்கச்
சத்த நித்தங் கேட்கப் படுதலிற்
சத்தத் துவம்போ லெனச்சாற் றிடுத
லிரண்டினுஞ் சங்கயமா யேகாந்த மல்ல
உ௭௫ விருத்தந் தன்னைத் திருத்தக விளம்பிற்
றன்மச் சொரூப விபரீத சாதனந்
தன்ம விசேட விபரீத சாதனந்
தன்மிச் சொரூப விபரீத சாதனந்
தன்மி விசேட விபரீத சாதன
உ௮0 மென்ன நான்கு வகைய தாகுமத்
தன்மச் சொரூப விபரீத சாதனஞ்
சொன்ன வேதுவிற் சாத்திய தன்மத்
துருவங் கெடுதல் சத்த நித்தம்
பண்ணப் படுதலி னென்றுற் பண்ணப்
உ௮௫ படுவ தநித்தமா தலிற்பண்ணப் பட்ட
வேதுச் சாத்திய தன்மநித் தத்தைவிட்
டநித்தஞ் சாதித்த லான்விப ரீதந்
தன்ம விசேட விபரீத சாதனஞ்

(பி - ம்.) உ௬௩. 'சுகத்திநிகழ்ந்து' உ௬௫. 'ஆகாசமபோனித்தமோ' உ௬௬. 'அமூர்த்தமோச சுகமம போலநித்தமோ' உ௬௭. 'வியபிசாரியாவது விருத்தவேதுவிற' உ௬௮ - ௭0. 'கொடுத்த, மனித்தஞ் செயலிடைத் தோன்ற, னொத்தெனின்செயலிடை' உ௭0 - ௭௧. 'தோன்றற்கு ஈனசபக்கமா' உ௭௩ - ௪. 'சாடுத, விரண்டிமங்கய' உ௭௬ - ௮௩. 'தன்மச்சருமவிபரீத சாதனஞ், சொன்னவிசற சாத்தியதன்மத, தருவங்கெடல' உ௮௬ - ௬. 'விபரீதஞ் சொன்ன'

சொன்ன வேதுச் சாத்திய தன்மந்
௨௯௦ தன்னிடை விசேடங் கெடச்சா தித்தல்
கண்முத லோர்க்கு மிந்திரி யங்க
ளெண்ணிற் பரார்த்தந் தொக்குநிற் றலினாற்
சயனா சனங்கள் போல வென்றாற்
றொக்கு நிற்றலி னென்கின்ற வேதுச்
௨௯௫ சயனா சனத்தின் பரார்த்தம்போற் கண்முத
லிந்தியங் களையும் பரார்த்தத்திற் சாதித்துச்
சயனா சனவா னைப்போ லாகிக்
கண்முத லிந்தியத் துக்கும் பரனாய்ச்
சாதிக் கிரநிர வயவமா யுள்ள
௩௦௦ வான்மா வைச்சா வயவ மாகச்
சாதித் துச்சாத் தியதன் மத்தின்
விசேடங் கெடுத்த லின்விப ரீதந்
தன்மிச் சொருப விபரீத சாதனந்
தன்மி யுடைய சொருபமாத் திரத்தினை
௩௦௫ யேதுத் தானே விபரீதப் படுத்தல்
பாவந் திரவியங் கன்ம மன்று
குணமு மன்றெத் திரவிய மாமெக்
குணகன் மத்துண் மையின்வே றுதலாற்
சாமா னியவிசே டம்போ லென்றாற்
௩௧௦ பொருளுங் குணமுங் கருமமு மொன்றாய்
நின்றவற் றின்னிடை யுண்மைவே றுதலா லென்று
காட்டப் பட்ட வேது மூன்றினுடை
யுண்மை யேதுப் படுத்தும் பொதுவா
முண்மை சாத்தியத் தில்லா மையினுந்
௩௧௫ திட்டாந் தத்திற் சாமானிய விசேடம்

(பி-ம்.) ௨௮௯-௯௦. 'ஏதுச்சாதிலய, தமைந்தனனிடை' ௨௯௧. 'கண் ணைதிவார்க்குமிந்திரி' ௨௯௨. 'தொகுத்து நிற்றலினாற்' ௨௯௩-௪. 'போலவொன்றாற், றொகுத்து நிற்றலி னெனனிறை' ௨௯௭-௮. 'சாதிச்சயனப் பானை, போறகண' ௨௯௮-௯. 'பாயனைக, சாகநிரவயவ' ௩௦௦. 'சாமயமாகச' ௩௦௨. 'விசேடங்கொடுத்தலின்' ௩௦௩-௪. 'விபாதந, தனமிசசருபரித தாதனந்' ௩௦௭. 'குணமனறெத்திரவியமாமெக' ௩௧௧. 'நினறவயிறறிடை' ௩௧௨-௪. 'ஏதுமனறினுடை, யுணமைபேதுப்படுததும்பொருளா, முண்மை சாத் திய சத்தியத் திலில்லா'

போக்கிப் பிறிதொன் றில்லாமை யானும்
பாவ மென்று பகர்ந்ததன் மியினை
யபாவ மாக்குத லான்விப ரீதந்
தன்மி விசேட விபரீத சாதனந்
௩௨௦ தன்மி விசேட வபாவஞ் சாதித்தன்
முன்னங் காட்டப் பட்ட வேதுவே
பாவமா இன்றது கருத்தா வுடைய
கிரியையுங் குணமுமா மதனை விபரீத
மாக்கிய தாதலாற் றன்மி விசேடங்
௩௨௫ கெடுத்தது தீய வெடுத்துக்காட் டாவன
தாமே திட்டாந்த வாபா சங்க
டிட்டாந் தம்மிரு வகைப்படு மென்றுமுற்
கூறப் பட்டன விங்க ணவற்றுட்
சாதன் மியதிட் டாந்தவா பாச
௩௩௦ மோதி லைந்து வகையுள தாகுஞ்
சாதன தன்ம விகலமுஞ் சாத்திய
தன்ம விகலமு முபய தன்ம
விகலமு மநன்னு வயம்விப ரீதான்
னுவய மென்ன வைதன் மியதிட்
௩௩௫ டாந்த வாபா சமுமை வகைய
சாத்தி யாவி யாவி ருத்தி
சாத னாவி யாவி ருத்தி
யுபயாவி யாவிருத்தி யவ்வெதி ரேகம்
விபரீத வெதிரேக மென்ன விவற்றுட்
௩௪௦ சாதன தன்ம விகல மாவது
திட்டாந் தத்திற் சாதனங் குறைவது
சத்த நித்த மமூர்த்த மாதலான்
யாதொன் றியாதொன் றமூர்த்தமது நித்த
மாதலாற் காண்புற்றது பரமாணு விலெனிற்

(பி - ம்.) ௩௧௬ - எ. 'யானு, மயவாபமெனறுபகர்ந்ததன்' ௩௨௩-௪. 'கிரியையாகுமத[illegible]பரீத, மாதலாற்தன்மிசேட' ௩௩௧ - [illegible]. 'தன்மியவிகலஞ் சாத்திக, மகலம [illegible] விகல மனனு[illegible]வயம் விபரீதானனு' ௩௩௪-௫. 'னமதனிலமியதிருட்டாந்தமுமையவகைய' [illegible] - [illegible]. 'சாத்தியாவியா...விருத்தி, யவவிதிரேகவிப[illegible]தவிதிரேகமிவற்றுட்' ௩௪[illegible], 'காணவுற்றது'

௩௪௫ றிட்டாந் தப்பர மாணு
நித்தத் தோடு மூர்த்த மாதலாற்
சாத்திய தன்ம நித்தத்துவ நிரம்பிச்
சாதன தன்மவமூர்த் தத்துவங் குறையுஞ்
சாத்திய தன்ம விகல மாவது
௩௫௦ காட்டப் பட்ட திட்டாந் தத்திற்
சாத்திய தன்மங் குறைவு படுதல்
சத்த நித்த மமூர்த்த மாதலால்
யாதொன் றியாதொன் றமூர்த்தமது நித்தம்
புத்திபோ லென்றுற்
௩௫௫ றிட்டாந்த மாகக் காட்டப் பட்ட
புத்தி யமூர்த்த மாகி நின்றே
யநித்த மாதலாற் சாதன வமூர்த்தத்துவ
நிரம்பிச் சாத்திய நித்தத்துவங் குறையு
முபய தன்ம விகல மாவது
௩௬௦ காட்டப் பட்ட திட்டாந் தத்திலே
சாத்திய சாதன மிரண்டுங் குறைத
லன்றியு மதுதான் சன்னு மசன்னு
மென்றிரு வகையா மிவற்றுட் சன்னாவுள
வுபய தன்ம விகல மாவ
௩௬௫ துள்ள பொருட்கட் சாத்திய சாதனங்
கொள்ளு மிரண்டுங் குறையக் காட்டுதல்
சத்த நித்த மமூர்த்த மாதலான்
யாதொன் றியாதொன் றமூர்த்தமது நித்தங்
கடம்போ லெனிற்றிட் டாந்த மாகக்
௩௭௦ காட்டப் பட்டகடந் தானுண் டாகிச்
சாத்திய மாயுள நித்தத் துவமுஞ்
சாதன மாயுள வமூர்த்தத் துவமுங் குறையு
மசன்னா வுள்ள வுபயதன்ம விகல
மில்லாப் பொருட்கட் சாத்திய சாதன
௩௭௫ மென்னு மிரண்டுங் குறையக் காட்டுதல்

(பி - ம்.) ௩௪௮ - ௫௦. 'அமூர்த்தங் குறையும், சாத்தியதன்மவிகலங், காட்டப்பட்ட' ௩௬௧ - ௨. 'குறைத, லின்றியும்மதுதான் சன்னுமசன்னு, மென்றிருவகையாமவற்றுட்' ௩௬௯. 'கடம்போலெனத்திருட்டாந்தங்' ௩௭௪ - ௫. 'சாதன, வெல்லையிரண்டுங் காட்டுதல்'

சத்த மநித்த மூர்த்த மாதலான்
யாதொன் றியாதொன்று மூர்த்தம தநித்த
மாகாசம் போலெனுந் திட்டாந் தத்துச்
சாத்திய தன்மமா யுள்ள வநித்தமுஞ்
௩௮௦ சாதன தன்மமா யுள்ள மூர்த்தமு
மிரண்டு மாகாச மசத்தென் பானுக்
கதன்க ணின்மை யானே குறையு
முண்டென் பானுக் காகாச நித்த
வமூர்த்த மாதலா லவனுக்குங் குறையு
௩௮௫ மன்னுவய மாவது சாதன சாத்தியந்
தம்மிற் கூட்ட மாத்திரஞ்சொல் லாதே
யிரண்ட னுடைய வுண்மையைக் காட்டுதல்
சத்த மநித்தங் கிருத்த மாதலின்
யாதொன்று யாதொன்று கிருத்தம தநித்தமெனு
௩௯௦ மன்னுவயஞ் சொல்லாது குடத்தின் கண்ணே
கிருத்த வநித்தங் காணப் பட்ட
வென்று லன்னுவயந் தெரியா தாகும்
விபரீதான் னுவயம் வியாபகத் துடைய
வன்னுவயத் தாலே வியாப்பியம் விதித்தல்
௩௯௫ சத்த மநித்தங் கிருத்தத் தாலெனின்
யாதொன்று யாதொன்று கிருத்த மநித்தமென
வியாப்பியத் தால்வியா பகத்தைக் கருதா
தியாதொன் றியாதொன் றநித்தமது கிருத்தமென
வியாபகத் தால்வியாப் பியத்தைக் கருதுத
௪௦௦ லப்படிக் கருதின் வியாபகம் வியாப்பியத்தை
யின்றியு நிகழ்த லின்விப ரீதமாம்
வைதன்மிய திட்டாந்தத்துச்
சாத்தி யாவியா விருத்தி யாவது
சாதன தன்ம மீண்டு
௪௦௫ சாத்திய தன்ம மீளா தொழிதல்

(பி - ம்.) ௩௮௨ - ௪, 'இன்மையான் குறையு, நித்தாவமூர்த்த முண்டென்பானுக், காகாசநித்தாவத்தமாதலா, லவனுக்குங்குறையும்' ௩௮௫. 'சாதியசாதனம்' ௩௮௯ - ௯௦. 'கிருத்தமரித்த, மன்னுவயஞ்' ௩௯௧ - ௨. 'பட்ட, தொன்றுவென்று' ௩௯௪. 'வியாபியம்விதித்தல்' ௩௯௫. 'மனித்தமே' ௩௯௭ - ௪௦௧. 'விபாபகத்தை, யின்றியும்'

சத்த நித்த மமூர்த்தத் தென்றால்
யாதொன் றியாதொன்று நித்தமு மன்றது
வமூர்த்தமு மன்று பரமாணுப் போலெனி
னப்படித், திட்டாந்த மாகக் காட்டப் பட்ட
சகo பரமாணு நித்தமாய் மூர்த்த மாதலிற்
சாதன வமூர்த்த மீண்டு
சாத்திய நித்த மீளா தொழிதல்
சாதனவியா விருத்தி யாவது
சாத்திய தன்ம மீண்டு
சகரு சாதன தன்ம மீளா தொழிதல்
சத்த நித்த மமூர்த்தத் தென்றால்
யாதொன் றியாதொன்று நித்த மன்றஃ
தமூர்த்தமு மன்று கன்மம்போ லென்றால்
வைதன் மியதிட் டாந்த மாகக்
ச௨o காட்டப் பட்ட கன்ம
மமூர்த்தமாய் நின்றே யநித்த மாதலிற்
சாத்திய மான நித்திய மீண்டு
சாதன மான வமூர்த்த மீளா
துபயாவி யாவிருத்தி காட்டப் பட்ட
ச௨ரு வைதன் மியதிட் டாந்தத்தி னின்று
சாதன சாத்தியங்கண் மீளாமை யன்றியு
முண்மையி னுபயா வியாவி ருத்தி
யின்மையி னுபயா வியாவி ருத்தி
யெனவிரு வகையுண்மையி
ச௩o னுபயாவி யாவிருத்தி யுள்ள பொருட்கட்
சாத்திய சாதன மீளா தபடி
வைதன் மியதிட் டாந்தங் காட்டல்
சத்த நித்த மமூர்த்த மாதலி
னென்றாற் கியாதொன் றியாதொன்று நித்தமன்

(பி - ம்.) சoஅ - ௩. 'மன்றது பரமாணுப்போலெனின், படிவைதன் மியதிருட்டாந்தம்' சகo - ௨க. 'மூர்த்த, மாகாட்டப்பட்டது அமூர்த்த மாகின்றே யனித்தமாதலின்' ௪௨௪-இ. 'காட்டப்பட்ட, தன்மிய திருட்டாந்த' ௪௨௯. 'மீளாநமையின்றியும்' ௪௩௨ - ௩. 'திருட்டாந்தமாகக், காட்டப்பட்ட'

௪௩௫ றமூர்த்தமு மன்று காசம்போ லென்றால்
வைதன்மிய திட்டாந்த மாகக் காட்டப் பட்ட
வாகா சம்பொரு ளென்பாற்
காகாச நித்தமு மமூர்த்தமு மாதலாற்
சாத்திய நித்தமுஞ் சாதனமா வுள்ள
௪௪௦ வமூர்த்தமு மிரண்டு மீண்டில வின்மையி
னுபயாவி யாவிருத்தி யாவது
சத்த மநித்த மூர்த்த மாதலா
னென்றவிடத் தியாதொன் றியாதொன் றநித்த
மூர்த்தமு மன்ன் றாகாசம் போலென
௪௪௫ வைதன் மியதிட் டாந்தங் காட்டி
லாகா சம்பொரு ளல்லவென் பானுக்
காகாசந் தானே யுண்மையின் மையினாற்
சாத்திய வநித்தமுஞ் சாதன மூர்த்தமு
மீட்சியு மீளா மையுமிலை யாகு
௪௫௦ மவ்வெதி ரேக மாவது சாத்திய
மில்லா விடத்துச் சாதன மின்மை
சொல்லாதே விடுத லாகுஞ் சத்த
நித்தம் பண்ணப் படாமையா லென்றால்
யாதொன் றியாதொன்று நித்த மன்று
௪௫௫ பண்ணப் படுவ தல்லா ததுவு
மன்றெனு மிவ்வெதி ரேகந் தெரியச்
சொல்லாது குடத்தின் கண்ணே பண்ணப்
படுதலு மநித்தமுங் கண்டே மாதலா
னென்னின் வெதிரே கந்தெரி யாது
௪௬௦ விபரீத வெதிரேக மாவது
பிரிவைத் தலைதடு மாறச் சொல்லுதல்
சத்த நித்த மூர்த்த மாதலி
னென்று லென்று நின்ற விடத்து
யாதோ ரிடத்து நித்தமு மில்லையவ்

(பி - ம்.) ௪௩௮. 'ஆகாசத்தின் கண்ணே நித்தமும்' ௪௪௧. 'இன்மைபாயவிருத்தி' ௪௪௪. 'மீட்சியு மீளாமையுமாகும்' ௪௫௪. 'படுதலு மநித்த மனித்தங்கண்டே' ௪௬௦. '[illegible]' ௪௬௨-௩. 'இடத்தன், யாதொரிடத்துநித்தியமில்லை'

௪௯௫ விடத்து மூர்த்தமு மில்லை யெனாதே
யாதோ ரிடத்து மூர்த்தமு மில்லையவ்
விடத்து நித்தமு மில்லை யென்றால்
வெதிரேக மாறு கொள்ளுமெனக் கொள்க
நாட்டிய விப்படித் தீயசா தனத்தாற்
௪௭௦ காட்டு மனுமான வாபா சத்தின்
மெய்யும் பொய்யு மித்திற விதியா
லைய மின்றி யறிந்துகொ ளாய்ந்தென்.

௨௯.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை முற்றிற்று.

(பி. ம்.) ௪௭௦ - ௭௧. 'ஆபாச, மெய்யும் பொய்யும்'

முப்பதாவது

பவத்திறமறுகெனப்
பாவைநோற்றகாதை.

[முப்பதாவது பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்ற பாட்டு.]

தானந் தாங்கிச் சீலந் தலைநின்று
போன பிறப்பிற் புகுந்ததை யுணர்ந்தோள்

க. மணி. ௩௦: ௭௬. சீலம் - பஞ்சசீலம், அஷ்டாங்கசீலம், தசசீல மென மூன்று வகைப்படும்; இவற்றினியல்பை, இந்நூல் ௨௪ - ஆம் காதை, ௯௭-ஆம் அடிக்குறிப்பாலும் அறிக; மணிமேகலை பிக்குணியாதலின், அவர் அவள், தசசீலமே கண்டுகொள்ளற்பாலள்; "எண்ணிகந்த காலங்க ளெம் பொருட்டா னிகவுழன், றெண்ணிகந்த வுலகங்க ளிருட்டா வொருங்குணர்ந், தெண்ணிகந்த தானமுஞ் சீலமு மிவையாக்கி, யெண்ணிகந்த குணத்தின னெம்பெருமா னல்லனோ" (நீல. சமய) என்றும், "தோடா ரிலங்கு மலர் கோதி வண்டு வரிபாட நீடு துணர்சேர், வாடாத போதி நெறிநீழன் மேய வரதன் பயந்த வறநூல், கோடாத சீல விதமேவி வாய்மை குணனாக நாளு முயல்வார், வீடாத வின்ப நெறிசேர்வர் நல்ல வினைசேர்த னன்று மிலரே" (வீர. யாப்பு. ௩-உதாரணம்) என்றும் தானசீலங்கள் கூறப்பட்டு வருதல்காண்க.

௨. உணர்ந்தோள் - மணிமேகலை. பழம்பிறப்பில் நிகழ்ந்தவற்றை அறிதற்குரிய அறிவும் யோகசித்தியைப்போன்ற இருத்தியும் பக்குவிகளுக்கு எப்படியேனும் உண்டாகுமென்பது பௌத்தநூற்றுணிபு. இப்பழம்

புத்த தன்ம சங்க மென்னு
முத்திற மணியை மும்மையின் வணங்கிச்
௫ சரண கதியாய்ச் சரண்சென் றடைந்தபின்
முரணாத் திருவற மூர்த்தியை மொழிவோ

பிறப்புணர்ச்சியையும் இருத்தியையும் முறையே மணிபல்லவத்துள்ள புத்த பீடிகைக் காட்சியாலும் மணிமேகலாதெய்வத்தாலும் மணிமேகலையடைந்தா ளென்று இந்நூலிலுள்ள ௮, ௧௦ - ஆம் காதைகளிற் கூறுதல் காண்க. மஹாபோதிவிருக்ஷத்தினடியிலிருந்தபொழுது ஸித்தார்த்தருக்கு முற்பிறப் புக்களில் நிகழ்ந்தசெய்திகள் மனத்திற்றோற்றியபின்னரே ஸத்யசதுஷ்டய ஞானந்தோற்றியதென்று புத்தசரித்திரங் கூறும்.

௩. புத்த தன்ம சங்கமென்னும் - புத்தனும் தருமமும் சங்கமுமென் கிற. **புத்தன்** - ஸர்வஜ்ஞன்; பாலிபாஷையிலுள்ளதாகிய **மகாவர்க்க** மென்னும் நூலிலுள்ள மகாகண்டகமென்னும்பாகத்திலும், **மத்தியமநிகா யத்துள்ள** ஆரியபரியேஷண ஸூத்திரத்திலும், **தீர்க்கநிகாயத்துள்ள** மகா பரிநிர்வாணஸூத்திரத்திலும், மஹாபதான ஸூத்திரத்திலும் புத்தசரிதங் கூறப்பட்டுள்ளதென்பர். **தருமம்** - அவன்கூறிய அறங்கள்; அவை, அபிதருமம், ஸூத்திர தருமம், விநயதருமமென மூன்றுவகைப்படு மென்றும், அவற்றுள் அபிதருமவகைகள் **அபிதர்மார்த்த ஸங்கிரகமென்னு** நூலிலும், ஸூத்திர தர்மவகைகள் **ஸாரஸங்கிரகமென்னு** நூலிலும், விநய தர்மவகைகள் **பிராதிமுக்ஷகவினயவினிச்சயமென்னு** நூலிலும் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளனவென்றும், இம்மூன்றுவகைத்தருமங்களும் பிடகத்திரயத் தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளனவென்றுங் கூறுவர். **ஸங்கம்** - பௌத்த ரிற் றுறந்தோர்களின்கூட்டம்; இதிற்றுறந்த இருபாலாரும் கலப்பின்றி வேறுவேறிடங்களில் இருத்தல்வேண்டுமென்பதும், அவர்களில் பிக்ஷுக் களுக்குப் பிக்ஷுணிகள் வணங்கி நடத்தல்வேண்டுமென்பதும், பதின் மருக்குக் குறையாமலிருத்தல்வேண்டுமென்பதும்விதி.

௪. முத்திறமணி - த்ருமணி; மேற்கூறிய புத்த தரும சங்கத்தைத் த்ருமணியென்பர்; மும்மையின் வணங்கலாவது - "புத்தம் சரணங்கச் சாமி, தர்மம் சரணங்கச்சாமி, ஸங்கம் சரணங்கச்சாமி" என்பவற்றை மூன்றுமுறை ஜபித்து மூன்றுமுறை பணிதல்; இனி 'மும்மையின் வணங்கி' என்பதற்கு மனோவாக்குக்காயங்களென்னும் முக்கரணங்களால் வணங்கி யெனினும் பொருந்தும்.

௫. சரணகதி - அடைக்கலம் அடைதல்.

௨ - ௫. உணர்ந்தோள் வணங்கிச்சென்று அடைந்தபினென்க; என் றது, த்ரிரத்நங்களையும் மணிமேகலை வணங்கியபினென்றவாறு.

௬. முரணாத் திருவற மூர்த்தியை - பூர்வாபர விரோதமில்லாத தர்ம ஸ்வரூபத்தை; "மலையா வறத்தின் மாதவம் புரிந்தேன்" (௨௪ : ௪௦௦); "முன்பின் மலையா மங்கல மொழி" (௩௦ : ௨௯௧) என இந்நூலுள்ளே வந் திருத்தல் காண்க; தங்கள் தருமத்தை முதலிலும் இடையிலும் கடையி லும் உத்தமமானதென்று கூறுவர் பௌத்தர்.

மேல்வருவன அறவணவடிகள் கூற்று.

(பி - ம்.) ௪. 'முறைமையின் வாங்கிச்'

னறிவு வறிதா யுயிர்நிறை காலத்து
முடிதயங் கமரர் முறைமுறை யிரப்பத்
துடித லோக மொழியத் தோன்றிப்
௧௦ போதி மூலம் பொருந்தி யிருந்து

---

௭. அறிவு வறிதாய் - திருவாணை இலக்கணத்தை ஆராய்ந்து அதனைப் பெறுவதற்குரிய ஞானமின்றி; காரணகாரியஞானமின்றியென்றுமாம்; **மணி. ௧௦: ௭.**

௮. அமரர் - மஹாராஜிகலோகமுதலிய ஆறு உலகிலுமுள்ள தேவர்கள்; **மணி. பதி: ௨௮ - ௯.**

௯. துடிதலோகம் - துஷிதலோகம்; கௌதம புத்தராக அவதரித்த பிரபாபாலரென்னும் போதிஸத்துவர் இவ்வுலகம் அவதரிப்பதற்குமுன்பு இருந்தவிடமென்பர்; "தொழுமடியா ரிதயமல ரொருபொழுதும் பிரிவரிய துணைவ னெவலா, மெழுமிரவி கிரணமிக விலகுதுகில் புனைசெய்தரு ளிறைவ னிடமாம், குழுவுமறை யவருமுனி வருமரி பிரமருங் கவனமெ வரும், தொழுதகைய விமையவரு மமரருந் நுதிசெய்தெழு துடிதபுரமே" (வீர. யாப்பு. ௩௩ - உதாரணம்) என்னுஞ் செய்யுள் துடிதபுரமென்று ஒரு புத்தஸ்தலம் பூமியிலிருந்ததாகத் தெரிவிக்கின்றது; துடிதவிமான மென்ற ஒரு விமானமிருப்பதாக நீலகேசியுரை (புத்த. ௧௨) கூறுகின்றது. தோன்றி - கோசலதேசத்திற் கபிலவஸ்துவிற் சாக்கியசக்கரவர்த்தியாகிய சுத்தோதனனுடைய பட்டமகிஷியான மாயாதேவியின் வயிற்றிலிருந்து அவள் வலமருங்குல்வழியே உலும்பினிவனத்தில் அவதரித்து; இங்ஙன மவதரித்ததை, "உலும்பினி வனத்து ளொண்குழைத் தேவி, வலம்படு மருங்குல், வடுநோ யுறும, லான்றோ னவ்வழித் தோன்றின னுதலி, னீன்றோ ளேழ்நா ளின்னுயிர் வைத்தாள்" (**விம்பசாரகதை; சிவ - சித்தி. பரபக்கம்**, சௌத்திராந்திகன்மதமறுதலை, ௫; நீல. குண்டல. ௨௧) என்னுஞ் செய்யுளாலுணர்க.

௮ - ௯. ஈண்டுக் கூறியதுபோலவே "சக்கர வாளத்துத் தேவ ரெல்லாந், தொக்கொருங் கீண்டித் துடித லோகத்து, மிக்கோன் பாதம் விழுந்தன ரிரப்ப" (௧௨ : ௭௨ - ௪) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க.

௧௦. போதிமூலம் - இக்காலத்துப் புத்தகயையென்று வழங்கப்படுவதும் நைரஞ்சரா அல்லது பல்குனியென்று கூறப்படும் நதிக்கரையிலுள்ளதுமாகிய இடத்தில் ஐந்து கிளையையுடைத்தாய் விளங்கிய அரசமரத்தின் அடியில்; போதி - அரசமரம்; இஃது ஐந்துகிளையையுடைத்தாதல், "பணையைந் தோங்கிய பாசிலைப் போதி, யணிதிகழ் நீழ லறவோன்" (**சிலப். ௧௦: ௧௧ - ௨**) என்பதனாற் பெறப்படுகின்றது. ஸித்தார்த்தன் உண்மையறிவை யடைதற்குத் துறவுபூண்டு பலவிடத்துஞ் சென்று பலவாறுமுயன்று முடிவில் இம்மரத்தடியில்வந்து சிலசமாதியிலிருந்து பழம்பிறப்புக்களை யறிந்து தசபாரமிதையும் நிறையப்பெற்று (மணி. ௨[illegible] : ௨௩) ஆராய்ந்தபொழுது சத்தியசதுஷ்டய ஞானமுழுதும் அவனுக்குத் தோற்றினமையால், இம்மரம் மஹாபோதிவிருக்ஷமென்று பௌத்தர்களால் மிகப்பாராட்டி, நெடுந்தூரத்

(பி - ம்.) ௭. 'அறிவுதோயவுயிர்நின்ற' ௯. 'துடிசலோகரம்'

மாரனை வென்று வீர னாகிக்
குற்ற மூன்று முற்ற வறுக்கும்
வாமன் வாய்மை யேமக் கட்டுரை

இருந்தும் திக்குநோக்கி வணங்கப்படுவது. பண்டைக்காலத்தில் இத்தேசத்திலிருந்த பௌத்தர்கள் வடதிசைநோக்கி இதனைத் தொழுதுவந்தாரென்பதும் தெரிகின்றது; 'போதியிருட்சம் வடக்கேயிருப்பதென்று பௌத்தன் தொழுதலால் திக்குளதென்க' (சிவ-சித்தி. சௌத்திராந்திகன்மதமறுதலை, ௩௩ -உரை.) இம்மரத்தின்கீழிருந்து ஞானம்பெற்றமையால், புத்தன் போதிவேந்தனென்று கூறப்படுவன்.

௧௧. மாரன் - நற்குணநற்செய்கைகளைநீக்கித் தீக்குணத்தீச்செய்கைகளை விளைவிப்பவனாகிய ஒரு தேவன்; இவனுக்கு அறுவகைத் தேவலோகங்களிலும் அதிகாரமுண்டு. இவன் புத்தனுக்கு ஞானமுண்டாகாதவண்ணம் தன்மகளிர் மூவரும் தானுமாகவந்து பலவகையாலும் இடையூறுகளைச்செய்து முடிவில் தோல்வியுற்றான்; "தாமநறுங் குழன்மழைக்கட் டளிரியலார் தம் முன்னர்க், காமனையே முனிந்தொலைத்தாற் கண்ணோட்டம் யாதாங்கொல்" (வீர. யாப்பு. ௧௧. உதாரணம்.) மாரனை வென்றமையால், புத்தனை மாரஜித்தென்று கூறுவர்; வீரியம், தசபாரமிதையுளொன்றாதலின், அதனையுடையானென்பார் 'வீரன்' என்றார்; வீரியமென்றது, இங்கே அறிவுபெறுந்துணையும் பலவகையாலும் இடையூற்றினுக்குமஞ்சாது மடிவின்றிமுயன்ற முயற்சியை; அது "விளைவாய போதியை யுறுமளவும் வினைமடியான், றளர்வின்றி யோடிய தாளினு னல்லனே" (நீல. மொக்கல. ௩௩ - சமய) என்பதனாற் பெறப்படும். "காமற் கடந்த வாமன்" (௫: ௭௭), "மாரனை வெல்லும் வீர" (௧௧: ௬௧) என்றார் முன்னும்; இராமனை யுத்த வீரனென்றும், கன்னனைத் தானவீரனென்றும், புத்தனைத் தயாவீரனென்றுங் கூறுவர் வடநூலார்.

௧௨. குற்ற மூன்று - காமம் வெகுளி மயக்கங்கள்; "காமம் வெகுளி மயக்கங் காரணம்" (௨௫௩) என்று இக்காதையிற் பின்னுங் கூறுவர்; இம்மூன்றையும் துவரத் துறந்தமையின், புத்தன் முக்குற்றங் கடிந்தோனென்று கூறப்படுவன்; (மணி: ௫: ௭௦ - அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க); 'அறுக்கும்' என்றதனால், குற்றமூன்றையும் கட்டென்றாராயிற்று; 'போய்க் குற்ற மூன்று மறுத்தான்புகழ் கூறுவேற்கென், வாய்க்குற்ற சொல்லின் வழுவும் வழுவல்லவன்றே' (குண்டலகேசி, அவையடக்கம்.) இனி, பொய், கொலை, கள், காமம், களவு என்பனவற்றை ஐங்குற்றமென்று வழங்குவதுமுண்டு; "கள்ளும் பொய்யும்.........துறந்தவை" (மணி. ௨௪: ௭௭-௮); "வீடு கொண்ட நல்லறம் பகர்ந்து மன்பதைக் கெலாம் விளங்கு திங்க ளீர்மையால் விரித்திலங்கு மன்பினோன், மோடுகொண்ட வெண்ணுரைக் கருங்கடற் செழுஞ்சுடர் முளைத்தெழுந்த தன்னவாய் முகிழ்த்திலங்கு போதியின், னடுநின்ற மூவகைப் பவங்கடந்து குற்றமான வைந்தொடுங்கொர் மூன்றறுத்த நாதன்" (வீர. யாப்பு. ௩ - உதாரணம்) என வருதல் காண்க.

௧௩. புத்தனது நால்வகைச் சத்தியங்களாகிய, இன்பத்தை விளைவிக்கும் பொருள் பொதிந்த சொல்.

௭ - ௧௩. காலத்து இப்படித் தோன்றி இருந்து வென்று வீரனாகி அறுக்கும் வாமனது வாய்மையாகிய கட்டுரையென்க; மணி. [illegible].

(பி - ம்.) ௧௩. 'எனக்கட்டுரை'

பிறந்த காலத் தெண்ணில்புத் தர்களுஞ்
௧௫ சிறந்தருள் கூர்ந்து திருவாய் மொழிந்த
ஈரறு பொருளி னீந்தநெறி யுடைத்தாய்ச்
சார்பிற் றோன்றித் தத்தமின் மீட்டு
மிலக்கணத் தொடர்தலின்

---

௧௪. கௌதம புத்தருடைய காலத்திற்கு முன்பு தருமங்குறைந்த ஒவ்வொருகாலத்தும் ஒவ்வொருவராகப் புத்தர்கள் பலர்அவதரித்து உபதேசஞ் செய்து தருமஸ்தாபனஞ் செய்தார்களென்பது பௌத்தநூற்றுணிபாதலின், 'இறந்த காலத் தெண்ணில்புத் தர்களும்' என்றார்; கௌதம புத்தருடைய சரித்திரத்திலும், புத்த ஜாதக கதையிலும் இக்கருத்து ஆங்காங்குப் பெறப்படும்; கௌதம புத்தருக்கு முன்னேயுள்ள புத்தர்களுள், இருபத்தெழுவர் பெயர்கள்மட்டும் இப்பொழுது தெரிகின்றன. அவைவருமாறு:—(௧) தண்ணங்காரர், (௨) மேதங்காரர், (௩) சரணங்காரர், (௪) தீபங்காரர், (௫) கௌண்டின்னியர், (௬) மங்களர், (௭) ஸுமனர், (௮) இரேவதர், (௯) சோபிதர், (௧௦) அனோமதர்சி, (௧௧) பதுமர், (௧௨) நாரதர், (௧௩) பதுமோத்தரர், (௧௪) ஸுமேதர், (௧௫) ஸுஜாதர், (௧௬) பிரியதர்சி, (௧௭) அர்த்ததர்சி, (௧௮) தர்மதர்சி, (௧௯) ஸித்தார்த்தர், (௨௦) திஷ்யர், (௨௧) புஷ்யர், (௨௨) விபச்சித், (௨௩) சிகி, (௨௪) விசுவபர், (௨௫) ககுந்தர், (௨௬) கோனகாமர், (௨௭) கசியபர். இவ்விருபத்தெழுவரும் கௌதமபுத்தரும் ஸர்வஜ்ஞ புத்தரென்று கூறப்படுவோர். இஃது, இலங்கையிலுள்ள வித்தியோதய பாடசாலைத் தலைவராகிய ஸ்ரீ ஸுமங்களரால் தெரியவந்தது. தண்ணங்காரன், மஹாவீரன் முதலிய இருபத்துமூன்று புத்தரென்பாருமுளர்.

௧௫ - ௬. யான்கூறுவது, எமக்கட்டுரையும் திருவாய் மொழிந்ததுமாகவுள்ளதென்று அறவணவடிகள் கூறினரென்க.

௧௬. ஈரறு பொருளின் - பன்னிரண்டுபொருள்களால்; என்றது, பேதைமை முதலியவற்றை. அவையாவன: பேதைமை, செய்கை, உணர்வு, அருவுரு, வாயில், ஊறு, நுகர்வு, வேட்கை, பற்று, பவம், தோற்றம், வினைப்பயன் (மணி: ௨௪: ௧௦௫-அ); இவற்றை முறையே அவித்யை, கர்மம் அல்லது ஸம்ஸ்காரம், விஜ்ஞானம், நாமரூபம் அல்லது ரூபாரூபம், ஷடாயதனம், ஸ்பரிசம், வேதனை, த்ருஷ்ணை, உபாதானம், பவம், ஜன்மம் கர்மபலம் என்பர் வடநூலார். இவை த்வாதசநிதானமெனப்படும்; சிவ - சித்தி. சௌத்திராந்திகன்மதம், ௧௧ - உரை.

'ஈறுபொருளின்' (௧௬) என்றது முதலியவற்றிற்குப் பின்வரும் 'பேதைமை' (௨௫) என்பது முதலியவற்றால் விவரணங் கூறப்படும்.

௧௭ - ௮. சார்பிற்றோன்றி - சம்பந்தத்தால் உண்டாகி; சம்பந்தமென்றது காரணகாரியத் தொடர்ச்சியை. "சார்பிற்றோற்றம்" (௨௫: ௫) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க. மேற்கூறிய பன்னிரண்டனுள் பேதைமையிலிருந்து செய்கையும், அதிலிருந்து உணர்வும், அதிலிருந்து அருவுருவும், அதிலிருந்து வாயிலும், அதிலிருந்து ஊறும், அதிலிருந்து நுகர்வும்,

(பி - ம்.) ௧௫-௬. 'மொழிந்த, ஈரறு பொருளினீர்மை யுடைத்தாய்'

மண்டில வகையா யறியக் காட்டி
௨0 யெதிர்முறை யோப்ப மீட்சியு மாகி
யீங்கி தில்லா வழியில் லாகி
யீங்கி துள்ள வழியுண் டாகலிற்
றக்க தக்க சார்பிற் றோற்றமெனச்
சொற்றகப் பட்டு மிலக்கணத் தொடர்பாற்
௨௫ கருதப் பட்டுங் கண்டநான் குடைத்தாய்
மருவிய சந்தி வகைமூன் றுடைத்தாய்த்

அதினிருந்து வேட்கையும், அதினிருந்து பற்றும், அதினிருந்து பவமும், அதிலிருந்து தோற்றமும், அதிலிருந்து வினைப்பயனுந் தோன்றுமென்க; (மணி. ௩0: ௪0 - அ.) இதனால் முதன்முறைத் தோற்றங் கூறியவாறு [illegible]. தத்தமில் மீட்டும் இலக்கு அன்னத்தொடர்தலின் - அப்பன்னிரண்டனுள் செய்கை முதலிய ஒவ்வொன்றும் தத்தமக்கு முன்னுள்ளவற்றினின்றும் தோன்றியதுபோலப் பன்னிரண்டாவதாகிய வினைப்பயனினின்றும் என்ற முறையில் முதற்கண்ணின்றதாகிய பேதைமை தோன்ற அதனினின்று திரும்பவும் செய்கைமுதலியன முன்தோன்றியவாறே தோன்றுதலால்; மீட்டும் : உம்மை, இறந்தது தழீஇயது. பேதைமைமுதலிய பன்னிரண்டும் தங்கட்டோன்றுனவற்றைநோக்கப் பகுதியாதலும், தமக்குமுன்னுள்ளவற்றைநோக்க விகுதியாதலுமுடையனவென்பது பௌத்தர் கொள்கை. இலக்கு - குறி.

௧௯. மண்டிலம் - வட்டம்; "ஊழின்மண் டிலமாச் சூழுமிந் நுகர்ச்சி" (௪௧அ) என்பர் பின்னும்.

௨0. எதிர்முறை ஒப்ப - தோன்றும் முறைமையைநீக்க; எதிர்தல் - தோன்றுதல்; என்றது, காரணத்தை இல்லையாக்கவென்றபடி. பேதைமை மீளச் செய்கையும், அதுமீள உணர்வும், அதுமீள அருவுருவும், அதுமீள வாயிலும், அதுமீள ஊறும், அதுமீள நுகர்வும், அதுமீள வேட்கையும், அதுமீளப் பற்றும், அதுமீளப் பவமும், அதுமீளத் தோற்றமும், அதுமீள வினைப்பயனும் மீளுமென்றவாறு [illegible]. மீளுதல் - ஈண்டு இல்லையாதற்பொருட்டு; மணி. ௩0 : ௧௧௯ - ௩௩.

௨௧. இதுவென்றது, காரணத்தை. இல்லாகி - காரியங்களில்லையாகி.

௨௫. மேற்கூறிய பேதைமைமுதலிய பன்னிரண்டனுள், பேதைமை, செய்கை என்னும் இந்த இரண்டும் முதற்கண்டமென்றும், உணர்வு, அருவுரு, வாயில், ஊறு, நுகர்வு என்னுமிவ்வைந்தும் இரண்டாங்கண்டமென்றும், வேட்கை, பற்று, பவம் என்னுமிம்மூன்றும் மூன்றாங்கண்டமென்றும், தோற்றமும் வினைப்பயனும் நான்காங்கண்டமென்றுங் கூறப்படும்; மணி. ௩0: ௧௩௫ - ௪௭.

௨௬. செய்கையுமுணர்வுஞ்சேர்தலை முதற்சந்தியென்றும், நுகர்வும்

(பி - ம்.) ௧௭ - ௯. 'மீட்டுத், தொடர்தலினமண்டிலவகையறிய' ௨0. 'முறைபிறப்பமீட்சி' ௨௨ - ௩. '[illegible]ண்டாதலாற் றக்கசார்பிற்' ௨௪. 'சொற்றகப்படுமிலக்கணத்'

தோற்றம் பார்க்கின் மூன்று வகையாய்த்
தோற்றற் கேற்ற காலமூன் றுடைத்தாய்க்
குற்றமும் வினையும் பயனும் விளைந்து
௩௰ நிலையில வறிய துன்பமென நோக்க
வுலையா வீட்டிற் குறுதி யாகி
நால்வகை வாய்மைக்குச் சார்பிட னாகி
யைந்துவகைக் கந்தத் தமைதி யாகி
மெய்வகை யாறு வழக்குமுக மெய்தி
௩௫ நயங்க ணான்காற் பயன்க ளெய்தி
யியன்றநால் வகையால் வினாவிடை யுடைத்தாய்
நின்மிதி யின்றி யூழ்பா டின்றிப்
பின்போக் கல்லது பொன்றக் கெடாதாய்ப்

வேட்கையுஞ்சேர்தலை இ[illegible]டாஞ்சத்தியென்றும், பவமுந் தோற்றமுஞ் சேர்தலை [illegible]ஞ்சத்தியென்றுங் கூறுவர்; மணி. ௩௰: ௧௪௮ - ௫௨.

௨௭. தோற்றம் - பிறப்பு; மணி. ௩௰: ௧௫௩ - ௮.

௨௮. மணி. ௩௰: ௧௫௯ - ௬௮.

௨௯. மணி. ௩௰: ௧௬௯ - ௭௪. ௩௰ - ௩௧. மணி. ௩௰: ௧௭௫ - ௮.

௩௨. நால்வகை வாய்மைக்கு - நான்குவகைப்பட்ட சத்தியங்களுக்கு; மணி. ௨: ௬௪ - ௭; ௩௰. ௧௮௬ - ௮.

௩௩. ஐந்துவகைக்கந்தம் - பஞ்சஸ்கந்தம்; ஸ்கந்தம் - கூட்டம்; மணி. ௩௰: ௧௮௯ - ௯௰.

௩௪. ஆறுவழக்காவன: உண்மைவழக்கு, இன்மைவழக்கு, உள்ளது சார்ந்த உண்மைவழக்கு, இல்லதுசார்ந்த இன்மைவழக்கு, உள்ளதுசார்ந்த இன்மைவழக்கு, இல்லதுசார்ந்த உண்மைவழக்கு; மணி. ௩௰: ௧௯௧ - ௨௧௬.

௩௫. நயங்கள்நான்கு - ஒற்றுமைநயம், வேற்றுமைநயம், புரிவின்மை நயம், இயல்புநயம் (மணி. ௩௰: ௨௧௭ - ௨௮.) பயன்கள் - பிரயோசனங்கள்; அவை நான்குவகைப்படும்; மணி. ௩௰: ௨௨௯ - ௩௪.

௩௬. நால்வகையால்வினாவிடையுடைமை - துணிந்துசொல்லல், கூறிட்டு மொழிதல், வினாவின்விடுத்தல், வாய்வாளாமை; மணி. ௩௰: ௨௩௫ - ௪௯.

௩௭. நின்மிதி - நிர்மாணம். (உண்டாக்குதல்) ஊழ்பாடு - முடிவுபடுதல். தொடக்கமும் ஈறுமின்றியென்பதாம்.

௩௮. பின்போக்கு - தொடர்ச்சி; இதனை ஸந்தானமென்பர்; அது வாயுஸந்தானம், தீபஸந்தானம், தாராஸந்தானம், பிபீலிகாஸந்தானம் என

(பி - ம்.) ௨௭ - ௯, 'மூன்றுவகையாத, தோன்றற்கேற்ற காலமூன்றுடைத்தாய் வினையும்பயனுங் குற்றமும்விளைந்து' ௩௭ - ௮. 'நின்மதியின்றியூழ்பாடின்றிப் பேபினபோககலலது'

பண்ணு நரின்றிப் பண்ணப் படாதா
௪௦ யானு மின்றி யென்னது மின்றிப்
போனது மின்றி வந்தது மின்றி
முடித்தலு மின்றி முடிவு மின்றி
வினையும் பயனும் பிறப்பும் வீடு
மினையன வெல்லாந் தானே யாகிய
௪௫ பேதைமை செய்கை யுணர்வே யருவுரு
வாயி லூறே நுகர்வே வேட்கை
பற்றே பவமே தோற்றம் வினைப்பய
னிற்றென வகுத்த வியல்பீ ராறும்
பிறந்தோ ரறியிற் பெரும்பே றறிகுவ
௫௦ ரறியா ராயி னாழ்நர கறிகுவர்
பேதைமை யென்ப தியாதென வினவி
னோதிய விவற்றை யுணராது மயங்கி
யியற்படு பொருளாற் கண்டது மறந்து
முயற்கோ டுண்டெனக் கேட்டது தெளித

நான்குவகைப்படும். பொன்றக்கெடாதாய் - முற்றக்கெடாததாகி.

௩௮ - ௪௪. மணி. ௩௦: ௨௫௦ - ௫௧.

இனிப் பேதைமைமுதலிய பன்னிரண்டுசார்பும் அவற்றின் இலக்கணங்களும் முறையே கூறப்படும்.

௪௫. செய்கை - கர்மம். உணர்வு-விஞ்ஞானம். அருவுரு - நாமரூபம்; "அருவுருத் தன்மை, யாக்கை" (௧௦௨ - ௩) என்பர் பின்.

௪௬. வாயில் - ஷடாயதனம்; ஆவது, ஞானேந்திரியங்களைந்தும் மனமும். ஊறு - ஸ்பரிசம்; அஃதாவது, இந்திரிய விஷயசம்பந்தம். நுகர்வு - வேதனை; அஃதாவது, சுகதுக்க அநுபவனம். வேட்கை - திருஷ்ணை; அஃதாவது, இன்பத்தை அடையவேண்டுமென்றும் துன்பத்தைப்போக்க வேண்டுமென்றும் உண்டாகுமாசை.

௪௭. பற்று - உபாதானம்; அஃதாவது, இன்பத்தைக்கொடுக்கும் பொருள்களோடு ஒட்டிக் கொள்ளுதல். வினைப்பயன் - கர்மபலம்.

௪௮. இயல்பு - ஸ்வபாவம். ௪௯. பெரும்பேறு - நிர்வாணம்.

௫௨. இவற்றையென்றது, நான்கு சத்தியங்களையும் அவற்றை நன்கு விளக்குந் துவாதச நிதானங்களையும்.

௫௧ - ௪. பேதைமையென்பது, மயங்கிக் கண்டதுமறந்து கேட்டது தெளிதலென்க; "பேய்மை யாக்குமிப் பேதைமைக் கள்வனே டுடனாய்ச்,

(பி - ம்.) ௪௧. 'போனது மின்றி முடிதலுமின்றி' ௪௮. 'வகுத்தவீரா றும்' ௫௦ - ௫௧. 'நரகமிகுவர்பேதையென்ப' ௫௨ - ௩. 'மயங்கவியற்படு'

௫௫ னுலக மூன்றினு முயிரா முலக
மலகில பல்லுயி ரறுவகைத் தாகு
மக்களுந் தேவரும் பிரமரு நரகருந்
தொக்க விலங்கும் பேயு மென்றே
நல்வினை தீவினை யென்றிரு வகையாற்
௬௦ சொல்லப் பட்ட கருவிற் சார்தலுங்
கருவிற் பட்ட பொழுதினுட் டோற்றி
வினைப்பயன் விளையுங் காலை யுயிர்கட்கு
மனப்பே ரின்பமுங் கவலையுங் காட்டுந்
தீவினை யென்ப தியாதென வினவி
௬௫ னாய்தொடி நல்லா யாங்கது கேளாய்
கொலையே களவே காமத் தீவிழை

காமுற் றுமதன் பயத்தினிற் காமனைக் கடந்து, காமருஉம்புகழ் கொடுப்ப தோர் நன்னெறி நண்ணும்,வாமன் வாய்மொழி மறந்திட்டு மறந்தொழி கின் றும்" (வீர. யாப்பு. ரு - உதாரணம்) என்று கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. இவ்வடிகளாற் பேதைமையதிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௫௫. உலகமூன்றினும் - மூன்றுலகங்களுள்ளும் ; உலகம் முப்பத் தொன்றென்பராலெனின் மஹாராஜிகலோகமுதலிய உலகம் இருபத்தாறினை யும் மேலுலகென்றும், நாரகலோகமுதலிய உலகம்நான்கினையும் கீழுல கென்றுங்கொண்டு அவற்றை நடுநின்ற மனுஷ்யலோகத்துடன் கூட்டி, இந் நூலாசிரியர் உலகம் மூன்றெனக் கொண்டார் போலுமென்க ; "திருமேவு பதுமஞ்சேர் திசைமுகனே முதலாக, வுருமேவி யவதரித்த வுயிரனைத்து முயக்கொள்வா, னிவ்வுலகுங் கீழுலகு மிசையுலகு மிருணீங்க, வெவ் வுலகுந் தொழுதேத்த வெழுந்தசெழுஞ் சுடரொளியே, ...பெரியோய்நீ" (வீர. யாப்பு. கக - உதாரணம்) என்பதில் உலகங்கள் மூன்றுகக் கூறப்பட் டிருத்தல் காண்க. உயிராமுலகம் - சேதனப்பிரபஞ்சம்.

௫௬. அலகில - அளவில்லாதன.

௫௬ - அ. மக்களும் தேவரும் பிரமரும் நரகரும் விலங்கும் பேயு மென்று பல்லுயிர் அறுவகைத்தாகும் ; இவ்வறுவகைப்பிறப்பும் ஷட்கதி யெனப்படும்.

௬௨. "வினைவின்கண், வீயா விழுமந் தரும்" குறள். உ௮௪.

௬௦ - ௬௩. (செய்கை) சார்தலையும் இன்பத்தையும் கவலையையுங் காட் டும்.

௬௬. காமத்தீவிழைவு, இருபெயரொட்டு.

(பி - ம்.) ௫௫. 'உயிராகுலமு' ௫௬ - ௭. 'வகைத்தானுந் தேவரும்' ௫௭ - ௮. 'நரகரும், விலங்கும்பேயுமன்றே' ௫௯ - ௬௧. 'என்றிருபயத்தாற் சொல்லப்பட்டப்பிறப்பினுட் டோன்றி'

வலையா வுடம்பிற் றோன்றுவ மூன்றும்
பொய்யே குறளை கடுஞ்சொற் பயனில்
சொல்லெனச் சொல்லிற் றோன்றுவ நான்கும்
எ0 வெஃகல் வெகுளல் பொல்லாக் காட்சியென்
றுள்ளந் தன்னி னுருப்பன மூன்றுமெனப்
பத்து வகையாற் பயன்றெரி புலவ
ரித்திறம் படரார் படர்குவ ராயின்
விலங்கும் பேயு நரகரு மாகிக்
எரு கலங்கிய வுள்ளக் கவலையிற் றோன்றுவர்
நல்வினை யென்ப தியாதென வினவிற்
சொல்லிய பத்தின் றொகுதியி னீங்கிச்
சீலந் தாங்கித் தானந் தலைநின்று
மேலென வகுத்த வொருமூன்று திறத்துத்
அ0 தேவரும் மக்களும் பிரமரு மாகி
மேவிய மகிழ்ச்சி வினைப்பய னுண்குவ

சுஅ. கடுஞ்சொல் - வன்சொல்.

எ0. பொல்லாக்காட்சி-மயக்கம்; அஃதாவது, உண்மையையறியாமை.

சுச - எஉ. இவ்வடிகளிற் கூறியபத்துக்குற்றங்களையும் தசதோஷங்க ளென்பது பௌத்தநூல் வழக்கு.

எஎ. சொல்லியபத்து: "மருடரு மாம்வாய் மெய்யிற் கொலைமுதற் றீவினைபத் தாமே" (சித்தாந்தத்தொகை; நீல. புத்த. ௬ரு - சமய.) நீங்கலாவது, இப்பத்தினின்றும் நீங்கிக் கொல்லாமை முதலியபத்தினையும் பெறுதல்; 'பல்லுயிரோம்புதல் தவஞ்செய்தல் தானஞ்செய்தல் என்னும் காயத்தின்குணம் மூன்றும், மெய்யுரை, நல்வார்த்தை, இனியவைகூறல், பயன்படுஞ்சொற்கூறல் என்னும் வாயின்குணம் நான்கும், அருளினைவு, ஆசையறுத்தல், தவப்பற்று என்னும் மனத்தின் குணம் மூன்றும் ஆகிய நற்குணம் பத்து' என்று கூறுவாருமுளர்; சிவ - சித்தி. சௌத்திராந்திகன்மதம், ௩0 - உரை.

எஅ. பத்தின் வகைகளை இந்நூல் உக-ஆம் காதை, ருஎ-ஆம் அடிக் குறிப்பிற்காண்க.

அக. மகிழ்ச்சி வினைப்பயன் - இன்பம். மகிழ்ச்சிவினை - புண்ணியம்.

சுச - அக. இவ்வடிகளிற் கூறியதுபோலவே, "விலங்கு நரகரும் பேய்களு மாக்கும், நல்வினைத் [illegible] கழிமிசை கழித்தாற், றேவரு மக்களும்

(பி - ம்.) சுஅ - கூ. 'பயமில, சொல்லே சொல்லிற றோன்றுவ நான்கும்' எக - உ. 'மூன்றும் பத்துவகை' எச. 'இத்திறப் படரநர்' எஎ. 'தொகுதிநீங்கி'

ருணர்வெனப் படுவ துறங்குவோ ருணர்விற்
புரிவின் ருகிப் புலன்கொளா ததுவே
யருவுரு வென்பதவ் வுணர்வு சார்ந்த
௮௫ வுயிரு முடம்பு மாகு மென்ப
வாயி லாறு மாயுங் காலை
யுள்ள முறுவிக்க வுறுமிட னுகு
மூறெனா வுரைப்ப துள்ளமும் வாயிலும்
வேறு புலன்களை மேவுத லென்ப
௯௦ நுகர்வே யுணர்வு புலன்களை நுகர்தல்

பிரமரு மாகுதி, ராகவி லவ்வினை யயரா தோம்புமின்'' (மணி: ௨௧ - ௪)
என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க.

௪௫ - ௮௧. மு. மணி. ௨௪ : ௧௦௫ - ௪௦.

௮௨. உணர்வு: இது பஞ்சஸ்கந்தத்திலொன்ருகவுங் கூறப்படும் ; உறங்குவோருணர்வின் - தூங்குவோருடைய உள்ளம் கர்த்ருத்வமும் போக்த்ருத்வமுமின்றி ஸாக்ஷிமாத்திரமாக நிற்றல்போல.

௮௩. புரிவு இன்ருகி - செய்யுந்தொழில் யாதொன்றுமின்றி ; புலன் கொளாதது - விஷயங்களை அநுபவியாது ஸாக்ஷிமாத்திரையாயிருத்தலை யுடையது.

௮௨ - ௩. உணர்வு, உள்ளம், விஞ்ஞானமென்பன ஒருபொருட்சொற்கள் ; இதுவே கருமத்தொகுதியொடுகூடிய வியவகாரதசையில் உயிரென்று வழங்கப்படுமென்பதும், முடிவில் ஆன்மாவென்று ஒன்று இல்லையென்பதும் பௌத்தர்கொள்கை ; (நீல. புத்த. ௩௩ - ௪. சமய) ஆன்மா இல்லையென்பதனுல் இவர்கள் அநான்மவாதிகளென்று கூறப்படுவர்; இந்த இரண்டடிகளாலும் உணர்விலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௮௪ - ௫. இவ்விரண்டடிகளாலும் அருவுருவினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௮௬. வாயில், துவாரம், வழி, ஆயதனம், இடமென்பன ஒருபொருட்சொற்கள்.

௮௭. உள்ளமுறுவிக்க - விஞ்ஞானத்தில் விஷயங்களையடைவித்தற்கு ; உறும் இடனுகும் - உற்ற இடங்களாகும் ; இடங்கள்: மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்னும் இந்திரியமைந்தும் மனமொன்றும்.

௮௬ - ௭. இவ்விரண்டடிகளாலும் வாயிலினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௮௮. ஊறு - ஸ்பரிசம். ௮௯. புலன்களை - விஷயங்களை.

௮௮ - ௯. ஷடாயதனங்கள் விஷயங்களை ஸ்பரிசித்தல் ஊறெனப்படுமென்பர் ; இவ்விரண்டடிகளாலும் ஊற்றினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௯௦. இதனுல் நுகர்வினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(பி - ம்.) ௮௪ - ௫. 'மருவுணர்வென்பதவவுருவுசார்ந்துயிரு' ௮௬. 'வாயிலூறுமாயுங்' ௮௮. 'ஊறென்றுரைப்பது' ௮௯-௯௦. 'மேவுதலென்பது நுகர்வெனப்படுவதுணர்வு புலனுக்காதல'

வேட்கை விரும்பி நுகர்ச்சியா ராமை
பற்றெனப் படுவது பசைஇய வறிவே
பவமெனப் படுவது கரும வீட்டந்
தருமுறை யிதுவெனத் தாந்தாஞ் சார்தல்
௩௯௫ பிறப்பெனப் படுவதக் கருமப் பெற்றியி
னுறப்புண ருள்ளஞ் சார்பொடு கதிகளிற்
காரண காரிய வுருக்களிற் றோன்றல்
பிணியெனப் படுவது சார்பிற் பிறிதா
யியற்கையிற் றிரிந்துடம் பிடும்பை புரிதல்
௪௦௦ மூப்பென மொழிவ தந்தத் தளவுந்
தாக்குநிலை யாமையிற் றாங்களர்ந் திடுதல்

---

௩௯௧. வேட்கை - த்ருஷ்ணை ; ஆராமை - நிரம்பாமை ; "ஆரா வியற்கை யவா" (குறள். ௩௭௦.) நிரம்பாமையாவது - தாமேயமைந்து தம்பயனும் நிலையாமையின், வேண்டாதனவாகிய பொருள்களை வேண்டி மேன்மேல் வளர்தல் ; இதனால் வேட்கையதிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௩௯௨. பசைஇய - ஒட்டிக்கொண்ட ; இதனாற் பற்றினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௩௯௩. ஈட்டம் - கூட்டம்; ஈண்டுக்கூறியதுபோலப் பவத்தைக் கருமத் தொகுதியென்று பின்னுங்கூறுவர்; ௩௧[illegible], ௧[illegible].

௩௯௩-௪. இந்த இரண்டடிகளாலும் பவத்தினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௩௯௫. கருமப்பெற்றியின் - கருமங்களினியல்போடு.

௩௯௬. உறப்புணருள்ளம் - மிகப்புணர்ந்த விஞ்ஞானம் ; சார்பொடுகதிகளில் - சம்பந்தத்தோடு கூடிய பிறப்புவகைகளில்.

௩௯௭. இங்கே 'காரண காரிய வுருக்களிற் றோன்றல்' என்பதற்கேற்ப, "அன்புடை யாருயி ரரசற் கருளிய, வென்புடை யாக்கை" (௨௫ : ௧௭௦-௧) என்று முன்னுங் கூறியிருத்தல்காண்க.

௩௯௬ - ௭. உள்ளம் தோன்றலென்க.

௩௯௫ - ௭. இவ்வடிகளால் தோற்றத்தினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௩௯௮. பிணி - வியாதி. பிறிதாய் - வேறாகி.

௩௯௯. இயற்கை - ஸ்வபாவம். திரிந்து - வேறுபட்டு. இடும்பை - துன்பம்.

௩௯௮ - ௯. இவ்வடிகளாற் பிணியினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௪௦௦ - ௪௦௧. அந்தம் - மரணம். இவ்வடிகளால் மூப்பினிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(பி - ம்.) ௩௯௪. 'தருவதுமுறையென' ௩௯௬ - ௭. 'உறப்புளஞ்சார் பொடுகதிர்களிற் றோன்றல்' ௩௯௮. 'சார்பிற்பிறிதாய்' ௩௯௯. 'திரிந்துடம்பிடும்பையுறுதல்' ௪௦௦ - ௪௦௨. 'மூப்பெனப் படுவ...தளவுதாக்குதாங்கெளி வுறுதல் சாகாடென்ப'

சாக்கா டென்ப தருவுருத் தன்மை
யாக்கை வீழ்கதி ரெனமறைந் திடுதல்
பேதைமை சார்வாச் செய்கை யாகுஞ்
க௦௫ செய்கை சார்வா வுணர்ச்சி யாகு
முணர்ச்சி சார்வா வருவுரு வாகு
மருவுருச் சார்வா வாயி லாகும்
வாயில் சார்வா வூறா குமமே
யூறு சார்ந்து நுகர்ச்சி யாகு
க௧௦ நுகர்ச்சி சார்ந்து வேட்கை யாகும்
வேட்கை சார்ந்து பற்றா குமமே
பற்றிற் றோன்றுங் கருமத் தொகுதி
கருமத் தொகுதி காரண மாக
வருமே யேனை வழிமுறைத் தோற்றந்
க௧௫ தோற்றஞ் சார்பின் மூப்புப்பிணி சாக்கா
டவல மரற்றுக் கவலைகை யாறெனத்
தவலி றுன்பந் தலைவரு மென்ப
வூழின்மண் டிலமாச் சூழுமிந் நுகர்ச்சி
பேதைமை மீளச் செய்கை மீளுஞ்
க௨௦ செய்கை மீள வுணர்ச்சி மீளு
முணர்ச்சி மீள வருவுரு மீளு

க௦[illegible] - [illegible]. சாக்காடு-மரணம். அருவுருத்தன்மையினையுடையவுடம்பு [illegible]த்தயிக்குஞ் ஞாயிறுபோல மறைந்துபோதல்; இந்தவுவமையே இந்நூலின் முன்பும் (௨௪: ௧௦௧ - ௨) கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க; இவ்வடிகளாற் சாக்காட்டினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

[illegible]அ - ௧௦௯. இவ்வடிகளாற் பிணி மூப்புச் சாக்காடென்னும் வினைப் பயன்களுக்கு இலக்கணங்கூறினர்.

௧௧௩. அவலமுதலியவற்றினிலக்கணங்களை இப்புத்தகத்தின் ருகூ - ஆம் பக்கத்திற்பார்க்க.

௧௧௫ - ௭. மூப்புமுதலியன துக்கமெனவுங் கூறப்படுமாதலின், அவைகள் 'தவலிறுன்பம்' எனப்பட்டன.

௧௧௮. ஊழ் இல் மண்டிலமா - முடிவில்லாத வட்டமாக; ஊழ் - முடிவு; "ஊழ்பா டின்றி" (௩௦; ௩௭) என்றார் முன்னும்; இந்நுகர்ச்சி [illegible]; ஊழின் - முறைமையினையுடைய எனினுமாம்.

௧௦௪ - ௧௮. இவ்வடிகளால் துக்கமும் துக்கோற்பத்தியுமாகிய வாய்மைகளிரண்டும் கூறப்பட்டனவென்பர்.

௧௧௯. மீள - நீங்க; இல்லையாகவென்றுமாம்.

(பி - ம்.) ௧௦௨. 'மறைந்தநிறுதல்' ௧௦௭. 'அருவுருசார்வா' ௧௧௩ - ௪. 'கானமாகி, வருமயாயானைவழி'

மருவுரு மீள வாயின் மீளும்
வாயின் மீள வூறு மீளு
மூறு மீள நுகர்ச்சி மீளு
௧௨௫ நுகர்ச்சி மீள வேட்கை மீளும்
வேட்கை மீளப் பற்று மீளும்
பற்று மீளக் கருமத் தொகுதி
மீளுங் கருமத் தொகுதி மீளத்
தோற்ற மீளுந் தோற்ற மீளப்
௧௩௦ பிறப்பு மீளும் பிறப்புப் பிணிமூப்புச்
சாக்கா டவல மரற்றுக் கவலை
கையா றென்றிக் கடையி லுன்ப
மெல்லா மீளுமிவ் வகையான் மீட்சி
யாதிக் கண்ட மாகு மென்ப
௧௩௫ பேதைமை செய்கை யென்றிவை யிரண்டுங்
காரண வகைய வாத லானே
யிரண்டாங் கண்ட மாகு மென்ப
வுணர்ச்சி யருவுரு வாயி லூறே
நுகர்ச்சி யென்று நோக்கப் படுவன
௧௪௦ முன்னவற் றியல்பாற் றுன்னிய வாதலின்
மூன்றாங் கண்டம் வேட்கை பற்றுக்
கரும வீட்ட மெனக்கட் டுரைப்பவை
மற்றப் பெற்றி நுகர்ச்சி யொழுக்கினுட்
குற்றமும் வினையு மாக லானே

---

௧௩௦. பிறப்பு - ஈண்டுப் புனர்ஜனனம்; இப்படியே பின்னும் வரும்.
௧௩௩. மீட்சி இவ்வகையினையுடைத்து.

௧௧௯ - ௩௩. இவ்வடிகளால் துக்கநிவாரணமாகிய மூன்றாவது வாய்மை கூறப்பட்டதென்பர்.

இனி, நான்குகண்டங்களும் முறையே கூறப்படும்.

௧௩௪ - ௬. பேதைமையும் செய்கையுமாகிய இரண்டும் காரணங்களாக வுள்ளனவாதலின், இவை முதற்கண்டமென்று கூறப்படும்.

௧௩௭ - ௪௦. உணர்ச்சி முதலிய ஐந்தும், பேதைமை செய்கையென்னு மிரண்டாலும் வந்தனவாதலின், இவை இரண்டாங்கண்டமென்று கூறப்படும்.

௧௪௧ - ௪. வேட்கை முதலிய மூன்றும் மேற்கூறிய நுகர்ச்சியொழுக்

(பி - ம்.) ௧௪௧ - ௨. 'பற்று, கருமவீடம்' ௧௪௪. 'பற்று நுகர்ச்சி'

௧௪௫ நான்காங் கண்டம் பிறப்பே பிணியே
மூப்பே சாவென மொழிந்திடுந் துன்ப
மெனவிவை பிறப்பி லுழக்குபய னாதலிற்
பிறப்பின் முதலுணர் வாதிச் சந்தி
நுகர்ச்சி யொழுக்கொடு விழைவின் கூட்டம்
௧௫௦ புகர்ச்சியின் றறிவ திரண்டாஞ் சந்தி
கன்மக் கூட்டத் தொடுவரு பிறப்பிடை
முன்னிச் செல்வது மூன்றாஞ் சந்தி
மூன்றுவகைப் பிறப்பு மொழியுங் காலை
யான்றபிற மார்க்கத் தாய வுணர்வே
௧௫௫ தோன்றல் வீடெனத் துணிந்து தோன்றியு
முணர்வுள் ளடங்க வுருவாய்த் தோன்றியு
முணர்வு முருவு முடங்கத் தோன்றிப்
புணர்தரு மக்க டெய்வம்விலங் காகையுங்
கால மூன்றுங் கருதுங் காலை
௧௬௦ யிறந்த கால மென்னல் வேண்டு
மறந்த பேதைமை செய்கையா னவற்றை
நிகழ்ந்த காலமென நேரப் படுமே
யுணர்வே யருவுரு வாயி லூறே

கத்தின் கணுண்டாகிய குற்றமும் அதனுளதாகும் வினையுமாக இருத்த லின், இவை மூன்றுங்கண்டமென்று கூறப்படும்; வேட்கை முதலிய மூன்ற னுள் வேட்கையும் பற்றும் குற்றமெனவும் பவம் வினையெனவுங்கொள்க.

௧௪௫ - எ. பிறப்பும் பிணிமுதலிய கன்மபலனும் முற்கூறிய வினைப் பயனாக இருத்தலின், இவை நான்காங்கண்டமென்று கூறப்படும்.

௧௪௮. பிறப்பின் முதல் - செய்கை. செய்கையும் உணர்வுஞ் சேர்தல் முதற்சந்தியாகும்.

௧௪௯. கூட்டம் - சேருதல்.

௧௪௯-௫௦. நுகர்ச்சியும் வேட்கையுங்கூடுதல் இரண்டாஞ்சந்தியாகும்.

௧௫௧ - ௨. பவமும் தோற்றமுஞ் சேர்தல் மூன்றாஞ்சந்தியாகும்.

௧௬௦ - ௩. பேதைமையும் செய்கையுமாகிய இவை இறந்த

(பி - ம்.) ௧௪௬ - எ. 'துன்ப, மிவையிறபபிலுழக்குபபயனாதலின்' ௧௪௮ - ௫௦. 'உணர்வாதிபெ...வினையினிடை முதறசந்திநுகர்சசியினறிவ திரண்டா' ௧௫௧. 'கன்மக்கூததொடு' ௧௫௪. 'ஆயுவுணர்வே' ௧௫௬. 'உளடங் கியுமுணர்வாய்' ௧௫௭. 'உடங்கித் தோன்றி' ௧௬௨ - ௩. 'காலமென விசைக் கப்படுமே மூப்பேசாவேபிணியே யவல்மொறறுக'

நுகர்வே வேட்கை பற்றே பவமே
௧௬௫ தோற்ற மென்றிவை சொல்லுங் காலை
யெதிர்கா லம்மென விசைக்கப் படுமே
பிறப்பே பிணியே மூப்பே சாவே
யவல மரற்றுக் கவலைகை யாறுகள்
குலவிய குற்றமெனக் கூறப் படுமே
௧௭௦ யவாவே பற்றே பேதைமை யென்றிவை
புனையுமடை பவமும் வினைசெய லாகு
முணர்ச்சி யருவுரு வாயி லூறே
நுகர்ச்சி பிறப்பு மூப்புப்பிணி சாவிவை
நிகழ்ச்சிப்பய னுங்கே நேருங் காலைக்
௧௭௫ குற்றமும் வினையும் பயனுந் துன்பம்
பெற்ற தோற்றப் பெற்றிக ணிலையா
வெப்பொரு ளுக்கு மான்மா விலையென
விப்படி யுணரு மிவைவீட் டியல்பா
முணர்வே யருவுரு வாயி லூறே
௧௮௦ நுகர்வே பிறப்பே பிணிமூப்புச் சாவே
யவல மரற்றுக் கவலைகை யாறென
நுவலப் படுவன நோயா கும்மே
யந்நோய் தனக்குப்

காலத்தனவென்றும், உணர்வுமுதல்தோற்றமீறாகியவை நிகழ்காலத்தனவென் றும், தோற்றமுதற் கையாறீறாகியாசவுள்ளவை எதிர்காலத்தனவென்றுங் கூறப்படும்.

௧௬௬ - ௭௦. அவாவும் பற்றும் பேதைமையுமாகிய இம்மூன்றும் குற்ற மென்று கூறப்படும்.

௧௭௧. பவமும் செய்கையும் வினையாகும்.

௧௭௨ - ௪. உணர்ச்சி முதலியவாறும் மூப்புப் பிணி சாக்காடென்னும் வினைப்பயனென்றும் ஆகிய ஏழும் பயனுகக்கூறப்படும்.

௧௭௬. தோன்றிய இயல்பையுடைய பொருள்கள் நிலையா.

௧௭௫ - ௮. இவ்வடிகள், முன்பு, "நிலையில வறிய துன்பமென நோக்க, வலையா வீட்டிற் குறுதி யாகி" (௩௦: ௩௦ - ௩௧) என்றதனை விளக்கி நின்றன.

௧௭௬ - ௮௮. உணர்வுமுதல் வினைப்பயனீறாகவுள்ளவேழும் துக்க

(பி - ம்.) ௧௭௫. 'துன்பமும்' ௧௭௮. 'உணருமென்பிவை' ௧௮௦ - ௮௧. 'பிறப்பே மூப்பேசாவேயவலவாற்றுகவலைகைகயாறென்ன'

பேதைமை செய்கை யவாவே பற்றுக்
௧௮௫ கரும வீட்டமிவை காரண மாகுந்
துன்பந் தோற்றம் பற்றே காரண
மின்பம் வீடே பற்றிலி காரண
மொன்றிய வுரையே வாய்மைநான் காவ
துருவு நுகர்ச்சி குறிப்பே பாவனை
௧௯௦ யுள்ள வறிவிவை யைங்கந்த மாவன

மென்று கூறப்படும்; அதற்குப் பேதைமைமுதலிய ஐந்தும் காரணமாகும்; ஆதலால் தோன்றுதல் துன்பம்; அதற்குக்காரணம் பற்று; வீடு இன்பம்; அதற்குக்காரணம் பற்றின்மையே; என்கிற நான்குரைகளும் நான்கு வாய்மைகளாகும்; "பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம், பிறவா ருறுவது பெரும்பே ரின்பம், பற்றின் வருவது முன்னது பின்னது, அற்றோ ருறுவது" (௨: ௬௪ - ௭) என்று முன்பும் வந்திருத்தல்காண்க. இவற்றை ஆர்ய சதுஷ்டயமென்பர் நீலகேசியுரையாசிரியர்; இந்நான்கினுள் துக்கநிவாரண மார்க்கம் எட்டுவகைப்படும்; அஃது அஷ்டாங்கமார்க்கமென்றும் விசுத்தி மார்க்கமென்றும் பழுதிலாவாழ்க்கையென்றுங் கூறப்படும். இவ்வெட்டாவன:—நற்காட்சி, நல்லூற்றம், நல்வாய்மை, நற்செய்கை, நல்வாழ்க்கை, நன்முயற்சி, நற்கடைப்பிடி, நல்லுளத்தோர்தலெப்பாடென்பன; "பழித்திடாப் பழுதில் வாழ்க்கை யெட்டையும் பாரித்து" (சிவ - சித்தி. பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன்மதம், ௩); "நற்காட்சி நல்லொழுக்க நல்வாய்மை நல் வாழ்க்கை, நற்செய்கை யோடைந்து நாடு", "நன்முயற்சி நன்கான் கடைப் பிடிநல் லோர்தம்பாற், செல்கையுட னெட்டனைத்துந் தேறு" (பாமத திமிரபானு) என வருவனவற்றாலறிக. இவ்வெட்டும் ஸம்மியக் திருஷ்டி, ஸம்மியக்ஸங்கற்பம், ஸம்மியக் வாக்கு, ஸம்மியக்கருமம், ஸம்மியகாஜீவம், ஸம்மியக்வியாயாமம், ஸம்மியக்ஸ்மிருதி, ஸம்மியக் ஸமாதியென்றபெயர் பெறுமென்றும், இவைகளே ஜனனமரண துக்கத்தை மாற்றுதற்குரியவழி யென்றும் அசுவகோஷபோதிஸத்துவரால் வடமொழியிற் செய்யப்பட்டுள்ள புத்தசரித்திரத்தின் ௧௫-ஆம் வர்க்கத்தால் தெரிகின்றன.

௧௮௯. நுகர்ச்சி - வேதனை. ௧௯௦. உள்ளவறிவு - விஞ்ஞானம்.

௧௮௯ - ௯௦. உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானமென்னும் இவ்வைந்தும் பஞ்சஸ்கந்தமெனப்படும்; (சிவ-சித்தி. பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன்மதம், ௬.) அவற்றுள் உருவக்கந்தம், பூதவுரு உபாதாயவுருவென இருவகைப்படும். பூதவுரு-பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு என்னும் நான்குமாம்; உபாதாயவுரு-வலி, இரதம், வன்னம், கந்தமென்னு நான்குமாம். வேதனை - குசலவேதனை (சுகவுறிவு), அகுசலவேதனை (துக்கவறிவு), குசலாகுசலவேதனை (சுகதுக்கவறிவு) என்னுமூன்றுமாம். குறிப்பு - மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்னுமைந்தும் மனமொன்றும் ஆகிய ஆறுமாம். பாவனையாவது - மனோவாக்குக்காயங்களினுண்டாகும் நல்வினைபத்தும் தீவினைபத்தும் ஆகிய இருபதுமாம். "எட்டிவை யுருவ மூன்று வேதனை யாறு ஞான,

(பி - ம்.) ௧௮௫. 'காரணமாகும்' ௧௮௯. 'குறிப்பினே, யுள்ளமறிவிவை'

அறுவகை வழக்கு மறுவின்று கிளப்பிற்
றொகையே தொடர்ச்சி தன்மை மிகுத்துரை
யியைந்துரை யென்ற நான்கினு மியைந்த
வுண்மை வழக்கு மின்மை வழக்கு
கக௫ முள்ளது சார்ந்த வுண்மை வழக்கு
மில்லது சார்ந்த வின்மை வழக்கு
முள்ளது சார்ந்த வின்மை வழக்கு
மில்லது சார்ந்த வுண்மை வழக்குமெனச்
சொல்லிய தொகைத்திற முடம்புநீர் நாடு

மொட்டிய குறிப்போ டாறு செய்கையு மிருப தாகக், கட்டிய பஞ்ச கந்தங் கணத்திலிற் பங்க மாகும், தொட்டோற் பத்து மூன்றுஞ் சுகதனாற் றுணிவு தாமே'' (சிவ-சித்தி. பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன்மதம், ௧௦. ௨-ம்) என்று வருதல் காண்க; இன்னும் இவற்றினிலக்கணங்களை, "ஐங்குருவம் வேதனை யுயாக்குறிப்புப் பாவனைமெய், தாங்குணர்வென் றைந்தாங் கந்தம்'' எ-ம், "உருவமுடல் பூத முபாதாய மென்னு, மிருவிதத்தி னுமெழு மெய்'' எ-ம், "வேதனை துன்பிம் பிவற்றின் விரவுமென், றோதவொரு மூன்று மென்றோர்'' எ-ம், "பொறிவிதமோ டைந்தும் பொறியைப் பொருந்தி, யறியுமன முங்குறிப்பென் றாய்'' எ-ம், "வாக்குமன மாக்கையிவை பாவனை யென்றேமதியா, யாக்குமிவை தாமறம்பா வம்'' எ-ம், "இந்நால் வகையினுமேய்ந் தையமற வெண்ணுமெனம், விஞ்ஞான மென்றே விளம்பு'' எ-ம், "இந்தவித மைந்துஞ்சந் தானத் தெழுந்தழிகை, பந்தமென வேநீதான் பார்'' எ-ம், "அறக்கெடுத லேபரம முத்தியிவை யைந்து, மறக்கெடுமா றுங்கூறு வாம்'' எ-ம் வரும் திருவாக்காலு (பாமரதிமிரபானு) மறிந்துகொள்க. இதைப் பஞ்சஸ்கந்தக்கூட்டமே உயிரென்பர்; அது, "கலையொப் பனைகை விரலைந் துகளு, மிவையிப் படிகைப் பிடியென் றறுபோ, லவையப் படிகட் டங்களுந் துகளு, மவையைப் படுகல் லுயிரா மெனவும்'' (நீல. புத்த. ௧௦) என்னும் பாட்டால் நன்குணர்த்தப்படுகின்றது. இவ்வைந்தினுள்ளே குறிப்பினைக் குறியென்றும், அது வடமொழியில் ஸம்ஜ்ஞாஸ்கந்தமென்று பெயர் பெறுமென்றுங் கூறுவாரும், இரண்டொன்றிற்கு வேறு இலக்கணங்கூறுவாருமுளர்.

கக௩ - அ. அறுவகைவழக்காவன:—தொகை, தொடர்ச்சி, தன்மை மிகுத்துரை, இயைந்துரையென்றநான்கொடுஞ்சேர்ந்த உண்மைவழக்கு முதலிய ஆறுமாம். இயைந்துரையைத் தொகையிலடக்கி மூன்றென்பாருமுளர்.

ககச. தொகைத்திறமாவது: உடம்பும் நீரும் நாடுமென்க; என்றது, பலதாதுக்களின்கூட்டம் உடம்பென்றும் பலதுளிகளின்கூட்டம் நீரென்றும் பலவூர்களின்கூட்டம் நாடென்றும் வழங்கப்படுமாறுபோலப் பஞ்சஸ்கந்தங்களின் கூட்டமே ஆன்மாவென்று வழங்கப்படுவது தொகையென்ற

(பி - ம்.) கக௫ - அ. 'சார்ந்தவுண்மைவழக்கு, மில்லதுசார்ந்தவின்மை....சார்ந்தவின்மை வழக்கும்'

௨௦௦ தொடர்ச்சி வித்து மூளைதா னென்றிந்
நிகழ்ச்சியி லவற்றை நெல்லென வழங்குத
லியல்பு மிகுத்துரை யீறுடைத் தென்றுந்
தோன்றிற் றென்று மூத்த தென்று
மூன்றி னொன்றி னியல்புமிகுத் துரைத்த
௨௦௫ லியைந்துரை யென்ப தெழுத்துப் பலகூடச்
சொல்லெனத் தோற்றும் பலநாட் கூடிய
வெல்லையைத் திங்க ளென்று வழங்குத

வாறு ; இனி இத்தொகையினை உண்மைவழக்கு இன்மைவழக்கு என்பவற்றோடுசேர்த்து 'சுவரும்மாமும் ஆக்கையும் கற்றையுங்கூடின சமுதாயத்தை வீடென்று வழங்குமாறுபோலவும் பலவூருங்கூடின சமுதாயத்தை நாடென்றும்பற்றென்றும்வழங்குமாறுபோலவும்பஞ்சஸ்கந்தக்கூட்டத்தை ஆன்மாவென்று வழங்குவது கற்பனாநாமமெனக்கொள்க' என்றும், 'மரம் கற்லறமுதலியவற்றைப்பிரித்தால் வீடில்லையானாற்போலவும் ஊர்களைப்பிரித்தாற் பற்றம் நாடுமில்லையானாற்போலவும் ஐந்துஸ்கந்தங்களையும் பிரித்துணருங்கால் ஆன்மா இல்லையாமெனக்கொள்க' (சிவ-சித்தி. பரபக்கம், உ௯௯)என்றும் விளங்க அவற்றிற்குஉதாரணங்காட்டினருமுளர்; "ஒருவனென் றேதப்பட்டா னுருவாதி யைந்துங் கூடி, வருபவ னென்று ரைத்த றொகையுண்மை வழக்க தாகு, முருவமங் காதி யாய வைந்தையு மொருவ னின்று, தருவது தொகையி னின்மை வழக்கதாஞ் சாற்றுங் காலே" சிவ - சித்தி. பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன்மதம், எ.

௨௦௦ - ௨௦௧. தொடர்ச்சியாவது-வித்திலிருந்து முளையும் முளையிலிருந்து தாளுந்தோன்றி நிகழ்ந்து நெல்லென்று வழங்குமாறுபோல எல்லாம் காரணகாரிய சம்பந்தயாகவுள்ளதென்பது; "காரண காரி யத்தின் றொடர்ச்சியாய்க் கால மூன்றின், சோர்வறத் தோன்றுங் கெட்டு வழியென்கை தொடர்ச்சி யுண்மை, யோர்தரி னொருவ னேயெக் காலத்து முள்ளா னென்று,தேர்வது தொடர்ச்சி யின்மை வழக்கதாஞ் செப்புங் காலே" (சிவ-சித்தி. பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன்மதம், அ)என்று இத்தொடர்ச்சியை உண்மை வழக்கு இன்மைவழக் கென்பவற்றோடுசார்த்தி அவற்றிற்கு இலக்கணங்கூறியிருத்தல் காண்க.

௨௦௨ - ௩. இயல்பு மிகுத்துரை-தன்மைமிகுத்துரை. தன்மைமிகுத்துரையாவது - ஒருபொருளினுடைய இறப்புப்பிறப்பு மூப்பு என்பவற்றுள் ஒன்றனியல்பை மிகுத்துச் சொல்லுதல். இதனை உண்மைவழக்கு இன்மை வழக்கென்பனவற்றோடுசார்த்தி, "தோற்றிய பொருள்கா ளெல்லா நாசமா மென்று சொல்லு, மாற்றமுன் னுரைத்தன் மற்றை மிகுத்துரை வழக்கி னுண்மை, போற்றிய பொருள்கண் கட்குப் போனது போன்மு னிந்து, வேற்றுமைப் பட்ட தென்கை மிகுத்துரை யில்வழக்கே" (சிவ - சித்தி. பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன்மதம், கூ) என்று முறையே அவற்றிற்கு இலக்கணங் கூறியிருத்தல் காண்க.

௨௦௫ - எ. தொகைக்கும் இயைந்துரைக்கும் வேற்றுமையாதோவெ

(பி - ம்.) ௨௦௧. 'நிகழ்ச்சியிலவற்றை'

ளுள்வழக் குணர்வில் வழக்கு முயற்கோ
டுள்ளது சார்ந்த வுள்வழக் காகுஞ்
உசo சித்தத் துடனே யொத்த நுகர்ச்சி
யுள்ளது சார்ந்த வில்வழக் காகுஞ்
சித்தமுற் பவித்தது மின்போ லென்கை
யில்லது சார்ந்த வுண்மைவழக் காகுங்
காரண மின்றிக் காரிய நேர்த
உசரு வில்லது சார்ந்த வில்வழக் காகு
முயற்கோ டின்மையிற் றேற்றமு மில்லென
னான்கு நயமெனத் தோன்றப் படுவன
வொற்றுமை வேற்றுமை புரிவின்மை யியல்பென்க

னின் பலபொருள்களின் வரையறைப் படாததொகுதி தொகையாமென்றும் பலபொருள்களின் வரையறைப்பட்ட தொகுதி இயைந்துரையாமென்றுங் கூறுவர்.

கஙஅ - உ௦எ. இவ்வடிகளால் தொகை முதலிய நான்கிலிலக்கணங் களும் கூறப்பட்டன.

உ௦அ - கசூ. இவ்வடிகளால் உண்மைவழக்கு, இன்மைவழக்கு, உள்ளதுசார்ந்தவுண்மைவழக்கு, உள்ளதுசார்ந்தவின்மைவழக்கு, இல்லது சார்ந்தவுண்மைவழக்கு, இல்லதுசார்ந்தவின்மைவழக்கென்னும் ஆறிலிலக் கணங்களும் முறையே கூறப்பட்டன; "அறுவகை வழக்கு மறிபட வுணர்ந்து" என்பது போத்தநூல்; இவ்வறுவகைவழக்கின் பெயரும் அவற்றி னிலக்கணங்களும் ஈண்டுக்கூறப்பட்டிருத்தல்போலப் பின்வரும் திருவிருத் தங்களிலுங் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க; "உள்வழக் கில்வழக்குள்ளது சார்ந்த வுள்வழக்கோ, டுள்ளது சார்ந்த வின்மை வழக்குட னின்மை சார்ந்த,வுள்வழக் கின்மை சார்ந்த வில்வழக் கென்றே யாறு,முள்வழக் குளதுஞ் சென்கை முயற்கோடின் றில்வ ழக்கே", "உணர்வு சார்ந் துணர்வு, தித்தை யுள்ளது சார்ந்த வுண்மை, யுணர்வுபி னின்று மென்கை யுள்ளது சார்ந்த வின்மை, யுணர்வு முன்பின்றித் தோன்ற லில்லது சார்ந்த வுண்மை, யுணரினில் லதுசா ரின்மை யுள்ளங்கை யுரோம மாமே" (சிவ - சித்தி. பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன்மதம், க௦, கக.)

உசஎ - அ. ஒற்றுமைநயம் வேற்றுமைநயம் புரிவின்மைநயம் இயல்பு நயமென நயங்கள் நான்கு வகைப்படும்.

(பி - ம்.) உ௦கூ - க௦. 'வழக்கேற்குமசித்தத்துடனேயொத்த நுகர்ச்சி' உசஉ - அ. 'முற்பவித்துமினனான்குநயமெனத்தோன்றப்படுவ தொற்றுமை' உசஅ - கூ. 'இயலபெனக்'

காரண காரிய மாகிய பொருள்களை
௨௨௦ யொன்று வுணர்த லொற்றுமை நயமாம்
வீற்றுவீற் றாக வேதனை கொள்வது
வேற்றுமை நயமென வேண்டல் வேண்டும்
பொன்றக் கெடாஅப் பொருள்வழிப் பொருள்களுக்
கொன்றிய காரண முதவுகா ரியத்தைக்
௨௨௫ கருதற் குள்ளந் தானிலை யென்றல்
புரிவின்மை நயமெனப் புகறல் வேண்டு
நெல்வித் தகத்து ளென்முளை தோற்றுமென
வல்ல வியல்புநய மிவற்றினுங் கொள்பயன்
றொக்க பொருளல தொன்றில்லை யென்று
௨௩௦ மப்பொரு ளிடைப்பற் றாகா தென்றுஞ்

---

௨௧௯ - ௨௦. இவ்வடிகளால் ஒற்றுமைநயத்தினிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

௨௨௧. வேறுவேறாக அறிதல்.

௨௨௧ - ௨. இவ்வடிகளால் வேற்றுமைநயத்தினிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

௨௨௩. பொன்றக்கெடாப்பொருள் - முற்றக்கெடாதபொருள். வழிப்பொருள் - காரியப்பொருள்.

௨௨௫. உள்ளம் - விஞ்ஞானம். ௨௨௬. புரிவின்மை-செய்தலில்லாமை.

௨௨௫ - ௬. "உணர்வெனப் படுவ துறங்குவோ ருணர்விற், புரிவின் றாகிப் புலன்கொளா ததுவே" (௩௦: ௪௨ - ௩) என்றார் முன்னும்; விஞ்ஞானத்திலடங்கியிருக்கும்கன்மமே மறுபிறப்பிற்குக்காரணமென்பர்.

௨௨௩ - ௬. இந்த நான்கடிகளாலும் புரிவின்மை நயத்தினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௨௨௭ - ௮. இவ்வடிகளால் இயல்புநயத்தினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௨௨௮. இவற்றின் நாம்கொள்பயன் - இந்த ஒற்றுமைநயமுதலிய நயங்கள் நான்காலும் நாம் கொள்ளும்பயன் யாவையெனின்.

௨௨௯. தொக்கபொருளலது - சேர்ந்தபொருள்களையல்லாமல். ஒன்று - வேறாகிய ஒன்று.

இவ்வடியாற் கூறப்பட்டது ஒற்றுமைநயத்தாற்போந்த பயனென்க.

௨௩௦. இவ்வடியாற் கூறப்பட்டது வேற்றுமைநயத்தாற்போந்த பயனென்க.

(பி - ம்.) ௨௨௦. 'ஒர்விலதுயொனறு' ௨௨௦ - ௨௧. 'நயம் வீற்றுவீற் றுதலெவதனை கொள்வது' ௨௨௩. 'பொனாசகெடா...' ௨௨௬ - ௭. 'புகலல் வேண்டுமெனமுளைவீனாறு மெவல்லவியல்பு' ௨௨௮ - ௯. 'பயனுக கொள பயன, ஒருழுக்கபொருளதொனறில்லை'

செய்வா னெடுகோட் பாடிலே யென்று
மெய்துகா ரணத்தாங் காரிய மென்று
மதுவு மன்றத லாதது மன்றென்றும்
விதிமுறை தொகையிஞல் விரிந்த நான்கும்
௨௩௫ வினவிடை நான்குள
துணிந்து சொல்லல் கூறிட்டு மொழிதல்
வினவின் விடுத்தல் வாய்வா ளாமையெனத்
தோன்றியது கெடுமோ கெடாதோ வென்ருற்
கேடுண் டென்ற றுணிந்துசொல லாகுஞ்
௨௪0 செத்தான் பிறப்பா னேபிற வானே
வென்று செப்பிற்
பற்றிறந் தானே வன்மக னேவெனன்
மிகக்கூ றிட்டு மொழிதலென விளம்புவர்

---

௨௩௧. செய்வான் - கருத்தா. இவ்வடி யாற்கூறப்பட்டது புரிவின்மையத்தாற் போந்த பயனென்க.

௨௩௨ - ௩. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்ட இரண்டும் இயல்புவயத்தாற் போந்த பயன்களெனக்கொள்க; இங்ஙனங்கொள்ளாமல் இந்த இரண்டு பயனையும் பிரித்து முன்னதை முன்னதனேடுகூட்டினும் பொருந்தும்.

௨௩௪. விரிந்த, முற்று. நான்கும் விரிந்தனவென்க. நான்கும் - நான்கு பயன்களும்.

௨௩௫. வினக்களுக்குரிய விடைகளென்க.

௨௩௬. கூறிட்டுமொழிதல் - பகுத்துச்சொல்லல்.

௨௩௭. வாய்வாளாமை - பேசாதிருத்தல்; ஆசிரியர் நச்சினர்க்கினியர், "அறுவகைப் பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும்" (தொல். புறத். ௨0) என்னுஞ் சூத்திரத்தில், 'நாலிரு வழக்கிற் றபதப் பக்கமும்' என்பதனுரையில், தவஞ்செய்வோர்க்குஉரியனவாகஎடுத்துக்காட்டிய 'ஊணசையின்மை, நீர்நசையின்மை, வெப்பம்பொறுத்தல், தட்பம்பொறுத்தல், இடம்வரையறுத்தல், ஆசனம்வரையறுத்தல், இடையிட்டுமொழிதல், வாய்வாளாமை' என்னும் எட்டினுள் இம்மொழிவந்திருத்தல் காண்க.

௨௩௫ - ௭. துணிந்துசொல்லல், கூறிட்டுமொழிதல், வினவின்விடுத்தல், வாய்வாளாமையென நான்குவிடைகளுள்ளன.

௨௩௮ - ௯. தோன்றியது - உண்டான பொருள். தோன்றியபொருள் கெடுமென்பது ஒருதலையாதலின், கெடுமென்றுணிந்து சொல்லலாயிற்று; துணிந்துசொல்லலென்னும் விடையினியல்பு கூறப்பட்டது.

௨௪0-௪௩. கூறிட்டுமொழிதலென்னும் விடையினியல்பு கூறப்பட்டது.

(பி - ம்.) ௨௩௧. 'தெடாபாடிலே யெனறும்' ௨௩௨ - ௩. 'காரணத் தாங்காரியமென் றுமதுவு மன்றதாதது மன்றெ' ௨௩௪ - ௫. 'முறைதொகைவினவிடைநான்குன்' ௨௩௮. 'உண் டென்றித்துணிந்து'

விணவின் விடுத்தன் முட்டைமுன் திறனே
௨௪௫ பனைமுன் திறனே வெனக்கட் டுரைசெ
யென்று லெம்முட்டைக் கெப்பனை யென்றல்
வாய்வா ளாமை யாகா யப்பூப்
பழைதோ புதிதோ வென்று புகல்வா
னுரைக்கு மாற்ற முரையா திருத்தல்
௨௫௦ கட்டும் வீடு மதன்கா ரணத்த
தொட்டித் தருதற் குரியோ ரில்லை
யாமே யுரைத்த பொருள்கட் கெல்லாங்
காமம் வெகுளி மயக்கங் காரண

௨௪௪-௫. இந்தவடிகளால் விணவின் விடுத்தலென்னும் விடையினியல்பு கூறப்பட்டது.

௨௪௮. பழைது - பழையது.

௨௪௭-௯. இந்தவடிகளால் வாய்வாளாமையெனனும் விடையின் தியல்பு கூறப்பட்டது.

௨௪௫-௪௯. இவ்வடிகளிற் கூறிய விடைவகை நான்கும் தொல்காப்பிய உரையிற் கூறப்பட்டுள்ளன; கிளவி. ௬. ௧௩.

௨௫௦. கட்டு - பந்தம். 'அதன் காரணத்தது' என்பதனைக்கட்டினோடும் வீட்டினோடும் தனித்தனியே கூட்டுக.

௨௫௩. காமமுதலிய மூன்றும் முக்குற்றமெனப்படும்.

௨௫௨ - . மேற்கூறியபொருள்களெல்லாவற்றிற்கும் காமம் வெகுளி மயக்கமென்னும் இம்மூன்றுங் காரணமாகும்; "காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற, னாமங் கெடக்கெடு நோய்" (குறள். ௩௬௦) என்று வந்திருத்தல்காண்க.

இனி, எல்லாவற்றிற்கும்காரணமாகியகாமவெகுளிமயக்கங்களை முறையேநீக்குதற்குரிய பாவனைகள் கூறுவார்.

மைத்திரீபாவனை கருணாபாவனை முதிதபாவனை அசுபபாவனை உபேக்ஷாபாவனையெனப் பாவனை ஐந்துவகைப்படும்; அவற்றுள்,

௧. **மைத்திரீபாவனை**:— ஒருதுறவி வசதியான ஓரிடத்தையடைந்து தக்க ஆஸனத்திலிருந்த பின்பு பின்வருமாறு தியானித்தலாம்: 'உத்தமமான பிறப்பினையுடைய பிராணிகளெல்லாம் களிப்புற்றுவாழ்வனவாகுக; அவையெல்லாம் துக்கம் வியாதி துராசையென்னும் இவைகளினின்றும் விடுபட்டனவாகுக; எல்லாமனிதர்களும் எல்லாத்தேவர்களும் நரகவாதையினூற் பீடிக்கப்படுகிறயாவரும் ஸந்தோஷமுடையவர்களாக ஆகுக; அவர்கள் துக்கம் வியாதி துராசையென்னும் இவற்றினின்றும் விடு

(பி - ம்.) ௨௪௪. 'விணவின்விடுத்தல விரிக்குங்காலை முட்டை' ௨௪௫-௬. 'கட்டுரையென்றல்' ௨௪௮-௯. 'புகல்வானுக்கு' ௨௫௨. 'பொருள்களெல்லாம்'

மகித்தந் துக்க மகான்மா வசுசியெனத்

பட்டவர்களாக ஆகுக.' மைத்ரம் ஸ்நேகம் அன்பு என்பன ஒருபொருட் சொற்கள்; மைத்திரமென்பது குரோதத்திற்கு மாறானது; அவ்விரண்டும் ஒரிடத்துநிகழா; மைத்திரமென்பது த்ருஷ்ணையென்னுமாசையன்று; அவித்தை அல்லது மோகங்காரணமாக த்ருஷ்ணை பிறக்கும்; அதனால் ஆசை பிறக்கும். மைத்திரமென்னும் ஸ்நேகத்திலிருந்து அவாசையுண்டாகாது. ஒருவனுக்குத் தன்றுணைவன்விஷயமாக உண்டாகுமன்புதான் மைத்திரமென்பது.

௨. **கருணாபாவனை:**—'வறியவர்கள் வறுமை நீங்கிச் செல்வமுடையவர்களாக ஆகுக' என்றுபாவித்தல். கருணையாவது இரக்கமுள்ளஎண்ணம். அஃது, ஒருபிராணி துன்பமுறுவதைக்காணின், மனக்கலக்கத்தையும் அத்துன்பத்தை நிவர்த்தி பண்ணவேண்டுமென்பதையும் ஒருவருக்கு உண்டாக்கும்.

௩. **முதிதபாவனை:**—'ஆக்கமுடையவர்களுடைய நல்ல அதிர்ஷ்டமானது எப்பொழுதும் நீங்காதிருத்தல் வேண்டும்; ஒவ்வொருவரும் தத்தமக்கு அமைந்துள்ள நல்வினைப்பயனை அடைக' என்று பாவித்தல். முதிதையென்பதற்குச் சந்தோஷமென்பது பொருள்; ஆனால் அஃது உவகைப்பொருள்களையுடைமையால் உண்டாகுங்களிப்பன்று; இது மைத்திரி, கருணையென்னும் இரண்டுபாவனைகளுக்கும் சம்பந்தமானது. முற்கூறிய மூன்றுவகைப்பாவனைகளுள் ஏதாவதொன்றை அப்பியசிக்குந்துறவி, தான் கருதிய பாவனையை முதலில் சிலநண்பர்களிடத்தும் அப்பால் ஒருதெருவில் வாழ்பவர்களிடத்தும் அப்பால் ஒரூரரிடத்தும் அப்பால் ஒரு தேயத்தாரிடத்தும் முறையே செலுத்திப் பயிலுதல்நலம்.

௪. **அசுபபாவனை:**—அசுபமென்பதற்குப்பொருள் அமங்கலம்; நல்லதிர்ஷ்டமென்பதன் எதிர்மொழியாயிருப்பதோடு மகிழ்ச்சியின்மை வெறுப்பு என்பனவற்றையுண்டாக்குவதாகவுமுள்ளது. இதைப்பயிலும் ஒரு துறவி, சரீரமானது முப்பத்திரண்டு குற்றத்தாலாக்கப்பட்டதென்றும் சாணியின்குவியலில் தோன்றிவளரும் புழுக்கள்போலக் கருப்பப்பையில் உண்டானதென்றும் மலங்கழிக்குமிடத்தைப்போல அசுத்தத்தின் கொள்கலனாயிருப்பதென்றும் அருவருப்பான கசிவு அதிலுள்ள நவத்துவாரங்களின் வழியே ஓயாமற் பெருகுகின்றதென்றும் மலதாரையைப்போல வெறுத்தற்குரிய நாற்றத்தை அது வெளிப்படுத்துகின்றதென்றும் பாவித்தல். 'சரீரத்தின் காலவளவை ஒரு நிமிஷமே; மின்னலையும் நுரையையும் நீர்ப்போகட்டையும் காய்ந்த புல்லிற்பற்றிய நெருப்பையும் கடலின் அலையையும் ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கிற மேகங்களையும் புல்நுனியிற்பட்ட பனித்துளியையும் போலப் பிறந்தபோதே அநாசமாம்' என்று சரீரத்தின் நிலையின்மையைப் பாவித்தலும் அசுபபாவனையின்பாற்படும்.

௫. **உபேக்ஷாபாவனை:**—எல்லாவுயிர்களையும் சமமாகப் பாவித்தலும் விருப்புவெறுப்பின்றி யிருத்தலுமாம். இது, மற்ற நான்குபாவனைகளைக் காட்டிலும் மிகவுயர்ந்தது; அருகத்துக்களால் அனுட்டிக்கப்படுவது; இது சமசித்தத்துவமென்றுங் கூறப்படும்.

(பி - ம்.) [illegible] - ௪. 'காரண, மலித்தந்துக்கமாதபாசுசியென'

௨௫௫ தனித்துப் பார்த்துப் பற்றறுத் திடுதல்
மைத்திரி கருணை முதிதையென் றறிந்து
திருந்துநல் லுணர்வாற் செற்றமற் றிடுக
சுருதி சிந்தனை பாவனை தரிசனை
கருதி யுய்த்து மயக்கங் கடிக

மைத்திரி, கருணை, முதிதம், உபேக்ஷையென்னும் நான்கு பாவனைகளும் உயர்வுபற்றிப் பிரம்மவிகாரபாவனையென்று கூறப்படும்; இவைமஹாப் பிரஹ்மாக்களால் அனுஷ்டிக்கப்படுவன.

௨௫௫. பார்த்து - அசுபபாவனை பண்ணி. பற்று - காமம்.

௨௫௫-௬. அசுபபாவனையாற்காமத்தையொழிக்கவென்றவாறு. உடம்பினை அநித்தியம் துக்கம் அநான்மா அசுசியென்றுபாவித்தல் அசுபபாவனையெனப்படுவதன்றி ஸ்ரீலக்ஷணபாவனையென்றுங் கூறப்படும். இதனைச் சிவஞானசித்தியார், பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன்மதம், ௨-ஆம் திருவிருத்தத்துரையிற்காண்க; இவ்வசுபபாவனை, "நன்கென நாறுமி தென்றிவ் வுடம்பு நயக்கின்ற தாயி, னென்பது வாயில்க டோறு முண்ணின் றழுக்குச் சொரியத், தின்பதோர் நாயு மிழுப்பத் திசைதொறுஞ் சிப்பிலுக்கு போழ்தி, னின்ப நன்றூற்ற மிதன்க ணெவ்வகை யார்கொள லாமே" எ-ம், "உறுப்புக்கடா முடன் கூடி யொன்றா யியைந்த பெரும்பை, மறைப்பில் விழைவிற்குச் சார்வாய் மக்குவை தேலின் வுறுப்புக், குறைத்தன போல வழுகிக் குறைந்து குறைந்து சொரிய, வெறுப்பிற் கிடந்த பொழுதின் வேண்டப் படுவது முண்டோ" எ-ம், "எவ்வெனைச் சிந்தித்த லான்மற் றிவ்வுடம் பின்பத்துக் காமேற், றினைபெய்த புன்கத்தைப் போலச் சிறியவு மூத்தவு மாகி, வனையப் புழுக்குந் தமாவி காணவும் வாழவும் பட்ட, வினைய வுடம்பினைப் பாவி யானென தென்னலு மாமோ" எனவும் வருங் குண்டலகேசிச் செய்யுட்களாலு முணர்த்தப்பட்டது; "வினையின் வந்தது வினைக்கு விளைவாயது,......... யிக்கோ யிதனைப் புறமறிப் பாராய்" (௪: ௱௧௩-௨௧), "என்புந் தடியு முதிரமும் யாக்கையென்.........காய்ந்தபசி யெருவை கவர்ந்துண் ணுதையும்' (௬: ௧௦௭ - ௧௭) என இந்நூலுள்ளே வந்தன அசுபபாவனையின்பாற்படும்.

௨௫௬-௭. மைத்திரீபாவனைமுதலியமூன்றாலும் கோபத்தைப் போக்குக.

௨௫௮. சுருதி - ஞானநூற்பொருளைக் கேட்டல். சிந்தனை - சிந்தனை (சிந்தித்தல்.) பாவனை-பாவனை (பாவித்தல்); இதுதெளிதலென்றுங்கூறப்படும். தரிசனை - அறிதல்; மேற்கூறிய பாவனையைந்தனுள் ஈண்டுக்கூறிய சுருதிமுதலியன உபேக்ஷாபாவனையின் பாற்படும்.

௨௫௯. உய்த்து - ஆராய்ந்து.

௨௫௮-௯. உபேக்ஷாபாவனையால் மயக்கத்தைப்போக்குக வென்றவாறு.

(பி - ம்) ௨௫௫. 'தம்மிற்பார்த்.' ௨௫௬-அ. 'மயிரிறத்ரி...திதையு பெகைகியென்றிருதருறற செறறமறறிடுக சருபசிந்தனைபாவனை' ௨௫அ-௯. 'பாவனைதெசசனைகருதியுய்தலுமயககு'

௨௬௦ யிந்நால் வகையான் மனத்திரு ளிங்கென்று
முன்பின் மலையா மங்கல மொழியின்
ஞான தீப நன்கனங் காட்டத்
தவத்திறம் பூண்டு தருமங் கேட்டுப்
பவத்திற மறுகெனப் பாவைநோற் றனளென்.

௩௦. பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்றகாதை முற்றிற்று.

---

௨௬௦. இந்நால்வகையென்றது, மேற்கூறியசுருதிமுதலியநான்கினையும். மனத்திருள்-மயக்கம்; 'இந்நால் வகையான் மனத்திரு ளிங்கு'என்றது அநுவாதம்.

௨௬௧. முன்பின்மலையா - பூர்வோத்தரவிரோதமில்லாத; மணி. ௨௭: ௯௦௦; ௩௦ : ௬.

௨௬௧ - ௨. மொழியினுற் காட்டவென்க.

௨௬௪. பவத்திறம் - பிறப்பின்வகைகள். பாவை - மணிமேகலை.

௧ - ௨௬௪. உணர்ந்தோள் வணங்கிச் சென்று அடைந்தபின் மொழிவோன் காட்டப் பாவைகேட்டுப் பூண்டு நோற்றனளென்க.

(பி - ம்.) ௨௬௦ - ௨. இருளிங்கனமொழியின் தீபமைகனக'

மணிமேகலை முற்றுப்பெற்றது.

மணிமேகலைப்பாட்டு

முதற்குறிப்பு அகராதி.

மணிமேகலைப் பிரயோகவிளக்கம்

பழையநூல்களின் உரைகளில் உரையாசிரியர்களால் மணிமேகலையிலிருந்து உதாரணங்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்ட மூலங்களுள் இதுவரையில் கிடைத்தவை வருமாறு:—

இலக்கணவிளக்கவுரை.

சூத்திர வெண். மணிமேகலை.

எக "எட்டி குமர னிருந்தோன் றன்னை" ... ச: ருஅ.

" "எட்டிப்பூ" ... உ௨: ககரு.

உசச "மாமறை மாக்கள் வருகுலங் கேண்மோ" ... கரு: கூரு.

" "முதுமறை யந்தணிர் முன்னிய துரைமோ" ... கரு: ருசு.

சிலப்பதிகாரம்

அடியார்க்குநல்லாருரை.

பக்கம். உரைப்பாயிரம்.

அ. "நாடகக் காப்பிய நன்னூ னுனிப்போர்" ... ககூ: அ௦.

கூ. "நாடகக் காப்பியம்" ... "

பதிகம்.

ககூ. "இறம்பூது சான்ற" ... உ௦: ருரு.

ச.—அந்திமாலைச் சிறப்புச்செய்காதை.

க௨கூ. "எற்கெடுத் திரங்கி" ... ரு: ருசு.

ரு.—இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை.

கசு௦. "வசித்தொழி லுதவ மாதிரங் கொழுப்ப" ... கச: ருஎ.

சு.—கடலாடுகாதை.

ககூச. "சுரியற் றூடி......பேடுகாண் குநரும்" ... ரு: கககு-உரு.

கூ.—கனாத்திறமுரைத்தகாதை.

உரு௦. "கரந்துரு வெய்திய கடவு ளாளரும்" ... க: கரு.

" "தேவருமக்களும்...நாளினும்" ... க: சுசு-எ.

க௦.—நாடுகாண்காதை.

உசுகூ. "நாலேழ் நாளினும்" ... க: [illegible].

உஎக. "இலவந் திகை......யாங்குளர்" ... ரு: சரு-சு.

கசு.—கொலைக்களக்காதை.

ச௨கூ. "நினக்கிவன் மகளா.........காரிகை" ... உக: உகூ-ரு?.

கஎ.—ஆய்ச்சியர்குரவை.

சருச. "முத்தை முதல்வி யடிபிழைத் தாயென" ... ககூ: கரு.

ககூ.—ஊர்சூழ்வரி.

[illegible]. "[illegible]" ... [illegible]: [illegible].

சிவஞானசித்தியார் பரபக்கம்,
திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசருரை.

செய்யுள் எண்.	சௌத்திராந்திகன்மதம்.	மணிமேகலை.
௩	"பேதைமை செய்கை...நரகிருப்பர்"	உச: ௧0௫ - ௧0. ௩0: ச௫ - ௬.
௰	"தீவினை யென்பது......பிரமரு மாகி"	உச: ௧உ௩ - ௩௬. ௩0: ௬௪ - அ0.

சீவகசிந்தாமணி, நச்சினார்க்கினியருரை.

உ௧0எ "வேத்தியல்.........நங்கை" ... உ: ௧அ - ௩௧.

திருக்குறள், பரிமேலழகருரை.

௫௪௩ "மாதவர் நோன்பு.........னின்றால்" ... உஉ: உ0அ - ௬.
௧0௪௩ "குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும்" ... ௧௧: எ௬.

தொல்காப்பியம், இளம்பூரணருரை.

சூத்திர வெண்.

(எழுத்ததிகாரம்.)

௧௫௪ "எட்டிப்பூ" ... ... உஉ: ௧௧௩.

தொல்காப்பியம், நச்சினார்க்கினியருரை.

(எழுத்ததிகாரம்.)

௧௫௪ "எட்டிப்பூ" உஉ: ௧௧௩.
,, "எட்டி குமர னிருந்தோன் றன்னை" ... ச: ௫அ.

(சொல்லதிகாரம்.)

௫எ "ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்" ... ௧: ௧எ; உ௬: ௩அ.

(சொல்லதிகாரம், வேறுரை.)

[illegible] "கலைப்புற வல்குல் கழகு குடைந் தண்டு" ... ௬: ௧௧உ.
[illegible] "குருகு......மணிக்காஞ்சி" ... ௧அ: ௫௫ - ௬.

நன்னூல், சங்கரநமச்சிவாயருரை.

௧௬௫ "எட்டிப்பூ" ... உஉ: ௧௧௩.
௧அச "சுருப்புநாண்" ... ௧அ: ௧0௫.
,, "கருப்புவில்" ... ௧அ: ௧0௫.
௩ச௧ "மாமறை மாக்கள் வருகுலங் கேண்மோ" ... ௧௩: ௬௩.
,, "முதுமறை யந்தணிர் முன்னிய துரைமோ" ... ௧௩: ௫௬.

நன்னூல், மயிலைநாதருரை.

உ௩அ "வேணவா" ... பதி: ௧அ.

நீலகேசி, சமயதிவாகரவாமனமுனிவருரை.

மொக்கல. ௧௬0. "இத்திறம்...தோன்றுவர்" உச: ௧௩உ - ச.
,, ,, "சீலந்தாங்கி...பிரமருமாகி" உச: ௧௩எ - ௬.

புத்தவாத. உஅ, கூ0. "நீவிரே...பிரமருமாகி" { உச : கஉரு - சகூ; ரு0 : சாசா - அ0.

மேற்கூறிய உரையாசிரியர்களுட் சிலரும் பிறரும் மணிமேகலையின் மூல வாக்கியங்களையே தமது உரைநடையாகவும் தழுவியெழுதிப் பாராட்டியிருக்கின்றனர்:—

பரிமேலழகர்.

குறள், உ0 - ஆம் அதிகாரத்தின் அவதாரிகை - 'பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில் சொல்லென வாக்கின்கண் நிகழும்பாவ நான்கனுள்': மணிமேகலை, உச: கஉஎ - அ, ரு0: சுஅ - கூ - "பொய்யே குறளை கடுஞ்சொல் பயனில், சொல்லெனச் சொல்லிற் றோற்றுவ நான்கும்."

உ0அ - ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரை - 'தன் காலம் வருந்துணையும் புலனாகாது உயிரைப்பற்றிநின்று அது வந்துழி உருப்பதாய தீவினை': மணிமேகலை, உகூ: ருஉ - "உம்மை வினைவந் துருத்த தொழியாது"

ருசாஉ - ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரை - 'பிறப்புப் பிணி மூப்பு இறப்புக்களாற் றுன்பமுற்று'; ரு0 - ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரை - 'பிறப்புப் பிணிமூப்பு இறப்புக்கள்': மணி. ரு0: அரு-க0 - "பிறப்பெனப் படுவதக் கருமப் பெற்றியி, னுறப்புண ருள்ளஞ் சார்பொடு கதிகளிற், காரண காரிய வுருக்களிற் றோன்றல், பிணியெனப் படுவது சார்பிற் பிறிதா, யியற்கையிற் றிரிந்துடம் பிடும்பை புரிதல், மூப்பென மொழிவதந்தத் தாவுந், தாக்குநிலை யாமையிற் றளர்ந் திடுதல், சாக்கா டென்பதருவுருத் தன்மை, யாக்கை வீழ்கதி ரெனமறைந் திடுதல்": மணி. ரு0: ககரு-அ - "தோற்றஞ் சார்பின் மூப்புப்பிணி சாக்கா, டவல மாற்றக் கவலைகை யாறெனத், தவலில் றுன்பந் தலைவரு மென்ப": மணி. ரு0: கஎ0-எஉ - "பிறப்பு நீளும் பிறப்புப்பிணி மூப்புச், சாக்கா டவல மாற்றக் கவலை, கையா றென்றிக் கடையில் றுன்பம்": மணி. ரு0: கசரு - கூ - "நான்சாங் கண்டம் பிறப்பே பிணியே, மூப்பே சாவென மொழிந்திடு துன்பம்": மணி. ரு0: ககூஎ-அ - "பிறப்பே பிணியே மூப்பே சாவே, யவல மாற்றுக் கவலைகை யாறுகள்"

அடியார்க்குநல்லார்.

சிலப். க: உஎ. "தீது பிறர்நெஞ்சு புகுதல்": மணி. உஉ: சகூ. "பெண்டி ராயிற் பிறர் நெஞ்சுபுகார்"

சிலப். கரு: கூ - க0. "பசியும் பிணியும் பகையும்" மணி. க: எ0.

தோல்காப்பிய வேறு உரையாசிரியர்.

தோல். சொல். கிளவி. ரு. கஉ. "செப்பு நான்குவகைப்படும்; துணிந்து கூறலாவது தோன்றியது கெடுமோ என்றவழிக் கெடுமென்றல்......... வாய்வாளாமையாவது ஆகாயப்பூ நன்றோ தீதோ என்றார்க்குரையாடாமை" மணி. ரு0: உஙரு - கூ.

ஷை ஷை சூ. கரு. "கும்மாயத்திற்குப்பயறு" மணி. உஎ: கஅரு.

நச்சினார்க்கினியர்.

சீவக. கசாஉரு. "மணிமேகலையிற்கூறிய கலைகள்" மணி. உ: கஅ-ருக.

மயிலைநாதர்.

நன். சூ. உககூ. "பயற்றதுகும்மாயம்" மணி. உஎ: கஅரு.

மணிமேகலையில் வந்துள்ள

வேறு கதைகள்.

பதிகம்.

அடி எண்

க - அ. சம்புத்தீவத்தெய்வமாகிய சம்புவென்பவர், பூமிதேவிக்கு அரக்கரால் வரும் துயரத்தைப் போக்குதற்கு நாவல்மரத் தின்கீழேநின்று தவஞ்செய்தது.

கO - கஉ. காந்தனென்னுஞ் சோழனொருவனுடைய வேண்டுகோளால், அகத்தியமுனிவர், தமது கமண்டலத்திருந்த காவிரியைப் பெருகச்செய்தது.

[illegible] - உக. சம்பாபதி, புகார்நகரத்திற்குக் காவிரிப்பூம்பட்டினமென்று பெயரளித்தது.

க—ஆவது காதை.

க - [illegible]. அகத்தியமுனிவர் கட்டளையின்படி, தூங்கெயிலெறிந்த தொடித் தோட் செம்பியனென்னுஞ் சோழனொருவன், காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் இந்திரனுக்கு விழாச்செய்தது.

உ—ஆவது காதை.

சக - ருரு. கண்ணகி மதுரையம்பதியை அழித்தது.

௩—ஆவது காதை.

ரு[illegible] - ச. சூரியனுடையகிரணத்தாற் சிறையிழந்த சம்பாதி காவிரிப் பூம்பட்டினத்தைச்சார்ந்த ஒருவனத்தில் இருந்தமையால், அவ்வனம், சம்பாதிவனமென்று பெயர்பெற்றதென்பது.

ருரு - ௬. காவிரியின்தந்தையாகிய கவேரமுனிவர் இருந்தமையால்,காவிரிப் பூம்பட்டினத்தைச்சார்ந்த ஒருவனம், கவேரவனமென்று பெயர்பெற்றதென்பது.

க[illegible] - [illegible]. பிரத்தியும்மன் பேடிக்கோலம்பூண்டு வாணசுரனுடைய நகர வீதியிற்சென்று ஆடியது.

க[illegible] - எ. அருச்சுனன் பேடிவடிவங்கொண்டு விராடநகரஞ்சென்றது.

ச—ஆவது காதை.

கOஎ - அ. கரிகாற்பெருவளத்தான் முதுமைவேடம்பூண்டு வழக்குத் தீர்த்தது.

கக—ஆவது காதை.

[illegible] - ௬க. வறட்காலமொன்றில் உணவுகிடையாமையால் கௌசிகமுனி வர் நாயூனைக்கவர்ந்து தின்னத்தொடங்கியபொழுது இந்தி ரன்கட்டளையால் மழைபெய்ததென்பது.

க௩—ஆவது காதை.

௬௩. அசலமுனிவர் பசுவின் புதல்வரென்பது.

[illegible]. சிருங்கிமுனிவர்சமீகமுனிவருக்குப் பசுவினிடம்பிறந்தவரென்பது.

௬ச. விரிஞ்சிமுனிவர் புலியின் புதல்வரென்பது.

௬ரு. கேசகம்பளரென்பவர் நரியின் புதல்வரென்பது.

கூ௨ - கூ. முனிவரிருவர் பிரமதேவருடையமுன்னிலையில் தெய்வகணிகை யொருத்தியால் தோன்றினரென்பது.

கரு—ஆவது காதை.

கூக - கூ. பிரச்சோதனனாற் சிறைவைக்கப்பட்ட உதயணனைச் சிறைநீட் டற்கு யூகியென்பவன் வேறுவடிவங்கொண்டு சென்றது.

கஎ—ஆவது காதை.

கூ - க௨. அணைகட்டுதற்பொருட்டு வானரங்கள் மலைகளைக்கொணர்ந்து கடலிற் போகட்டது.

கஅ—ஆவது காதை.

கூ0 - கூக. அகலிகையை விரும்பிய இந்திரன் கௌதமமுனிவருடைய சாபத்தால் ஆயிரங்கண்பெற்றது.

கூ௨ - கூ. அக்கினிதேவன் முனிவரெழுவர்களுடைய மனைவியரைவிரும்பி யதை அவன்மனைவி அறிந்து, அம்மங்கையர்வேடத்தைத் தனித்தனியே ஒவ்வொருகாலத்துப்பூண்டு, அவன்வேட்கை யைத்தணித்தது.

ககூ—ஆவது காதை.

ருக - உ. திருமால் வாமனவடிவங்கொண்டு மாவலிபாலிரந்து பின்பு பேருருவெடுத்து அடியிற் படியை அடக்கியது.

உ௨—ஆவது காதை.

உரு. பரசுராமர் அரசர்களுடைய பரம்பரையை வேரறுத்தது.

உக0. மனுவென்னுஞ் சோழராசன், தன்மகன்மேலே தேர்க்காலைச் செலுத்தி முறைசெய்தது.

உ௩—ஆவது காதை.

க0ரு - கக. காருகமடந்தையொருத்தியின் வரைவிலொழுக்கத்தால், அவ ளுடைய மகன் மரணமுற்றது.

கக௨ - அ. வேடனொருவன், அறிவில்லாமல், சூல்முதிர்ந்த மானொன்றை எய்து, அதன்வயிற்றினின்றும் நழுவிய குட்டியைக்கண்டு உயிர் நீத்தது.

உச—ஆவது காதை.

எ - ககூ. தேவகணிகையர் [illegible]ற்றுருபத்தொருவர் காவிரிப்பூம்பட்டினத் தில் மானிடக்கணிகையர்மரபில் முன்பு பிறந்தார்களென்று சித்திராபதி இராசமாதேவிக்குக் கூறியது.

உசா—ஆவது காதை.

கரு - ருக. கற்பின்மிக்க நீலியென்பவளுடைய சாபத்தால், கோவலன் கொலையுண்டிறந்தானென்பது.

எஎ - கூ0. சேரன்செங்குட்டுவன், கண்ணகியின் படிமஞ்சமைத்தற்கு வடநாட்டரசர்களை வென்று இமயமலையிலிருந்து கற்கொ ணர்ந்தது.

புத்ததேவனுடைய பெயர்கள்:—

சூ - சூடாமணிநிகண்டு.	பி - பிங்கலம்.
தி - திவாகரம்.	ம - மணிமேகலை.
நா - நாமலிங்காநுசாஸநம்.	வே - வேறுநூல்கள்.

[இப்பெயர்களுள் ஒருபொருட் பல்பெயராய் வருவனவுமுள.]

அகளங்கமூர்த்தி, சூ.
அகளங்கன், தி.
அண்ணல், சூ. தி.
அத்வயவாதி, நா.
அநந்தலோசனன், தி.
அர்க்கபந்து, நா.
அரசுநிழலிருந்தோன், சூ.
அருங்கலைநாயகன், தி.
அருணெறிகாக்குஞ்செல்வன், தி.
அருளறம்பூண்டோன், ம.
அறத்தகைமுதல்வன், ம.
அறம்பகர்ந்தகோன், வே.
அறவாழியாள்வோன், ம.
அறவியங்கிழவோன், ம.
அறவோன், ம.
அறிவன், பி.
ஆதி, சூ. தி.
ஆதிதேவன், சூ.
ஆதிபுங்கவன், பி.
ஆதிமுதலவன், ம.
ஆதிமுனிவன், ம.
ஆரியன், ம.
இயல்குணன், ம.
உரகர்துயரமொழிப்போன், ம.
உலோகஜித், நா.
எண்ணில்கண்ணுடையோன், சூ.
எண்பிறக்கொழியவிருந்தோன், ம.
ஏகதேவன், தி. ம.
ஒருவன், ம.
கண்பிறர்க்களிக்குங்கண்ணோன், ம.
கந்தன், வே.
கலைகட்கெல்லாம்நாதன், சூ.
காமற்கடந்தோன், ம.
கௌதமன், நா.
சாக்கியமுனி, நா.
சாக்கியன், சூ.
சாக்கியஸிம்ஹன், நா.
சாந்தன், சூ. தி. பி.
சாஸ்தா, நா.
சினந்தவிர்ந்தோன், சூ.
சினன், சூ. தி. பி.
சினேந்திரன், ம.
செல்வன், சூ.
சைனன், சூ. தி.
சௌத்தோதனி, நா.
தசபலன், நா.
ததாகதன், சூ. நா.
தயாவீரன், ம.
தர்மராஜன், சூ. நா.
தருமதலைவன், ம.
தருமன், பி.
தன்னுயிர்க்கிரங்கான், ம.
தீநெறிக்கடும்பகைகடந்தோன், ம.
தீமொழிக்கடைத்தசெவியோன், ம.
துறக்கம்வேண்டாத்தொல்லோன், ம.
நரகர்துயர்கெடநடப்போன், ம.
நல்லறம்பகர்ந்தோன், வே.
நற்றவமூர்த்தி, தி.
நாதன், ம.
பகவன், சூ. தி. பி. ம.
பகவான், நா.
பஞ்சதாரைவிட்டவுணர்க்கூட்டிய பெருமான், சூ. தி.
பரதுக்கதுக்கன், வே.
பார், வே.
பார்மிசைநடந்தோன், பி.
பாரின்மிசையோன், தி.
பிடகன், பி.
பிணிப்பறுமாதவன், ம.
பிறர்க்கறமருளும்பெரியோன், ம.

பிறர்க்கறமுயலும்பெரியோன், ம.
பிறர்க்குரியாளன், ம.
பிறவிப்பிணிமருத்துவன், ம.
புங்கவன், தி.
புண்ணியமுதல்வன், சூ. தி.
புண்ணியமூர்த்தி, சூ. தி.
புத்தஞாயிறு, ம.
புத்தன், தி. நா.
புலவன், ம.
புனிதன், தி. பி.
பூமிசைநடந்தோன், சூ. நா.
பெரியவன், ம.
பெருந்தவமுனிவன், ம.
பெருமகன், ம.
பேரறிவாளன், ம.
பொதுவறிவிகழ்ந்து புலமுறுமாதவ[ன், ம.
போதித்தலைவன், ம.
போதிநாதன், ம.
போதிப்பகவன், ம.
போதிமாதவன், ம.
போதிமூலத்துநாதன், ம.
போதியுரவோன், ம.
போதிவேந்தன், தி. பி. வே.
பௌத்தன், வே.
மன்னுயிர்முதல்வன், ம.
மாயாதேவீசுதன், சூ. நா
மாரனைவென்றவீரன், ம.
மாரஜித், நா.
மிக்கோன், ம.
முக்குற்றங்கடிந்தோன், தி.
முக்குற்றமில்லோன், தி.
முத்தன், தி.
மூட்டறுமுணர்ந்தோன், ம.
முற்றவுணர்ந்தமுதல்வன், ம.
முன்னவன், ம.
முனி, நா.
முனீந்திரன், சூ. நா.
முனைவன், பி.
வரதன், வே.
வரன், சூ. தி. பி.
வாமன், சூ. தி. பி. ம.
வாய்மொழிசிறந்தநாவோன், ம.
விநாயகன், சூ. நா.
ஜினன், நா.
ஸ்ரீகனன், நா.
ஷடபிஜ்ஞன், நா.
ஸங்மார்க்கநாதன், வே.
ஸமந்தபத்ரன், நா.
ஸர்வஜ்ஞன், நா.
ஸர்வார்த்தஸித்தன், நா.
ஸித்தார்த்தன், வே.
ஸுகதன், நா. ம.

இன்னும் பலவுள.

———

புத்தர், பரதுக்க துக்கியாகிப் பிறர்க்கே உறுதிக்குழந்தாராயி னும், ஈசனுண்டென்றாவது ஆன்மாக்களுண்டென்றாவது யாதொ ன்றும் விளங்கக்கூறாமையாற் பெரியோர்கள், அவருடைய கொள் கைகளை எடுத்தெடுத்துக்கூறிப் பலவகையாக மறுத்து உரைப்பாரா யினர்; அம்மறுப்புக்களுட் சில வருமாறு :—

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்
அருளிச்செய்த
தேவாரங்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோயில்.

பட்டைத் துவராடைப் படிமங் கொண்டாடு
முட்டைக் கட்டுரை மொழிவ கேளாதே
சிட்டர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
நட்டப் பெருமானை நாளுந் தொழுவோமே.

வெற்றரையுழல்வார்துவராடையவேடத்தாரவர்கள்ளுரைகொள்ளன்மின்
மற்றவருலகின்னவலம்மவைமாற்றகில்லார்
கற்றவர்தொழுதேத்துசிற்றம்பலங்காதலாற்கழற்சேவடிகைதொழ
வுற்றவருலகின்னுறுதிகொளவல்லவரே.

திருநெல்வாயில்.

குண்ட மண்டுவர்க் கூறை மூடர்சொற்
பண்ட மாகவை யாத பண்பினர்
விண்ட யங்குநெல் வாயிலார் நஞ்சை
யுண்ட கண்டரெம் முச்சி யாரே.

திருக்கழிப்பாலை.

செய்ய நுண்டுவ ராடையி னாரொடு
மெய்யின் மாசு பிறக்கிய வீறிலாக்
கையர் கேண்மைய னேகழிப் பாலையெம்
மையன் சேவடி யேயடைந் துய்ம்மினே.

திருமகேந்திரப்பள்ளி.

உடைதுறந் தவர்களு முடைதுவ ருடையரும்
படுபழி யுடையவர் பகர்வன விடுமினீர்
மடைவளர் வயலணி மகேந்திரப் பள்ளியு
ளிடமுடை யீசனை யிணையடி பணிமினே.

திருவெண்காடு.

போதியர்கள் பிண்டியர்கண் மிண்டுமொழி பொருளென்னும்
பேதையர்க ளவர்ப்பிறிமி னறிவுடையீ ரிதுகேண்மின்
வேதியர்கள் விரும்பியசீர் வியன்றிருவெண் காட்டானென்
றோதியவர் யாதுமொரு தீதிலரென் றுணருமினே.

திருவையாறு.

குண்டாடு குற்றுடுக்கைச் சமணரொடு சாக்கியருங் குணமொன் றில்லா
மிண்டாடு மிண்டருரை கேளாதே யாளாமின் மேவித் தொண்டீர்
ரெண்டோளர் முக்கண்ண ரெம்மீச ரிறைவரினி தமருங் கோயில்
செண்டாடு புனற்பொன்னி செழுமணிகள் வந்தலைக்குந் திருவையாறே.

திருவாசகம்.

[திருத்தோணோக்கம்.]

புத்தன் முதலாய புல்லறிவிற் பல்சமயந்
தத்த மதங்களிற் றட்டுளுப்புப் பட்டுநிற்கச்
சித்தஞ் சிவமாக்கிச் செய்தனவே தவமாக்கு
மத்தன் கருணையினுற் றோணோக்க மாடாமோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திவ்யப்பிரபந்தம்.

முதலாயிரம்—திருமாலை, எ.

புலையற மாகி நின்ற புத்தொடு சமண மெல்லாங்
கலையறக் கற்ற மாந்தர் காண்பரோ கேட்ப ரோதாம்
தலையறுப் புண்டுஞ் சாவேன் சத்தியங் காண்மி னையா
சிலையினு லிலங்கை செற்ற தேவனே தேவ னுவான்.

பெரியதிருமொழி—கக - ஆம் பதிகம், ரு.

பொங்குபோதியும்பிண்டியுமுடைப்புத்தர்நோன்பியர்பள்ளியுள்ளுறை
தங்கடேவருந்தாங்களுமேயாகவென்னெஞ்சமென்பாய்
எங்கும்வானவர்தானவர்நிறைந்தேத்தும்வேங்கடம்மேவிநின்றருள்
அங்கணுயகற்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே.

அரும்பதவுரையிலுள்ள உதாரணச்செய்யுளகராதி*.

* இந்நூல் அரும்பதவுரையில் மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டிய பிற நூற் செய்யுட்கள் அல்லது செய்யுட்பகுதிகளின் முதலைக் குறிப்பது.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

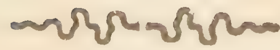
[எண் - பக்களெண்.]

படி செய்தவர்; மணிமேகலைக்கு ஆபுத்திரன் வரலாற்றையும் அமுதசுரபியின் பெருமையையும் உணவளித்தலின் விசேடத்தையும் எடுத்துக்கூறிப் பலருடைய பசித்துன்பங்களையும் போக்கும்படி செய்ததன்றி அவளை வழிப்படுத்திய ஆசிரியரும் இவரே; வேதிலகையாலும் கந்திற்பாவைத் தெய்வத்தாலும் நிரம்பப் புகழப் பெற்றவர்; காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக் கடல்கொண்டபின்பு வஞ்சி நகரத்தை யடைந்து அவ்விடத்தே துறவுபூண்டிருந்த கோவலன் தந்தையோடு அளவளாவி அப்பாற் காஞ்சிநகரஞ்சென்று அங்கே தவம்புரிந்திருந்தார்; தம்மை வணங்குவோர்க்கு 'அறிவுண்டாக' என்றும், 'வாய்வதாக நின்மனப் பாட்டரம்' என்றும் இவர் ஆசிகூறியவாற்றால் எல்லோரும் எப்பொழுதும் ஞானமுடையராகவும் தருமமுடையராகவும் இருத்தல் வேண்டுமென்றெண்ணியிருந்தாரென்றும், "நரைமுதிர் யாக்கை நடுங்கா நாவி னுரைமூ தாளன்" என்றும், "நாத்தொலை வில்லா யாயினுந் தளர்ந்து மூத்தவிவ் யாக்கை வாழ்கபல் லாண்டு" என்றும் கூறப்பட்டிருத்தலால் இவர் மிக்க மூப்புற்றும் சிறிதும் சொல்வன்மை குன்றாதிருந்தாரென்றும் தெரிகிறது; இன்னும் 'பழுதறுமாதவன்' எ-ம், 'துணி பொருள் மாதவன்' எ-ம், 'நன்றறி மாதவன்' எ-ம், 'மறவண நீத்த மாசறு கேள்வி யறவணவடிகள்' எ-ம், 'அல்லவை கடிந்தவறவண வடிகள்' எ-ம், 'அறந்திகழ் நாவினறவணன்' எ-ம் இந்நூலில் ஆங்காங்குச் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டிருத்தலால் இவரது தூய்மை முதலியன இனிது விளங்கும்: 6, 25-6, 51, 113-4, 124, 132-5, 141, 152, 161, 165-6, 186, 232, 237-8, 250, 266, 270-71, 277, 289-90, 325-6, 334, 339, 344, 346, 349.

காரிருள், 162, 240, 260.
காருகமடந்தை, 261.
காருண்யம் - கருணையோடு செய்யும் தருமம்; இஃது அருளறம், நல்லறம், தயாதருமமென்றும் கூறப்படும்: 238, 284.
காரைக்காலம்மையார் - திருத்தொண்டர் அறுபத்து மூவருள் ஒருவர்; இவரியற்பெயர் புனிதவதியாரென்பது; இவருடையவூர் சோழநாட்டின் கண்ணதாகிய காரைக்கால்; இவரது அன்பின் மிகுதிகண்டு சிவபெருமான் 'அம்மையே' என்றழைத்தமையால் இவர் இப்பெயர்பெற்றார்; இவர் சரித்திரம் பெரியபுராணத்தால் நன்குவிளங்கும்; இவரருளிச்செய்தவைகள் மூத்ததிருப்பதிகம் இரண்டு, திருவிரட்டைமணிமாலை, அற்புதத்திருவந்தாதியென்பன; இவைகள் பதினொராந்திருமுறையிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன: 73.
கால் - காற்று: 44, 49, 181, 307.
கால்கிளர்ந்து, 204.
கால்கோள் - கால்கொள்ளுதல்; அஃதாவது உத்ஸவாரம்பம்: 39.
கால்பரிய - அறுபட: 44.
கால்போகுபெருவழி, 47.
கால்விசைகடுக, 160.
காலக்கணிதம், 21.
காலக்கணிதர், 330.
காலத்திற்றோன்றியகொண்மூ, 153.
காலம், 129, 164.
காலமூன்று, 163, 371, 379.
காலவேகம் - ஒரு யானை: 45.
காலஸூத்திரம் - எட்டு நரகங்களுள் ஒன்று: 82.
காலாமஸுத்திரம் - அங்கோத்தரநிகாயமென்னும் நூலின் பகுப்புக்களுள்ஒன்று; இதிற்பிரத்தியக்ஷத்தினிலக்கணங் கூறப்பட்டுள்ளதென்பர்: 350. [196, 230.
காலை - காலம், 108, 138 - 9,
காலைஞாயிறு, 97, 104.

காவதம், 117, 149, 176, 295.
காவல், 195, 252, 261.
காவலன், 136, 151, 232, 252,
காவலாளர், 94. [261, 264, 284.
காவற்கணிகை, 242.
காவற்சோலை, 30, 31.
காவற்பெண்டிர் - செவிலித்தாயர்:
காவற்றெய்வதம், 19, 286. [89.
காவிதிப்பட்டம் - வேளாளரில் உழுவித்துண்போர் அரசனாற் பெறுவதொரு பட்டம்: 47.
காவிரி - ஒருநதி; காவேரியென்னும் வடமொழிச்சிதைவு; கவேரகன்னி, காவிரிப்பாவை, சோழர்குலக்கொடி தமிழ்ப்பாவை, நீர்ப்பாவை யெனவும் இது வழங்கப்படும்; இந்நதி கடலொடுகலக்கும் சங்கமத்துறையானது சிறந்த புண்ணிய தீர்த்தமென்று பல நூல்களாலுங் கொண்டாடப்படும்: 2 - 3, 31, 57, 165,
காவிரிநதியின் உற்பத்தி, 2. [242.
காவிரிப்பட்டினம், 338.
காவிரிப்படப்பை, 277.
காவிரிப்பாவை, 2, 31, 242.
காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப்பிறந்தநூற்றிருபத்தொருபரத்தையர், 265.
காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக்கடல் கொள்ளச் சபித்தமை, 289.
காவிரிப்பூம்பட்டினம் - சோழர்களுடைய பழைய இராசதானி; இதில் இந்திரனால் நிருமிக்கப்பட்டுள்ள ஏழரங்குகளையுடைய ஒரு புத்தாலயமுண்டு; இந்நகரத்தின்பழைய பெயர் சம்பாபதியென்பது; இது காகந்தியென்றும் புகாரென்றுங் கூறப்படும்: 7, 12, 22, 29, 31-2, 64, 86, 105, 119, 183, 219, 241, 246, 269, 277, 287 - 8, 298, 332, 334, 349.
காவிரிவாயில் - காவிரிக்கரையில் திருமுகத்துறைகழியும் வாயில்; காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்ளது:
காவுந்தி, 332. [243.
காவேரி - ஒரு நதி; கவேரரென்பவ

கூ ச

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௨	௯	திருத்த	திருந்த
௩	௧௬	மகாராஜீக	மகாராஜிக
௪	௧௭	மூதுரென்று	மூதூரென்று
௧௧	௬	புலர்புகழ்	பலர்புகழ்
௨௨	௬	மூதுரான்றவர்	மூதூரான்றவர்
”	௨௩	இந்நுலுள்ளே	இந்நூலுள்ளே
௩௧	௧௭	சுடர்பூ	சுடர்ப்பூ
௩௯	௯	பேருர்	பேரூர்
௪௨	௧௭	அறியர்ப்	அறியாட்
௫௬	௨௩	சிறையெண்ப	சிறையென்ப
௬௭	௨௦	விசம்பி	விசும்பி
௯௨	௨௧	௩ழு	௩௫
	௩௫	முந்தை	முத்தை
௧௦௯	௩௦	இட	இடங்
௧௨௫	௩௯	மாணுவூரே”	மாணுவூரே ”
௧௪௫	௧௯	புலப்பி	புலம்பி
௧௮௨	௧௨	விஞ்சயன்	விஞ்சையன்
௨௦௭	௧௫	மகபாலி	மகாபலி
௨௪௫	௩௧	டுகாட்டின்	கோட்டின
௩௧௧	௩௮	ஆத்தநூலும்	ஆத்தனுநூலும்
௩௧௩	௨௩	றினமா	றினவா
௩௫௯	௧௨	சாதிக்கிர	சாதிக்கிற
௩௬௭	௭	மர்ம்	மாம;
௪௩௨	௮	எருத்தம், 316.	எருத்தம், 216.
௪௯௦	௨௫	பராந்தகன், 208.	பராந்தகன், 207.